13 Νοεμβρίου 2024
Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου (†407)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργ΄ 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

τὰ εἰρηνικὰ

Ἦχος 𝄢 𝄞 Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

NH
K υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
ΔΙ
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε η σον

ἕτερα

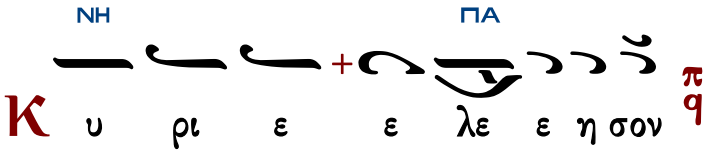

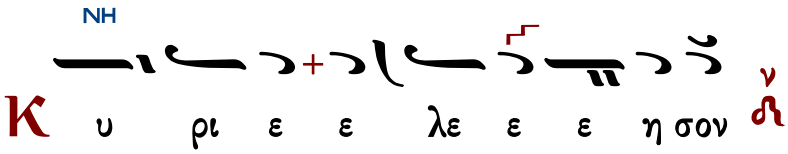

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

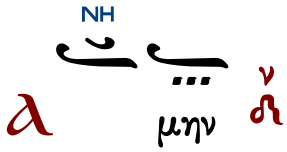

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ ἡ Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

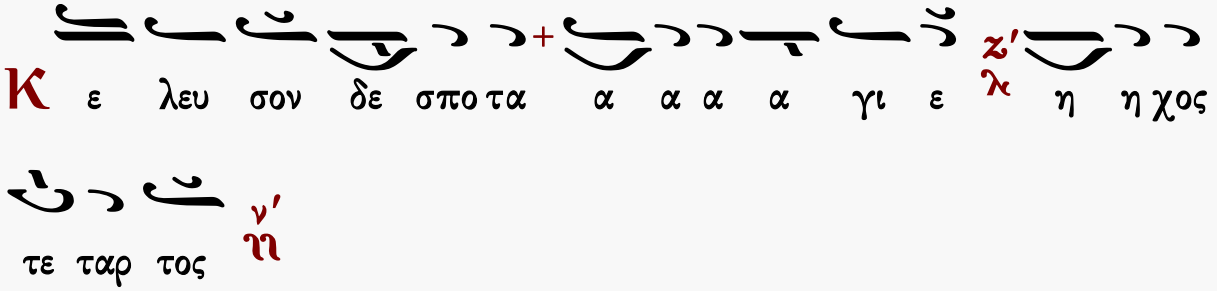

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος δ΄

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριήλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ′ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.
Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.
Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.
Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.
Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Πέτρου Βυζαντίου — Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ Προσόμοια

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν — ἦχος δ΄

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.
Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα, τὸ θεόπνευστον ὄργανον, τῶν δογμάτων πέλαγος ἀνεξάντλητον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, τὸν νοῦν τὸν οὐράνιον, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, τὸν κρατῆρα τὸν πάγχρυσον, τὸν προχέοντα, ποταμοὺς διδαγμάτων μελιρρύτων, καὶ ἀρδεύοντα τὴν κτίσιν, μελῳδικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον, τὸν ἀκτῖσι φωτίζοντα, διδαγμάτων ἅπασαν τὴν ὑφήλιον, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸν σπόγγον τὸν πάγχρυσον, τὸν ὑγρότητα δεινῆς, ἀπογνώσεως αἴροντα, καὶ δροσίζοντα, ἐκτακείσας καρδίας ἁμαρτίαις, Ἰωάννην ἐπαξίως, τὸν χρυσολόγον τιμήσωμεν.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ, λύτρωσις
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὁ ἐπίγειος ἄγγελος, καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, χελιδὼν ἡ εὔλαλος καὶ πολύφωνος, τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα, ἡ πέτρα ἡ ἄρρηκτος, τῶν πιστῶν ὑπογραμμός, τῶν μαρτύρων ἐφάμιλλος, ἰσοστάσιος, τῶν ἁγίων ἀγγέλων, ἀποστόλων, ὁ ὁμότροπος ἐν ὕμνοις, μεγαλυνέσθω Χρυσόστομος.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικόν

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὅσιε τρισμάκαρ, ἁγιώτατε πάτερ, ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ μαθητής, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων, αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δογματικὸν Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι᾽ ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ᾽ ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	σύντομον	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Πέτρου Βυζαντίου	ἀργοσύντομον	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριήλ Κουντιάδου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β′

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

294	Μέλος Ἀρχαῖον	138	Ἰωάννου Σακελλαρίδου
200	Γεωργίου Τσατσαρώνη	107	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἑσπέρας προκείμενον

Κυριακὴ | Δευτέρα | Τρίτη | Τετάρτη | Πέμπτη | Παρασκευὴ

Κυριακῇ ἑσπέρας
ψαλμός 133:1

Ἦχος λ π ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

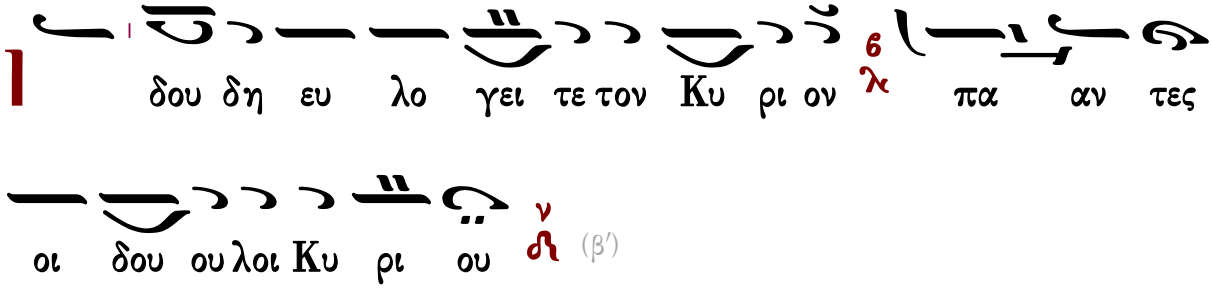

∴ Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

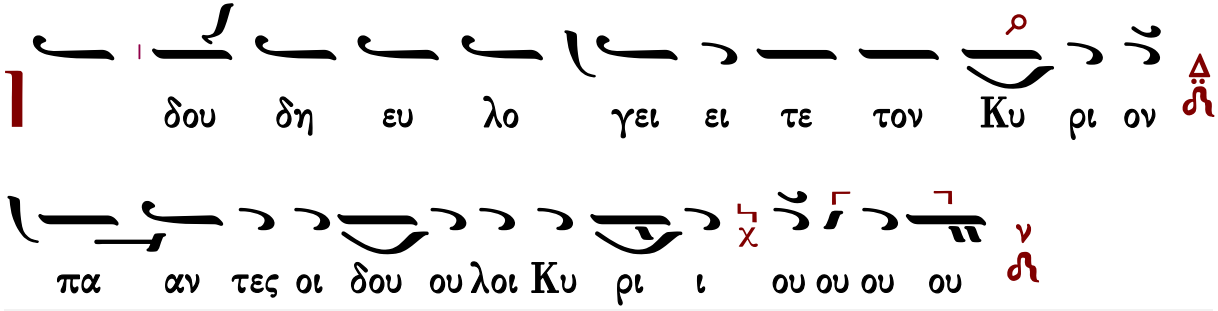

Ἀναγνώσματα

Δευτέρα ἑσπέρας
ψαλμός 4

Ἦχος ἡ Βκ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

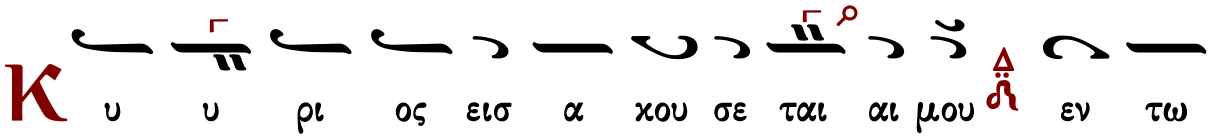

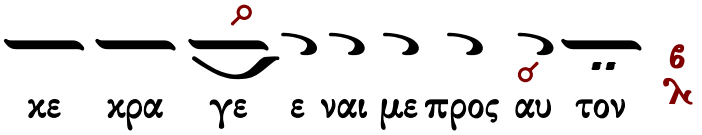

(β′)

∴ Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

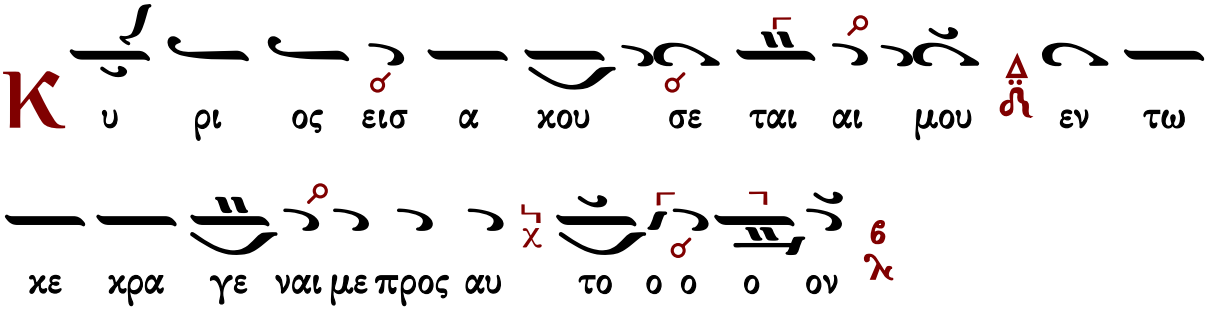

Ἀναγνώσματα

Τρίτη ἑσπέρας
ψαλμός 22

Ἦχος ἡ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

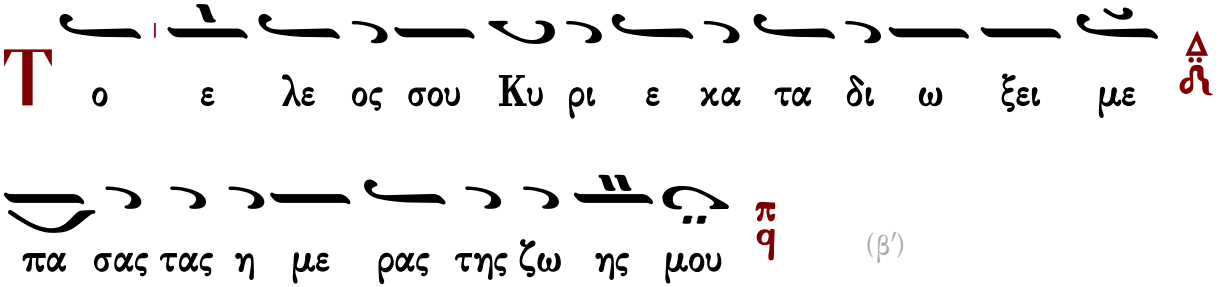

(β′)

∴ Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

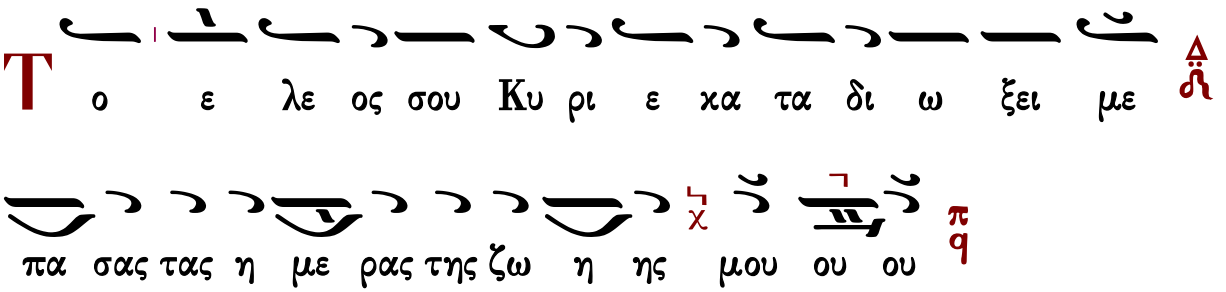

Ἀναγνώσματα

Τετάρτη έσπέρας
ψαλμός 53

Ἦχος λ̅ π̅ ϊ̈ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

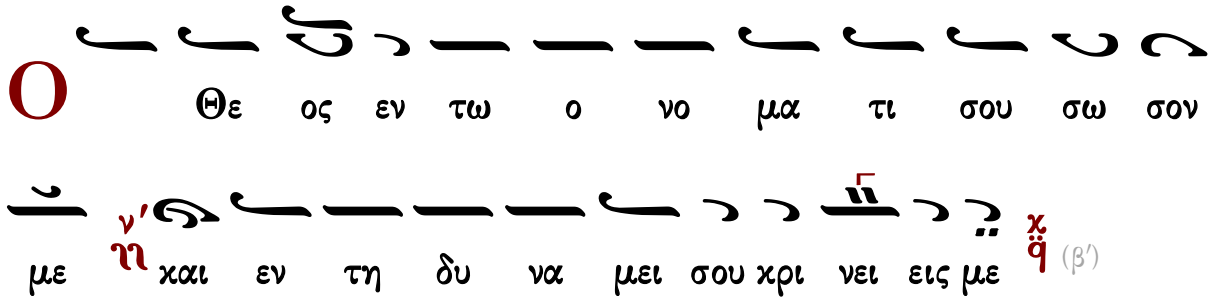

∴ Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

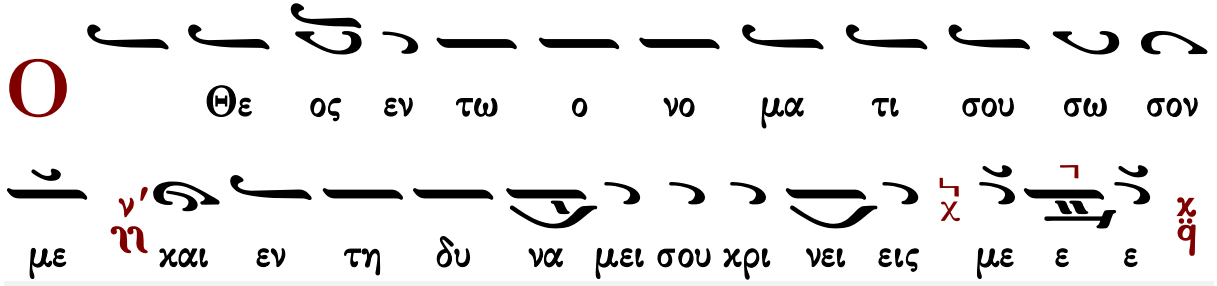

Ἀναγνώσματα

Πέμπτη έσπέρας
ψαλμός 120

Ἦχος λ̅ π̅ ... Βϩ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

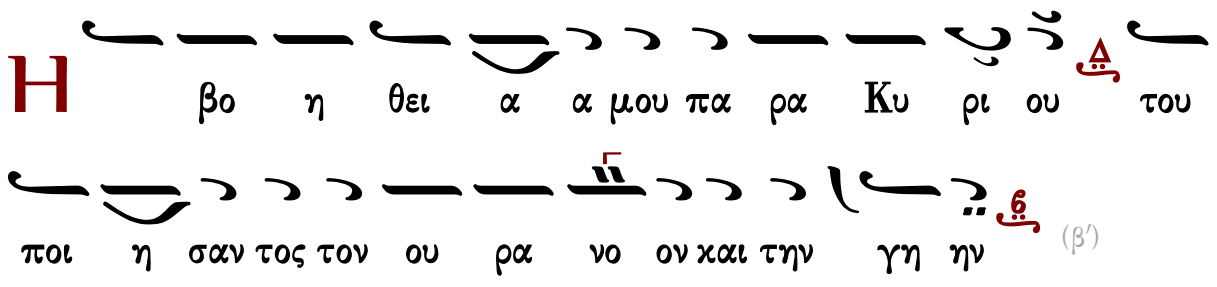

∴ Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

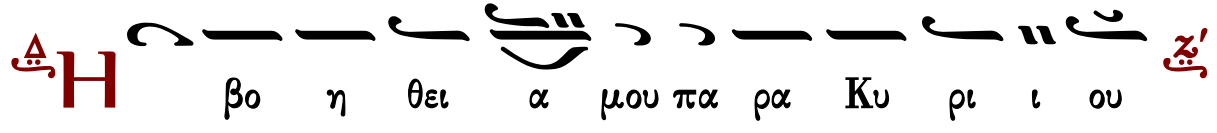

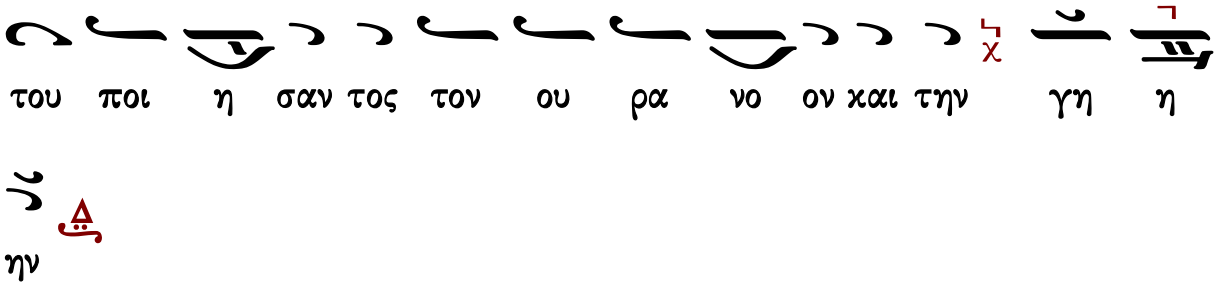

Ἀναγνώσματα

Παρασκευῇ ἑσπέρας
ψαλμός 58

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

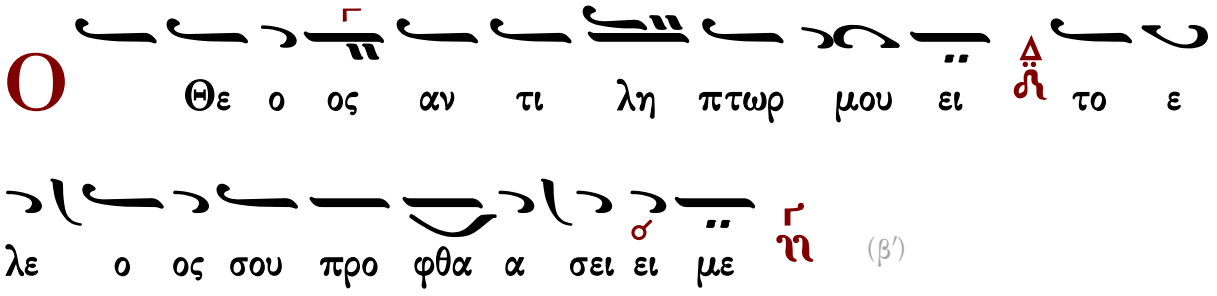

∴ Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεὸς καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ᾽ ἐμὲ λύτρωσαί με.

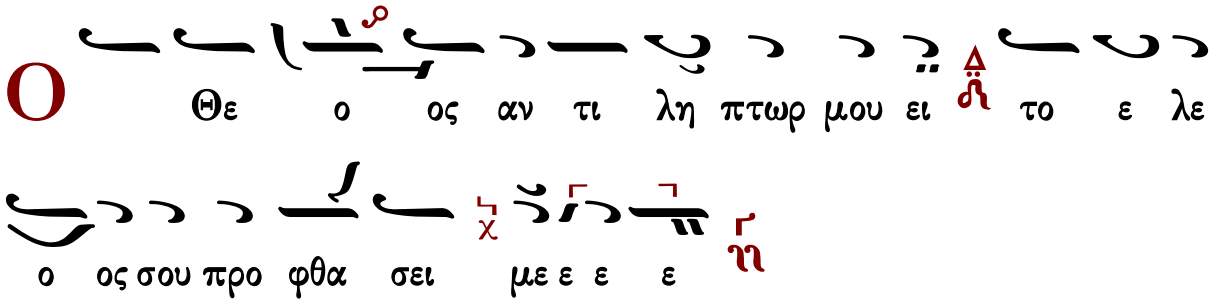

Ἀναγνώσματα

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Μνήμη δικαίου μετ᾽ ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστι λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. Καὶ μακάριος

ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὸ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν, καὶ ἔννοιαν· ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὑρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιάσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι᾽ αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς, εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφὰς λόγων καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου.

Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τὶ εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί· καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἐγκωμιαζομένου Δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γὰρ ἐστιν ἡ μνήμη αὐτοῦ· ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις· καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν, ὦ ἄνδρες, σοφίαν καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ᾽ ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτός, καὶ τῆς σοφίας ὁδηγὸς ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής. Καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνῖτις ἐδίδαξέ με σοφία· ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερόν, ἅγιον, ἀπαύγασμα φωτὸς ἀϊδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλους Θεοῦ καὶ προφήτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δὲ ἐστιν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν· φωτὶ συγκρινομένη, εὑρίσκεται προτιμοτέρα. Αὕτη τούς θεραπεύσαντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὡδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἔδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἁγίαν· καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτοῖς, ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντὸς ἐστιν ἡ εὐσέβεια. Καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ᾽ οὐ μὴ παρελεύσεται πονηρούς ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς, λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς· Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον· μὴ φεισώμεθα τῆς ὁσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβευτοῦ πολυχρονίους. Ἔστω δὲ ἡμῶν ἰσχὺς νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρὺς ἐστιν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος· ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν, ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. Ἴδωμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. Ὕβρει καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ· θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν· ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ, οὐδὲ ἔκριναν ὅτι σὺ Θεός, μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ῥυόμενος παντὸς κακοῦ· ὁ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, καὶ διδοὺς τοῖς ὁσίοις σου χάριν, **καὶ τῷ σῷ βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.**

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.63*

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

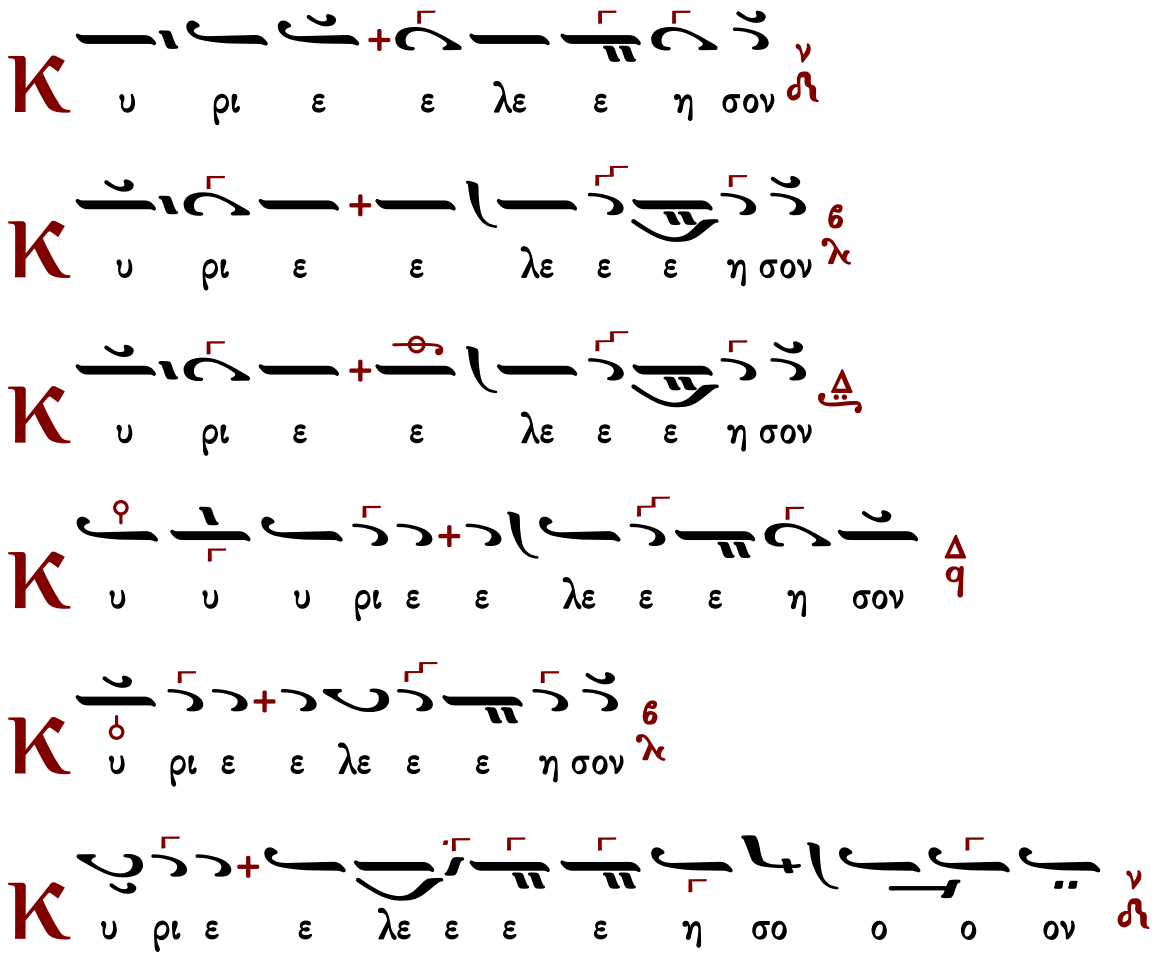

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῷσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.
Σοί, Κύριε.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀρτοκλασίας μὴ οὔσης Ἀπόστιχα

Εἰς τὴν Λιτὴν

ἦχος α΄

Φωστὴρ Ἰωάννη, στόμα χρυσεμφανές, ἐγκαλλώπισμα τῶν θεουργῶν ἀρετῶν, καὶ ἐνδιαίτημα Γραφῶν μυσταρχικῶν, σὺ τοῦ παναχράντου ἁγίου Πνεύματος, ἀκήρατος θησαυρός ἐχρημάτισας· ὅθεν ἐπεύφρανας πᾶσαν Ἐκκλησίαν, σωτηριώδει σου λόγῳ ὑπαρκτικῷ· παρρησίαν οὖν εὑράμενος πρὸς τὸν Θεόν, ἐν τῇ ἀπολαύσει τῆς ἄνω κληρουχίας, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πάτερ ἁγιώτατε.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀρτοκλασία

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου καὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτὴν ταύτην καὶ προσφερόντων τὰ δῶρα ταῦτα.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (χώραν ἢ νῆσον) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσει πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ᾽ ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. μ΄ (τετράκις ἀνὰ ι΄ καὶ αὖθις ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ᾽ ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.
Ἀμήν.

Ἦχος Δι

Δ.Π.*

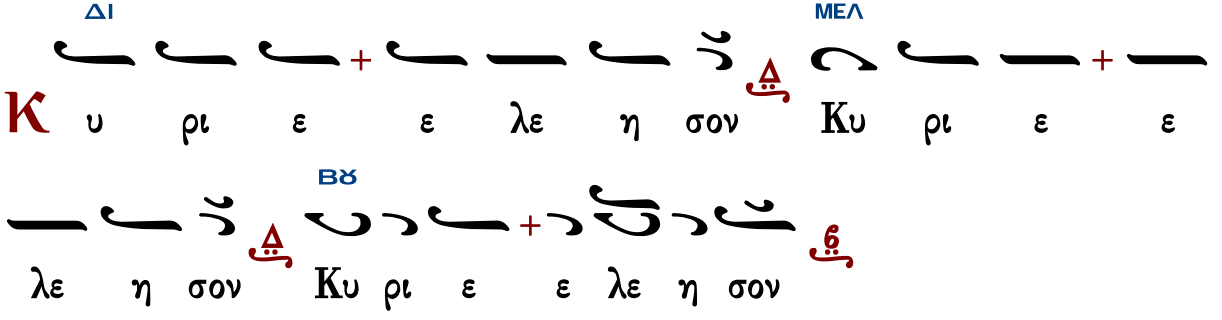

ἀγιορείτικα

Ἦχος λ π ϙ Πα

ὑπό Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου*

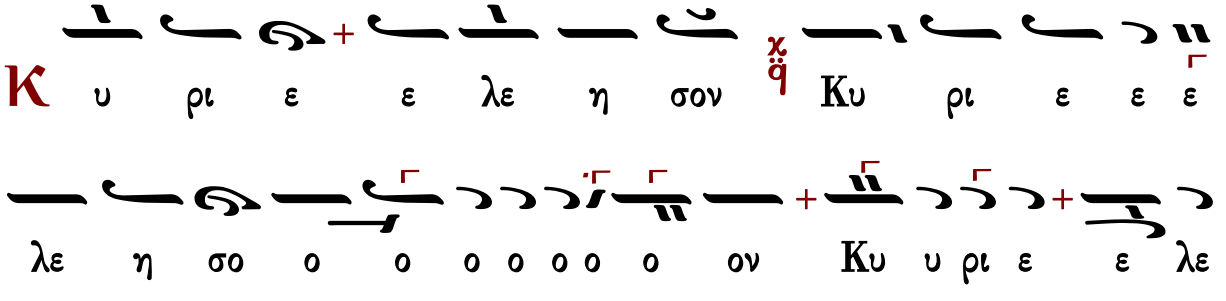

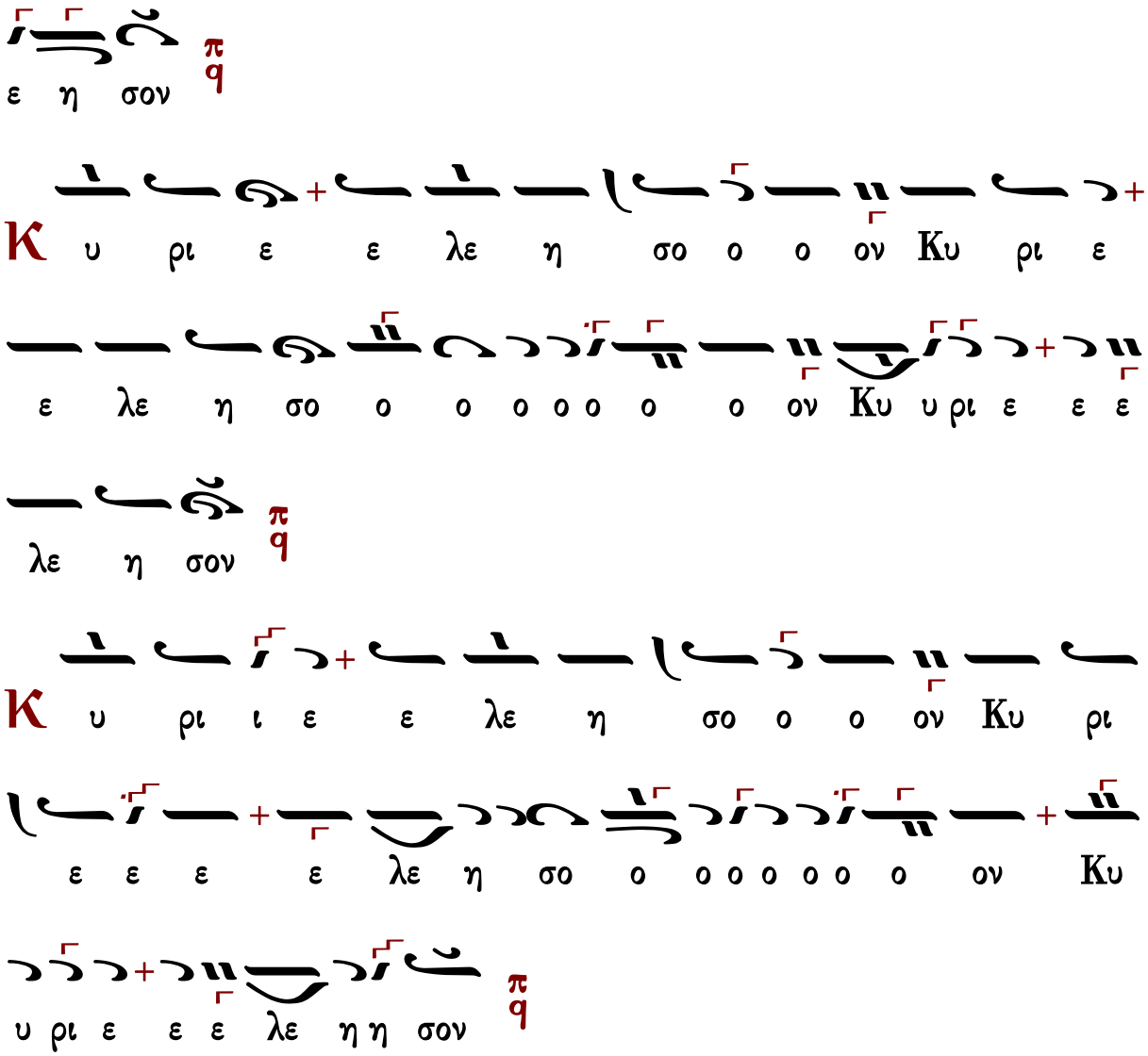

ἦχος πλ.α΄

Θεοτόκε παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πολίτικον	Γεωργίου Πρωγάκη	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου
Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη		Θεμιστοκλῆ Γεωργιάδη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν

σῖτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ πόλει (χώρᾳ ἢ νήσῳ) ταύτῃ καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἁγίασον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος βαρὺς

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Γεωργίου Πρωγάκη — Ἱεροθέου ἱερομονάχου

Εἰς τὸν Στίχον

Στιχηρὰ Προσόμοια

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς — ἦχος πλ.α΄

Χαίροις τὸ χρυσαυγὲς καὶ τερπνόν, τῆς Ἐκκλησίας τὸ θεόπνευστον ὄργανον, ἡ γλῶσσα ἡ φιλανθρώπως, τῆς μετανοίας ἡμῖν, τοὺς ποικίλους τρόπους ὑπογράφουσα, ὁ νοῦς ὁ χρυσίμορφος, χελιδὼν ἡ χρυσόστομος, περιστερά τε, ψαλμικῶς τὰ μετάφρενα, χρυσαυγίζουσα, ἀρετῶν ἐν χλωρότητι· ῥεῖθρον χρυσοειδέστατον, προχέον τὰ νάματα, στόμα τὸ θεῖον καὶ θείας, φιλανθρωπίας ἐχέγγυον, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν

Χαίροις τῶν ὀρφανῶν ὁ πατήρ, ἀδικουμένων ὀξυτάτη βοήθεια, πενήτων ἡ χορηγία, ἡ τῶν πεινώντων τροφή, τῶν ἁμαρτανόντων ἡ διόρθωσις· ψυχῶν εὐστοχώτατος, ἰατρός καὶ σεμνότατος, θεολογίας, ὑψηλῆς ἡ ἀκρίβεια, ἡ σαφήνεια, τῶν γραφῶν τῶν τοῦ Πνεύματος· νόμος ὁ πρακτικώτατος, κανὼν ὁ εὐθύτατος, ἡ θεωρία καὶ πρᾶξις, αἱ τῆς σοφίας ἀκρότητες, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

Οἶκον τῶν ἱερῶν ἀρετῶν, ἱερωμένον σεαυτὸν ἀπετέλεσας· ἐν σοὶ γὰρ τὴν κατοικίαν, ὡς ἐν ἁγίῳ ναῷ, καὶ καθαρωτάτῳ πάτερ ἔθεντο· σοφῶς κυβερνήσας γάρ, τὰς αἰσθήσεις τοῦ σώματος, ὡς ἐν ἀσύλῳ, θησαυρῷ διετήρησας, τὴν διάνοιαν, τῶν παθῶν καθαρεύουσαν· ὅθεν θεοειδέστατος, παμμάκαρ γενόμενος, τῆς Ἐκκλησίας προέστης, ἱεραρχίᾳ κοσμούμενος, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικόν

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σάλπιγξ χρυσόφωνος [ἀνεδείχθης/ἐδείχθης], Χρυσορρῆμον Χρυσόστομε, χρυσουργῶν τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τοῖς χρυσεπόνοις σου διδάγμασι· προφητικῶς γὰρ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου, ὅσιε πάτερ, καὶ κόσμου παντὸς τὰ πέρατα ἐφώτισας.

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθών, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρῴην κατάρας, τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διό σοι πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ μητρί τε καὶ παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ χαῖρε τοῦ ἀγγέλου. Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀργοσύντομο	Σύντομο	
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ

ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

ἦχος πλ.δ΄

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν· Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ δι᾽ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη		Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἀπόλυσις

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος…

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἀκολούθως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις·

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἄν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ΄)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β΄)

ψαλμὸς γ΄

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ΄ 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς

ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ᾽ ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾽ ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλορῥημόνησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ᾽ 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ΄ 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμὲ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ᾽ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ᾽ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,

εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.
Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.
καὶ πάλιν
Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β΄)
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (μετά ἀπό κάθε δέησιν)
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος πλ.δ΄

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου — Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἀπολυτίκιον

ἦχος πλ.δ΄

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν· Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ δι᾽ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη		Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…	Ἀμήν.

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

ἦχος πλ.δ΄

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθών, καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, καὶ τὴν Ἁγίαν Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας, τήν φιλάργυρον πλάνην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Βασιλίδα ἐλέγξας, ἀδίκως τῆς ποίμνης σου, ἀπελάθης μακάριε, Ἰωάννη Χρυσόστομε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινήν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ, φανεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα Ἅδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὔδιον, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

Θείας πίστεως — ἦχος γ΄

Σκεῦος ἔνθεον τῆς Ἐκκλησίας, πλοῦτος ἄσυλος τῆς εὐσεβείας, ἀνεδείχθης ἱεράρχα Χρυσόστομε, ἐν ἀπαθείᾳ φαιδρύνας τὸν βίον σου, τοῖς δεομένοις ἐπαντλήσας τόν ἔλεον, πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸν συνάναρχον Λόγον — ἦχος πλ.α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων τῶν θεοπνεύστων γραφῶν, τὸν ἡμᾶς ὁδηγοῦντα πρὸς τὴν μετάνοιαν, τὸν τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς ὑπομείναντα, τὸν Χρυσόστομον πιστοί, ὡς διδαχθέντες ὑπ᾽ αὐτοῦ τιμήσωμεν κατὰ χρέος· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κυήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται, ἁγνὴ ἀειπάρθενε, καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πολυέλεος

Δοῦλοι Κύριον		Ἐξομολογεῖσθε		Ἐκλογὴ εἰς ἱεράρχας	
Κείμενο	Μουσικὸ	Κείμενο	Μουσικὸ	Κείμενο	Μουσικὸ

Καθίσματα

Ἐπεφάνης σήμερον — ἦχος δ΄

Τοῖς χρυσέοις λόγοις σου, ἡ Ἐκκλησία, ἀρδομένη ἅπαντας, ποτίζει νάματα χρυσᾶ, καὶ ἰατρεύει νοσήματα, τῶν σὲ ὑμνούντων, παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Τὸν συνάναρχον Λόγον — ἦχος πλ.α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Οὔτε ἔχθρα συνόδου οὖσα παράνομος, οὔτε μῖσος Αὐγούστης οὔσης παράφρονος, τὰς ἀρετὰς τὰς ἐν σοὶ πάτερ κατέσβεσαν, ἀλλ᾽ ὡς χρυσὸς ἐν τῷ πυρί, δοκιμασθείς τῶν πειρασμῶν, καθικετεύεις ἀπαύστως, τὴν παναγίαν Τριάδα, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω ζέων τῷ πνεύματι.

Θεοτοκίον

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν ἀντίληψιν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ τὰ κύματα ἁγνὴ καταπράϋνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχήν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὡς πάντα ὅσα βούλει καὶ δύνασαι.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ᾽ αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (β΄)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (β΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

171 Πέτρου Λαμπαδαρίου
256 Πέτρου Λαμπαδαρίου
306 Χρυσοστόμου μοναχοῦ
279 Γαβριὴλ Κουντιάδου
179 Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προκείμενον

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.107/2445*

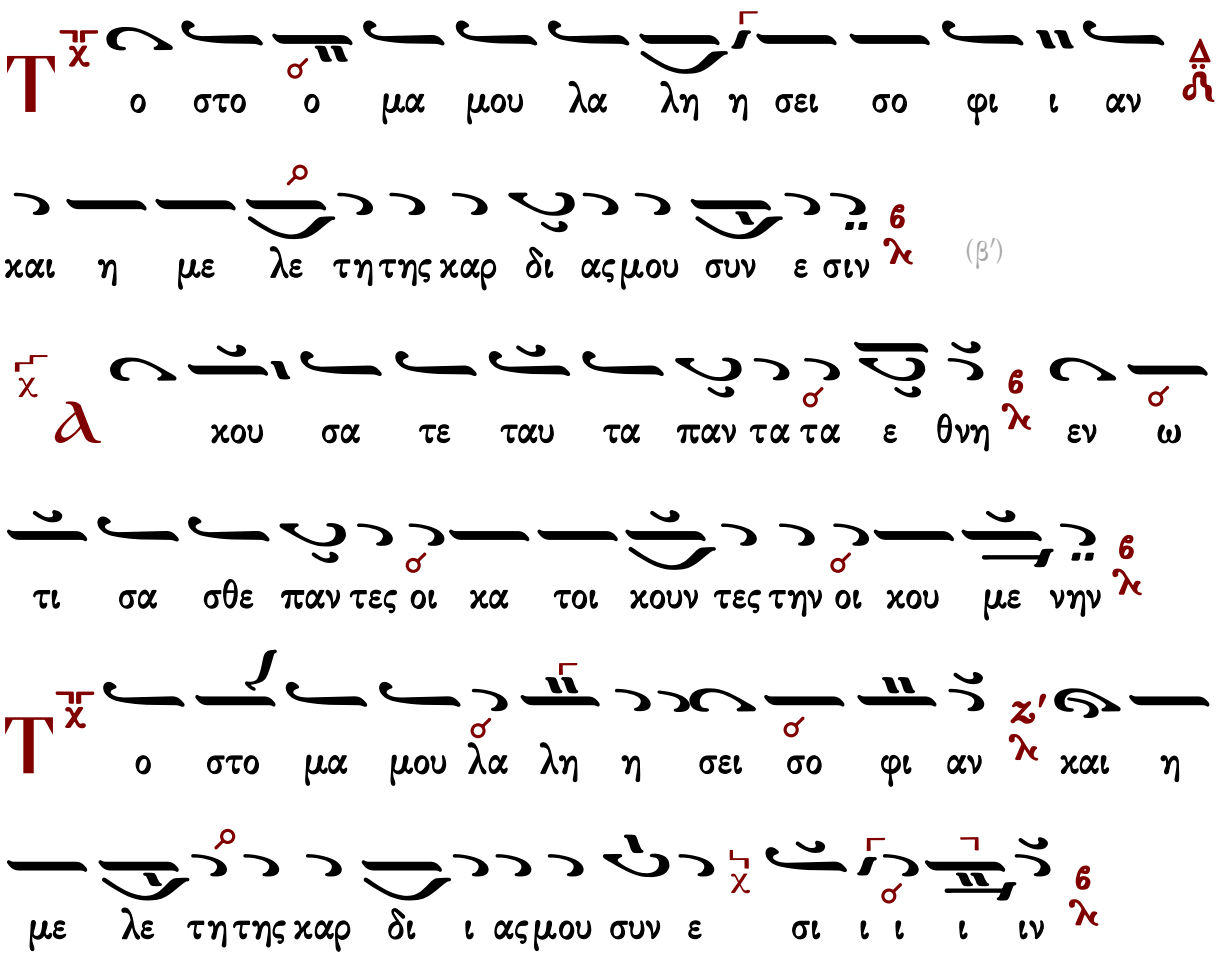

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.489#

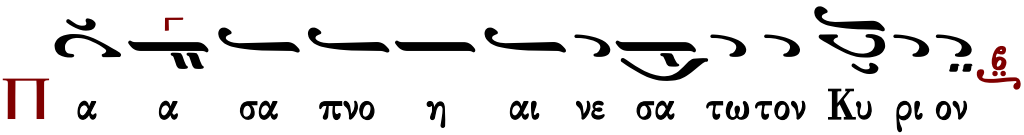

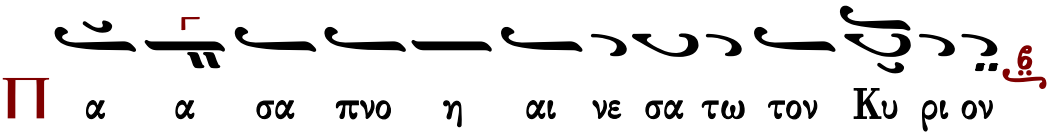

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

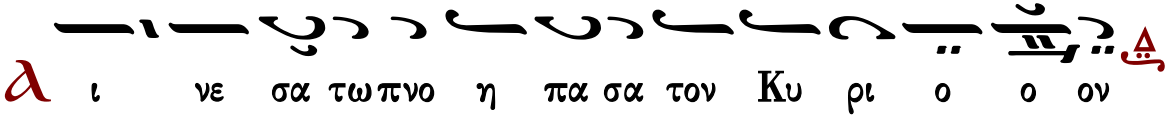

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς…
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 10:1-9
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· [1] Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ, καὶ λῃστής. [2] Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμήν ἐστι τῶν προβάτων. [3] Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ᾽ ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. [4] Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ· [5] ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ᾽ αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. [6] Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν, ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. [7] Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. [8] Πάντες ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ καὶ λῃσταί· ἀλλ᾽ οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. [9] Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι᾽ ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ν΄ Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.155/2493*

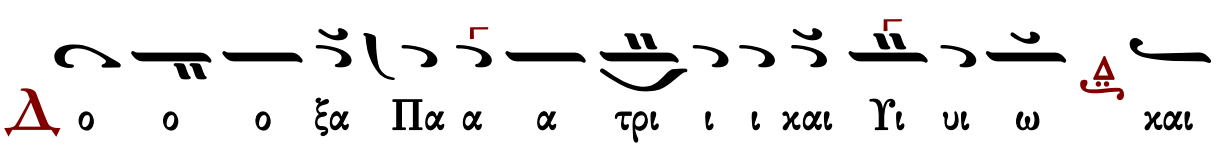

α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

C η με ρον σχιρ τω σιν ε ε εν πνευ μα α τι αρ χι ε

ρε ε ε ων δη η μοι συν η μιν τι ι ι μων τε ες

σου την μνη μην ι ι ι ε ε ρα α αρ χα Χρυ σο

ο στο με ο σι ι ε φω στη ηρ της Ε εκ κλη σι ι

ι ι ας

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α μην

Τ αις της Θε ο το ο ο κου πρε σβει αις ε λε η η

η η η μον εξ α λει ει ει ψο ο ον τα πλη η

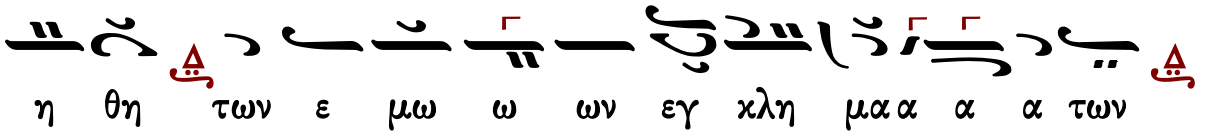

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.264/2286#

Ἦχος λ π Πα

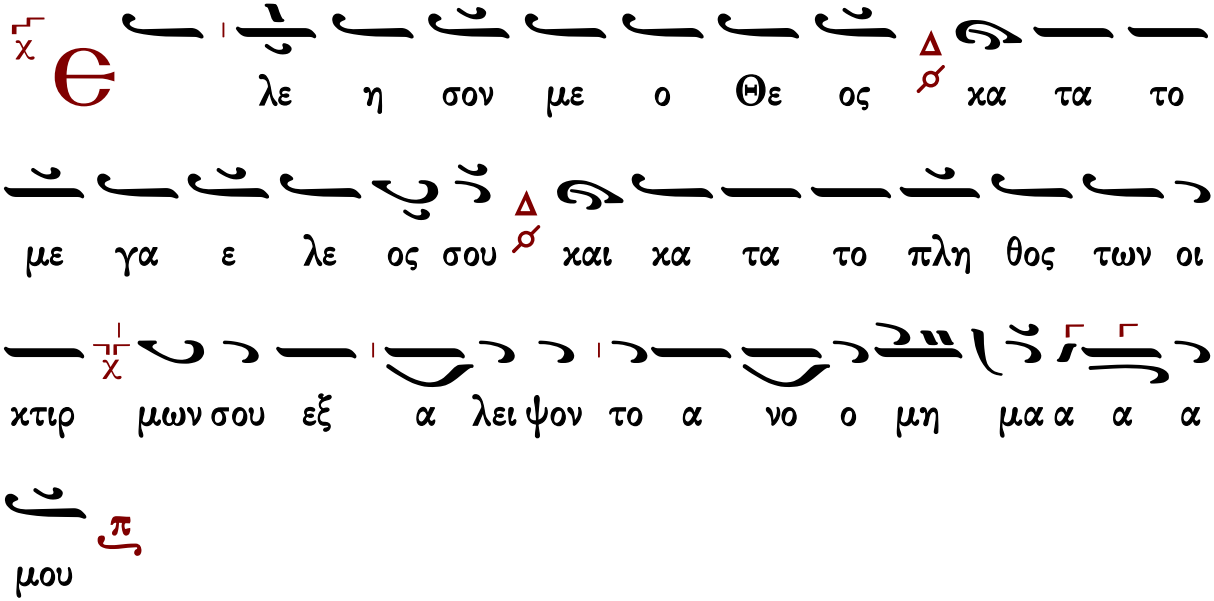

ἰδιόμελον

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.155/2493*

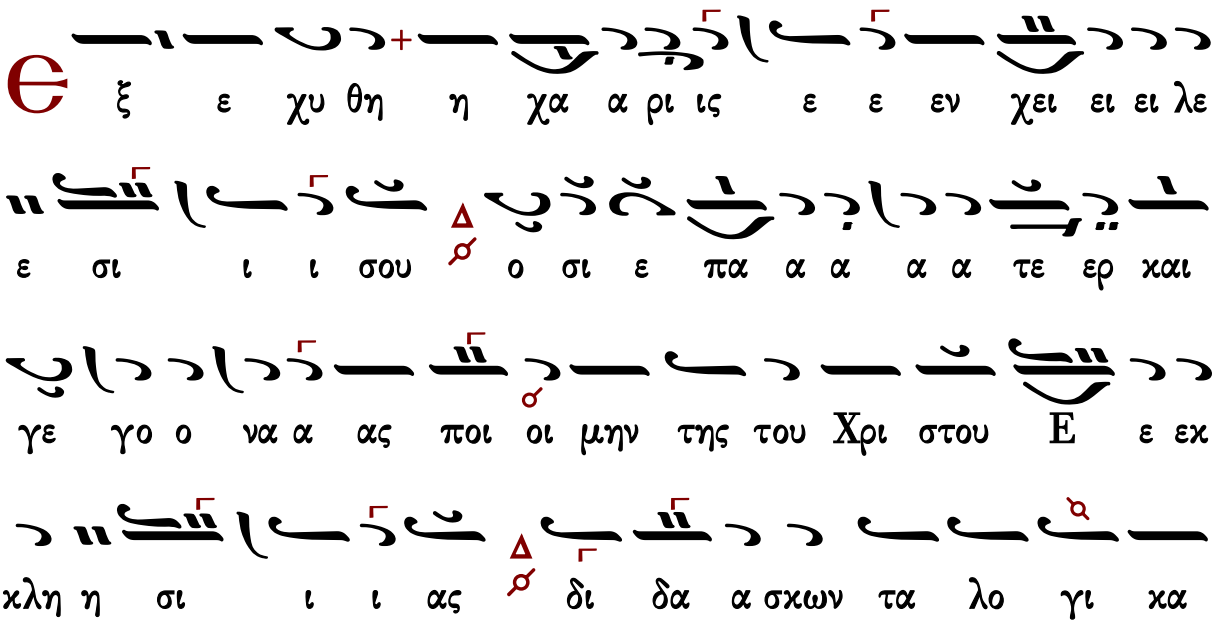

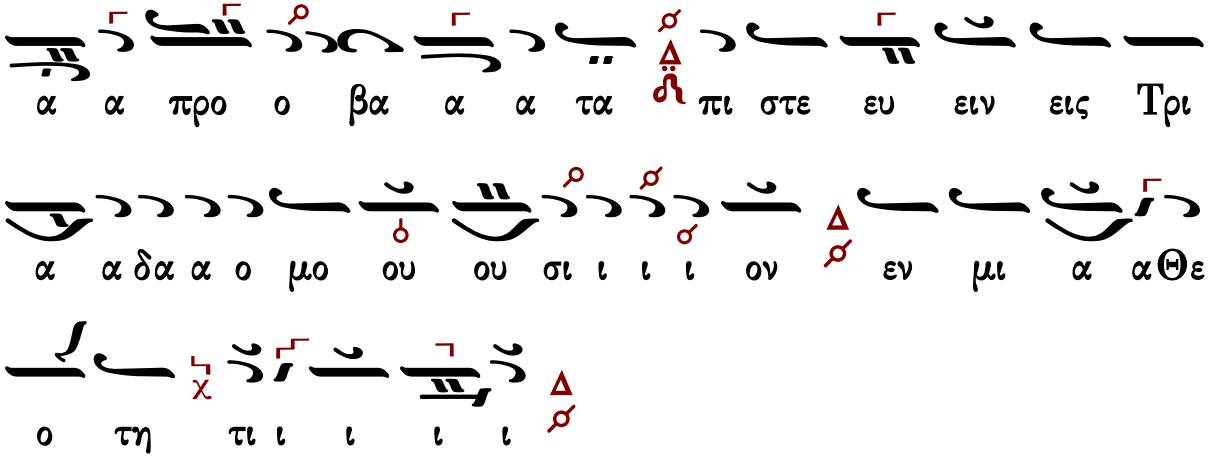

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.501#

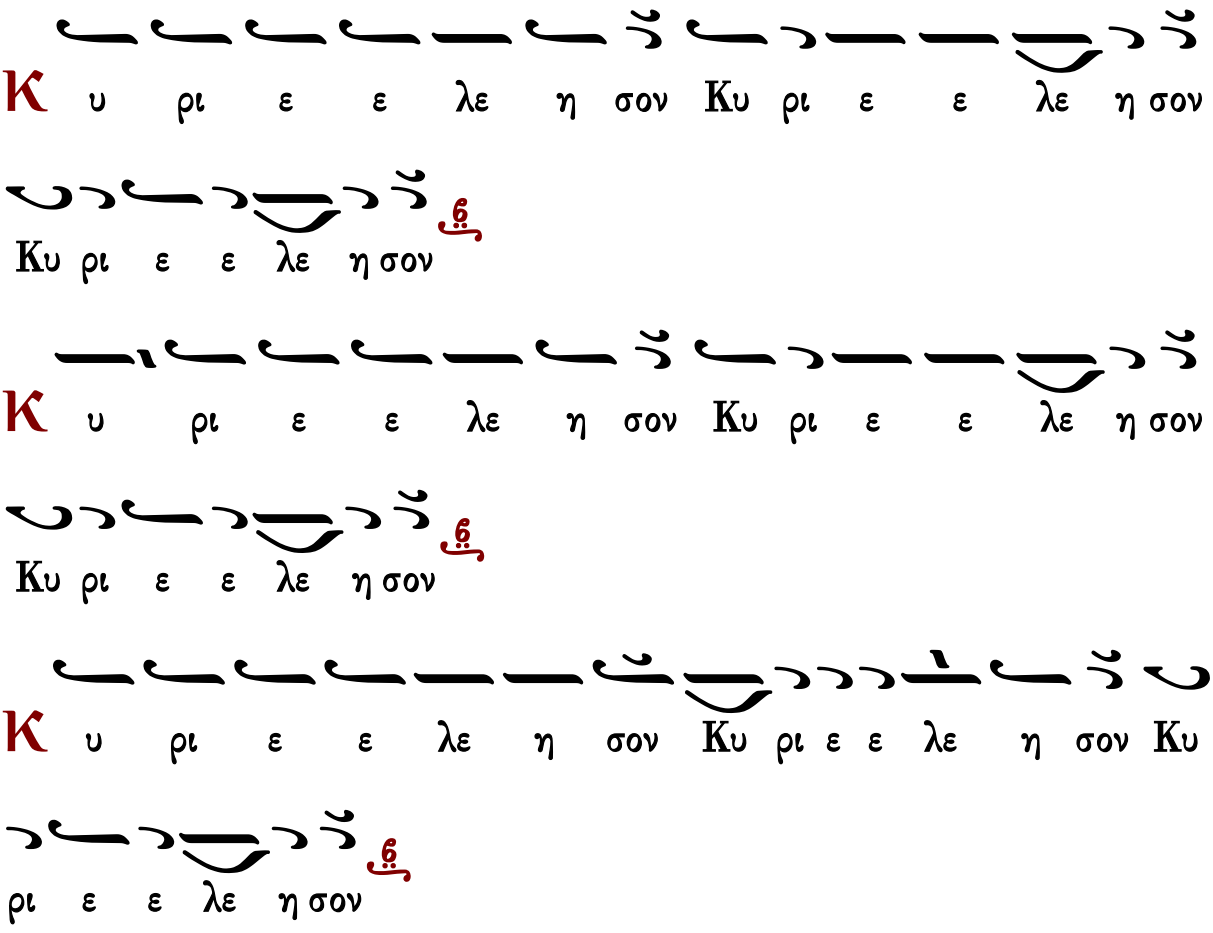

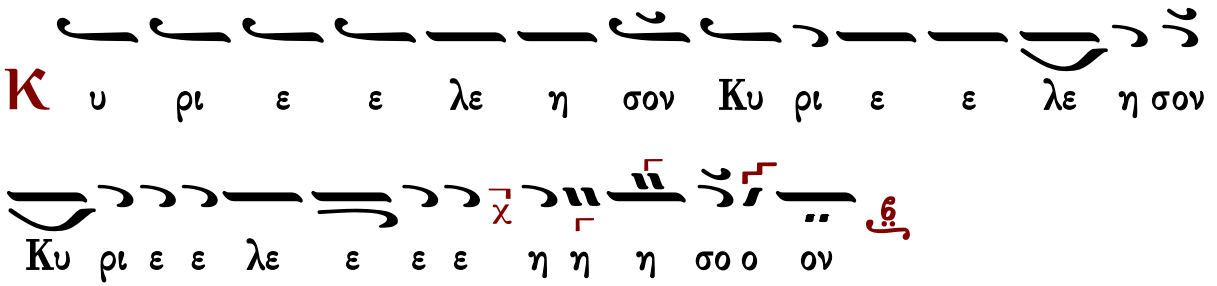

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κανόνες-Κοντάκιον-Συναξάριον

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ α᾽

ἦχος πλ.δ᾽

«Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.» (β᾽)

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν, εἰρήνευσον, κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ α᾽

Ἁρματηλάτην Φαραὼ

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς μετανοίας γεγονὼς θερμότατος, κήρυξ Χρυσόστομε, μετανοεῖν πάτερ, τῷ Θεῷ με πρέσβευε, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου, καὶ τῶν πάλαι πταισμάτων, θεραπευθῆναι τὰ τραύματα, τῇ σῇ συμπαθείᾳ δυσώπησον.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλην τὴν αἴγλην τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάτερ δεξάμενος, ὁλολαμπὴς ὤφθης, στῦλος προηγούμενος, τῆς Ἐκκλησίας, ὅσιε, φωτεινή τε νεφέλη, παμμάκαρ ἐπισκιάζουσα, τὰ τῶν ὀρθοδόξων συστήματα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὑπὸ Χριστοῦ προχειρισθεὶς διδάσκαλος, θεῖα διδάγματα, χρυσοειδεῖ γλώσσῃ, γνώμῃ τε θεόφρονι, πλουσίως σὺ ἐπήγασας· τοῦ Θεοῦ ποταμὸς γάρ, ὑδάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος, ὤφθης Θεοφάντορ Χρυσόστομε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πεποικιλμένη ποικιλίᾳ χάριτος, θεοχαρίτωτε, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, εὐλογημένη γεγέννηκας, μείνασα Παρθένος ἀμόλυντος.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Οὐρανίας ἀψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε». (β΄)

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννῆτορ παρθένε, σὺ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἱκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε, σὺ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν πανάμωμε, καὶ ἀδαπάνητον.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ γ΄

Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχὰς

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῦν σὺ Χριστοῦ πεπλουτηκώς, σῇ καθαρᾷ πολιτείᾳ, τῆς ἀνθρώπων σωτηρίας ἐγένου, συνεργὸς ὑφηγητής, δημηγόρος Χρυσόστομε, διδασκαλίας βρύων, σωτηριώδεις θεόπνευστε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τῶν ἀσύλων θησαυρῶν, τοῦ Πνεύματος σὺ πλουτήσας, ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου ἀντλήσας, τὴν ἀέναον πηγήν, τῶν διδαγμάτων ἤρδευσας, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν, ὅσιε πάτερ τὸ πρόσωπον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὑλομανούσας τῶν ψυχῶν, Χρυσόστομε τὰς ἀρούρας, τῇ πανσόφῳ γεωργίᾳ τῶν λόγων, ἐξεκάθηρας σαφῶς, καὶ καρποφόρους ἔδειξας, τοῖς οὐρανίοις ὄμβροις, ταύτας ἐπάρδων θεόληπτε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μῶμος ἐν σοὶ καὶ μολυσμός, οὐκ ἔστιν ὅλως Παρθένε, ἐνδιαίτημα δὲ μᾶλλον ἐφάνης, οὐρανίων ἀρετῶν· ἐν σοὶ γὰρ κατεσκήνωσε, τῶν ἀρετῶν ἡ πᾶσα, ἁγιωσυνη πανάμωμε.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν… Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λογον

ἦχος πλ.δ΄

Τῆς ἀρρήτου σοφίας θεοπτικῶς, ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν γνωστικόν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰ νάματα, τῶν μὲν πιστῶν καρδίας, ἐνθέως εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων ἀξίως, βυθίζοντα δόγματα· ὅθεν δι᾽ ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἱδρῶσιν, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος, Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸν φλογμὸν τῆς γεέννης καὶ ἐμπρησμόν, τὸν κλαυθμὸν τὸν ἐν ταύτῃ καὶ ὀδυρμόν, τὸν ἐλεεινότατον, χωρισμὸν καὶ πικρότατον, τοῦ τῶν ἁγίων κλήρου, καὶ τῆς ὁμηγύρεως, ἐνθυμουμένη φρῖξον, ψυχή μου καὶ στέναξον, καὶ τὰ γραμματεῖα, τῶν μυρίων χρεῶν σου, ἀπαλεῖψαι ἐπείχθητι, κατανύξεως δάκρυσι, συνεργὸν ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα τὴν μόνην Ἁγνήν, δι᾽ ἧς πταισμάτων δίδοται ἡ ἄφεσις, τοῖς αὐτὴν Θεοτόκον, ὀρθοδόξως δοξάζουσι.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ δ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τῶν ὑμνούντων σε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπολαύοντες, πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε, πανύμνητε, δυσχερείας πάσης, ἐκλυτρούμεθα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου, καὶ τῆς ἀῤῥωστίας κατακειμένῳ μοι, ὡς φιλάγαθος βοήθησον, Θεοτόκε μόνη ἀειπάρθενε.

Κανὼν τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ δ΄

Σύ μου ἰσχύς, Κύριε

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄλλον ἡμῖν, τῶν ἀποστόλων ὁμότροπον, ὁ προνοίᾳ, πάντων προμηθούμενος, ὡς ἀγαθὸς δέδωκε Χριστός, σὲ τῆς οὐρανίου μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ θεῖον ὑποφήτην, μυστηρίων τῶν ἄνω, Ἰωάννη παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν χρυσαυγῆ, καὶ χρυσολόγον τιμήσωμεν, Ἰωάννην, πάντας τὸν χρυσώσαντα, χρυσοειδέσι μαρμαρυγαῖς, τῆς διδασκαλίας, καὶ κόσμον γλώσσῃ φαιδρύναντα, χρυσίου λαμπροτέρᾳ, καὶ φωτὸς πληρεστάτῃ, ἐκβρυούσῃ τὴν χάριν τὴν ἔνθεον.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλος Θεοῦ, γέγονας κατοικητήριον, ὅλος ὤφθης, ὄργανον τοῦ Πνεύματος, ἀναφωνοῦν, πάσης ἀρετῆς, θεόπνευστον μέλος, καὶ σωτηρίας ὑπόθεσιν, καὶ κάλλος ὑποφαῖνον, οὐρανῶν βασιλείας, Ἰωάννη παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὺ τοῦ Θεοῦ, τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐκήρυξας, μετανοίας, τρόπους ἐκτιθέμενος· καὶ τῶν κακῶν τὴν ἀποφυγήν, ἄριστα διδάσκων, παμμάκαρ καὶ τελεώτατα· καὶ ἔργων τῶν ἀρίστων, παραινέσεις ὑφαίνων, πανσέβάσμιε πάτερ Χρυσόστομε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μετὰ Θεόν, σὲ προστασίαν κεκτήμεθα· σὺ γὰρ Μήτηρ, Θεοῦ ἐχρημάτισας, τοῦ ποιητοῦ καὶ δημιουργοῦ, τοῦ τὴν ἡμετέραν, μορφὴν λαβόντος πανάμωμε, καὶ ταύτην σεσωκότος, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου, καὶ τῇ δόξῃ τῇ θείᾳ δοξάσαντος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ε΄

ἦχος πλ.δ΄

«Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν, φιλάνθρωπε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔμπλησον, ἁγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων, Θεοτόκε ἁγνή, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων μου, Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴασαι ἁγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγιείαν, τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἅπαντα ἐχθρὸν δυσμενῶς ἐπιτιθέμενος, ἡμῖν τοῖς δούλοις σοῦ, Πανάμωμε, θείῳ σοῦ κράτει, συμπατούσα ἐξαφάνισον.

Κανὼν τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ ε΄

Ἵνα τί με ἀπώσω

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκκλησίας φωστῆρα, πάντες σε γινώσκομεν φωτοειδέστατον, καὶ ψυχῶν σωτῆρα, ἀναρπάζοντα ταύτας τοῦ φάρυγγος, τοῦ θανατηφόρου καὶ πρὸς ζωὴν καθοδηγοῦντα, τήν αἰώνιον πάτερ ἀοίδιμε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύεις τὰς παρατάξεις, τῶν αἱρετιζόντων σὺ περιφραξάμενος, εὐσεβείας ὅπλοις, καὶ ἀνδρείᾳ ψυχῆς ἱερώτατε, συγκροτεῖς δὲ χαίρων, περιφανῶς τῶν ὀρθοδόξων, τάς χορείας συνδέσμῳ τοῦ Πνεύματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Πλήρεις ὥσπερ φιάλαι, ἀρωμάτων ἐνθέων αἱ σιαγόνες σου, καὶ τὴν οἰκουμένην, νοηταῖς εὐωδίαις εὐφραίνουσι, τῇ τῶν νοημάτων, μυρεψικῇ μυσταγωγίᾳ, καὶ τῷ κάλλει τῶν λόγων σου πάνσοφε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡς Θεὸν συλλαβοῦσα, τὸν δημιουργόν τε καὶ κτίστην καὶ Κύριον, γενεαὶ σε πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων ἁγνὴ μακαρίζουσι· καὶ τῶν ἀσωμάτων, αἱ νοεραὶ Ταξιαρχίαι, ὡς Μητέρα Θεοῦ σε δοξάζουσιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ς΄

ἦχος πλ.δ΄

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδη προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, Ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν, παρθένε, δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν, καὶ δέομαι διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι, κόρη, καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὦ Δέσποινα, καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου, ἀλλ' ἡ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φιλεύσπλαχνε, τοῦ Θεοῦ λοχεύτρια, ὦ Παρθένε Θεοτόκε Μαρία, τῇ πρὸς Θεὸν ἐκτενεῖ σοῦ πρεσβεία, τῶν δυσχερῶν μὲ ἀπάλλαξον κραζοντα, δοξάζω σὲ μόνη ἁγνή, Παναγία Θεόνυμφε Δέσποινα.

Κανὼν τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ ς'

Ἰλάσθητί μοι Σωτὴρ

ἦχος πλ.δ'

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίᾳ πνευματικῇ, τον κόσμον ὅλον ἐπλούτισας, τοῦ λόγου διανομεύς, γενόμενος πλούσιος· πλουσία γὰρ ἄνωθεν, ἱεράρχα χάρις, ἐξεχύθη σοῦ τοῖς χείλεσιν.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς πᾶσαν ὡς ἀστραπή, τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ἡ δύναμις δὲ τῶν σῶν ῥημάτων, Χρυσόστομε, ὡς σάλπιγξ πανεύσημος, οἰκουμένης πάντα, περιήχησε τὰ πέρατα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν ἄνωθεν ὑφαντόν, χιτῶνα περιβαλλόμενος, παμμάκαρ τῶν ἀρετῶν, καὶ λόγων λαμπρότητα, περιποιησάμενος, ἀληθείας ὤφθης, περιδέξιον ἑδραίωμα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ παντοκρατορικῇ, δυνάμει φέρων τὰ σύμπαντα, τὸ ἀσθενὲς τῆς σαρκός, ἐκ σοῦ περιβάλλεται, Παρθένε πανάμωμε, ἐπ᾽ εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων ὁ φιλάνθρωπος.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς... Ἀμήν.

Κοντάκιον

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἦχος πλ.β΄

Ἐκ τῶν οὐρανῶν ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν χειλέων, πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε ὅσιε, ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε· ὑπάρχεις γὰρ καθηγητής, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Οἶκος

Τῷ τῶν ὅλων Ποιητῇ κλίνω τὸ γόνυ, τῷ προαιωνίῳ Λόγῳ χεῖρας ἐκτείνω, λόγου ζητῶν χάρισμα, ἵνα ὑμνήσω τὸν ὅσιον, ὃν αὐτὸς ἐμεγάλυνε· φησὶ γὰρ τῷ προφήτῃ, ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας, Δοξάζω τοὺς ἐν πίστει δοξάζοντάς με· ὁ οὖν ἐν τοῖς πάλαι τὸν Σαμουὴλ ἀνυψώσας, ἐδόξασε νῦν τὸν ἱεράρχην· τὸ τάλαντον γὰρ ὃ ἐπιστεύθη, καλῶς ἐμπορευσάμενος, τῷ βασιλεῖ προσήγαγε· διὸ καὶ ὑπερύψωσεν αὐτὸν ὁ ὑπερούσιος. Τούτου χάριν αἰτῶ ὁ ἀνάξιος ἐγὼ λόγον δοθῆναί μοι, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς ἀνυμνῆσαι αὐτόν. Τῶν περάτων γὰρ ὑπάρχει καθηγητής, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Συναξάριον

Τῇ ιγ΄ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

Μύσας ὁ χρυσοῦς Ἰωάννης τὸ στόμα,
Ἀφῆκεν ἡμῖν ἄλλο τὰς βίβλους στόμα.
Ἀμφὶ τρίτην δεκάτην σίγησεν χρύσεα χείλη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ὁσιομάρτυρος Δαμασκηνοῦ Κωνσταντινουπολίτου, τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσαντος ἐν ἔτει 1681.

Βλέπεις, ἀθλητά, ἡδονικῶς τὸ ξίφος·
Σὺν τῷ ξίφει γὰρ ἔβλεπες καὶ τὸ στέφος.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ζ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες παῖδες, ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ».

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴκησας τῷ κόσμῳ ἣν προστάτιν ἀνέδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ ἁγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀῤῥωστίας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ τὸν σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Κανὼν τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ ζ΄

Θεοῦ συγκατάβασιν

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χρηστότητος ἄβυσσον, καὶ εὐσπλαγχνίας μεμυημένος Θεοῦ, ἐγγυώμενος ὤφθης, τὴν σωτηρίαν μετανοοῦσι θερμῶς, καὶ ὁλοψύχως Κυρίῳ κραυγάζουσι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥυθμίζεις Χρυσόστομε, ταῖς διδαχαῖς σου πᾶσαν διάνοιαν, καὶ ψυχῶν θεραπεύεις, τὰς ἀῤῥωστίας ὡς συμπαθέστατος, καὶ εὐδρομοῦσι συμψάλλεις γηθόμενος· Εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὑψώθης γενόμενος, ἐκλελεγμένος ὅσιος ἄκακος, ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου, δικαιοσύνην ἐνδεδυμένος λαμπρῶς, καὶ εὐφροσύνῃ κραυγάζων Πανόλβιε· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Συνέλαβες ἄχραντε, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν καὶ Κύριον, εὐδοκήσαντα σῶσαι, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος θανάτου φθορᾶς, ὃν ἐπαξίως ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· Εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ η΄

ἦχος πλ.δ΄

«Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε κόρη εἰς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἀφραστόν σου τόκον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ η΄

Ἑπταπλασίως κάμινον

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ νουνεχῶς τοῖς λόγοις σου, ὁμιλοῦντες Χρυσόστομε, τῆς θεολογίας, τὸ σεπτὸν μυούμεθα, καὶ πᾶσαν καρπούμεθα, τῶν ἀγαθῶν τὴν ὄνησιν, καὶ τὴν τῆς κακίας, ἀποφεύγομεν βλάβην· κοινὸν γὰρ πρυτανεῖον, σωτηρίας ἐγένου, βοῶν· ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Δεσπότην Χρυσόστομε, τῇ συμπαθεστάτῃ, παρρησίᾳ χρώμενος, καὶ τῇ ἐλεήμονι, καὶ φιλανθρώπῳ πάτερ στοργῇ· σὲ γὰρ τῷ Σωτῆρι, προβαλλόμεθα πίστει, μεσίτην καὶ προστάτην, καὶ θερμότατον πρέσβυν, θεόφρον ἱεράρχα, παμμάκαρ Ἰωάννη.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Νεανικὴν τὴν ἔνστασιν, ἀταπείνωτον φρόνημα, πρὸς τοὺς ἀδικοῦντας, βασιλεῖς ἐνδέδειξαι, θερμῶς προϊστάμενος, ἀδικουμένων ὅσιε, καὶ τῶν ὀρφανῶν, καὶ τῶν χηρῶν καὶ πενήτων, Πατὴρ γεγενημένος, στοργικῇ διαθέσει, βοῶν· ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σωματικαῖς μορφώσεσι, καὶ ποικίλοις αἰνίγμασι, καὶ συμβολικαῖς καὶ τυπικαῖς ἐμφάσεσι, τὴν σὴν προεμήνυον, οἱ θεηγόροι γέννησιν, τὴν ὑπερφυᾶ, καὶ θαυμαστήν σου Παρθένε· διὸ σε γεγηθότες, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ θ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες».

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ῥοήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς, ἡ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφῃρηκότα Παρθένε Χριστὸν κυήσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα Παρθένε θεράπευσον, ἐξ ἀρρωστίας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Κανὼν τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ θ΄

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς ὄντως ἀπολαύων πάτερ ζωῆς, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω πρὸς δύναμιν, ἐπὶ τῆς γῆς, βίῳ διαπρέψας ἀγγελικῷ, καὶ τοῦ Χριστοῦ κτησάμενος, γλῶσσαν καὶ τὸ στόμα τὸ γαληνόν, σωθῆναι θεηγόρε, δυσώπει τοὺς σὲ πίστει, διαφερόντως μακαρίζοντας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ λόγοι σου τρισμάκαρ λόγοι ζωῆς, τὴν ζωὴν προξενοῦντες τὴν ἄληκτον· σὲ γὰρ πηγήν, βρύουσαν ἀνέδειξεν ὁ Χριστός, καὶ ποταμὸν προχέοντα, θείων διδαγμάτων ἐπιρροάς, τρυφῆς ὄντως χειμάρρουν, ἀφέσεώς τε ῥεῖθρον, καὶ μετανοίας λαμπρὸν κήρυκα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μεσίτης ἀνεδείχθης ἀρχιερεῦ, τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὑπέρλαμπρος· σὺ γὰρ φωστήρ, ὤφθης εὐσεβείας θεοφεγγής, καὶ τῆς ἐνθέου γέγονας, ἐλεημοσύνης εἰσηγητής· διό σε χρυσολόγε, καρδίας διαθέσει, νῦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγνὴ δεδοξασμένη μήτηρ Θεοῦ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πόθῳ περίσῳζε, τῶν πειρασμῶν, ὄχλον διαλύουσα συμπαθῶς· ὡς γὰρ Θεὸν γεννήσασα, πάντα ὅσα θέλεις ἐπιτελεῖν, ἀνύεις ἀκωλύτως, καὶ δύνασαι Παρθένε· διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Καταβασίαι εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου

ἦχος δ΄

α Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν Εἴσοδον.

γ Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· κἂν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

δ Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου· σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὥσπερ καθαρώτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

ς Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες.

ζ Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σύντομοι Ἀργαὶ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος δ΄

Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀύλων νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ Εἰσόδια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνή, ἀειπάρθενε.

Σύντομος Ἀργὴ Ἀργὴ (Παπαγιάννη)

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι... Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάρια

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ — ἦχος γ΄

Τοῖς χρυσαυγέσι λόγοις σου, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, φαιδρύνεται λαμπρύνεται, ὦ Χρυσόστομε πάτερ, ψυχαὶ δὲ κατευφραίνονται, τῶν πιστῶν γεραίρουσαι, τὴν παναγίαν σου μνήμην· σὺ γὰρ πᾶσιν ἐφάνης, σωτηρίας ὁδηγός, καὶ κήρυξ τῆς μετανοίας.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε — ἦχος β΄

Τὸν μεγαλοφωνότατον, τῆς μετανοίας κήρυκα, τὸν θησαυρὸν τῶν πενήτων, τὸ στόμα τῆς Ἐκκλησίας, τὸ χρύσεον καὶ εὔλαλον, τῶν γραφῶν τὴν σαφήνειαν, Ἰωάννην τόν πάνσοφον, ἀνευφημήσωμεν πάντες, ὡς ὑπ᾽ αὐτοῦ στηριχθέντες.

Θεοτοκίον

Παρθένε παναμώμητε, κυρία μου καὶ Δέσποινα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπει, σὺν τῷ κλεινῷ Χρυσοστόμῳ, πειρατηρίων ῥύσασθαι, παντοίων τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ αἰωνίων ἅπαντας, ἀγαθῶν ἀξιῶσαι· δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως — Ἦχος λ ἀ Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

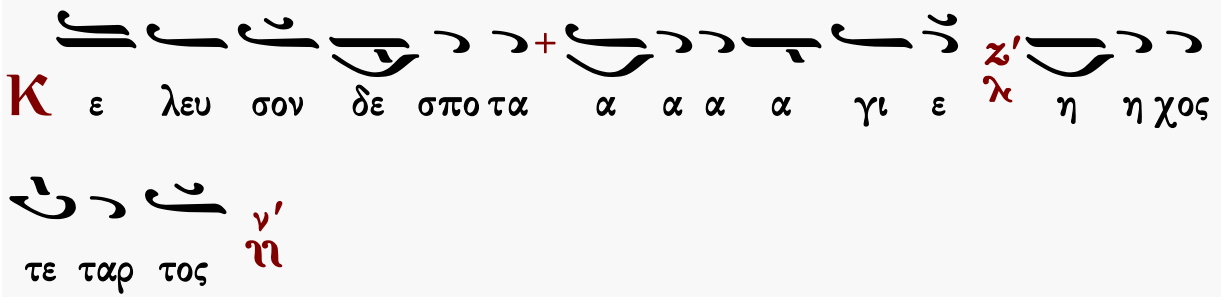

Αἶνοι

ἦχος δ΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Γαβριήλ Κουντιάδου
Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Γεωργίου Πρωγάκη	☜ Τὸν δεσπότην ☞	Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Ἄνωθεν οἱ προφῆται		

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄ 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ΄ 149

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρν΄ 150

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἔδωκας σημείωσιν ἦχος δ΄

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδάγματα, προχεόμενος πάνσοφε, πλουτίζεις Χρυσόστομε, πενομένας φρένας, καὶ ἀποδιώκεις, τῶν παθημάτων τὴν ἀχλύν, φιλαργυρίας πικρὸν χειμῶνά τε· διὸ σε μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ τὴν κόνιν σου, τῶν λειψάνων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἁγιάσματος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.
Ὁ στῦλος ὁ πύρινος, ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς νάμασι, τῶν δογμάτων κατάρρυτος, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, τῆς θεολογίας, τὸ πάγχρυσον στόμα, ἁμαρτωλῶν ἐγγυητής, τῆς μετανοίας κήρυξ ὁ ἔνθεος, φωστὴρ ὁ διαυγέστατος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ μακάριος σήμερον, ἀνυμνείσθω Χρυσόστομος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.
Ἥλιος πολύφωτος, τὴν οἰκουμένην τοῖς λόγοις σου, καταυγάζων γεγένησαι, ἀστὴρ φαεινότατος, λαμπὰς φανοτάτη, πυρσὸς τοὺς θαλάσσῃ, τῇ κοσμικῇ διαπαντός, χειμαζομένους ὁ προσκαλούμενος, πρὸς ὅρμον γαληνότατον, τῆς σωτηρίας ἐν χάριτι, χρυσόλογε Χρυσόστομε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἀδίκως τῆς ποίμνης σου, ἀπελαθεὶς πάτερ ὅσιε, προσωμίλησας θλίψεσι, πικραῖς ἐξορίαις τε, ἐν αἷς ἠξιώθης, μακαρίου τέλους, οἷα γενναῖος ἀθλητής, καταπαλαίσας τὸν πολυμήχανον, καὶ νίκης διαδήματι, σὲ ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικόν

ἦχος πλ.δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χρυσέοις ἔπεσι, καὶ θεοφθόγγοις διδάγμασι, κατακοσμήσας τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, πλοῦτον πνευματικόν ἐθησαύρισας ἐν αὐτῇ, τὰ σὰ θεοπαράδοτα λόγια· διὸ στέφανον ἐξ ἀκηράτων ἀνθέων, πλεξαμένη τοῖς ᾄσμασι, τῇ ἱερᾷ σου προσφέρει μνήμῃ, πάγχρυσε τῇ ψυχῇ σὺν τῇ γλώττῃ, Ἰωάννη θεόσοφε· ἀλλ᾽ ὡς ἔχων παρρησίαν ὅσιε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πέτρου Ἐφεσίου — Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου — Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Παναγιώτου Κηλτζανίδου — Πέτρου Φιλανθίδου
Ἀθανασίου Καραμάνη — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (γ΄)

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός.

Ἅγιος ἰσχυρός.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σύντομοι		Ἀργαὶ
Πέτρου Λαμπαδαρίου	ἦχος πλ.δ΄	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου		Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου		
Γαβριὴλ Κουντιάδου		

Ἀπολυτίκιον

ἦχος πλ.δ΄

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν· Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἦχος λ ἡ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

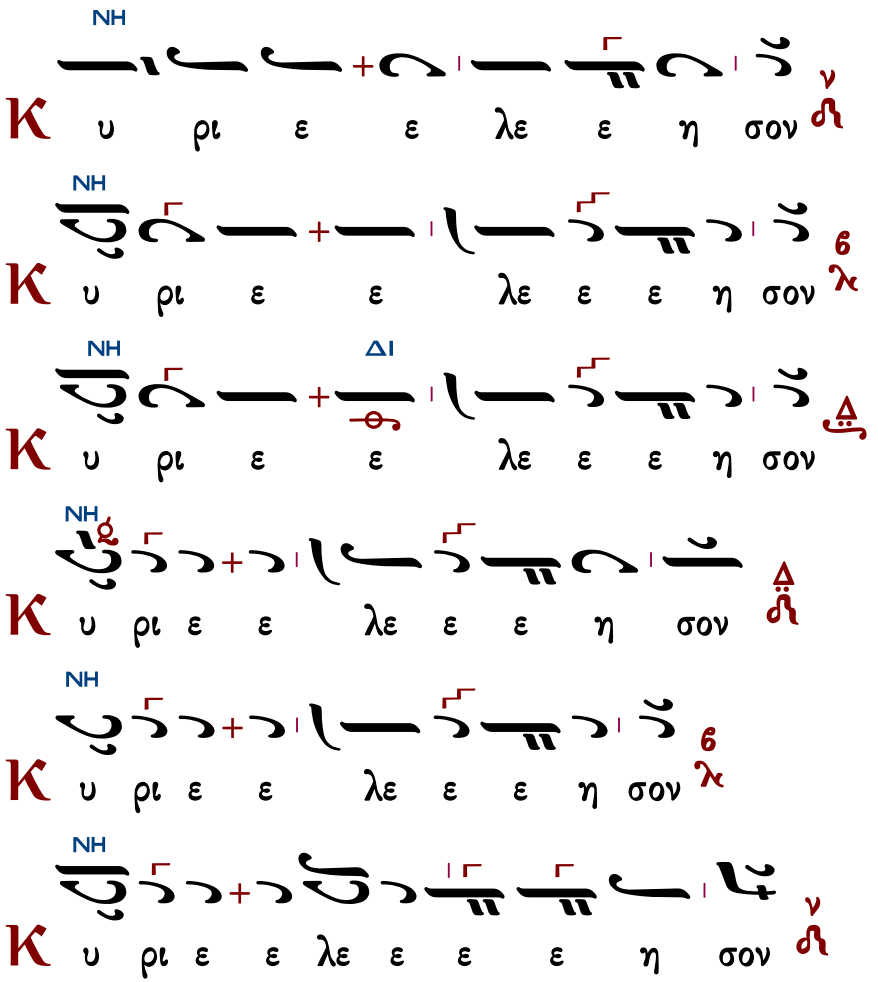

ἕτερα

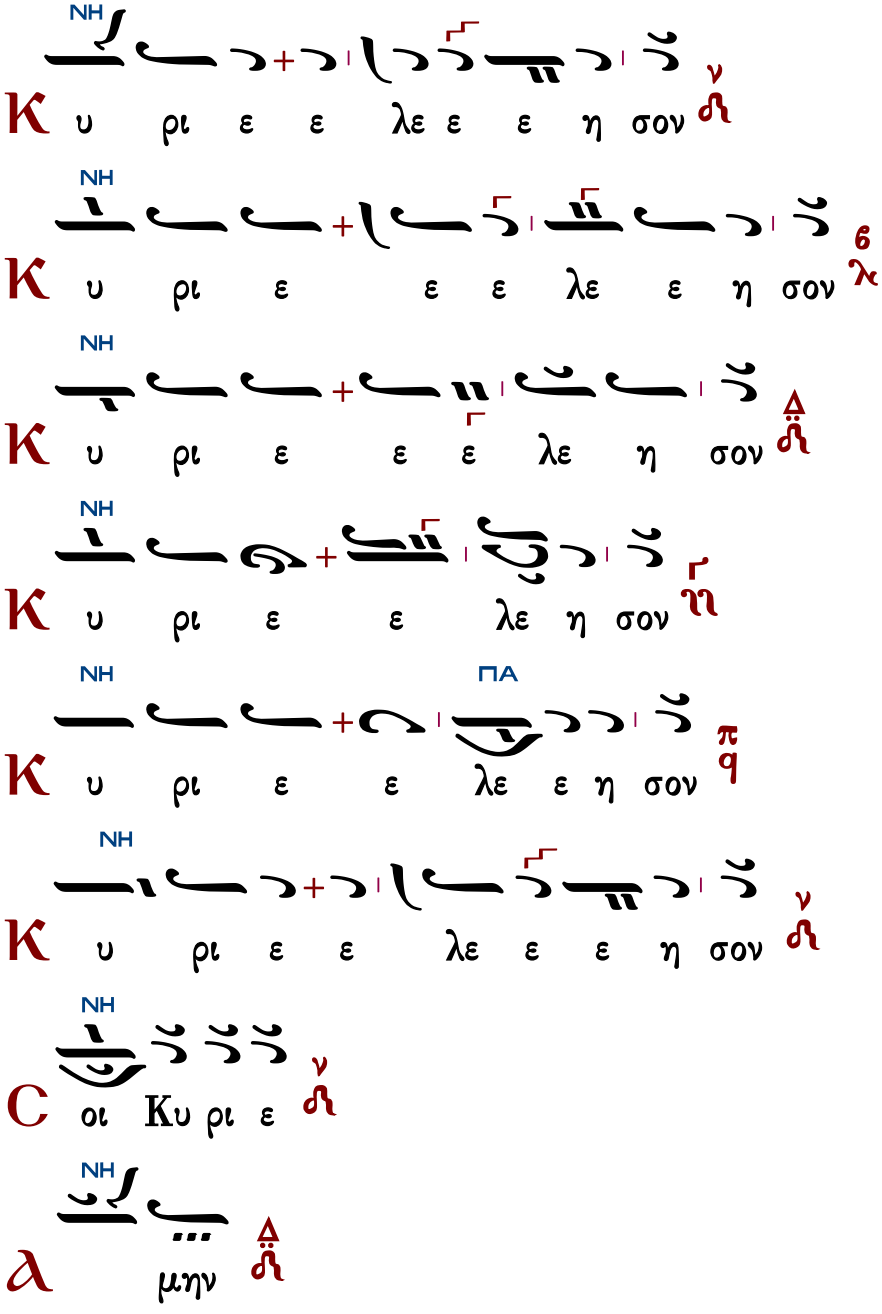

Ἀντίφωνα

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.381#

∴ Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. 48:2

∴ Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. 48:4

∴ Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. 33:12

∴ Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ ἁγίων σύνεσις. Παρ. 9:10

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.26#

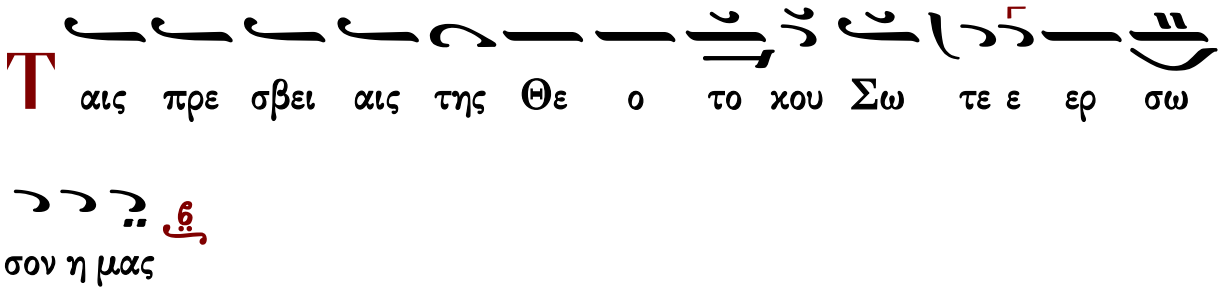

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

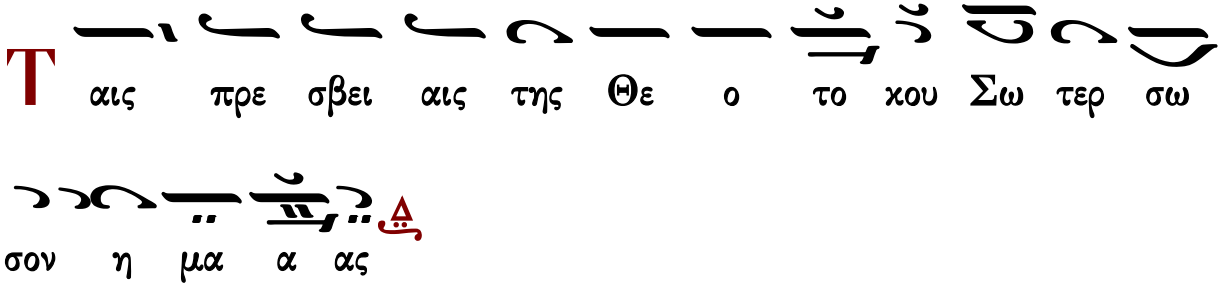

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…	Ἀμήν.

ἀντίφωνον β′

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.381#

∴ Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε. 34:18

∴ Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου. 70:8

∴ Νίψομαι ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε. 25:6

∴ Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. 25:8

Ἦχος Δι

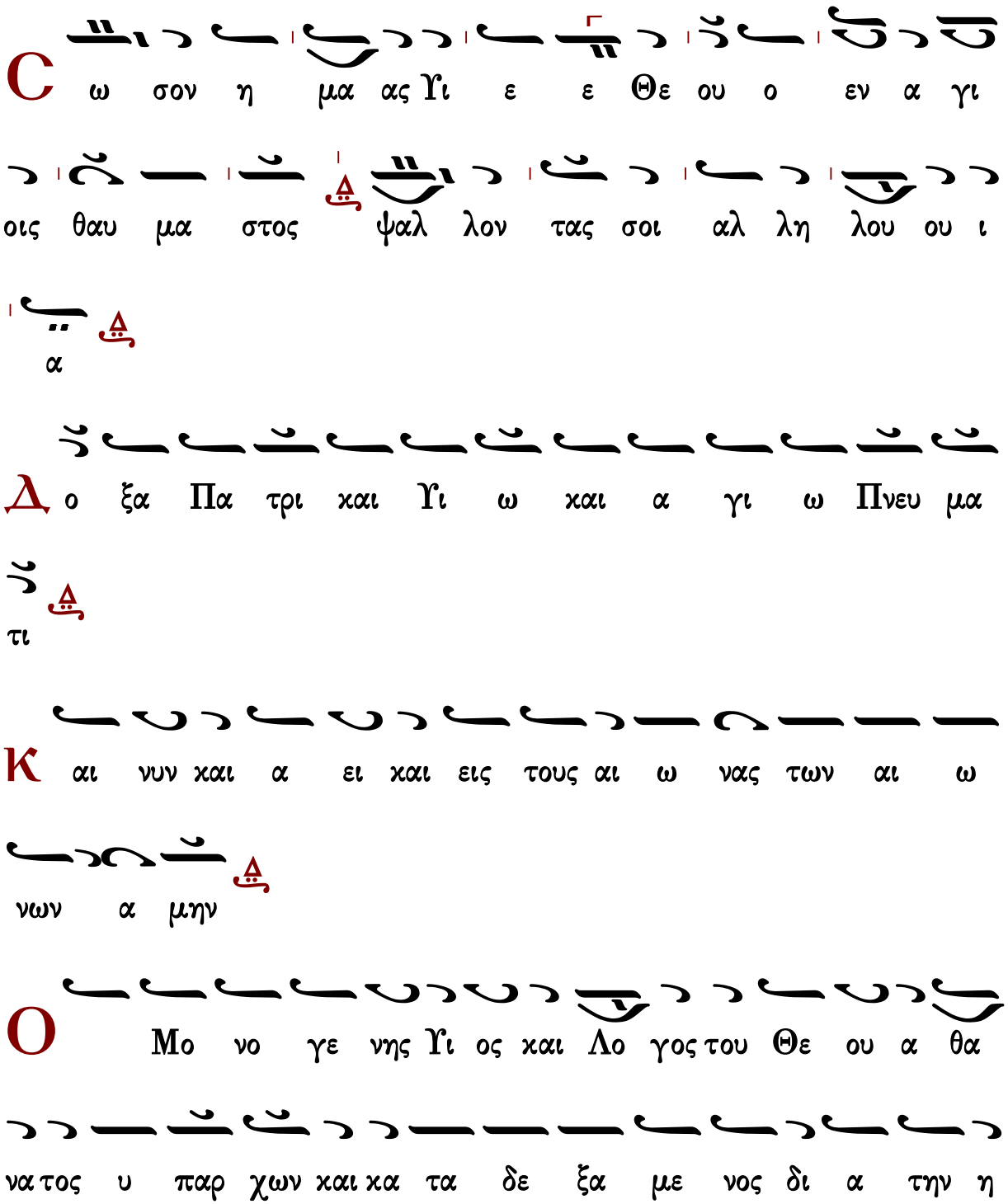
C
ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α γι
οις θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι
α
Δ
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Ο
Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου α θα
να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι α την η

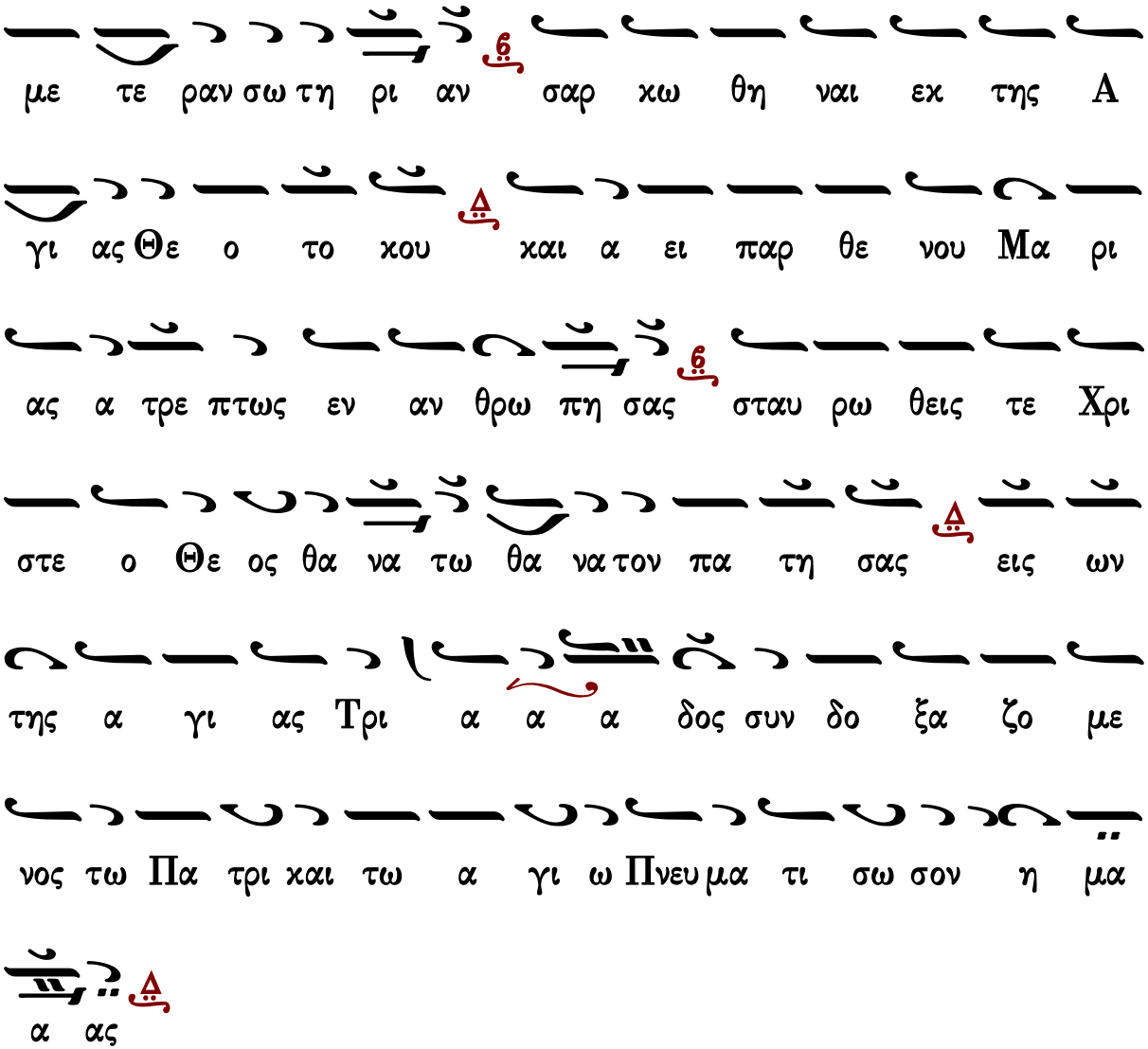

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

ἀντίφωνον γ′ ἦχος πλ.δ′

∴ Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. 115:6

∴ Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. 111:1

∴ Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. 131:9

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν· Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἰσοδικὸν

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.27#

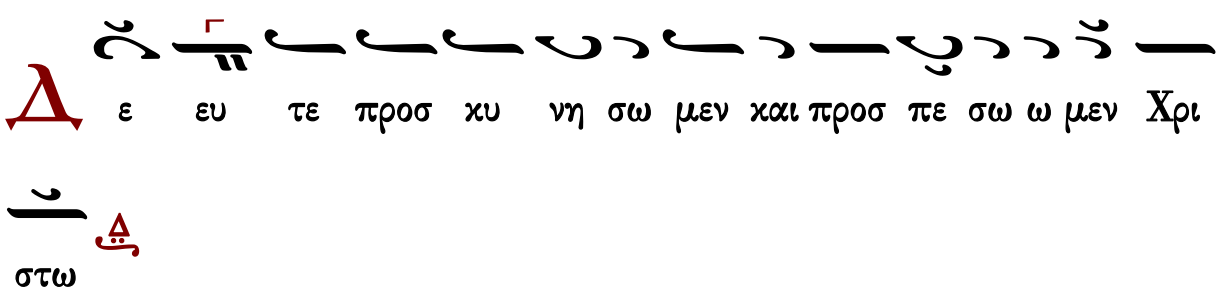

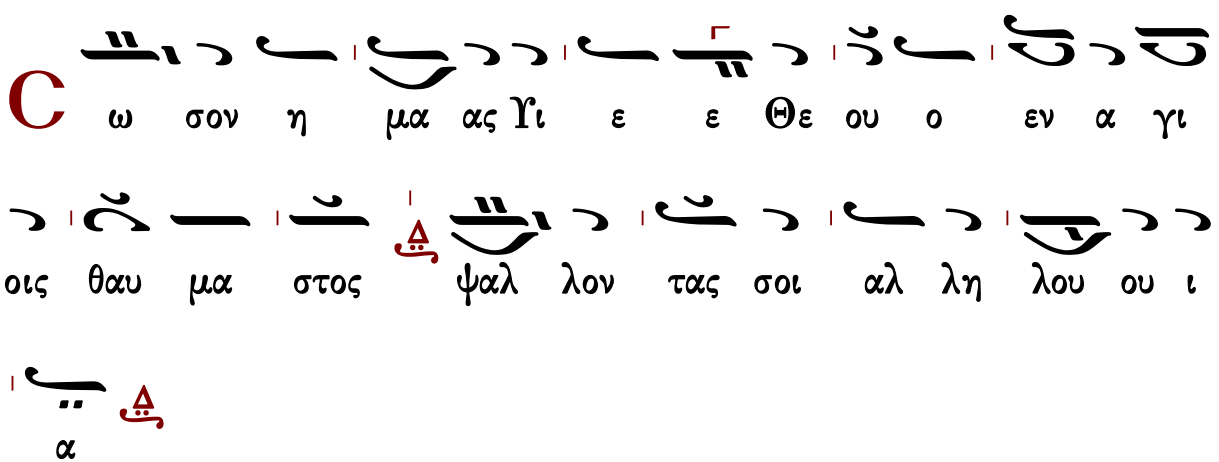

Ἀπολυτίκια

ἦχος πλ.δ΄

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν· Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου

ἦχος δ΄

Ὁ καθαρώτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι Θείῳ· ἣν ἀνυμνοῦσιν ἄγγελοι Θεοῦ· αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὕμνος

Γεωργίου Πρωγάκη Ι Γεωργίου Πρωγάκη ΙΙ	ἦχος β΄	Γαβριὴλ Κουντιάδου Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.		

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος α΄.
Πρόσχωμεν

∴ Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. 48:4

∴ Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. 48:2

Σοφία

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 7:26-28, 8:1-2

Πρόσχωμεν

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος· ὃς οὐκ ἔχει καθ᾽ ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς, ἔχοντας ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, Υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις· τοιοῦτον ἔχομεν Ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς Μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν ἁγίων λειτουργὸς, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.76#

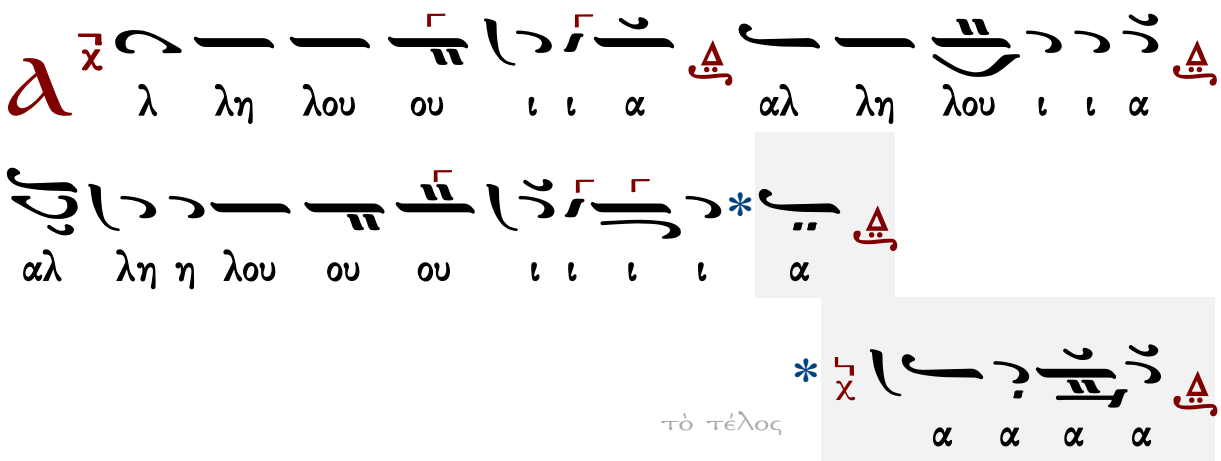

τὸ τέλος

∴ Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν. 36:30

∴ Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ. 36:31

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 10:9-16

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶπεν ὁ Κύριος· 9 Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι᾽ ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται
καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει. 10 Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται, εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ
καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον, ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. 11 Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ
καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. 12 Ὁ μισθωτὸς δὲ,
καὶ οὐκ ὢν ποιμήν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι
τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. 13 Ὁ δὲ
μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. 14 Ἐγώ εἰμι ὁ
ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. 15 Καθὼς γινώσκει
με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν Πατέρα· καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων.
16 Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν· καὶ
τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

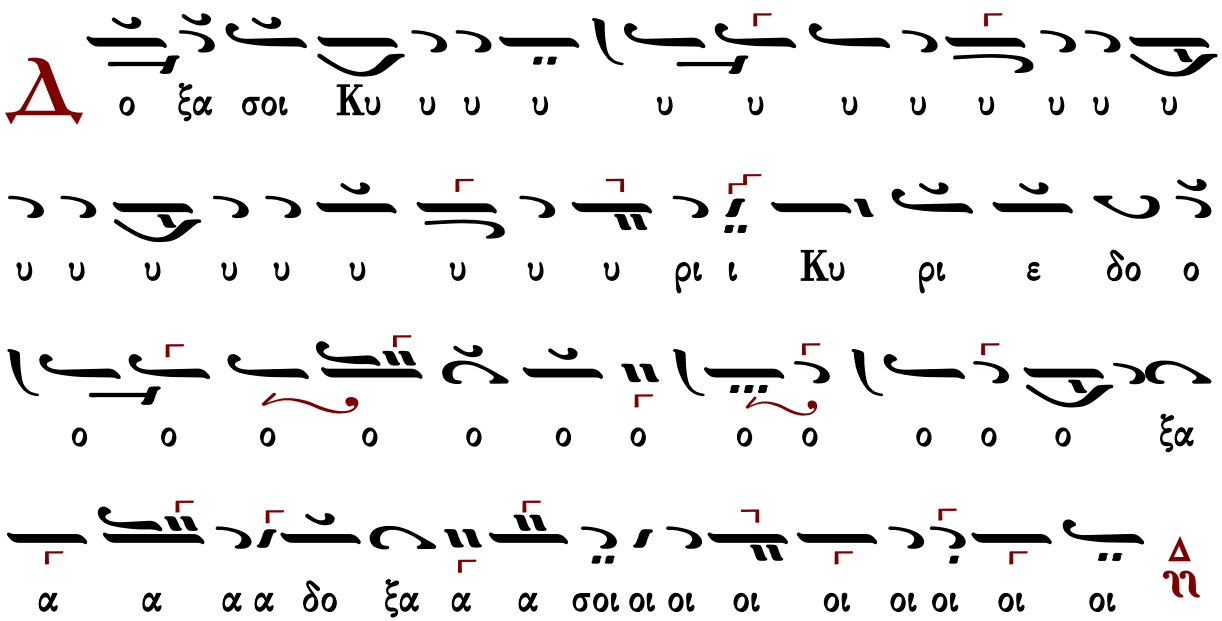

Ἐκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!
Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος δ΄

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσᾴδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

413	Πέτρου Λαμπαδαρίου	511	Γαβριήλ Κουντιάδου [ἅγια]
570	Πέτρου Ἐφεσίου	505	Γαβριήλ Κουντιάδου [λέγετος]
453	Θεοδώρου Φωκαέως	323	Γεωργίου Καρακάση
413	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	262	Δοσιθέου Κατουνακιώτου

371	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	296	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
655	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	289	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
413	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	280	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
326	Ἐμμανουήλ Φαρλέκα	362	Κωνσταντίνου Λάμπρου [ἅγια]
418	Βασιλείου Νικολαΐδη	312	Κωνσταντίνου Λάμπρου [λέγετος]
273	Θρασυβούλου Στανίτσα		

Λειτουργικά

ἅγια		λέγετος
Βασιλείου Νικολαΐδου	τὰ κατὰ παράδοσιν	Χαραλάμπους Παπανικολάου
Δημητρίου Σουρλαντζῆ		Θρασυβούλου Στανίτσα
Λυκούργου Ἀγγελόπουλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Γεωργίου Καρακάση		Γεωργίου Καρακάση
Ἐλευθερίου Γεωργιάδη		Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Δημοσθένους Παϊκοπούλου		Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.
Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.
Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν

θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν ἦχος δ΄

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

514	Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος Ι	426	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
418	Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος ΙΙ	280	Δημητρίου Κουτσαρδάκη
437	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	248	Γεωργίου Καρακάση
453	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου Ι	314	Κωνσταντίνου Λάμπρου
154	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου ΙΙ		

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

ἦχος β΄

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος β′		ἦχος πλ.α′
Ι. Μ. Βατοπαιδίου	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θείᾳ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος β′

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β′)
Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου	Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

κατὰ τὴν ἀπόλυσιν

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

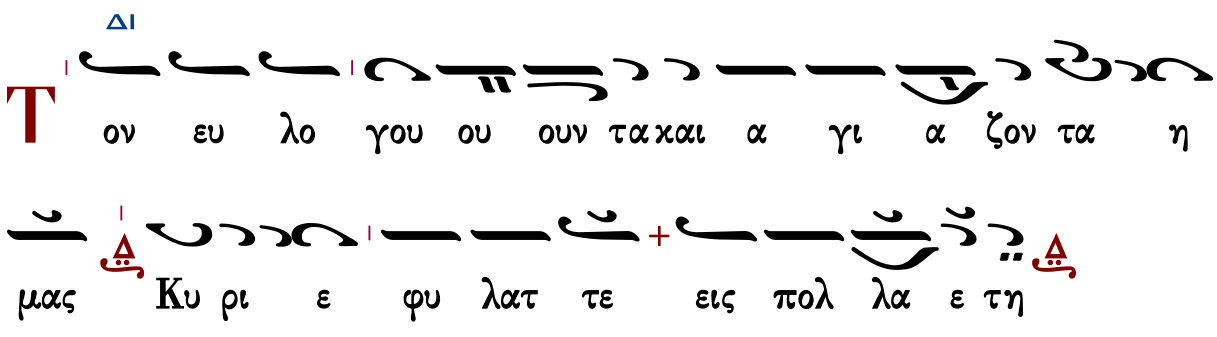

εἰς ἀρχιερατικὴν Θ. Λειτουργίαν

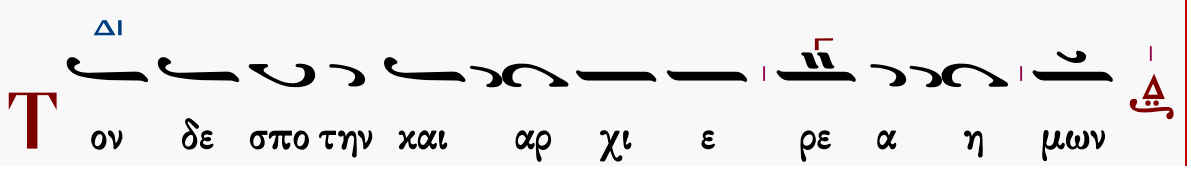

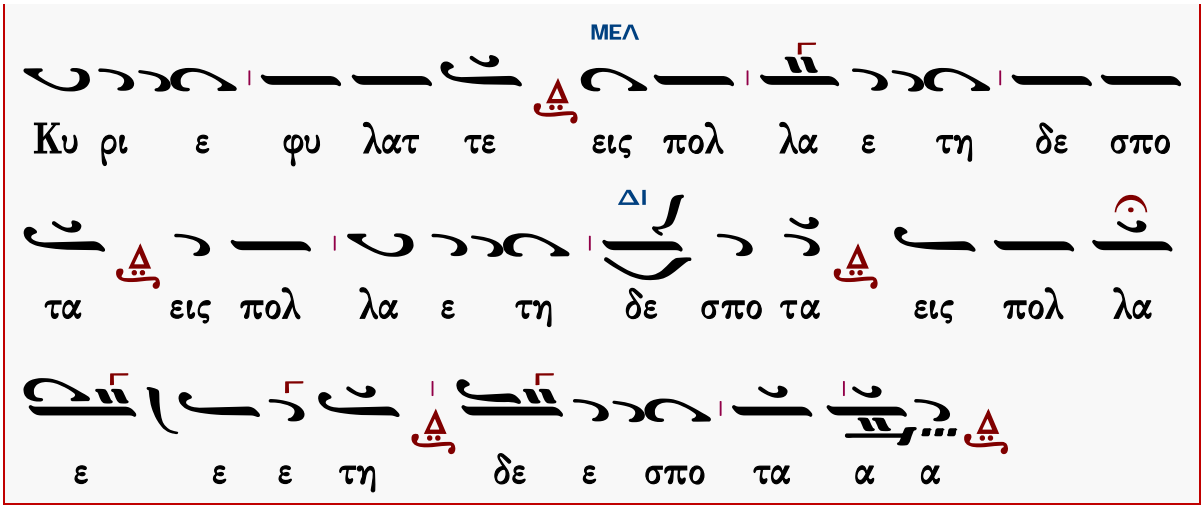

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.2#

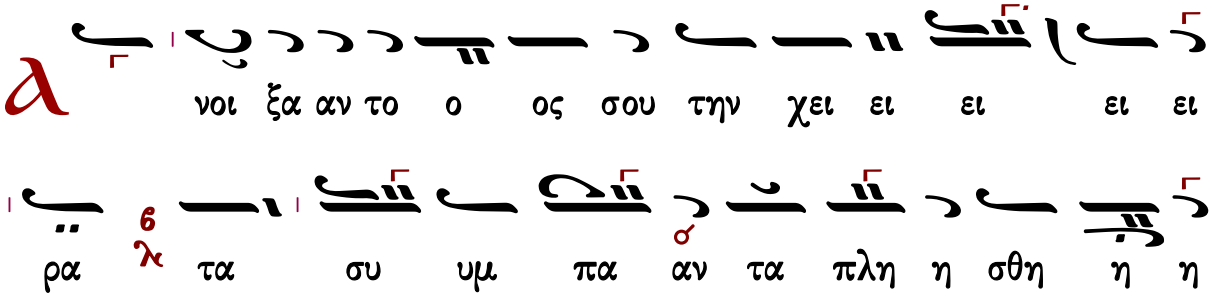

σο ο ο ον ται χρη η στο ο ο τη η η η τος
α πο στρε ε ε ψαν τος δε σου το ο ο προ σω ω
πο ον τα ρα χθη η η σο ο ο ο ον ται δο
ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ος αλ λη λου ου ου
ι ι ι ι α
ν τα νε λει εις το Πνε ε ευ μα α α αυ
τω ω ων και εχ λει ει ει ψου ου ου ου σι
και εις τον χου ου ουν α α αυ τω ων ε πι
στρε ε ε ψου ου ου ου σιν δο ξα α σοι οι ο Θε
ο ο ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Θ

ξα πο στε λεις το ο Πνε ε ευ μα α α α

σου χαι χτι σθη η σο ον ται αι χαι α να χαι

νι ι ι ει ει εις το προ ο σω ω πον τη η ης γη

ης Δο ξα σοι Πα α α τερ δο ο ξα α σοι οι

Υι ι ε ε ε ε ε δο ξα α σοι το Πνε ε ευ

μα α το ο ο Α α γι ι ι ον δο ξα α

σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

Η

η τω η δο ξα α Κυ υ ρι ι ι ου

ου εις τους αι ω ω να α ας ευ φραν θη η σε

ται αι αι Κυ ρι ι ο ος λ ε πι τοις ε ε ερ

γοι οις α α αυ του ν δο ξα σοι οι οι Α γι ι ε

δο ο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

δο ξα α σοι οι Βα σι λευ ου ου ρα α α α

νι ι ι ε ε ε ν δο ξα α σοι οι ο Θε ο

ο ο ος α α αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α ν

Ο ε πι βλε ε ε ε ε πων ε ε πι ι ι τη η

η ην γην χαι ποι ων α α αυ την τρε ε ε ε

ε ε ε μειν ν ο α πτο με ε νος των ο ρε

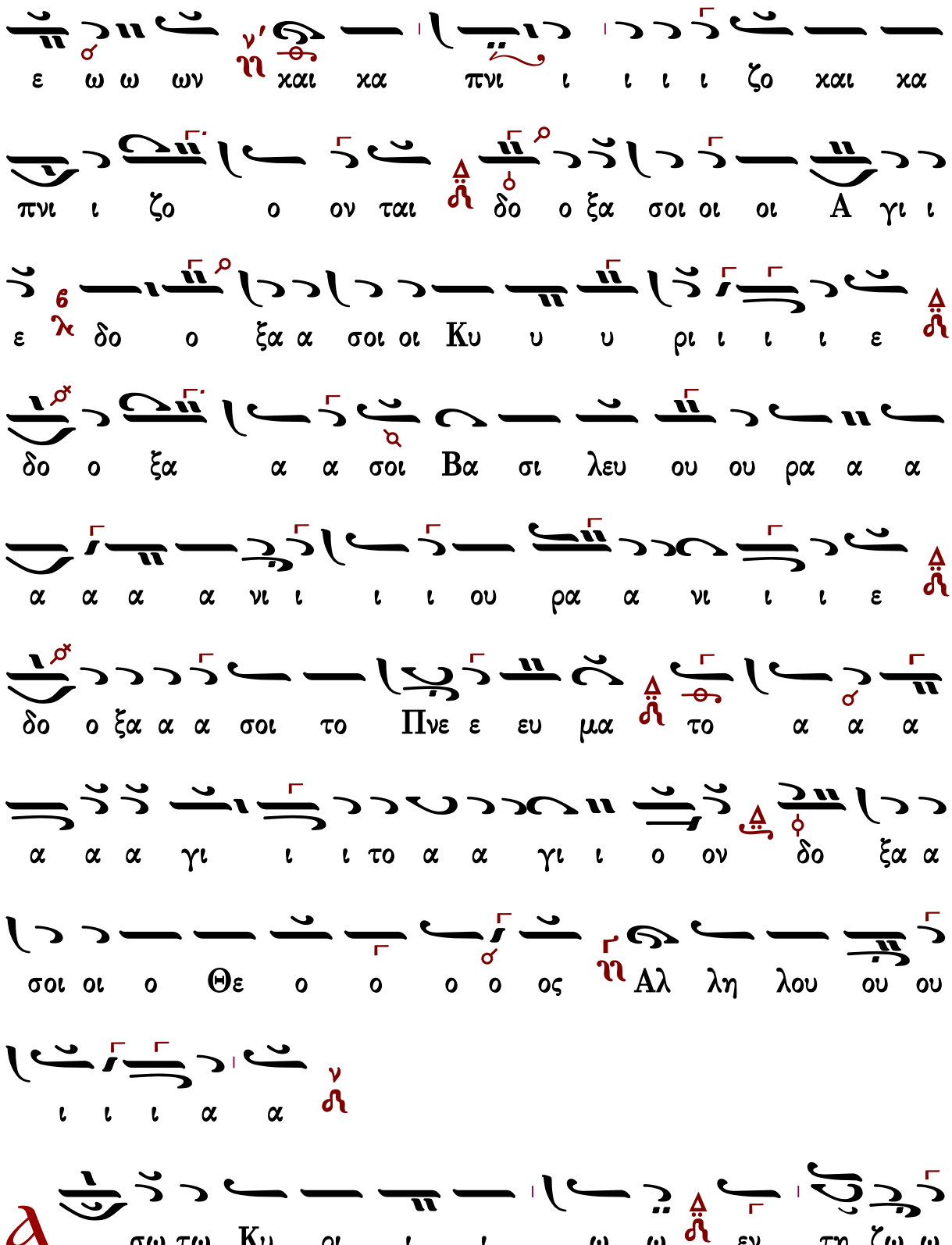
ε ω ω ων χαι χα πνι ι ι ι ι ζο χαι χα
πνι ι ζο ο ον ται δο ο ξα σοι οι οι Α γι ι
ε δο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε
δο ο ξα α α σοι Βα σι λευ ου ου ρα α α
α α α α νι ι ι ι ου ρα α νι ι ι ε
δο ο ξα α α σοι το Πνε ε ευ μα το α α α
α α α γι ι ι το α α γι ι ο ον δο ξα α
σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου
ι ι ι α α
σω τω Κυ ρι ι ι ω ω εν τη ζω ω

η η η η μου ψα λω ω τω Θε ε ω ω ω μου ε

ως υ υ πα α αρ χω ω δο ξα α σοι οι τρι συ

πο ο στα α τε Θε ε ο ο ο τη ης Πα α α

α α τερ Υι υι ε και Πνε ε ευ μα α σε ε προσ

χυ υ νου ου ου ου με ε εν και δο ο ξα α α ζο ο

ο ο μεν δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Η δυν θει ει ει η α αυ τω η δι α λο ο

γη η η η μου ε γω ω δε ε ευ φραν θη η

σο ο ο μαι ε πι τω Κυ υ ρι ι ι ω ω

δο ξα α σοι οι Πα α τε ερ α α α να α α αρ

χε δο ξα α σοι Υι ε συ υ υ να να αρ χε δο ξα α

σοι το Πνε ε ευ μα α το ο ο α α γι ι ι

ον το ο μο ου ου σι ι ι ον και ο μο

ο ο ο ο ο θρο ο και ο μο ο θρο ο νο ον

Τρι α ας α γι α δο ο ο ο ξα α α α

σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος

Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι α

Є χ λει ποι εν α μαρ τω ω ω λοι α πο ο

ο ο τη η η η ης γη ης και α α α νο ο ο

μοι οι οι ω στε ε μη η υ υ πα α αρ χει

ειν α α αυ τους δο ξα σοι οι οι Πα α α τερ δο ξα α

σοι Υι υι ε ε ε ε δο ο ξα α α σοι το Πνε ε

ευ μα α α το α α α α α α γι ι ι το α α

γι ι ο ον Τρι α ας α γι α δο ο ο ξα α α

α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

υ λο ο ο ο γει η ψυ χη η η η

μου το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ο Η λι

ο ος ε ε ε γνω τη ην δυ υ υ σι ιν α α αυ

του ε ε ε ε ε θου σκο ο ο τος και ε γε ε

ε νε ε το ο ο νυ υξ δο ο ξα α σοι οι

Βα σι λε ε ε ευ ε που ου ρα α α α α α

α νι ι ε ε που ρα α νι ι ι ε δο ο

ξα α α σοι Παν το κρα α α το ο ορ συ υ

υν Υι υι ω ω και Πνε ευ μα α α τι Δο ο

ξα σοι οι ο Θε ε ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

Ω ς ε με γα λυ υ υν θη η η τα ε ερ γα

σου ου Κυ ρι ι ε πα α α α αν τα εν σο

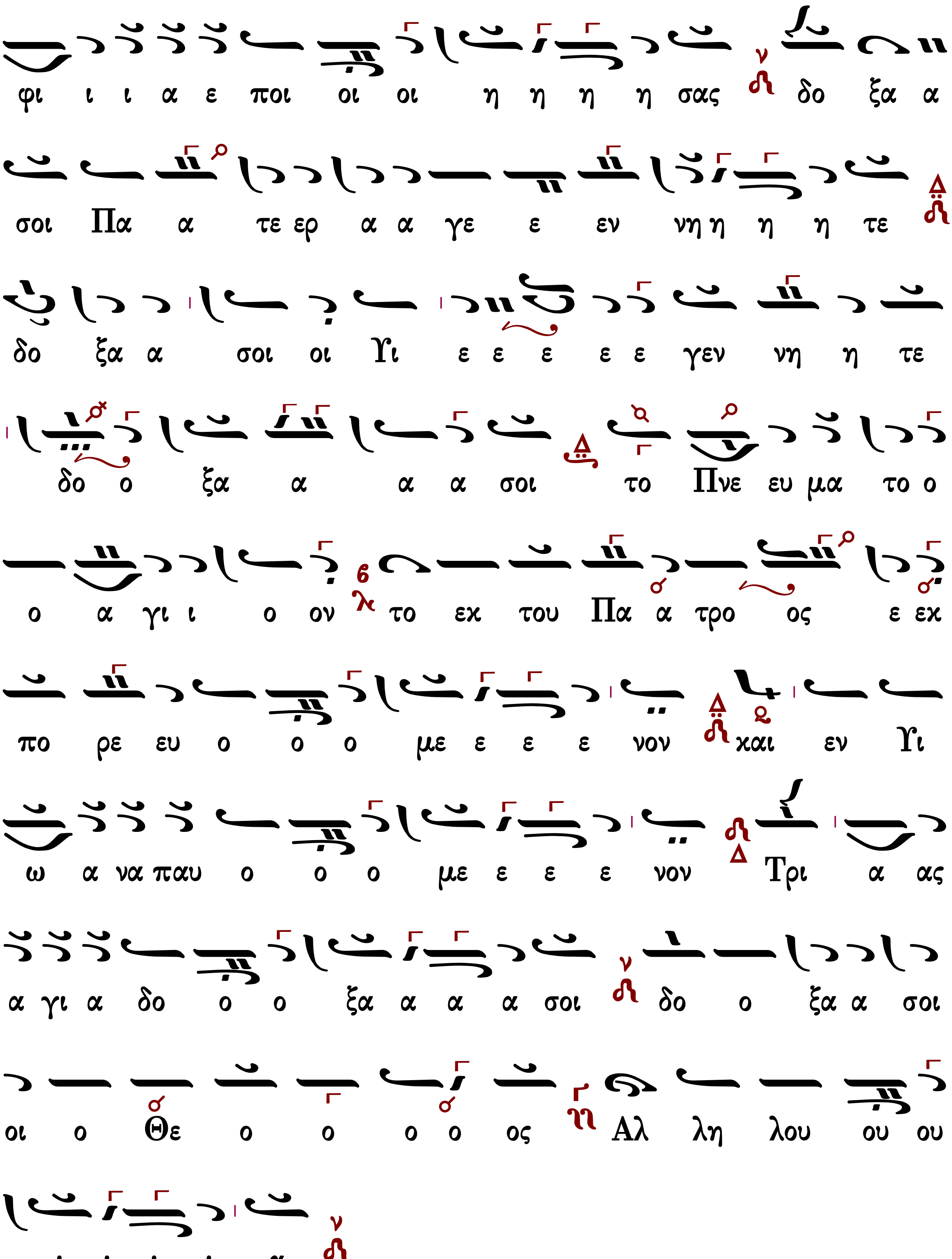
φι ι ι α ε ποι οι οι η η η η σας δο ξα α
σοι Πα α τε ερ α α γε ε εν νη η η η τε
δο ξα α σοι οι Υι ε ε ε ε ε γεν νη η τε
δο ο ξα α α α σοι το Πνε ευ μα το ο
ο α γι ι ο ον το εκ του Πα α τρο ος ε εκ
πο ρε ευ ο ο ο με ε ε ε νον και εν Υι
ω α να παυ ο ο ο με ε ε ε νον Τρι α ας
α γι α δο ο ο ξα α α α σοι δο ο ξα α σοι
οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου
ι ι ι ι α

Δ

ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω

και αι α α γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Κ

αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι

ω ω να α ας των αι ω ω ω νω ων α α

α μην

Α

λ λη λου ι ι α α λη λου ι ι α αλ

λη λου ι ι α δο ξα α σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου

ου ου ι ι ι ι α

Α

λ λη λου ι ι α αλ λη λου ι ι α αλ

λη λου ι ι α δο ξα α σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου

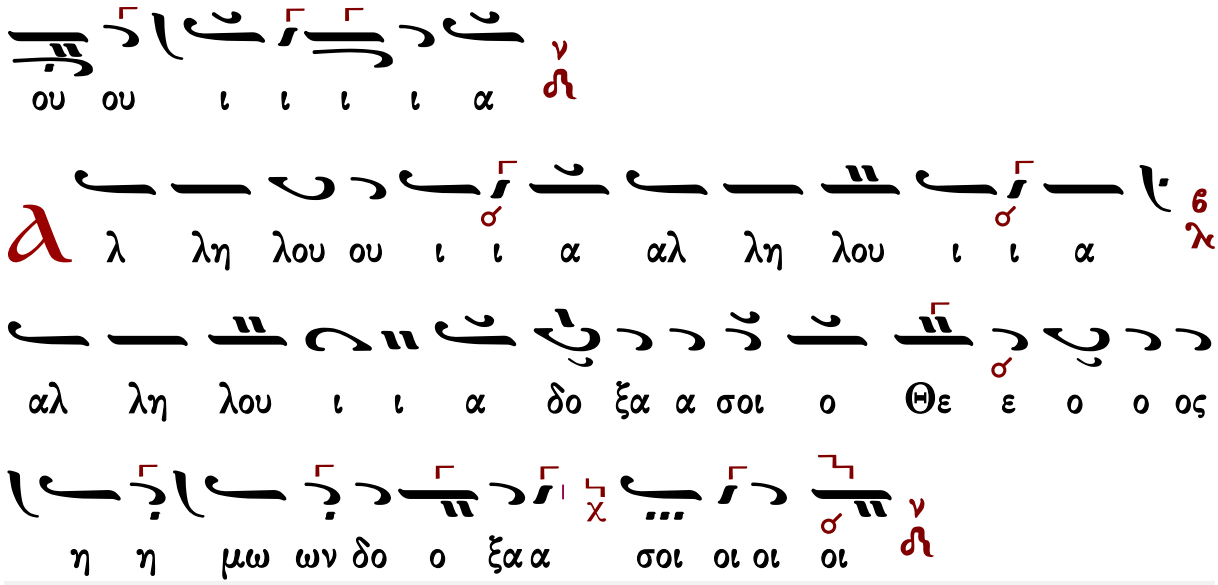

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.191*

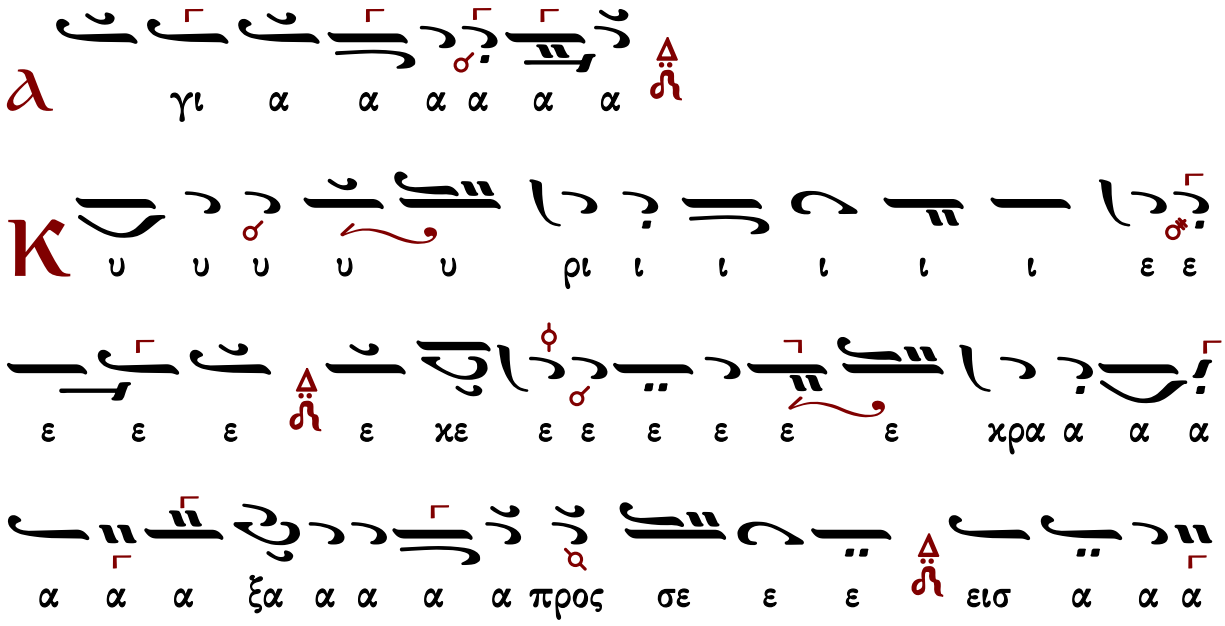

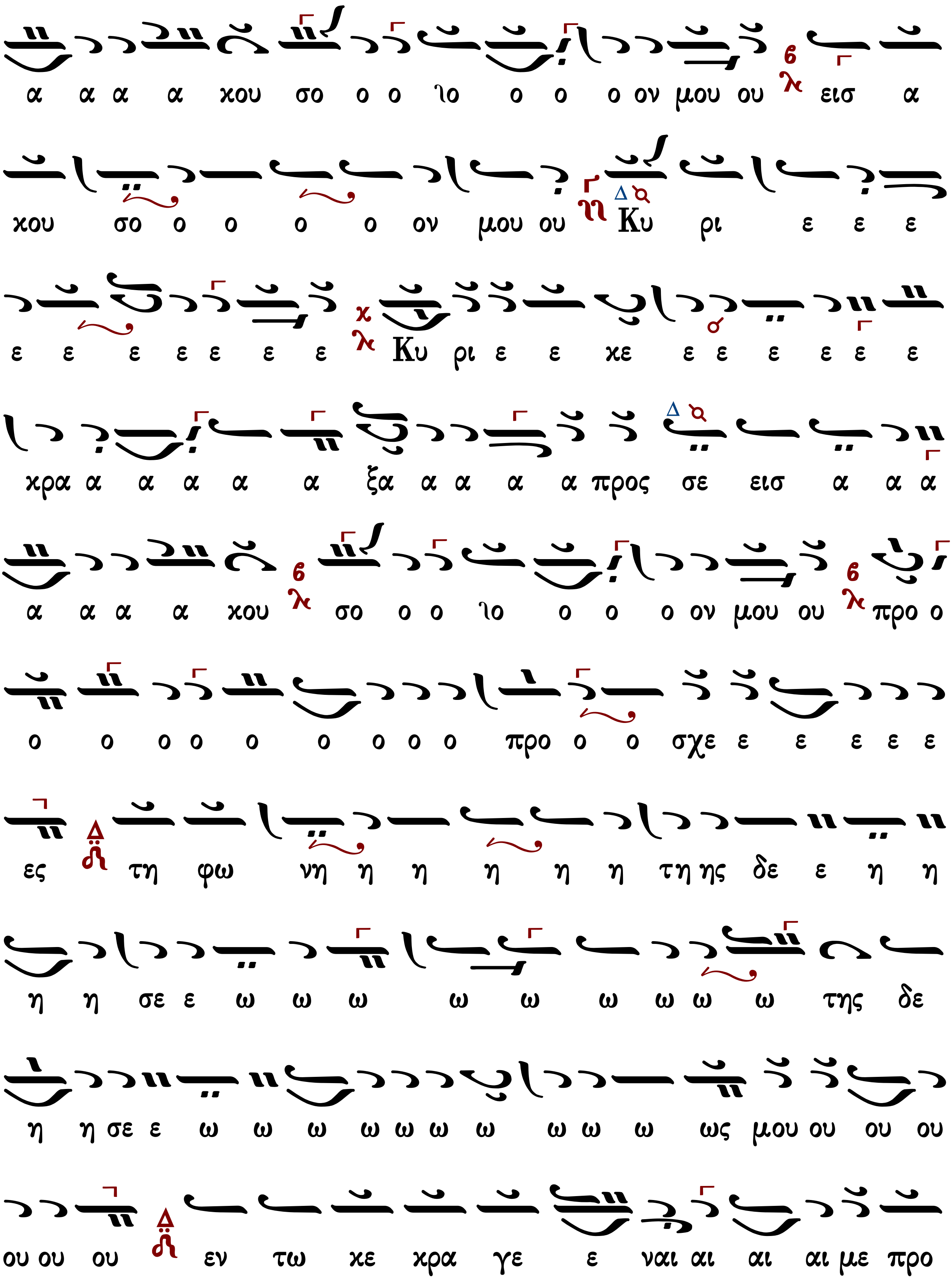

α α α α χου σο ο ο ιο ο ο ο ον μου ου εισ α
χου σο ο ο ο ο ον μου ου Κυ ρι ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε Κυ ρι ε ε χε ε ε ε ε ε ε
χρα α α α α α ξα α α α α προς σε εισ α α α
α α α α χου σο ο ο ιο ο ο ο ον μου ου προ ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο προ ο ο σχε ε ε ε ε ε
ες τη φω νη η η η η η τη ης δε ε η η
η η σε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω της δε
η η σε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως μου ου ου ου
ου ου ου εν τω χε κρα γε ε ναι αι αι αι με προ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος σε ε ιε ε
ε ε ει ει ει εισ α α α α α κου σο ο ο ο ο
ον μου ου Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ε ε ε
ιε ε ε ε ε ε ε
Κα α τευ θυν θη η η η η η η η η η η τω ω
η η προ ο ο ο ο οσ ευ χη μου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ως θυ μι ι ι ι ι α α α ια α
α α μα εν ω ω ω ω ω ω ω πι ο ο ο ιο
ο ο ο ον σου ου ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε παρ σι ι ι ι ι ι ις τω ω ω ων χει

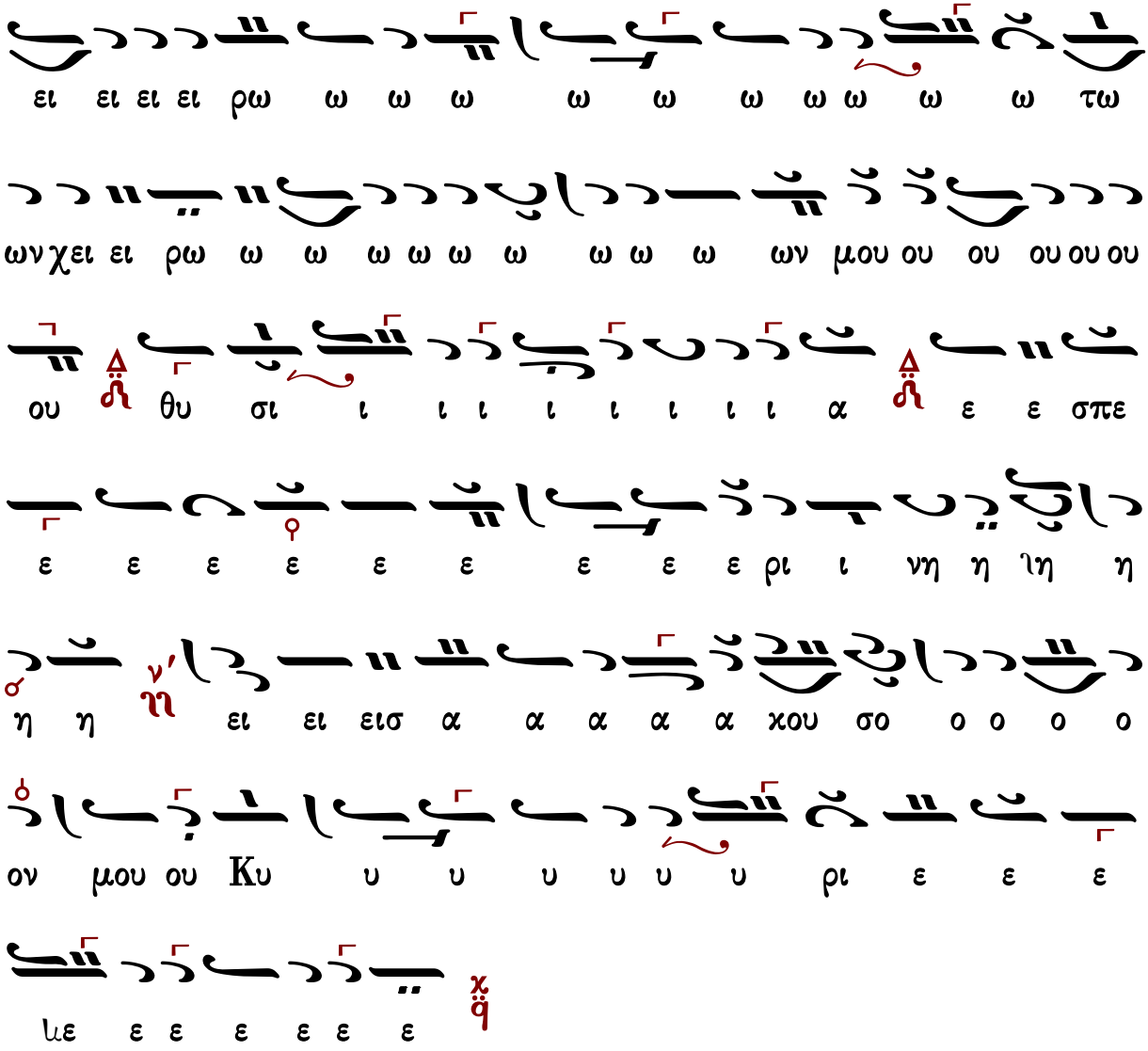

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.89*

εισ α α χου σο ο ο ο ον μου π/q εισ α α χου ου

σο ον μου Ku υ υ υ ρι ι ι ι ε π/q Ku ρι ε

ε χε χρα α ξα προ ος σε ε ε εισ α χου σο ο ο ον

μου Δ/δ προ σχες τη φω νη η η τη ης δε η η σε ω ω ω

ως μου π/q εν τω χε χρα γε ναι αι με προ ος σε ε ε Δ/δ

εισ α α χου σο ον μου ου Ku υ ρι ι ε ε λ/9

Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο οσ ε ευ

χη η μου ως θυ μι α α α μα α εν ω ω

πι ο ο ο ο ον σου π/q ε πα αρ σι ι ις τω

ω ων χει ει ει ρω ω ω ω ων μου θυ σι ι

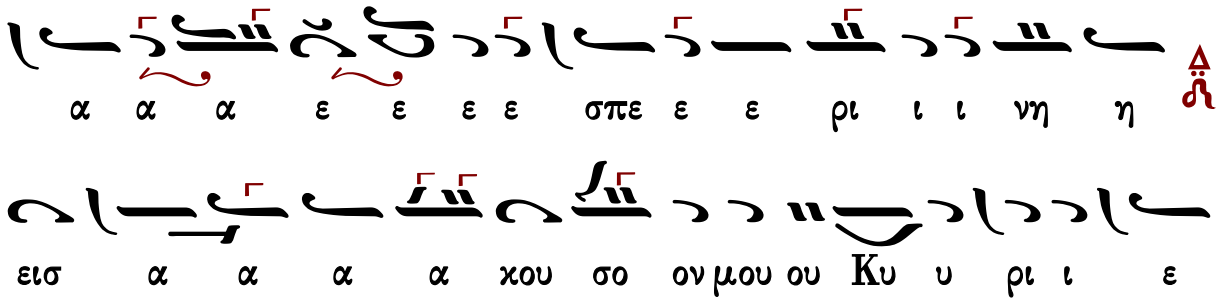

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.157#

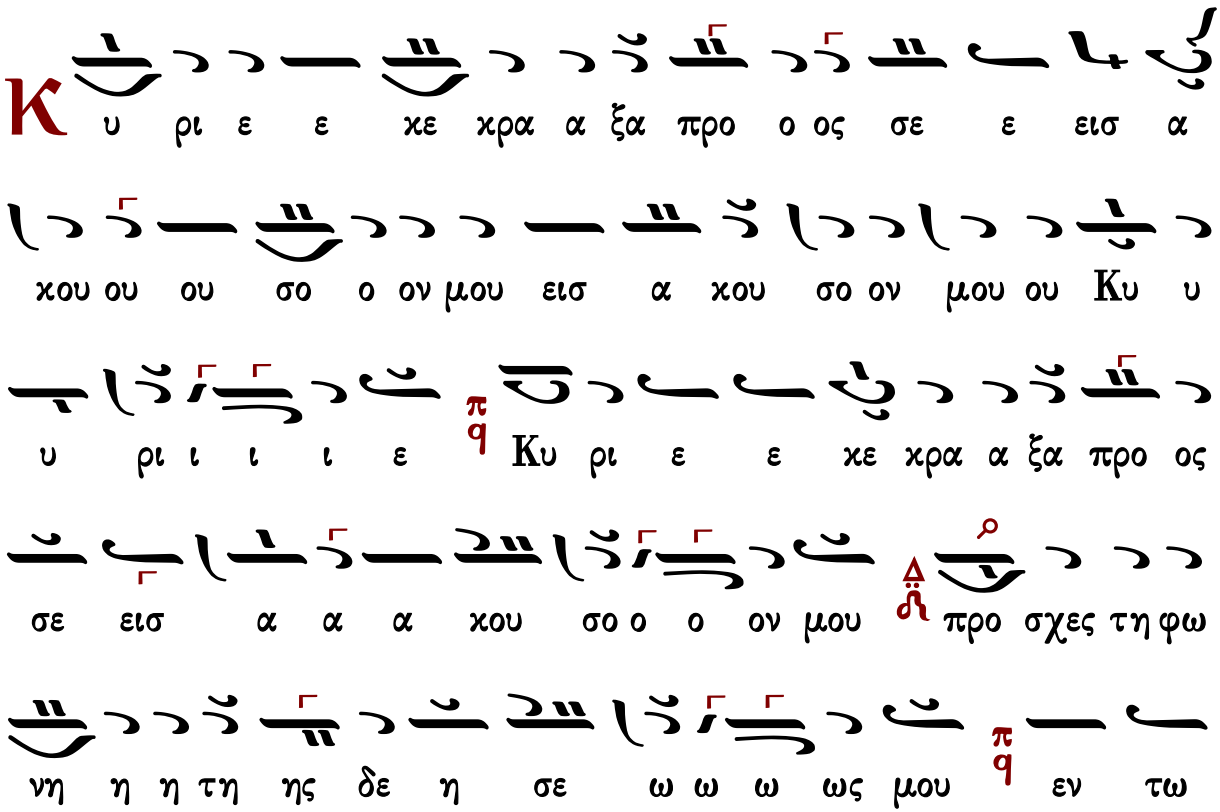

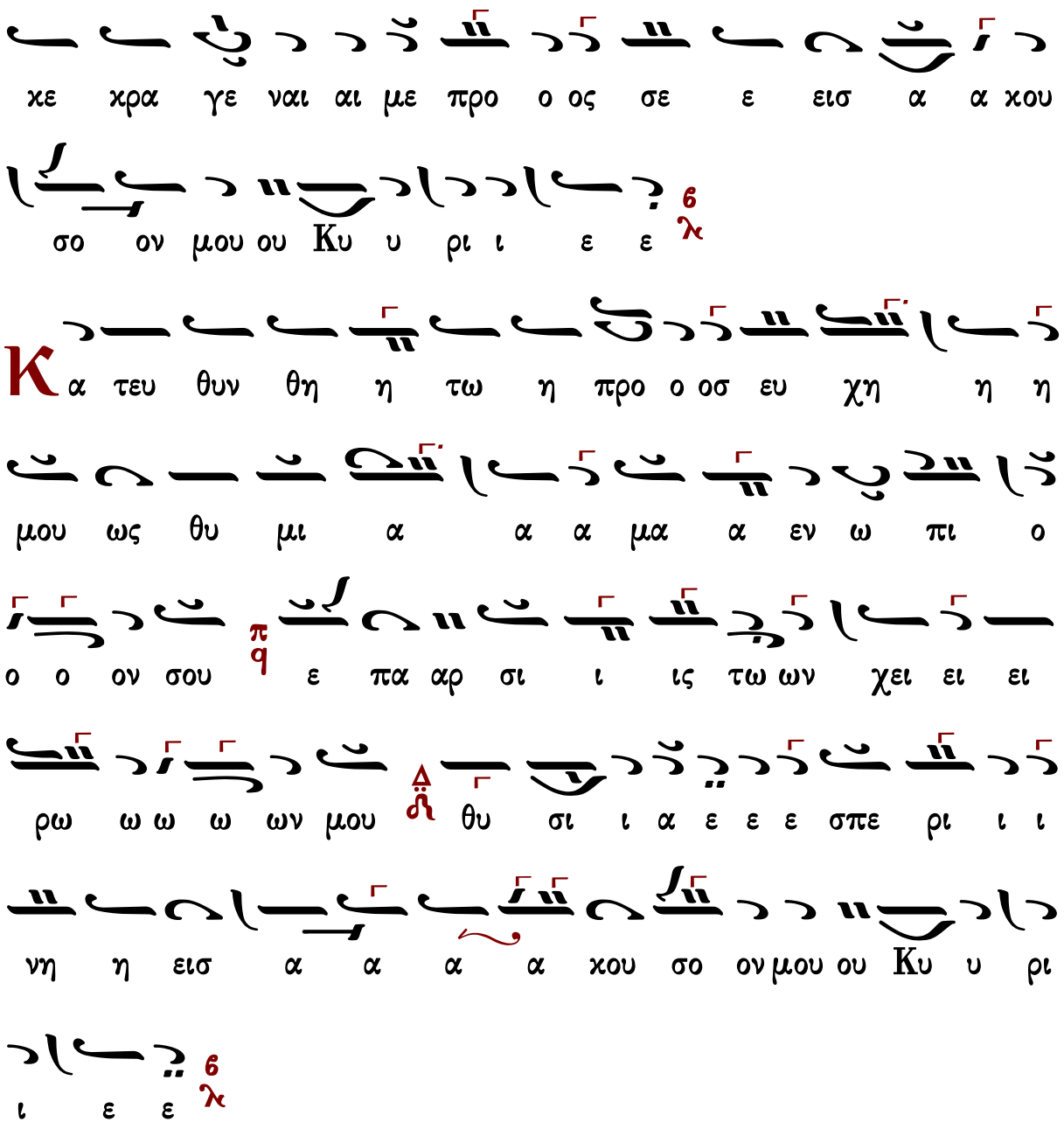

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.58*

Κ υ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε ε ε

ει ειο α α α κου ου ου σο ο ο ον μου ει ειο α α κου ου

σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π q Κυ ρι ε ε

κε κρα α α ξα προς σε ε ε Δ ειο α α α κου σο

ο ο ον μου Δ προ σχες τη φω νη η η η η τη η η ης

δε ε η η η σε ε ε ω ω ω ως μου π q εν τω κε

κρα γε ε ναι αι αι με προς σε ε ε Δ ειο α α κου σο

ο ον μου Κυ υ ρι ι ε ε 6 λ

Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο οσ ε ευ χη η

η η μου ου ου ως θυ μι α α μα α α α ε εν ω ω ω

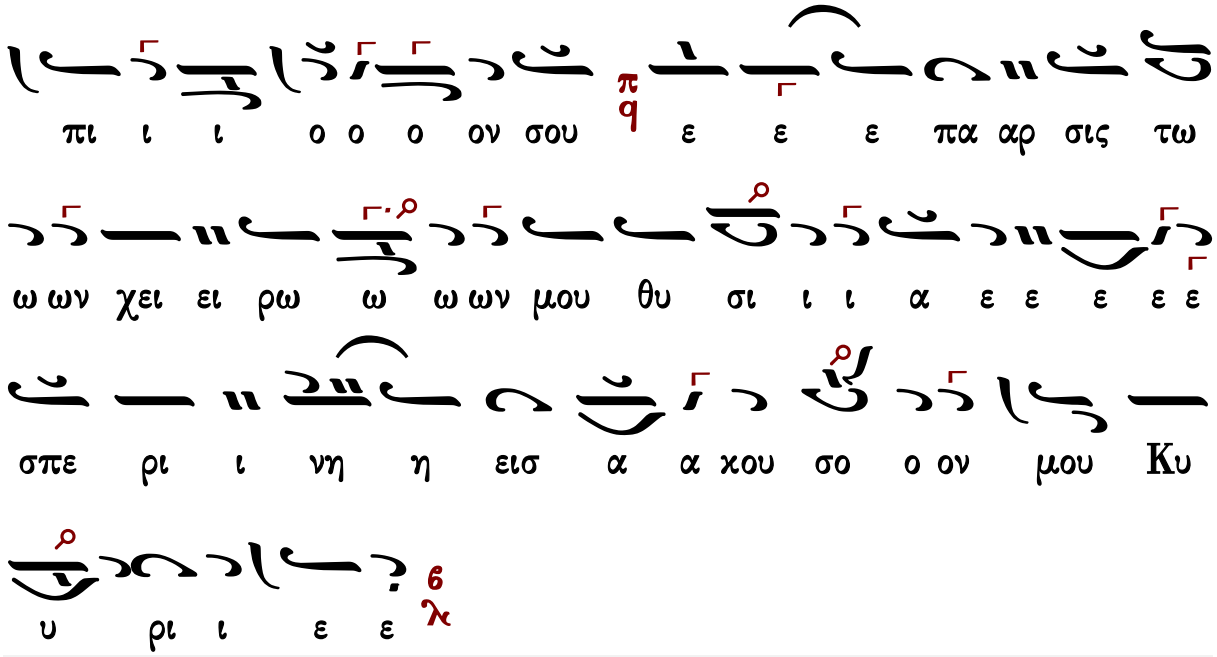

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος 4/δ̈ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.241*

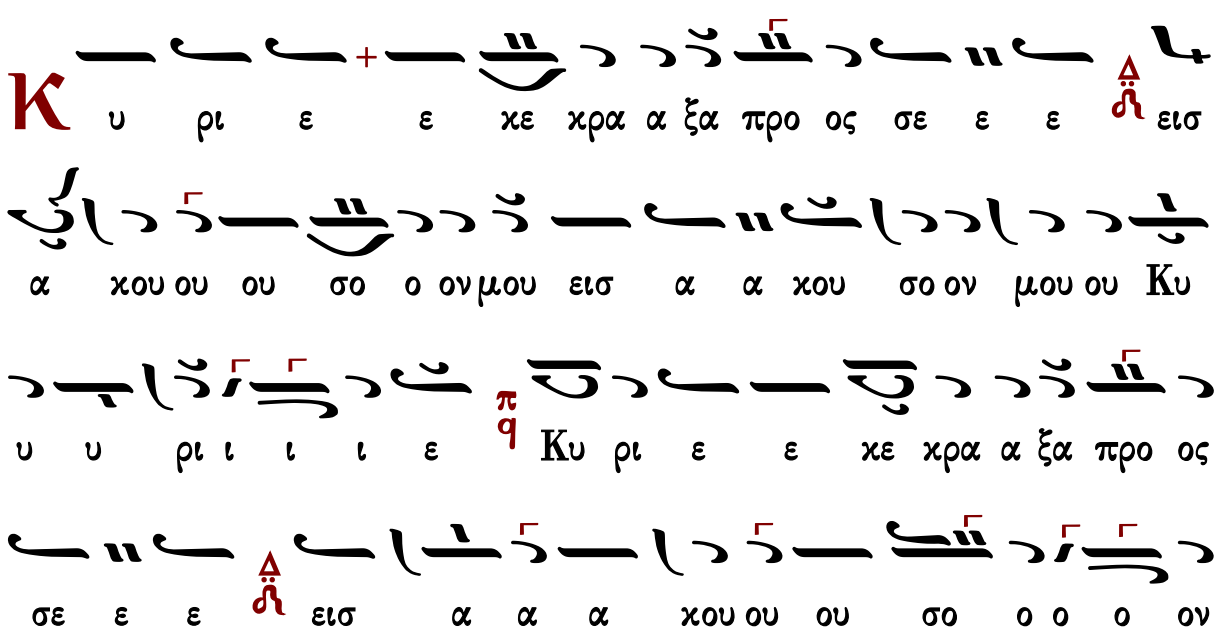

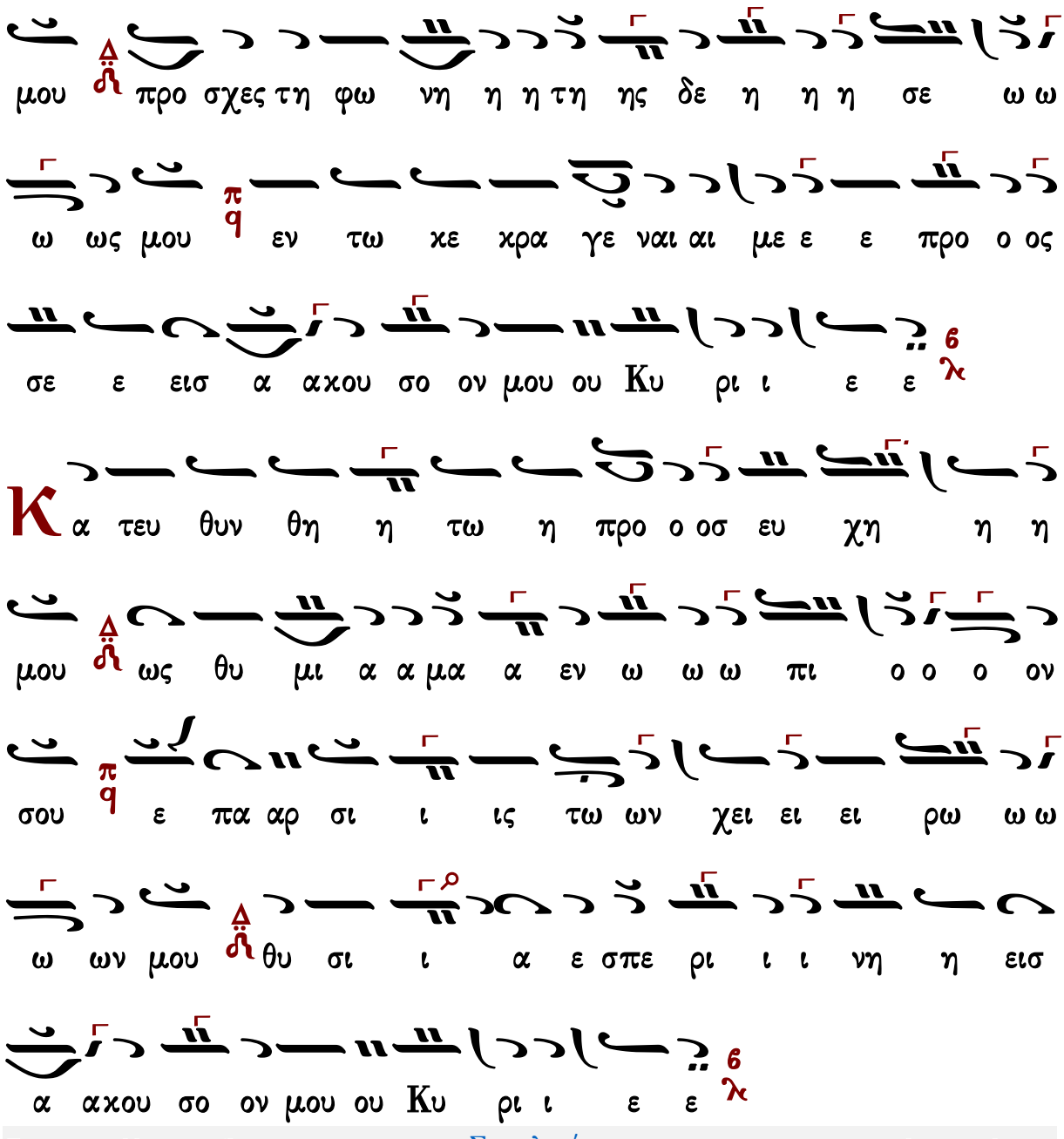

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β6*

Κ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ειστ α

κου ου ου σο ο ον μου λ6 ειστ α κου σο ον μου ου Κυ υ

υ ρι ι ι ι ε πq Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος

σε ειστ α α α κου σο ο ο ον μου προ σχες τη

φω νη της δε η η η σε ω ω ως μου εν τω κε

κρα γε ε ε ναι με ε προ ο ος σε πq ειστ α α α κου

σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε λ6 ¿

Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο οσ ευ χη

η η μου ως θυ μι α α μα α εν ω πι ο ο ο

ον σου πq ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω ω ω

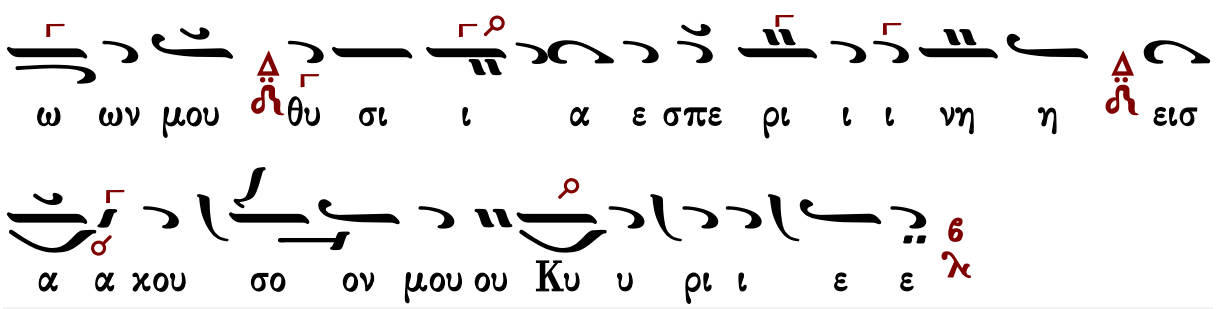

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Βȣ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.90*

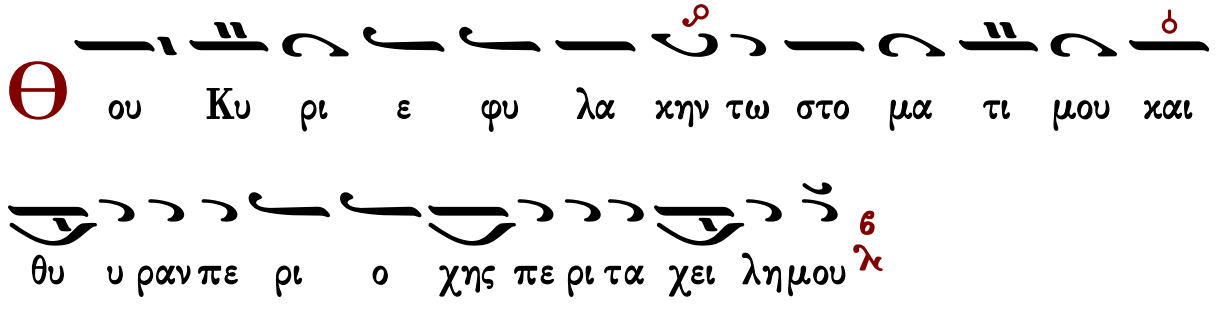

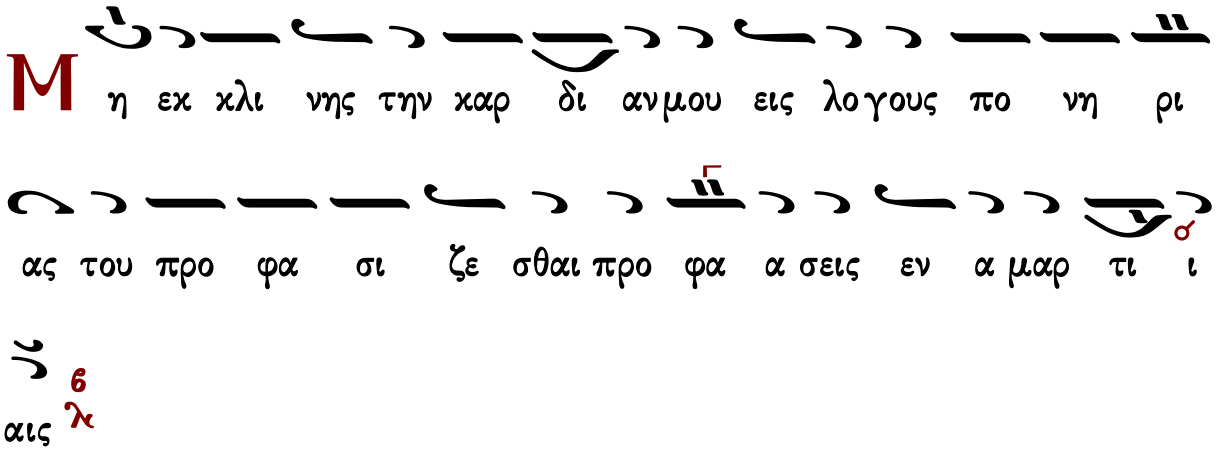

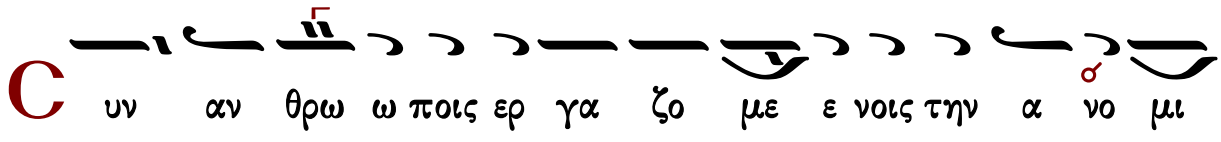

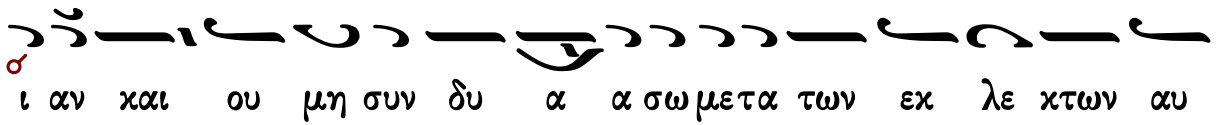
ι αν και ου μη συν δυ α α σω μετα των εκ λε κτων αυ

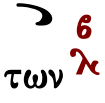
των

Π

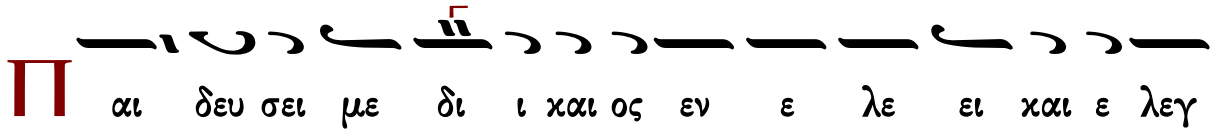
αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ

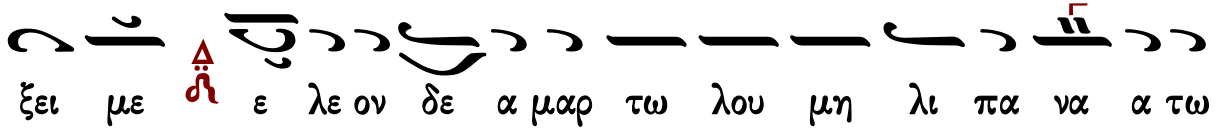
ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

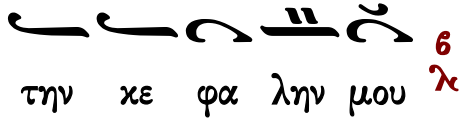
την κε φα λην μου

Ο

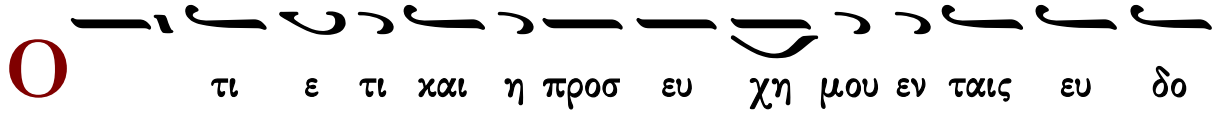
τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

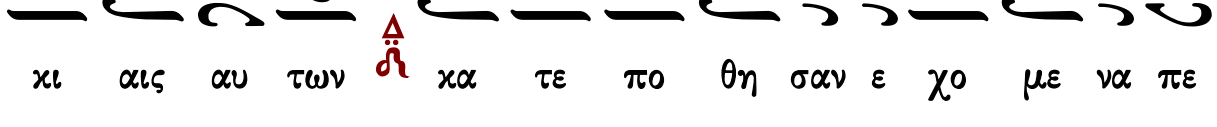
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

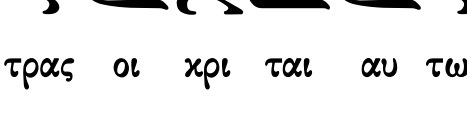
τρας οι κρι ται αυ των

λ

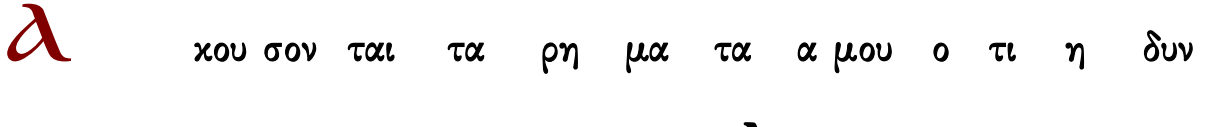
κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

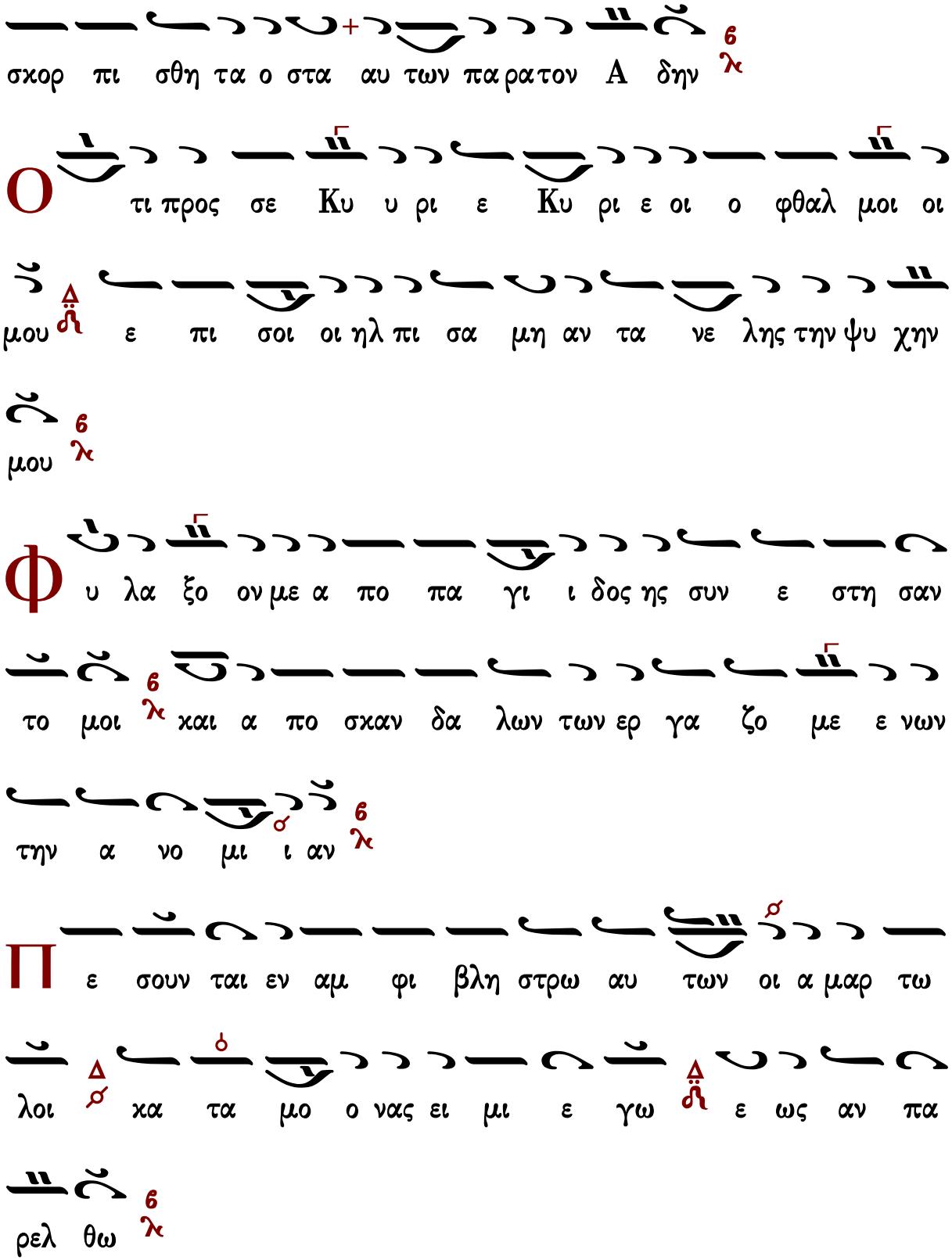
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α δην
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι
μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην
μου
Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε νων
την α νο μι ι αν
Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω
λοι κα τα μο ο νας ει μι ε γω ε ως αν πα
ρελ θω

Φ

ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην

Θ

κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω

ω

Θ

ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου

και συ ε ε γνως τας τρι βους μου

Θ

ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ

α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε

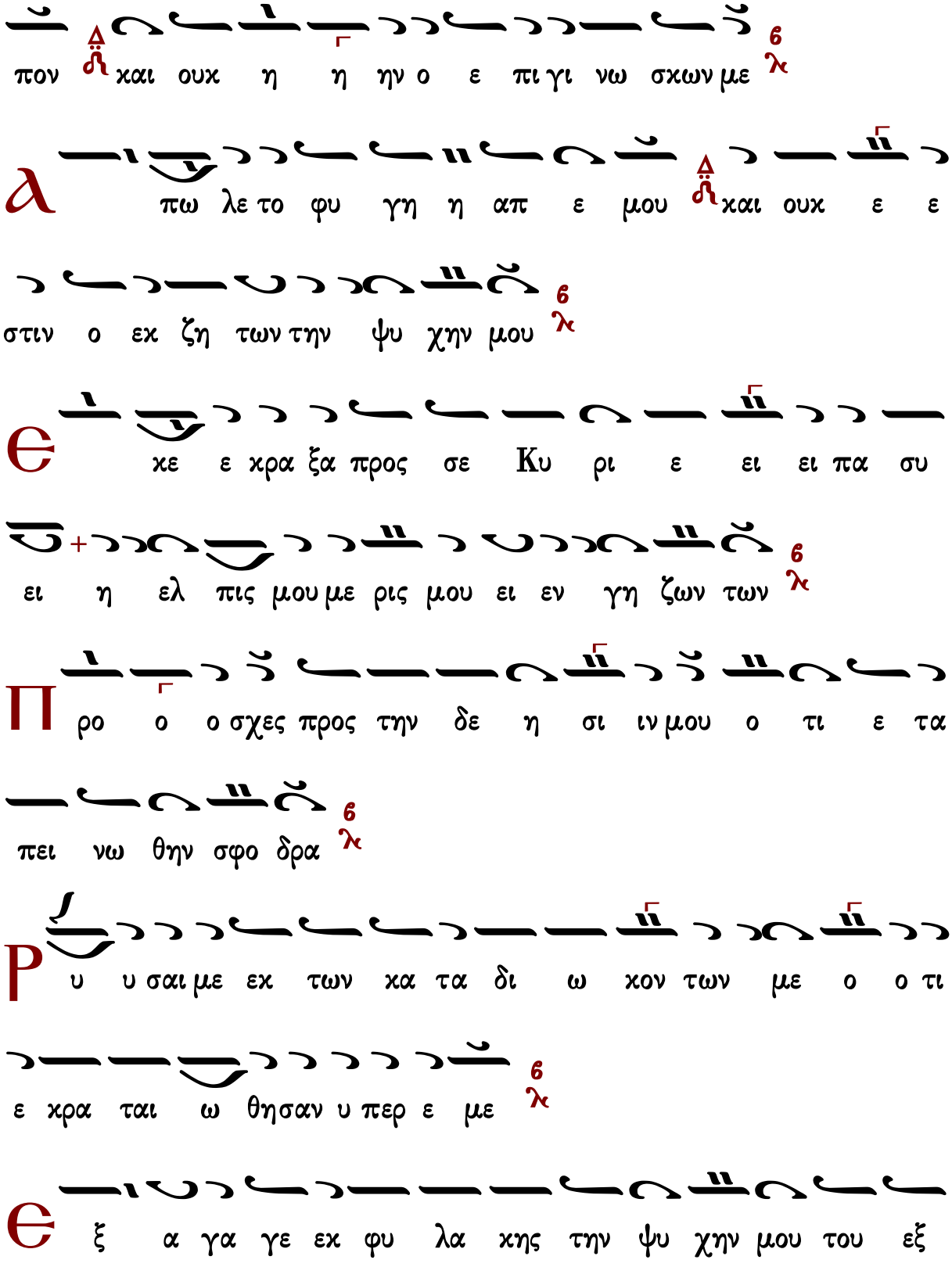
πον και ουκ η η ην ο ε πι γι νω σκων με
πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε
στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου
κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ
ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων των
ρο ο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα
πει νω θην σφο δρα
υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο τι
ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με
ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του εξ

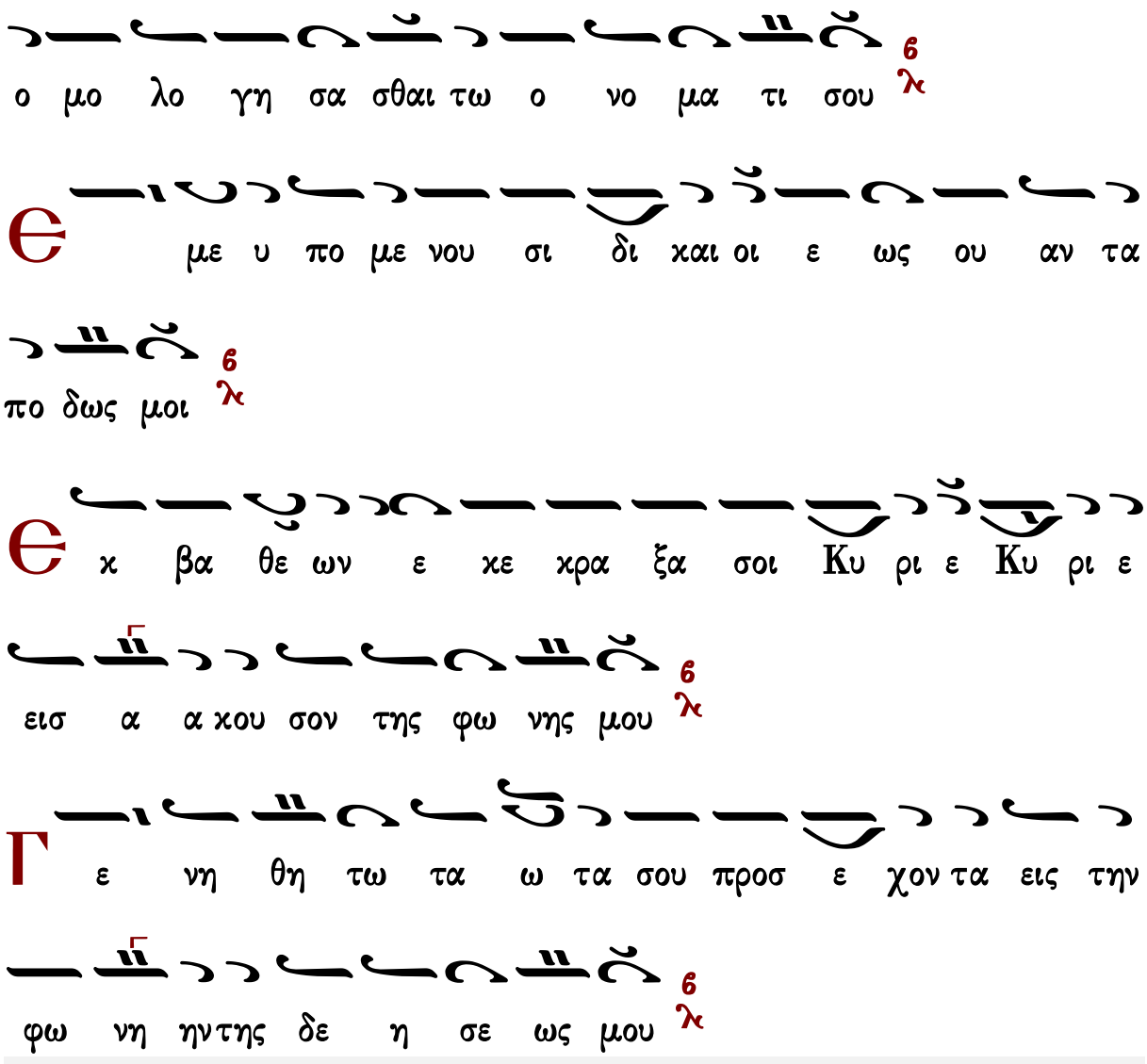

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Βγ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.158#

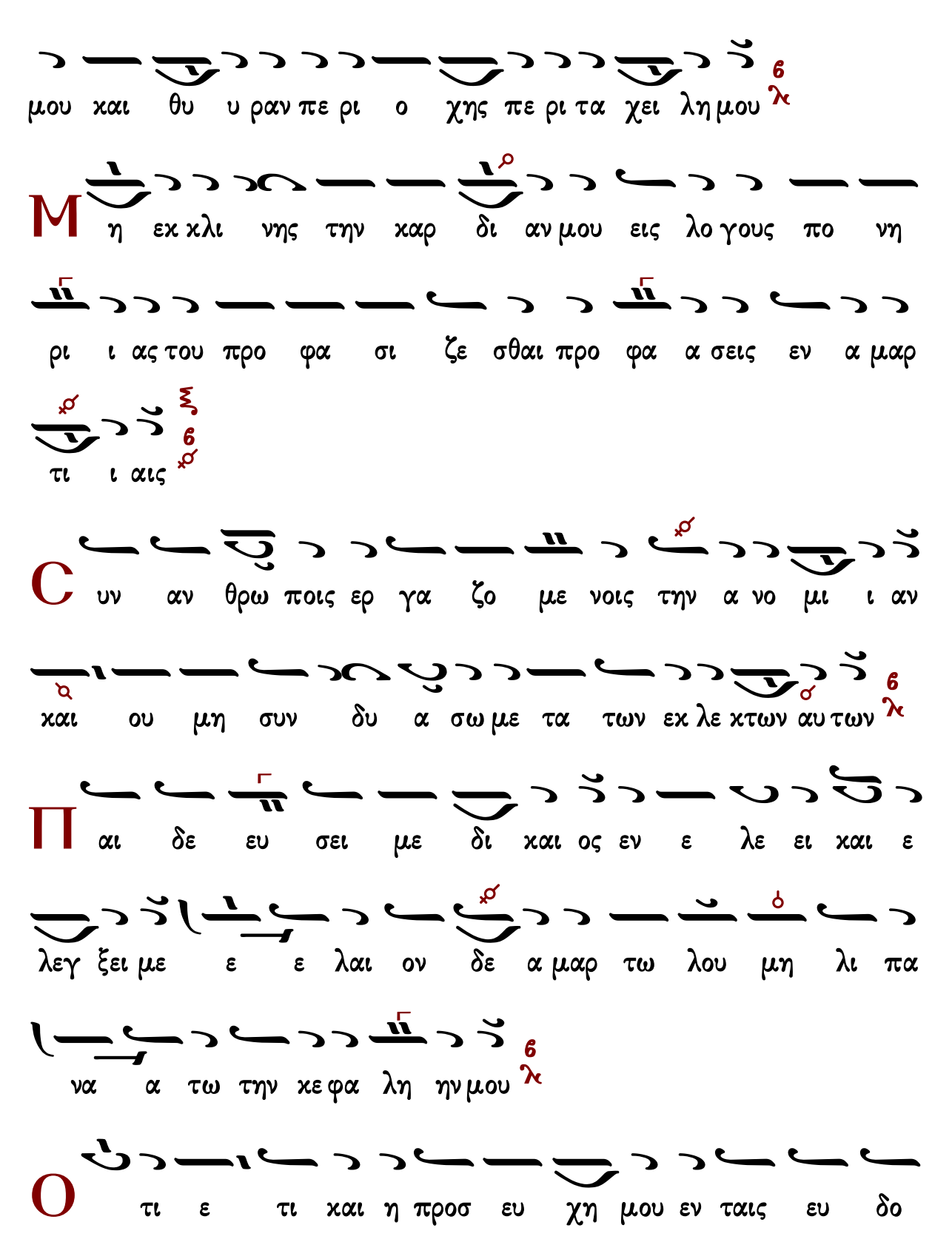
μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου
Μη εκ χλι νης την χαρ δι αν μου εις λο γους πο νη
ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ
τι ι αις
Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ των
Παι δε ευ σει με δι καιος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα
να α τω την κε φα λη ην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

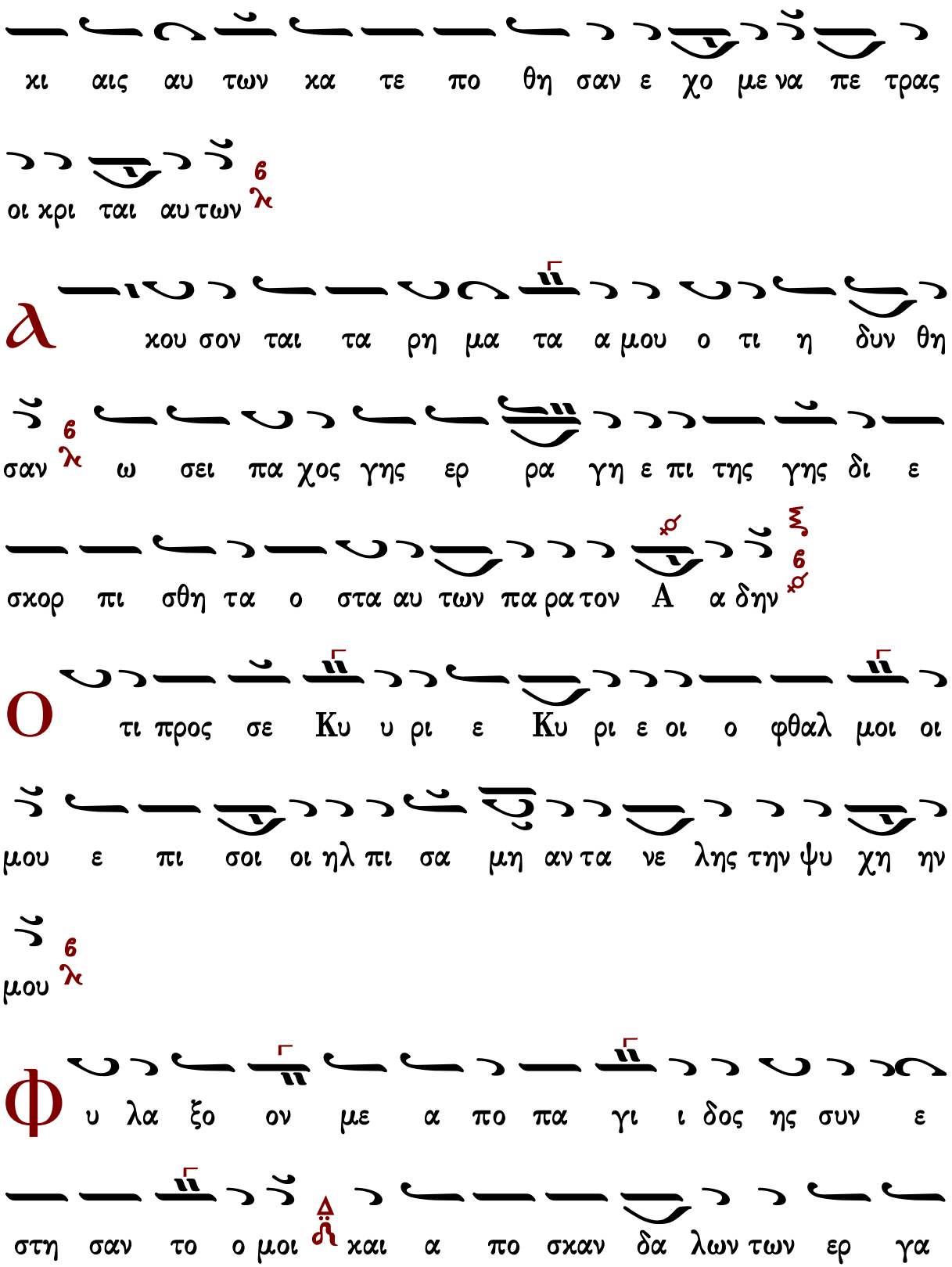
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των
α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην
ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι
μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην
μου
φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε
στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα

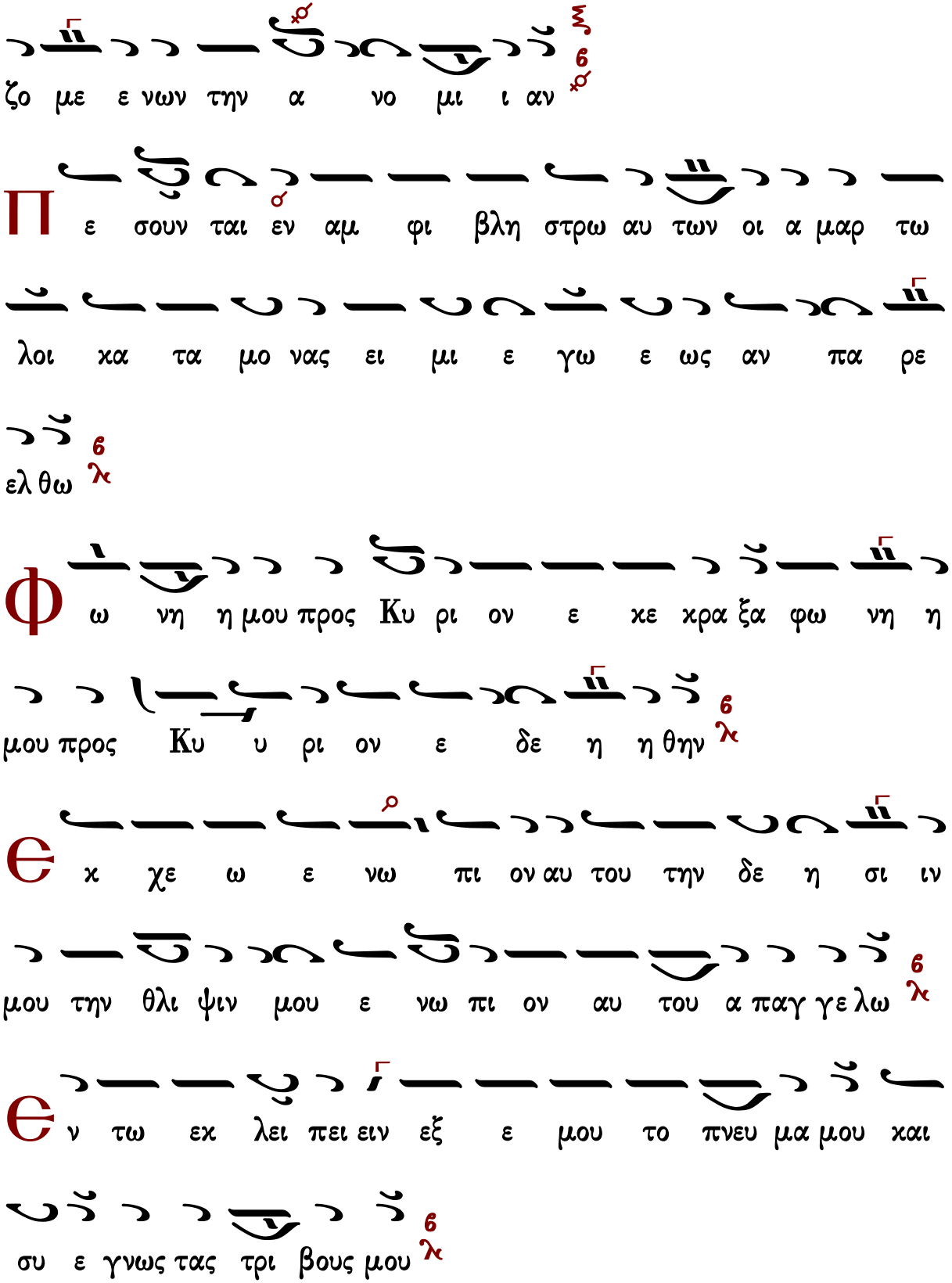
ζο με ε νων την α νο μι ι αν
Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε
ελ θω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη η
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην
Є κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω
Є ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε γνως τας τρι βους μου

Θ ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε χρυ

ψαν πα γι δα μοι 6 λ

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α χαι ε

πε βλε πον ἀ χαι ουχ η ην ο ε πι γι νω σχων με 6 λ

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου χαι ουχ ε ε

στιν ο εκ ζη των την ψυ χη ην μου 6 λ

Θ χε ε χρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των 6 λ

Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο οδ ρα 6 λ

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε με

Θ ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου

του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω Ο νο μα τι ι σου

Θ με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι

Θ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα α κου σον της φω νη ης μου

Γ εν νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις την

φω νην της δε η σε ω ως μου

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β6*

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο

νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν

α μαρ τι ι αις

C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

Π αι δε ευ σει με δι ι καιος εν ε λε ε ει και

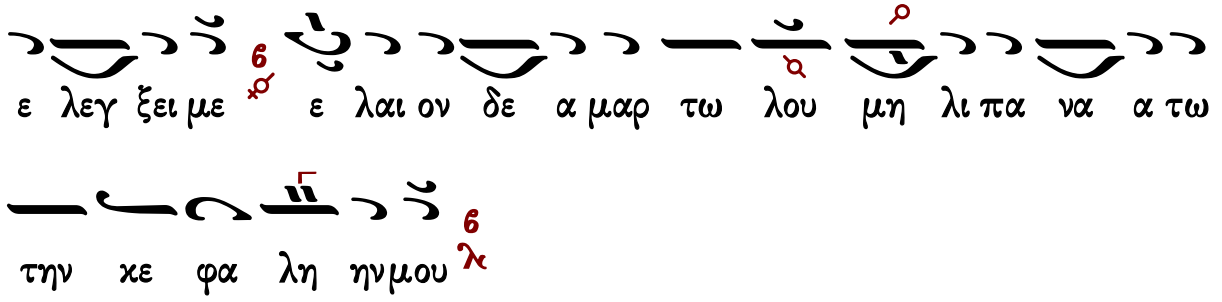
ε λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
την κε φα λη ην μου

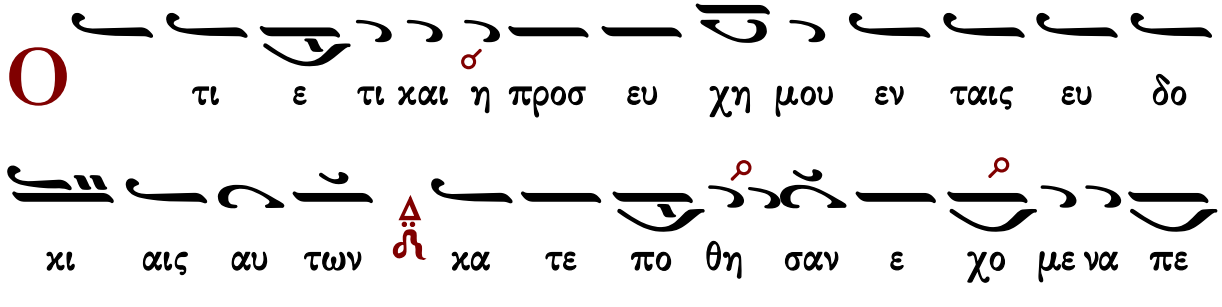
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των

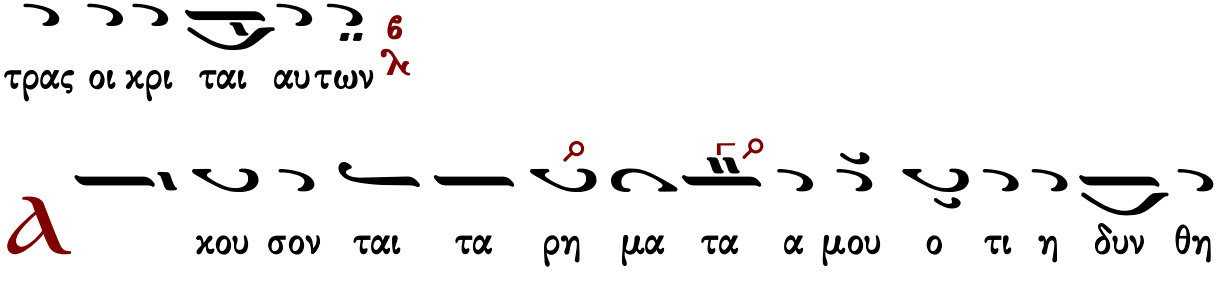
λ κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α δην

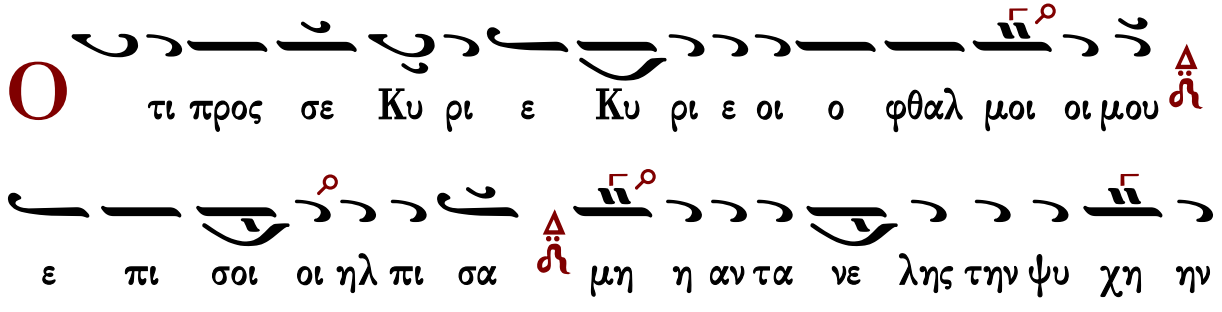
Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι μου
ε πι σοι οι ηλ πι σα μη η αν τα νε λης την ψυ χη ην

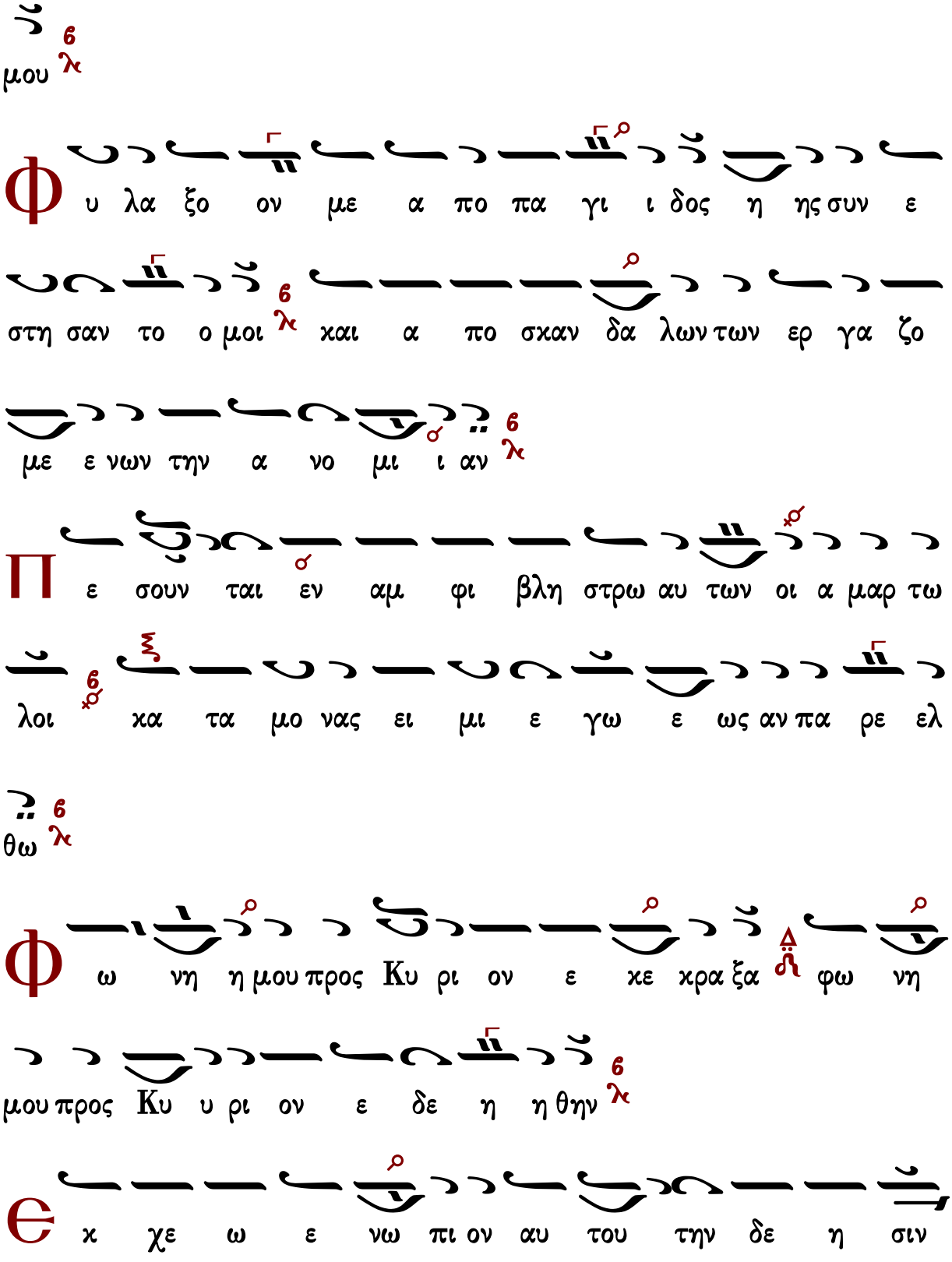
μου
Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος η ης συν ε
στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
με ε νων την α νο μι ι αν
Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην
Є κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

Є ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου

και συ ε γνως τας τρι βους μου

Є ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με

Λ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν

ο εκ ζη τω ων τη ν ψυ χην μου

Є κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

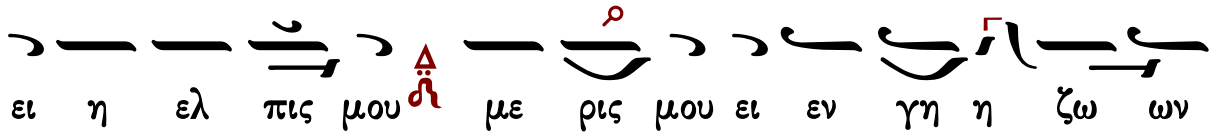
ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ων

των

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει νω

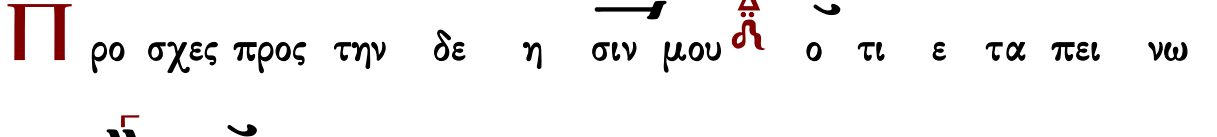
θην σφο ο δρα

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο τι

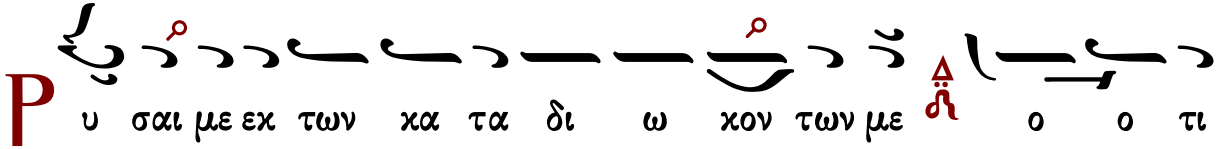
ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Є ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του εξ ο

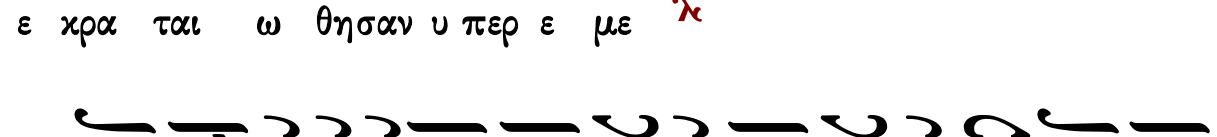
μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου

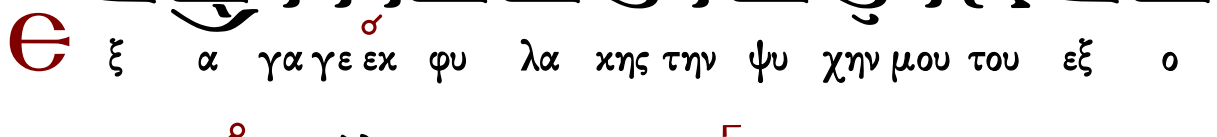
Є με υ πο με νουο σι δι και οι ε ως ου αν τα πο

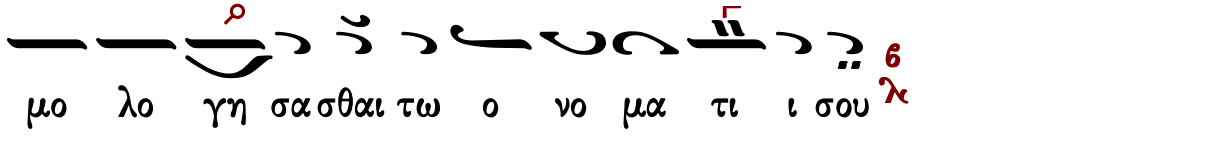
δω ως μοι

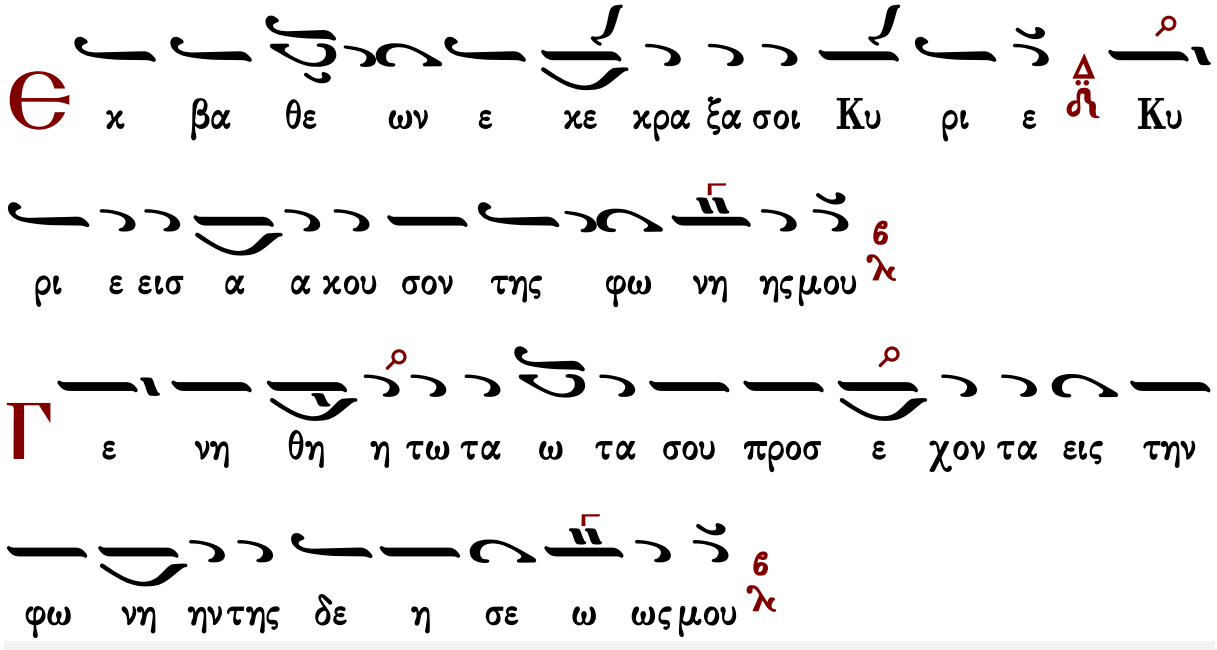

Στιχηρὰ Προσόμοια

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν

Ἦχος Βʏ

Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Μουσικὸν ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.52*

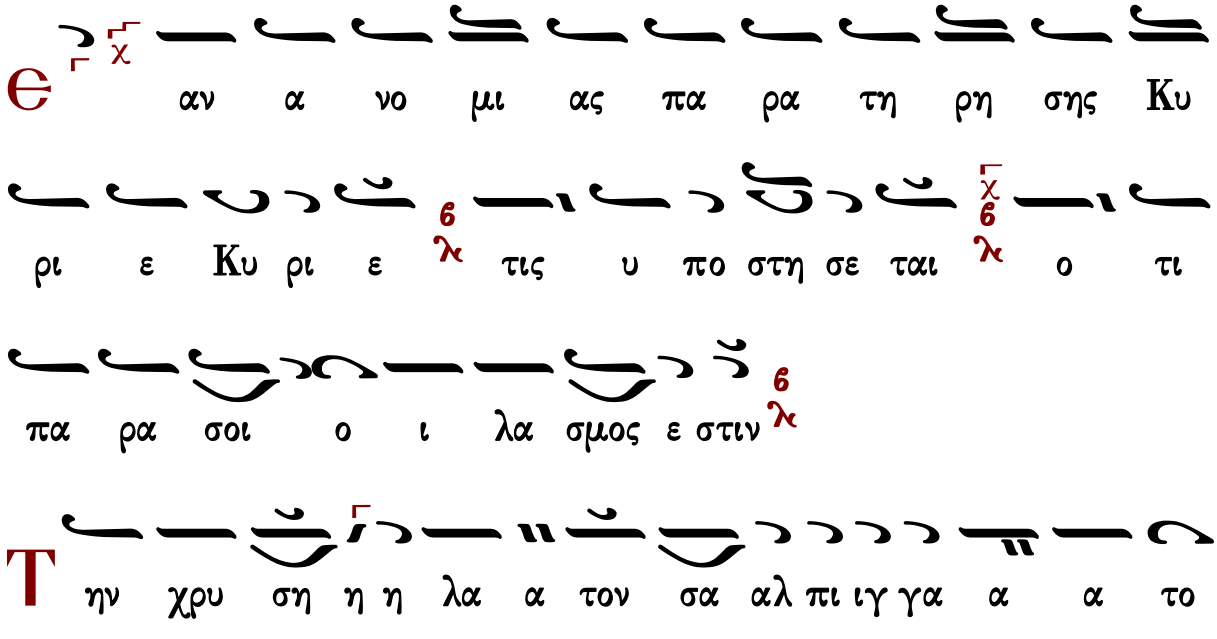

θε ο ο πνε ευ στον ορ γα α νο ον των δο γμα α τω

ων πε ε λα α γο ο ος α α νε ξαν τλη η το ον της

Ε εκ κλη η σι ι ι α ας το στη ρι ι γμα α α α τον νου

ουν τον ου ρα α νι ο ο ο ον τη ης σο ο φι

α ας το ο ον βυ θον τον κρα τη η ρα α τον παγ χρυ υ σο

ον τον προ ο χε ε ο ον τα πο τα μους δι ι δα

α γμα τω ων με ε λι ιρ ρυ υ υ τω ω ω ων και αι α

αρ δευ ο ον τα τη ην κτι ι ι σιν με λω δι κω ωως

α α νυ υ μνη σω ω με εν

Θ ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

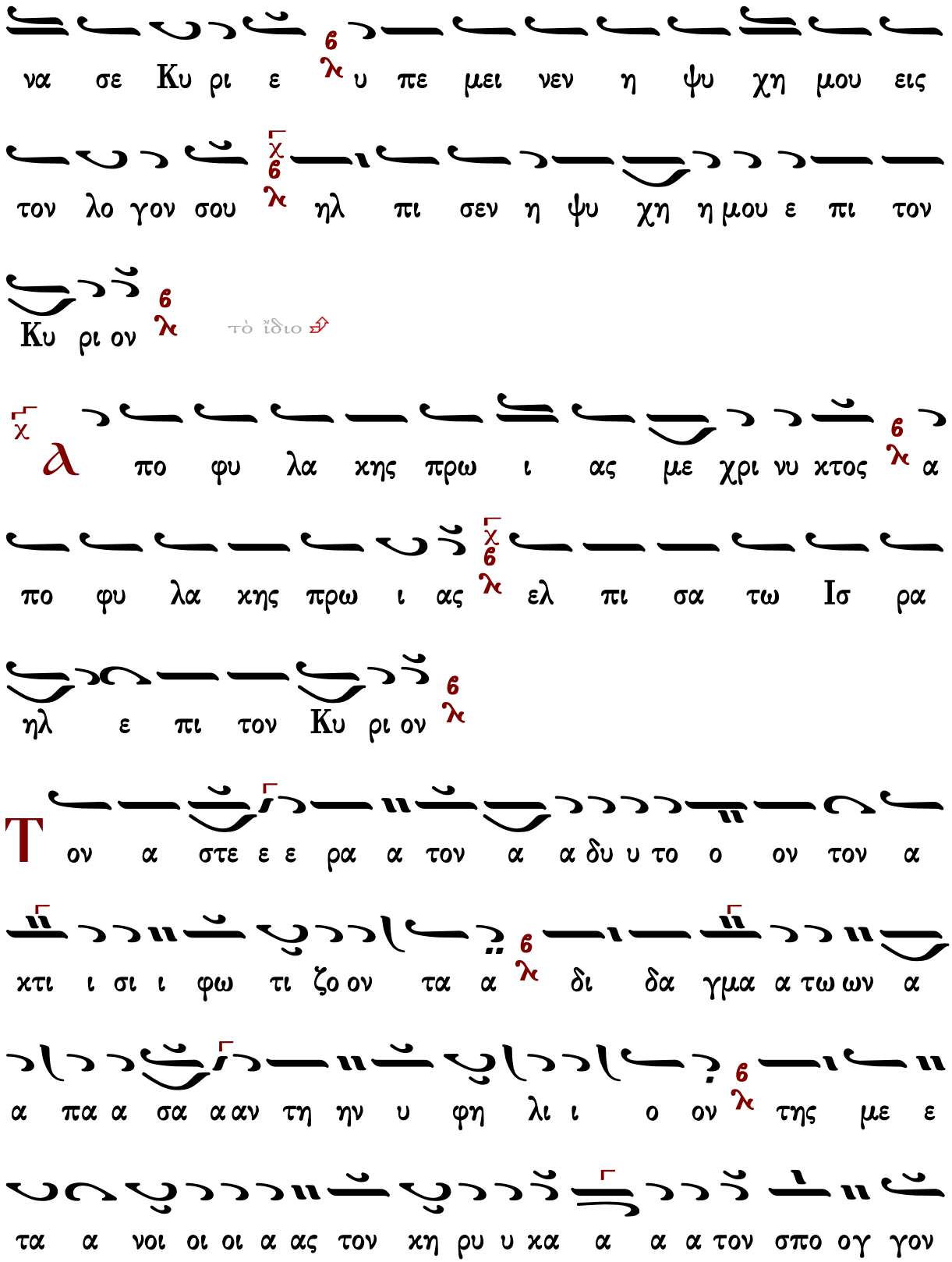
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις
τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε πι τον
Κυ ρι ον
το ἴδιο
πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α
πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα
ηλ ε πι τον Κυ ρι ον
Τ ον α στε ε ε ρα α τον α α δυ υ το ο ον τον α
κτι ι σι ι φω τι ζο ον τα α δι δα γμα α τω ων α
α πα α σα α αν τη ην υ φη λι ι ο ον της με ε
τα α νοι οι οι α ας τον κη ρυ υ κα α α α τον σπο ογ γον

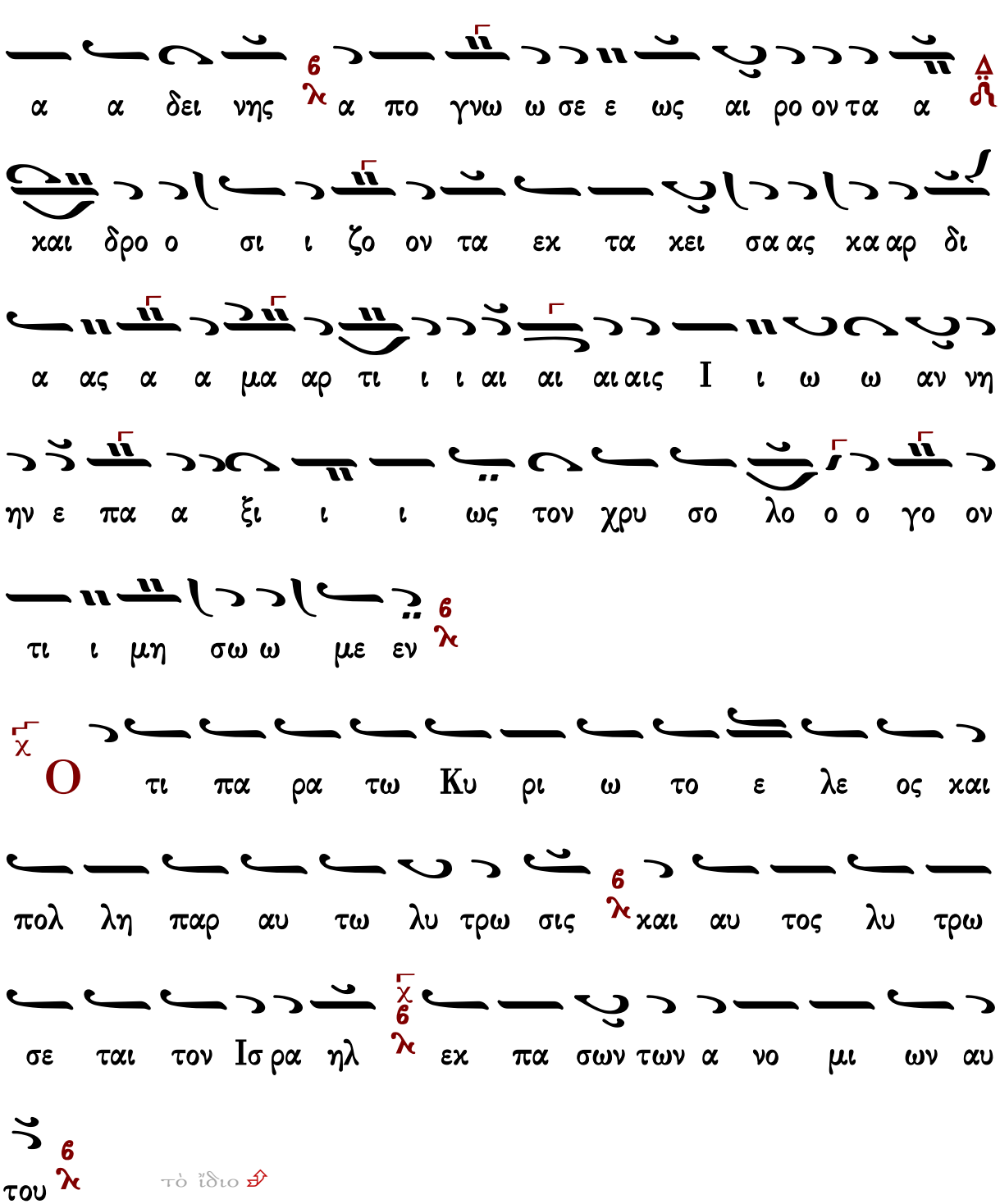
τον πα αγ χρυ σο ο ο ον το ον υ υ γρο τη η τα
α α δει νης λ α πο γνω ω σε ε ως αι ρο ον τα α
και δρο ο σι ι ζο ον τα εκ τα κει σα ας κα αρ δι
α ας α α μα αρ τι ι ι αι αι αι αις Ι ι ω ω αν νη
ην ε πα α ξι ι ι ως τον χρυ σο λο ο ο γο ον
τι ι μη σω ω με εν λ
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και
πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις λ και αυ τος λυ τρω
σε ται τον Ισ ρα ηλ λ εκ πα σων των α νο μι ων αυ
του λ
τὸ ἴδιο

α
ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε
παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι
ο
ε πι ι ι γει ει ος α αγ γε ε λο ο ος και
ου ρα α νι ι ος αν θρω ω πο ος χε λι δω ων η η
ε ευ λα α λο ο ος και αι πο λυ φω ω νο ος των
α α ρε ε τω ω ων το ο θη σαυ ρι ι σμα α α α η πε ε
τρα η α αρ ρη χτο ο ο ος τω ων πι ι στων υ
υ πο ο ο γραμ μος των μαρ τυ υ ρω ων ε φα μι ιλ λο
ος ι σο ο στα α σι ι ος των α γι ω ων α
αγ γε λω ων α α πο ο στο ο ο λω ω ω ων ο ο ο

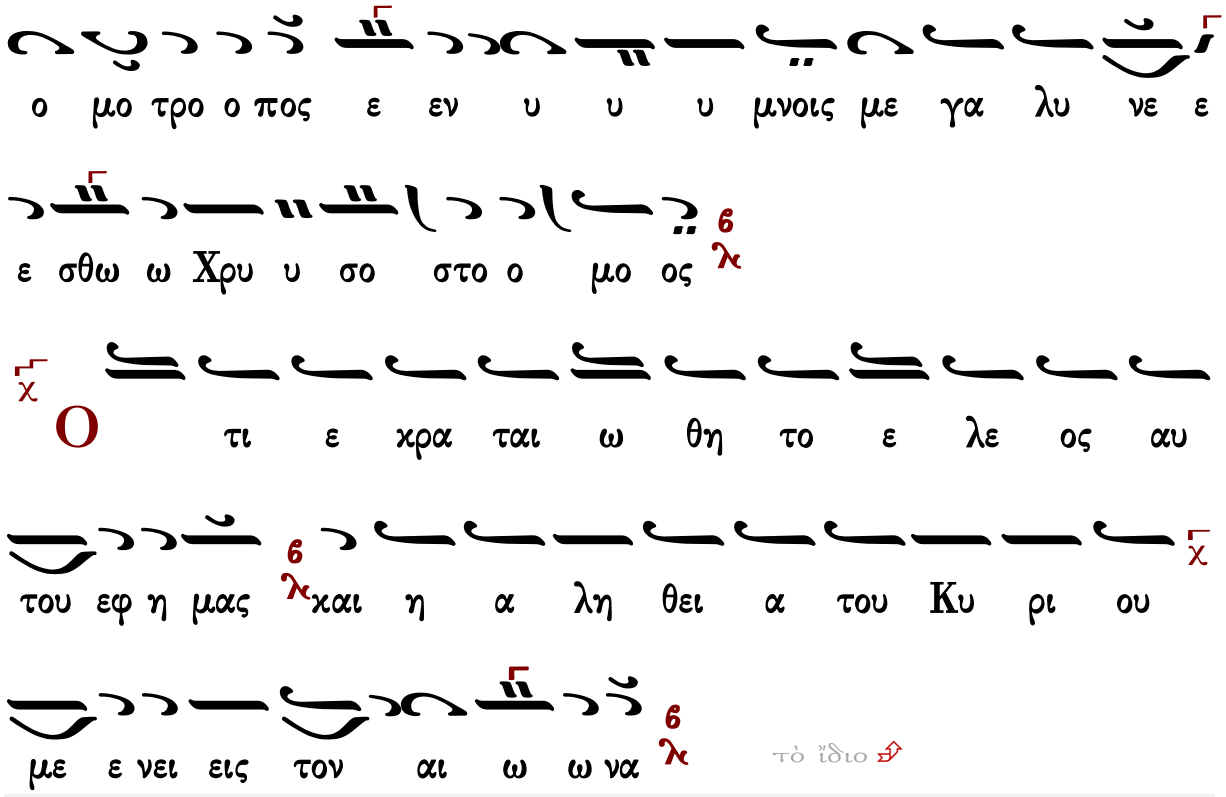

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν

Ἦχος δ΄ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.139/2477*

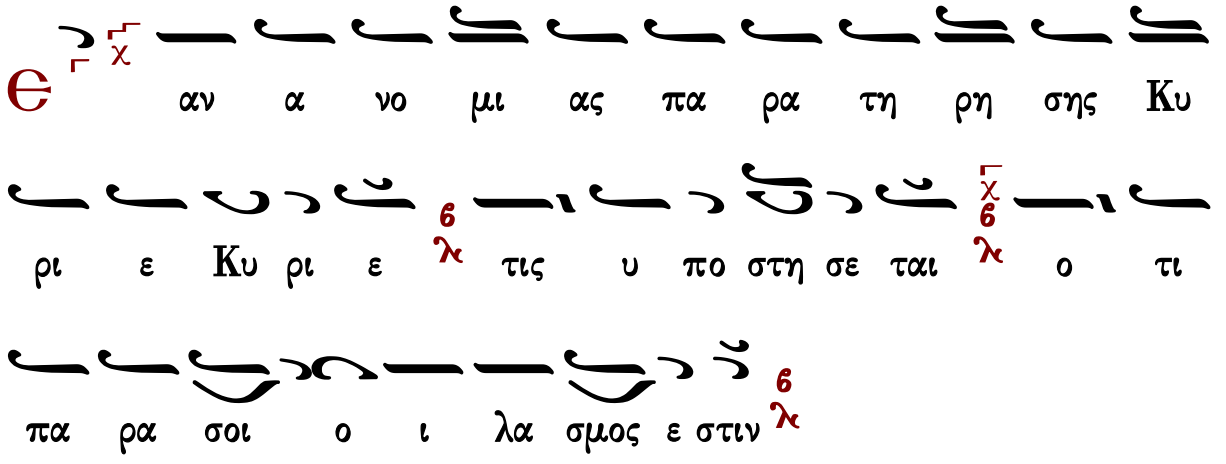

Τ ην χρυ ση λα τον σαλ πιγ γα π/q το θε ο πνευ στον

ορ γα νον 6/λ των δο γμα των πε ε λα γος α νεξ αν τλη

τον 6/λ της Εκ κλη σι ας το στη ρι γμα π/q τον νου ουν τον

ου ρα νι ον Δ/ϩ της σο φι ας τον βυ θον Δ/ϩ τον κρα τη

ρα τον παγ χρυ σον τον προ χε ον τα 6/λ πο τα μου ους δι

δα γμα των με λιρ ρυ των Δ/ϩ και αρ δευ ον τα την κτι ι

σιν με λω δι κω ως α νυ μνη σω μεν 6/λ

χ Θ ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε 6/λ υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου χ 6/λ ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε πι τον

Κυ ρι ον

τὸ ἴδιο

λ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Τ ον α στε ρα τον α δυ τον τον α κτι σι φω

τι ζον τα δι δα γμα των α α πα σαν την υ φη λι ον

της με τα νοι ας τον κη ρυ κα τον σπο ογ γον τον

παγ χρυ σον τον υ γρο τη τα δει νης α πο γνω ω σε

ως αι ρον τα και δρο σι ζον τα εκ τα κει ει σας καρ

δι ας α μαρ τι ι ι αις Ι ω αν νην ε πα

ξι ι ως τον Χρυ σο λο ο γον τι μη σω μεν

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και

πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω

σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ων αυ

του

τὸ ἴδιο

Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε

παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι

Ο ε πι γει ος αγ γε λος και ου ρα νι ος

αν θρω πος χε λι δων η ε ευ λα λος και πο λυ φω

νος των α ρε των το θη σαυ ρι σμα η πε ε τρα

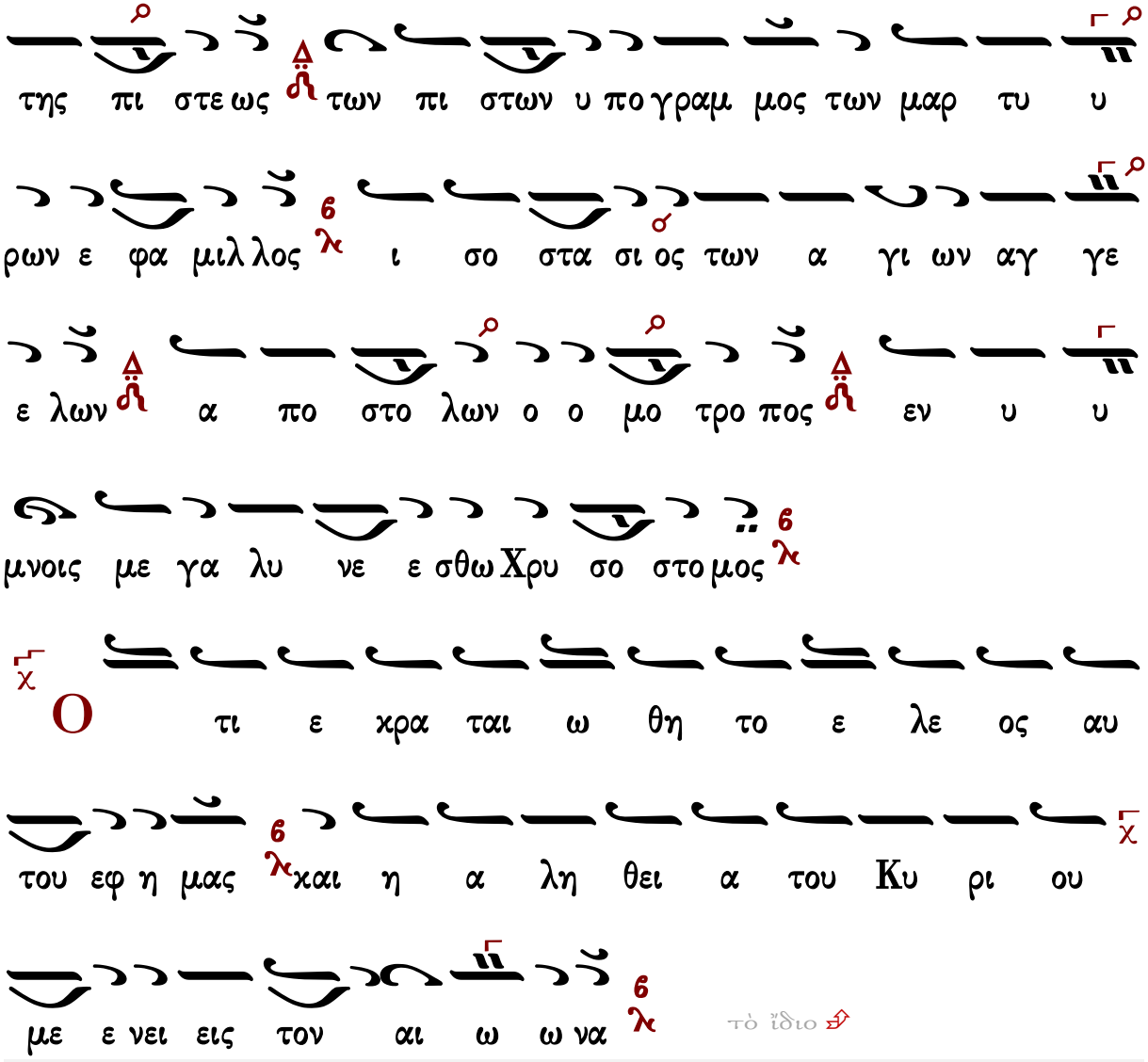

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.56*

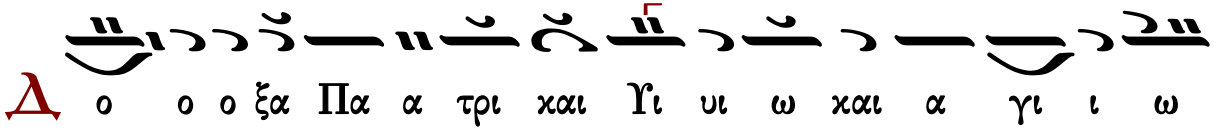

Πνε ευ μα α α τι
πε
Ο σι ι ε τρι ισ μα χαρ α γι ω τα α α τε ε
πα α α τερ ο ποι μη η η ην ο ο κα α
λος και του αρ χι ποι με νος Χρι ι στου ου μα
θη της ο τι θεις την ψυ χη η η ην υ υ περ τω ων
προ βα α α α των αυ τος και νυ υν πα αν ευ
φη η η με Ι ω α α α αν νη Χρυ σο ο
στο ο ο ο με αι τη σαι πρε σβει ει ει ει αι αι αι αις
σου δω ρη θη ναι η μιν το με ε γα ε ε ε λε ε ε
ε ος

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Μουσική Κυψέλη Α΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.177*

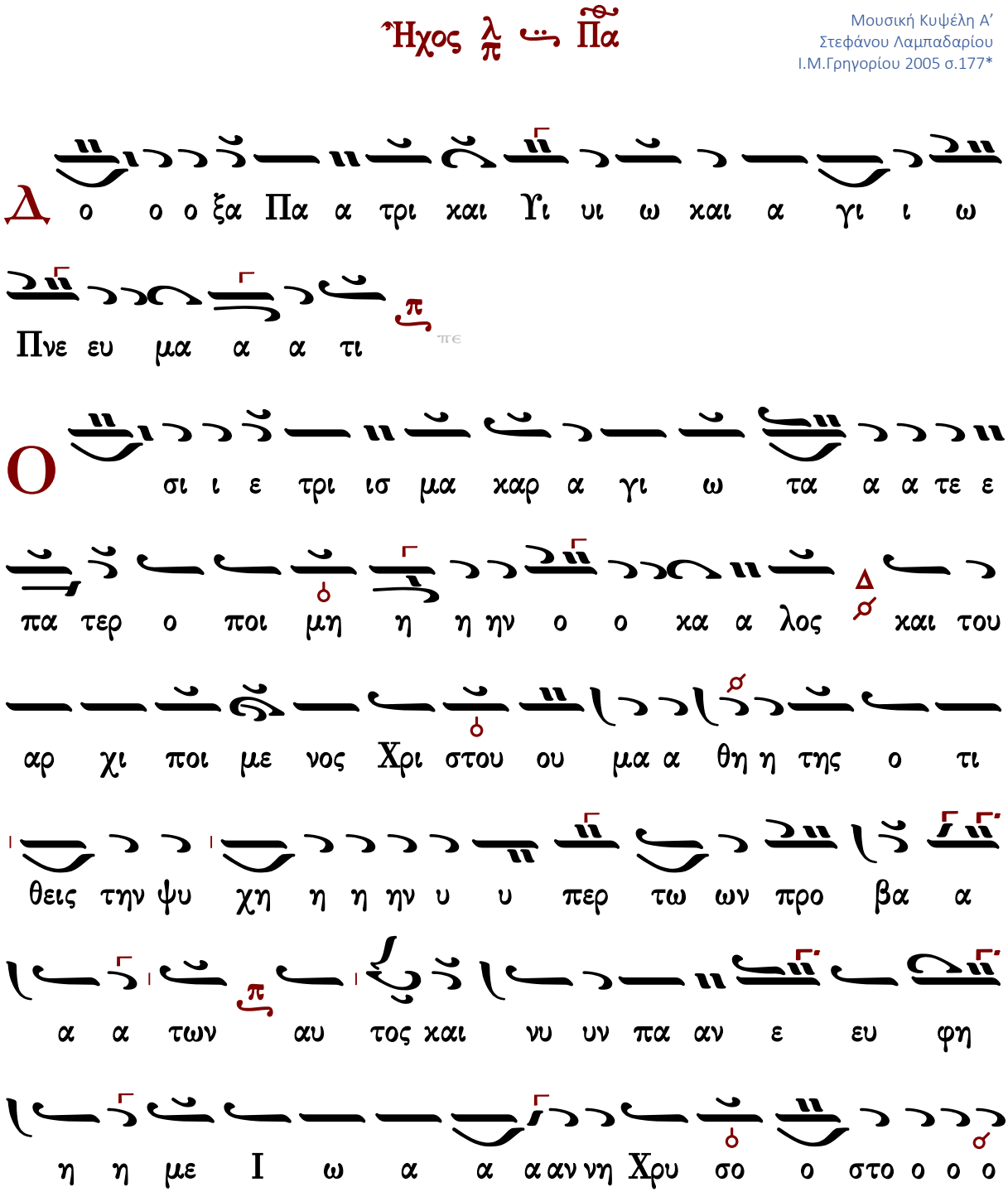

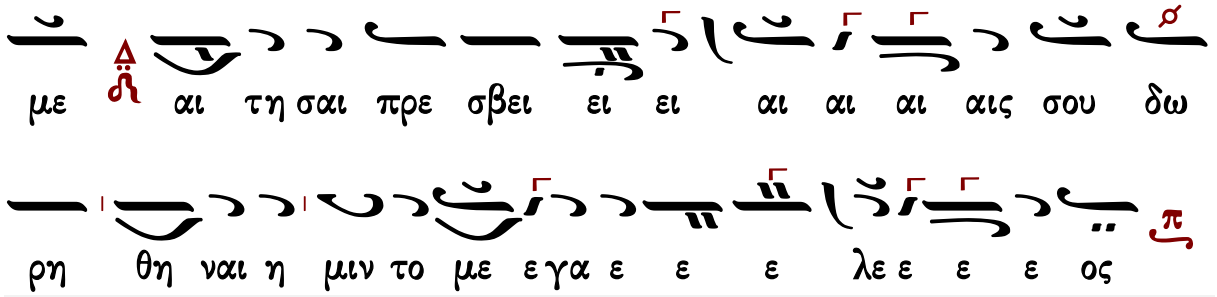

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ ⸏ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.194*

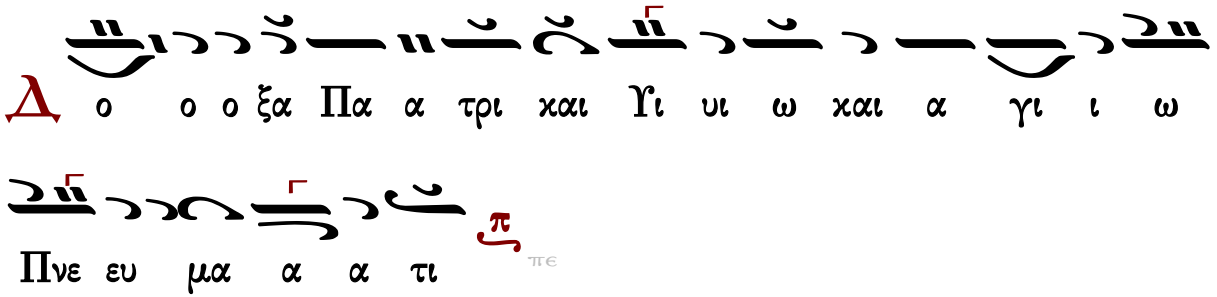

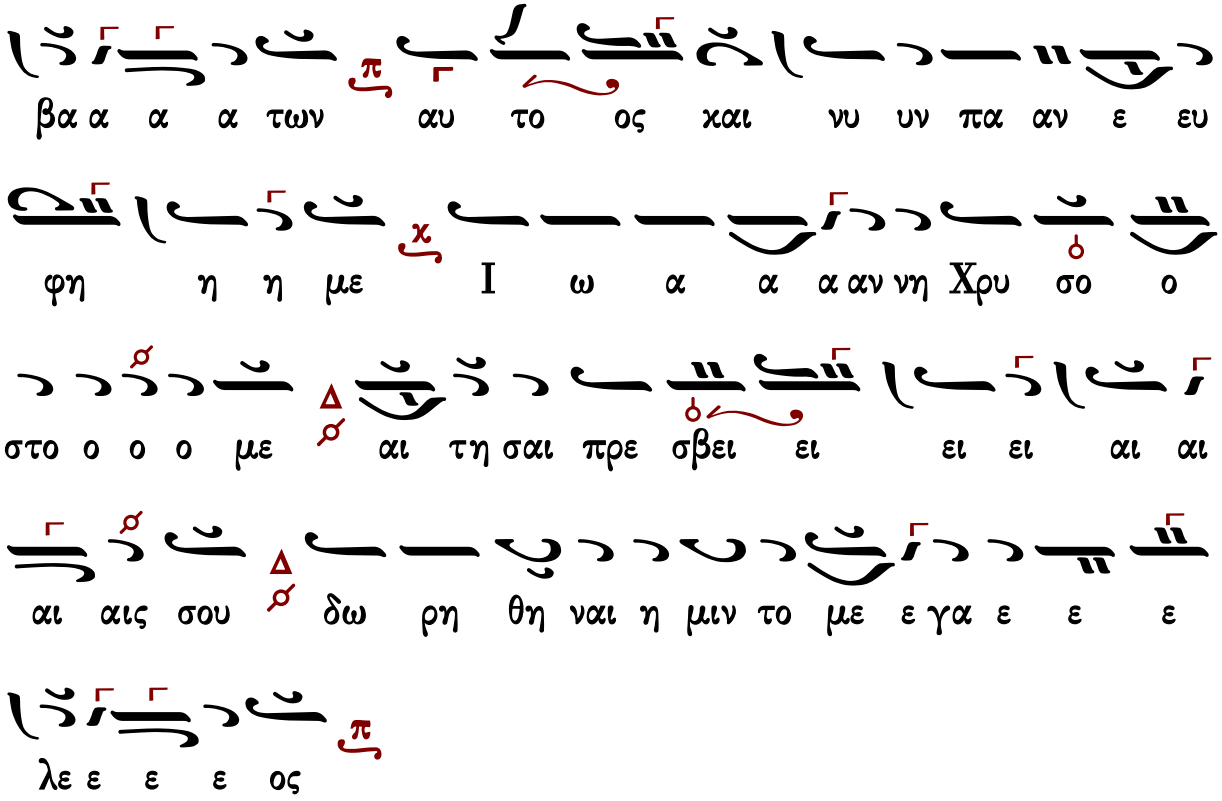

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ π ⸗ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.117*

τι
χα α α α μα ισ τρι ε ι ι σι ο ο ο ο
α αρ α γι ω ω ω ω τα α τε ε πα α α
α α α α α τερ ο ο ποι μη η η η ην
ο ο χα α α λο ο ο ο ος χαι αι του ου
αρ χι ι ποι οι με ε νος Χρι στου ου ου ου μα α α
α α α α θη η η η η τη η η ης ο τι θει ει
ει εις τη ην ψυ υ χη η η ην υ πε ε ε
ερ τω ων προ ο βα α α α α α α των αυ
το ος χαι αι νυ υν πα αν ε ευ φη η η

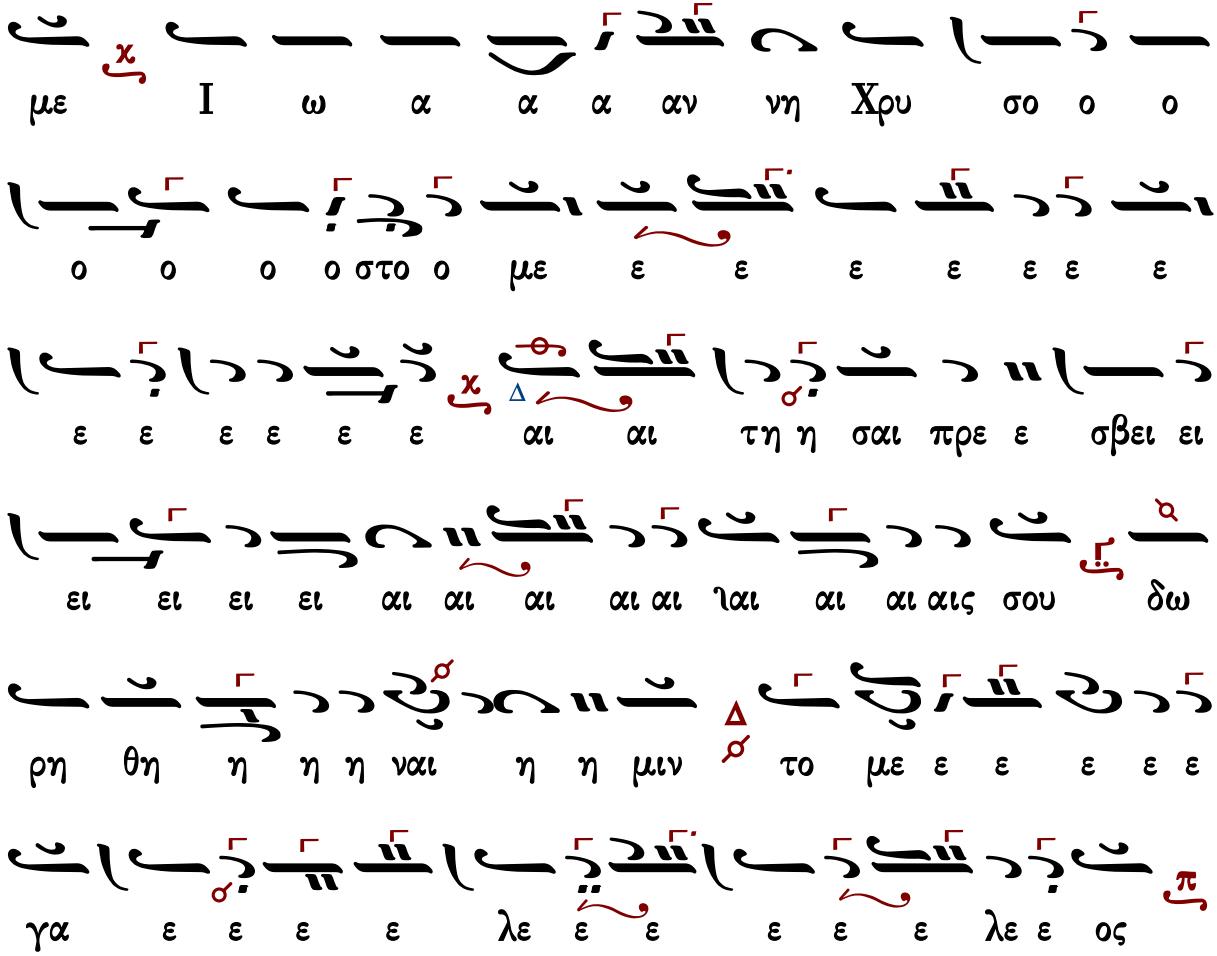

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.141/2479*

πκ.π

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Πέτρου Βυζαντίου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ̇ π̇ ⸏ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.162*

Κ αι νυν χαι α α ει χαι εις τους αι ω ω ω νας των

αι ω ω νων α α α α μην

Τ ις μη μα χα ρι ι σει ει σε πα αν α α γι ι ι

ι α α Παρ θε ε ε ε νε τις μη α αν υ μνη

η η η σει ει ει ει σου τον α α λο ο ο χε ευ

τον το ο ο ο χον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ

λαμ ψας Υι ος μο νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ

σου ου της α α γνη η ης προ ο η η ηλ θεν α

φρα α στως σα αρ κω ω ω θεις φυ υ σει Θε ε ο

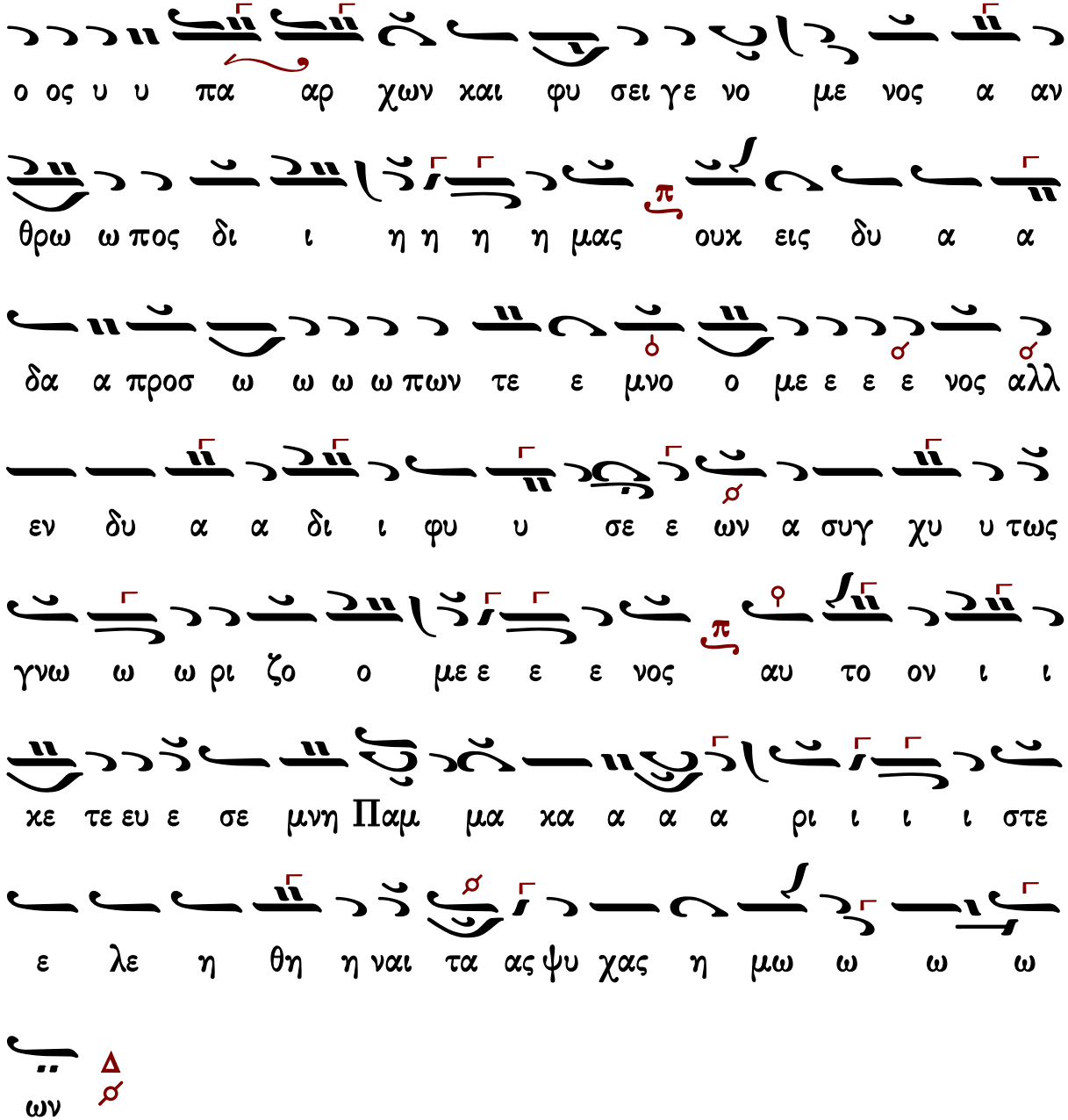

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἀργοσύντομον

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.271#

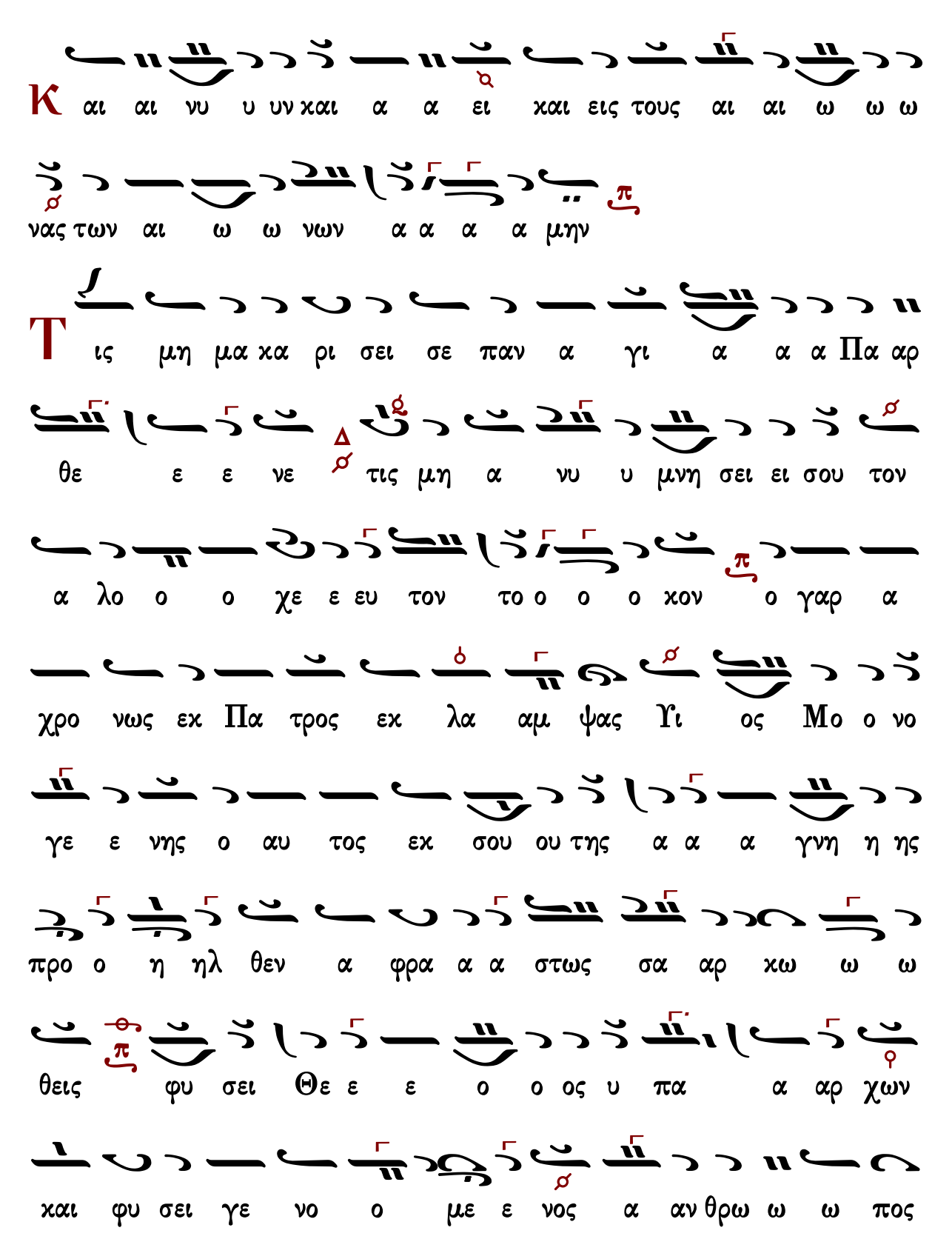
Κ αι αι νυ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι αι ω ω ω
νας των αι ω ω νων α α α α μην
Τ ις μη μα χα ρι σει σε παν α γι α α α Πα αρ
θε ε ε νε τις μη α νυ υ μνη σει ει σου τον
α λο ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο χον ο γαρ α
χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ος Μο ο νο
γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης
προ ο η ηλ θεν α φρα α α στως σα αρ χω ω ω
θεις φυ σει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ χων
χαι φυ σει γε νο ο με ε νος α αν θρω ω ω πος

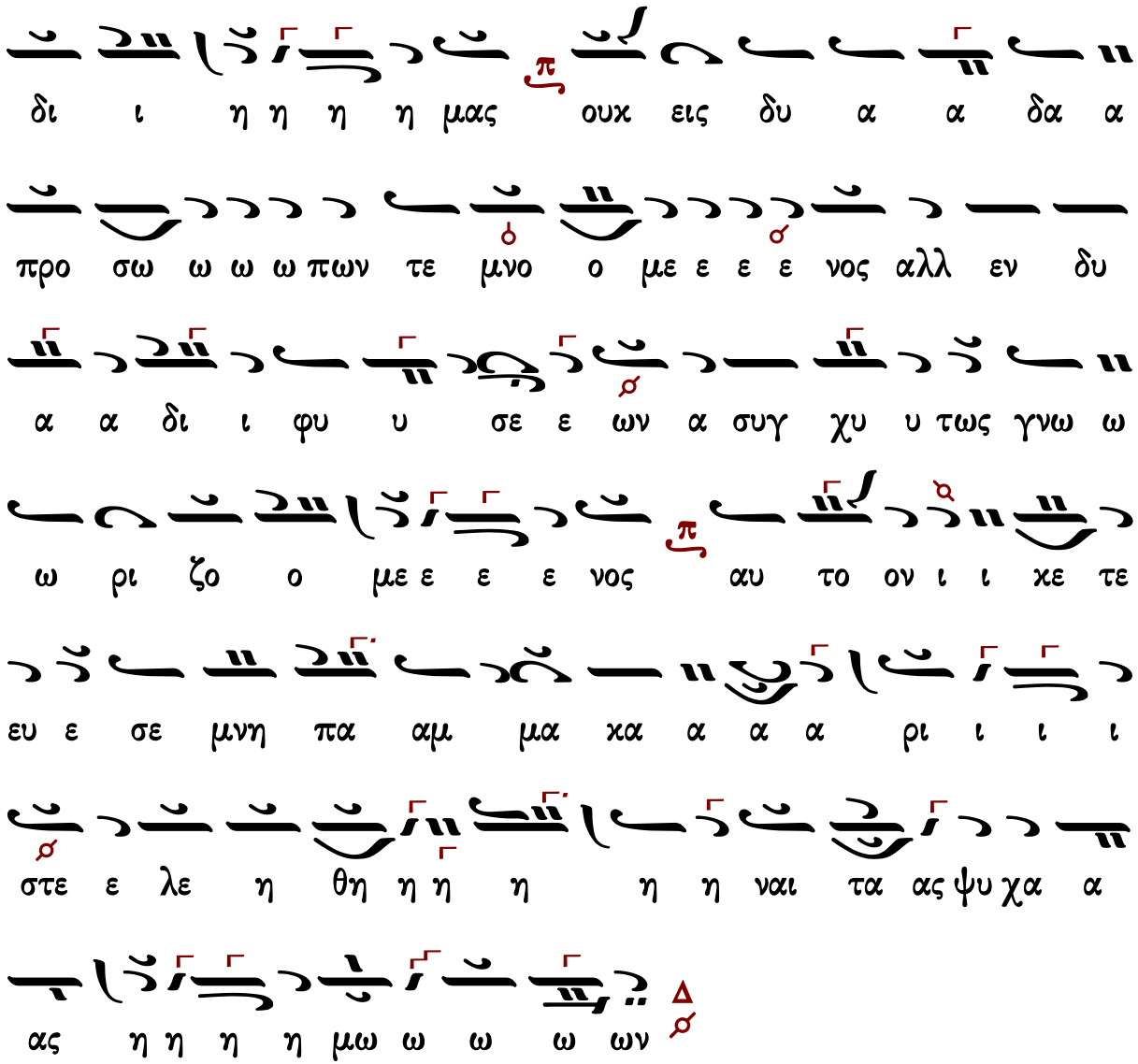

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Εἴσοδος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Σύντομον

Ἦχος λ Βϋ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.506*

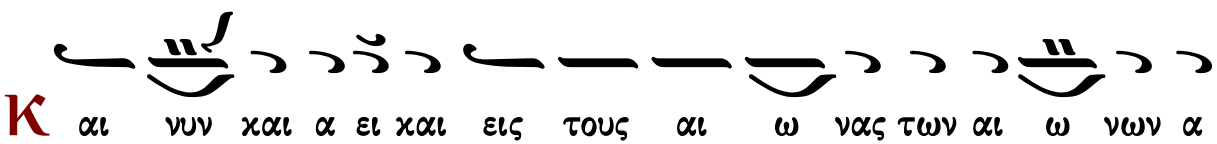

μην

Τις μη μα κα ρι σει σε παν α γι α α Παρ θε νε

τις μη α νυ μνη σει σου τον α λο χε ευ τον το κον ο γαρ

α χρο ο νως εκ Πα τρος εκ λαμ ψας Υι ος μο νο γε νης

ο αυ τος εκ σου της α γνη ης προ ηλ θεν α φρα στως σαρ κω

θεις φυ υ σει Θε ος υ πα αρ χων και φυ σει γε

νο με νος αν θρω πος δι η μας ουκ εις δυ α α α

δα προ σω πων τε μνο με νος αλλ εν δυ α δυ φυ σε

ων α συγ χυ τως γνω ω ρι ζο με νος αυ τον ι κε τευ

ε σε μνη παμ μα κα ρι στε ε λε η θη ναι τας ψυ

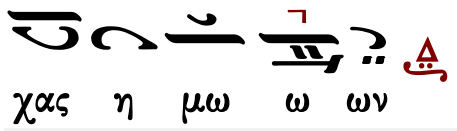

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ π̣ ⸏ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.13*

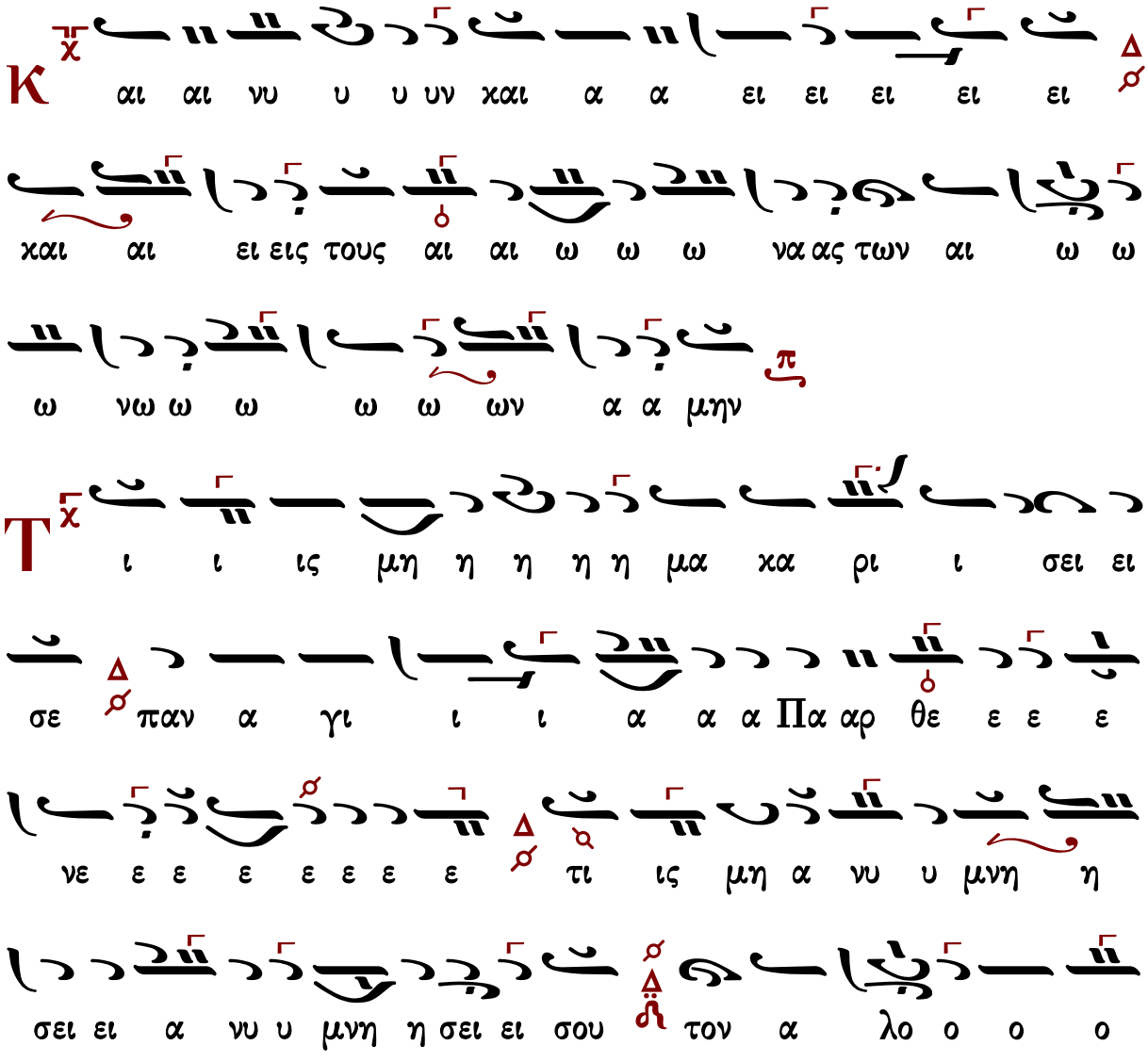

χε ευ το ον το ο ο ο ο ο ο ο ο χον ο

γα αρ α α χρο ο ο ο νω ω ω ως ε εχ Πα α α

α τρο ο ο ο ο ος ε εχ λα α α α α α α αμ

ψας Υι υι υι ο ο ο ος μο ο ο ο νο ο γε ε νη

η η η η η η ης ο αυ το ος ε εχ σου ου

ου ου τη ης α α α γνη η ης προ ο η ηλ θεν α

φρα α α α στω ω ω ως σα α αρ χω ω ω ω

σα α αρ χω ω θεις φυ υ υ υ σει ει Θε ε

ε ο ο ο ος υ υ υ υ υ υ υ υ υ Θε

ο ος υ πα α α α α α αρ χων χαι

φυ υ υ σει γε νο ο ο με ε ε ε νο ο ος

α α α αν θρω ω ω ω α α α αν θρω πο ο ος δι ι

ι ι ι ι δι ι ι η η μας π q ου ουκ εις δυ

α α α δα προσ ω ω ω ω πων τε μνο ο ο ο

με ε ε ε νος Δ αλλ εν δυ α α δι ι φυ υ σε ε

ων η z' α συγ χυ τω ως γνω ω ω ω ρι ι ι ζο ο

ο ο ο με ε ε ε ε με ε ε ε νος π αυ

το ον ι ι κε ε ε ε ε τε ε ευ ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σε μνη κ α πα

αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε ε λε η

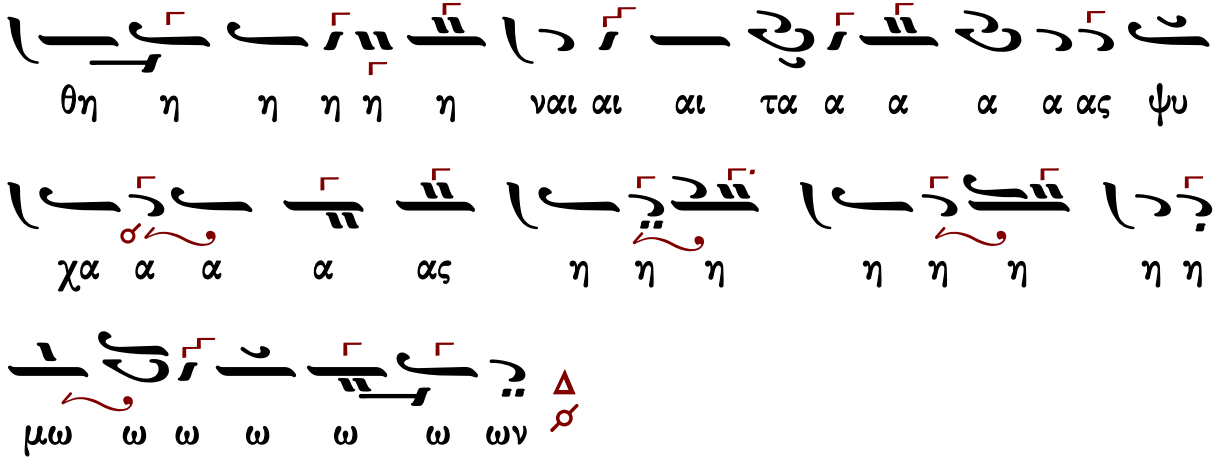

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.101*

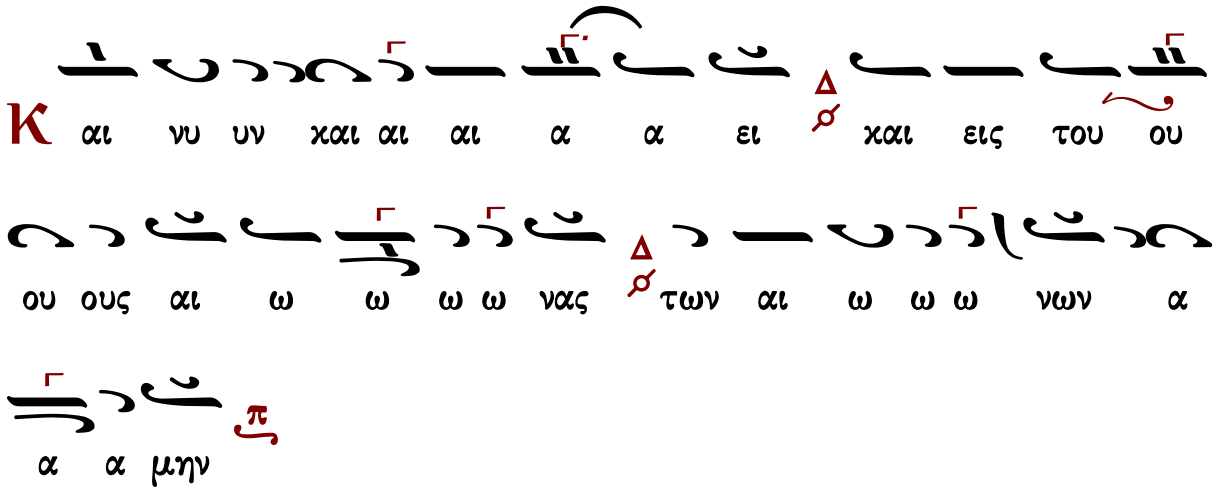

σου τον α λο ο ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο ο

χον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι

ο ος μο ο νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ σου

ου τη ης α α α γνη η η ης προ η η η ηλ θεν

α φρα α α στω ω ως σαρ κω ω ω θεις φυ υ

σει ει Θε ε ε ο ο ο ο ος υ πα α αρ χων και

φυ σει γε νο ο με ε ε νος α αν θρω ω ω πος

δι ι ι ι ι η η η μας ου ου ουκ εις δυ α

α δα προ οσ ω ω ω ω πων τε μνο ο ο ο με ε ε

νος αλλ εν δυ α α δι φυ υ σε ε ε ων α

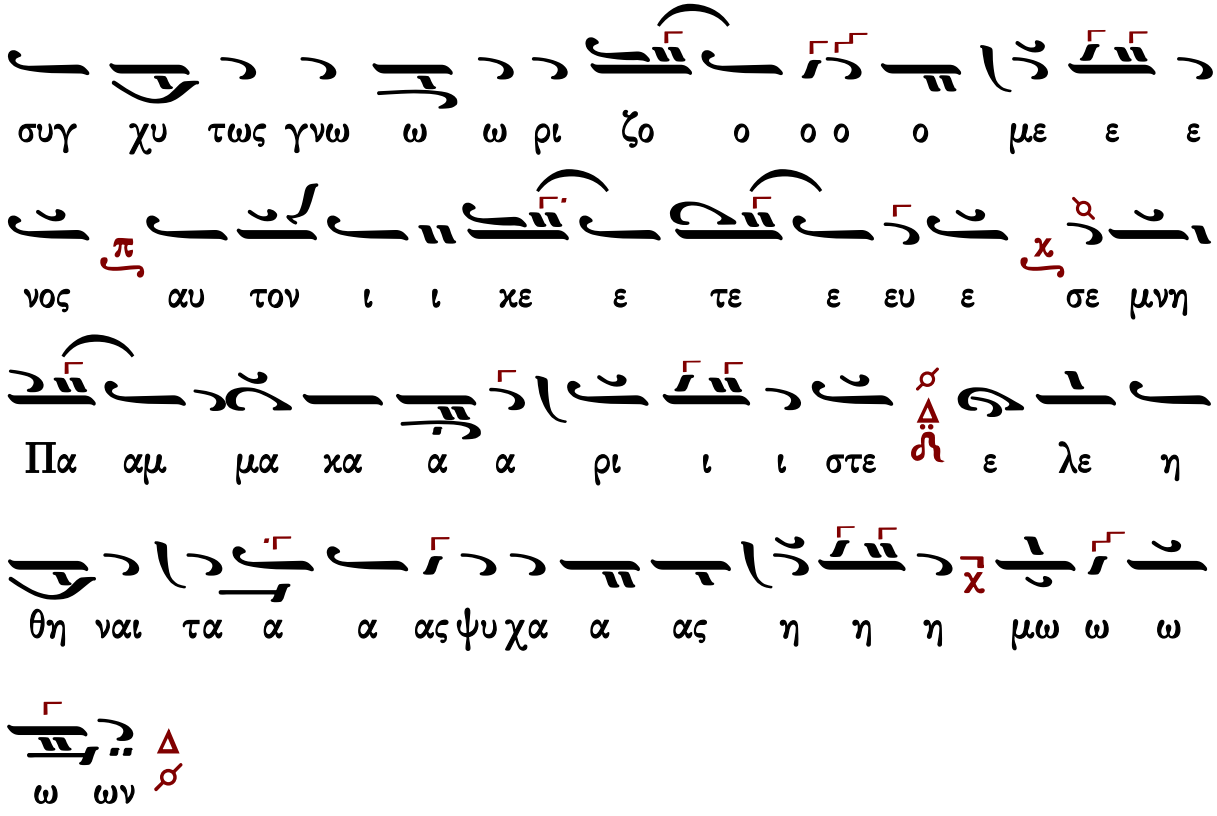

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀργοσύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον ἀργοσύντομο

Ἦχος λ/π ⸎ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ20*

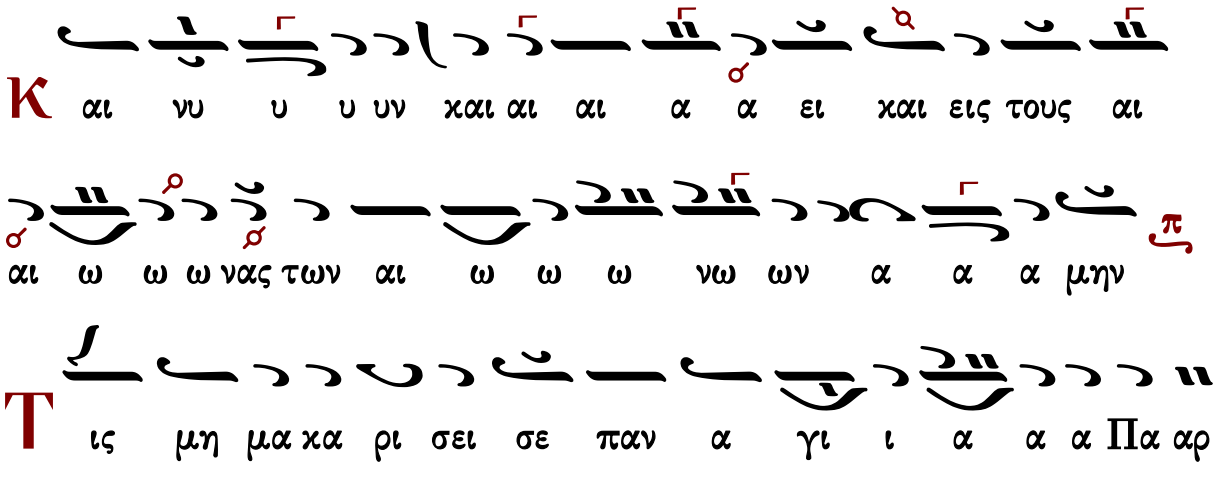

θε ε ε νε τις μη α νυ υ μνη σει ει σου τον α

λο ο ο ο χε ευ τον το ο ο ο χον ο γαρ α χρο

νως εχ Πα τρος εχ λα αμ ψας Υι ος μο ο νο ο ο

γε ε νης ο αυ τος εχ σου ου της α γνη η ης προ ο

η η ηλ θεν α φρα α στω ως σαρ χω ω θει εις

φυ υ σει ει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ χων

και φυ σει γε νο ο με ε νος α αν θρω ω πος δι ι

η η μα ας ουκ εις δυ α α δα προ οσ ω ω ω

ω πων τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι

ι φυ υ σε ε ων α συγ χυ τως γνω ρι ζο ο

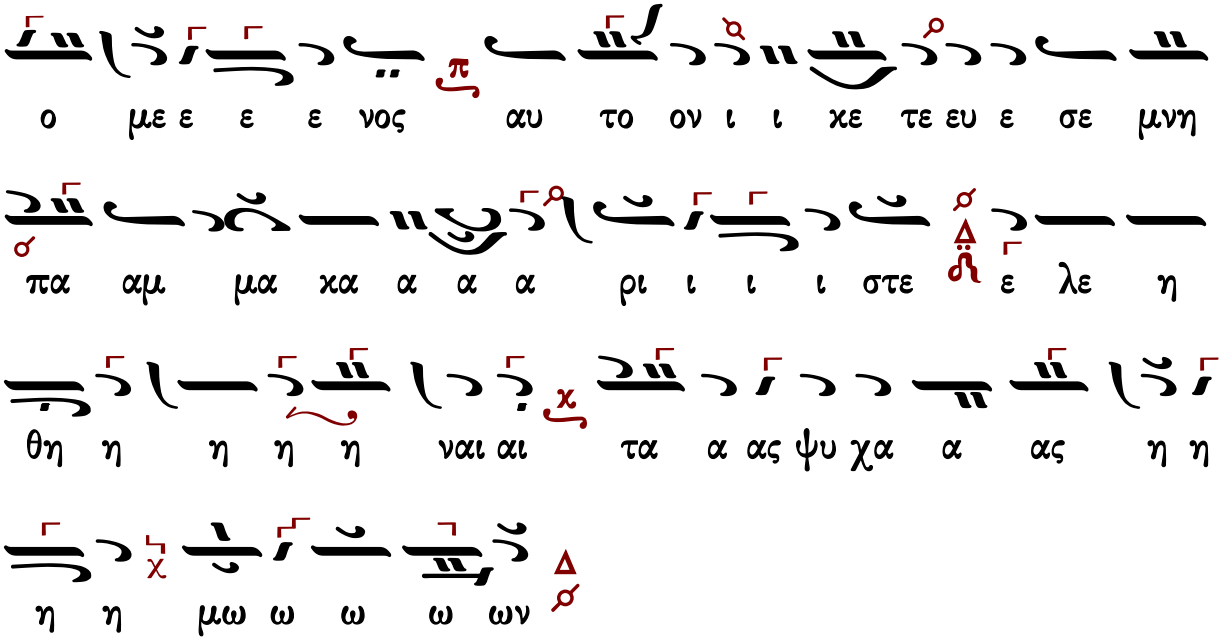

Σύντομον

Δογματικὸν Θεοτοχίον σύντομο

Ἦχος λ πλ. Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ136*

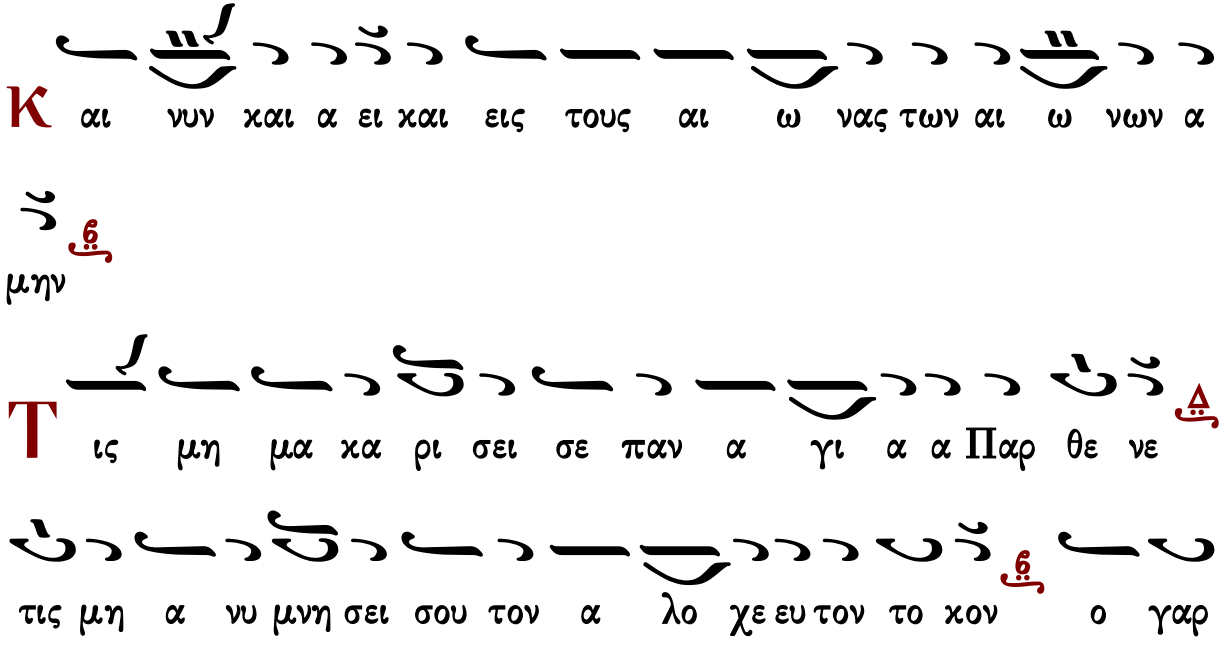

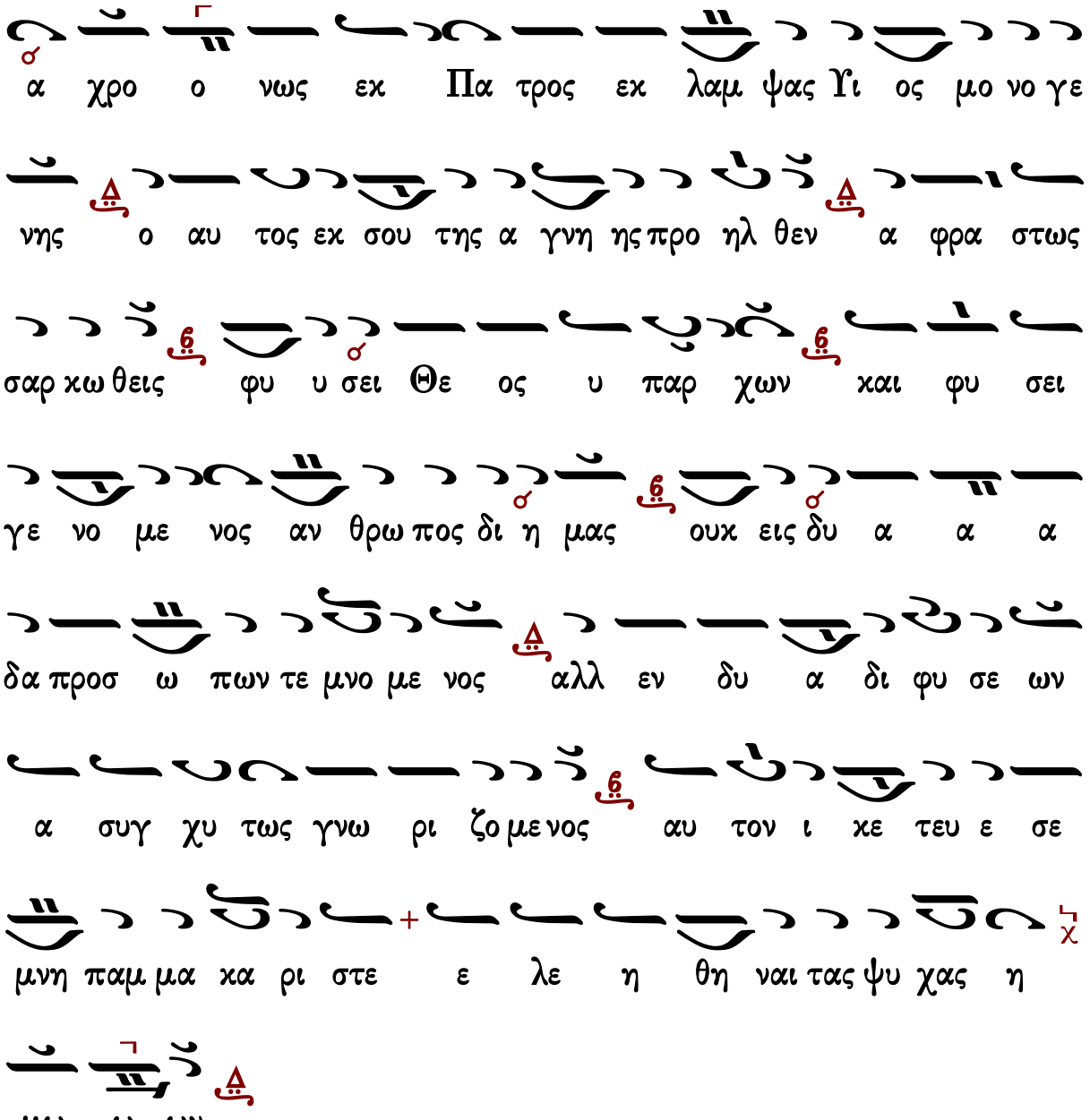

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἴσοδος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ̇ π̇ ⸗ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.106*

Κ αι νυ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Τ ις μη μα χα ρι ση σε παν α γι α α α α Πα αρ

θε ε ε νε τις μη α νυ μνη σει ει σου τον α λο

ο ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο χον ο γαρ

α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ο ος μο ο

νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου τη ης α α

α γνη η ης προ ο η η ηλ θεν α φρα α α στως σα

αρ χω ω ω θεις φυ υ σει ει Θε ε ε ο ο ος υ

πα α αρ χων χαι φυ σει γε νο ο με ε ε νος

α αν θρω ω ω πος δι ι η η η η μας ουκ

εις δυ α α δα προ οσ ω ω ω ω πων τε μνο ο

ο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α δι φυ υ σε

ε ε ων α συγ χυ υ υ τως γνω ω ω ρι ζο ο με

ε ε νος αυ το ον ι ι κε ε τε ε ευ ε

σε μνη Πα αμ μα κα α α ρι ι ι ι στε ε λε

η θη η η η η η ναι αι τα α α ας ψυ χα α

ας η η η η μω ω ω ω ω ω ω ων

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.71*

ΠΑ ΔΙ

Κ αι αι νυ υ υν χαι α α ει χαι αι ει εις τους

ΠΑ

αι αι ω ω ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νων

ΜΕΛ

α α α μην

ΠΑ ΔΙ

Τ ις μη μα κα ρι σει σε Παν α γι ι α α α α

Παρ θε ε ε ε νε τις μη α νυ υ μνη η η σει

ΠΑ

ει ει σου τον α λο ο ο ο χε ε ευ τον το ο

ΜΕΛ ΠΑ ΔΙ

ο ο ο κον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα

ΠΑ ΔΙ

αμ ψας Υι ο ος μο ο νο ο ο γε νης ο αυ τος

ΠΑ

εκ σου ου της α γνη η η ης προ ο η η η ηλ θε

ΝΗ

α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις φυ υ σει Θε

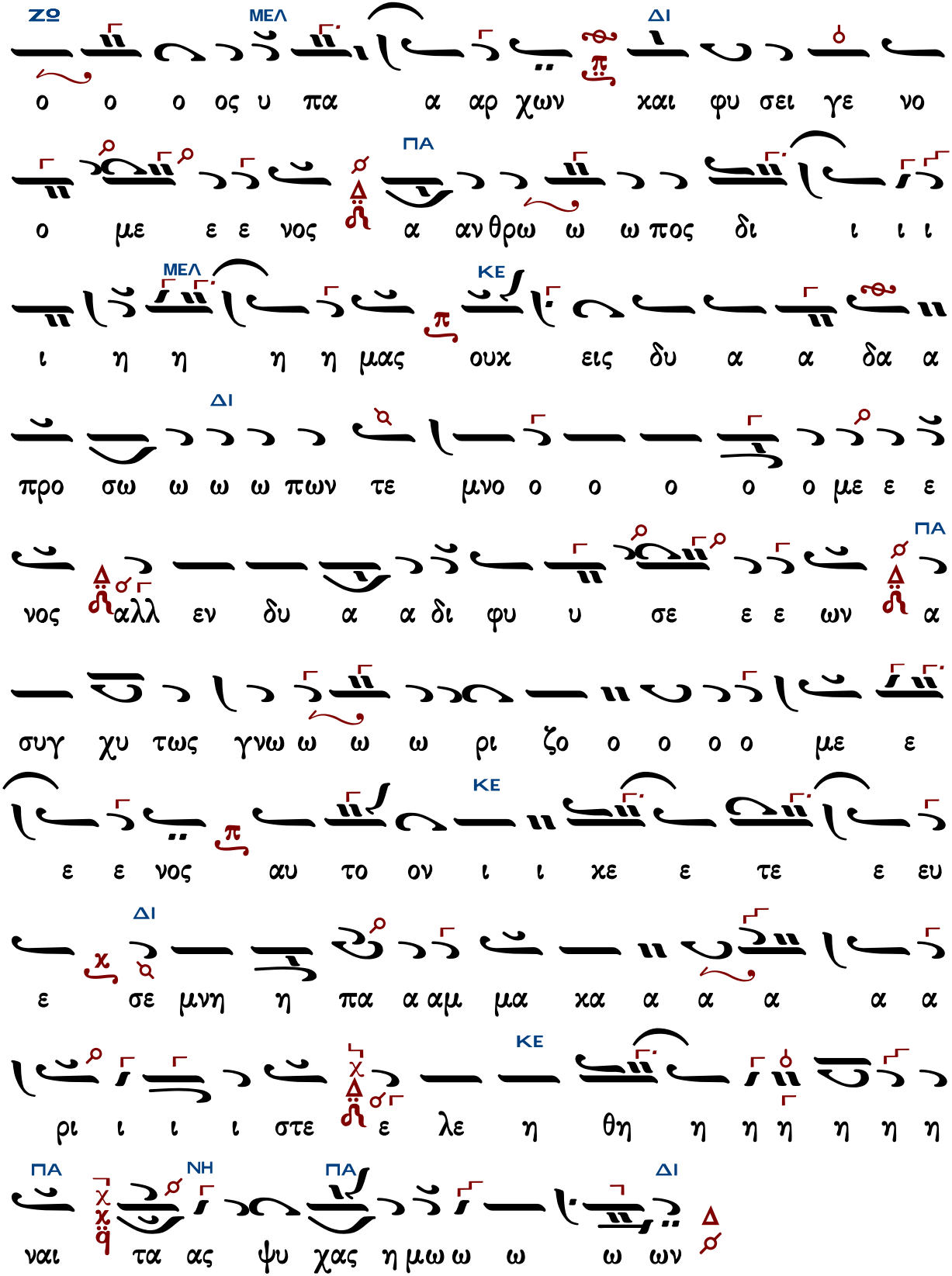
ΖΩ ΜΕΛ ΔΙ
ο ο ο ος υ πα α αρ χων χαι φυ σει γε νο
ο με ε ε νος α αν θρω ω ω πος δι ι ι ι
ΠΑ
ΜΕΛ ΚΕ
ι η η η η μας ουκ εις δυ α α δα α
προ σω ω ω ω πων τε μνο ο ο ο ο ο με ε ε
ΔΙ
νος αλλ εν δυ α α δι φυ υ σε ε ε ων α
ΠΑ
συγ χυ τως γνω ω ω ω ρι ζο ο ο ο ο με ε
ε ε νος αυ το ον ι ι χε ε τε ε ευ
ΚΕ
ε σε μνη η πα α αμ μα χα α α α α α
ΔΙ
ρι ι ι ι στε ε λε η θη η η η η η η η
ΚΕ
ναι τα ας ψυ χας η μω ω ω ω ων
ΠΑ ΝΗ ΠΑ ΔΙ

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος Ἀρχαῖον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

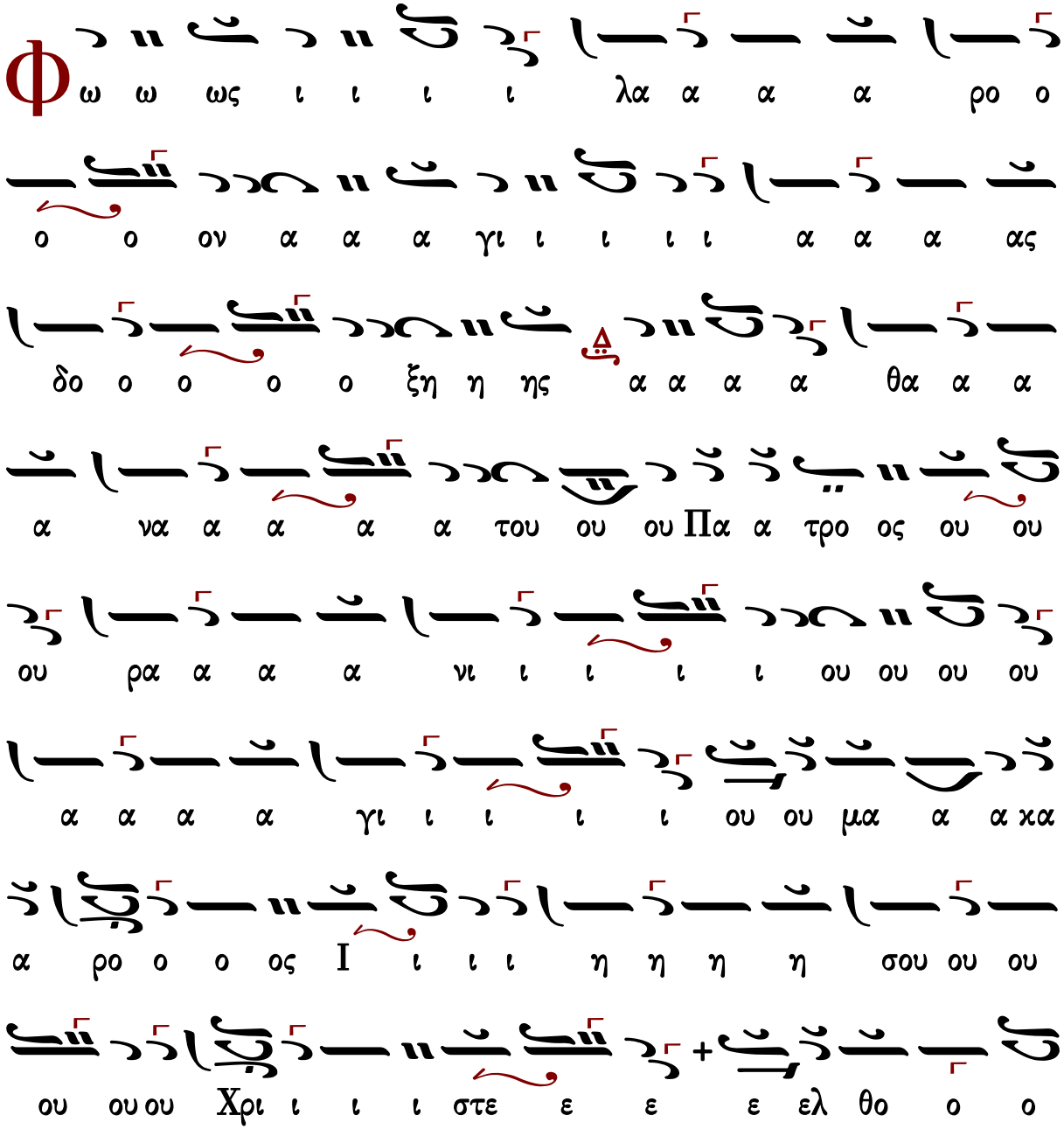

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ω ως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ο ον χαι αι αι αι α α

α γι ι ι ο ο ο ον Πνε ε ε ευ μα

α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο

ο ο ον σε ε ε ε ε ε ε εν πα α

α α α σι ι ι ι ι χαι αι αι αι ροι οι

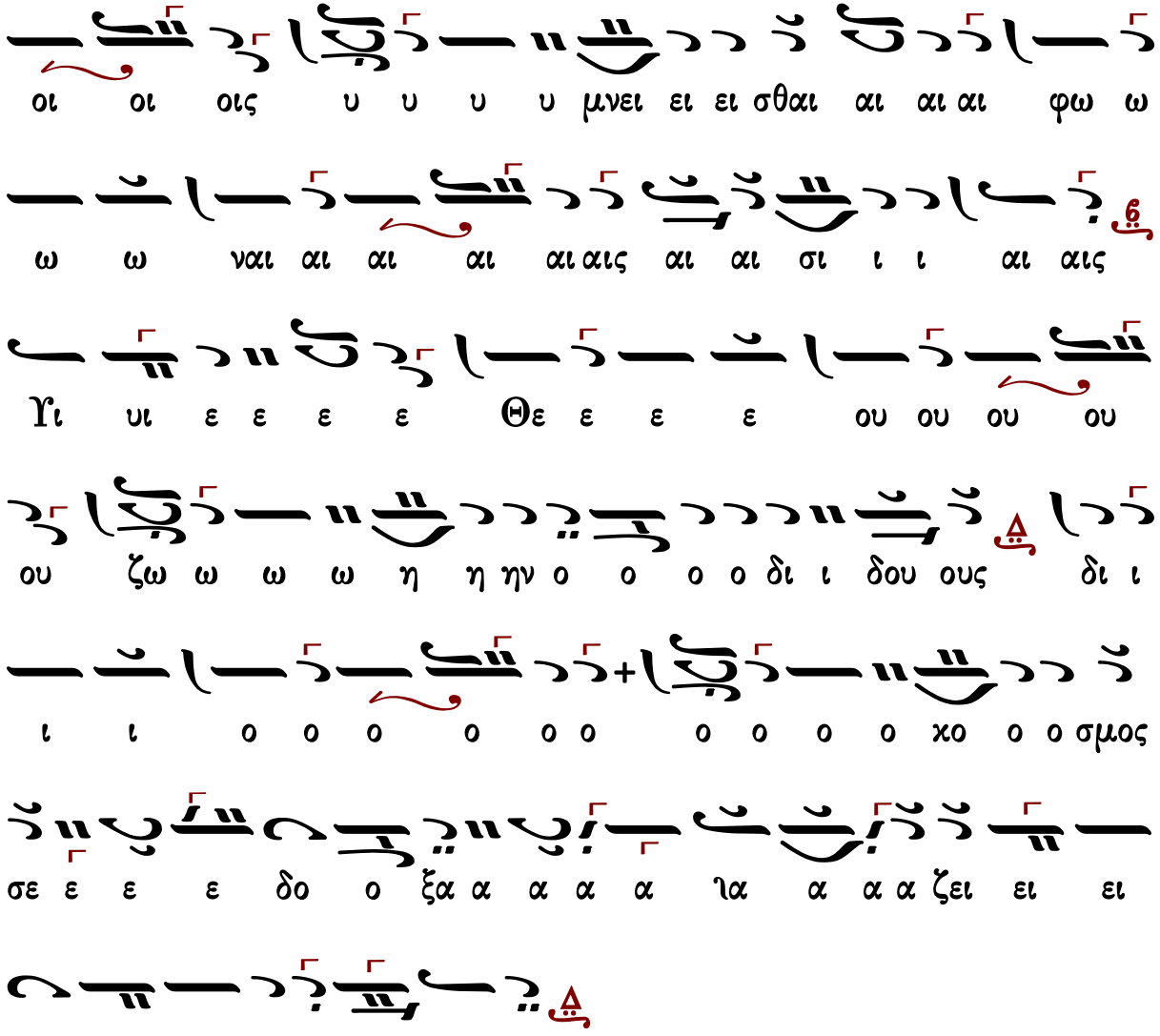

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

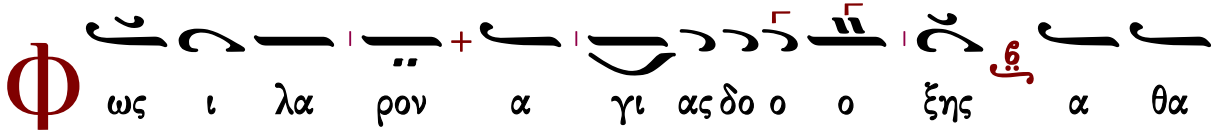

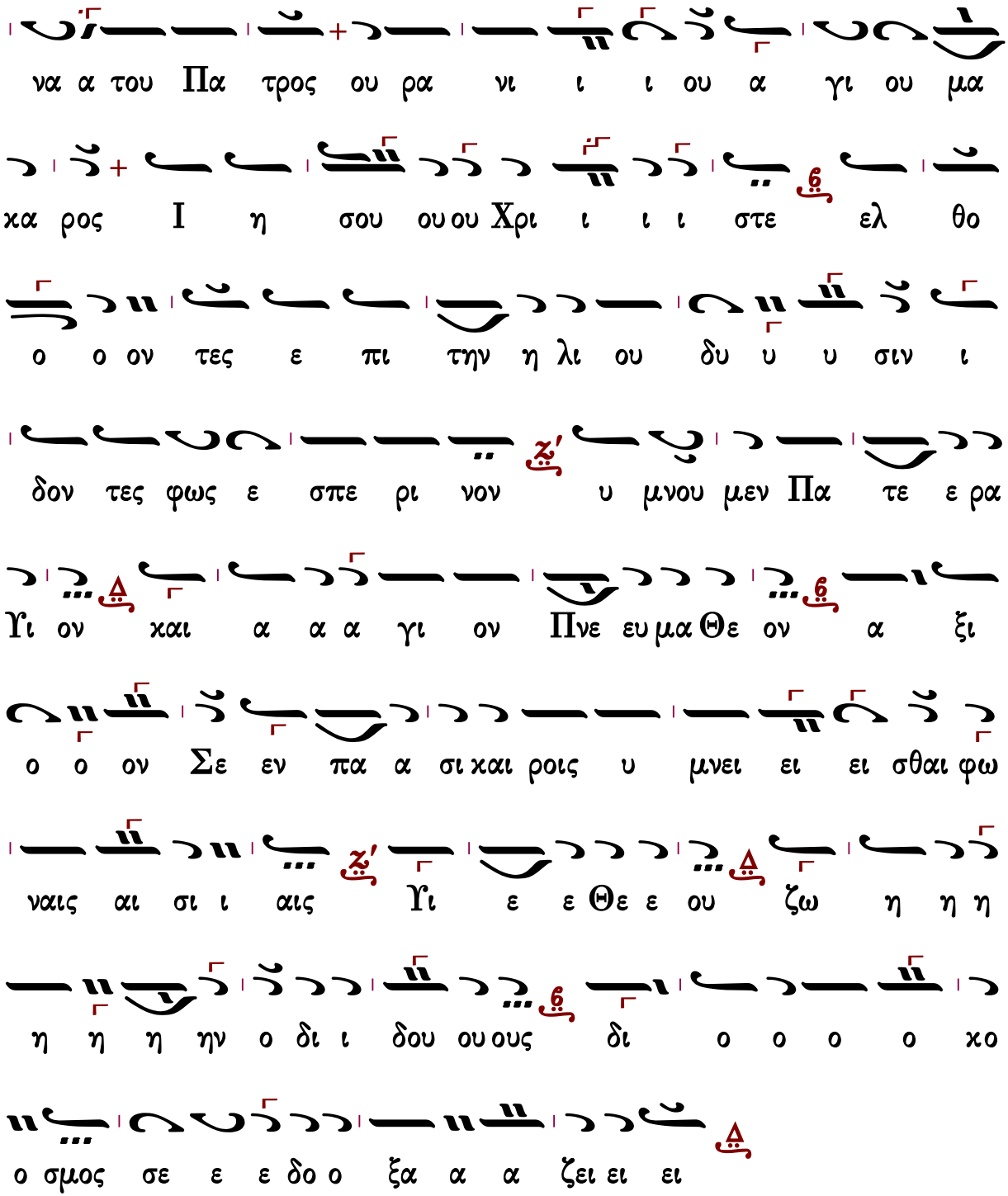

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Τσατσαρώνη

Ἀργοσύντομον

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Βυζαντινός Ἑσπερινός
1993 σ.167*

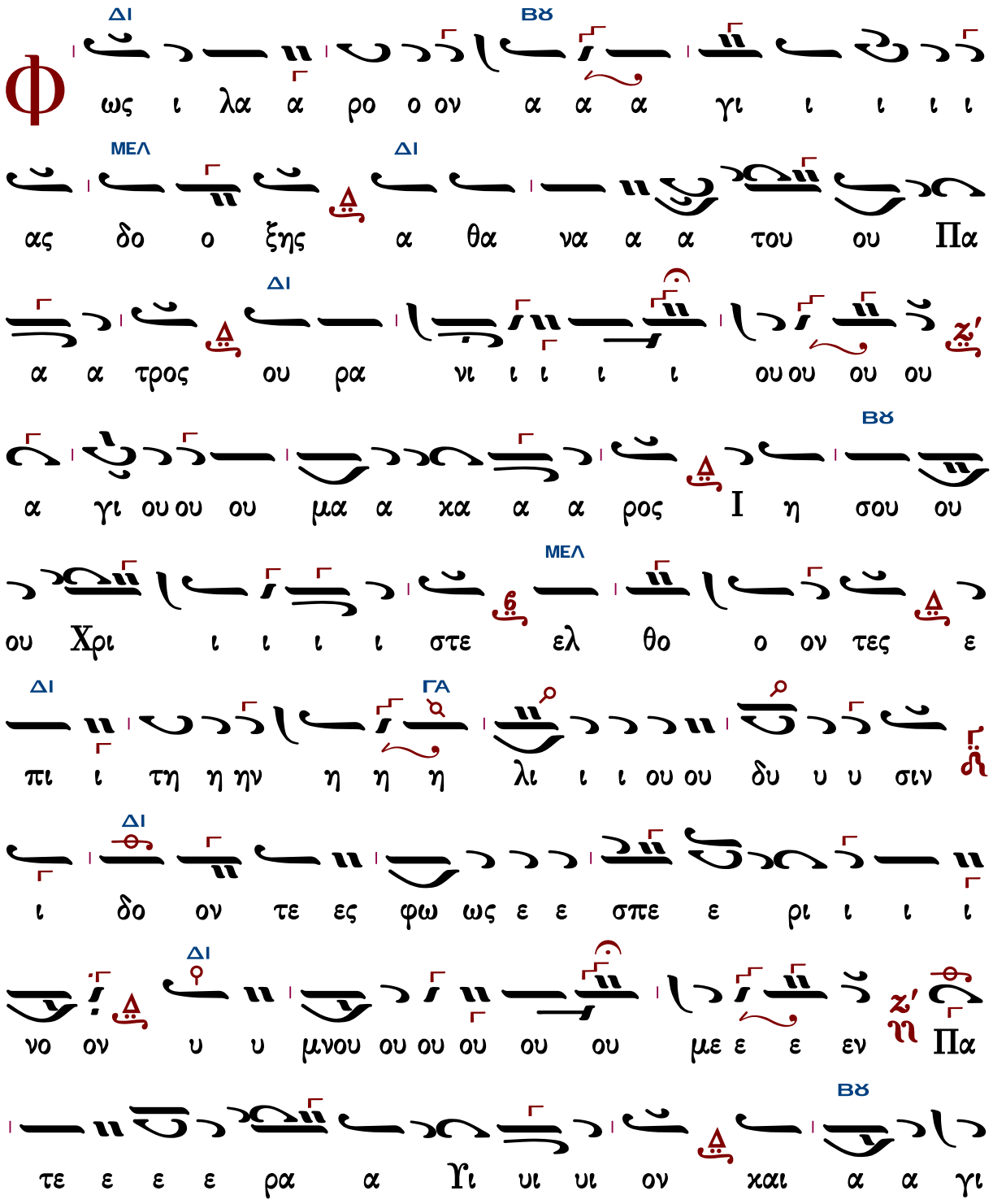

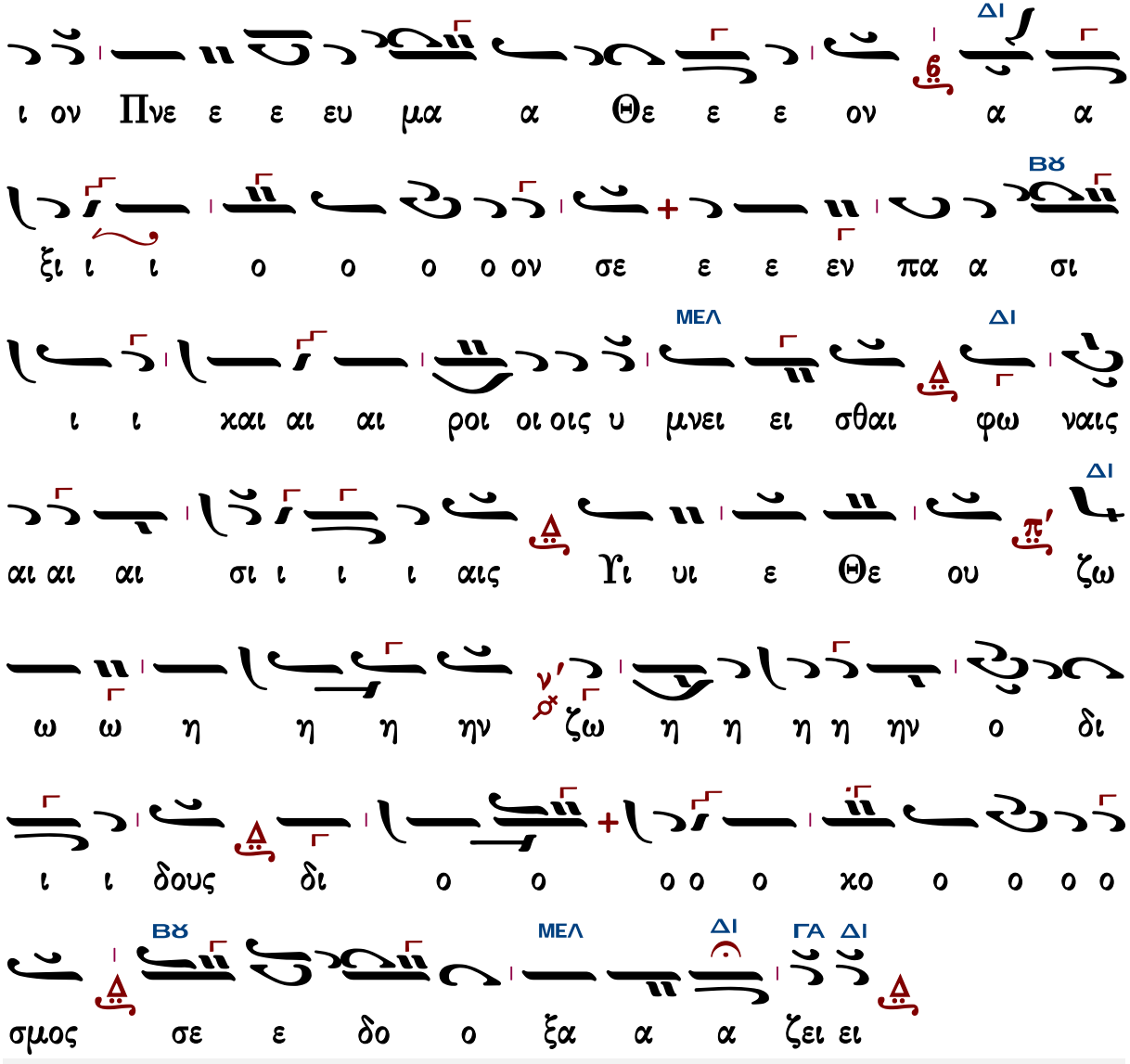

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος α΄ Ἑσπερινὸς
Θεσσαλονίκη 1986 σ.309*

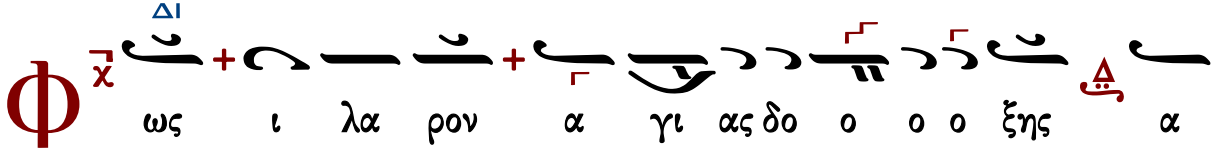

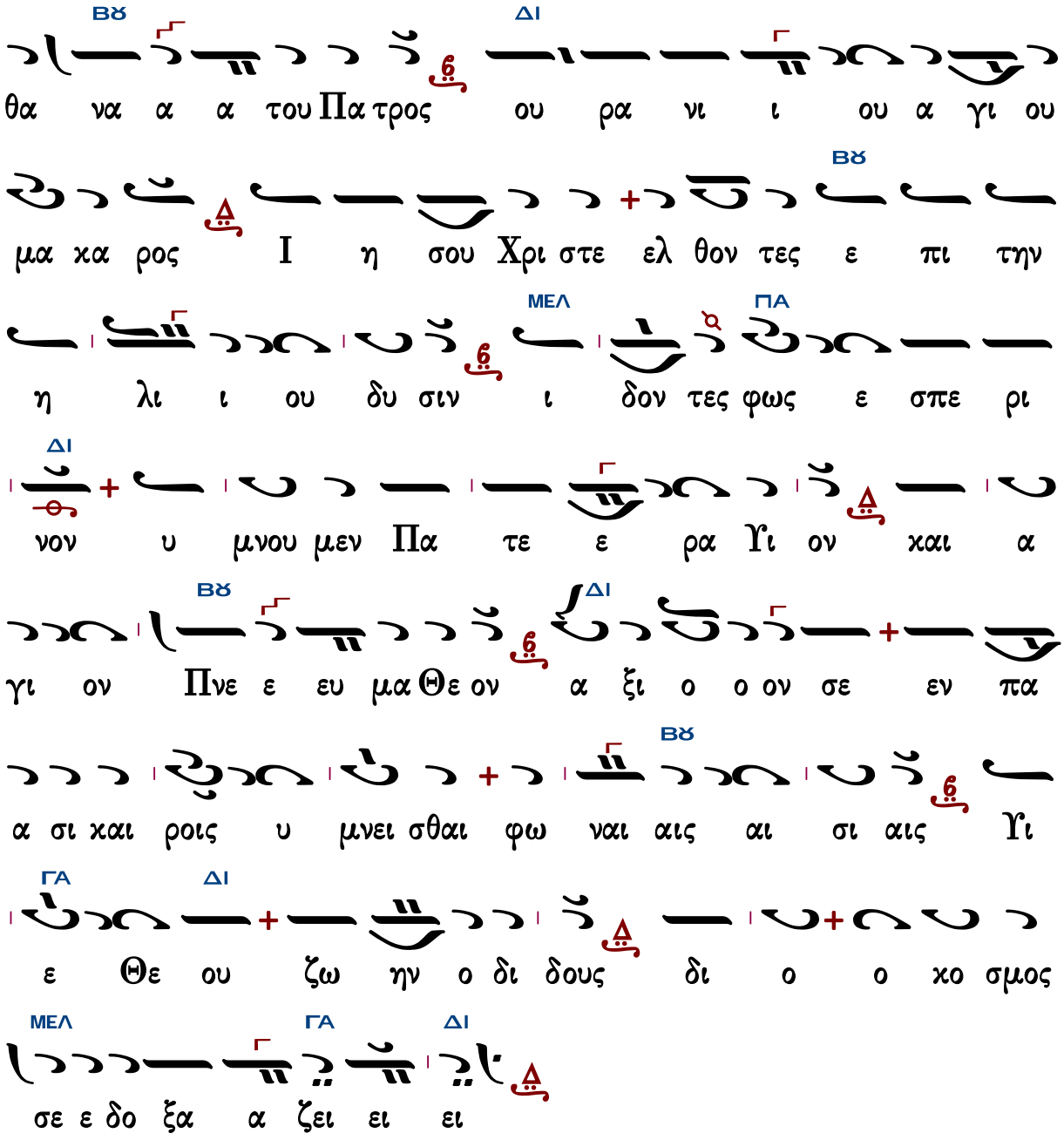

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θὶς τὴν Λιτὴν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ⸗ Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α’
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.177*

Φ

ω στηρ Ι ω α α αν νη στο μα χρυ υ σεμ φα α

νες π εγ καλ λω πι ι σμα των θε ουρ γω ω ων α ρε ε

των η και εν δι αι τη η μα Γρα φω ων μυ υ σταρ χι

ι κων π συ του παν α χραν του Α γι ι ου Πνε ε ε

ε ευ μα α α α τος π α α κη ρα α τος θη σαυ

ρο ος ε χρη η μα α α τι ι ι ι σας π ο θεν επ

ευ φρα α νας πα σαν Εκ κλη η σι ι ι αν π σω

τη ρι ω δει σου λο γω ω υ πα α αρ κτι ι ι ι

κω π παρ ρη σι αν ουν ευ ρα με ε νος προ ος τον Θε ε

ον π εν τη α α πο ο λα αυ σει τη ης α α α

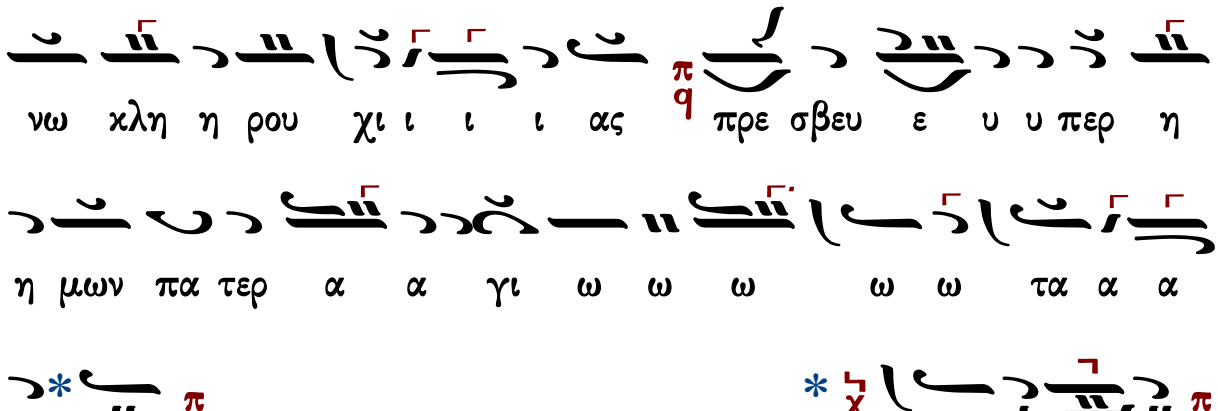

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος πλ. δ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.195*

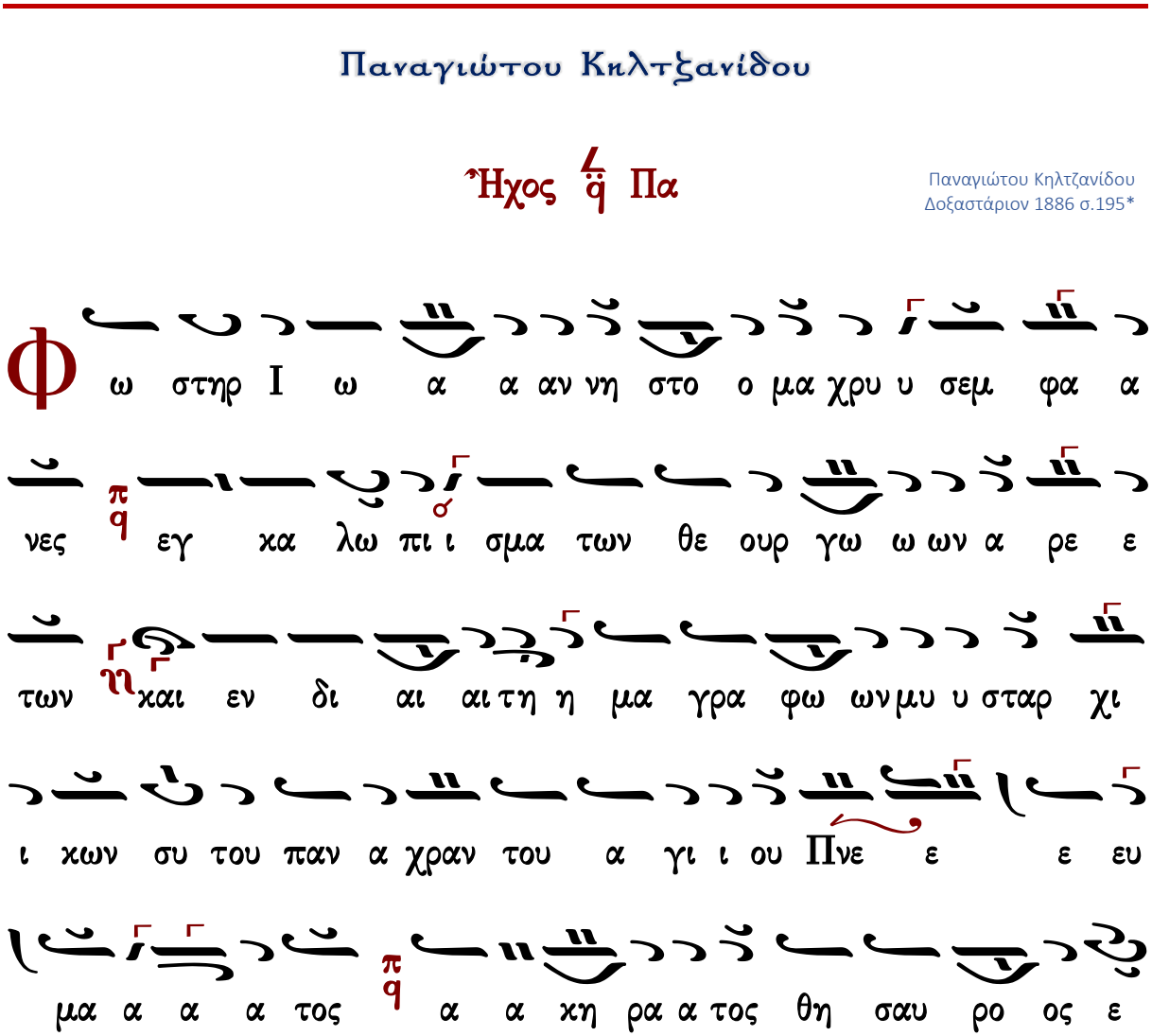

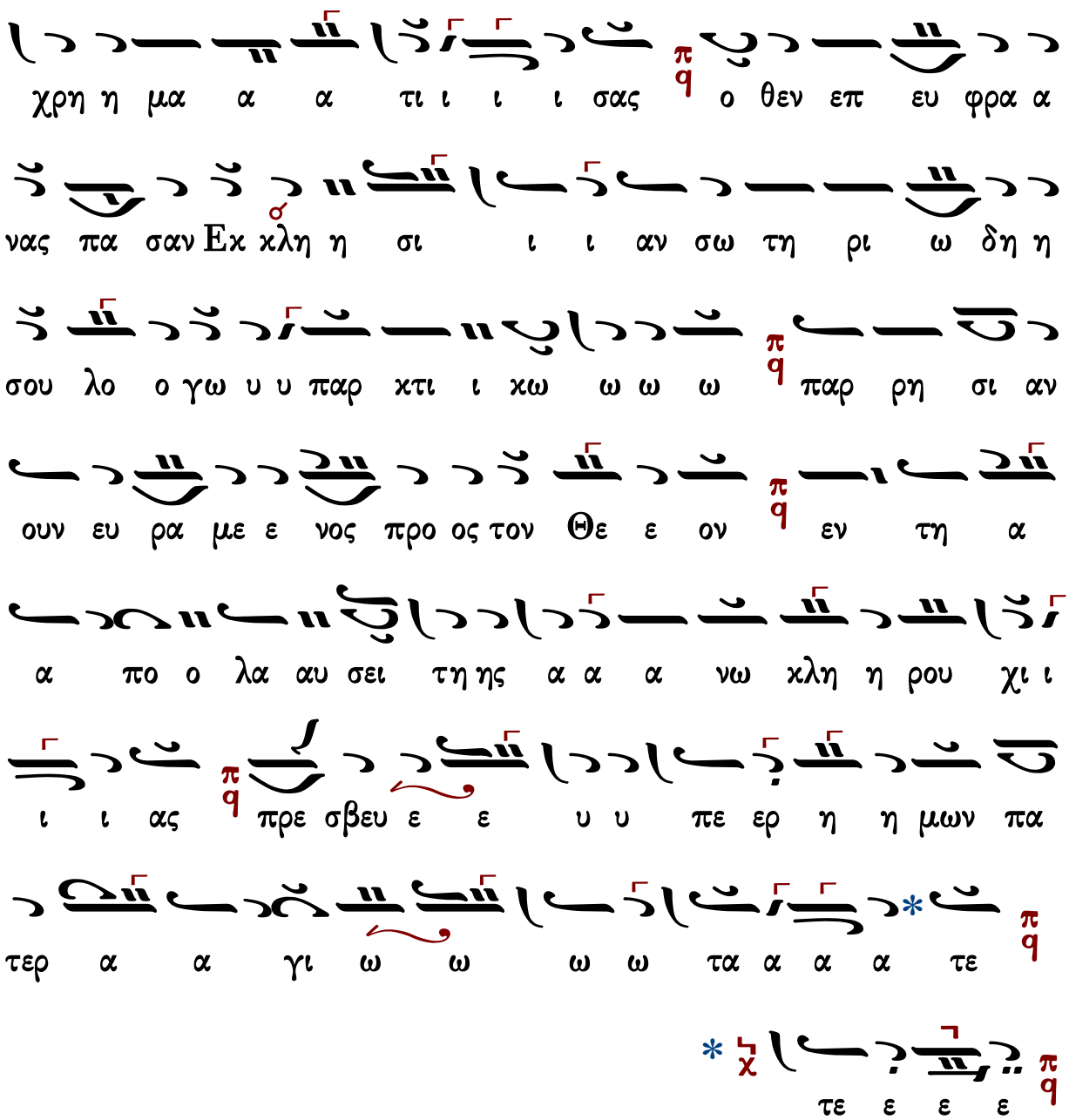

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Ἀρτοκλασία Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.141/2479*

Φ

ω στηρ Ι ω α α αν νη στο ο μα χρυ υ σεμ φα α

νες π εγ χαλ λω πι σμα των θε ουρ γω ω ων α ρε ε

των η και εν δι αι αι τη η μα γρα φων μυ σταρ χι ι

χων π συ του παν α χραν του α γι ου Πνευ μα α

τος π α κη ρα τος θη σαυ ρος ε χρη η μα α α τι ι

ι ι σας π ο θεν ε πευ φρα α νας πα σαν Εκ κλη η σι

ι ι αν σω τη ρι ω δει σου λο ο ο γω υ υ παρ κτι

ι χω ω ω ω π παρ ρη σι αν ουν ευ ρα με ε νος προ ος

τον Θε ε ον π εν τη α πο λαυ σει της α νω κλη ρου

χι ι ι α ας η πρε σβευ ε υ υ περ η η μων η πα α

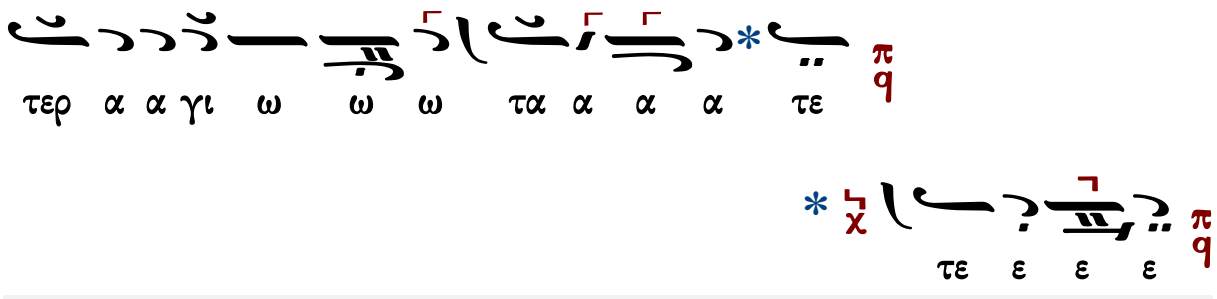

Ἀρτοκλασία

Θεοτόκε Παρθένε

πολίτικον

Ἦχος λ ϋ Κε

Πανδέκτη Εκκλ. Μουσικής
Δημοσθένους Παϊκόπουλου#

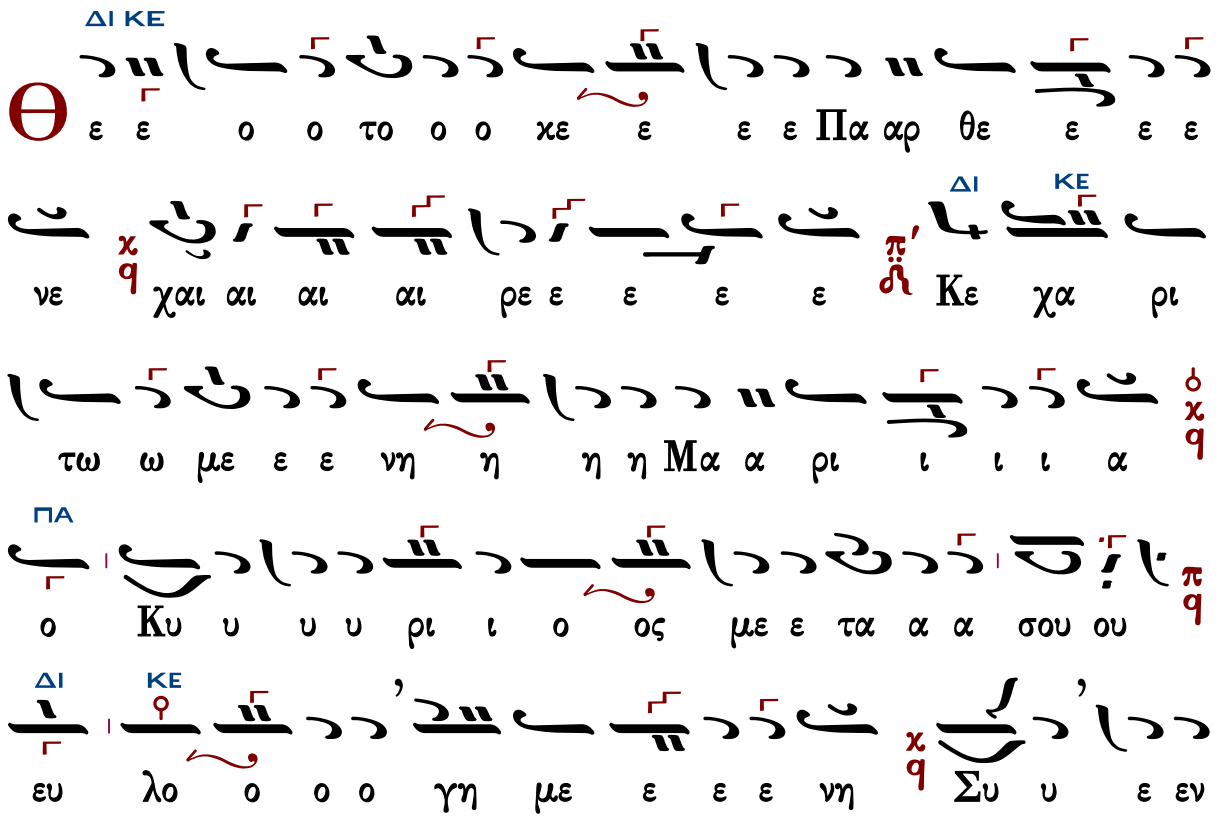

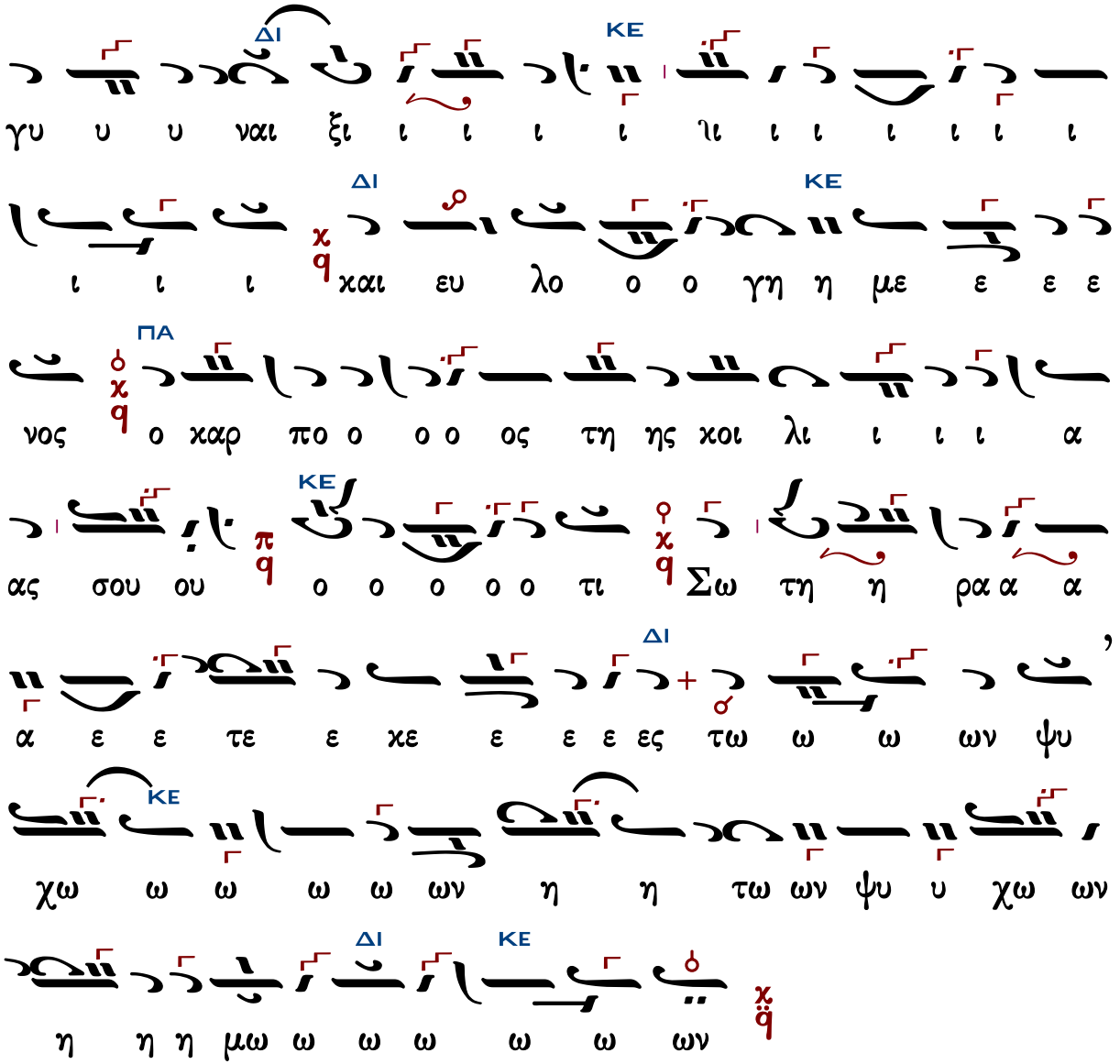

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ἡ συνέχεια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Πρωγάκη

Μέλος στιχηραρικόν

Ἦχος λ π ϊ Κε

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
τ.Α' Εσπερινός 1909 σ.130*

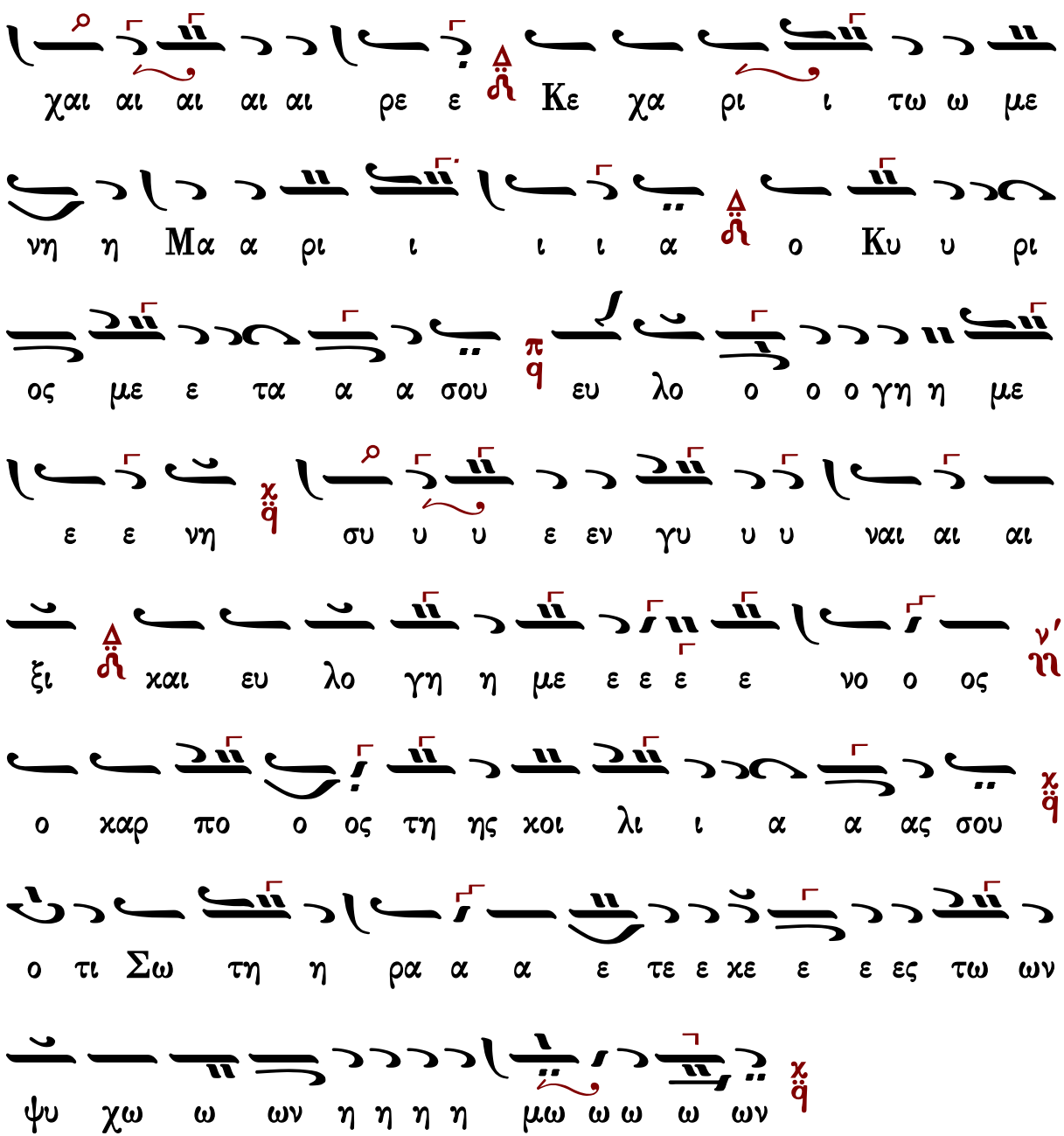

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ή συνέχεια Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου

Ἦχος λ ϋ Κε

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.362*

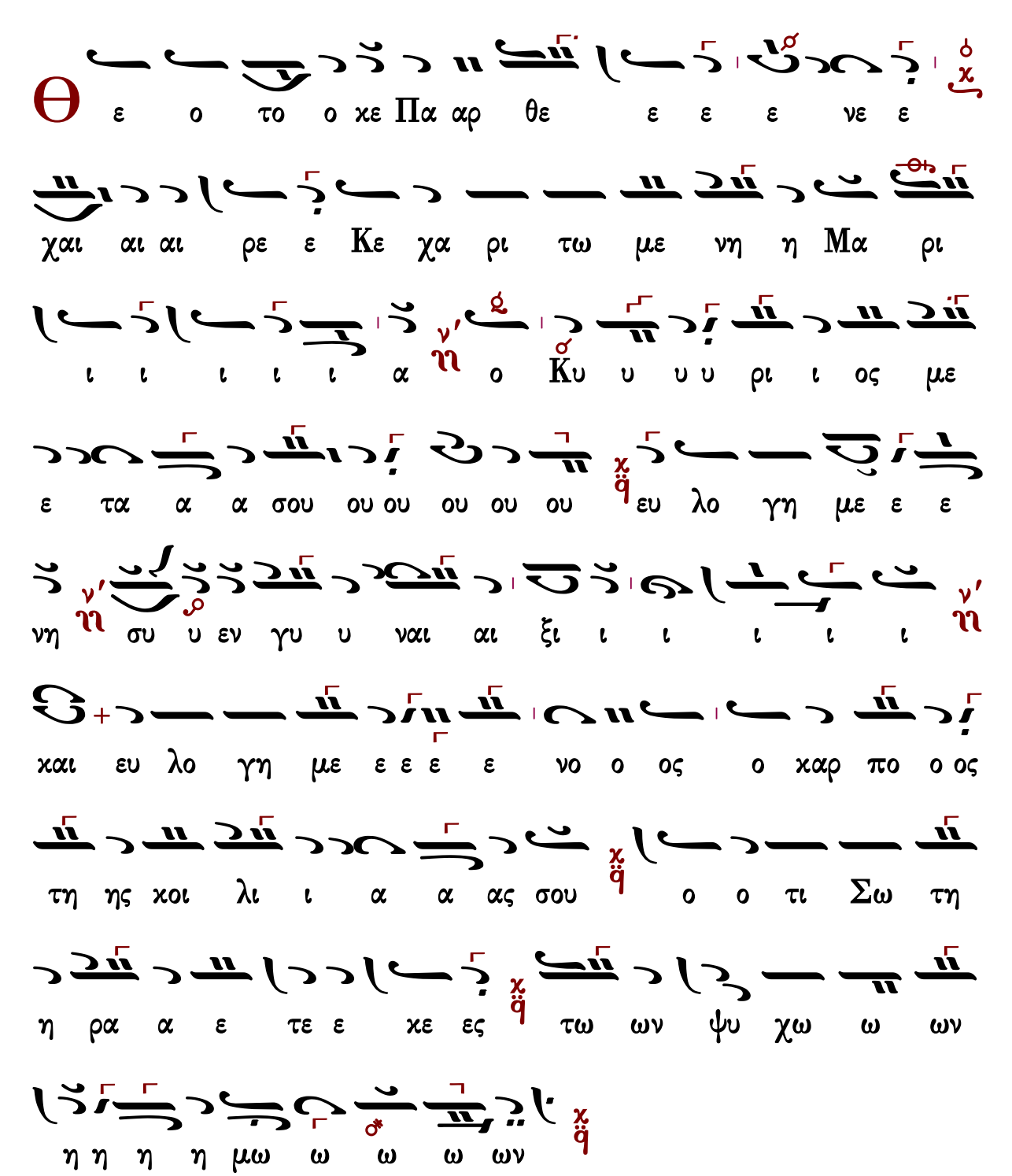
Θ
ε ο το ο κε Πα αρ θε ε ε ε νε ε
χαι αι αι ρε ε Κε χα ρι τω με νη η Μα ρι
ι ι ι ι ι α ο Κυ υ υ υ ρι ι ος με
ε τα α α σου ου ου ου ου ου ευ λο γη με ε ε
νη σου υ εν γυ υ ναι αι ξι ι ι ι ι ι
και ευ λο γη με ε ε ε ε νο ο ος ο καρ πο ο ος
τη ης κοι λι ι α α ας σου ο ο τι Σω τη
η ρα α ε τε ε κε ες τω ων ψυ χω ω ων
η η η η μω ω ω ω ων

Ἦχος 4 q Πα

Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη *

ΜΕΛ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ

Θε ε ε ο ο το ο ο χε ε ε ε Πα αρ θε ε ε ε

ΔΙ ΜΕΛ

π q νε χαι αι αι αι ρε ε χε χα ρι ι ι ι ι ι

ΔΙ

τω με ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε νη

ΓΑ ΚΕ ΔΙ ΠΑ

Μα ρι ι ι ι ι ι α ο Κυ υ υ υ ρι ι ο

ος με ε ε ε ε ε τα α α α σου ου

ΒΖ ΜΕΛ

π q ευ λο γη η με ε ε ε ε ε ε ε ε νη η η η

ΠΑ ΝΗ ΠΑ

συ υ ε ε εν γυ υ υ υ ναι αι αι αι ξι π q

ΚΕ ΔΙ

χαι ευ λο ο γη η με ε ε ε ε νος χ q ο χαρ πο ο

ΠΑ

ος τη η ης χοι οι λι ι ι ι ι α α α α ας σου π

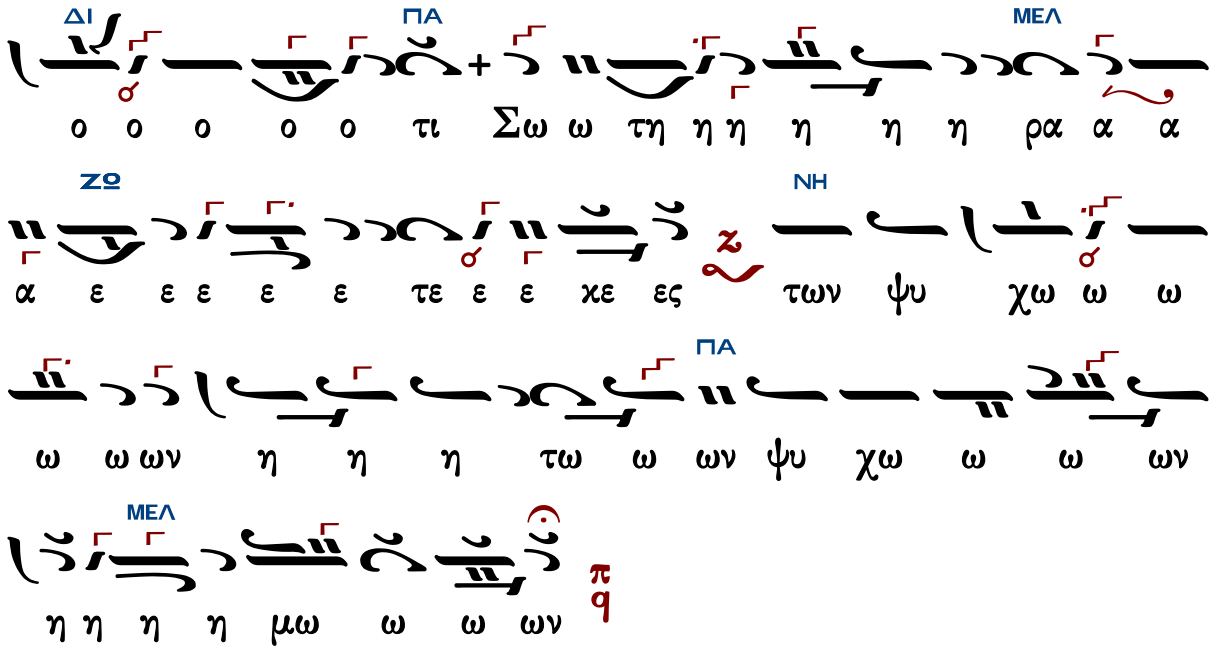

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ἡ συνέχεια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεμιστοκλῆ Γεωργιάδη

Ὀκτάηχον

Ἦχος πλ. δ Πα

Ἐλευθέριου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Α
1986 σ.345*

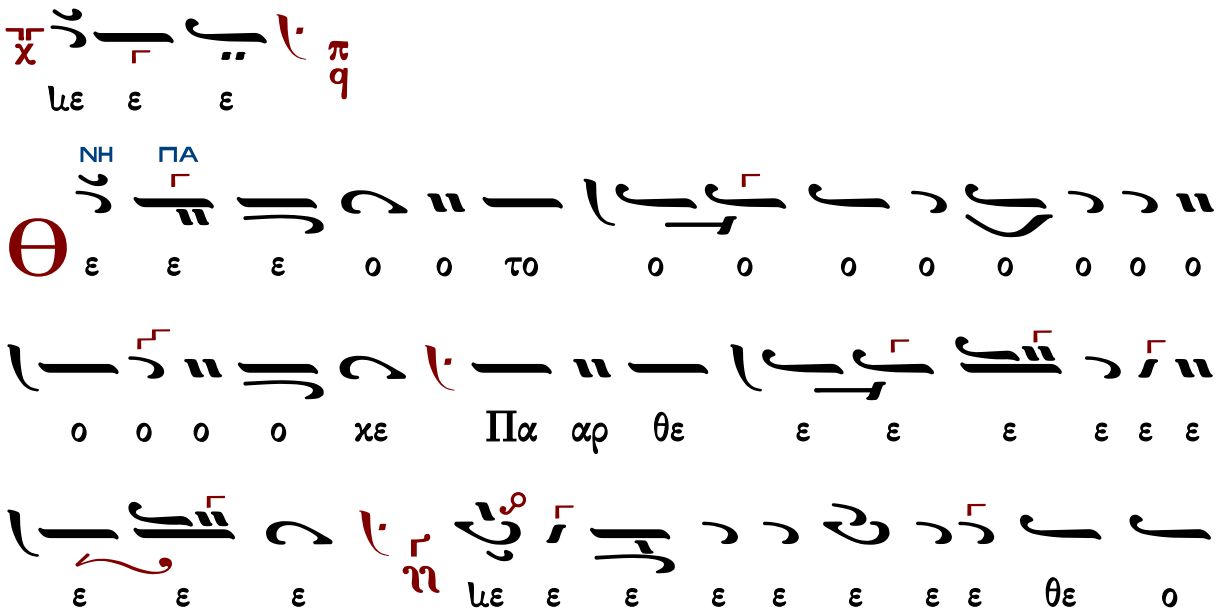

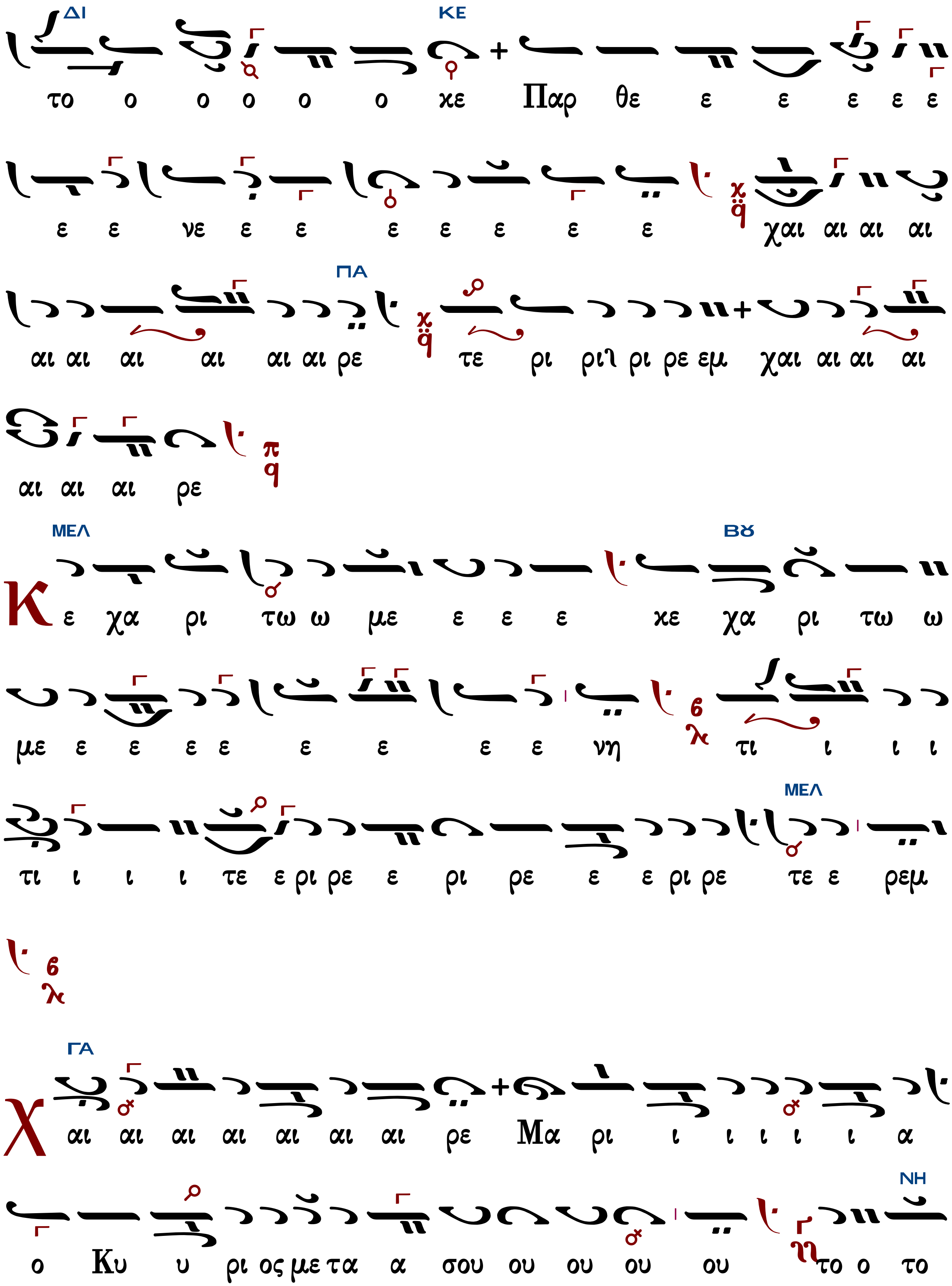
ΔΙ ΚΕ
το ο ο ο ο ο χε Παρ θε ε ε ε ε ε
ε ε νε ε ε ε ε ε ε ε χαι αι αι αι
ΠΑ
αι αι αι αι αι αι ρε τε ρι ρι ρι ρε εμ χαι αι αι αι
αι αι αι ρε
ΜΕΛ Βου
Κε χα ρι τω ω με ε ε ε χε χα ρι τω ω
με ε ε ε ε ε ε ε ε νη τι ι ι ι
ΜΕΛ
τι ι ι ι τε ε ρι ρε ε ρι ρε ε ε ρι ρε τε ε ρεμ
ΓΑ
Χαι αι αι αι αι αι αι ρε Μα ρι ι ι ι ι ι α
ΝΗ
ο Κυ υ ρι ος με τα α σου ου ου ου ου το ο το

ΓΑ
ΝΗ
ΔΙ
ΠΑ

ΠΑ
ΝΗ
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΚΕ
ΖΩ

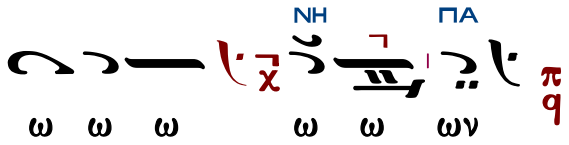

Πλούσιοι

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Γα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός 1909 σ.131#

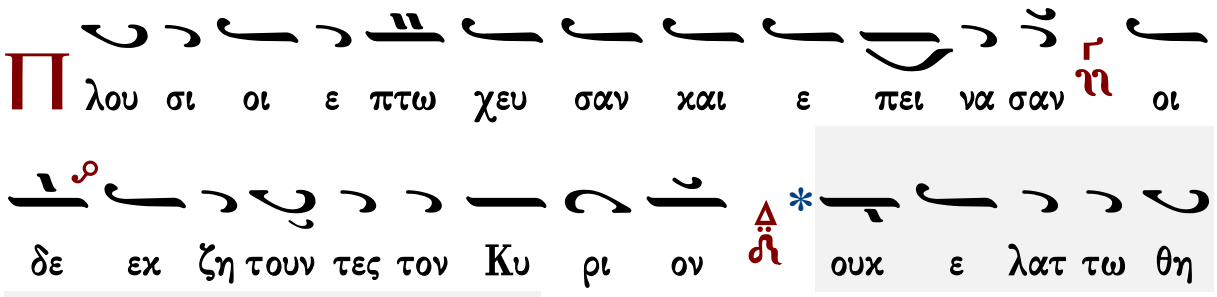

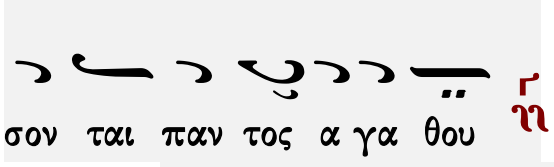

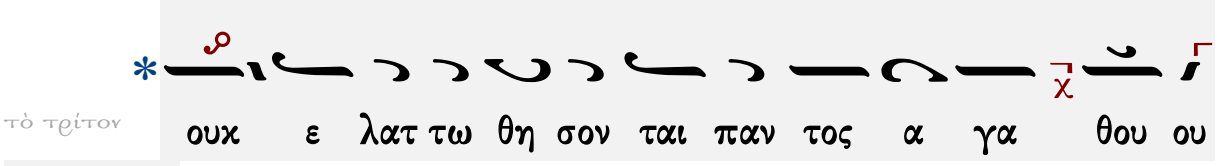

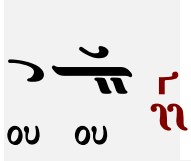

Ἱεροθέου ἱερομονάχου Φιλοθεΐτου

ἀργόν

Ἦχος Ζω

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.306*

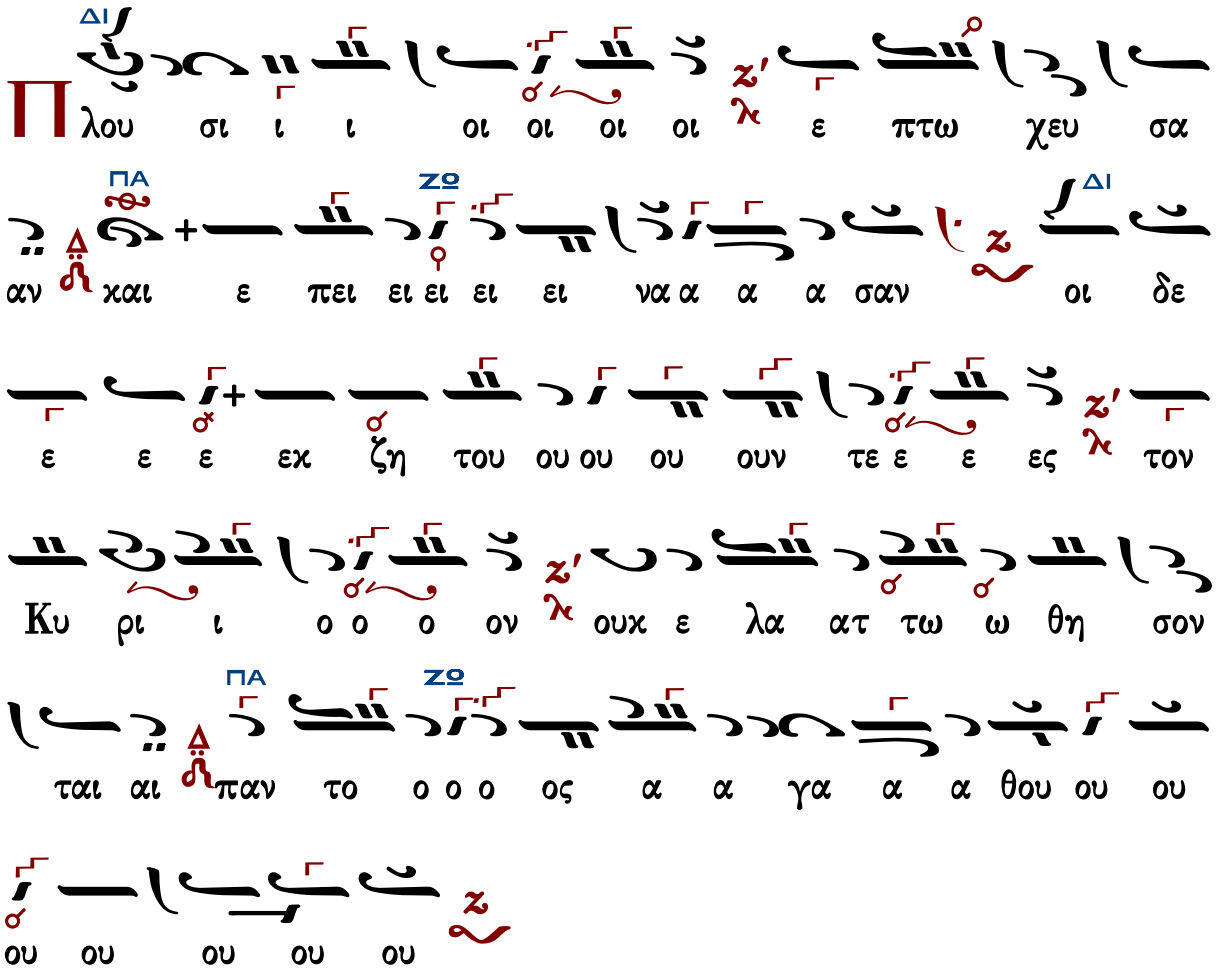

Εἰς τὸν Στίχον

Στιχηρὰ Προσόμοια

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Χαίροις ἀσκητικῶν

Ἦχος λ̃ π̃ ϊ̈ Κε

Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Μουσικόν ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.54*

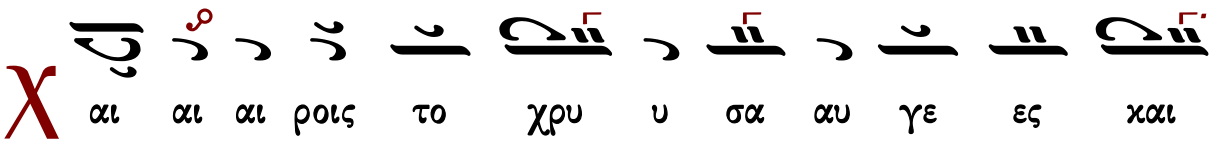

αι τε ε ερ πνον τη ης Εκ κλη η σι α ας το θε ο ο

ο πνευ στο ον ο ορ γα α νον η η γλωσ σα α α η η φι

λα αν θρω πω ως της με ε τα νοι οι οι οι οι ας η η μιν

τους ποι κι λους τρο ο ο πους υ πο ο γρα φου ου σα ο

νου ους ο χρυ σο ο μορ φος χε λι δω ω ων η

χρυ υ σο ο στο ο μος πε ε ρι στε ε ρα τε ε ψαλ μι κω ω

ως τα με ε τα φρε ε να α α α χρυ σα αυ γι ζου ου σα α

α α ρε τω ω ων εν χλω ω ρο ο τη η τι ρει

ει ει θρο ον χρυ υ σο ο ει δε στα α το ον προ χε

ε ε ο ον τα να μα α τα στο μα α το ο θει ει ο

ον χαι αι θει ει ει ει ας φι λα αν θρω πι ι

ι α ας ε χεγ γυ υ ον Χρι στον κα τα α πε ε εμ

ψαι αι ταις ψυ υ χαις η η μων δυσ ω ω ω πει το με ε

γα ε ε λε ε ε ος

Τ ο στο μα μου λα λη σει σο φι αν και η

με λε τη της καρ δι ι ας μου συν ε σιν

Χ αι αι αι ροις των ο ορ φα α νω ων ο

ο πα α α τηρ α α δι κου ου με νω ων ο ξυ τα α

α τη βο ο η η θει ει α πε ε νη τω ω ων η η χο

ρη η γι α α η τω ων πει νω ω ω ω ων των τρο ο φη

των α μαρ τα νο ο ον των η δι ι ορ θω ω σις π q ψυ
χω ων ευ στο χω ω τα τος ι α τρο ο ος και
σε ε μνο ο τα α τος χ q θε ε ο λο ο γι α ας υ ψη λη η
ης η α α χρι βει ει α α α α η σα α φη νει ει α α
α χ q των γρα φω ω ων των του ου Πνε ευ μα α τος νο ο
ο μο ος ο ο πρα α κτι κω τα α το ος κα νω ω
ων ο ο ευ θυ τα α τος χ q η θε ε ω ω ρι ι α α
και αι πρα α α α ξις χ q αι τη ης σο φι ι ι
α ας α κρο τη η τες χ q Χρι στον κα τα α πε ε εμ ψαι αι
ταις ψυ υ χαις η η μων δυσ ω ω ω πει το με ε γα ε

ε λε ε ε ος
C το μα δι και ου με λε τη σει σο φι αν και
η γλωσ σα αυ του λα λη η σει χρι ι σιν
O ι οι οι χων των ι ι ε ε ρω ων α
α ρε ε ε των ι ι ε ρω ω με νο ον σε αυ το ο
ον α πε ε τε ε λε ε σας ε εν σοι οι γα αρ τη ην κα
τοι οι κι α αν ως ε εν α γι ι ι ι ι ω να α ω
και κα θα ρω τα α α τω πα τε ερ ε θε εν το σο φω
ως κυ βερ νη η σας γαρ τας αι σθη η η σεις του ου
σω ω μα α τος ω ως εν α α συ λω ω θη σαυ ρω ω ω δι

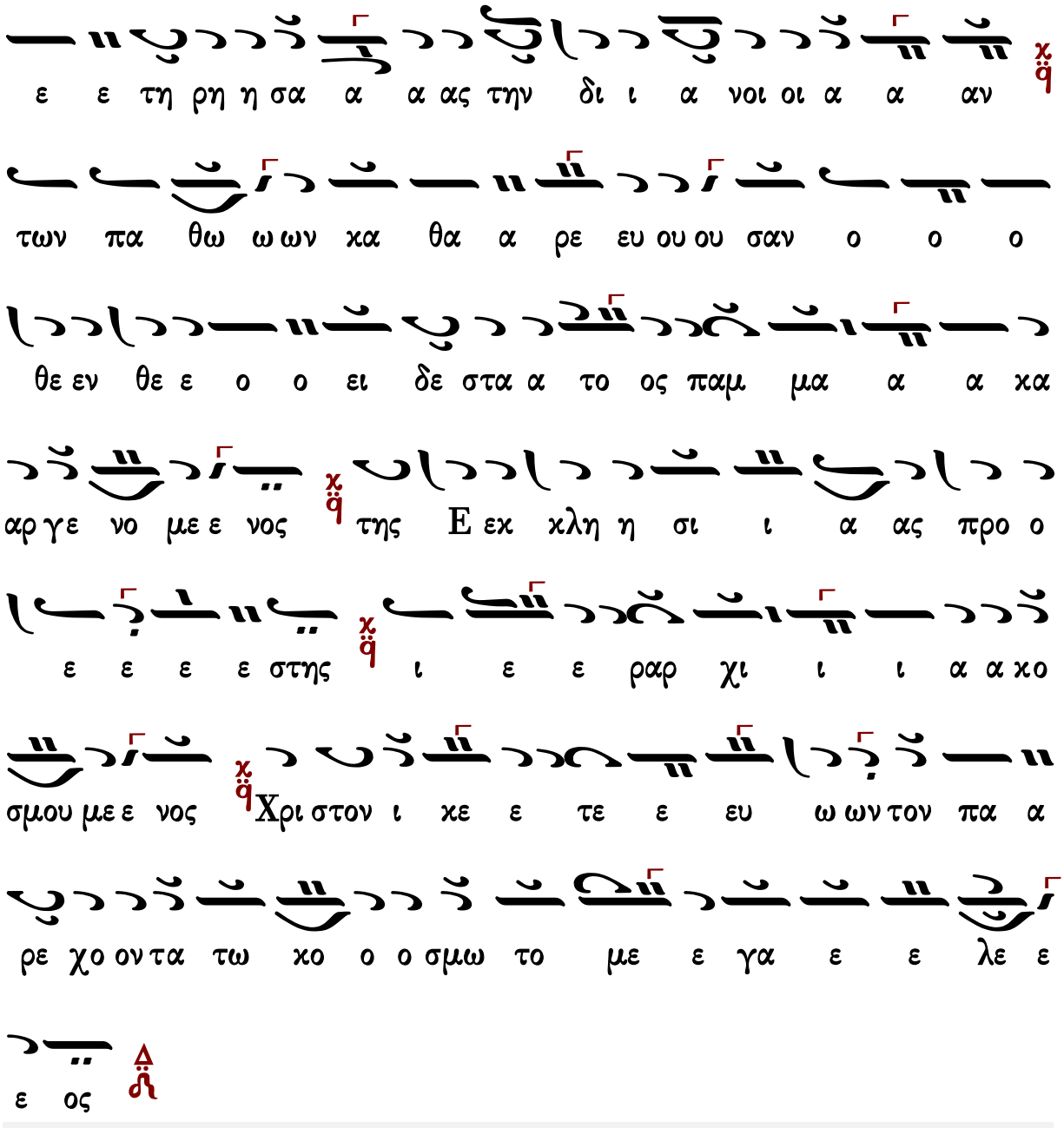

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Χαίροις ἀσκητικῶν

Ἦχος λ ϊ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.147/2485*

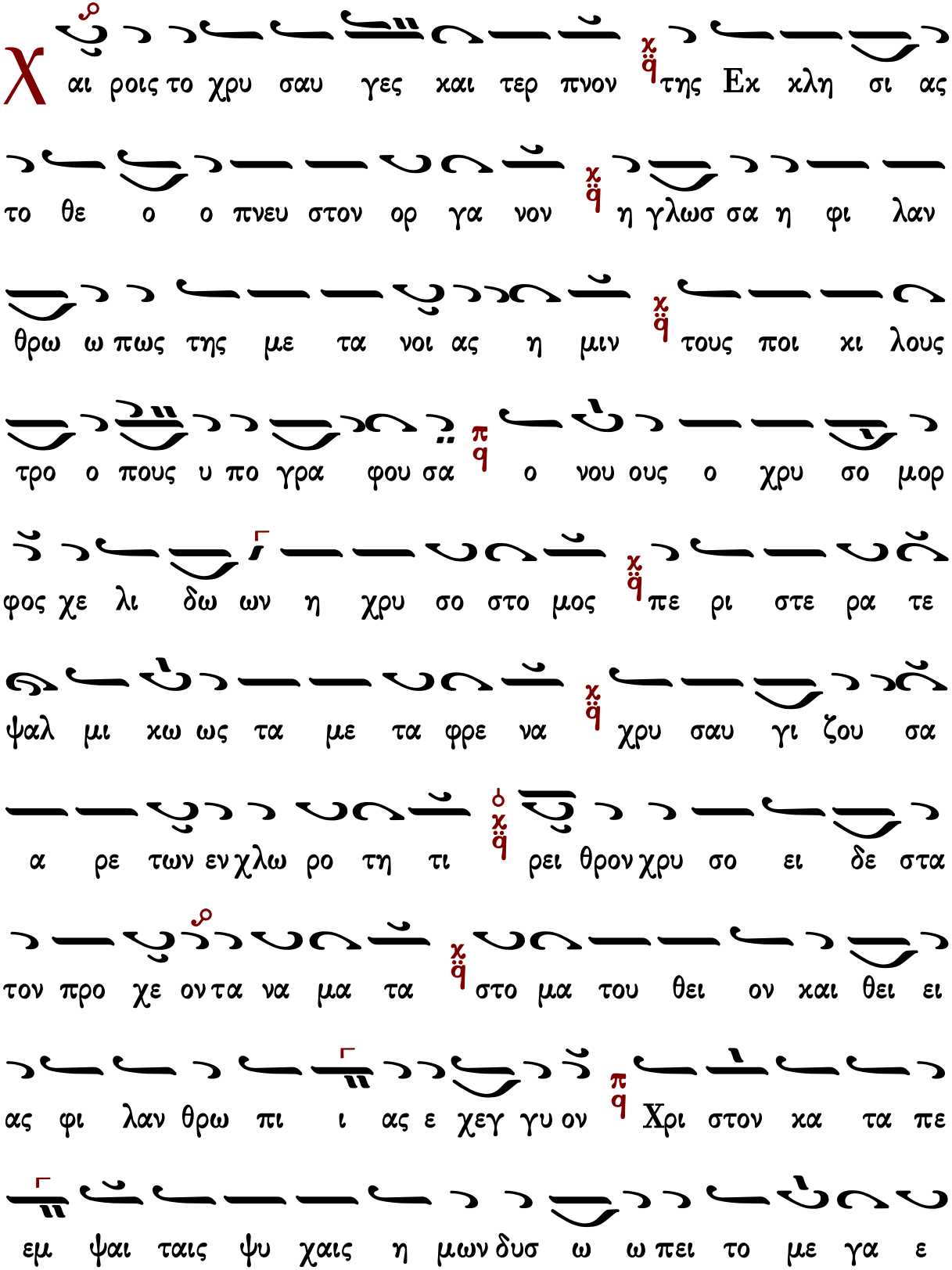
χ
αι ροις το χρυ σαυ γες και τερ πνον της Εκ κλη σι ας
το θε ο ο πνευ στον ορ γα νον η γλωσ σα η φι λαν
θρω ω πως της με τα νοι ας η μιν τους ποι κι λους
τρο ο πους υ πο γρα φου σα ο νου ους ο χρυ σο μορ
φος χε λι δω ων η χρυ σο στο μος πε ρι στε ρα τε
ψαλ μι κω ως τα με τα φρε να χρυ σαυ γι ζου σα
α ρε των εν χλω ρο τη τι ρει θρον χρυ σο ει δε στα
τον προ χε ον τα να μα τα στο μα του θει ον και θει ει
ας φι λαν θρω πι ι ας ε χεγ γυ ον Χρι στον κα τα πε
εμ ψαι ταις ψυ χαις η μων δυσ ω ω πει το με γα ε

λε ος
Τ ο στο μα μου λα λη σει σο φι αν και η
με λε τη της καρ δι ι ας μου συν ε σιν
Χ αι ροις των ορ φα νων ο πα τηρ α δι κου με
νων ο ξυ τα α τη βο η θει α πε νη των η χο ρη
γι ι α η των πει νων των τρο φη των α μαρ τα νο
ον των η δι ορ θω σις ψυ χω ων ευ στο χω τα τος ι
α τρο ος και σε μνο τα τος θε ο λο γι ας η ψυ
λη ης η α κρι βει α η σα φη νει α των γρα
φων των του Πνευ μα τος νο μος ο πρα κτι κω τα τος κα

νων ο ευ θυ τα τος η θε ω ρι α και πρα α ξις αι

της σο φι ι ας α κρο τη τες Χρι στον κα τα πε εμ

ψαι ταις ψυ χαις η μων δυσ ω ω πει το με γα ε λε

ος

Cτο μα δι και ου με λε τη σει σο φι αν και

η γλωσ σα αυ του λα λη η σει κρι ι σιν

Oι κον των ι ε ρων α ρε των ι ε ρω με

νον σε αυ το ον α πε τε λε σας εν σοι γαρ την κα τοι

κι ι αν ως εν α γι ω να ω και κα θα ρω

τα α τω ω πα τερ ε θεν το σο φω ως κυ βερ νη σας

γαρ τας αι σθη η σεις του σω μα τος ὡς εν α συ λω

θη σαυ ρω ω δι ε τη ρη σας τὴν δι α νοι αν

των πα θω ων κα θα ρευ ου σαν ὁ θεν θε ο ει δε στα τος

παμ μα καρ γε νο με νος τῆς Ἐκ κλη σι ας προ ε ε

στης ι ε ραρ χι α κο σμου με νος Χρι στον ι κε τε

ευ ων τον πα ρε χον τα τω κο ο σμω το με γα ε

λε ος

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.57*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

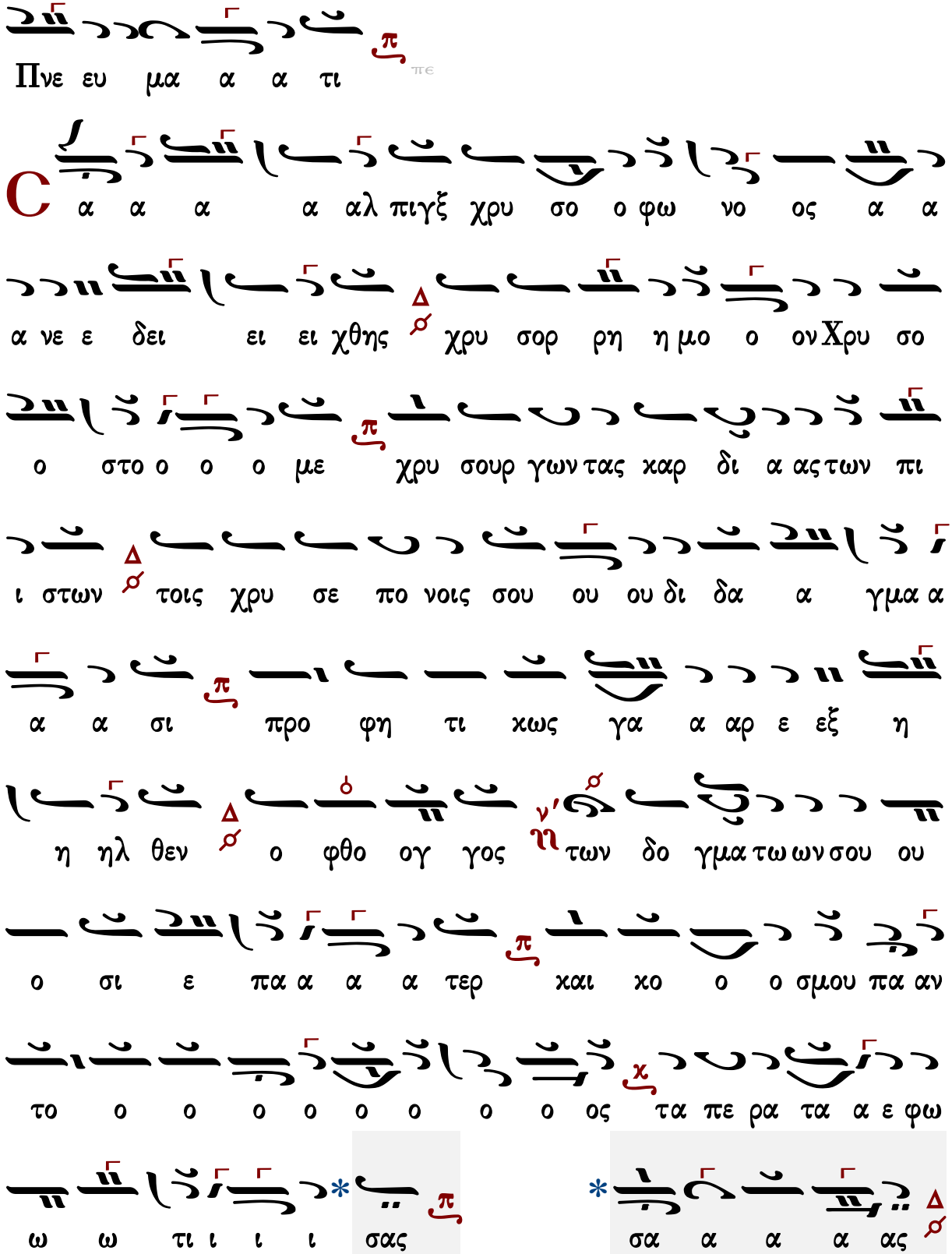
Πνε ευ μα α α τι
C α α α α αλ πιγξ χρυ σο ο φω νο ος α α
α νε ε δει ει ει χθης χρυ σορ ρη η μο ο ονΧρυ σο
ο στο ο ο ο με χρυ σουρ γων τας καρ δι α ας των πι
ι στων τοις χρυ σε πο νοις σου ου ου δι δα α γμα α
α α σι προ φη τι κως γα α αρ ε εξ η
η ηλ θεν ο φθο ογ γος ν' η των δο γμα τω ων σου ου
ο σι ε πα α α α τερ και κο ο ο σμου πα αν
το ο ο ο ο ο ο ο ο ος τα πε ρα τα α ε φω
ω ω τι ι ι ι σας σα α α α ας

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Μουσική Κυψέλη Α'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.183*

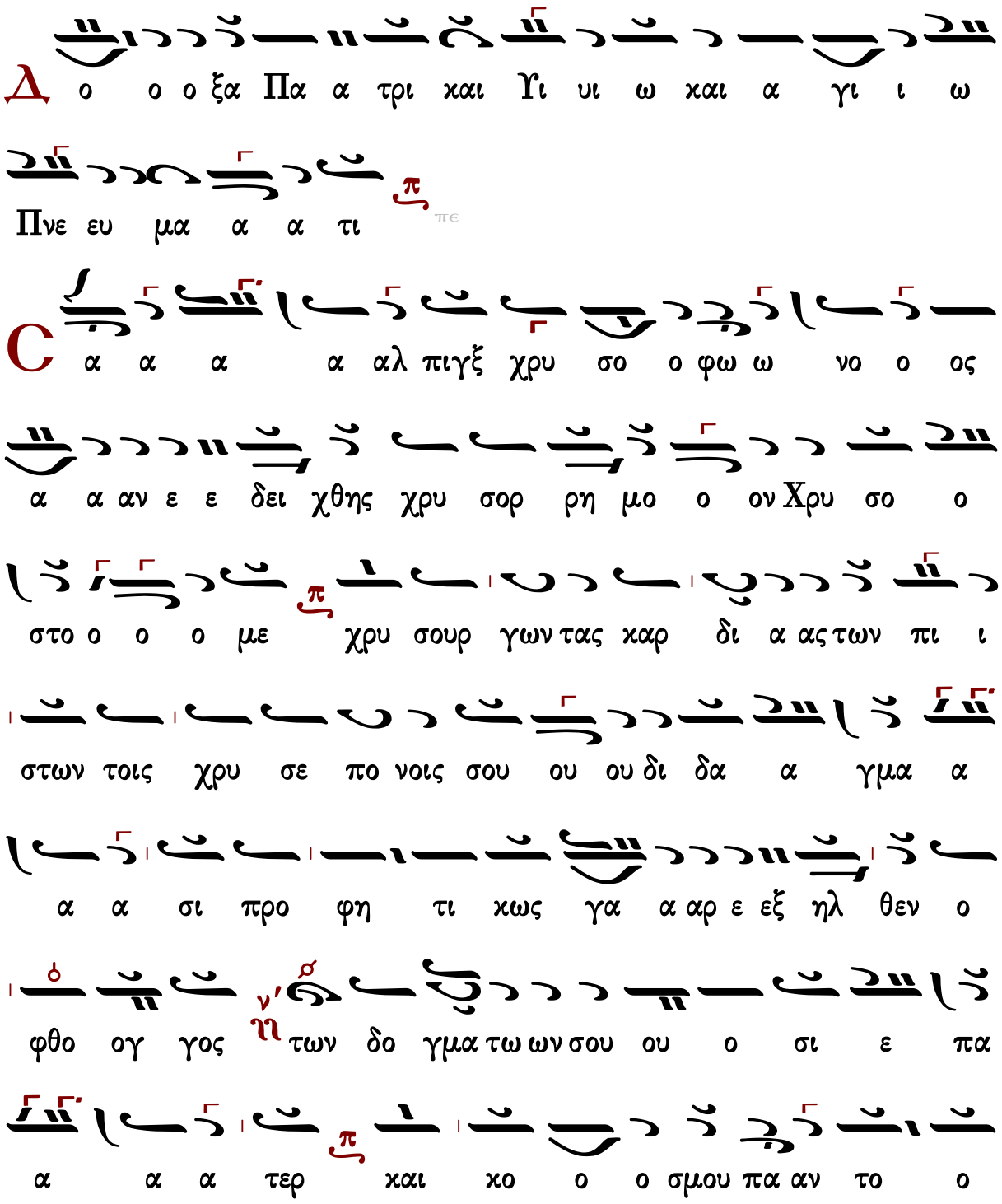

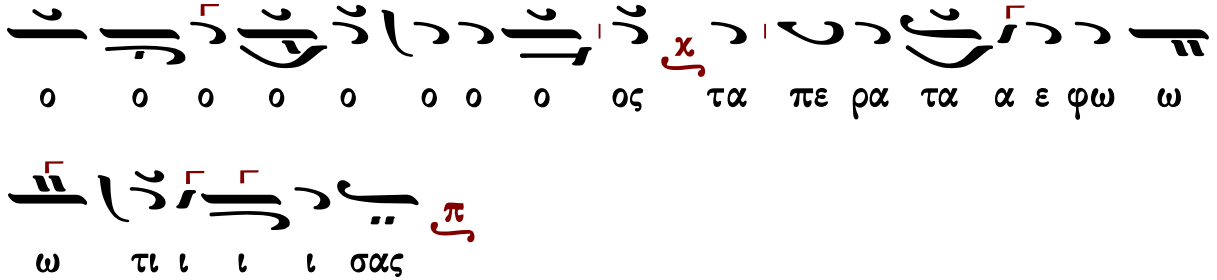

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.202*

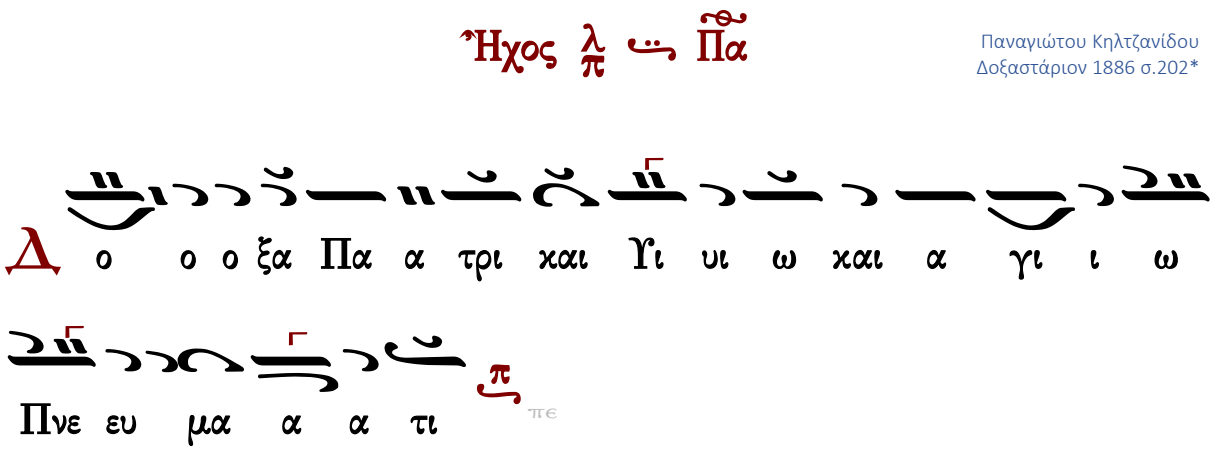

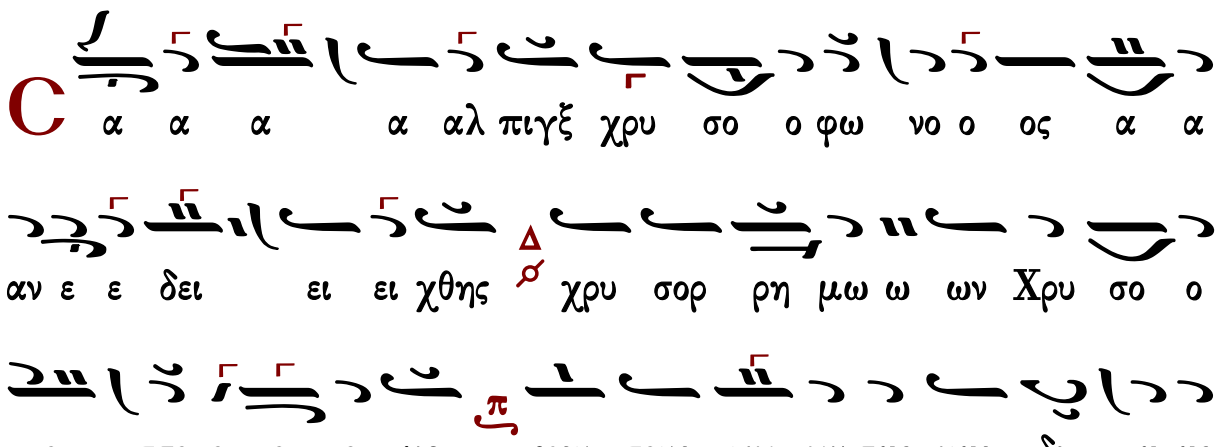

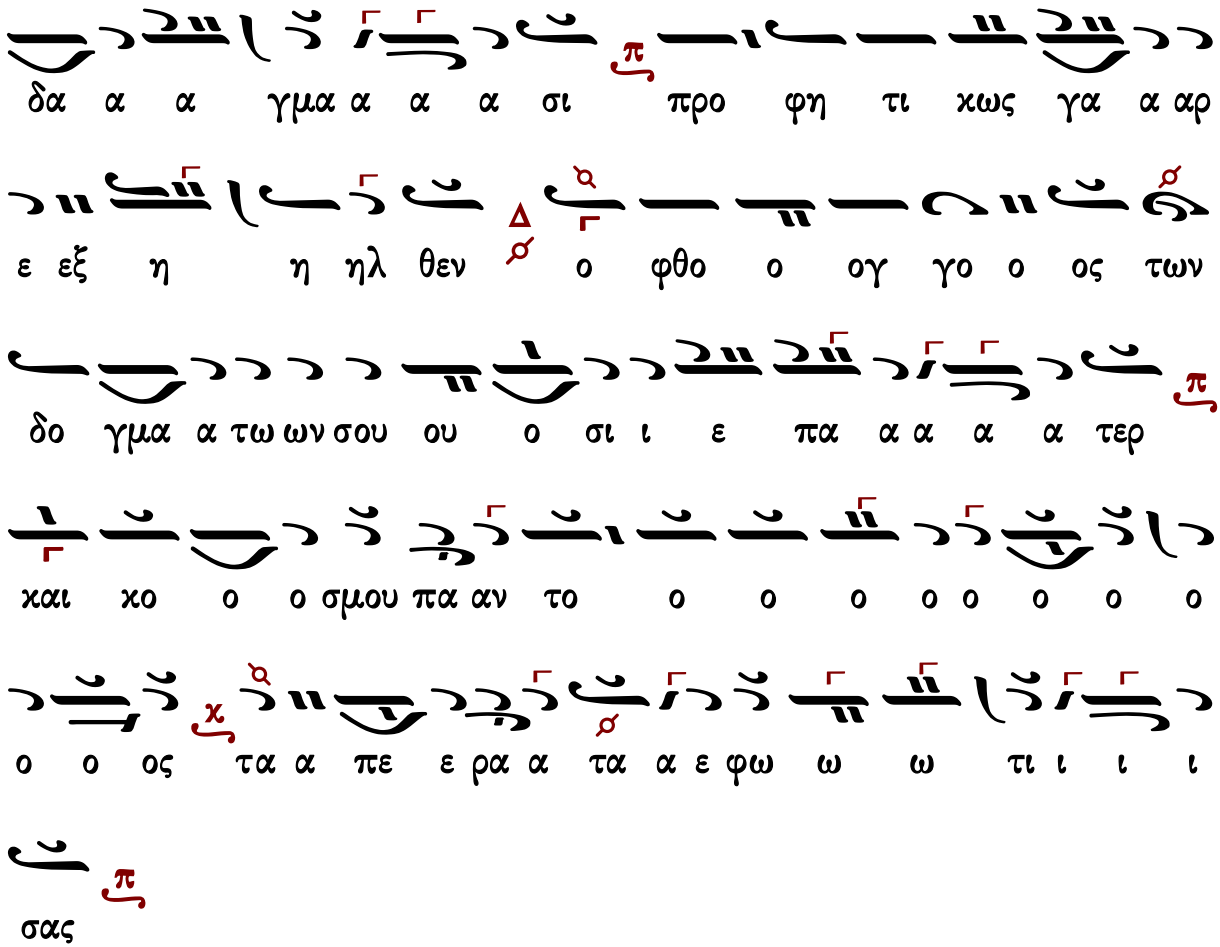

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ ⸓ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.118*

ω ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α α ια α α

τι

C α α α α α α α α α α αλ πιγξ

χρυ υ σο ο ο ο φω ω ω ω νο ο ο ος ε ε ε ε

δει ει ει ει ει ει ει ει ει χθη η η ης χρυ σο ορ

ρη η η η μον Χρυ υ υ σο ο ο ο ο στο ο

με χρυ σουρ γω ω ω ων τας χαρ δι ι α ας τω ων

πι ι στων τοις χρυ σε πο νοι οις σου ου ου ου δι ι ι δα

α α γμα α α δι δα α α γμα α σι προ

φη τι κως γα αρ ε εξ η η η ηλ θεν ο φθο ο ογ

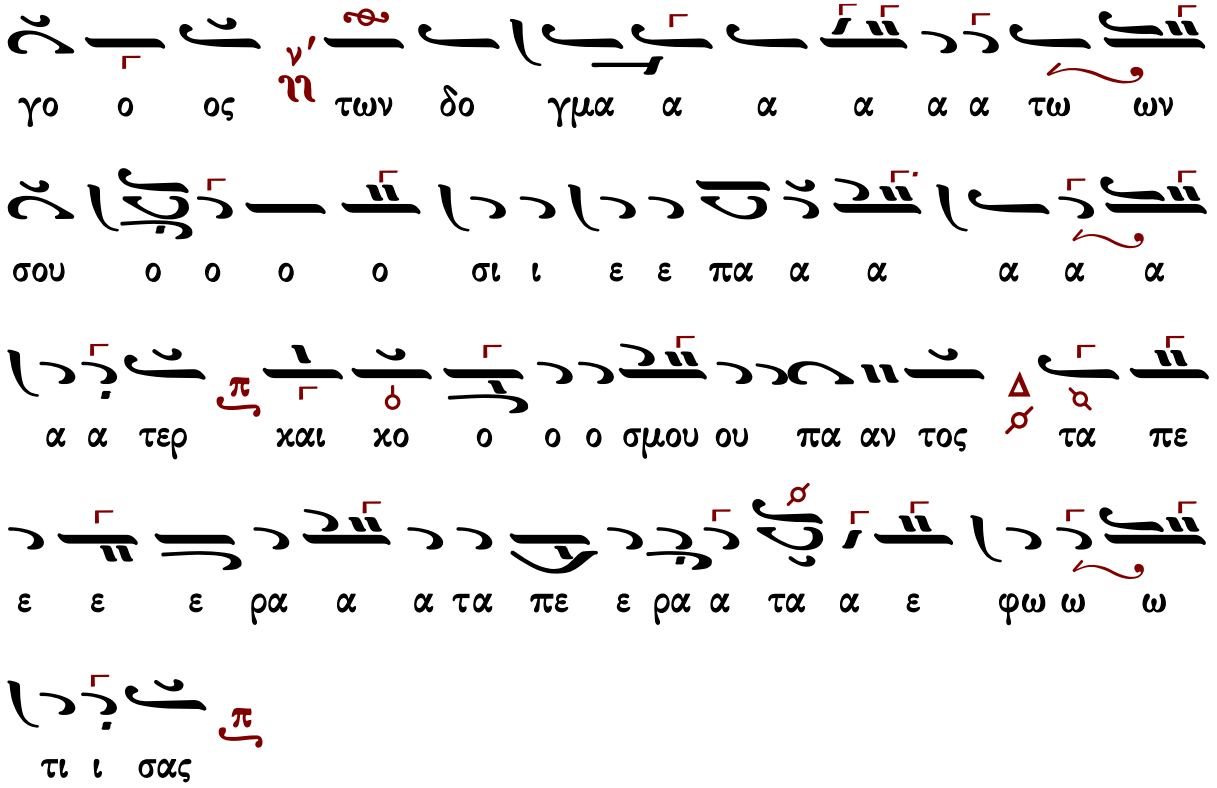

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.149/2487*

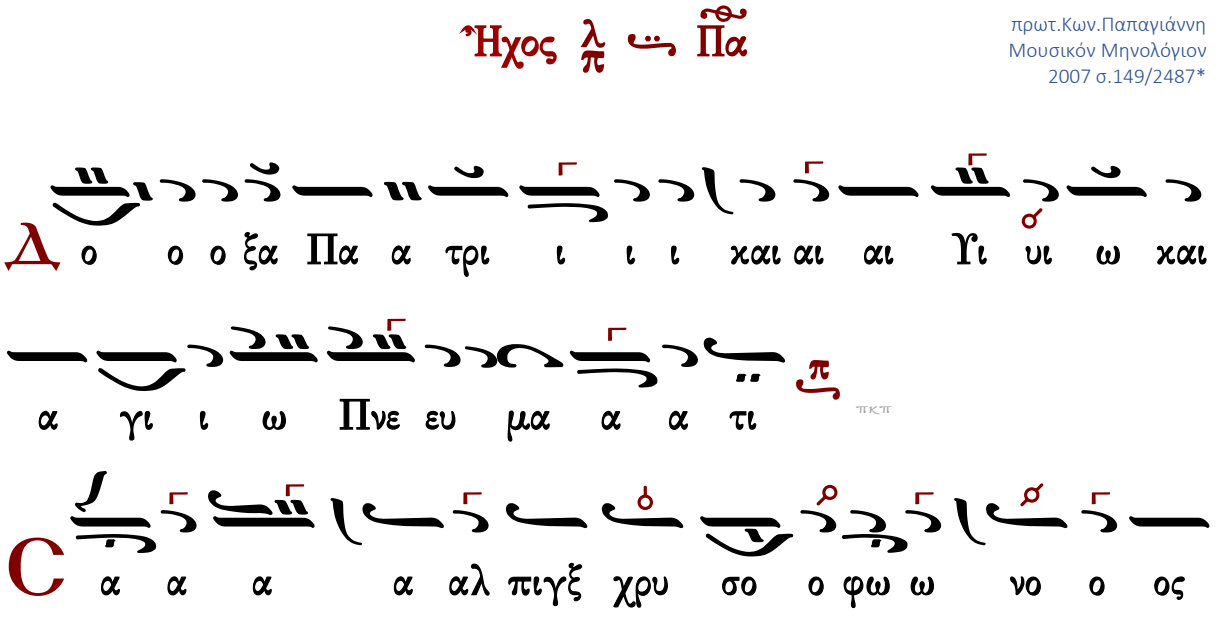

α α α νε ε δει ει ει χθης χρυ σορ ρη η μο ο ον

Χρυ σο ο στο ο ο ο με χρυ σουρ γω ων τας καρ δι

α ας τω ω ων πι ι στων τοις χρυ σε πο ο νοις σου ου

δι δα α α α γμα α α α σι προ φη τι κως

γα α αρ ε εξ η η ηλ θεν ο φθογ γος τω ω

ων δο γμα α α τω ω ω ω ων σου ο ο ο ο σι

ι ε πα α α α τερ και κο ο ο σμου πα αν το ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ος τα πε ρα α τα α ε φω ω

ω τι ι ι ι σε

Θεοτοκίον

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.165*

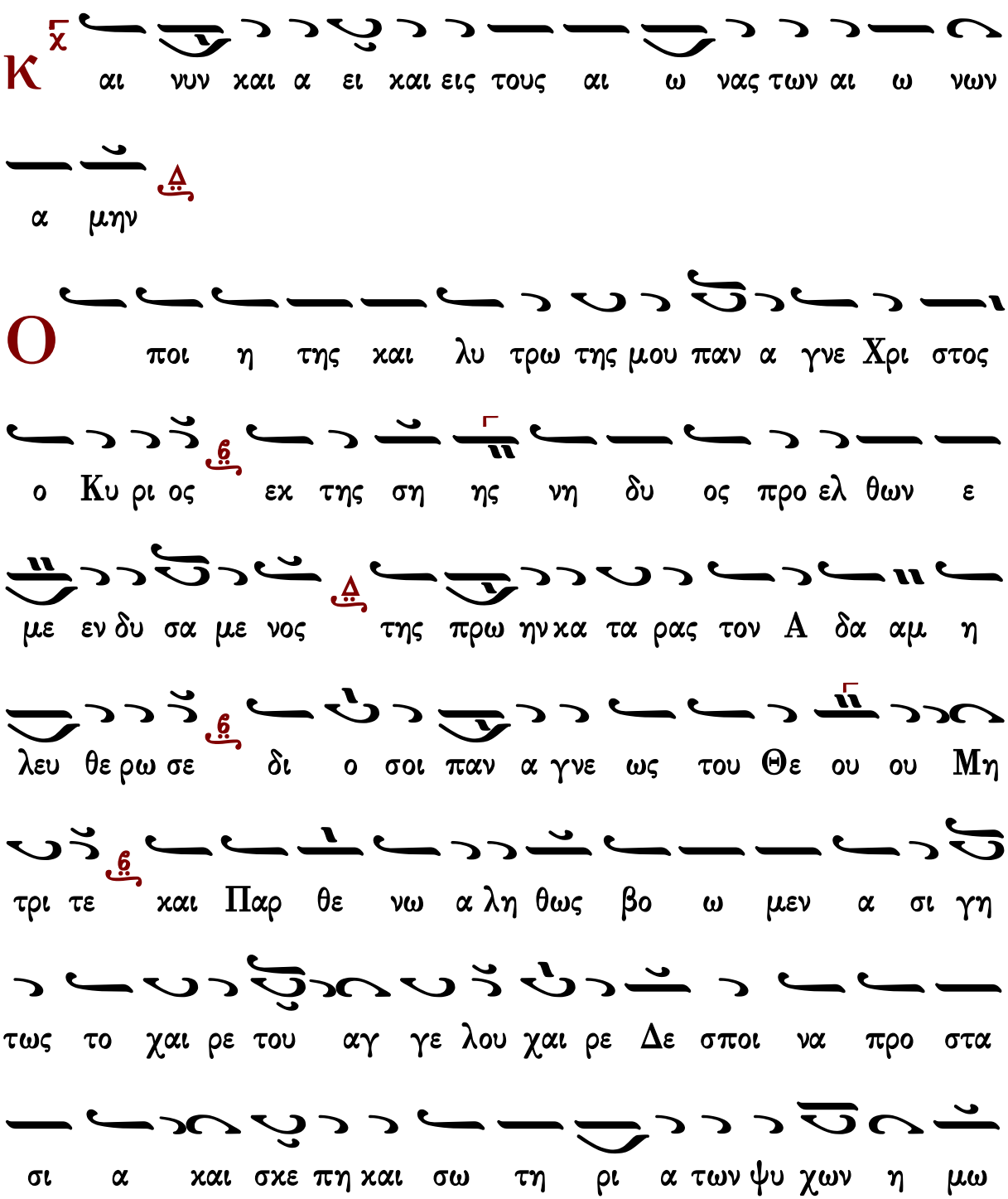

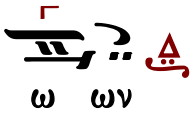

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ π ⸎ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.276#

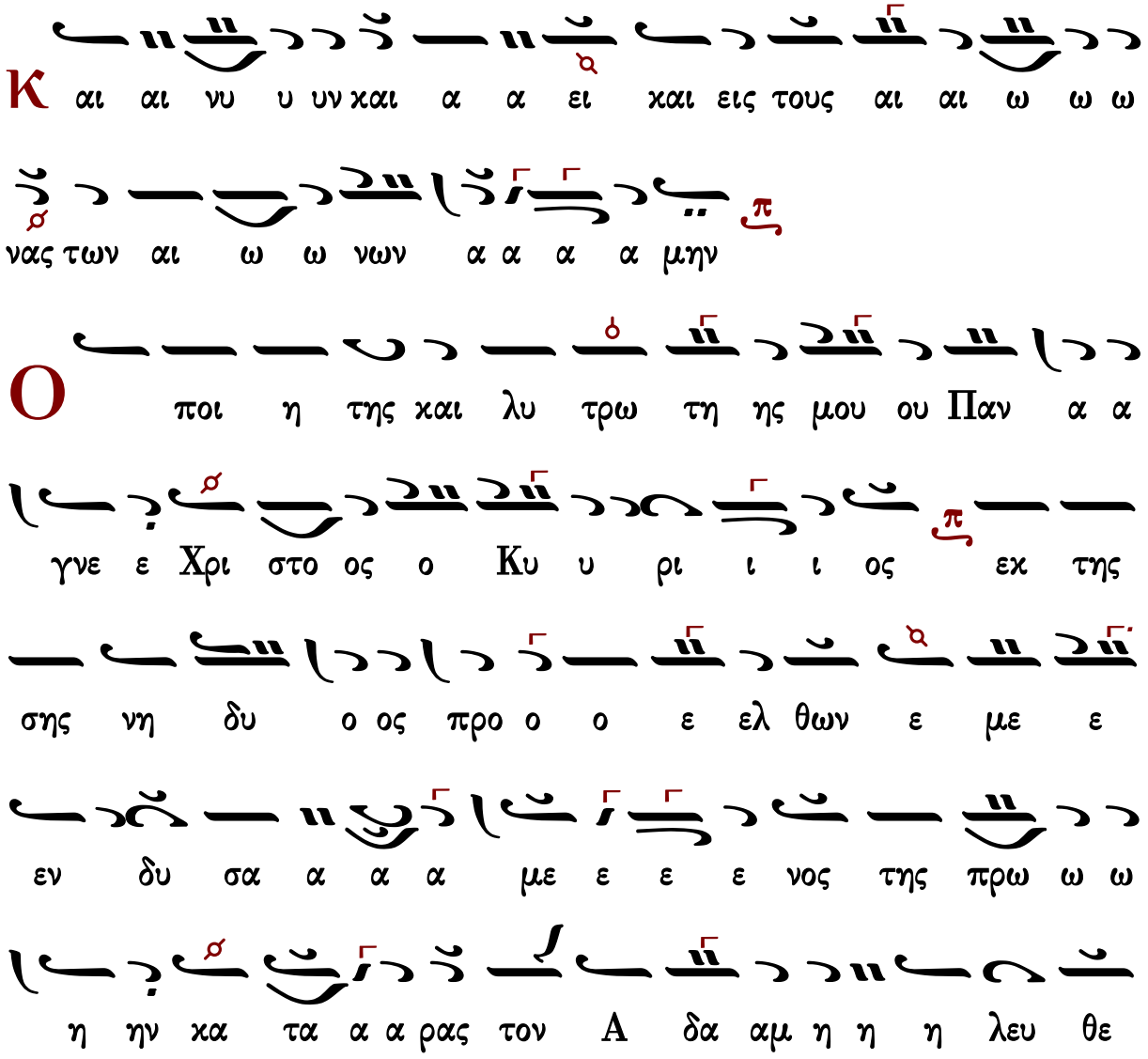

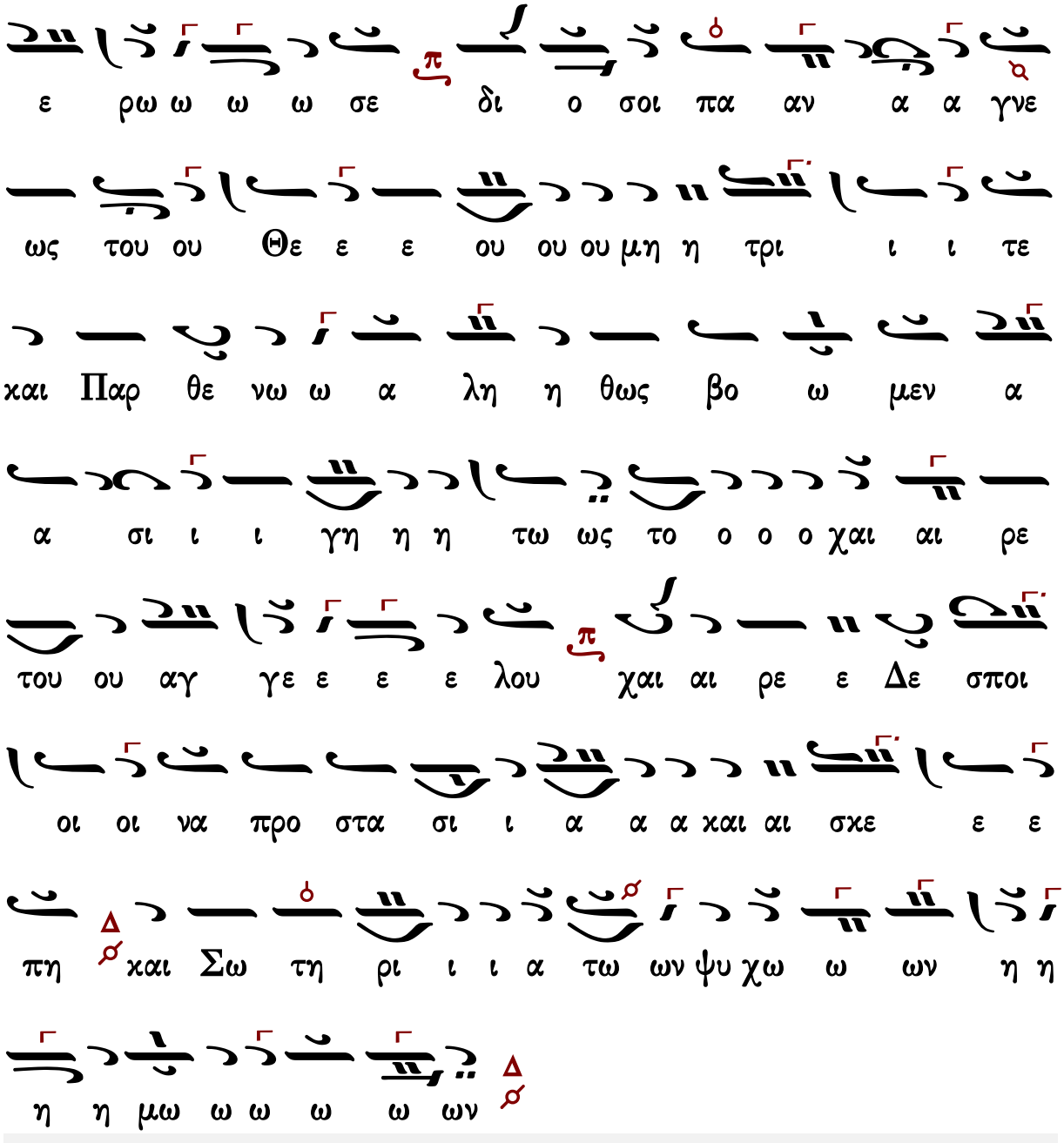

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

σύντομον

Ἦχος λ Βϡ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.507#

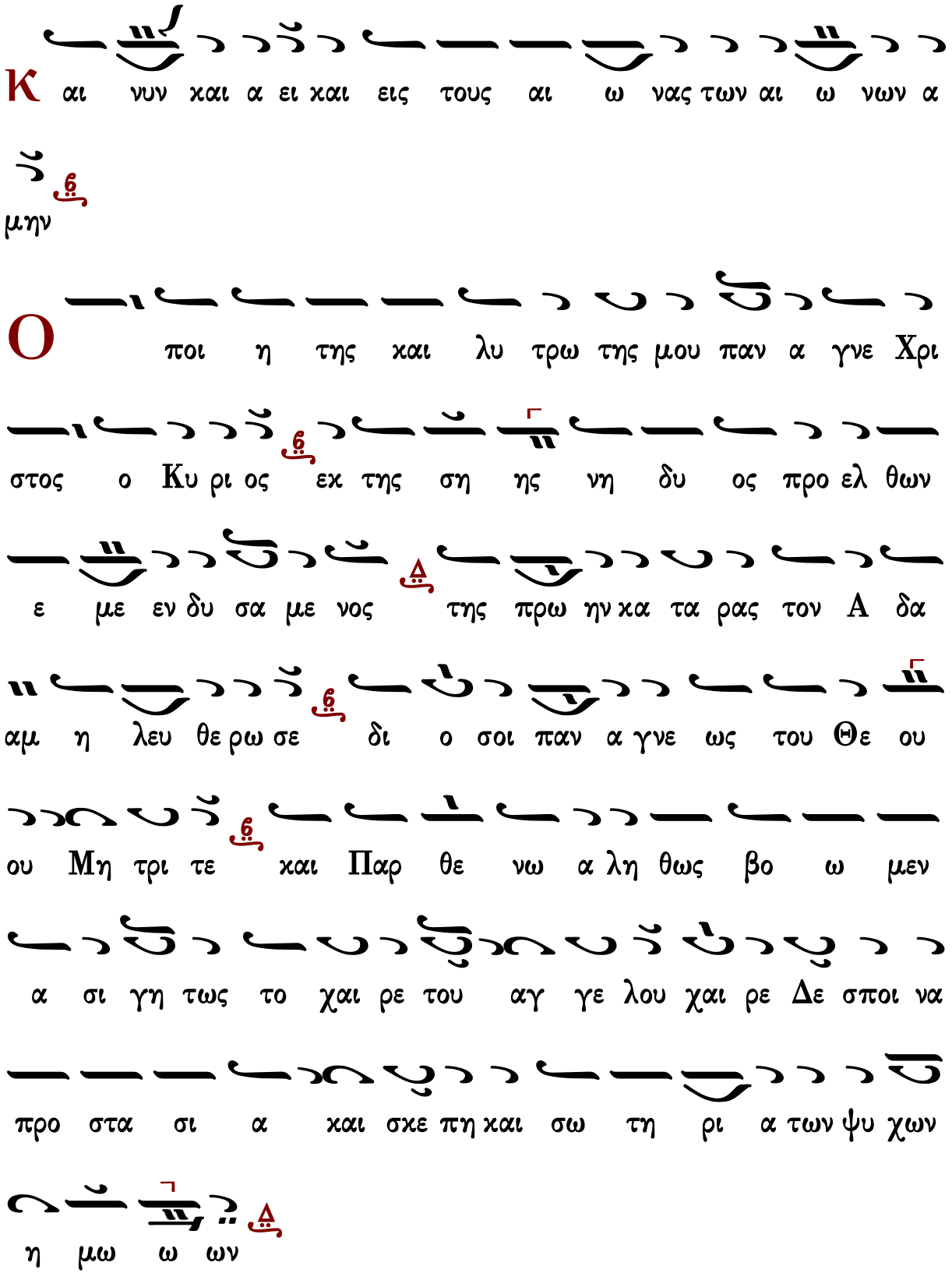
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην
Ο ποι η της και λυ τρω της μου παν α γνε Χρι
στος ο Κυ ρι ος εκ της ση ης νη δυ ος προ ελ θων
ε με εν δυ σα με νος της πρω ην κα τα ρας τον Α δα
αμ η λευ θε ρω σε δι ο σοι παν α γνε ως του Θε ου
ου Μη τρι τε και Παρ θε νω α λη θως βο ω μεν
α σι γη τως το χαι ρε του αγ γε λου χαι ρε Δε σποι να
προ στα σι α και σκε πη και σω τη ρι α των ψυ χων
η μω ω ων

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.106*

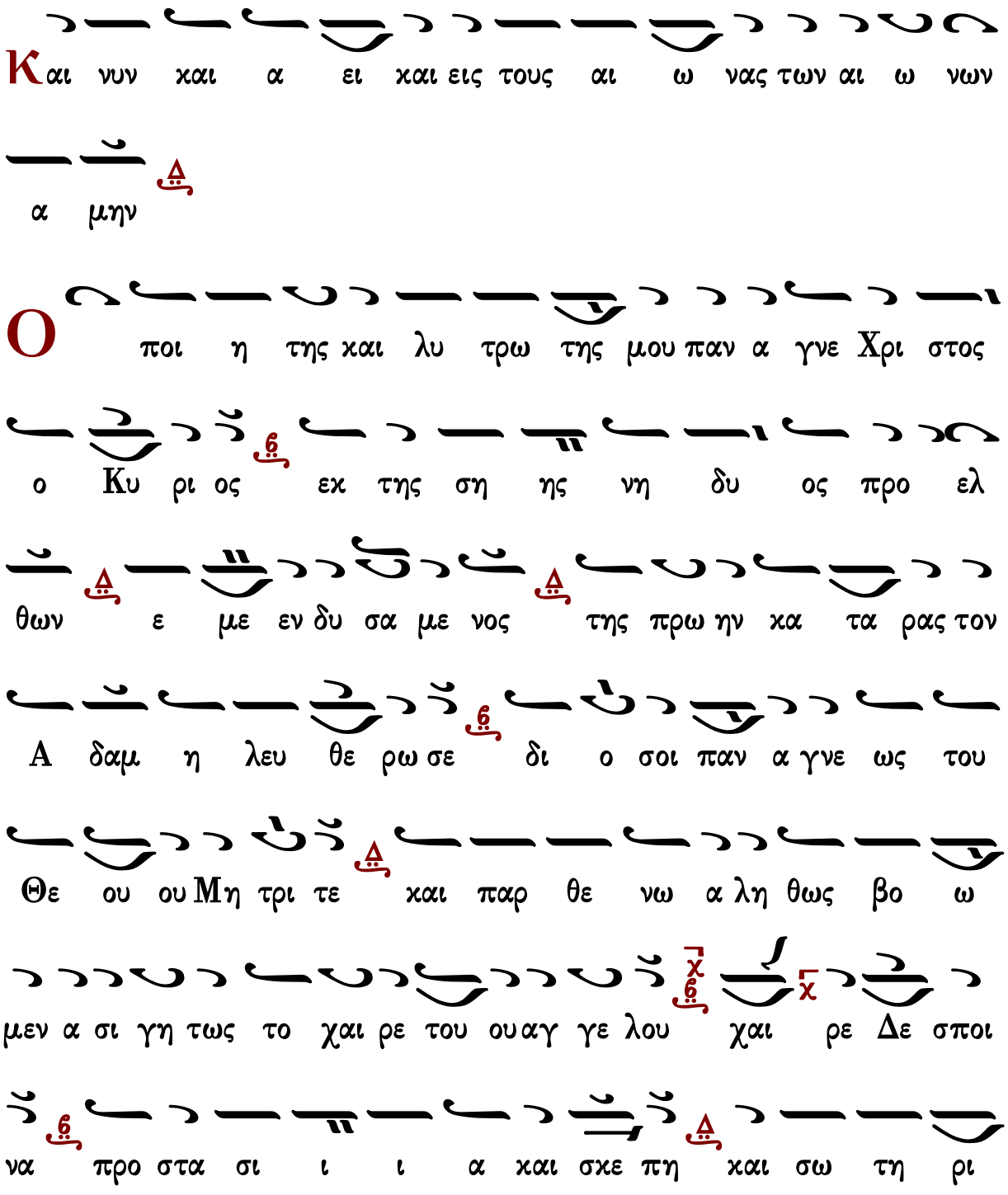

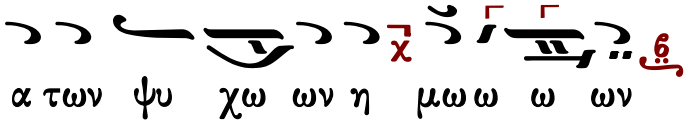

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος λ π Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.501*

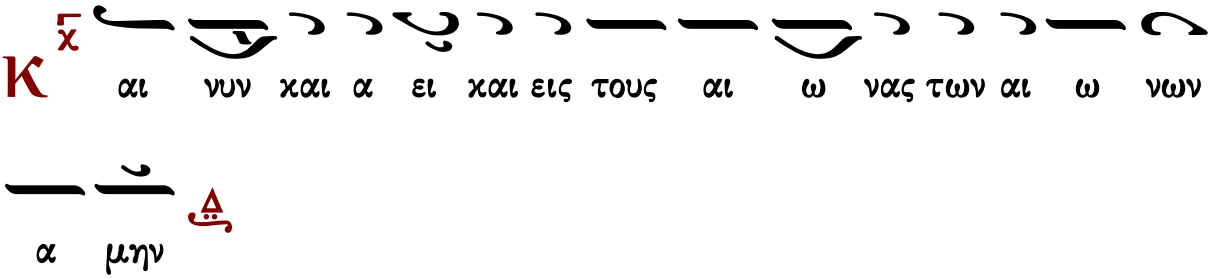

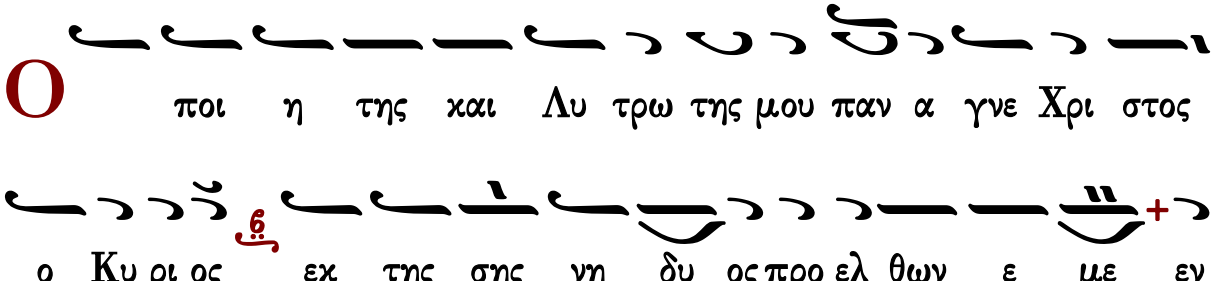

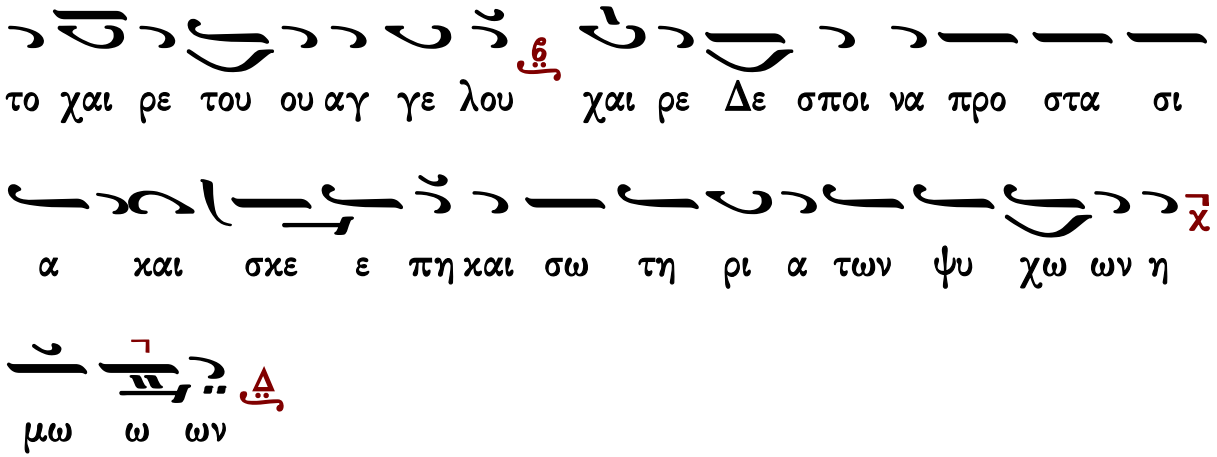

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος λ/π ⸏ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ27*

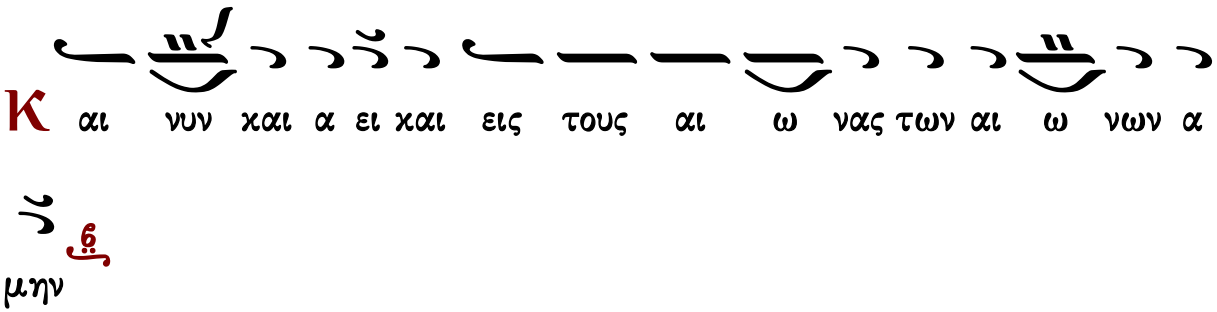

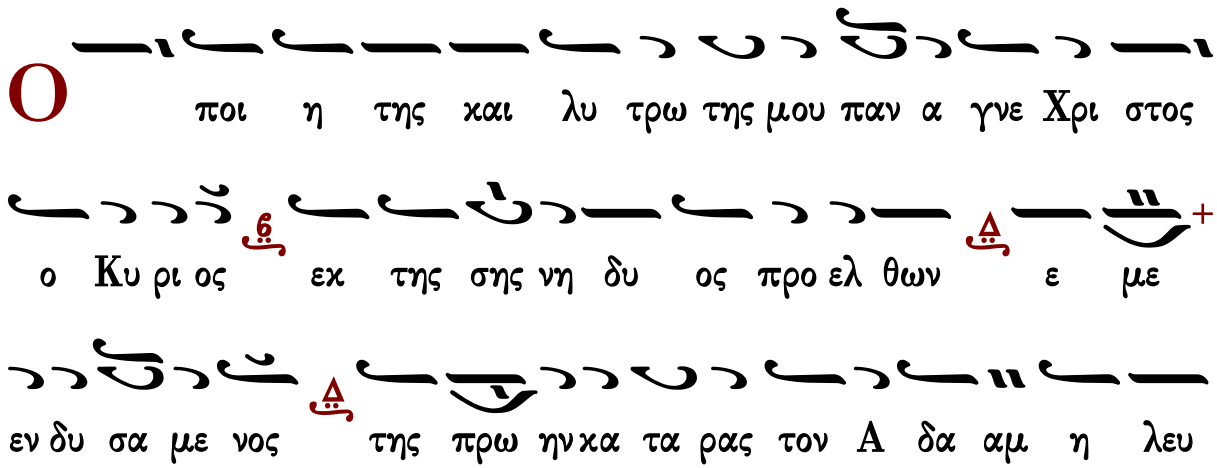

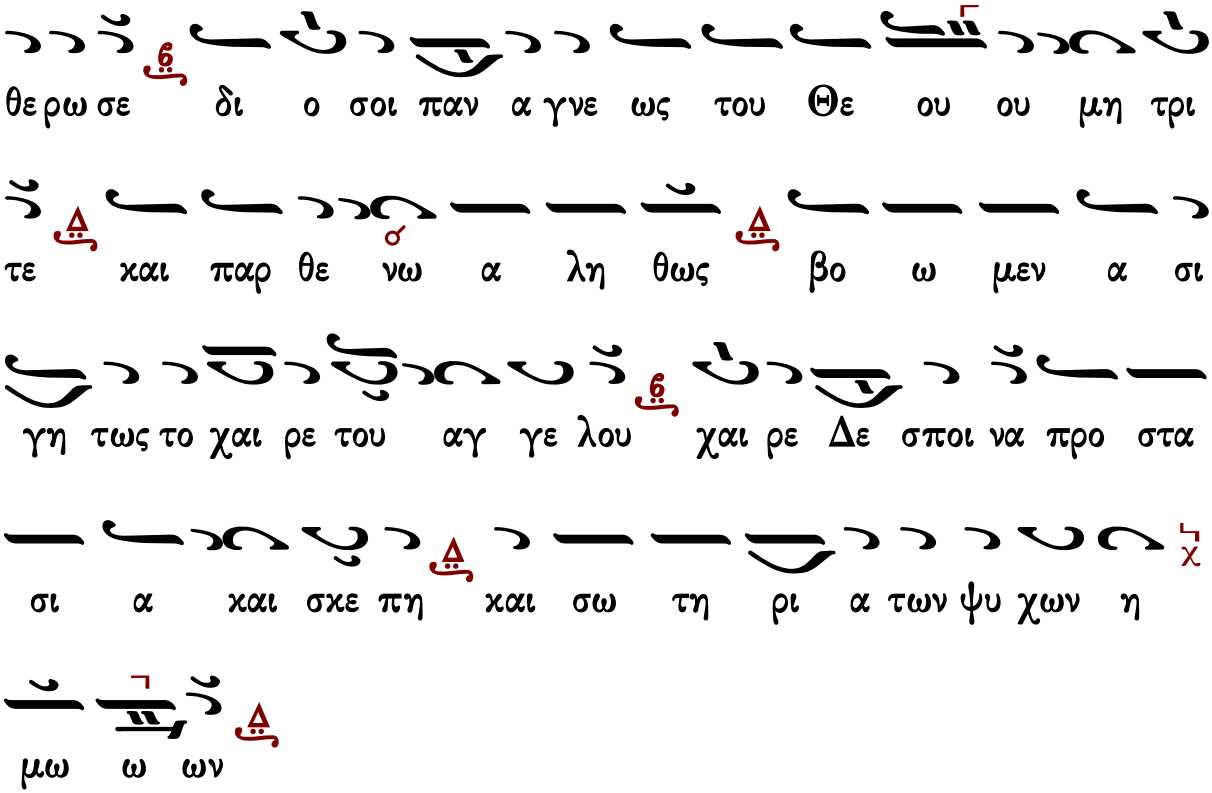

Ἀπολυτίκιον

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου

Μανουήλ Πρωτοψάλτου

ἀπολυτίκιον
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Ἦχος λ̀ π̀ ν̀ Γα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.31*

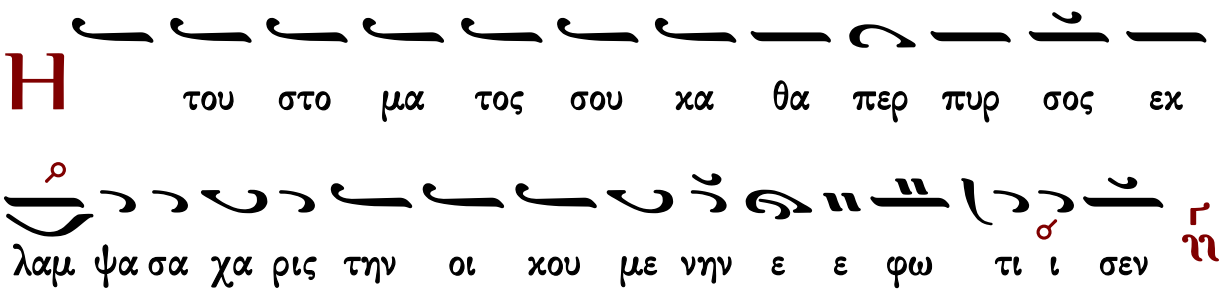

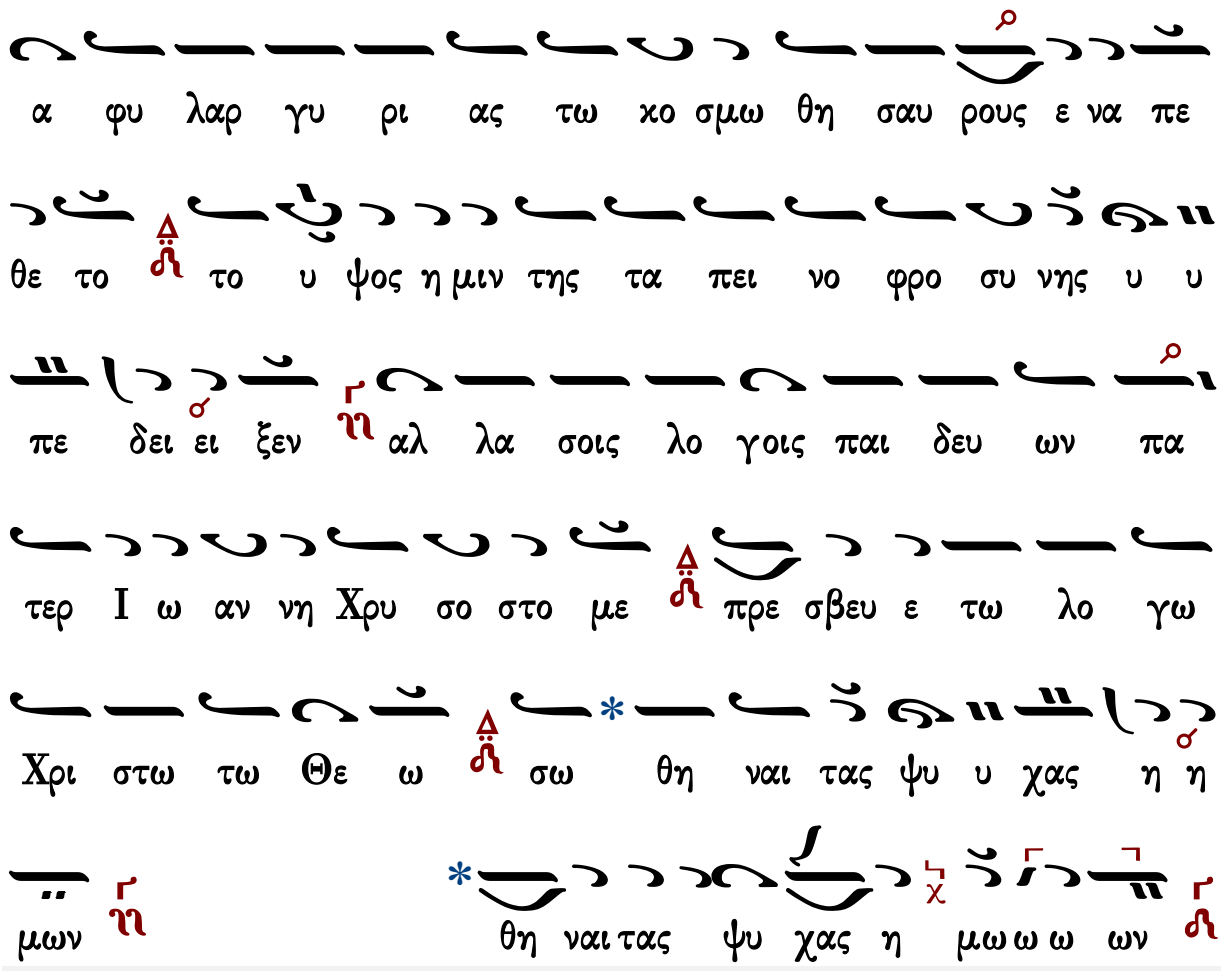

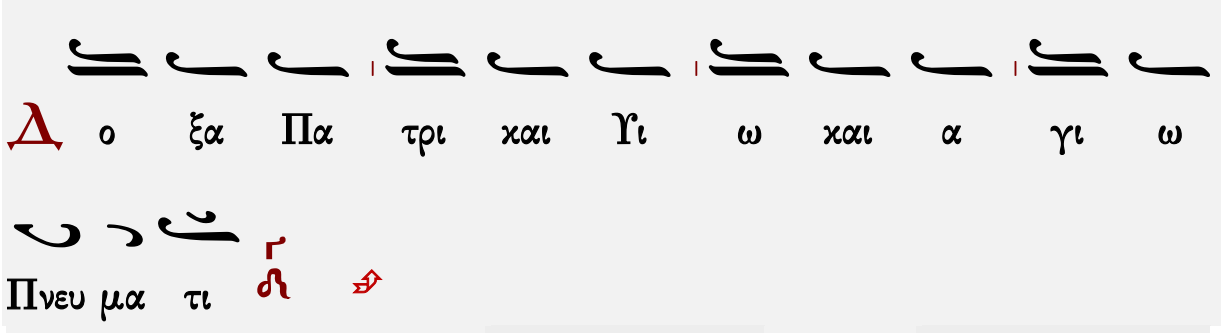

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ἀπολυτίκιον
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Ἦχος λ π

Μουσική Κυψέλη Α'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.184/187*

Η του στο μα τος σου κα θα περ πυρ σος εκ

λαμ ψα σα χα ρις την οι κου με νην ε ε φω τι ι

σεν α φι λαρ γυ ρι ας τω κο σμω θη σαυ

ρους εν απ ε θε το το υ ψος η μιν της τα πει νο

φρο συ νης υ υ πε δει ει ξεν αλ λα σοις λο γοις

παι δευ ων πα τερ Ι ω αν νη Χρυ σο στο με πρε

σβευ ε τω Λο γω Χρι στω τω Θε ω σω θη

ναι τας ψυ υ χας η η μων

θη ναι τας ψυ χας η μω ω ω ων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

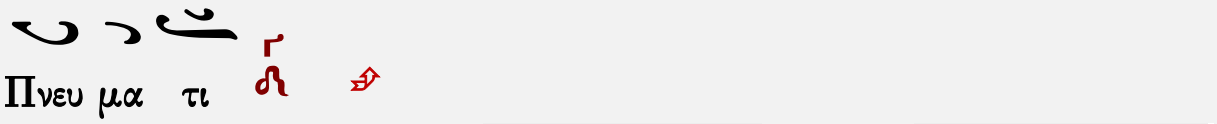

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ἀπολυτίκιον ἁγίου
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Ἦχος λ π ἠ Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.202#

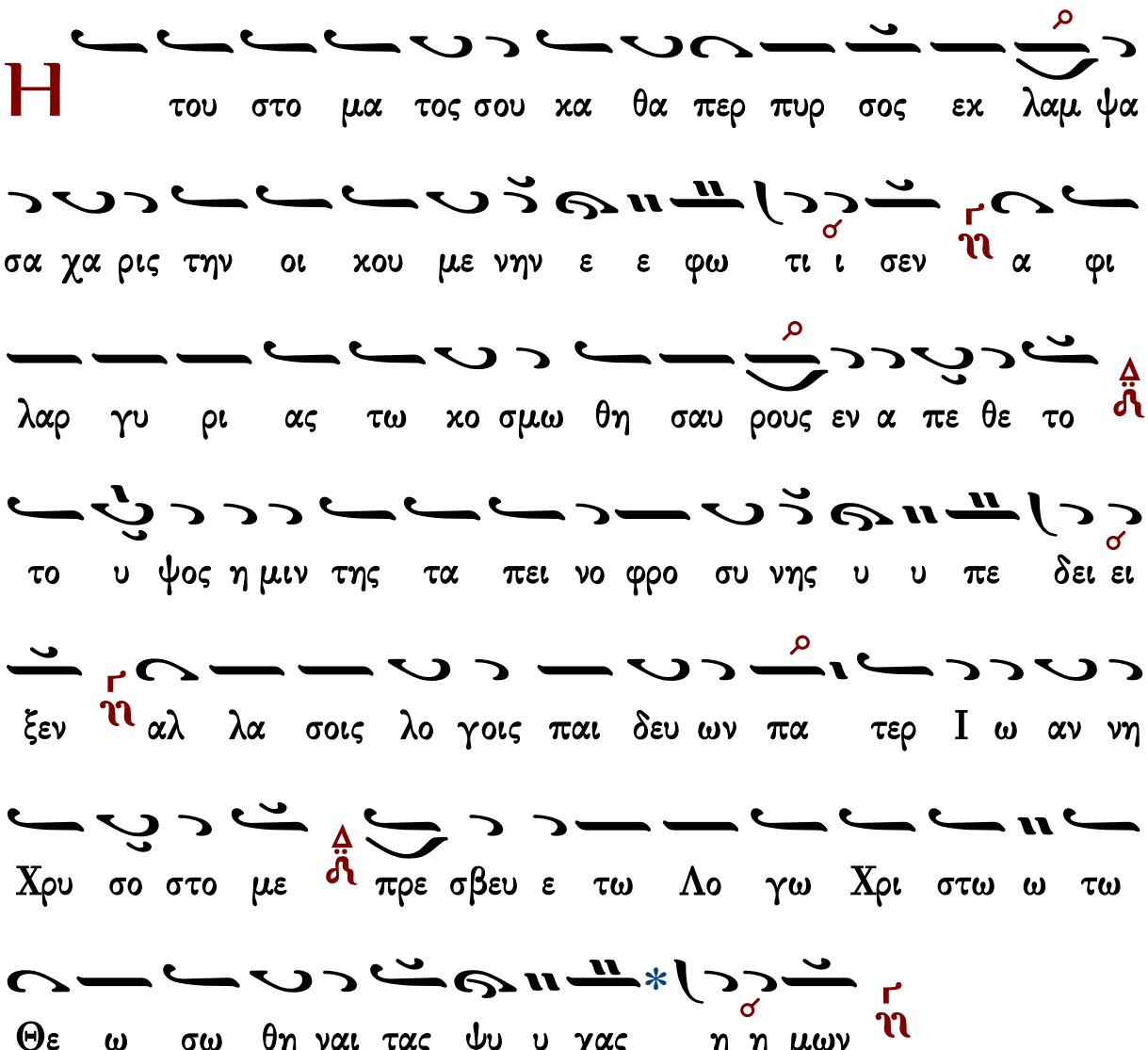

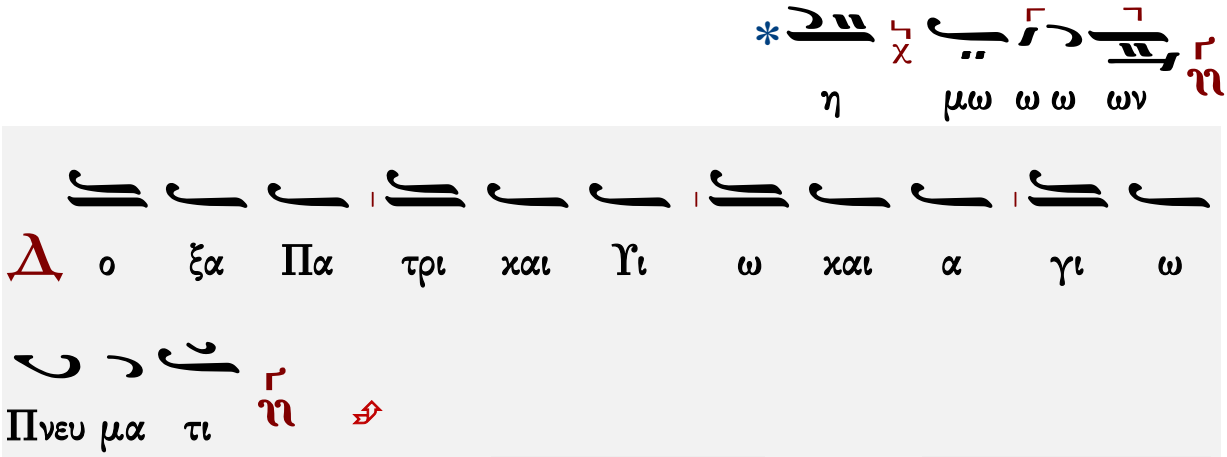

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

ἀπολυτίκιον
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Ἦχος λ π ἡ Γα

Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Μουσικὸν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.443*

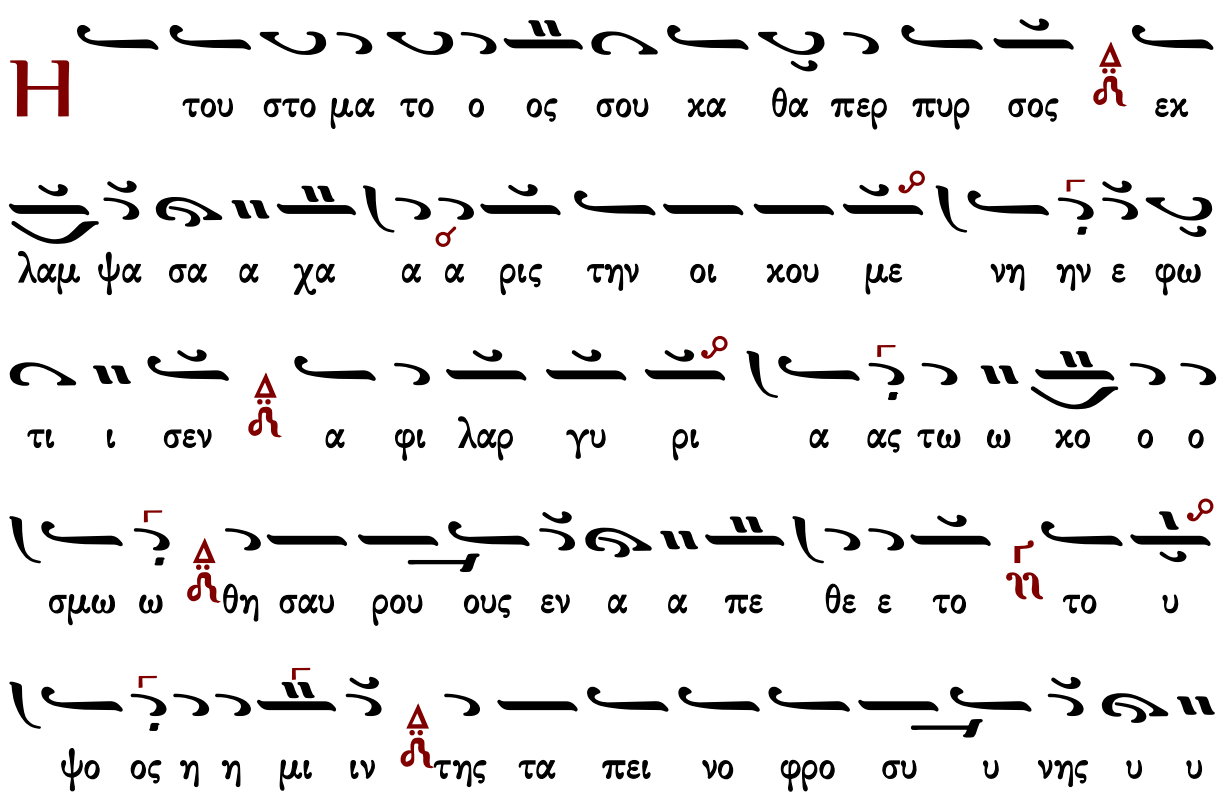

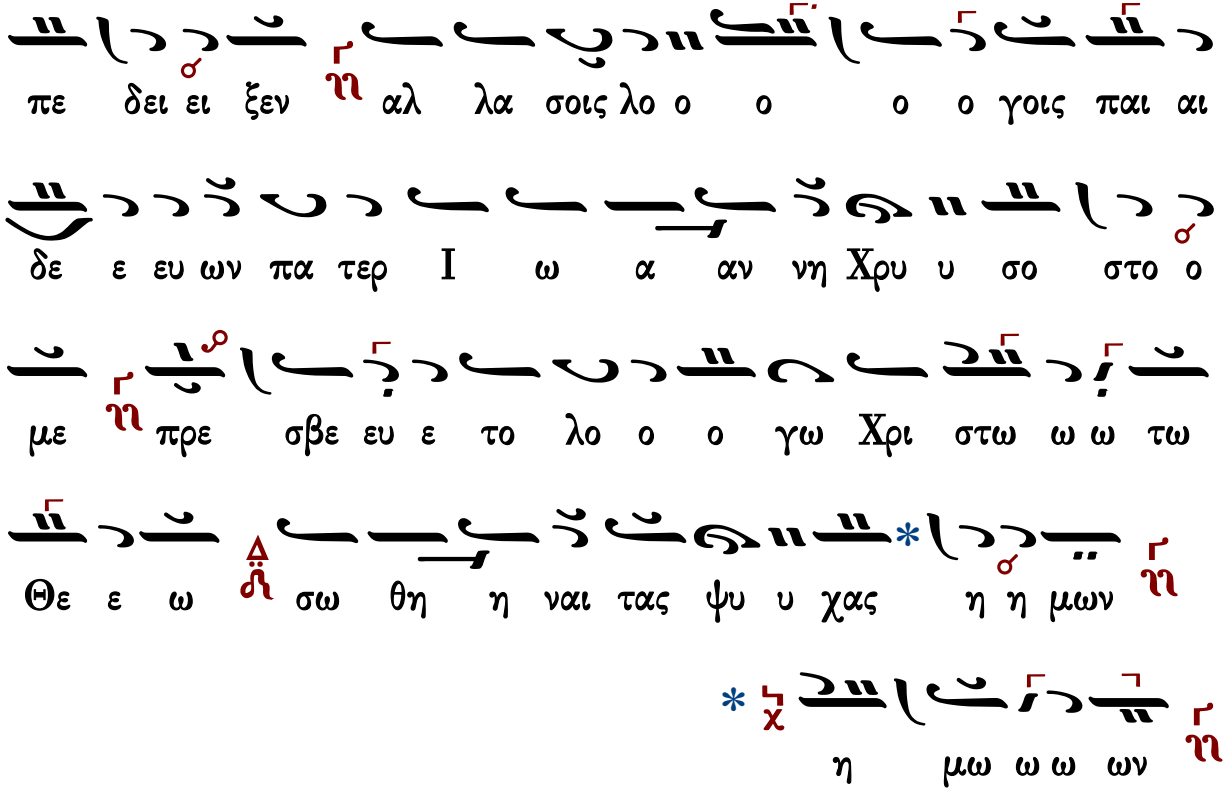

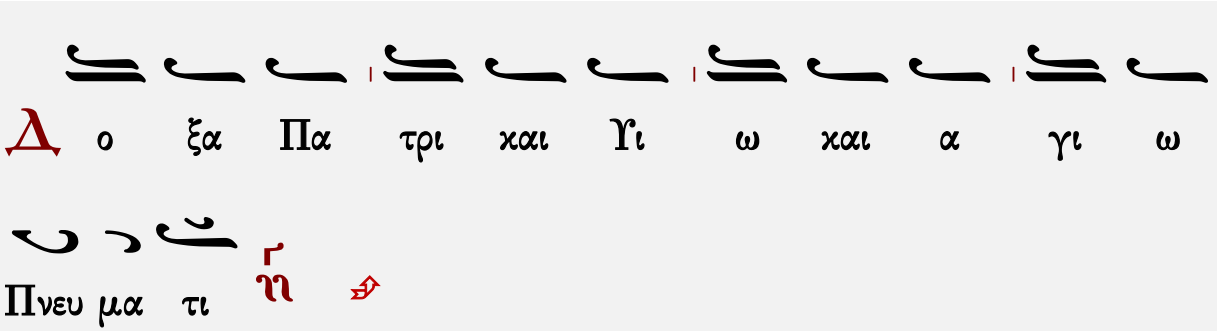

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀπολυτίκιον
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Ἦχος λ π ἡ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.150/2488*

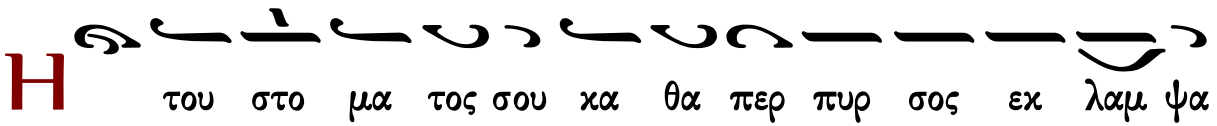

σα χα ρις την οι κου με νην ε ε φω τι σεν α φι λαρ
γυ ρι ας τω κο σμω θη σαυ ρους εν α πε θε το το
υ ψος η μιν της τα πει νο φρο συ νης υ υ πε δει ξεν
αλ λα σοις λο γοις παι δευ ων πα τερ Ι ω αν νη Χρυ
σο στο με πρε σβευ ε τω Λο γω Χρι στω ω τω Θε
ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η μων
θη ναι τας ψυ χας η μω ω ω ων

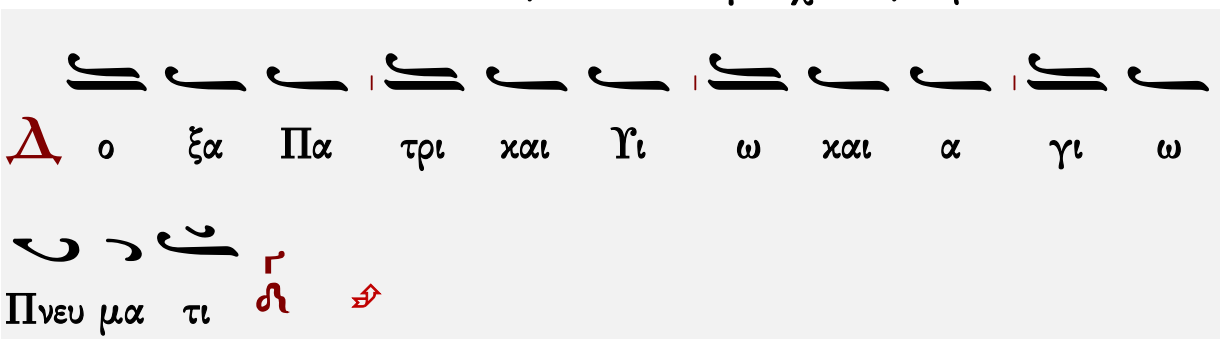
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι

ἀπολυτίκιον
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.41*

ΓΑ ΝΗ ΓΑ

Η του στο μα τος σου χαθ α περ πυρ σος εκ λαμ ψα

ΜΕΛ ΠΑ

σα χα ρις την οι κου με νην ε ε φω τι ι σεν α φι

ΓΑ ΝΗ

λαρ γυ ρι ας τω κο σμω θη σαυ ρους εν α πε θε

ΓΑ ΠΑ ΜΕΛ

το το υ ψος η μιν της τα πει νο φρο συ νης υ υ πε

ΠΑ ΓΑ

δει ει ξεν αλ λα σοις λο γοις παι δευ ων πα τερ Ι

ΝΗ ΓΑ ΠΑ

ω αν νη Χρυ σο στο με πρε σβευ ε τω λο γω Χρι

ΓΑ ΠΑ ΜΕΛ

στω ω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η μων

ΝΗ ΓΑ

η η μω ω ω ων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

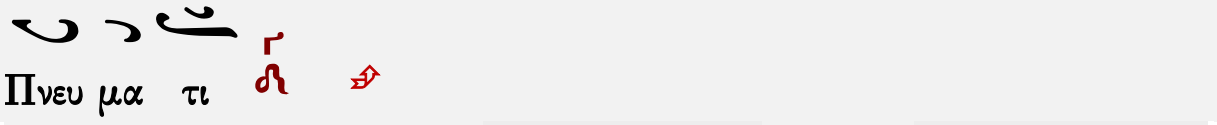

Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ̇ π̇ ἡ̈ Γα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.220*

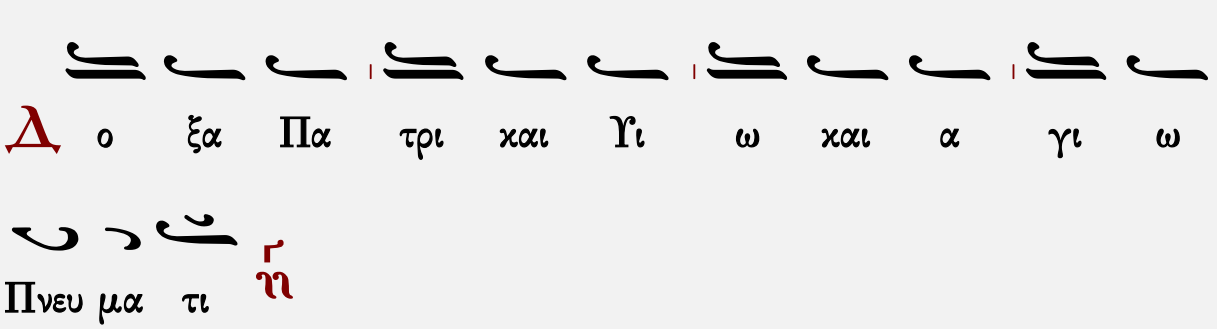

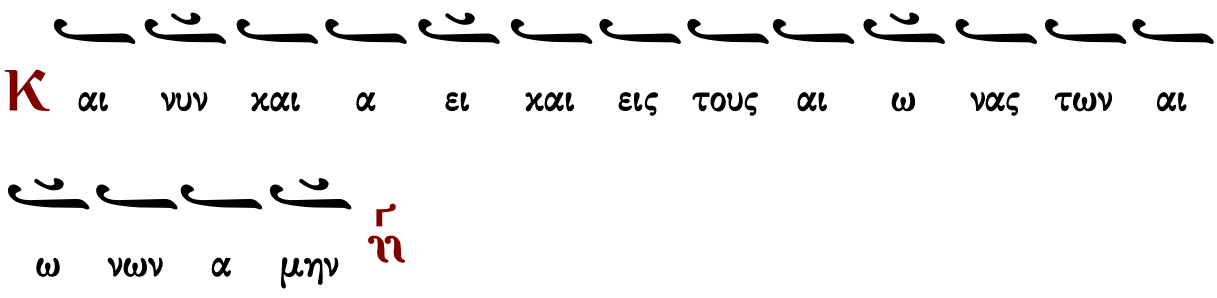

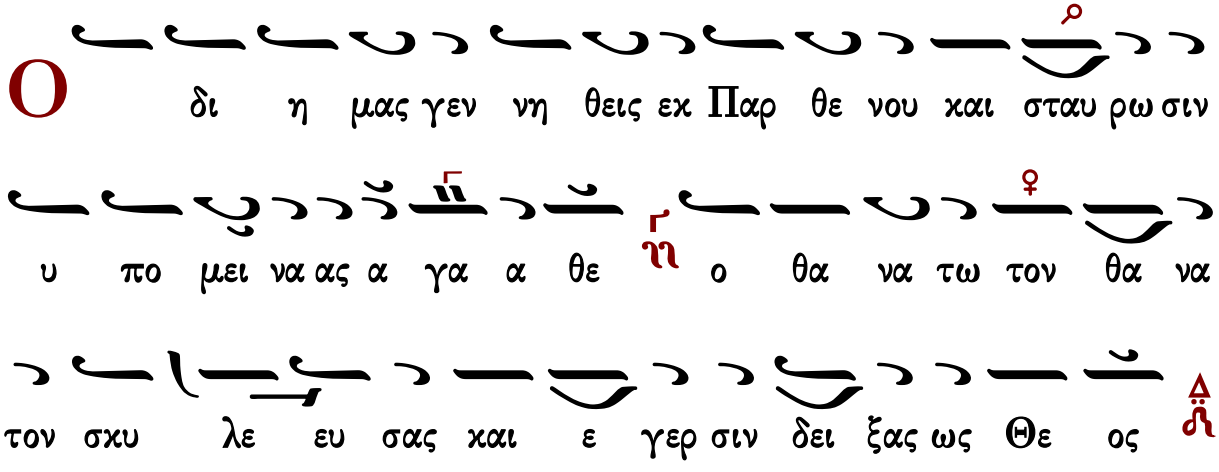

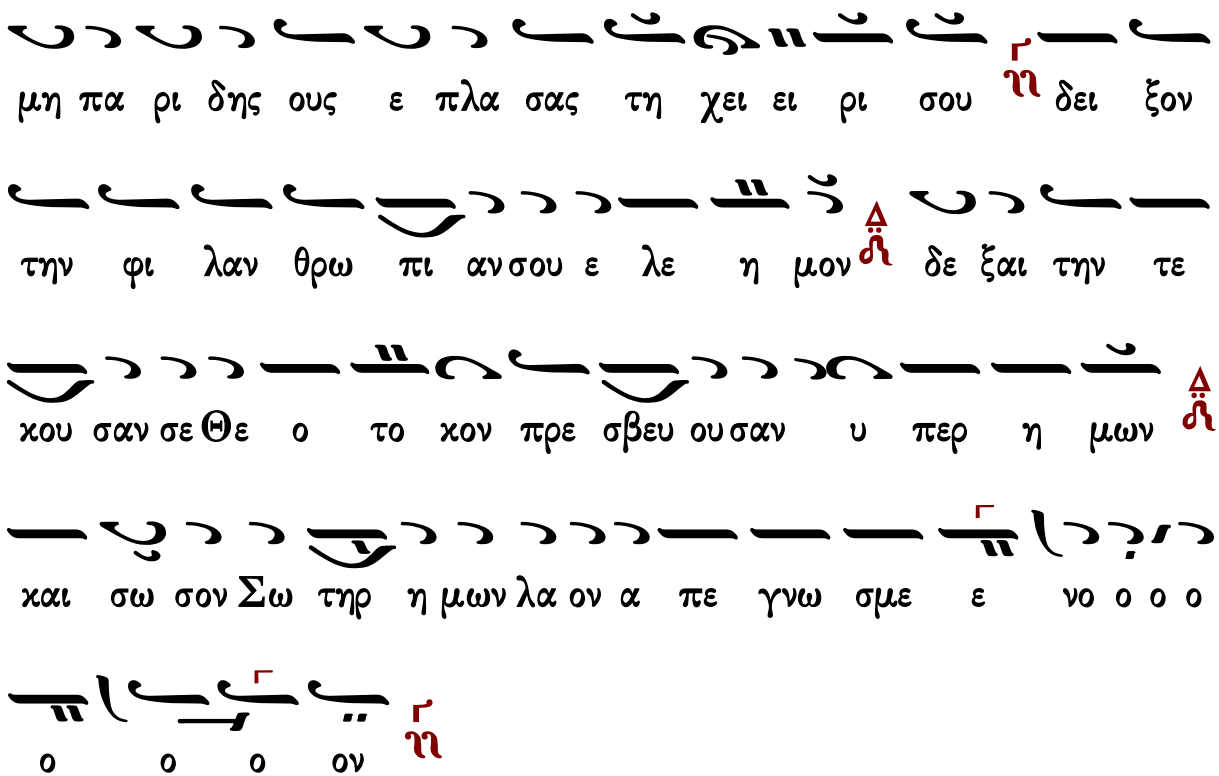

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Καθίσματα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.395#

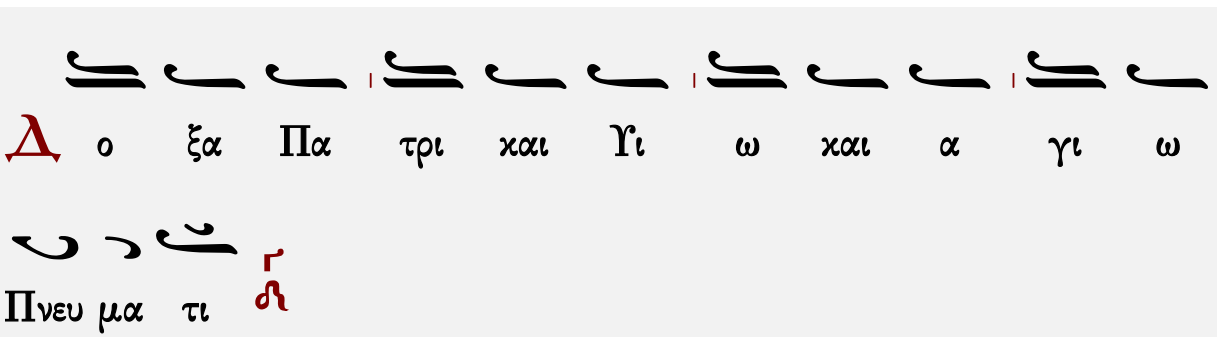

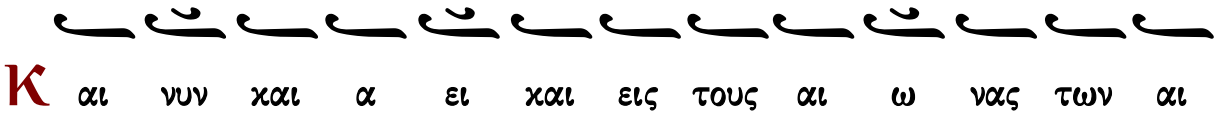

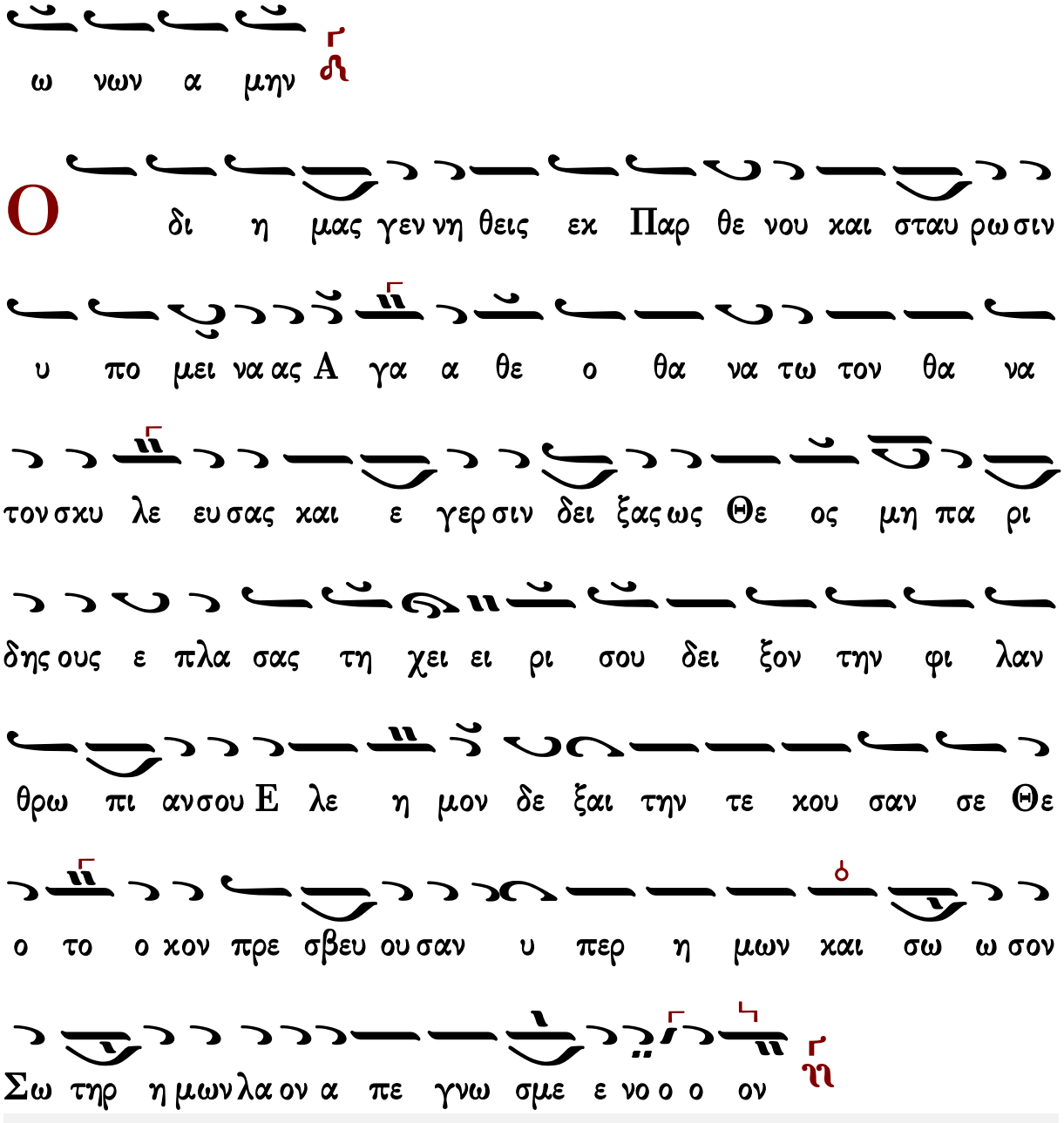

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Καθίσματα

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Θεοτοκίον

Ἦχος

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.140*

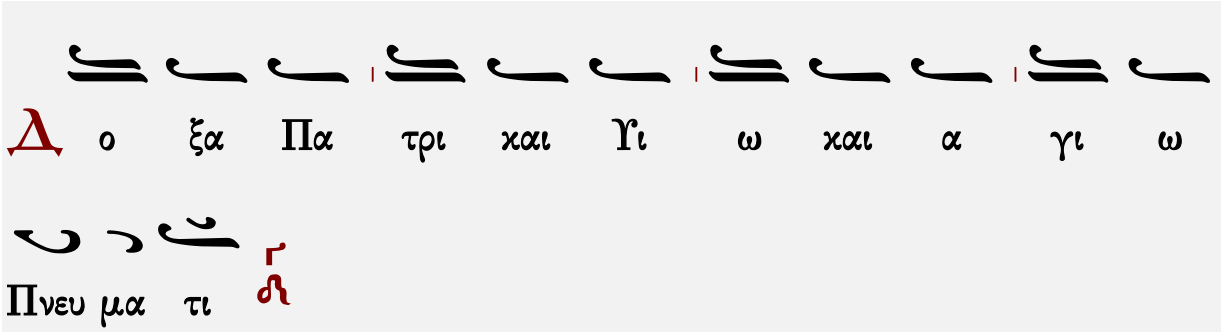
Δ
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι

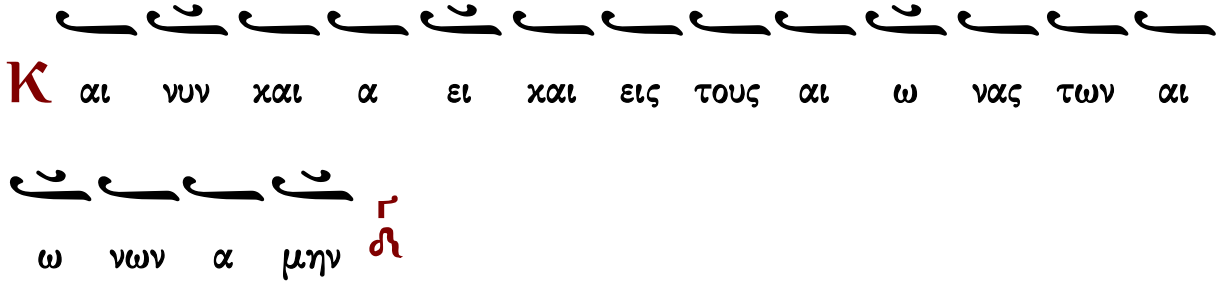
Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Ο
δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ
ρω σιν υ πο μει ει να ας α γα α θε ο θα
να α τω τον θα νατον σκυ λευ σας και ε γερ σιν δει ξας ως
Θε ος μη πα ρι δης ους ε πλα σας τη χει ει ρι
σου δει ξον την φι λαν θρω πι αν σου ε λε η
μον δε ε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε σβευ

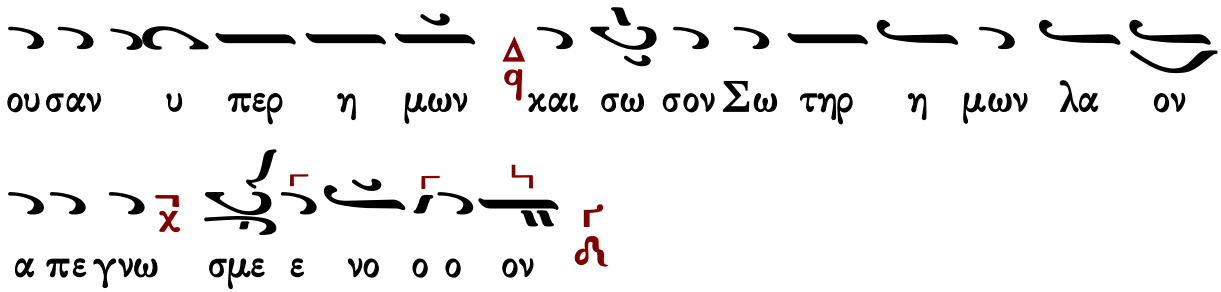

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Καθίσματα

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

Ἦχος λ π

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ329*

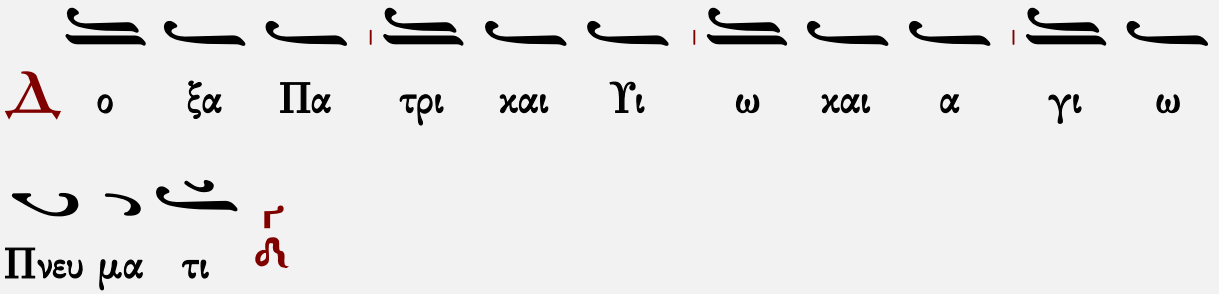

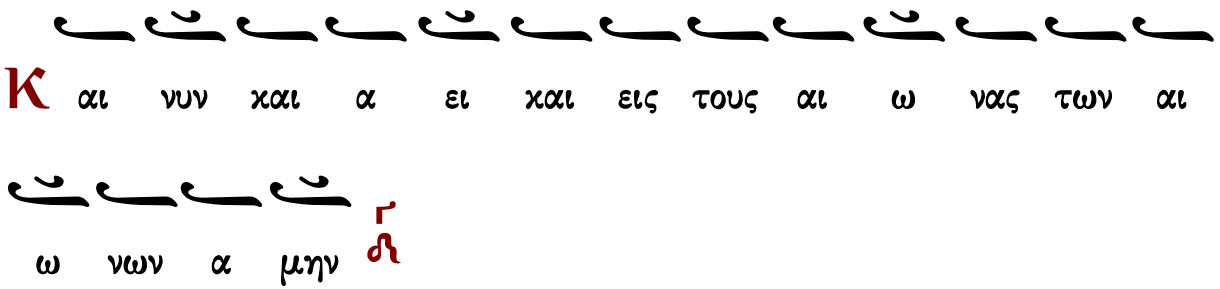

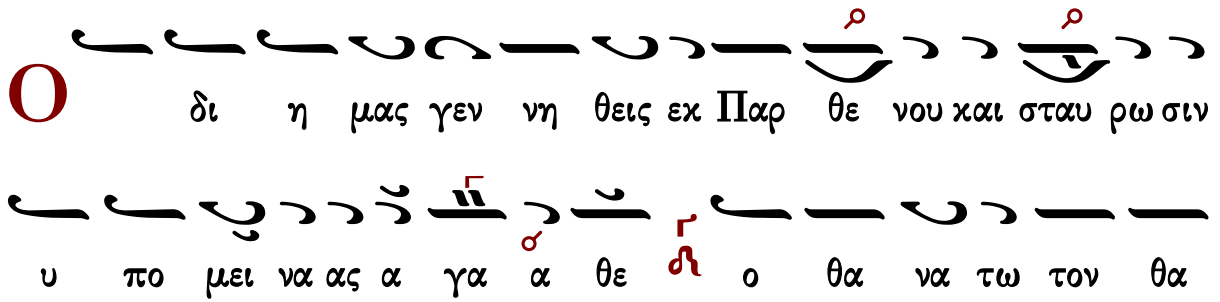

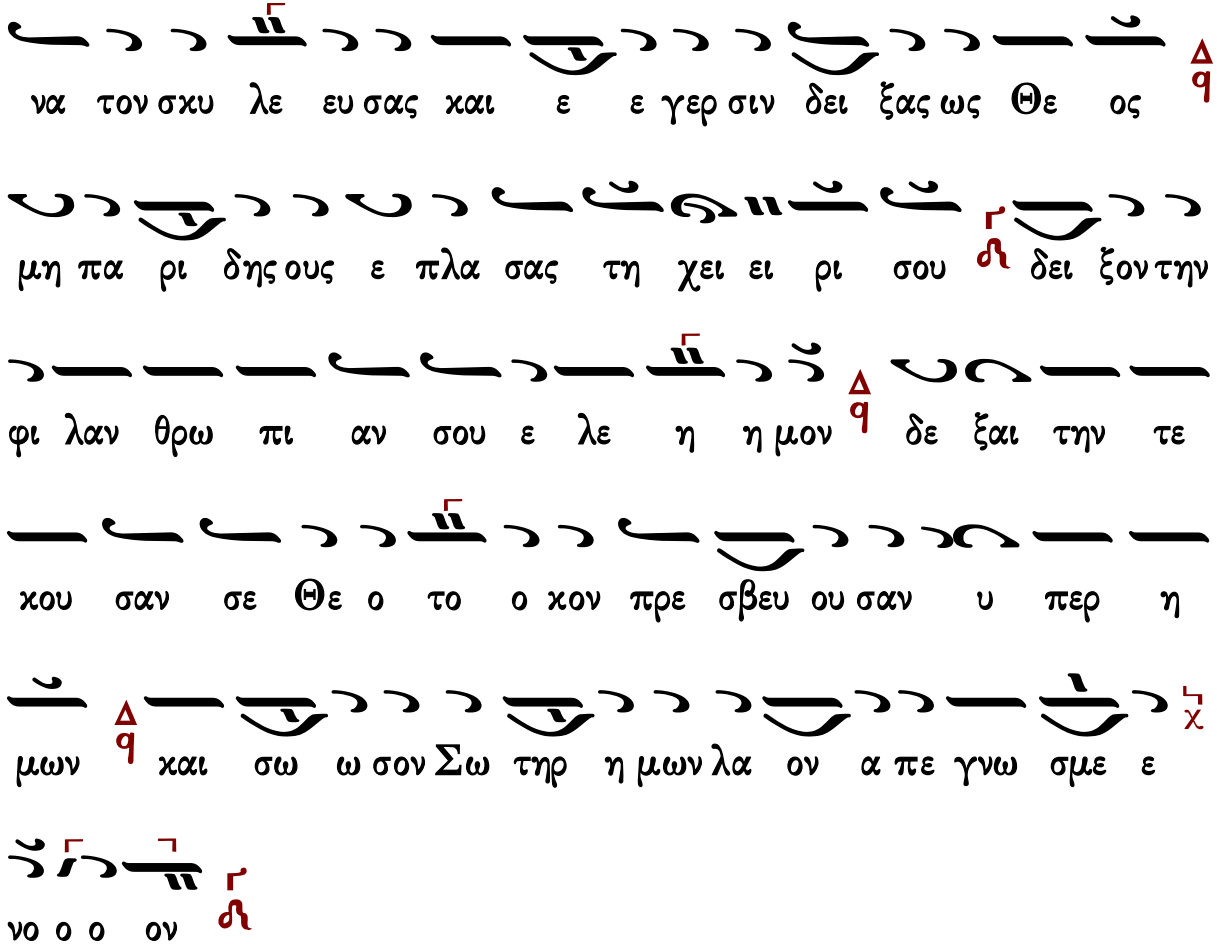

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις

Ὄρθρος: Καθίσματα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Θεοτοκίον

Ἦχος λ̀ πὰ ni̇̀

Ἐλευθέριου Γεωργιάδη
Ὄρθρος 1987 σ.374*

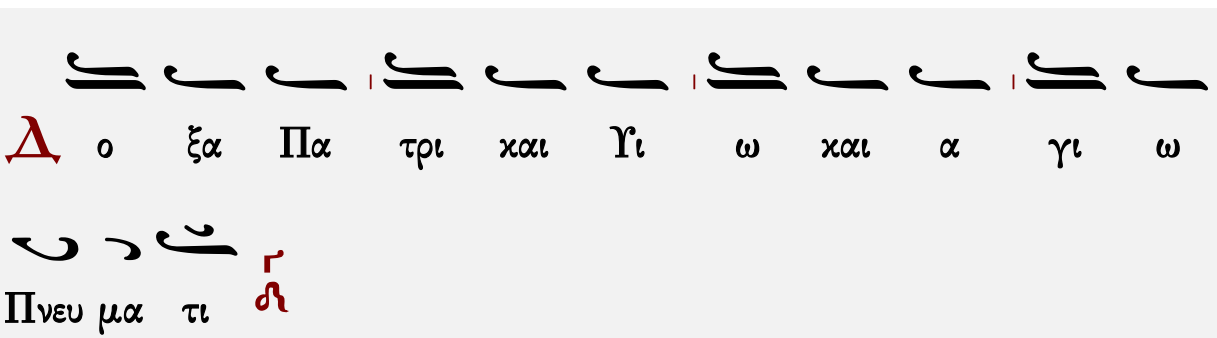

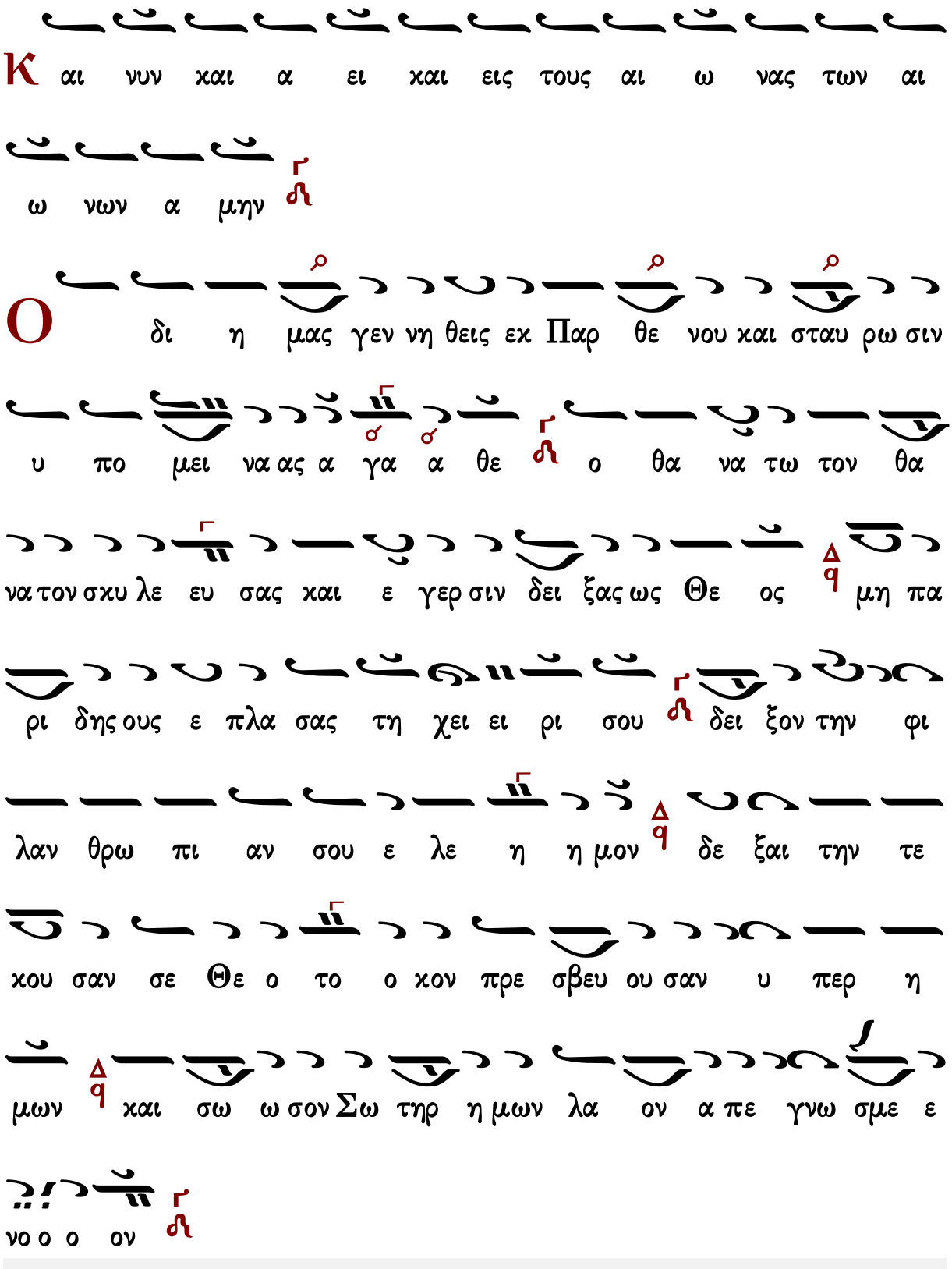
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Ο δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω σιν
υ πο μει νας α γα α θε ο θα να τω τον θα
να τον σκυ λε ευ σας και ε γερ σιν δει ξας ως Θε ος μη πα
ρι δης ους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
λαν θρω πι αν σου ε λε η η μον δε ξαι την τε
κου σαν σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η
μων και σω ω σον Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε
νο ο ο ον

ΟΡΘΡΟΣ

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ ἡ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.394#

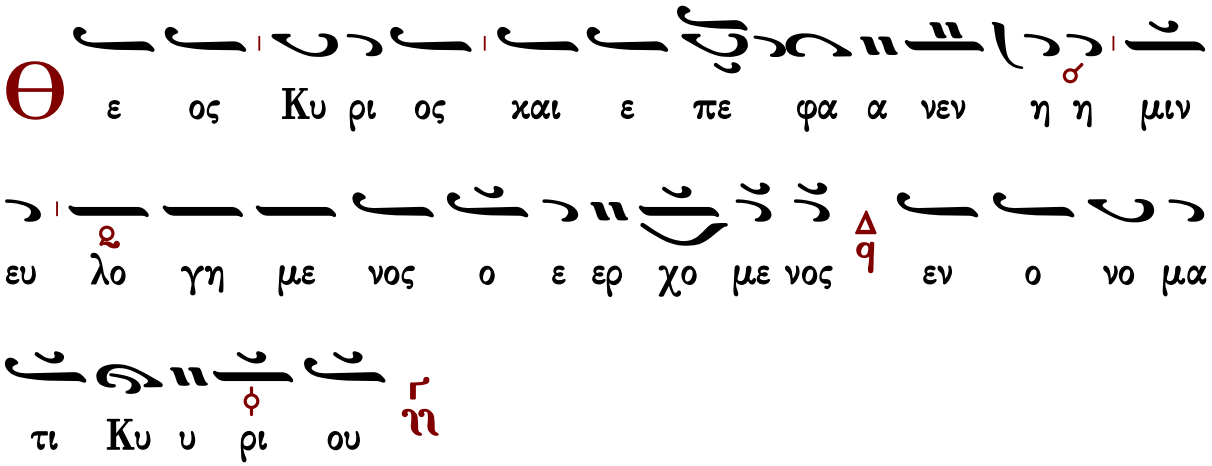

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ↥

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ↧

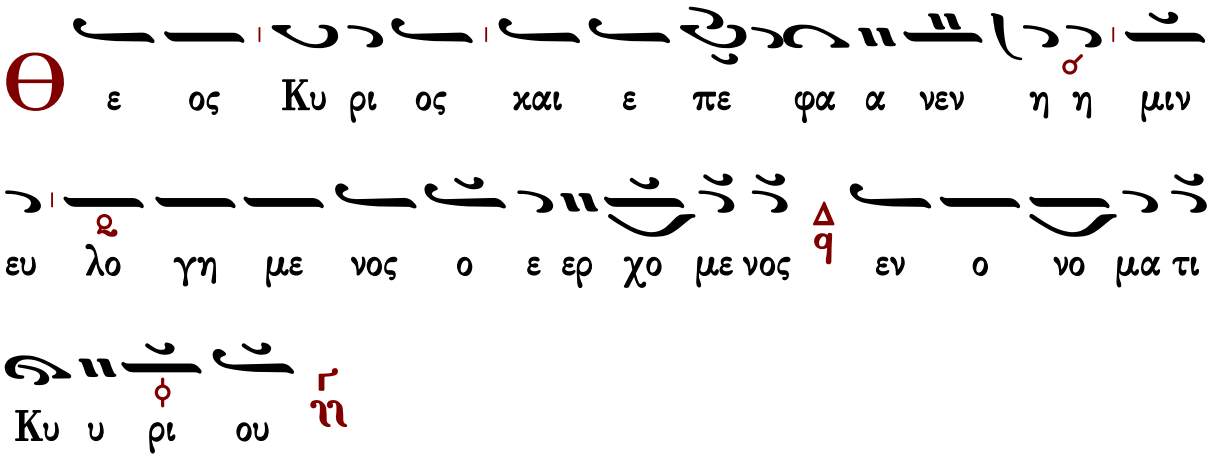

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↥

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.430*

Ἦχος λ π ἡ Γα

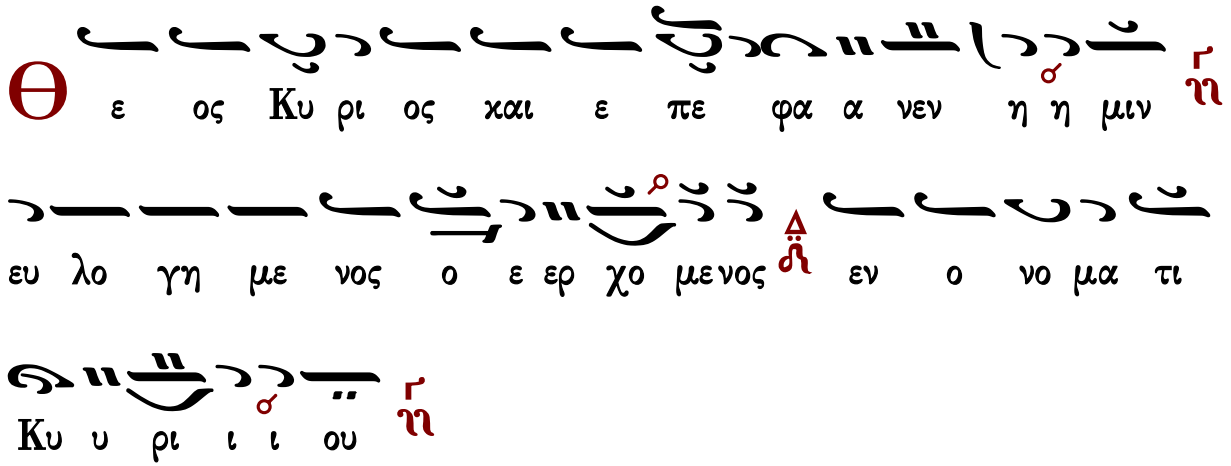

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.140*

Ἦχος λ π ἡ

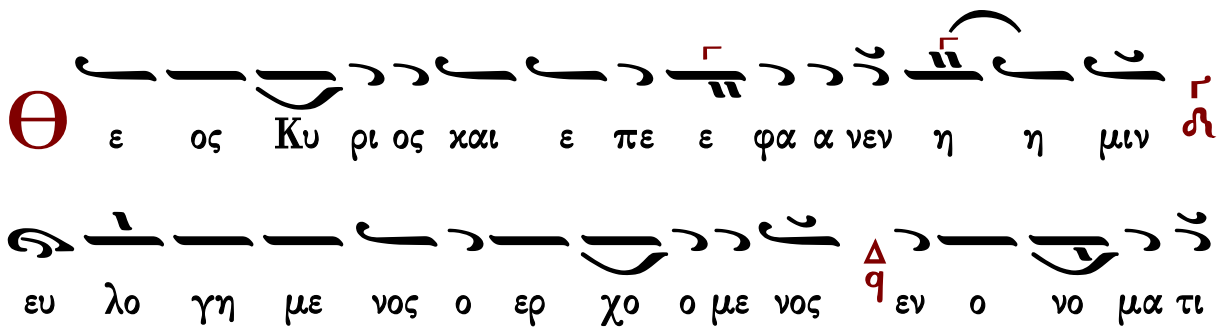

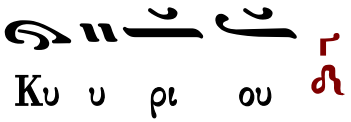

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.503*

Ἦχος λ π ἡ

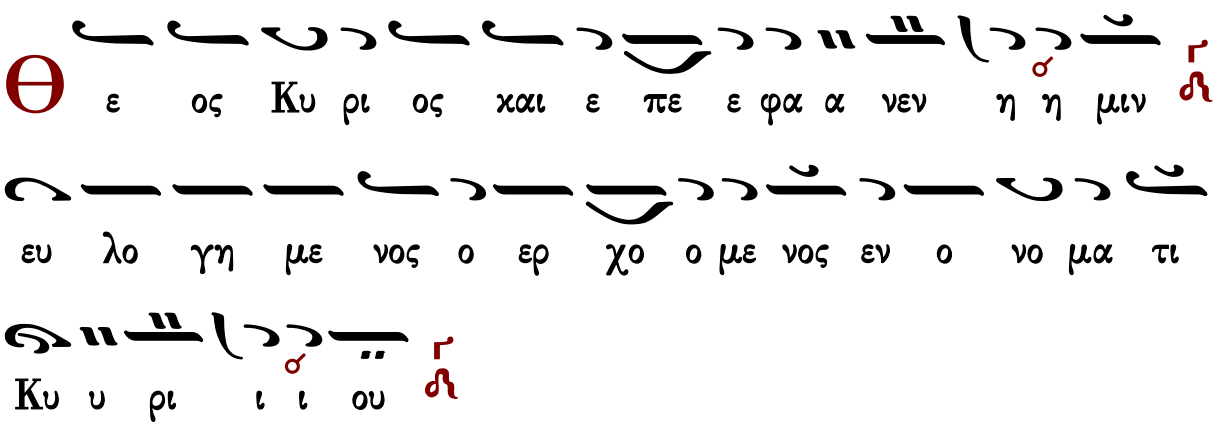

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Καθίσματα

μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ̀ π̀ ν̀η

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.151/2489*

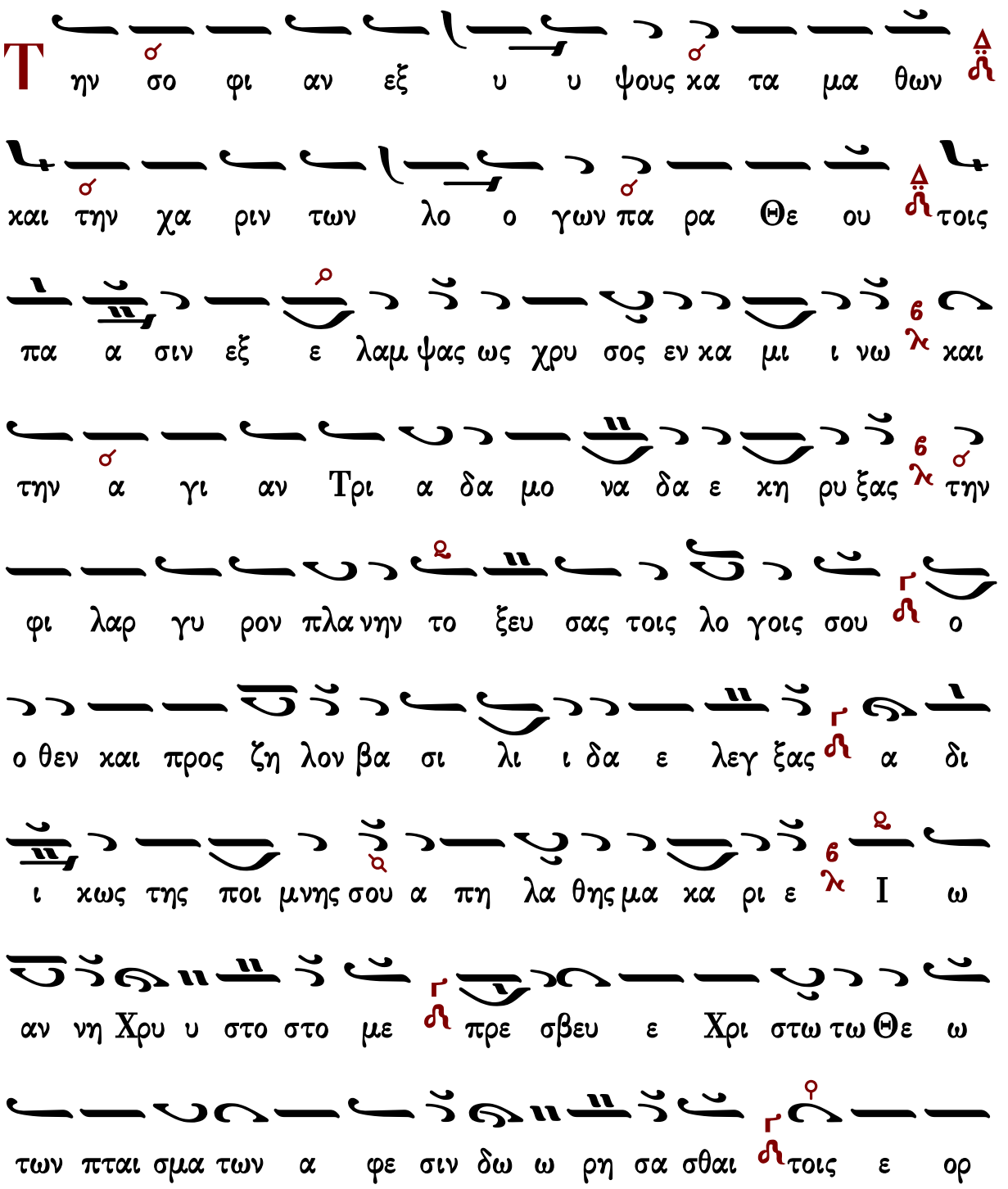

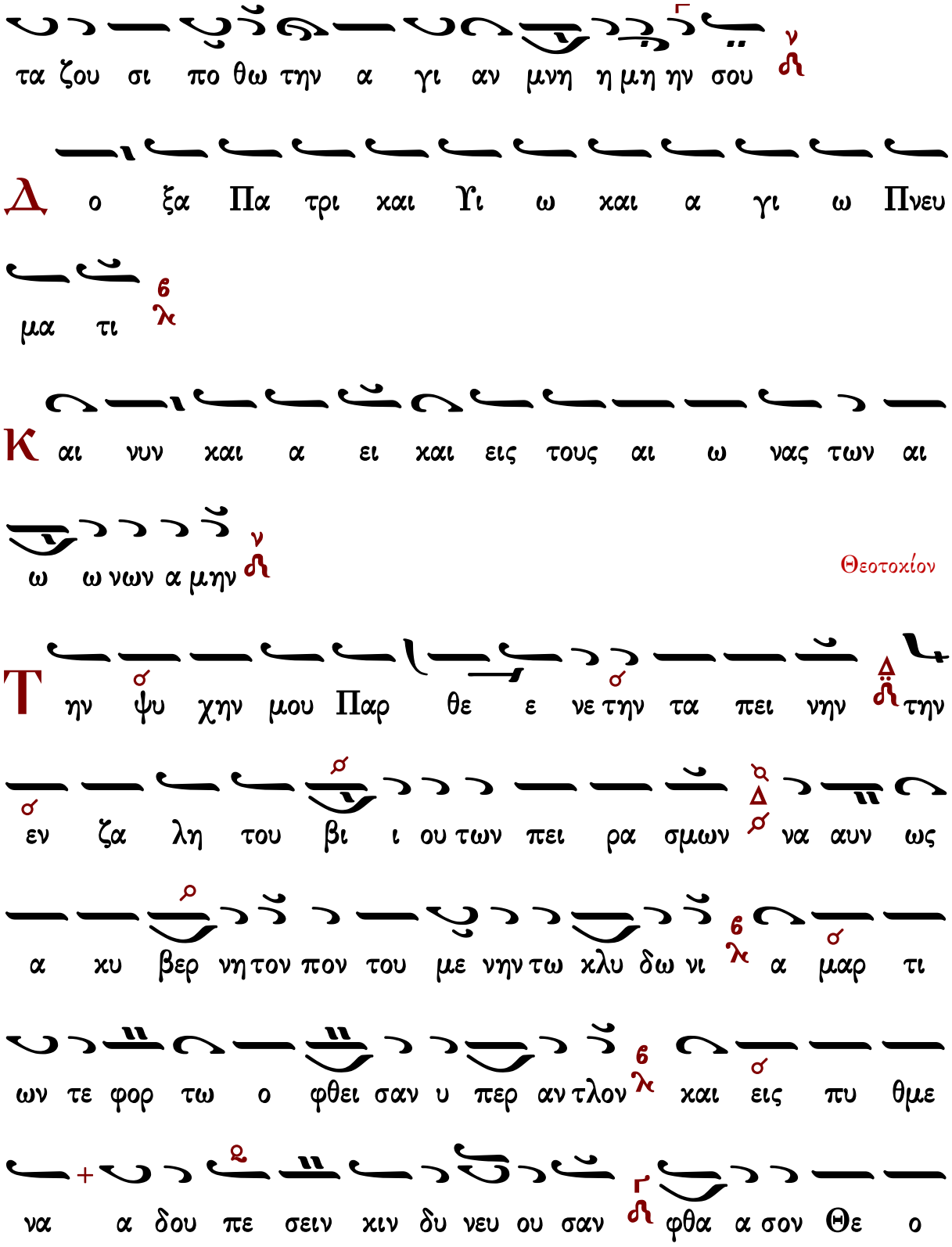
τα ζου σι πο θω την α γι αν μνη η μη ην σου
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην
Θεοτοκίον
Τ ην ψυ χην μου Παρ θε ε νε την τα πει νην την
εν ζα λη του βι ι ου των πει ρα σμων να αυν ως
α κυ βερ νη τον πον του με νην τω κλυ δω νι α μαρ τι
ων τε φορ τω ο φθει σαν υ περ αν τλον και εις πυ θμε
να α δου πε σειν κιν δυ νευ ου σαν φθα α σον Θε ο

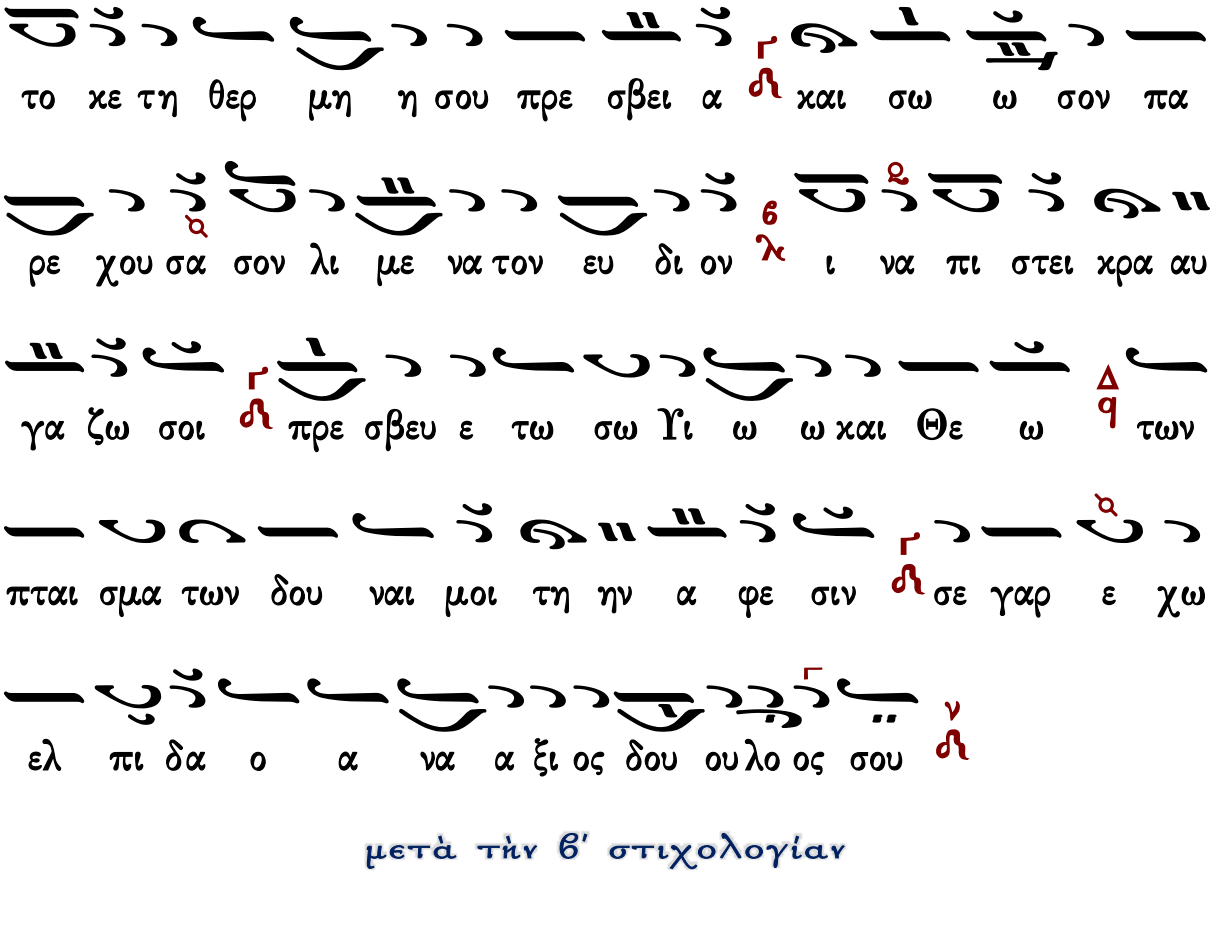

μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Θείας πίστεως

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.152/2490*

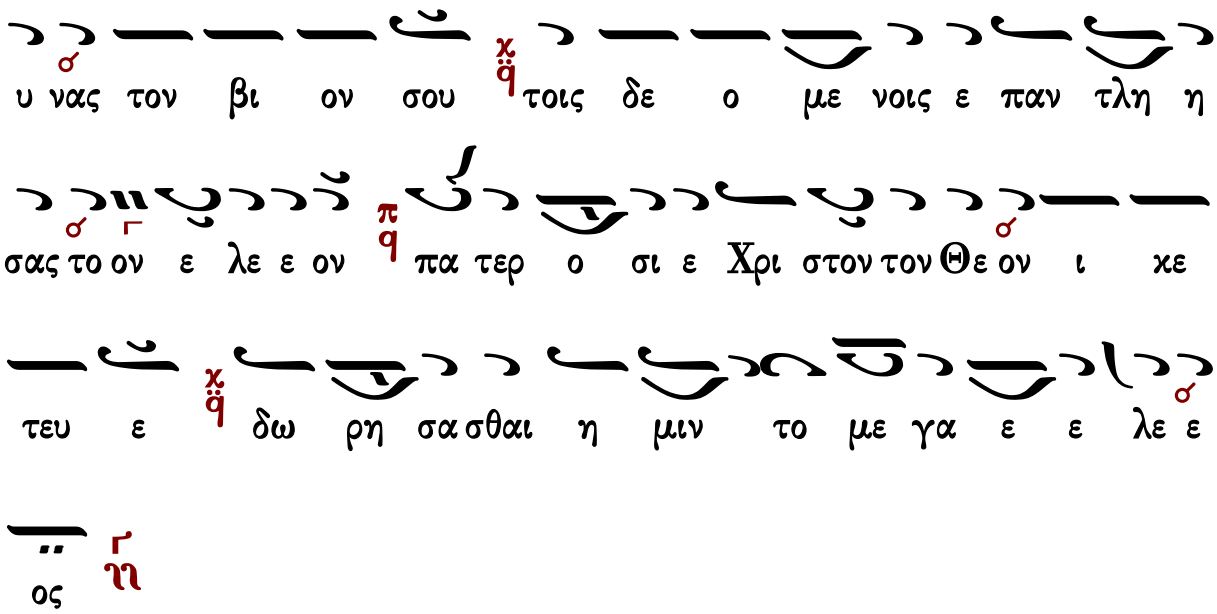

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.153/2491*

στο μον πι στοι ως δι δα χθεν τες υπ αυ του ν' τι μη η

σω μεν κα τα χρε ος χ πρε σβευ ει γαρ τω Κυ ρι ι ω

ε λε η θη ναι σ τας ψυ χας η η μων χ

Θεοτοκίον

Ἦχος δ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.153/2491*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην χ

Το εξ αι σι ον θαυ μα το της συλ λη ψε ως χ και ο

α φρα στος τρο πος ο της κυ η σε ως ν' εν σοι ε γνω

ρι σται α γνη η α ει παρ θε νε χ κα τα πλητ τει μου

τον νουν και εξ ι στα τον λο γι σμον ν' η δο ο ξα σου Θε

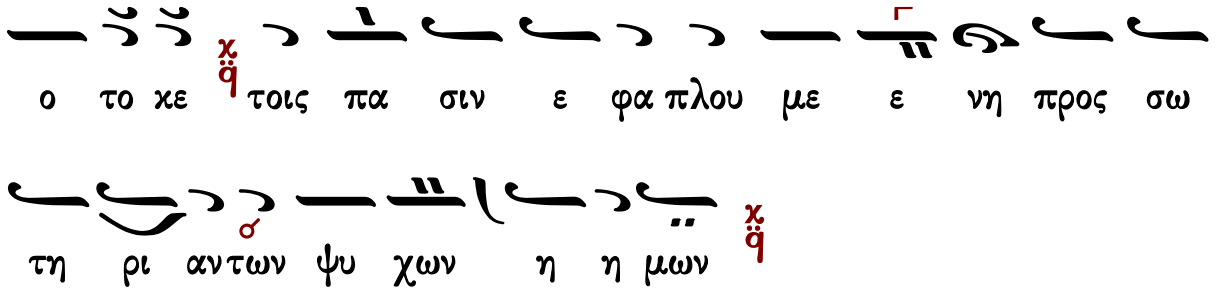

[Πολυέλεος](#)

Πολυέλεος

Δοῦλοι Κύριον

Δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούϊα.
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούια.
Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος.
Ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν.
Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος.
Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.
Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος,
Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς Θεούς.
Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν,
Ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ,
Ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.
Ἀνάγων νεφέλαις ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς.
Ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν.
Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.
Ὡς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου,
Ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.
Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε,
Ἐν Φαραῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλά,
Καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς.
Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων.
Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν.
Καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.

Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν,
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.
Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.
Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.
Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν.
Ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.
Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται.
Οὐδὲ γὰρ ἔστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά,
Καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς.
Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιὼν ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Ἐξομολογεῖσθε

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν Κυρίων, ἀλληλούϊα·…
Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα·…
Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ἀλληλούϊα·…
Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ἀλληλούϊα·…
Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα·…
Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ἀλληλούϊα·…
Τὴν σελήνην, κ᾽ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ἀλληλούϊα·…
Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ἀλληλούϊα·…
Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ἀλληλούϊα·…
Ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ἀλληλούϊα·…
Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ἀλληλούϊα·…

Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ἀλληλούϊα·…
Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῖς εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ἀλληλούϊα·…
Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλληλούϊα·…
Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ἀλληλούϊα·…
Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ἀλληλούϊα·…
Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων, ἀλληλούϊα·…
Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν, ἀλληλούϊα·…
Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ἀλληλούϊα·…
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ἀλληλούϊα·…
Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ἀλληλούϊα·…
Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ἀλληλούϊα·…
Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, ἀλληλούϊα·…
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.

Ἐκλογὴ εἰς ἱεράρχας

Ἦχος λ̅ ⲡ̅ ⲛ̅ⲟ̅

Τὴν οἰκουμένην. Ἀλληλούϊα
Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. Ἀλληλούϊα
Οἵ τε γηγενεῖς καὶ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης.
Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.
Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.
Πορευόμενος ἄμωμος καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην.
Ἀθῶος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ.
Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.
Τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἐκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου,
Τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα.
Διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.
Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖρας μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου Κύριε.
Τοῦ ἀκοῦσαι με φωνῆς αἰνέσεώς σου καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι μὴ παρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ ὑψοῦτε κέρας.
Οὐκ ἐκάθησα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω.
Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθήσω.
Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.
Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεταιι.
Οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ, ἐν κρίσει.
Ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.
Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ᾽ αὐτόν.
Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.
Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.
Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.
Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Ἀλληλούϊα

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοῦλοι Κύριον

μέλος σύντομον

Ἦχος 4 ἡ Πα

Ἀγγελικός Χορός Πολυέλεοι
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιον Ὄρος 2002 σ.1*

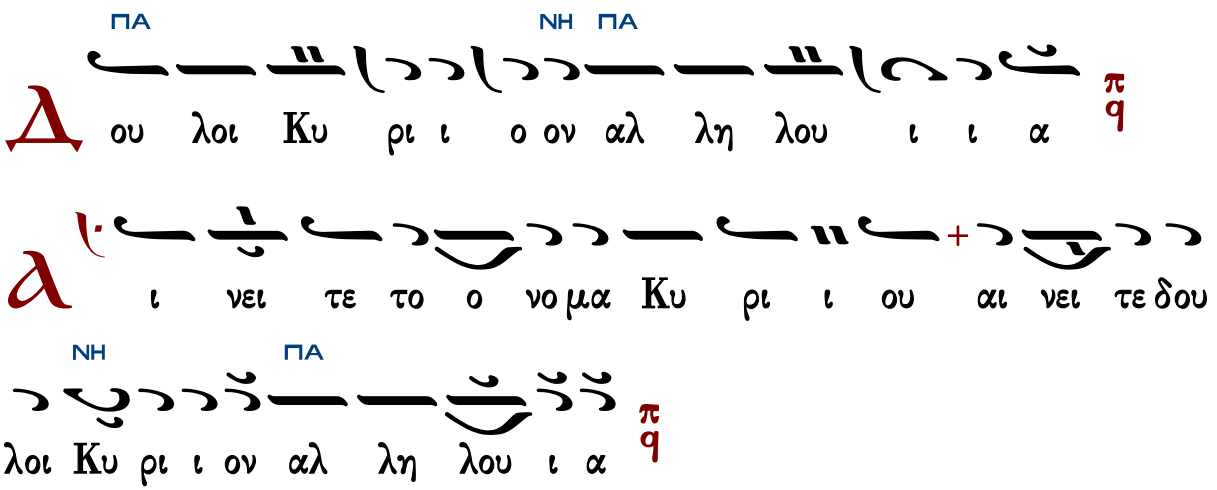

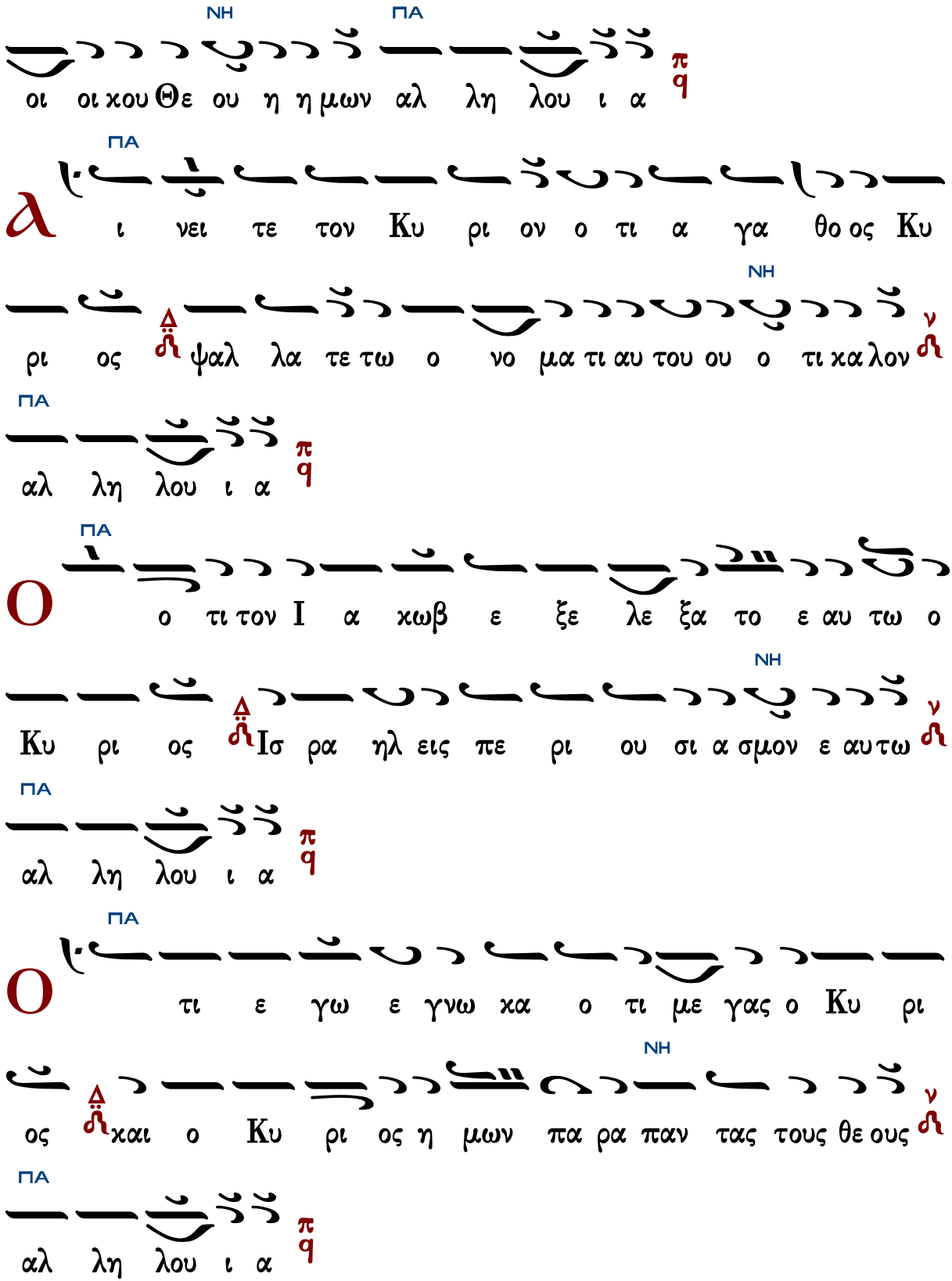
ΝΗ ΠΑ
οι οι χου Θε ου η η μων αλ λη λου ι α
ΠΑ
ι νει τε τον Κυ ρι ον ο τι α γα θο ος Κυ
ΝΗ
ρι ος ψαλ λα τε τω ο νο μα τι αυ του ου ο τι κα λον
ΠΑ
αλ λη λου ι α
ΠΑ
ο τι τον Ι α κωβ ε ξε λε ξα το ε αυ τω ο
ΝΗ
Κυ ρι ος Ισ ρα ηλ εις πε ρι ου σι α σμον ε αυ τω
ΠΑ
αλ λη λου ι α
ΠΑ
τι ε γω ε γνω κα ο τι με γας ο Κυ ρι
ΝΗ
ος και ο Κυ ρι ος η μων πα ρα παν τας τους θε ους
ΠΑ
αλ λη λου ι α

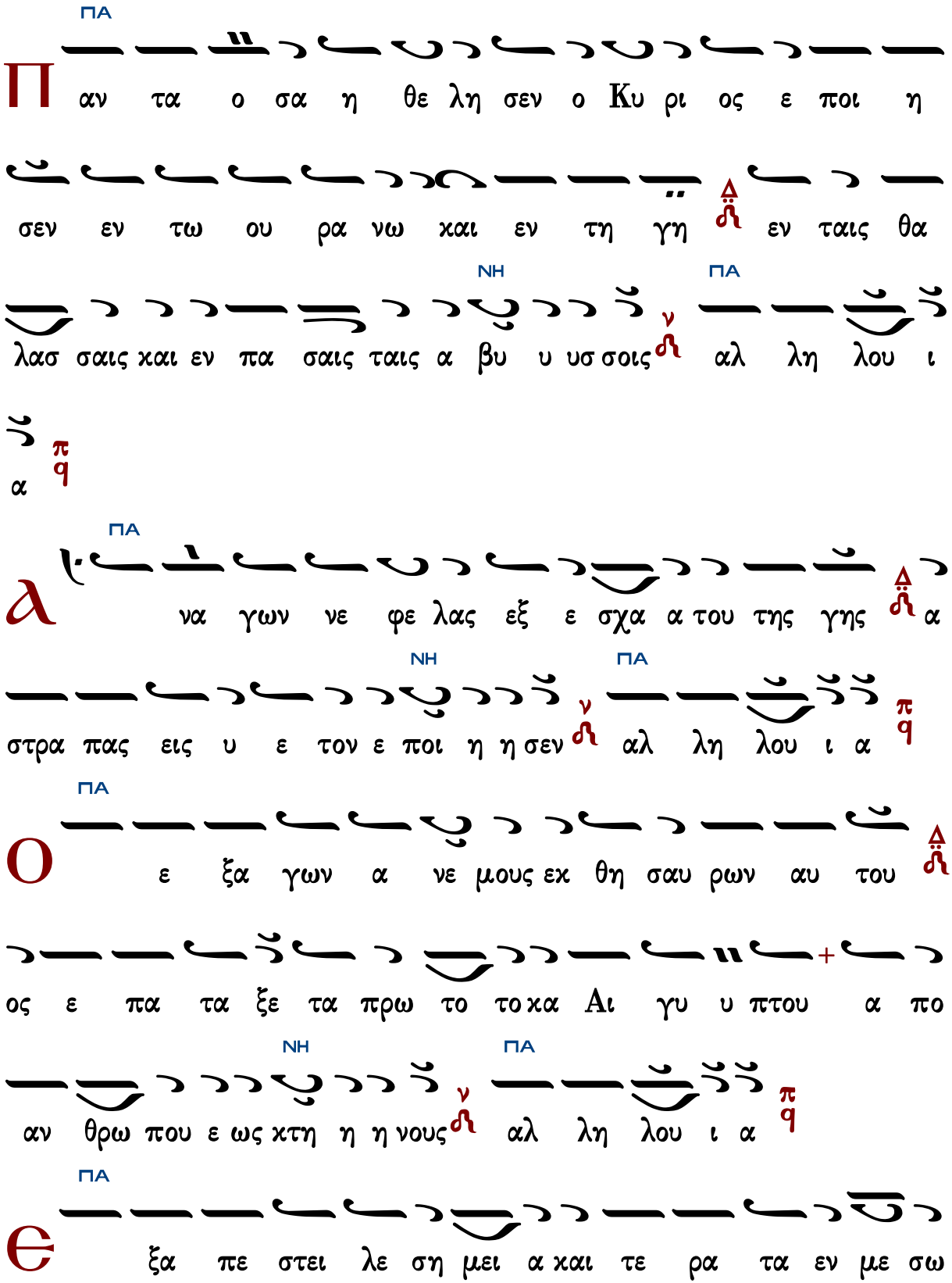
ΠΑ
Π
αν τα ο σα η θε λη σεν ο Κυ ρι ος ε ποι η
σεν εν τω ου ρα νω και εν τη γη εν ταις θα
λασ σαις και εν πα σαις ταις α βυ υ υσ σοις αλ λη λου ι
α
ΠΑ
λ
να γων νε φε λας εξ ε σχα α του της γης α
ΝΗ
ΠΑ
στρα πας εις υ ε τον ε ποι η η σεν αλ λη λου ι α
ΠΑ
ο
ε ξα γων α νε μους εκ θη σαυ ρων αυ του
ος ε πα τα ξε τα πρω το το κα Αι γυ υ πτου α πο
ΝΗ
ΠΑ
αν θρω που ε ως κτη η η νους αλ λη λου ι α
ΠΑ
θ
ξα πε στει λε ση μει α και τε ρα τα εν με σω

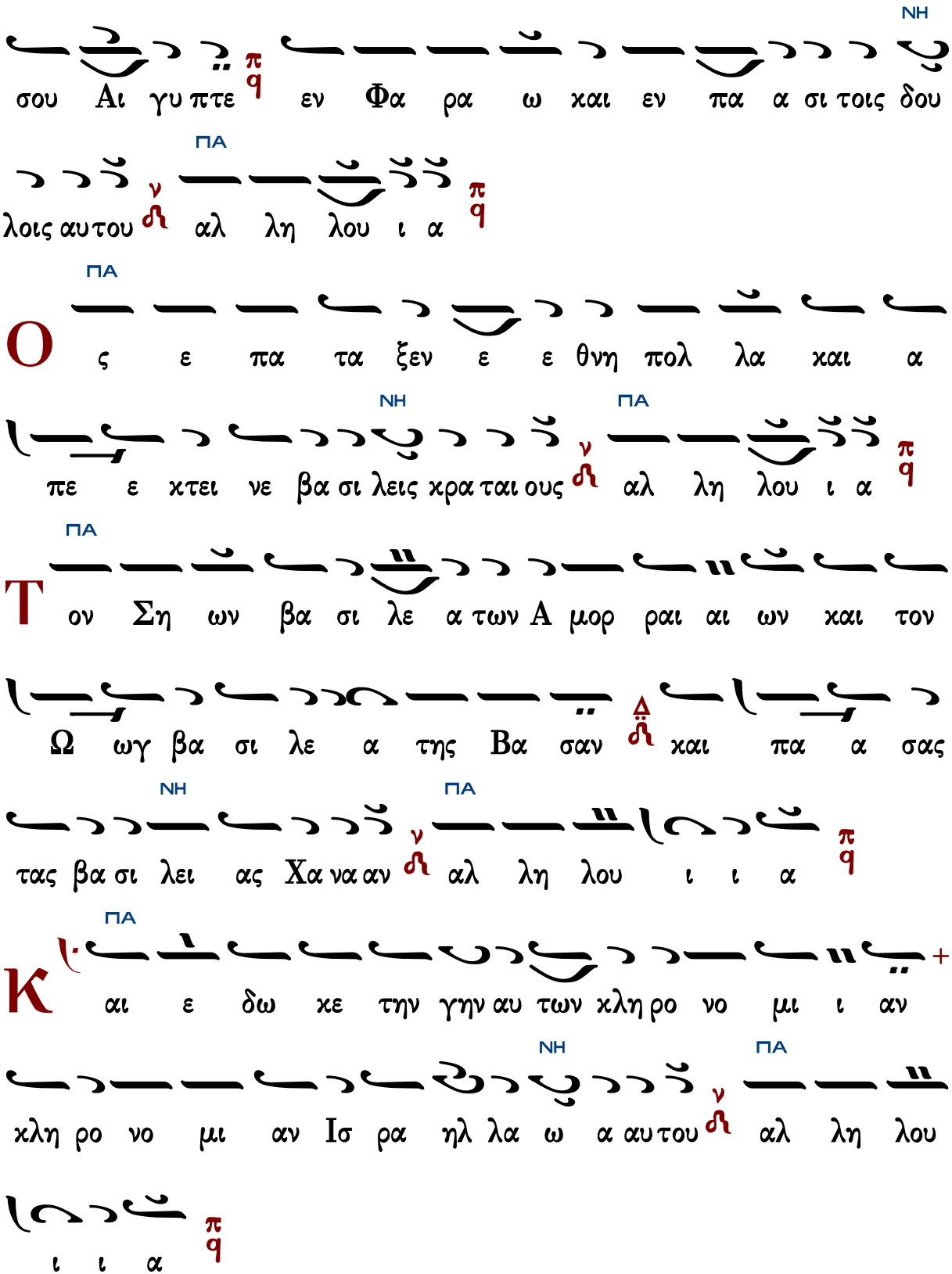
ΝΗ
σου Αι γυ πτε εν Φα ρα ω και εν πα α σι τοις δου
ΠΑ
λοις αυ του αλ λη λου ι α
Ο ΠΑ
ς ε πα τα ξεν ε ε θνη πολ λα και α
πε ε κτει νε βα σι λεις κρα ται ους αλ λη λου ι α
ΝΗ ΠΑ
Τ ΠΑ
ον Ση ων βα σι λε α των Α μορ ραι αι ων και τον
Ω ωγ βα σι λε α της Βα σαν και πα α σας
τας βα σι λει ας Χα να αν αλ λη λου ι ι α
ΝΗ ΠΑ
Κ ΠΑ
αι ε δω κε την γην αυ των κλη ρο νο μι ι αν
κλη ρο νο μι αν Ισ ρα ηλ λα ω α αυ του αλ λη λου
ΝΗ ΠΑ
ι ι α

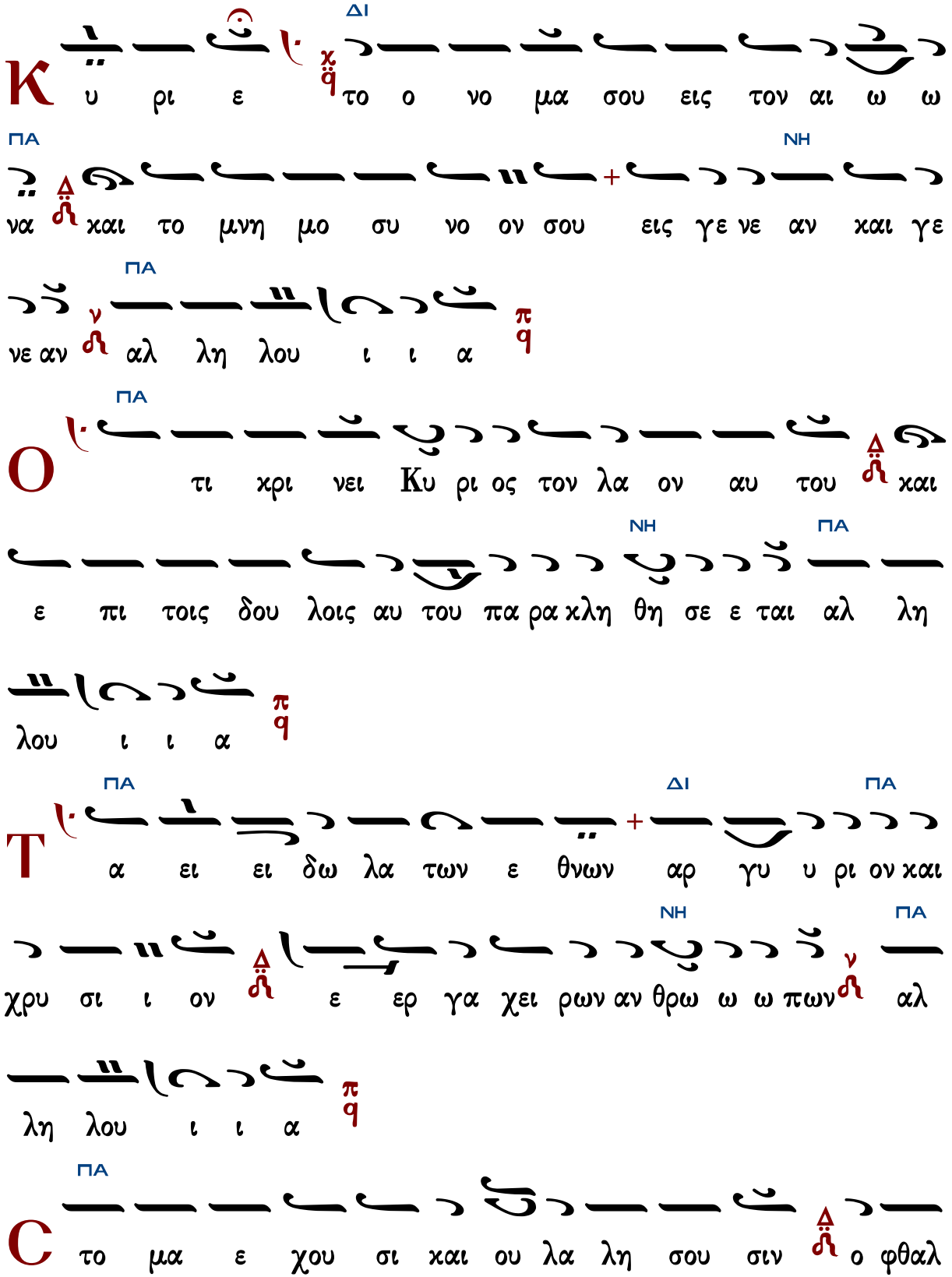
K
ΔΙ
υ ρι ε το ο νο μα σου εις τον αι ω ω
ΠΑ
ΝΗ
να και το μνη μο συ νο ον σου εις γε νε αν και γε
ΠΑ
νε αν αλ λη λου ι ι α
O
ΠΑ
τι χρι νει Ku ρι ος τον λα ον αυ του και
ΝΗ
ΠΑ
ε πι τοις δου λοις αυ του πα ρα κλη θη σε ε ται αλ λη
λου ι ι α
T
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
α ει ει δω λα των ε θνων αρ γυ υ ρι ον και
ΝΗ
ΠΑ
χρυ σι ι ον ε ερ γα χει ρων αν θρω ω ω πων αλ
λη λου ι ι α
C
ΠΑ
το μα ε χου σι και ου λα λη σου σιν ο φθαλ

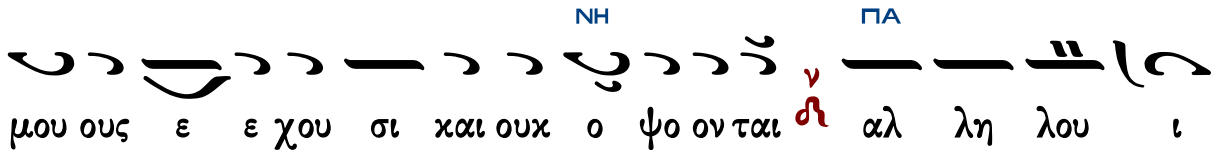
ΝΗ
ΠΑ
μου ους ε ε χου σι και ουκ ο ψο ον ται αλ λη λου ι

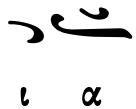
ι α

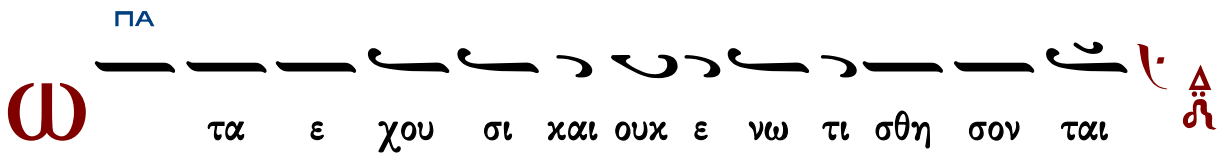
ΠΑ
Ω
τα ε χου σι και ουκ ε νω τι σθη σον ται

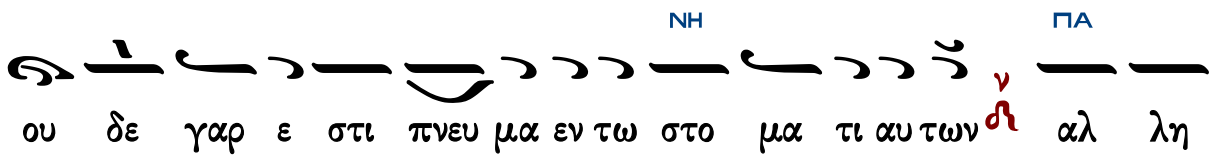
ΝΗ
ΠΑ
ου δε γαρ ε στι πνευ μα εν τω στο μα τι αυ των αλ λη

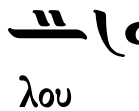
λου ι ι α

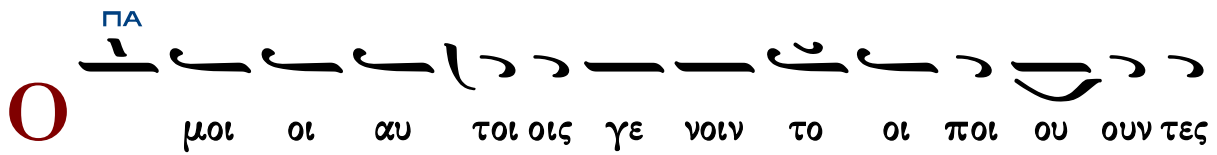
ΠΑ
Ο
μοι οι αυ τοι οις γε νοιν το οι ποι ου ουν τες

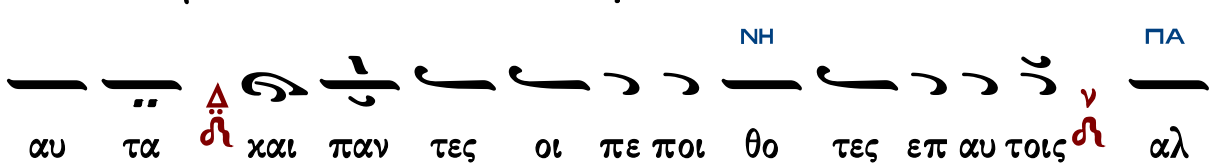
ΝΗ
ΠΑ
αυ τα και παν τες οι πε ποι θο τες επ αυ τοις αλ

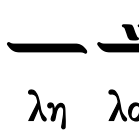
λη λου ι ι α

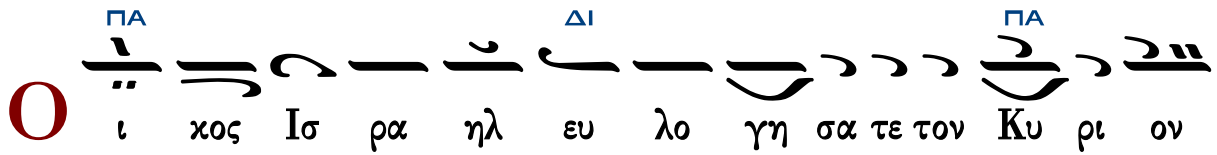
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
Ο
ι χος Ισ ρα ηλ ευ λο γη σα τε τον Κυ ρι ον

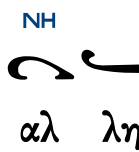
ΝΗ
ΠΑ
αλ λη λου ι α

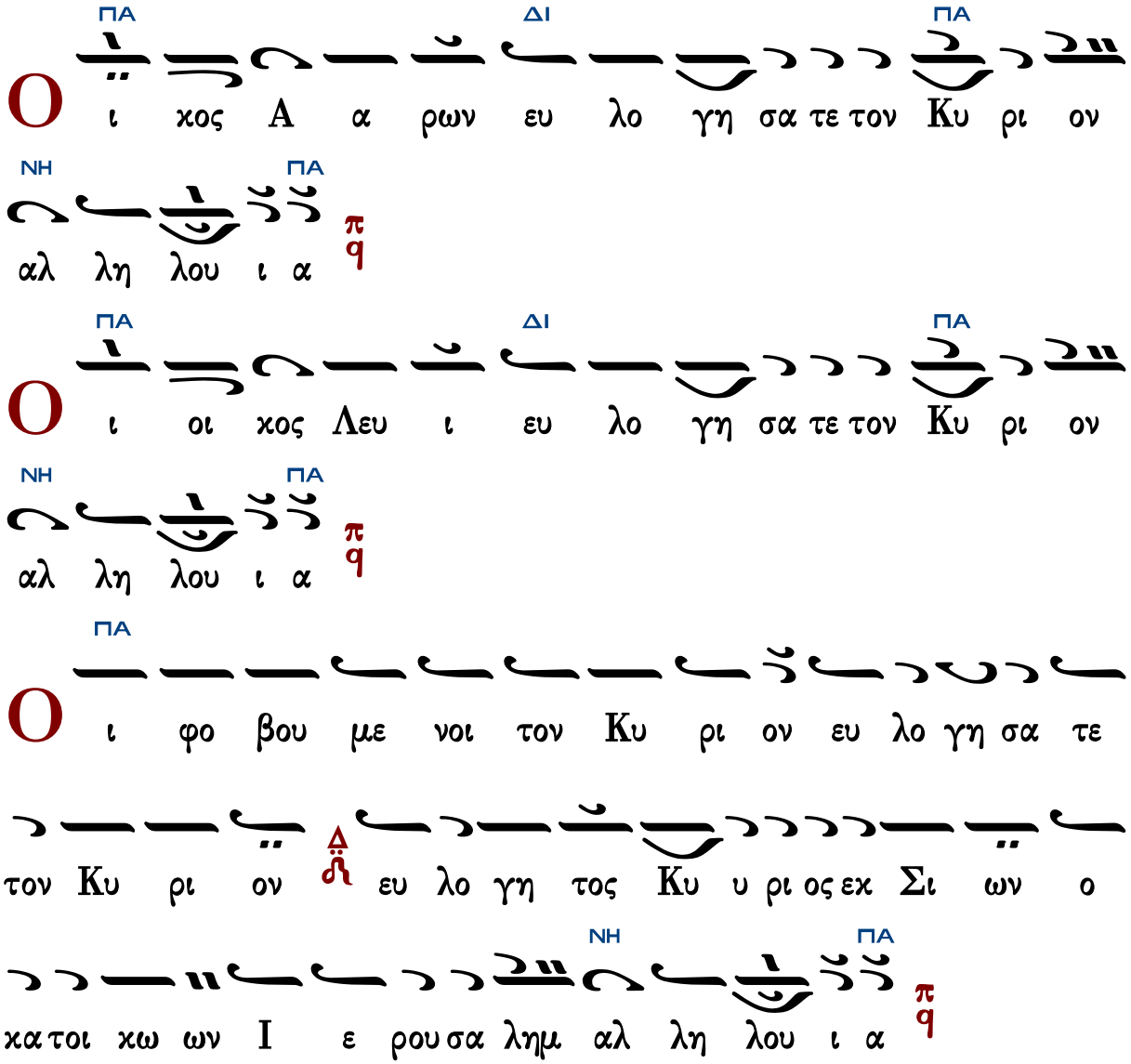

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐξομολογεῖσθε

5ηχον – Ῥυθμὸς τρίσημος
Ἦχοι: α΄, πλ.δ΄, πλ. β΄, βαρύς, α΄

Ψαλμός 135

Ἦχος Πα

Ψαλτήριον Τερπνόν
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
1995 σ.607#

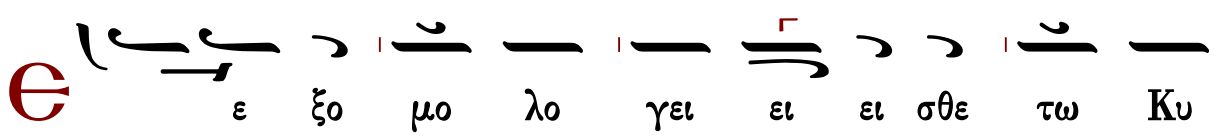

ρι ι ω ο τι α α γα θο ο ος Αλ λη λου

ι α π/q ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε

ε λε ος αυ του Αλ λη λου ι α π/q

℮ ε ξο μο λο γει ει ει σθε τω ω Θε ω

των θε ω ω ων Αλ λη λου ι α π/q ο ο τι εις το ον

αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου ι

α π/q

℮ ε ξο μο λο γει ει ει σθε τω Κυ ρι ω

τω ων κυ ρι ι ι ω ω ων Αλ λη λου ι α π/q

ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος

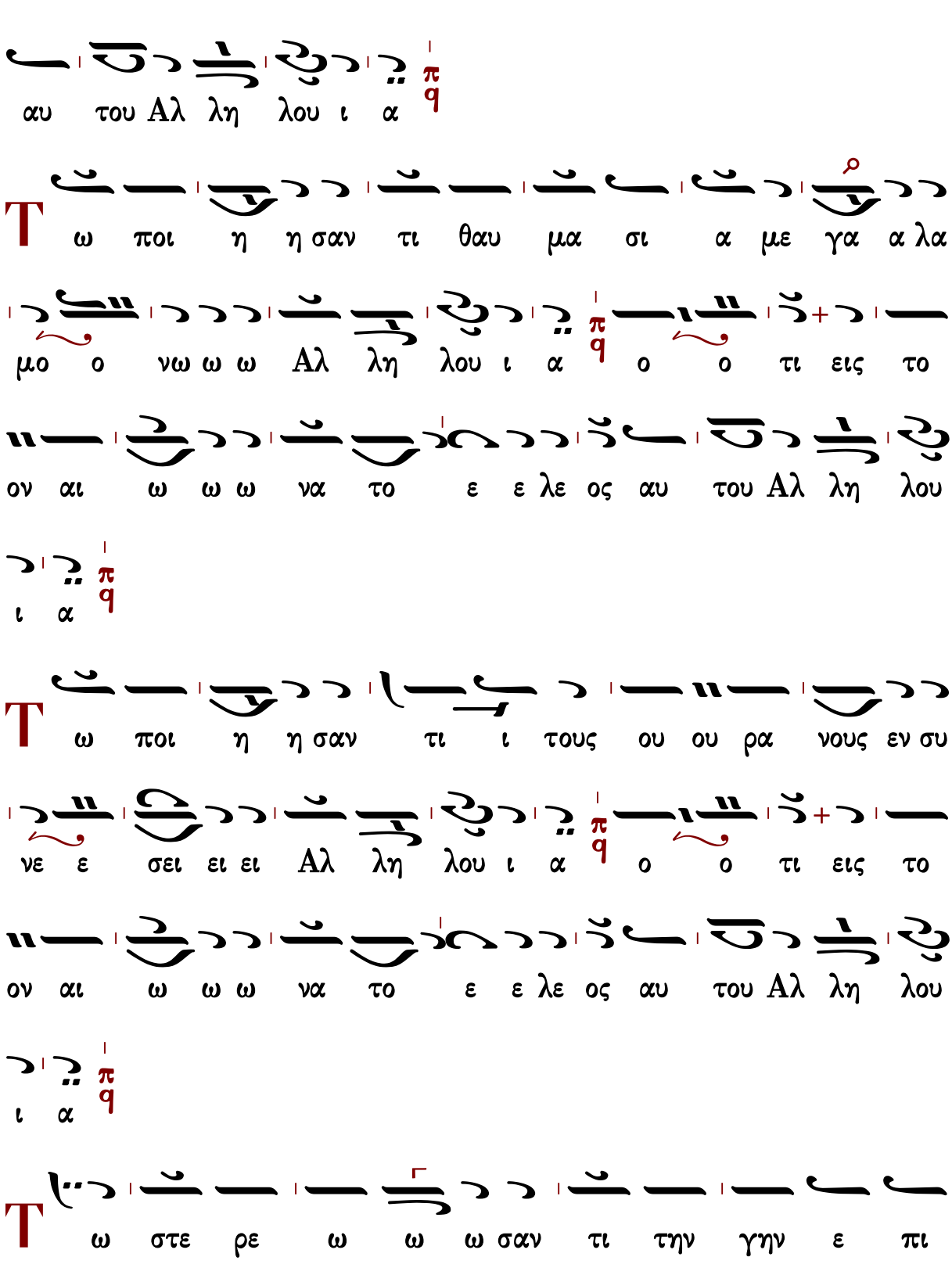
αυ του Αλ λη λου ι α
ω ποι η η σαν τι θαυ μα σι α με γα α λα
μο ο νω ω ω Αλ λη λου ι α ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου
ι α
ω ποι η η σαν τι ι τους ου ου ρα νους εν συ
νε ε σει ει ει Αλ λη λου ι α ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου
ι α
ω στε ρε ω ω ω σαν τι την γην ε πι

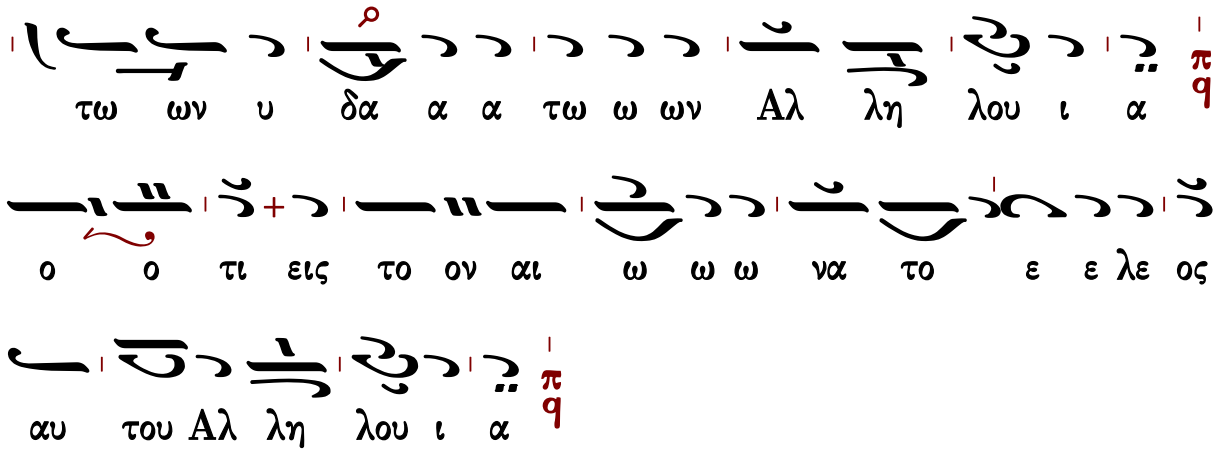
τω ων υ δα α α τω ω ων Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α

Ἦχος λ Πα

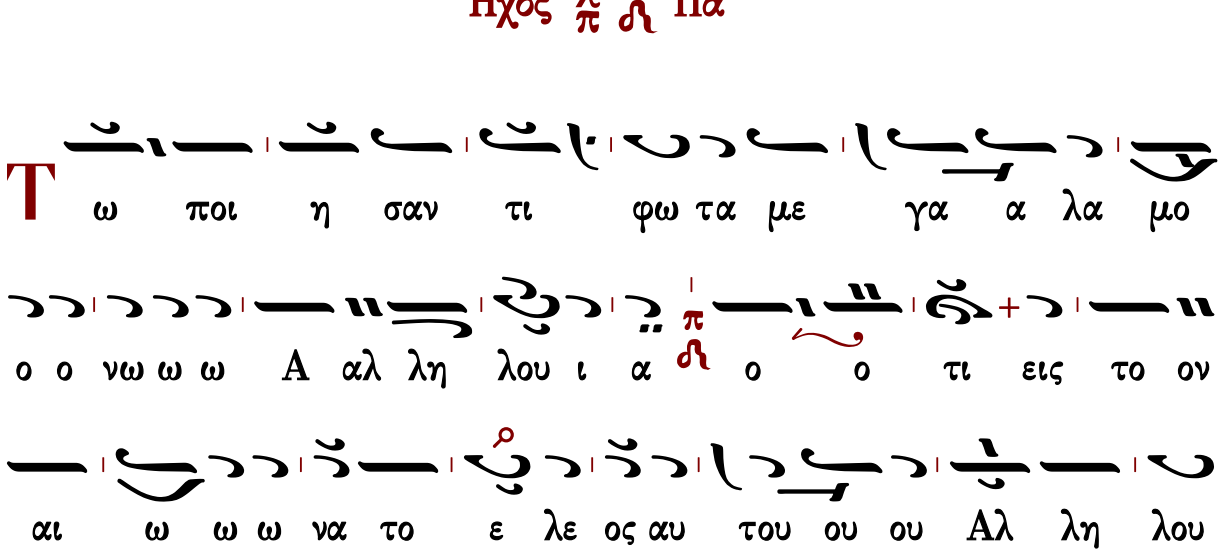
Τω ποι η σαν τι φω τα με γα α λα μο
ο ο νω ω ω Α αλ λη λου ι α ο ο τι εις το ον
αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ λη λου
ου ι α

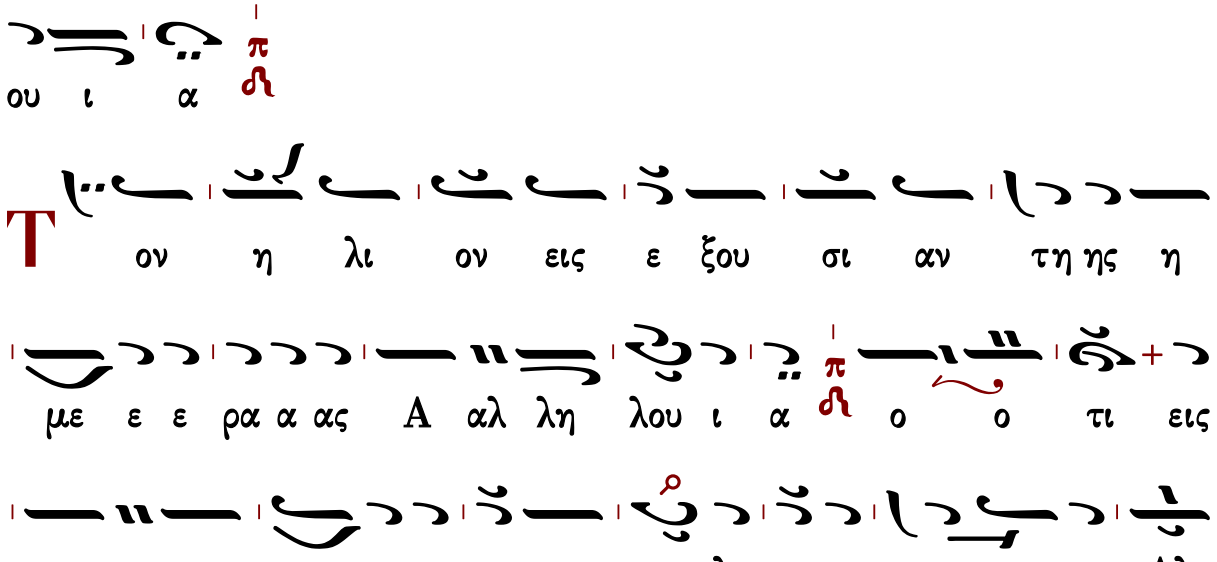
Τον η λι ον εις ε ξου σι αν τη ης η
με ε ε ρα α ας Α αλ λη λου ι α ο ο τι εις
το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ

λη λου ου ι α
Τ ην σε λη νην και τους α στε ρας εις ε ξου
σι αν τη νυ κτο ο ος Α αλ λη λου ι α ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου
ου Αλ λη λου ου ι α
Τ ω πα τα ξαν τι Αι γυ πτον συν τοις
πρω ω το το κοις αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ
του ου ου Αλ λη λου ου ι α
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

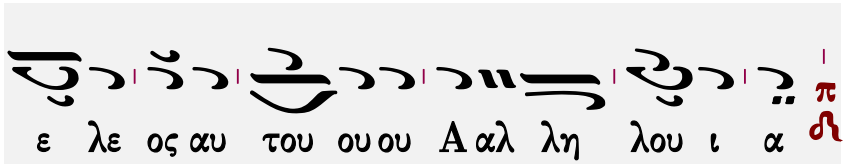
ε λε ος αυ του ουου Α αλ λη λου ι α

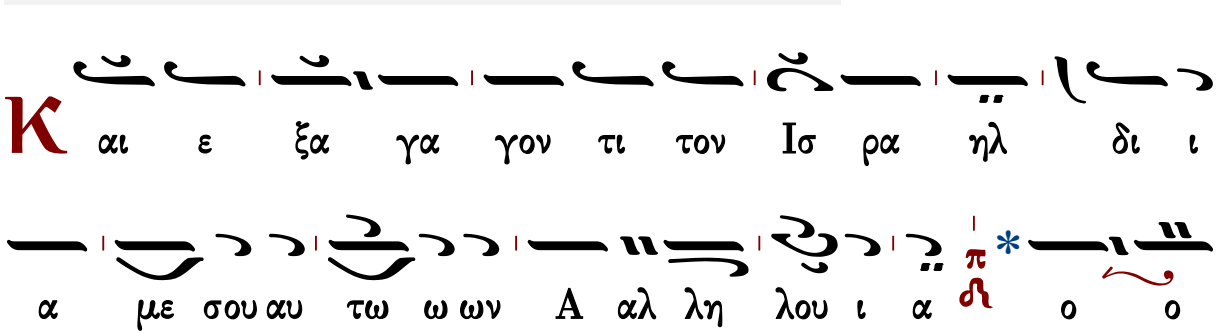
Κ
αι ε ξα γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι
α με σου αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου
ου Αλ λη λου ου ι α

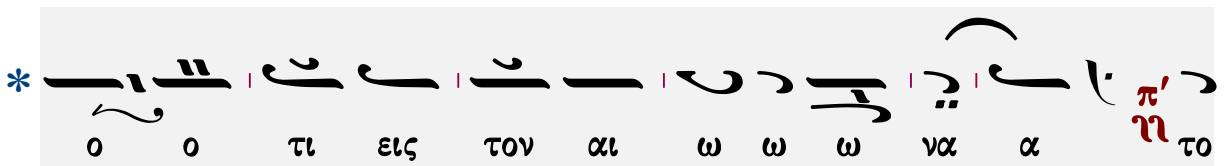
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

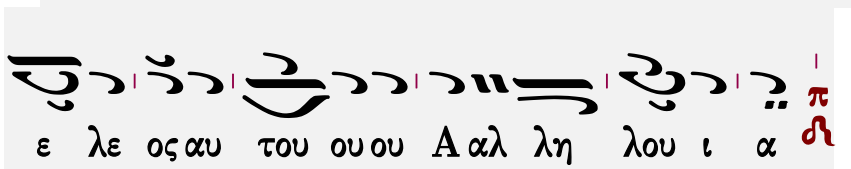
ε λε ος αυ του ουου Α αλ λη λου ι α

Ἦχος λ π Πα

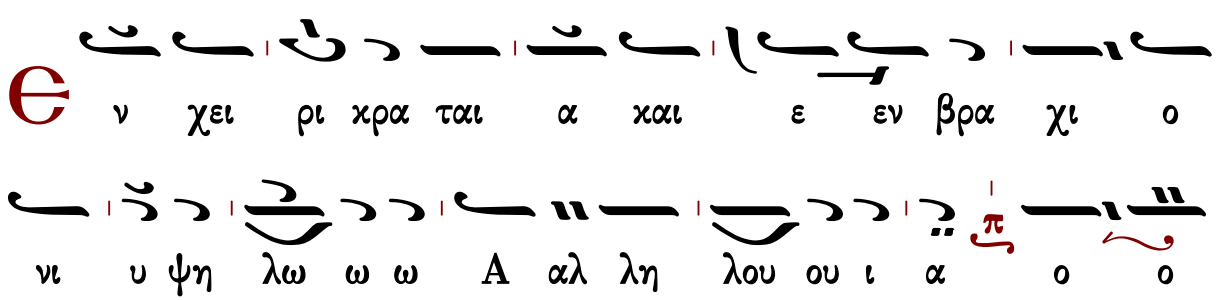
Θ
ν χει ρι χρα ται α και ε εν βρα χι ο
νι υ ψη λω ω ω Α αλ λη λου ου ι α ο ο

τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του

ου ου A αλ λη λου ου ι α

T ω κα τα δι ε λον τι την E ρυ

θρα α αν θα λασ σαν εις δι αι ρε ε ε σει ει εις

A αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι

ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη λου ου

ι α

K αι δι α γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι

α με σου αυ τη η ης A αλ λη λου ου ι α ο ο

τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του

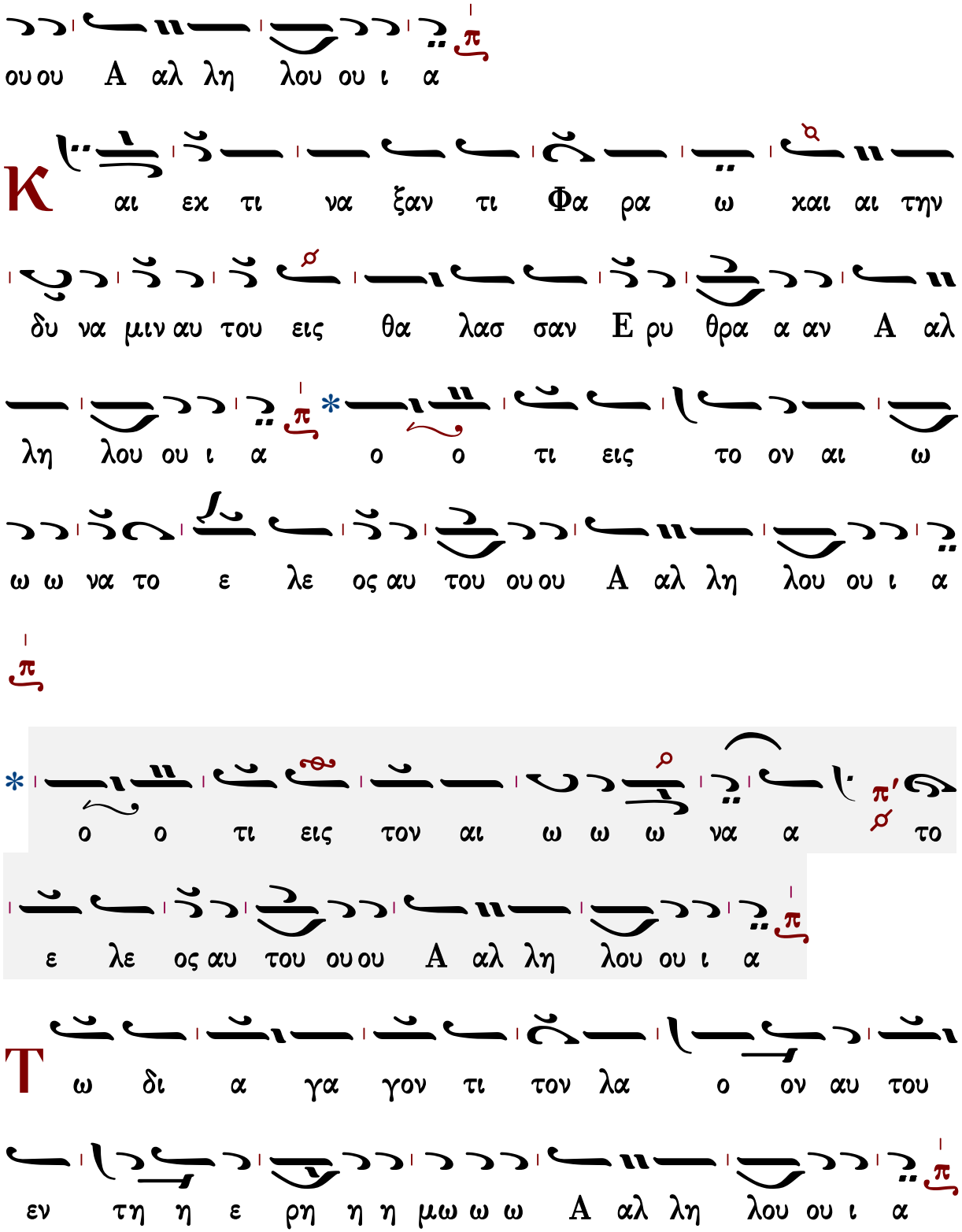
ου ου A αλ λη λου ου ι α
Κ αι εκ τι να ξαν τι Φα ρα ω και αι την
δυ να μιν αυ του εις θα λασ σαν Ε ρυ θρα α αν A αλ
λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι ω
ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη λου ου ι α
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη λου ου ι α
Τ ω δι α γα γον τι τον λα ο ον αυ του
εν τη η ε ρη η η μω ω ω A αλ λη λου ου ι α

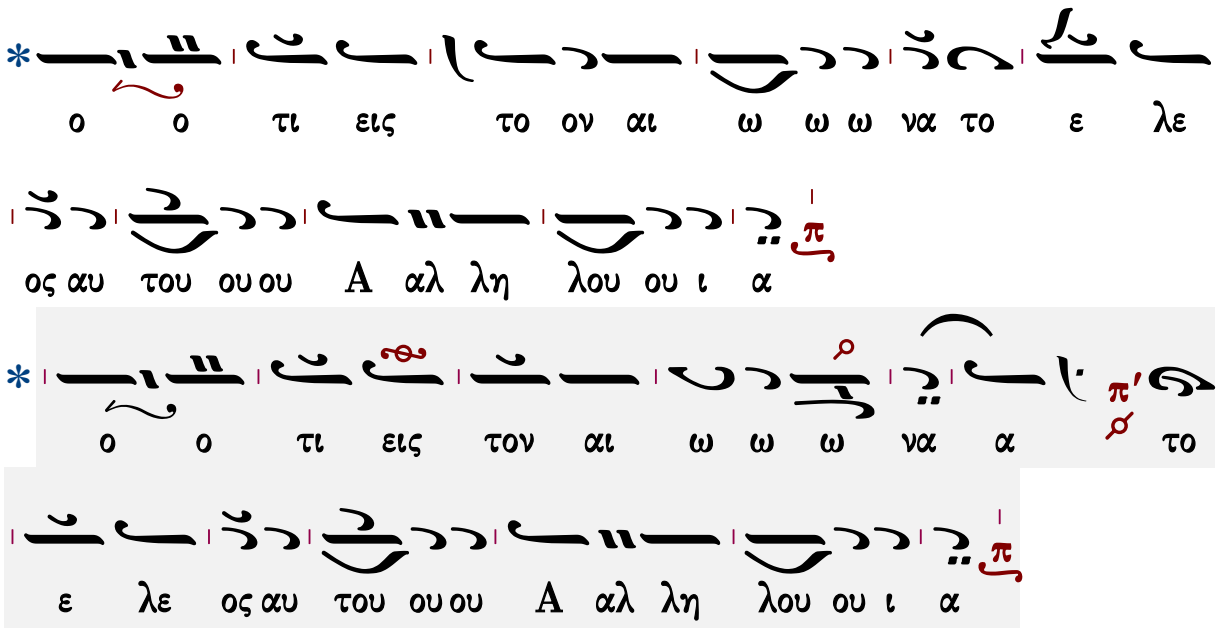
* ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε
ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α
* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Ἦχος Ζω

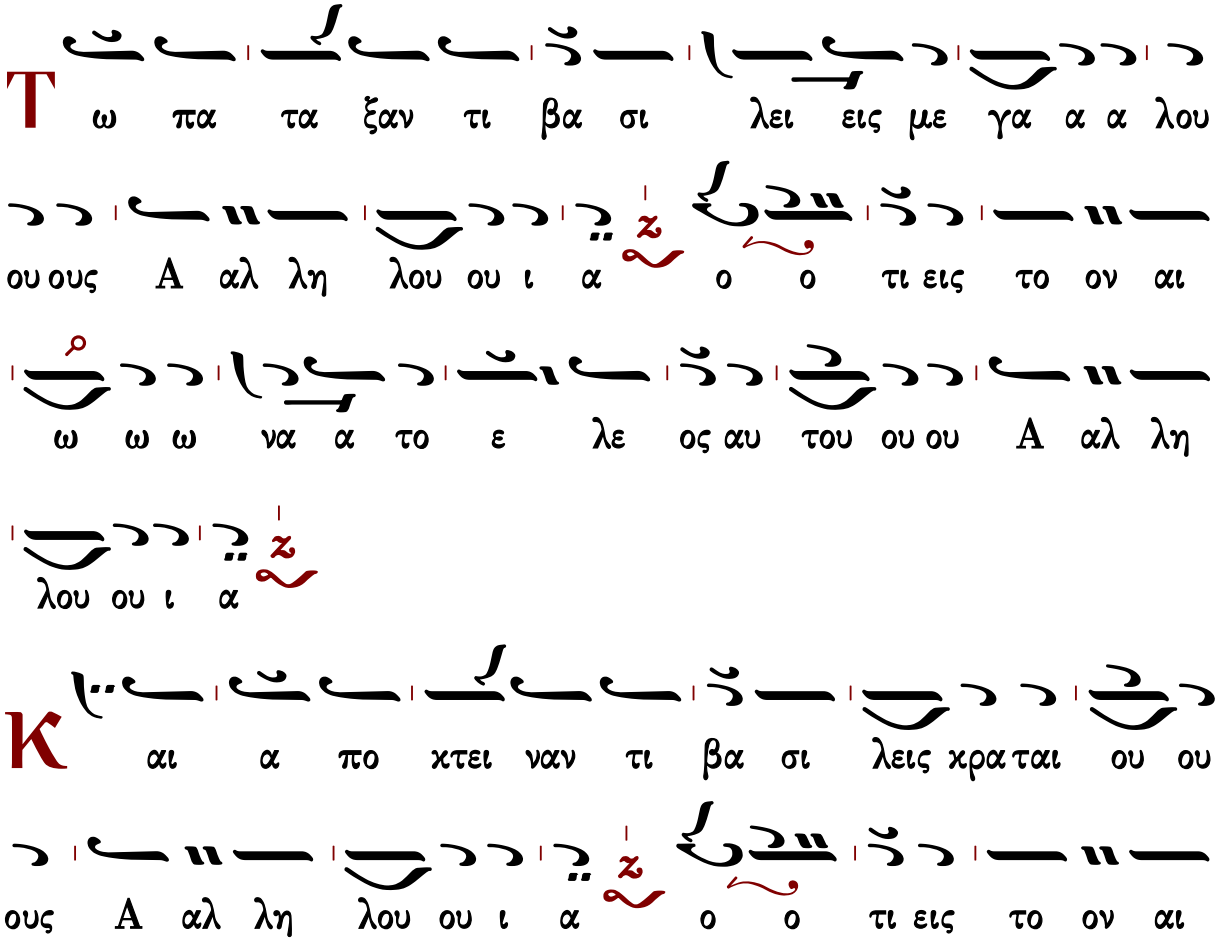
Τ ω πα τα ξαν τι βα σι λει εις με γα α α λου
ου ους Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι
ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη
λου ου ι α
Κ αι α πο κτει ναν τι βα σι λεις κρα ται ου ου
ους Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι

ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη

λου ου ι α

Τον Ση ων Βα σι λε α των Α α μορ ρε ε ε

ω ω ων Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι

ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη

λου ου ι α

Και τον Ωγ βα σι λε α γης Βα σα α αν Α αλ

λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι ω ω ω

να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

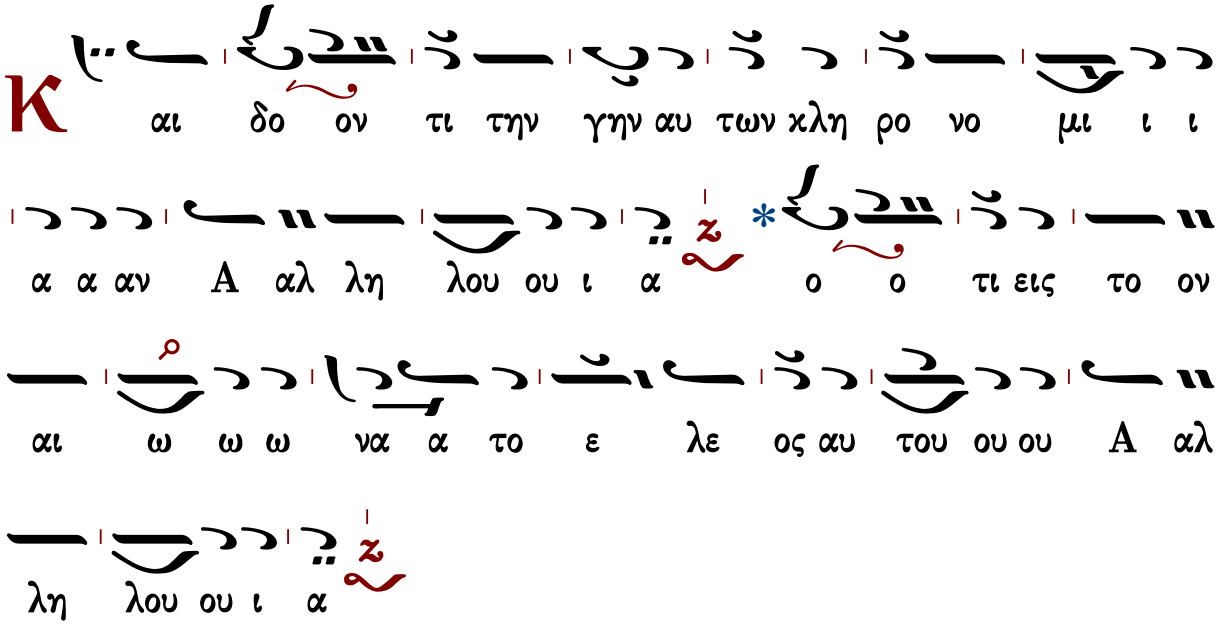
Κ
αι δο ον τι την γην αυ των χλη ρο νο μι ι ι
α α αν Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον
αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ
λη λου ου ι α

ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

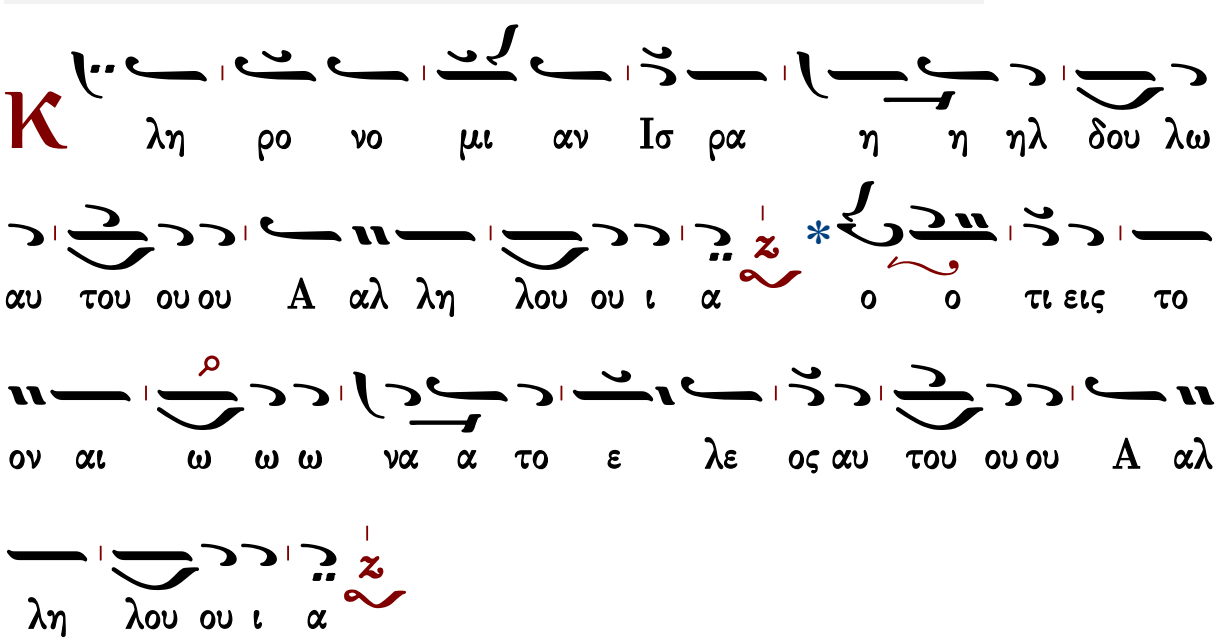
Κ
λη ρο νο μι αν Ισ ρα η η ηλ δου λω
αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ
λη λου ου ι α

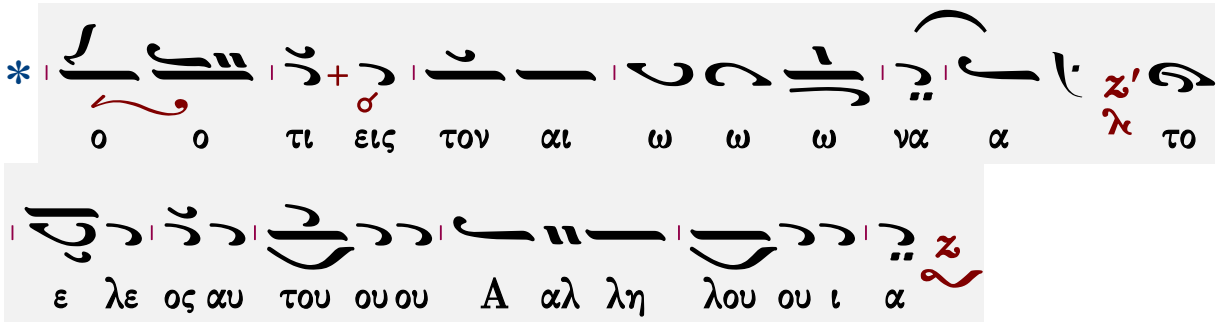
* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Ἦχος α΄. Πα

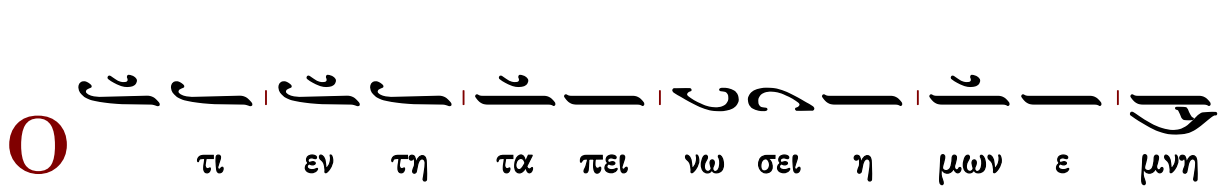
Ο τι εν τη τα πει νω σει η μων ε μνη
σθη η μω ων ο Κυ ρι ο ο ος Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α

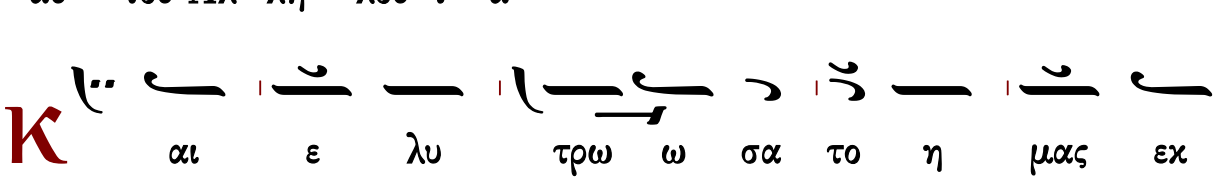
Κ αι ε λυ τρω ω σα το η μας εκ
τω ων ε χθρων η μω ω ων Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐκλογὴ εἰς ἱεράρχας

Ἦχος λ/π

π. Γεωργίου Ρήγα
Μελωδήματα Σκιάθου
1958 σ. 33*

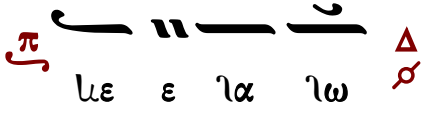

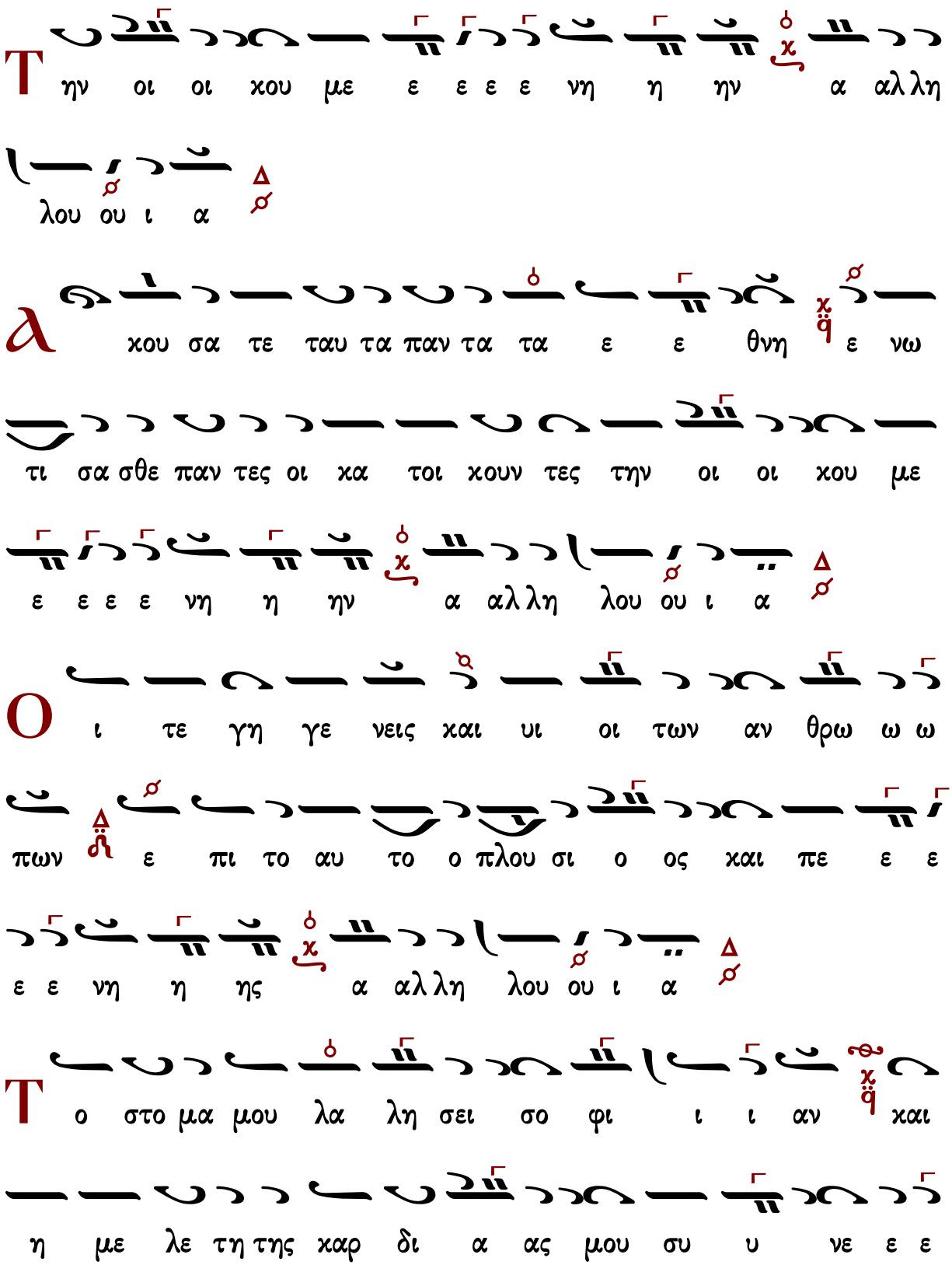
Τ
ην οι οι χου με ε ε ε ε νη η ην α αλ λη
λου ου ι α
Δ
Α
χου σα τε ταυ τα παν τα τα ε ε θνη ε νω
τι σα σθε παν τες οι κα τοι χουν τες την οι οι χου με
ε ε ε ε νη η ην α αλ λη λου ου ι α
Δ
Ο
ι τε γη γε νεις και υι οι των αν θρω ω ω
πων
Δ
ε πι το αυ το ο πλου σι ο ος και πε ε ε
ε ε νη η ης α αλ λη λου ου ι α
Δ
Τ
ο στο μα μου λα λη σει σο φι ι ι αν και
η με λε τη της καρ δι α ας μου συ υ νε ε ε

σι ι ιν α αλ λη λου ου ι α

Δ ευ τε τε χνα α χου σα τε ε ε μου φο βον

Κυ ρι ου ου δι δα α ξω ω υ υ μα α

ας α αλ λη λου ου ι α

Ι δου τα χει λη μου ου μη χω λυ υ υ σω

Κυ ρι ε ε συ ε ε ε ε ε γνω ω ως α αλ λη

λου ου ι α

Θ υ ηγ γε λι σα μην δι χαι ο συ υ νην εν Εκ

χλη σι α α με γα α α α α λη η η α αλ

λη λου ου ι α

Τ ην δι και ο συ νην σου ουκ ε ε κρυ υ ψα

εν τη η καρ δι ι α α α μου ου ου α αλ

λη λου ου ι α

Τ ην α λη θει α αν σου και το σω τη ρι ο

ον σου ει ει ει ει ει πα α α α αλ λη λου ου ι

α

Ο υκ ε κρυ ψα το ε λε ο ος σου και την α

λη θει αν σου α πο συν α α γω γη ης πο

ο ολ λη η ης α αλ λη λου ου ι α

Π ο ρευ ο με νος α α μω ω μος και ερ

γα ζο με νος δι και αι ο συ υ υ υ υ νη η

ην α αλ λη λου ου ι α

Θ ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ υ ρι ι ε εν εκ

κλη σι α πολ λη εν λα ω βα α ρει ει αι νε

ε σω ω ω σε ε ε α αλ λη λου ου ι α

Π λη ρω θη τω το στο μα μου αι νε ε σε ε ως ο

πως υ μνη σω ω την δο ο ξα α αν σου ου ου

α αλ λη λου ου ι α

Ο λην την η με ε ραν την με γα λο πρε

ε πει α α α α αν σου ου ου α αλ λη λου ου ι

α

Δ ι η γη σο ο μαι το ο νο μα σου τοις α δελ

φοι οι οι οις μου εν με σω ω εκ χλη σι α ας υ

μνη η σω ω ω σε ε ε α αλ λη λου ου ι

α

Ν ι ψο μαι εν α θω οις τας χει ει ρα ας μου και

κυ κλω σω το θυ σι α στη ρι ο ον σου Κυ

υ ρι ι ι ε ε ε α αλ λη λου ου ι α

Τ ου α κου σαι με φω νης αι νε σε ω ως σου

και δι η γη σα σθαι παν τα τα θαυ μα α σι α

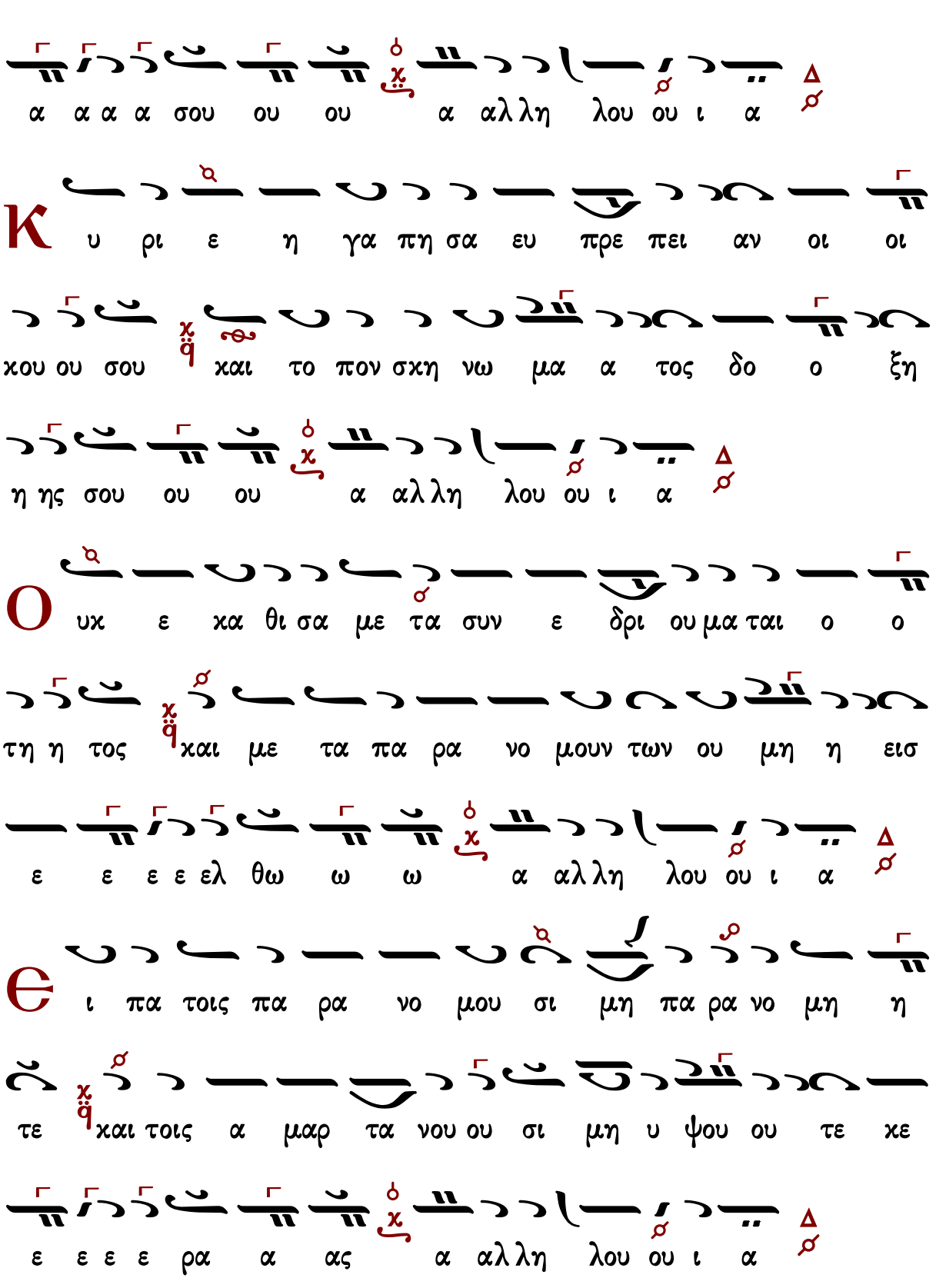
α α α α σου ου ου α αλλη λου ου ι α
Κ υ ρι ε η γα πη σα ευ πρε πει αν οι οι
κου ου σου και το πον σκη νω μα α τος δο ο ξη
η ης σου ου ου α αλλη λου ου ι α
Ο υκ ε κα θι σα με τα συν ε δρι ου μα ται ο ο
τη η τος και με τα πα ρα νο μουν των ου μη η εισ
ε ε ε ε ελ θω ω ω α αλλη λου ου ι α
Θ ι πα τοις πα ρα νο μου σι μη πα ρα νο μη η
τε και τοις α μαρ τα νου ου σι μη υ ψου ου τε κε
ε ε ε ε ρα α ας α αλλη λου ου ι α

Θ

μι ση σα Εκ κλη σι αν πο νη ρευ ο με

ε νων και με τα α σε βων ου μη η κα θη η η

η η σω ω ω α αλ λη λου ου ι α

Μ

ι αν η τη σα μην πα ρα Κυ ρι ι ου ταυ

τη ην ζη τη η η η η σω ω ω α αλ λη λου

ου ι α

Τ

ου κα τοι κειν με εν οι κω Κυ ρι ι ου πα σας

τας η με ρας τη ης ζω η η η η ης μου ου ου

α αλ λη λου ου ι α

Τ

ου θε ω ρει ει ειν με την τερ πνο τη τα Κυ ρι

ι του χαι ε πι σκε πτε σθαι τον να ον τον α

α γι ο ον α α αυ του ου ου α αλ λη λου ου

ι α

Θ γω δε ω σει ε λαι α κα τα α κα αρ πος εν

τω οι οι κω του ου Θε ε ε ου ου ου α αλ

λη λου ου ι α

Ο τι ε φυ λα ξα τας ο δους Κυ ρι ι ου και

ουκ η σε βη σα α πο του ου Θε ου ου ου ου ου μου

ου ου α αλ λη λου ου ι α

C το μα δι και ου με λε τη σει ει σο φι

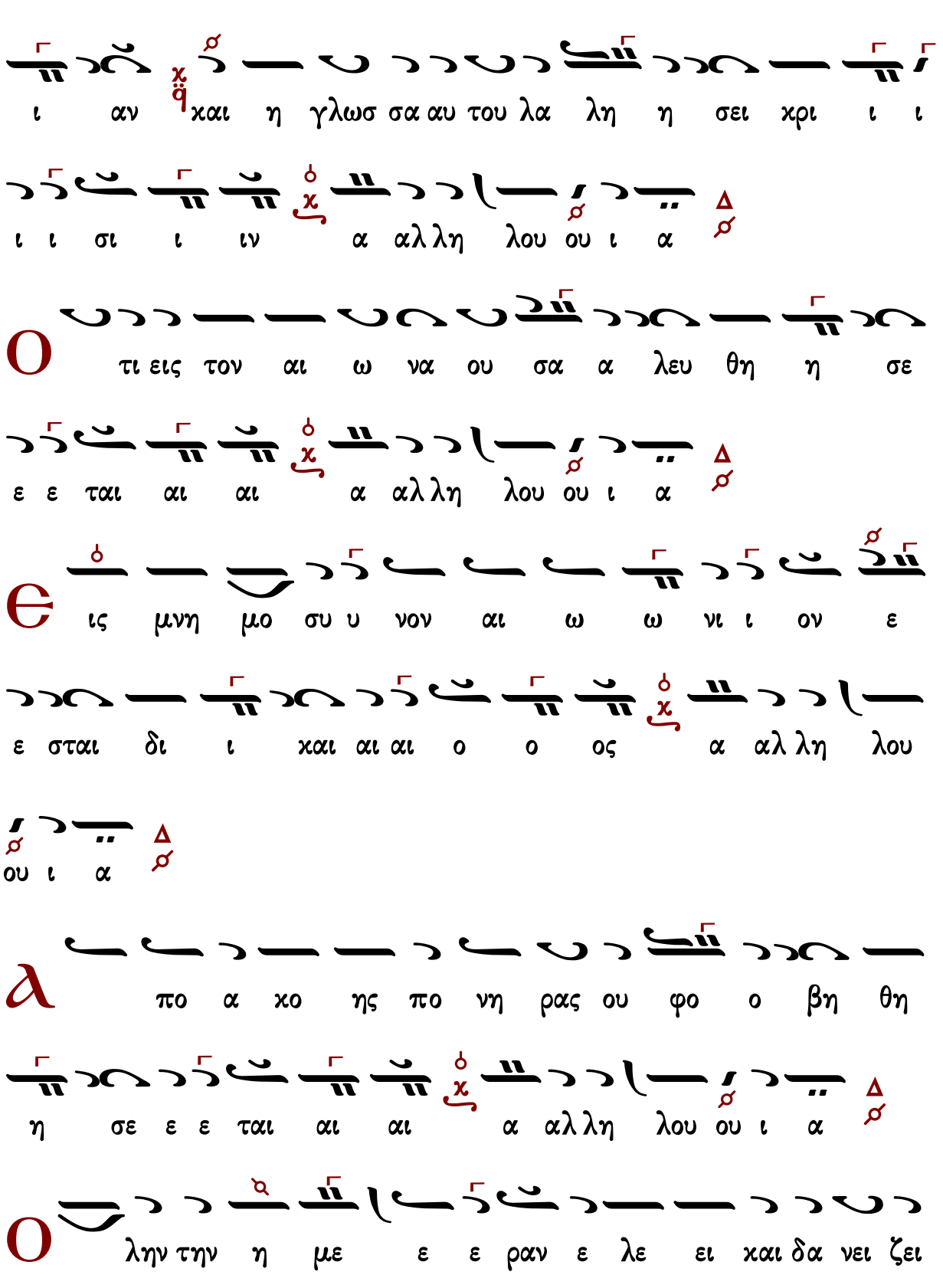
ι αν και η γλωσ σα αυ του λα λη η σει κρι ι ι
ι ι σι ι ιν α αλλη λου ου ι α
ο τι εις τον αι ω να ου σα α λευ θη η σε
ε ε ται αι αι α αλλη λου ου ι α
ϵ ις μνη μο συ υ νον αι ω ω νι ι ον ε
ε σται δι ι και αι αι ο ο ος α αλλη λου
ου ι α
ϧ πο α κο ης πο νη ρας ου φο ο βη θη
η σε ε ε ται αι αι α αλλη λου ου ι α
ο λην την η με ε ε ραν ε λε ει και δα νει ζει

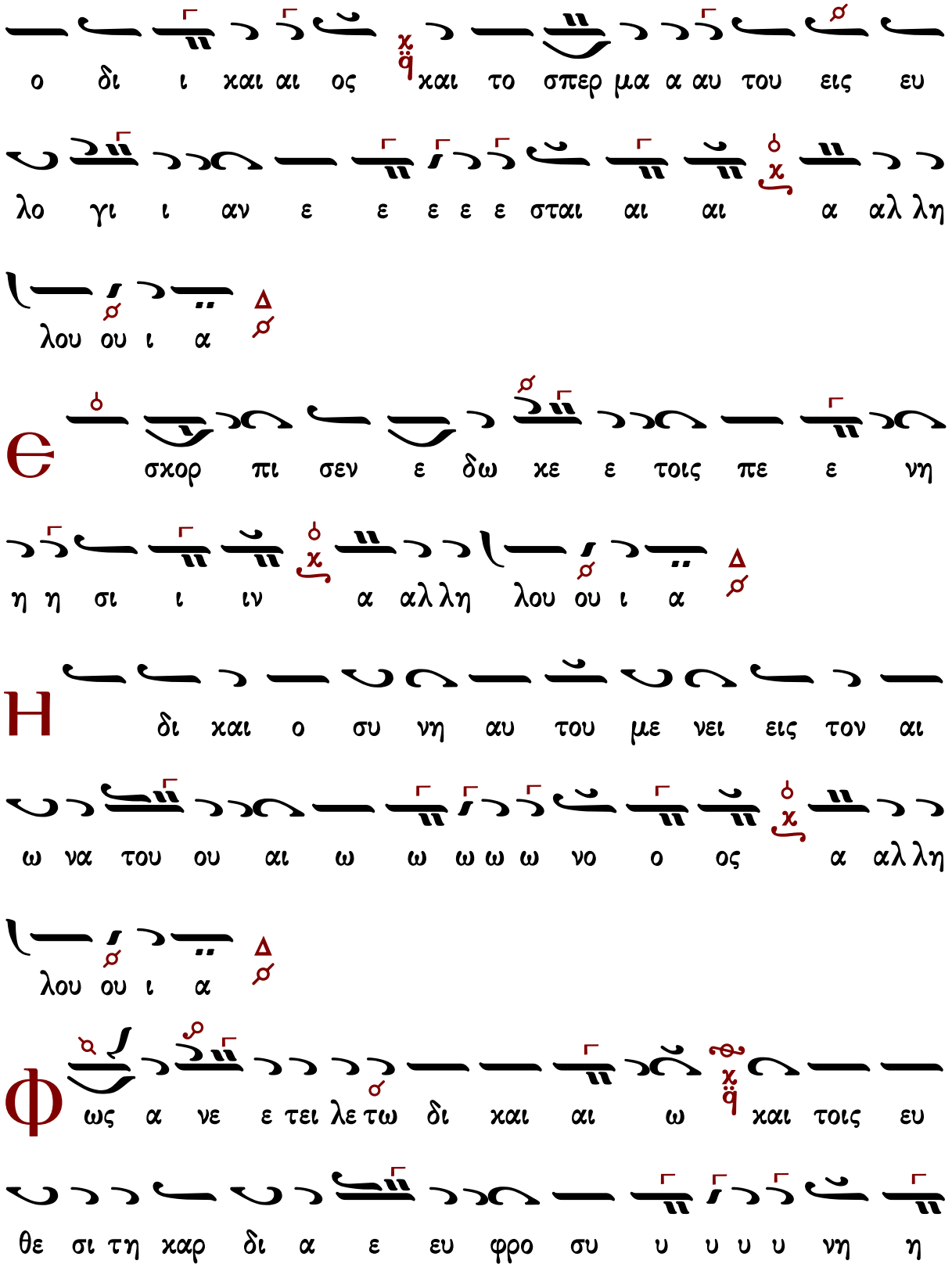
ο δι ι χαι αι ος χαι το σπερ μα α αυ του εις ευ
λο γι ι αν ε ε ε ε ε σται αι αι α αλ λη
λου ου ι α
Є σχορ πι σεν ε δω χε ε τοις πε ε νη
η η σι ι ιν α αλ λη λου ου ι α
Η δι χαι ο συ νη αυ του με νει εις τον αι
ω να του ου αι ω ω ω ω ω νο ο ος α αλ λη
λου ου ι α
Φ ως α νε ε τει λε τω δι χαι αι ω χαι τοις ευ
θε σι τη καρ δι α ε ευ φρο συ υ υ υ υ νη η

η α αλλη λου ου ι α

Π ε φυ τευ με νος εν τω οι χω Κυ ρι ι ου εν

αυ λαις του Θε ου η μων ε εξ αν θη η η η η σει

ει ει α αλλη λου ου ι α

Ο ι ι ε ρεις σου Κυ ρι ε εν δυ σον ται δι και ο συ

υ νην και οι ο σι οι σου α γα αλ λι α

α σο ο ον ται αι αι α αλλη λου ου ι α

Μ α κα ρι οι οι κα τοι κουν τες εν τω οι οι κω ω

σου εις τους αι ω νας των αι ω νων αι νε ε σου

σι ι ι ι ι σε ε ε α αλλη λου ου ι α

Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.101/112*

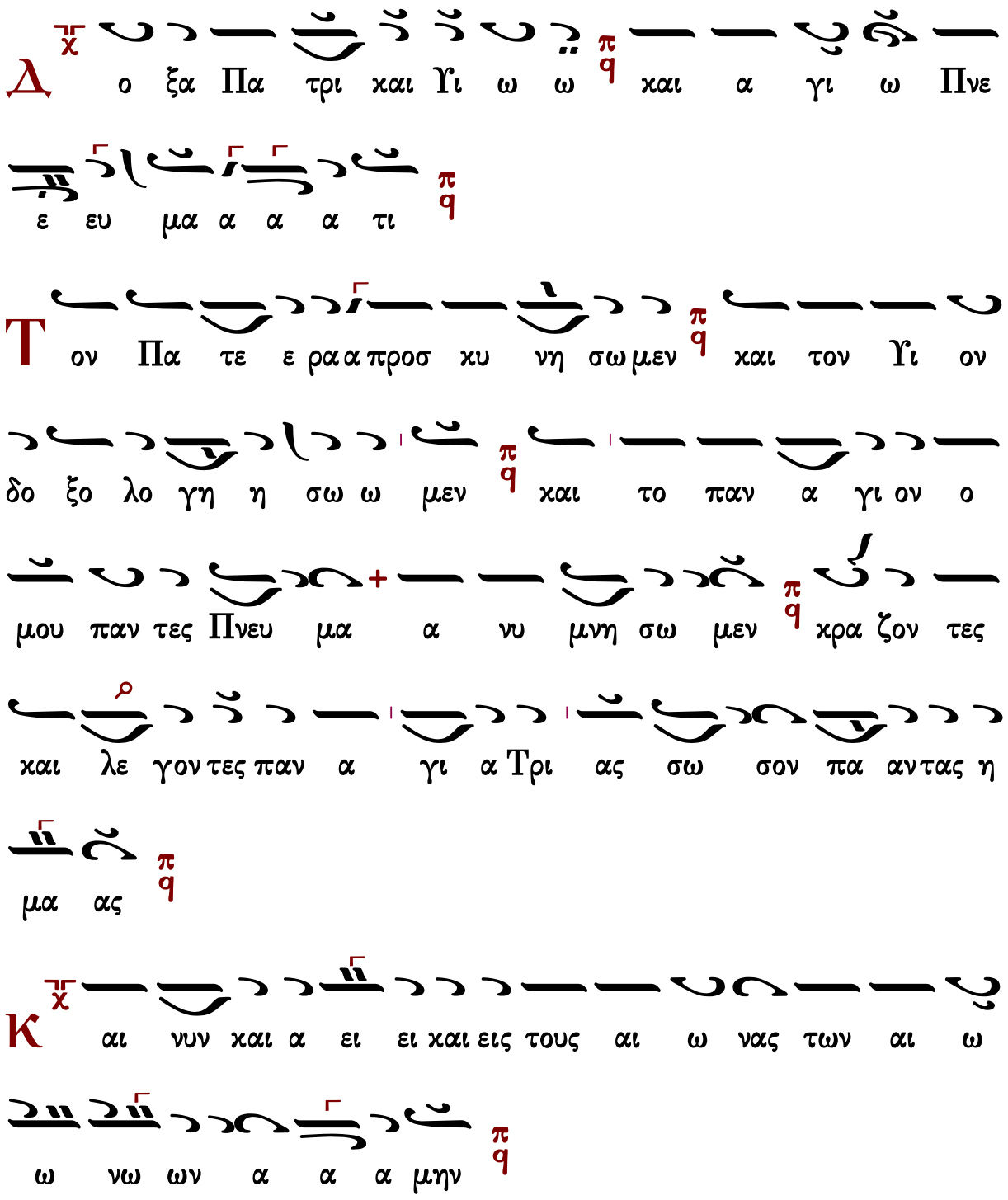

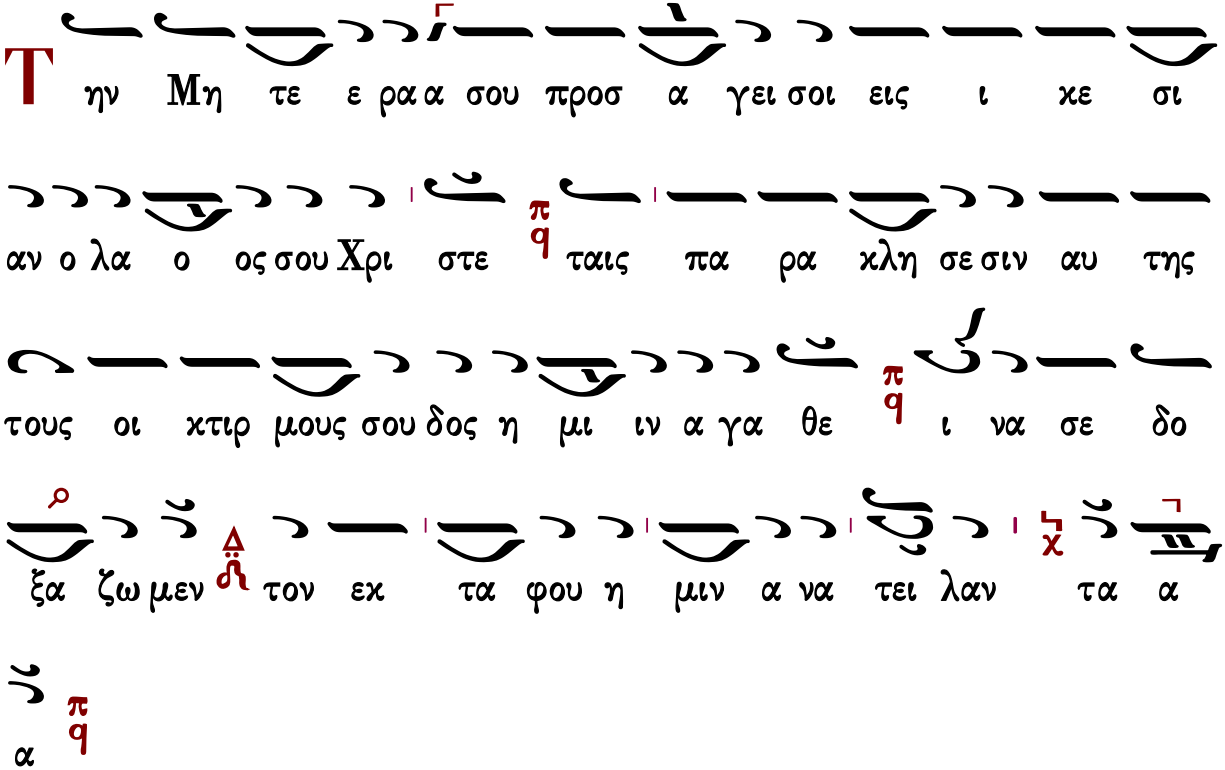

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα… Ἀμήν.

Καθίσματα

Ἐπεφάνης σήμερον

Ἦχος δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.154/2492*

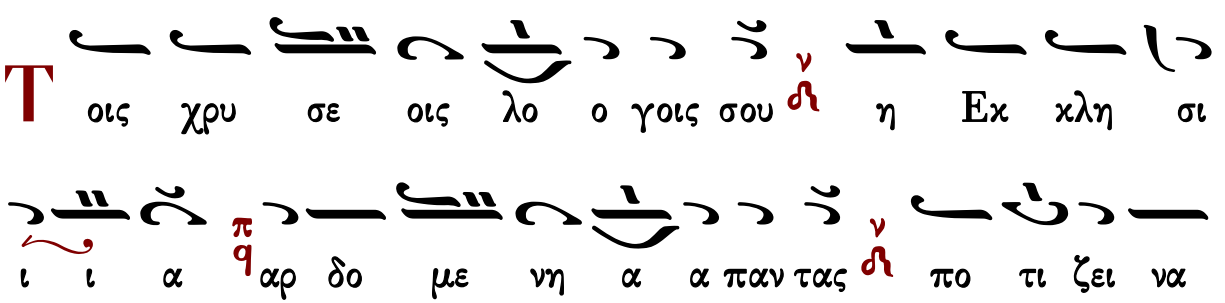

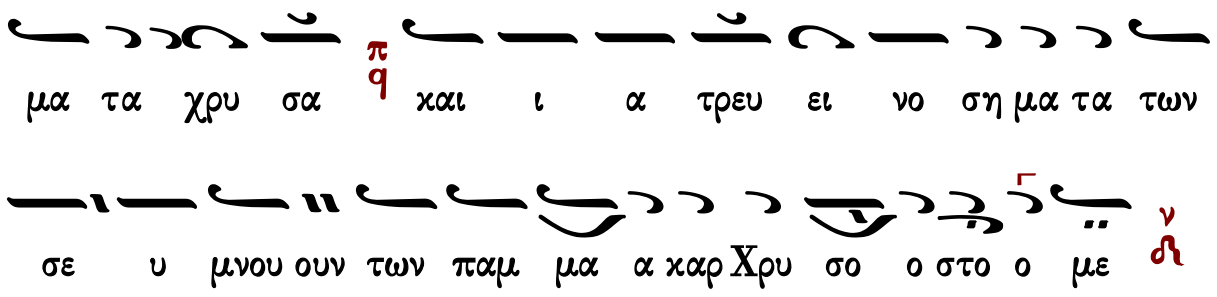

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ἦχος λ π ϋ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.154/2492*

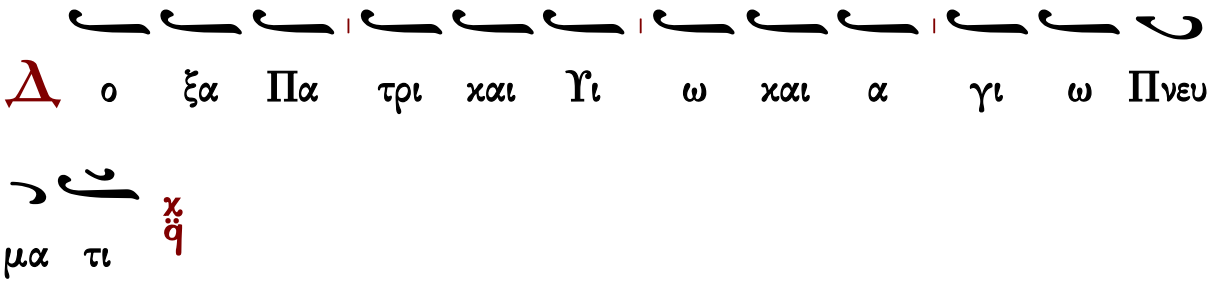

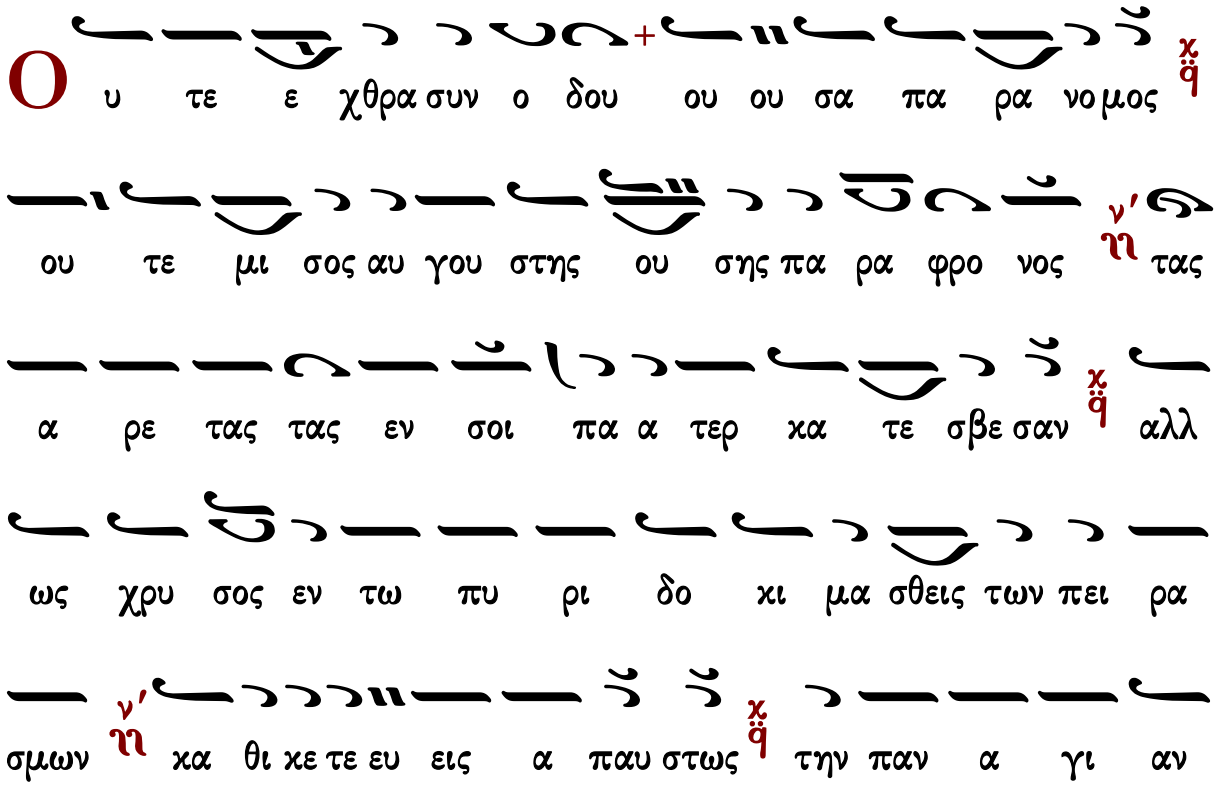

Τρι α α δα υ περ ης η γω νι σω ζε ε ων τω

πνευ μα α τι

Θεοτοκίον

Τὸν συνάναρχον

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.154/2492*

Ἦχος λ ϊ Κε

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Τ ην τα χει αν σου σκε πην και την βο η θει αν και

το ε λε ος δει ξον ε πι τον δου λον σου και τα κυ

μα τα α γνη κα τα πρα υ νον των μα ται ων λο γι σμων

και την πε σου σαν μου ψυ χην α να α στη σον Θε

ο το κε οι δα γαρ οι δα Παρ θε ε νε ως παν τα

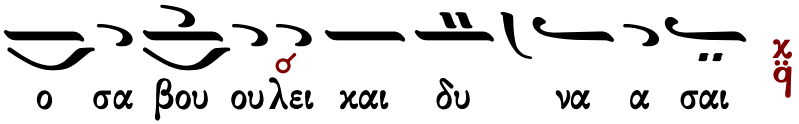

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Πέτρου Λαμπαδαρίου

σύντομον

Ἦχος Βγ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.176#

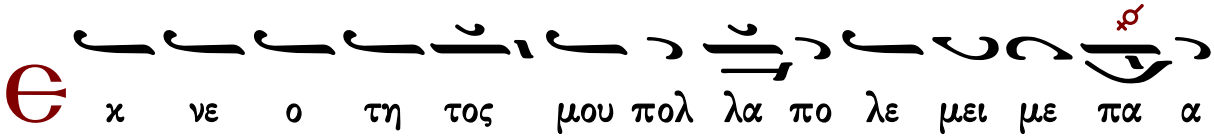

(β΄)

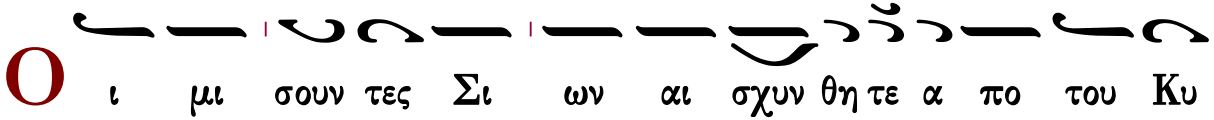

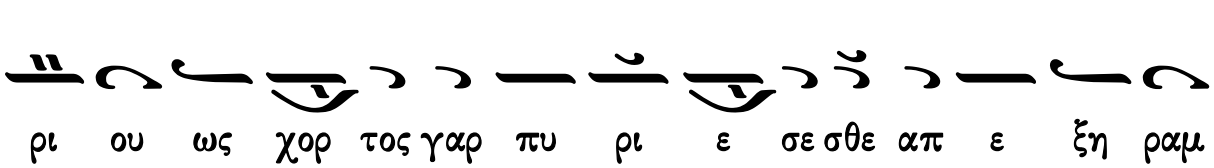

(β΄)

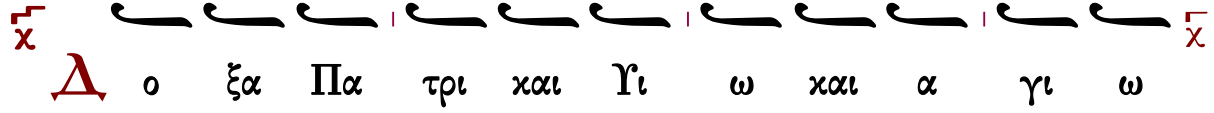

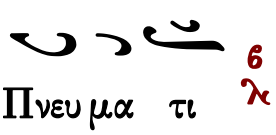

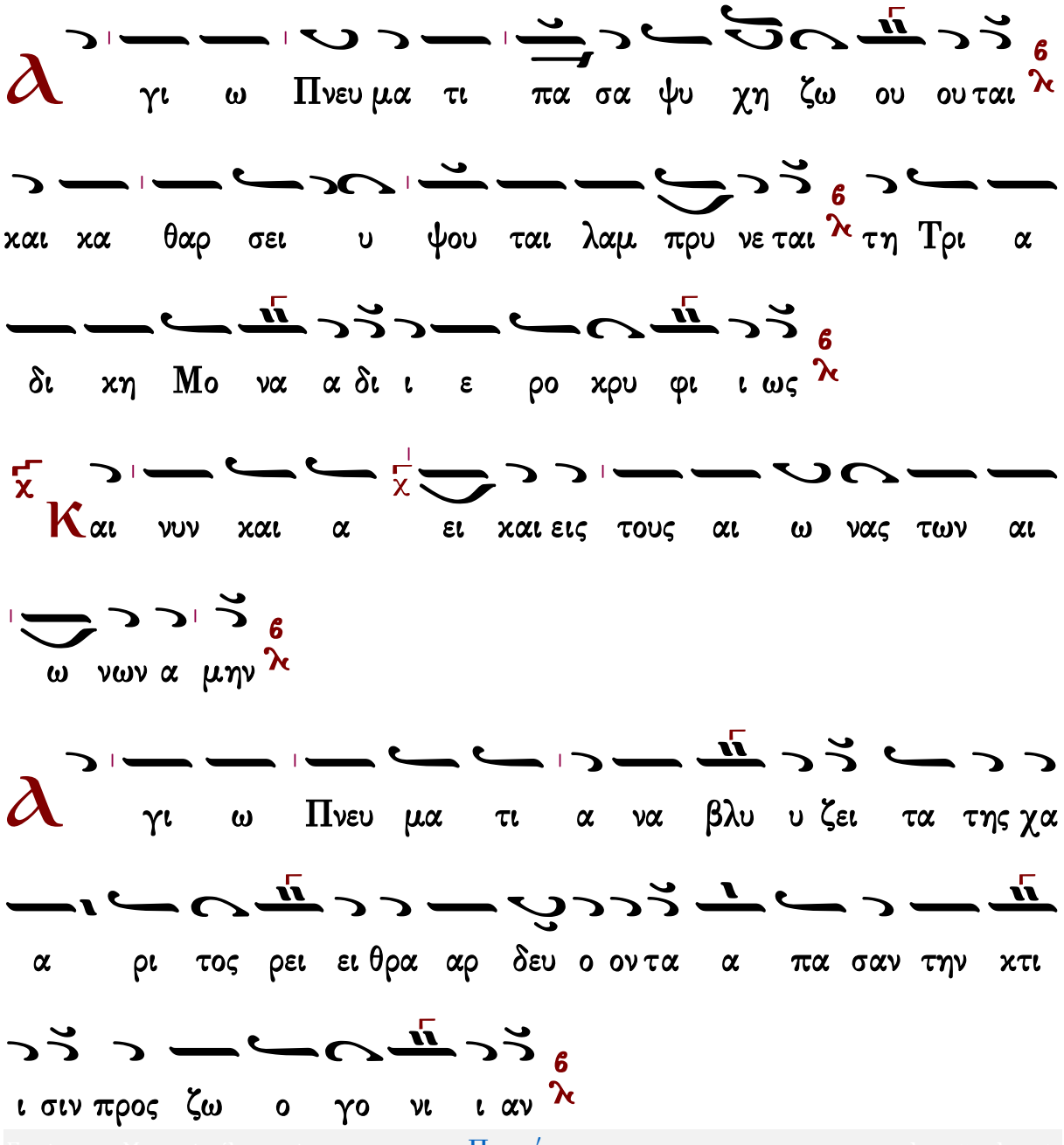

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Προχείμενον Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου

ἀργόν Ἦχος Βϛ

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.34#

Θ

χ νε ο τη το ος μου πο ο ολ λα α α πο λε

ε μει με ε ε πα α α θη η 6 λ αλλ αυ τος α αν

τι λα α α βου ου ου και σω ω σον Σω ω ω τη η

ηρ μου ου 6 λ (β′)

Ο

ι μι σου ουν τες σι ω ων αι σχυν θη τε ε ε α

πο ο του Κυ υ ρι ι ι ου ου 6 λ ως χο ο ορ

το ο ος γα αρ π q πυ ρι ε σε ε σθε ε ε ε α πε

ε ξη ρα α α με ε ε νοι οι 6 λ (β′)

Δ

ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνευ μα

α τι ι 6 λ

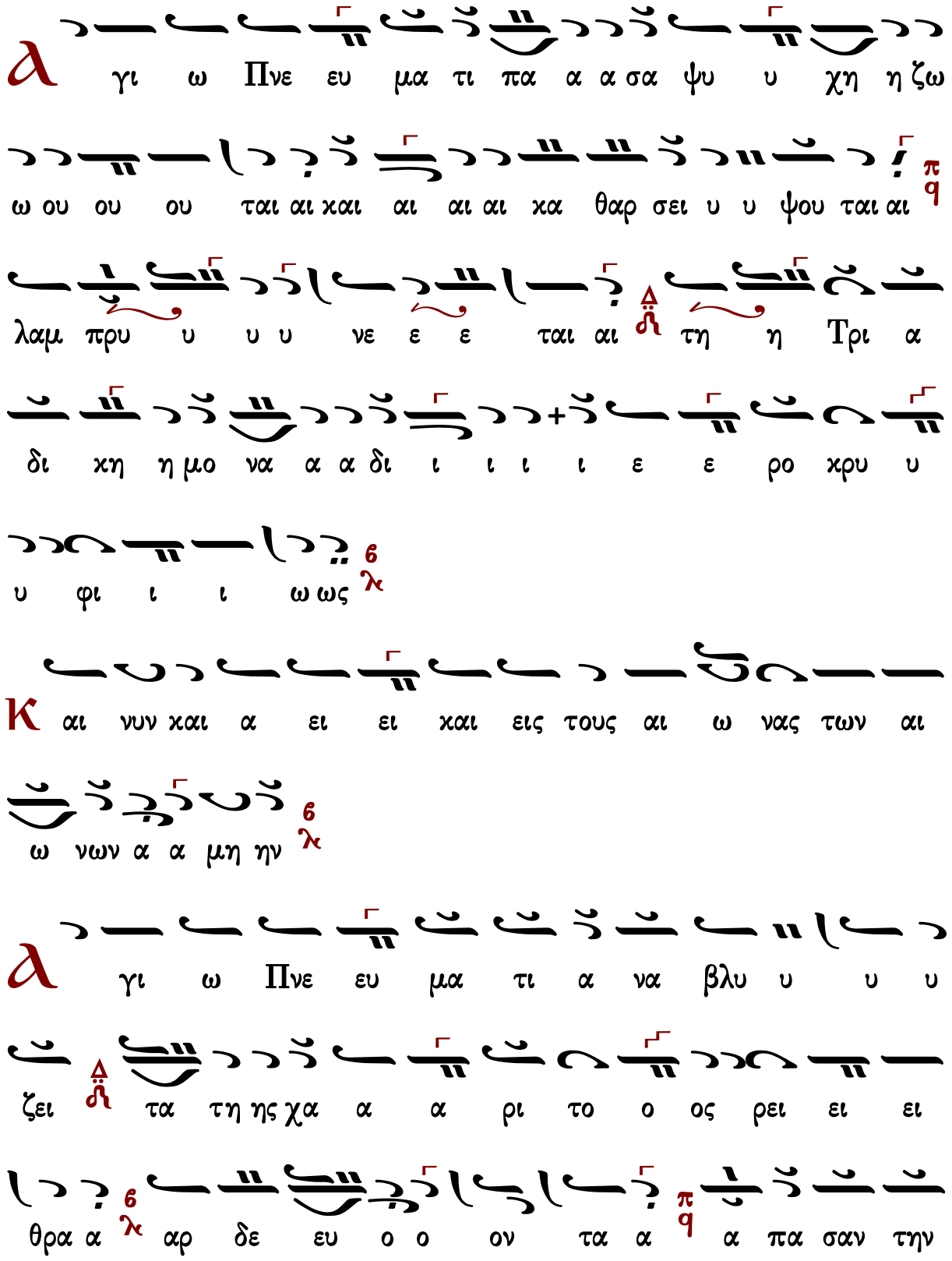
γι ω Πνε ευ μα τι πα α α σα ψυ υ χη η ζω
ω ου ου ου ται αι χαι αι αι αι κα θαρ σει υ υ ψου ται αι
λαμ πρυ υ υ υ νε ε ε ται αι τη η Τρι α
δι κη η μο να α α δι ι ι ι ι ε ε ρο κρυ υ
υ φι ι ι ω ως
αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α α μη ην
γι ω Πνε ευ μα τι α να βλυ υ υ υ
ζει τα τη ης χα α α ρι το ο ος ρει ει ει
θρα α αρ δε ευ ο ο ον τα α α πα σαν την

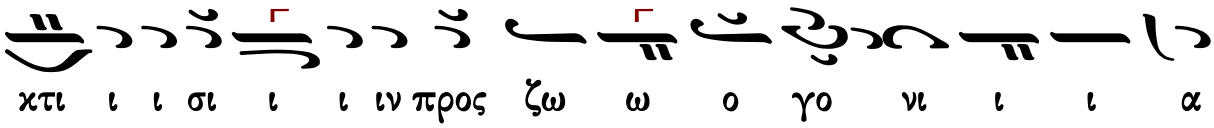

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

ἀργόν

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.486*

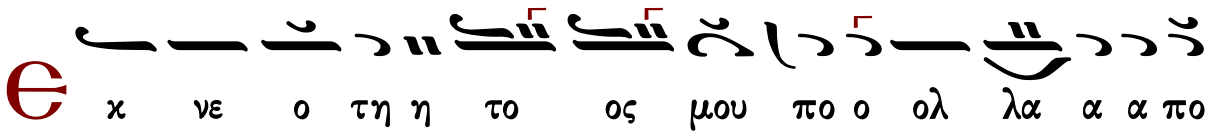

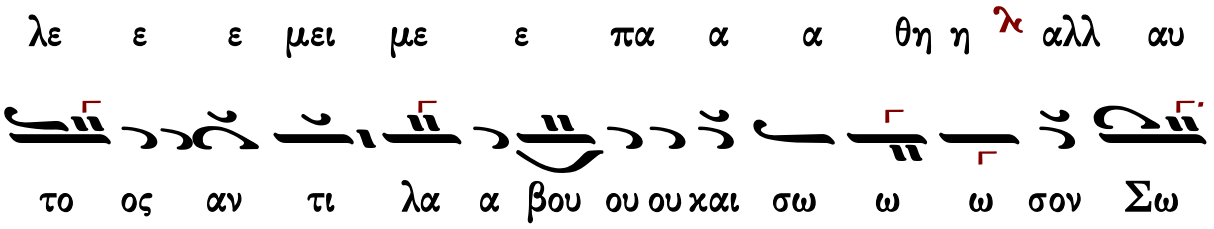

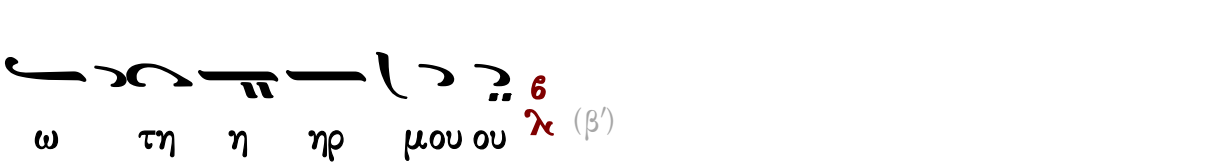

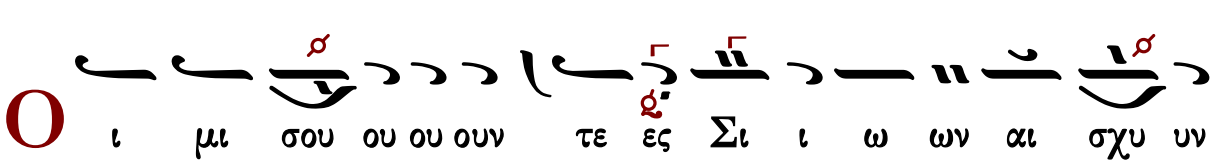

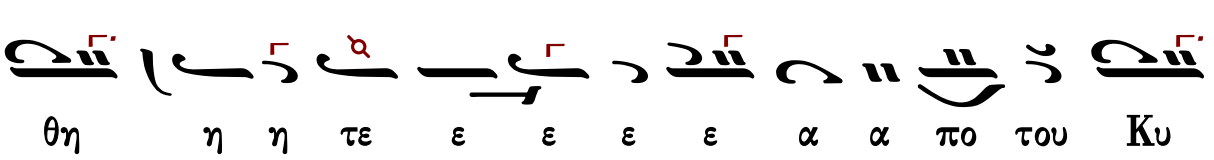

υ ρι ι ι ου ου ϛ ως χο ο ο ο ορ το ο ο

ος γαρ πυ υ ρι ε ε σε ε ε σθε ε ε ε α πε ξη

ρα με ε ε ε ε νοι οι ϛ (β′)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι ω ⸓ και αι αι α γι

ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι ϛ

Δ γι ω ω Πνε ευ μα α τι ⸓ πα α α α σα α

ψυ υ χη η ζω ω ου ου ου ται αι και κα θα α α α

αρ σει ει υ ψου ου ου ται αι αι λα α αμ

πρυ υ νε ε ε ται ⸓ τη Τρι α δι κη η μο ο να

α α δι ι ι ι ε ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω

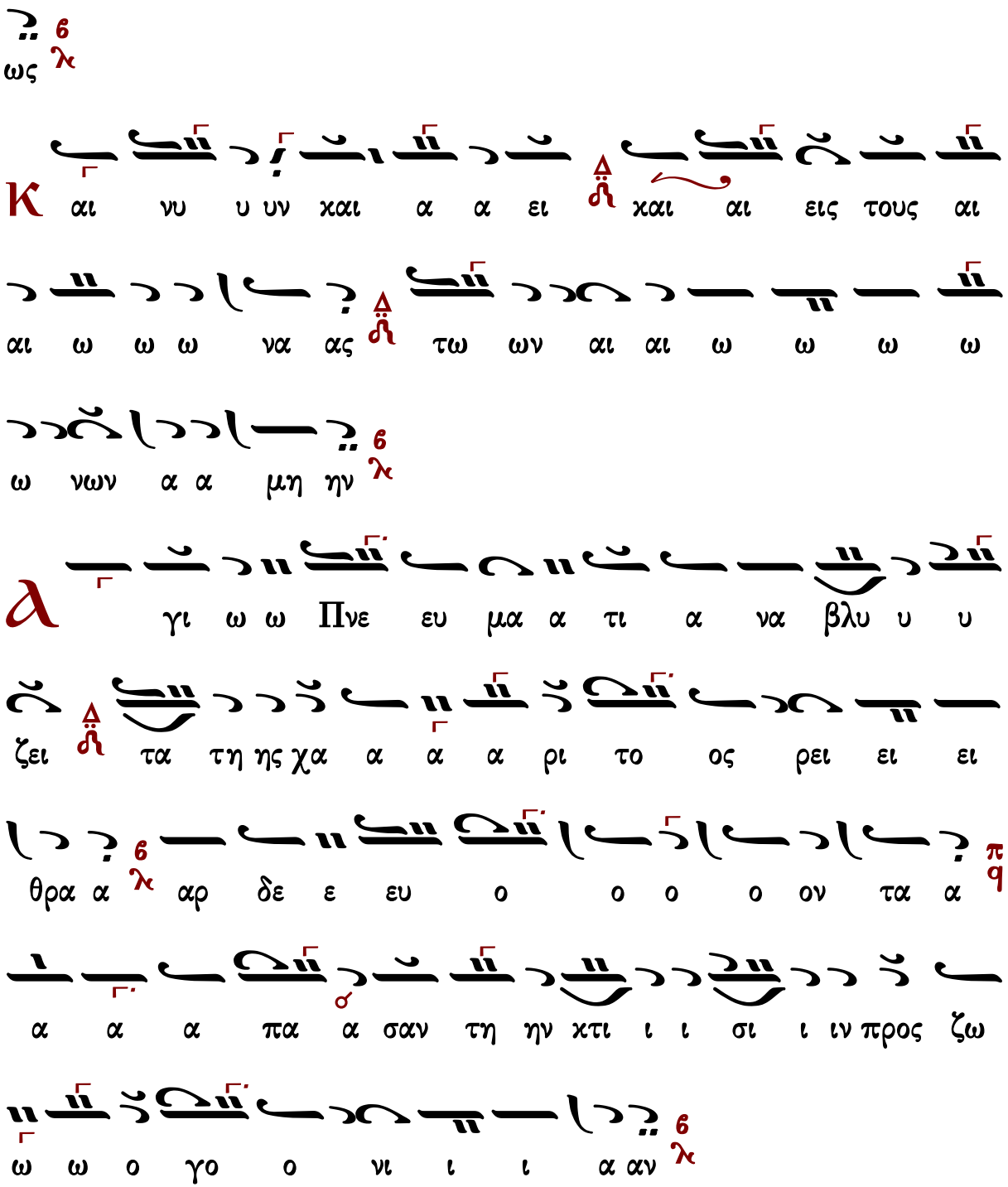

Γαβριὴλ Κουντιάδου

ἀργόν

Ἦχος Δ Βϋ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.139*

Θ

χ νε ο τη το ο ο ο ος μου πο ο ολ λα α

α πο λε ε μει με ε πα α α θη η λ αλλ αυ

το ο ος α αν τι λα α βου ου ου ου ου χαι σω ω

ω σον Σω ω τη η ηρ μου ου λ (β΄)

Ο

ι μι σου ου ουν τες Σι ι ων αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε α πο ο του Κυ υ ρι ι

ι ου ου λ ως χο ορ το ο ο ος γα αρ π q πυ ρι

ι ε σε ε σθε ε ε ε α πε ε ε ξη ρα α με

ε ε νοι οι λ (β΄)

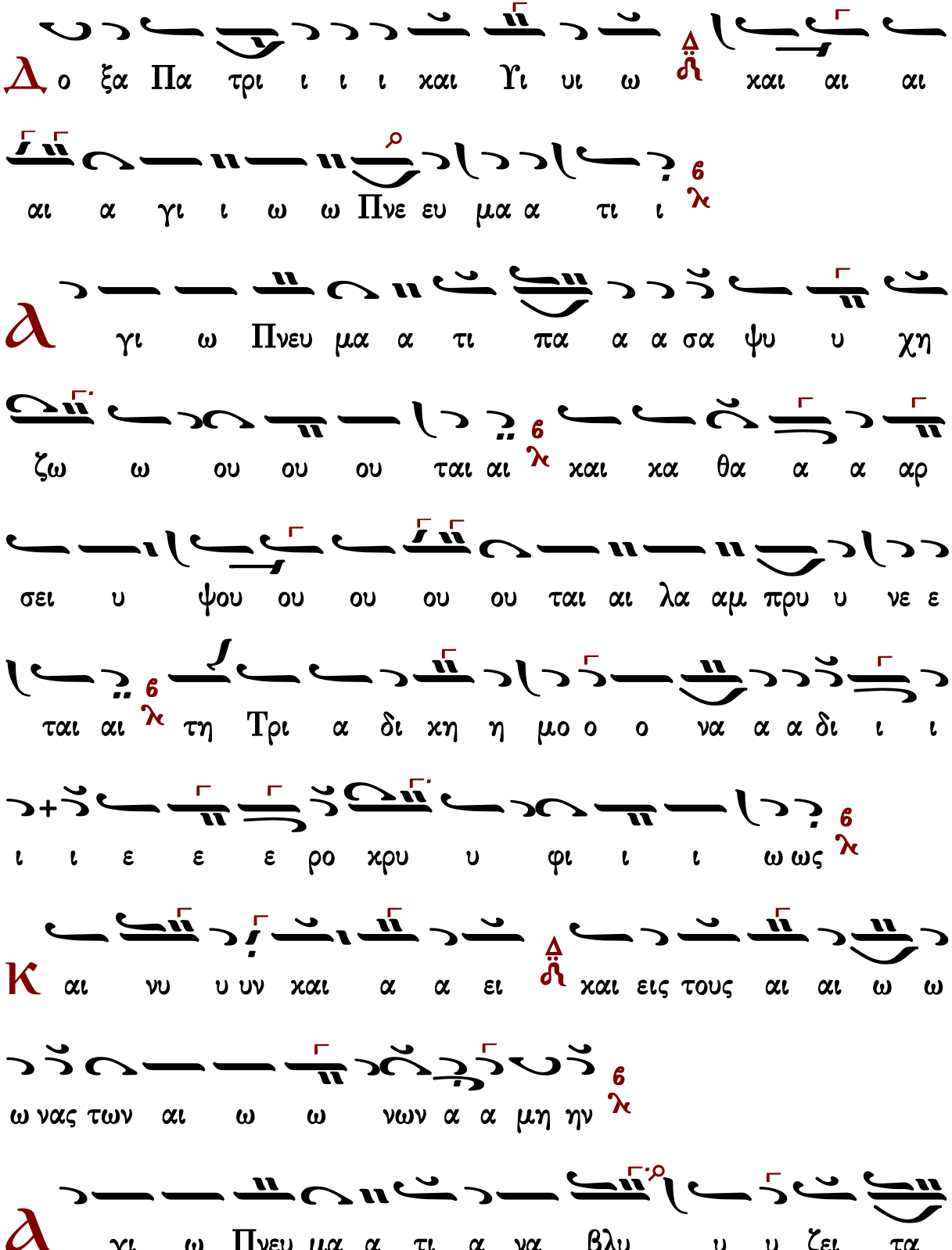
Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω δι και αι αι
αι α γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι λ
α γι ω Πνευ μα α τι πα α α σα ψυ υ χη
ζω ω ου ου ου ται αι λ και κα θα α α αρ
σει υ ψου ου ου ου ου ται αι λα αμ πρυ υ νε ε
ται αι λ τη Τρι α δι κη η μο ο ο να α α δι ι ι
ι ι ε ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως λ
Κ αι νυ υ υν και α α ει δι και εις τους αι αι ω ω
ω νας των αι ω ω νων α α μη ην λ
α γι ω Πνευ μα α τι α να βλυ υ υ ζει τα

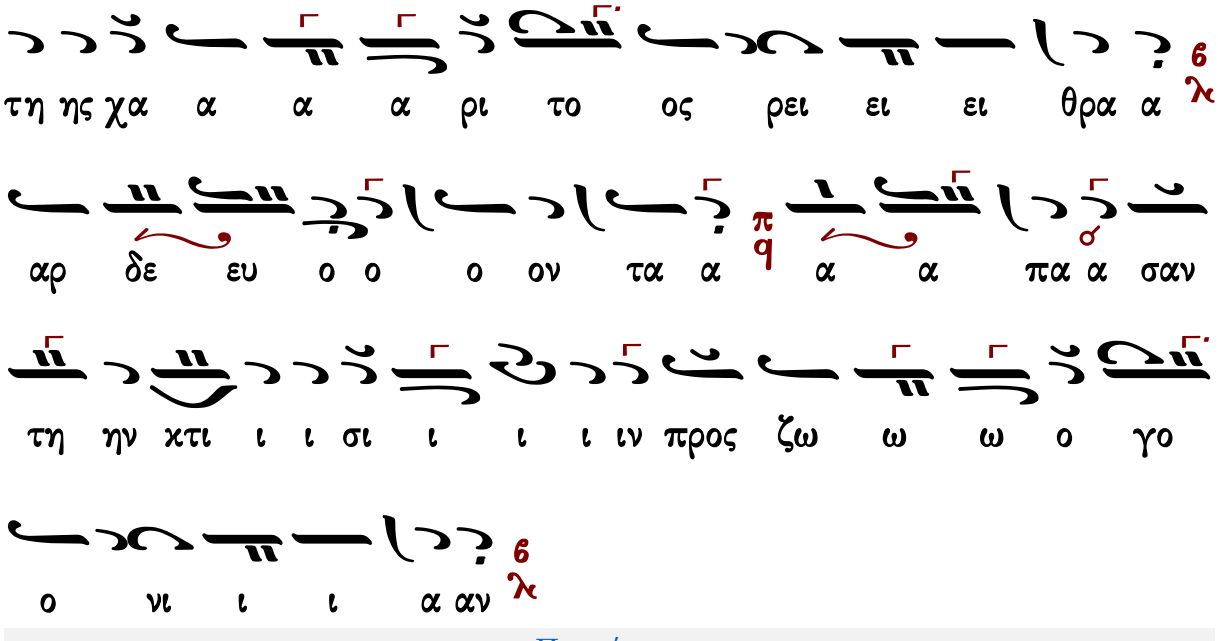

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύντομον

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.435*

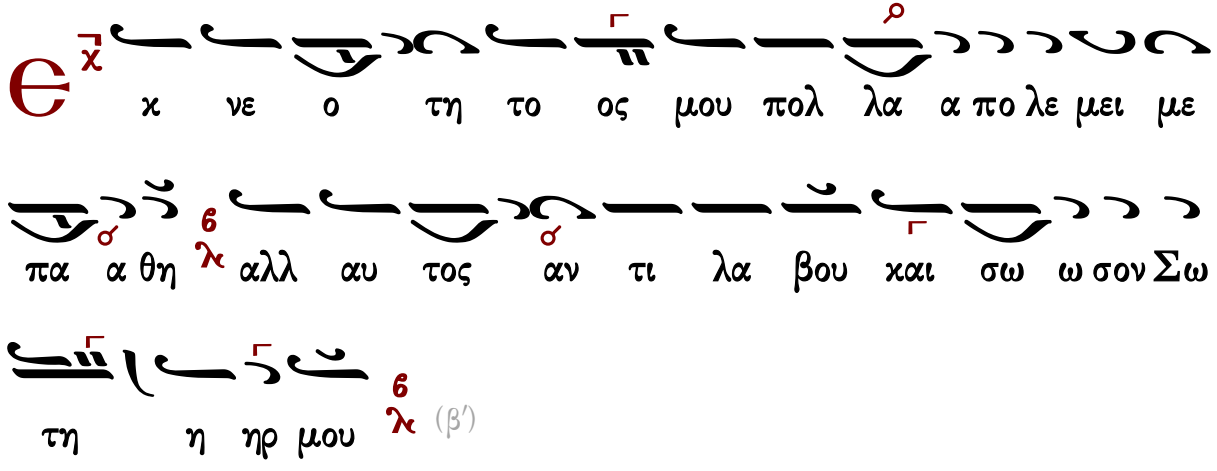

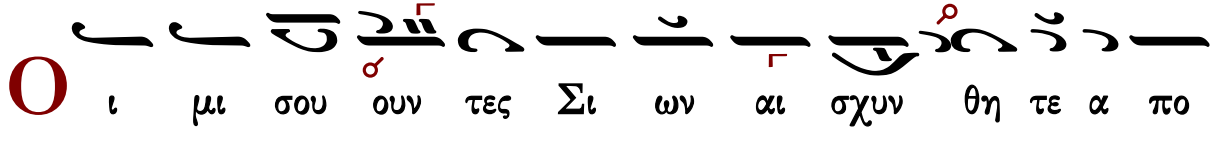

του Κυ ρι ι ου ως χο ορ το ος γαρ πυ ρι ι ε

σε σθε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι (β′)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

γι ω Πνευ μα τι πα α σα ψυ χη ζω ου ου

ται και κα θα αρ σει υ ψου ου τε λαμ πρυ νε ται

τη τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ

φι ι ι ως

Κ αι νυ υν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην

γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα α ρι τος

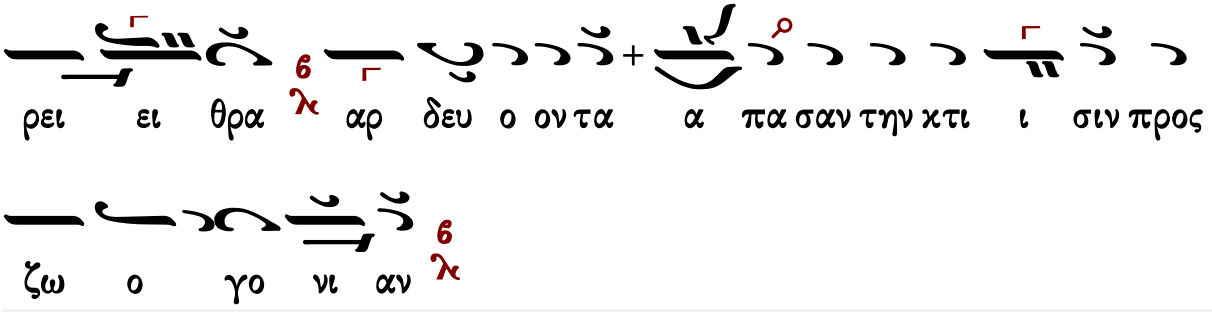

Κανόνες

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ α΄

ὁ εἱρμός

Ἦχος λ π ȵ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.468#

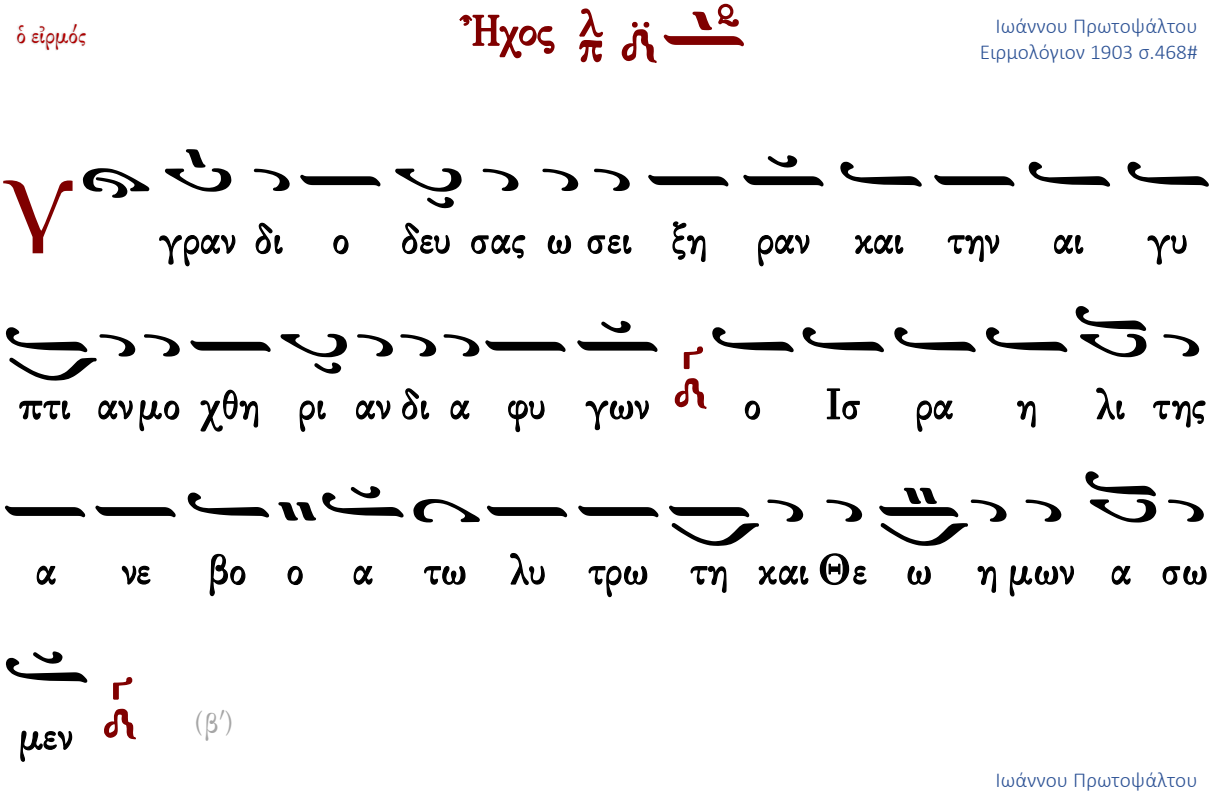

(β΄)

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.566#

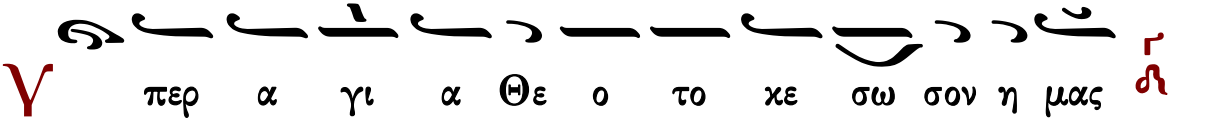

Π
ολ λοις συν ε χο με νος πει ρα σμοις προς σε κα
τα φευ γω σω τη ρι αν ε πι ζη των ω Μη τερ του
Λο γου και Παρ θε ε νε των δυ σχε ρων και δει νων
με δι α σω σον

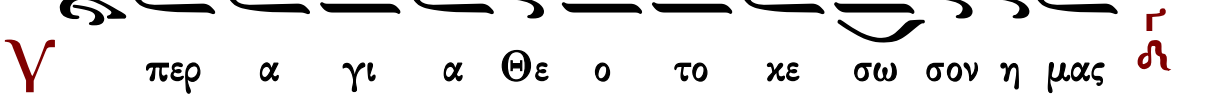
Υ
περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

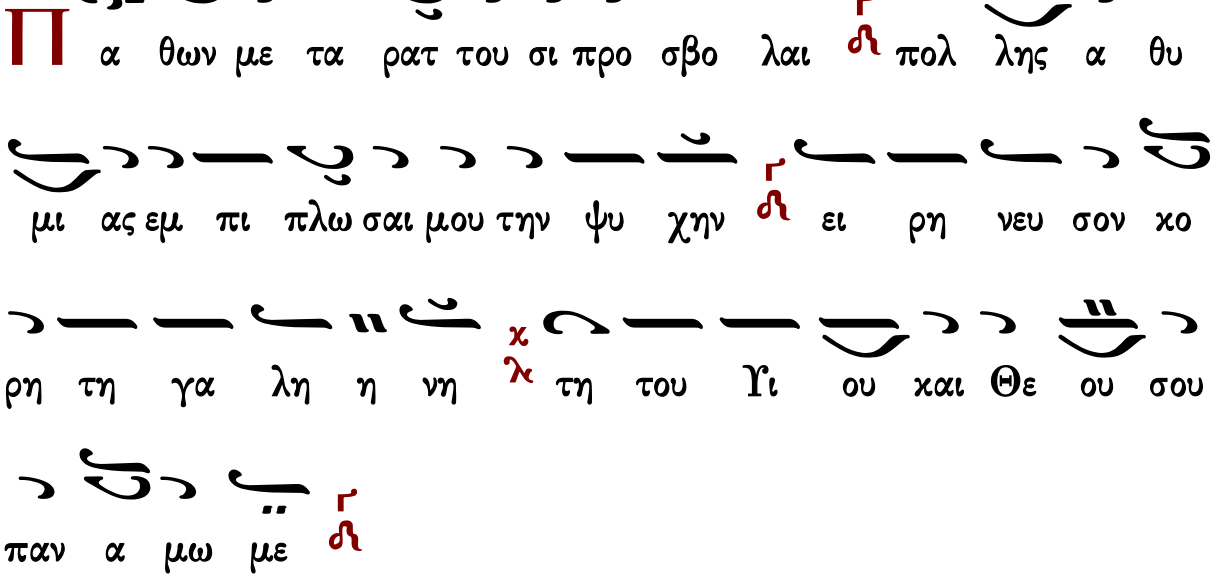
Π
α θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι πολ λης α θυ
μι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ χην ει ρη νευ σον κο
ρη τη γα λη η νη τη του Υι ου και Θε ου σου
παν α μω με

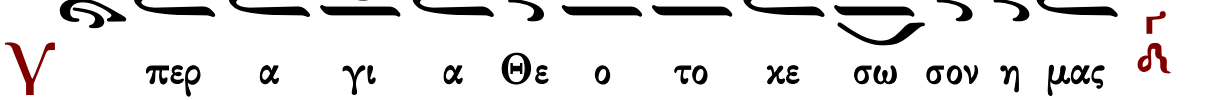
Υ
περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

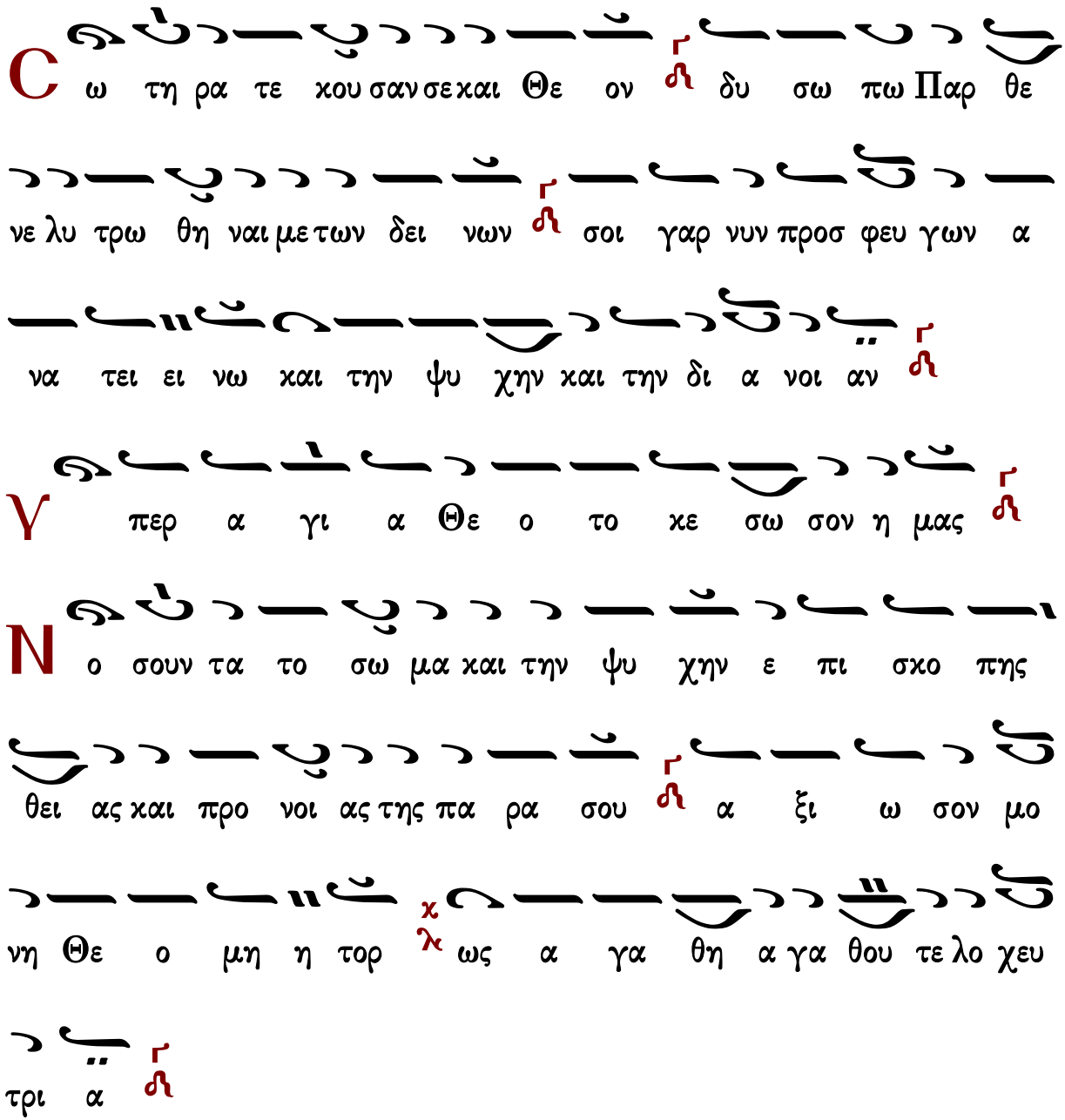

Κανὼν τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ α΄

Ἁρματηλάτην Φαραώ

Ἦχος λ πα νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.156/2494*

λ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων
Τ ης με τα νοι ας γε γο νως θερ μο τα τος κη ρυξ Χρυ
σο στο με με τα νο ειν πα τερ τω Θε ω με πρε σβευ
ε εξ ο λης της καρ δι ας μου και των πα λαι πται
σμα των θε ρα πευ θη ναι τα τραυ μα τα τη ση συμ πα θει α
δυσ ω πη σον
λ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων
Ο λην την αι γλην του α γι ου Πνευ μα τος πα
τερ δε ξα με νος ο λο λαμ πης ω φθης στυ υ λος προ
η γου με νος της Εκ κλη σι ας ο σι ε φω τει νη

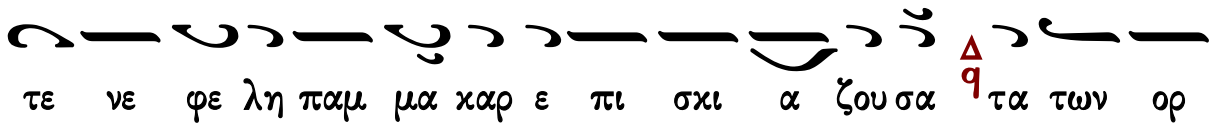
τε νε φε λη παμ μα χαρ ε πι σχι α ζου σα τα των ορ

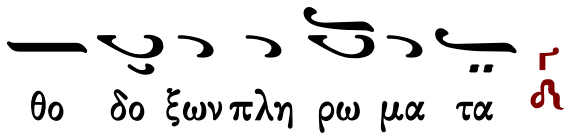
θο δο ξων πλη ρω μα τα

Δ

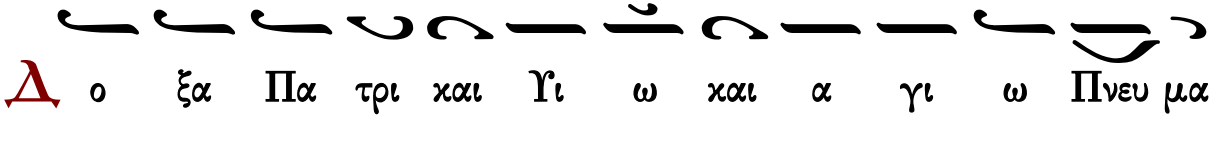
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Υ

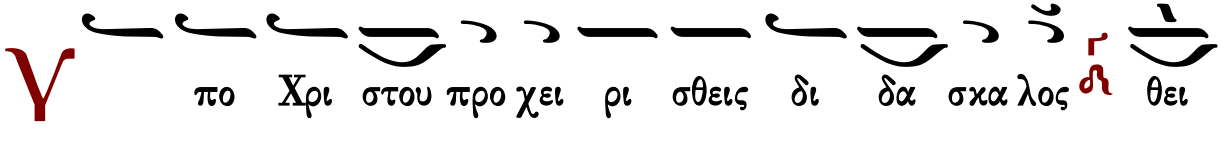
πο Χρι στου προ χει ρι σθεις δι δα σκα λος θει

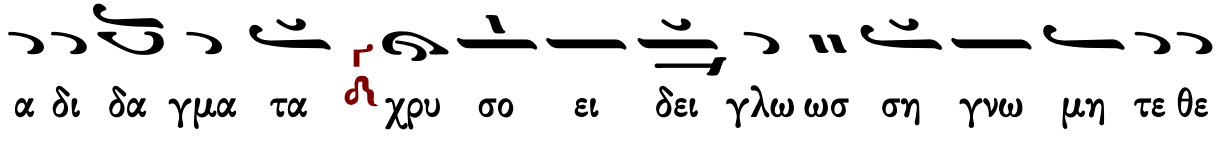
α δι δα γμα τα χρυ σο ει δει γλω ωσ ση γνω μη τε θε

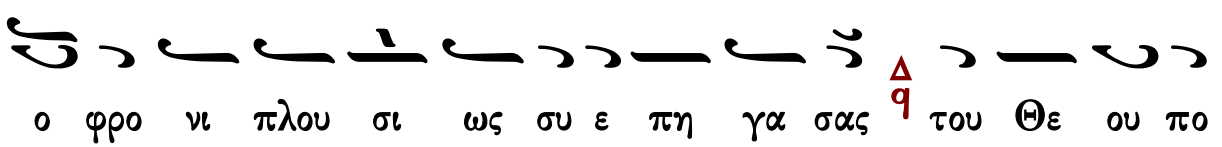
ο φρο νι πλου σι ως συ ε πη γα σας του Θε ου πο

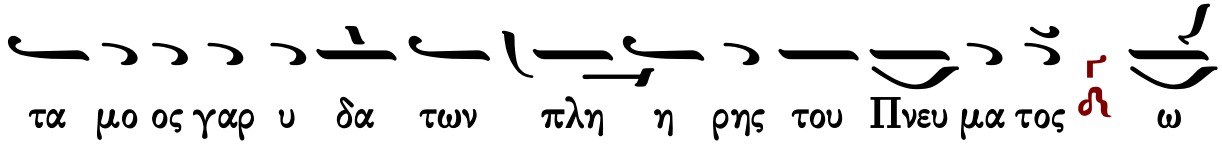
τα μο ος γαρ υ δα των πλη η ρης του Πνευ μα τος ω

φθης θε ο φαν τορ Χρυ σο στο με

Κ

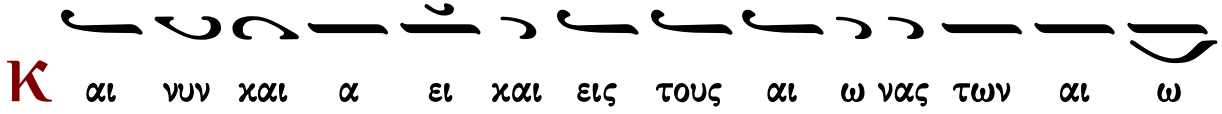
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

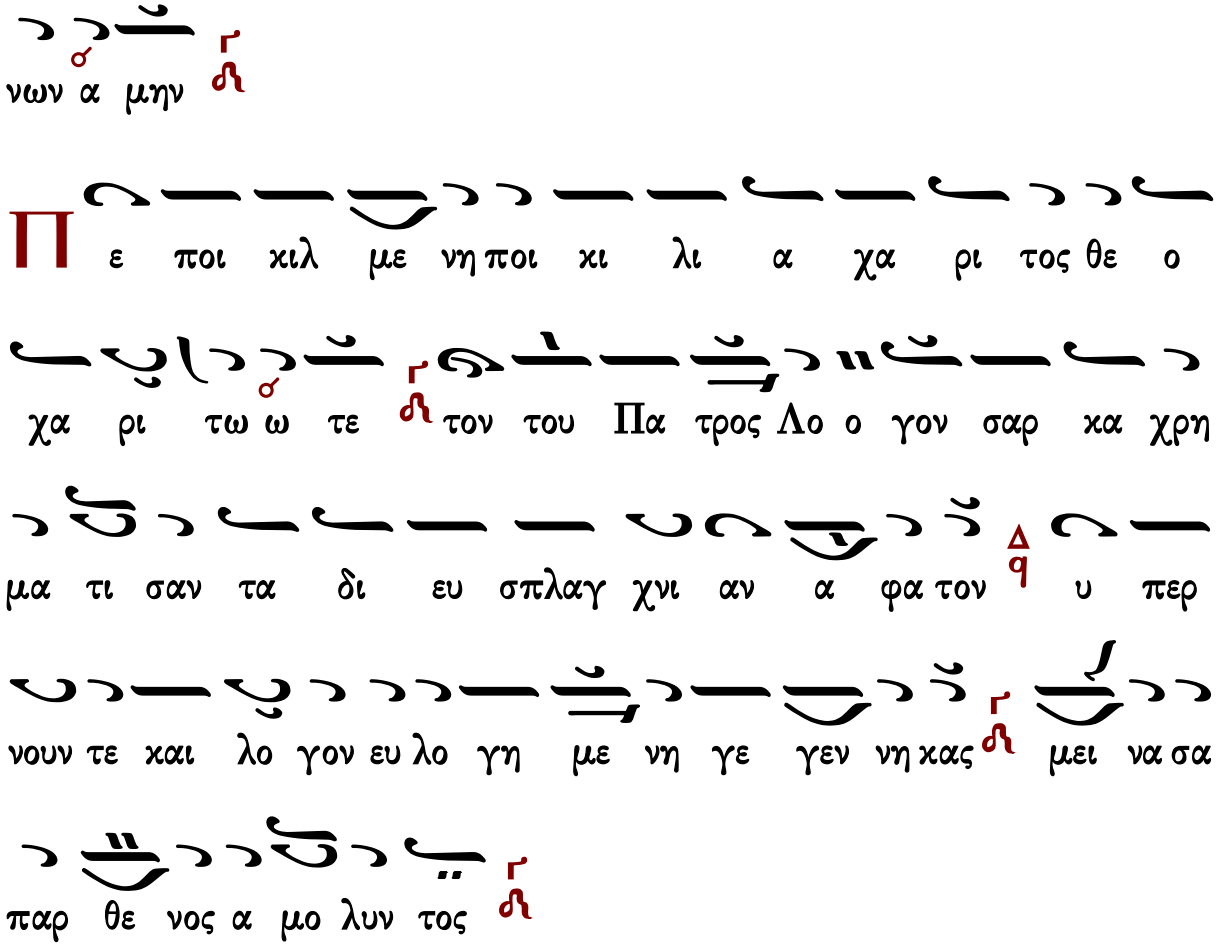

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ὁ εἱρμός

Ἦχος λ ἡ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.470#

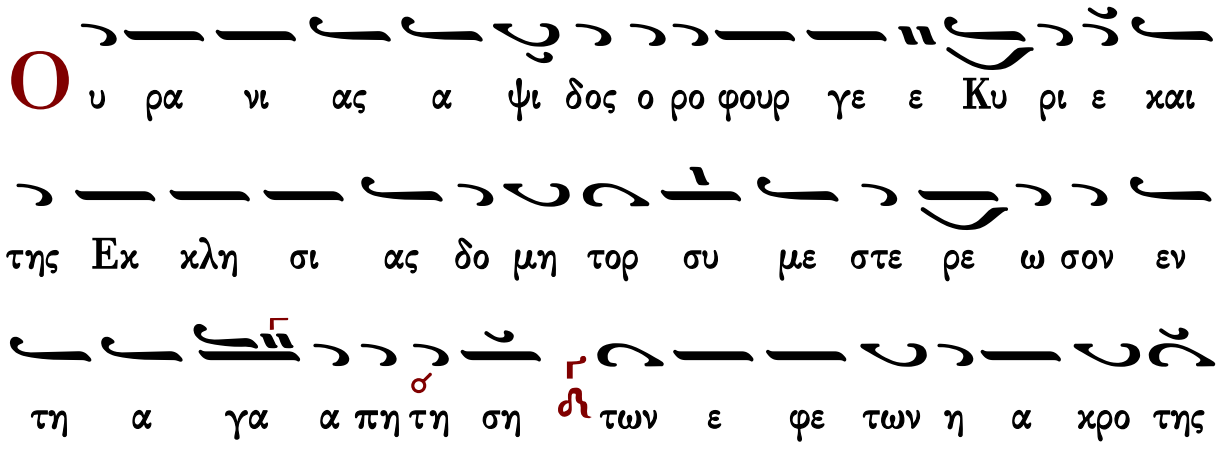

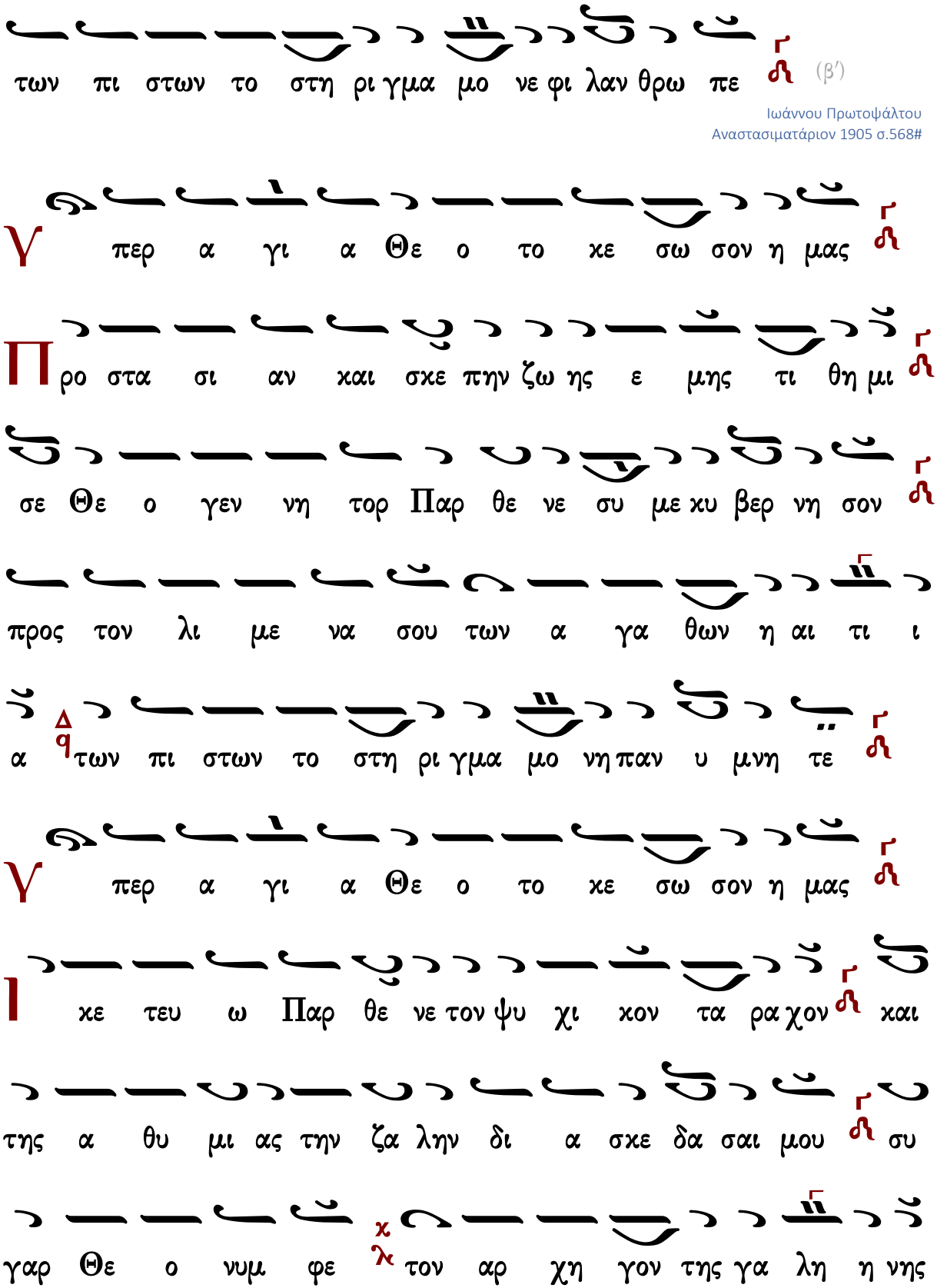
των πι στων το στη ρι γμα μο νε φι λαν θρω πε
(β′)
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.568#
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Προ στα σι αν και σκε πην ζω ης ε μης τι θη μι
σε Θε ο γεν νη τορ Παρ θε νε συ με κυ βερ νη σον
προς τον λι με να σου των α γα θων η αι τι ι
α των πι στων το στη ρι γμα μο νη παν υ μνη τε
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον τα ρα χον και
της α θυ μι ας την ζα λην δι α σκε δα σαι μου συ
γαρ Θε ο νυμ φε τον αρ χη γον της γα λη η νης

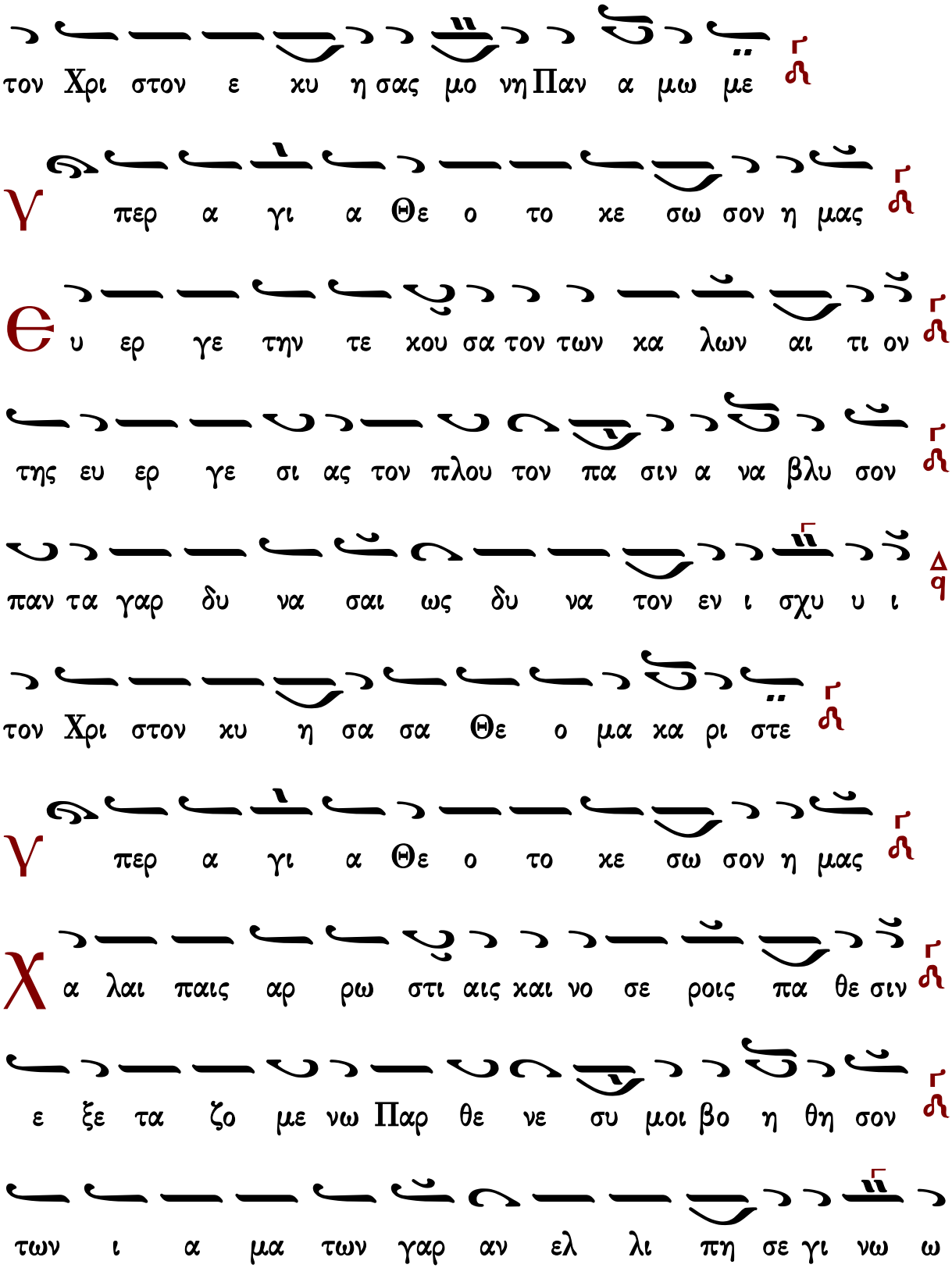
τον Χρι στον ε χυ η σας μο νη Παν α μω με
Υ περ α γι α Θε ο το χε σω σον η μας
Ѳ υ ερ γε την τε χου σα τον των χα λων αι τι ον
της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον πα σιν α να βλυ σον
παν τα γαρ δυ να σαι ως δυ να τον εν ι σχυ υ ι
τον Χρι στον χυ η σα σα Θε ο μα χα ρι στε
Υ περ α γι α Θε ο το χε σω σον η μας
Χ α λαι παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις πα θε σιν
ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι βο η θη σον
των ι α μα των γαρ αν ελ λι πη σε γι νω ω

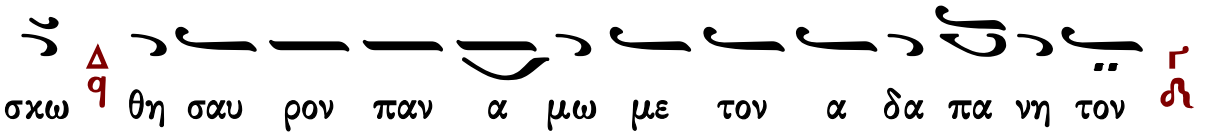

Κανὼν τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ γ΄

Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχὰς

Ἦχος λ π

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.158/2496*

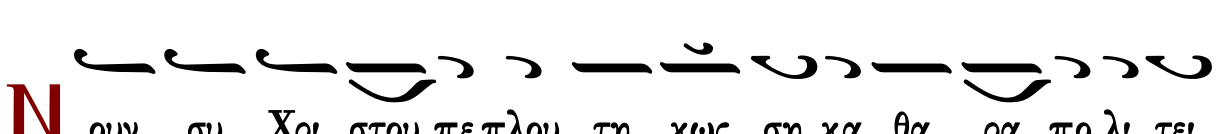

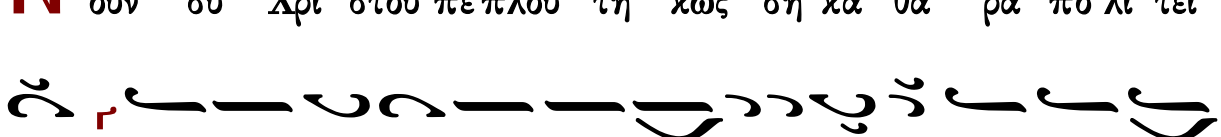

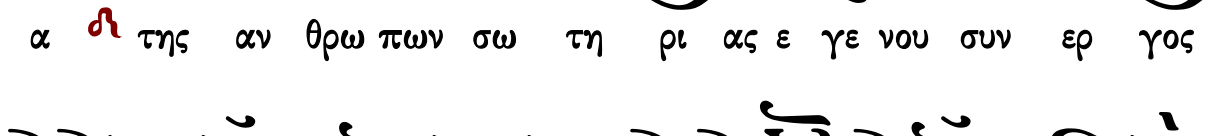

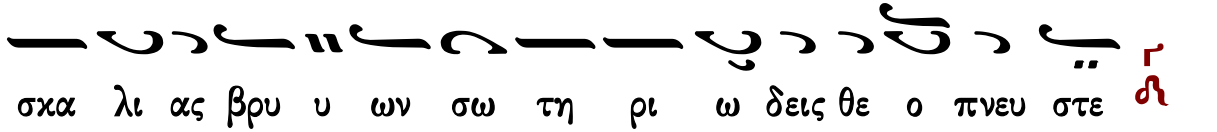

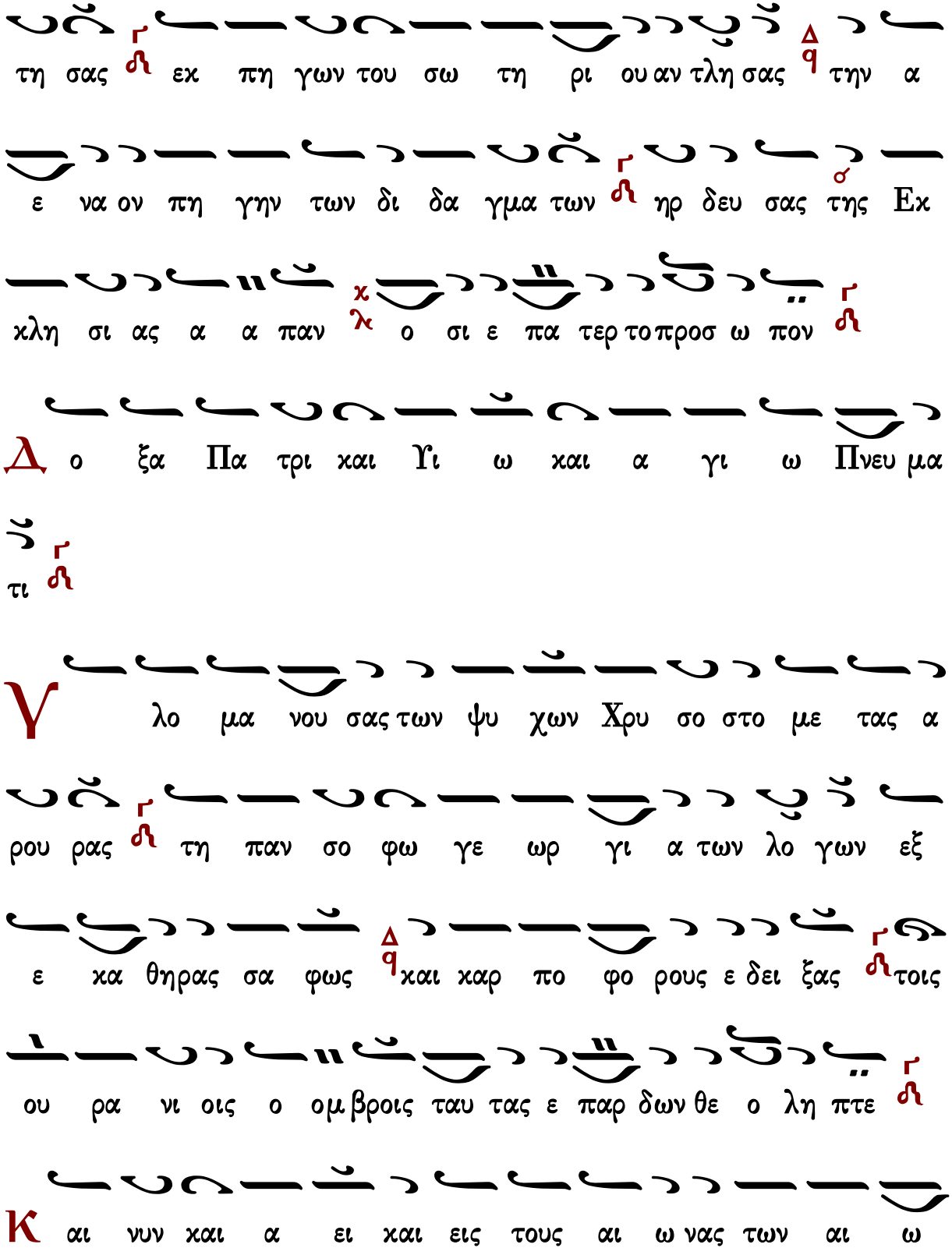
τη σας εκ πη γων του σω τη ρι ου αν τλη σας την α
ε να ον πη γην των δι δα γμα των ηρ δευ σας της Εκ
κλη σι ας α α παν ο σι ε πα τερ το προσ ω πον
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Υ λο μα νου σας των ψυ χων Χρυ σο στο με τας α
ρου ρας τη παν σο φω γε ωρ γι α των λο γων εξ
ε κα θηρας σα φως και καρ πο φο ρους ε δει ξας τοις
ου ρα νι οις ο ομ βροις ταυ τας ε παρ δων θε ο λη πτε
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

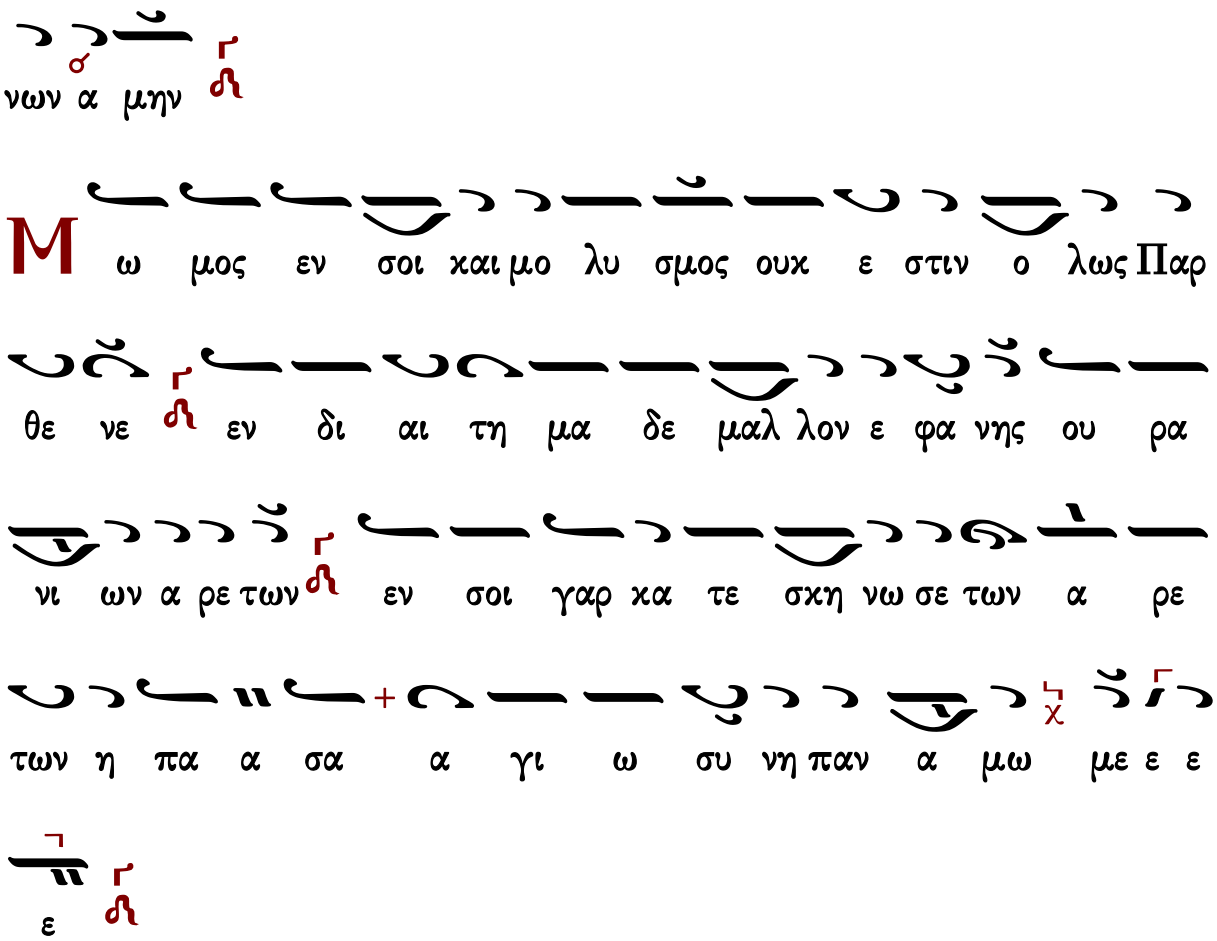

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν…	Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.159/2497*

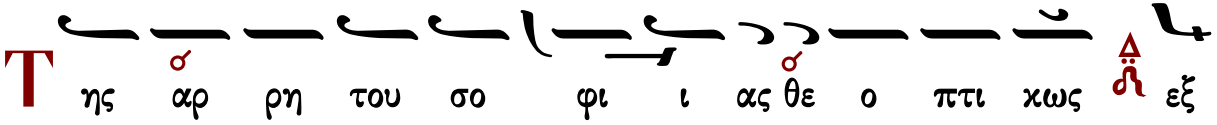

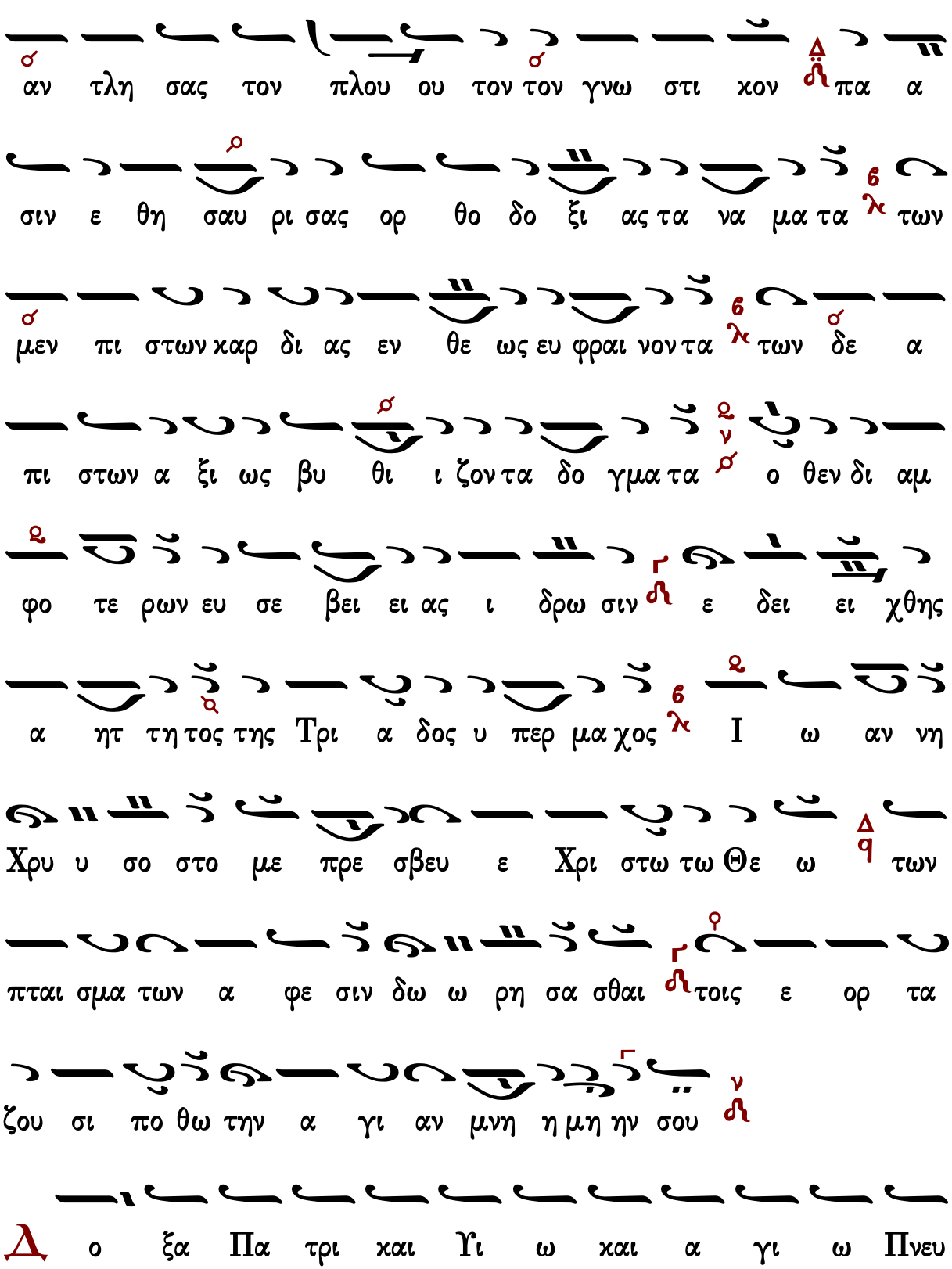
αν τλη σας τον πλου ου τον τον γνω στι χον πα α
σιν ε θη σαυ ρι σας ορ θο δο ξι ας τα να μα τα των
μεν πι στων χαρ δι ας εν θε ως ευ φραι νον τα των δε α
πι στων α ξι ως βυ θι ι ζον τα δο γμα τα ο θεν δι αμ
φο τε ρων ευ σε βει ει ας ι δρω σιν ε δει ει χθης
α ητ τη τος της Τρι α δος υ περ μα χος Ι ω αν νη
Χρυ υ σο στο με πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω των
πται σμα των α φε σιν δω ω ρη σα σθαι τοις ε ορ τα
ζου σι πο θω την α γι αν μνη η μη ην σου
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

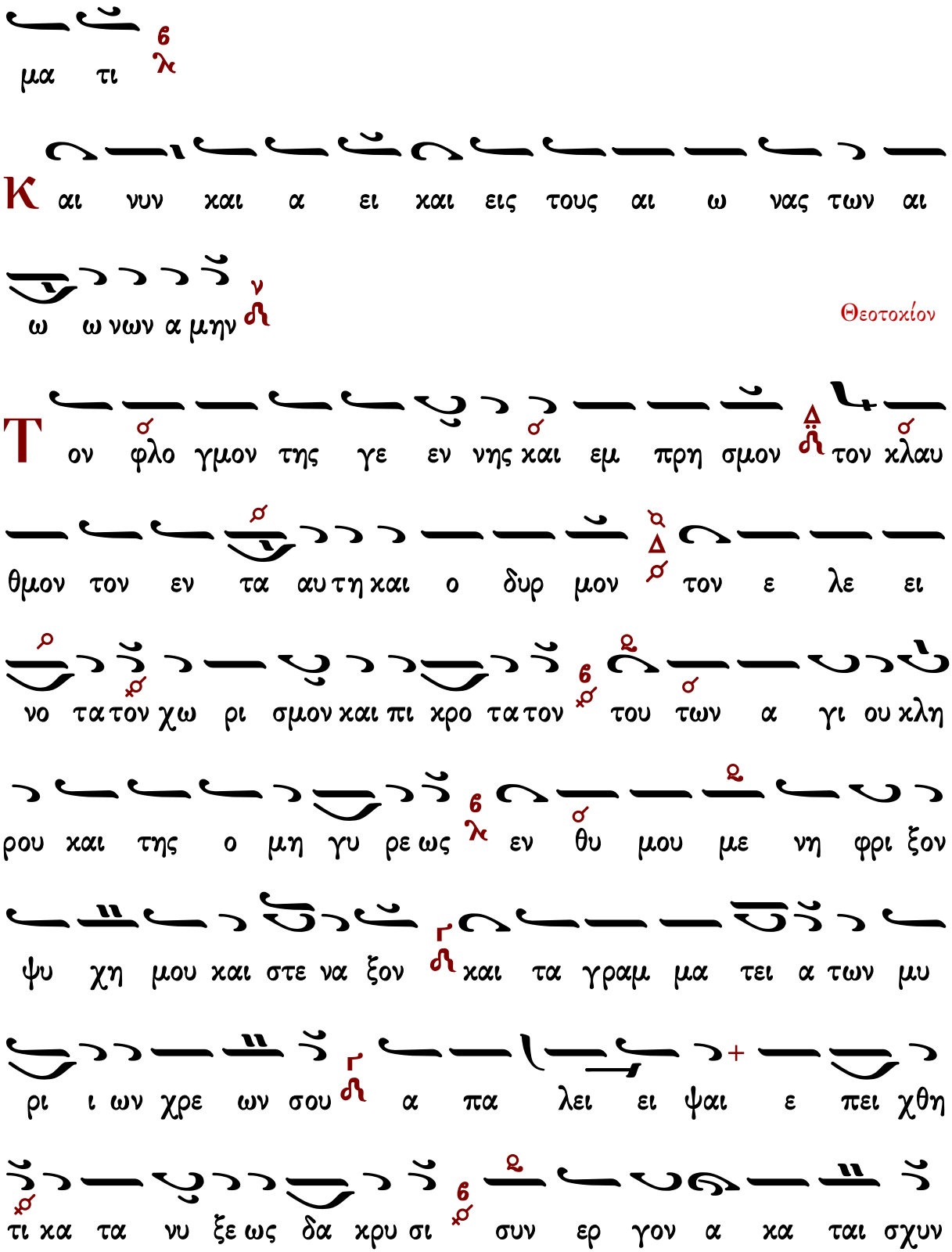
μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην
Θεοτοκίον
Τ ον φλο γμον της γε εν νης και εμ πρη σμον τον κλαυ
θμον τον εν τα αυ τη και ο δυρ μον τον ε λε ει
νο τα τον χω ρι σμον και πι κρο τα τον του των α γι ου κλη
ρου και της ο μη γυ ρε ως εν θυ μου με νη φρι ξον
ψυ χη μου και στε να ξον και τα γραμ μα τει α των μυ
ρι ι ων χρε ων σου α πα λει ει ψαι ε πει χθη
τι κα τα νυ ξε ως δα κρυ σι συν ερ γον α κα ται σχυν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ᾠδὴ δ΄ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Καταβασίαι εἰς τὰ Θεῖσόδια τῆς Θεοτόκου

Σύντομοι

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

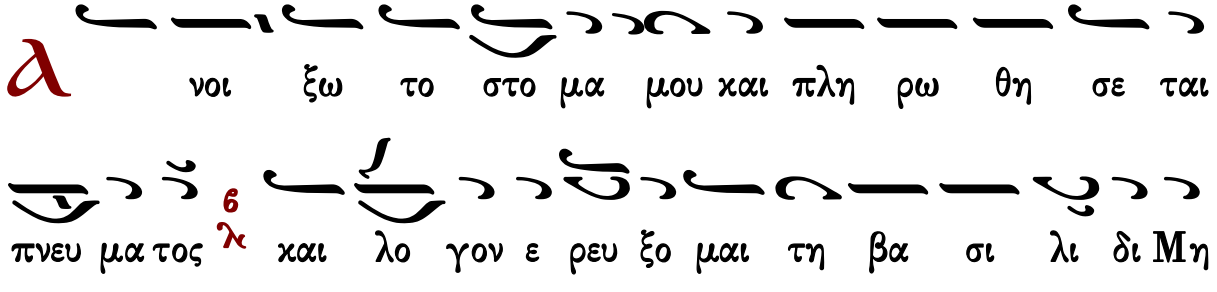

ᾠδὴ γ΄

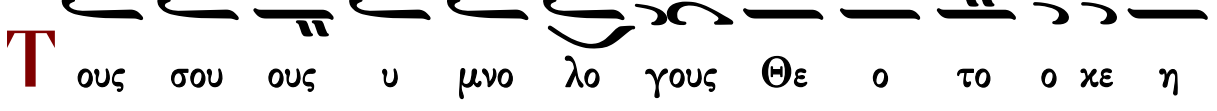

ζω ω σα και α φθο νος πη γη θι α σον συγ χρο τη σαν

τας πνευ μα τι χον στε ρε ω ω σον χαν τη σε πτη εισ

ο δω σου χορὸς α΄ στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ᾠδὴ δ΄

Τ ην α νε ξι χνι α στον θει αν βου λην της εκ

της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως σου του υ ψι στου

ο προ φη της Αβ βα κουμ κα τα νο ων ε κραυ

γα ζε δο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι ε ←ειρμολόγιον ΖΩΗΣ

ᾠδὴ ε΄

Θ ξε στη τα συμ παν τα εν τη σε πτη εισ ο

δω σου συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε εν

δον εισ η ηλ θες εν τω να ω ω του Θε ου ου ωσ

περ χα θα ρω τα τος να ος πα σι τοις υ μνου σι σε την ει

ρη η νην βρα βευ ουσα

ᾠδὴ ϛ′

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ την

οι θε ο φρο νες της Θε ο μη τορος δευ τε τας χει ρας χρο

τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον δο ξα ζον

τες

ᾠδὴ ζ′

Ο υκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι θε ο φρο νες πα

ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος α πει λην αν

δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ περ υ μνη

η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη το

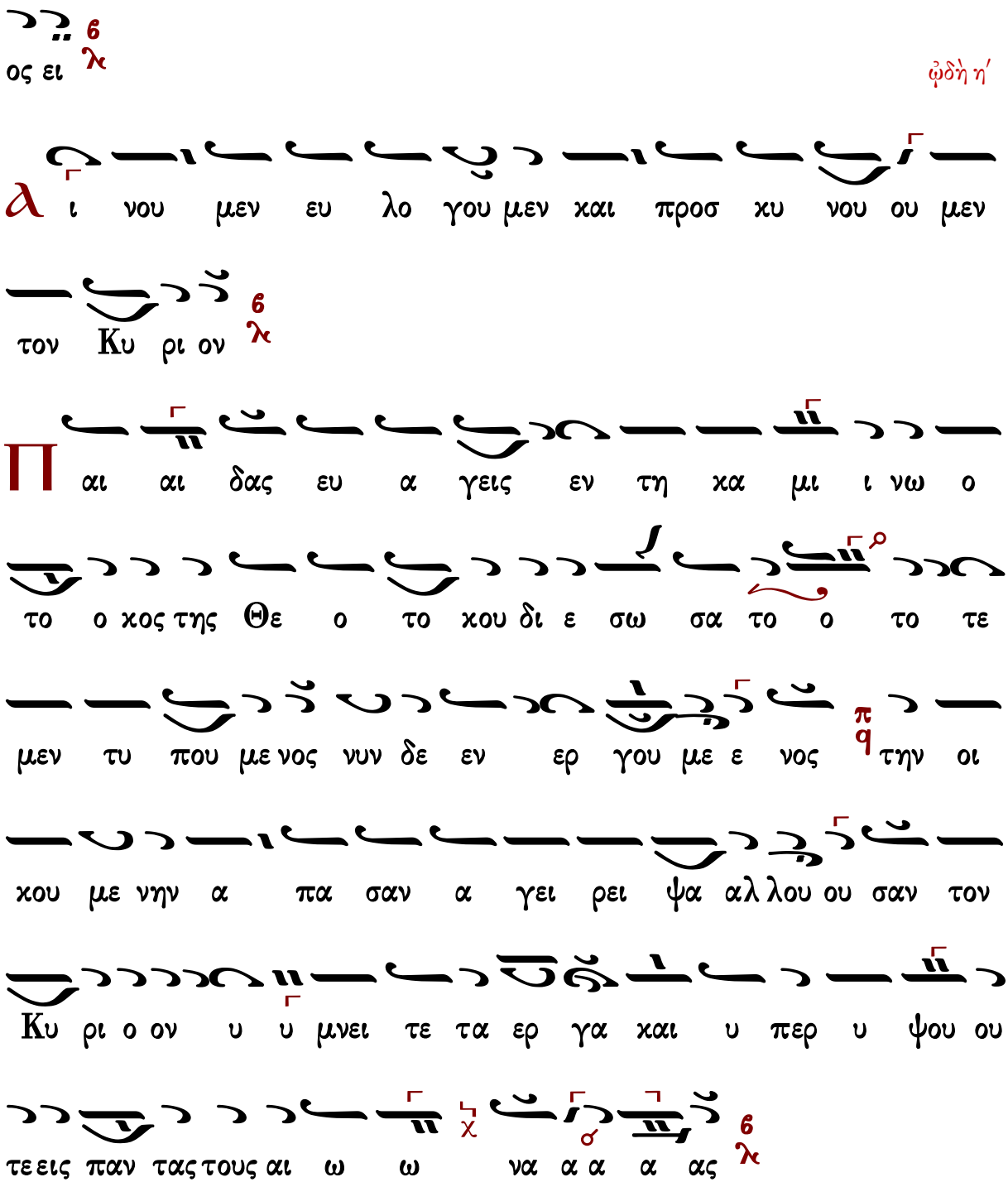

Ἀργαὶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

Ἦχος 𝍊 Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.370/2707*

Α νοι ξω το στο ο μα α μου ου και πλη ρω θη

η σε ε ται Πνευ μα α το ος 𝍊 και λο ο γο ον ε ε ρε

ευ ξο ο μαι αι τη η βα α σι λι ι δι Μη η τρι ι

ι 𝍊 και ο φθη σο ο μαι αι 𝍊 φαι δρω ω ω ως

πα αν η η γυ υ ρι ζω ων 𝍊 και α α σω ω γη η θο ο

με ε ε νος τα α α αυ τη ης τη ην εισ ο ο δο ον 𝍊

ᾠδὴ γ΄

Τ ους σου ου ου ους υ μνο ο λο ο γου ους Θε ε ο

ο το ο ο ο χε 𝍊 ως ζω ω ω ω σα α και αι

α α α φθο νος πη η γη 𝍊 θι α α σο ον συ υγ

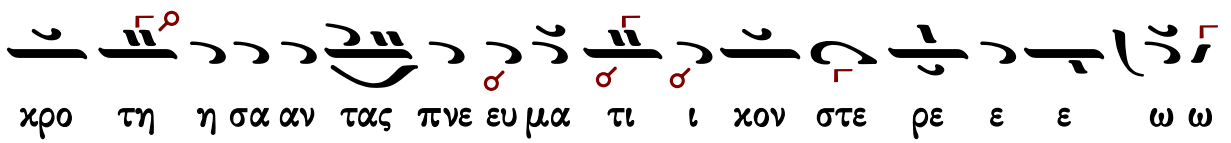

χρο τη η σα αν τας πνε ευ μα τι ι χον στε ρε ε ε ω ω

ω ω σον χαν τη σε πτη ει εισ ο ο δω ω σου χορὸς α΄

* 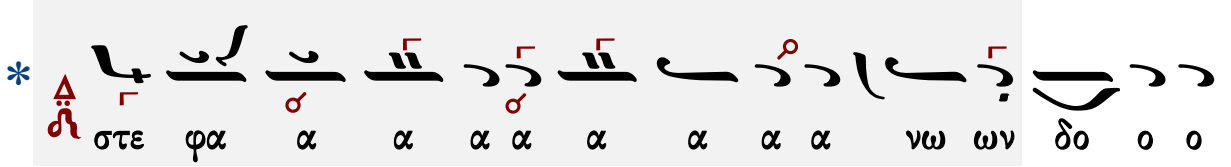

στε φα α α α α α α α α νω ων δο ο ο

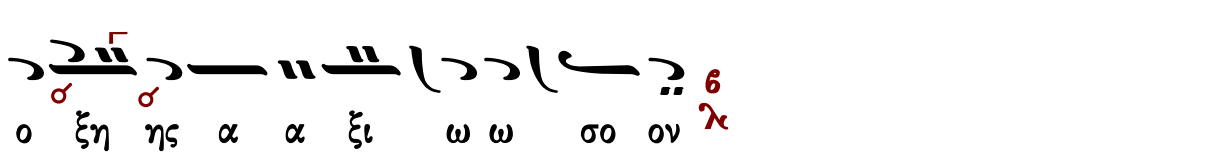

ο ξη ης α α ξι ω ω σο ον

* Μουσικὸν Πεντηκοστάριον 2005 σ.551 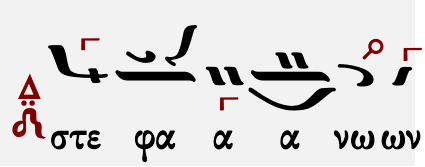

στε φα α α νω ων… ᾠδὴ δ΄

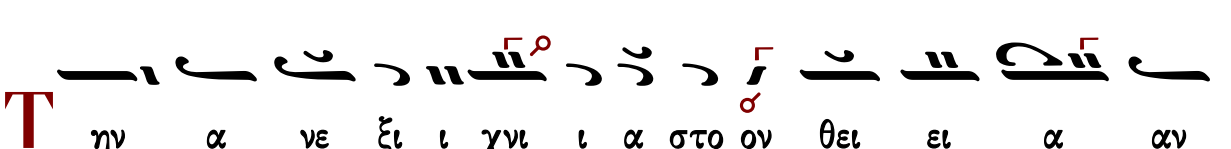

Τ ην α νε ξι ι χνι ι α στο ον θει ει α αν

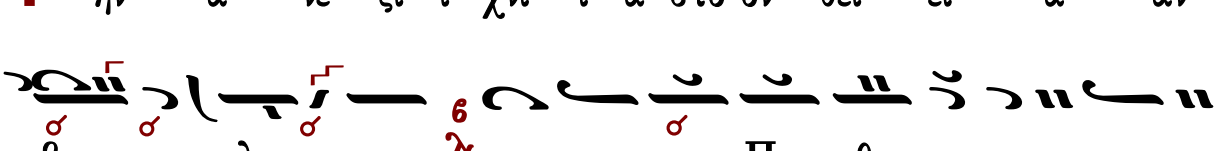

βου ου λη η ην της εκ της Παρ θε νου σα αρ κω ω

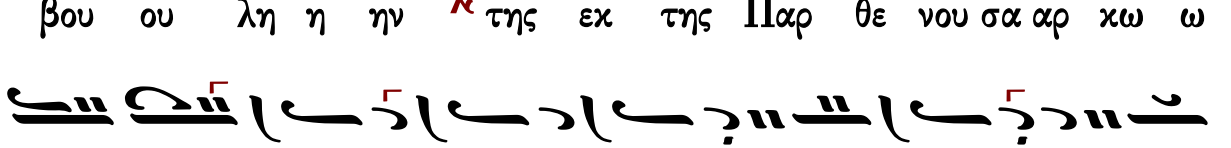

ω σε ε ε ε ε ω ω ως σου του ου Υ υ ψι

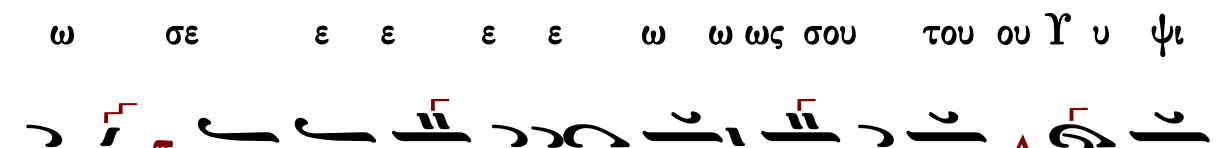

στου ου ο προ φη η της Αβ βα α κουμ κα τα

νο ο ων ε ε χραυ γα α ζε ε δο ο ο ο ξα
τη δυ να α α α μει ει σου Κυ ρι ι ε ε

ᾠδὴ ε΄

ξ ε στη η τα συ υμ πα αν τα α εν τη
σε πτη η ει εισ ο ο δω ω σου συ υ υ γα α
α α αρ α πει ει ρο ο γα α με Παρ θε ε ε νε ε
εν δον εισ η η η η ηλ θες εν τω να α α ω ω
ω ω ω του ου Θε ε ε ου ω ωσ πε ερ χα θα ρω
ω τα α τοος να α ο ο ο ος πα α σι ι τοι οις
υ μνου σι ι σε ε ε ε την ει ει ρη η η η νη ην
βρα βε ευ ου ου σα α

ᾠδὴ ς΄

T ην θει αν τα αυ τη ην και πα αν τι ι μον τε λου ουν

τε ες ε ε ο ορ τη η ην οι οι θε ε ο ο ο

φρο ο νες τη ης Θε ο μη η η το ο ο ο ρος π q δευ τε τας

χει ρα α ας χρο τη η σω ω μεν τον εξ αυ τη

ης τε ε χθε ε εν τα Θε ε ο ον δο ξα ζο ον τε ες 6 λ ὡδὴ ζ

O υκ ε λα α α τρε ε ε ευ σαν τη χτι ι

σει ει οι οι θε ο φρο ο νες πα ρα το ο ον χτι ι

σα α α αν τα α 6 λ αλ λα α α α πυ ρο ος α πει ει

λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη η σα αν τες χαι αι ρο ον

τες ε ψα αλ λο ον 6 λ υ περ υ υ υ μνη η

η η τε ε π/q ο των πα τε ρω ων Κυ ρι ι ο ος

και Θε ε ος ε ευ λο γη η το ο ος ει ει 6/λ

ᾠδὴ η΄

α ι χ νου μεν ευ λο χ γου μεν και προσ κυ νου ου ου ου

με εν τον Κυ υ ρι ι ο ον 6/λ

Π αι αι αι αι δας ευ α γει εις ε εν τη η κα μι ι

ι νω ω 6/λ ο το ο ο ο ο κος της Θε ε

ο το ο κου δι ε ε σω ω σα α το Δ/δ το ο τε ε με

εν τυ που με ε νο ος 6/λ νυ υν δε ε εν ερ γου ου

ου με ε ε ε νος π/q την οι κου με ε νη ην α πα α

σαν α γει ει ρει ει ει ψα α α α αλ λου ου ου ου

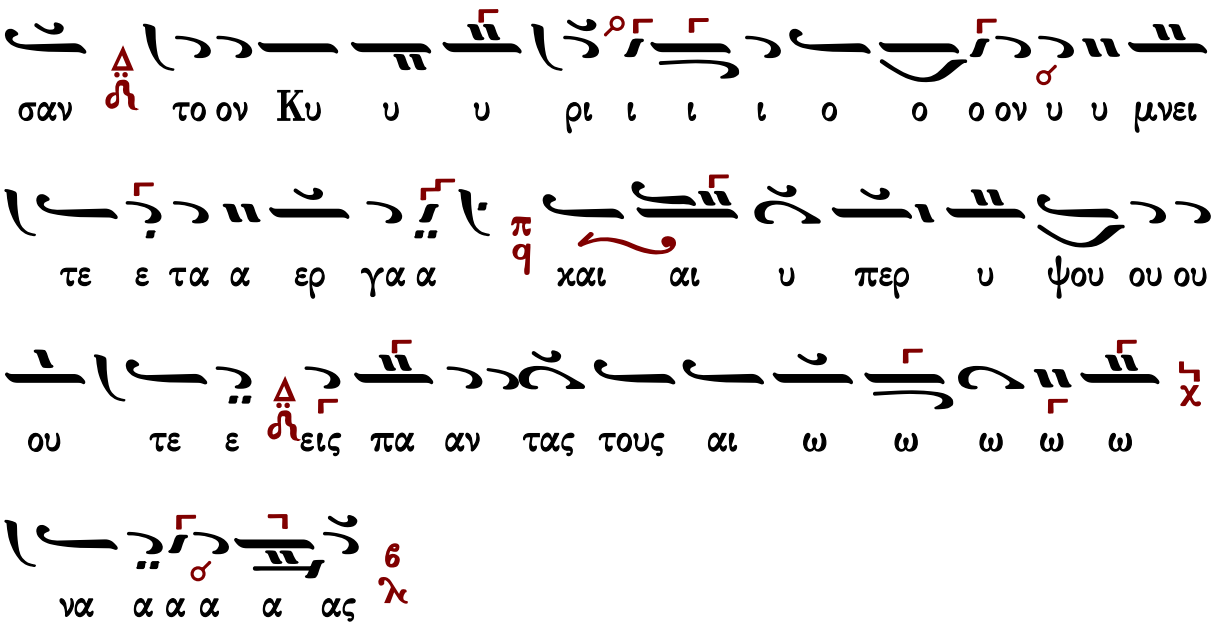

Τιμιωτέρα

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

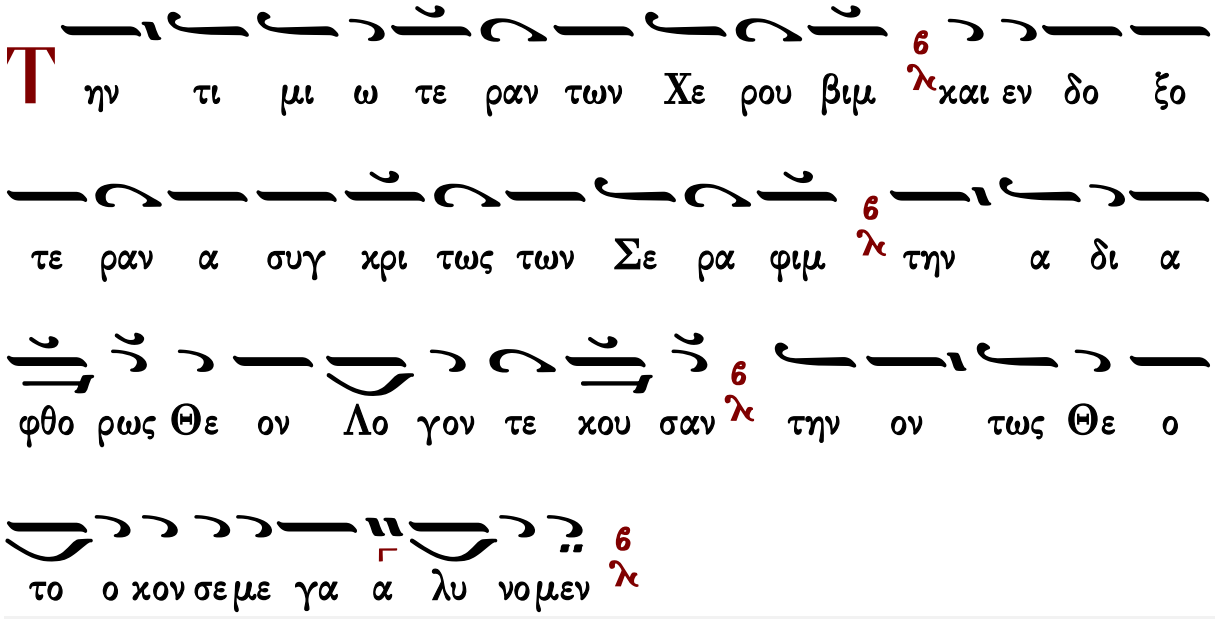

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Καταβασία θ΄ ᾠδῆς — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Βϛ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.26#

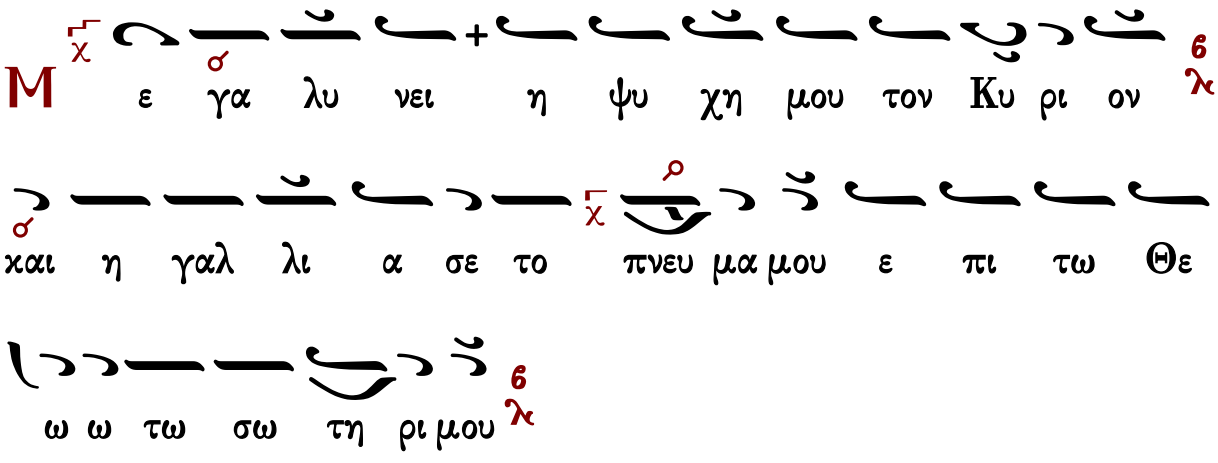

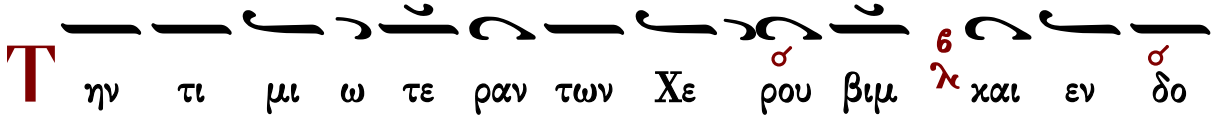

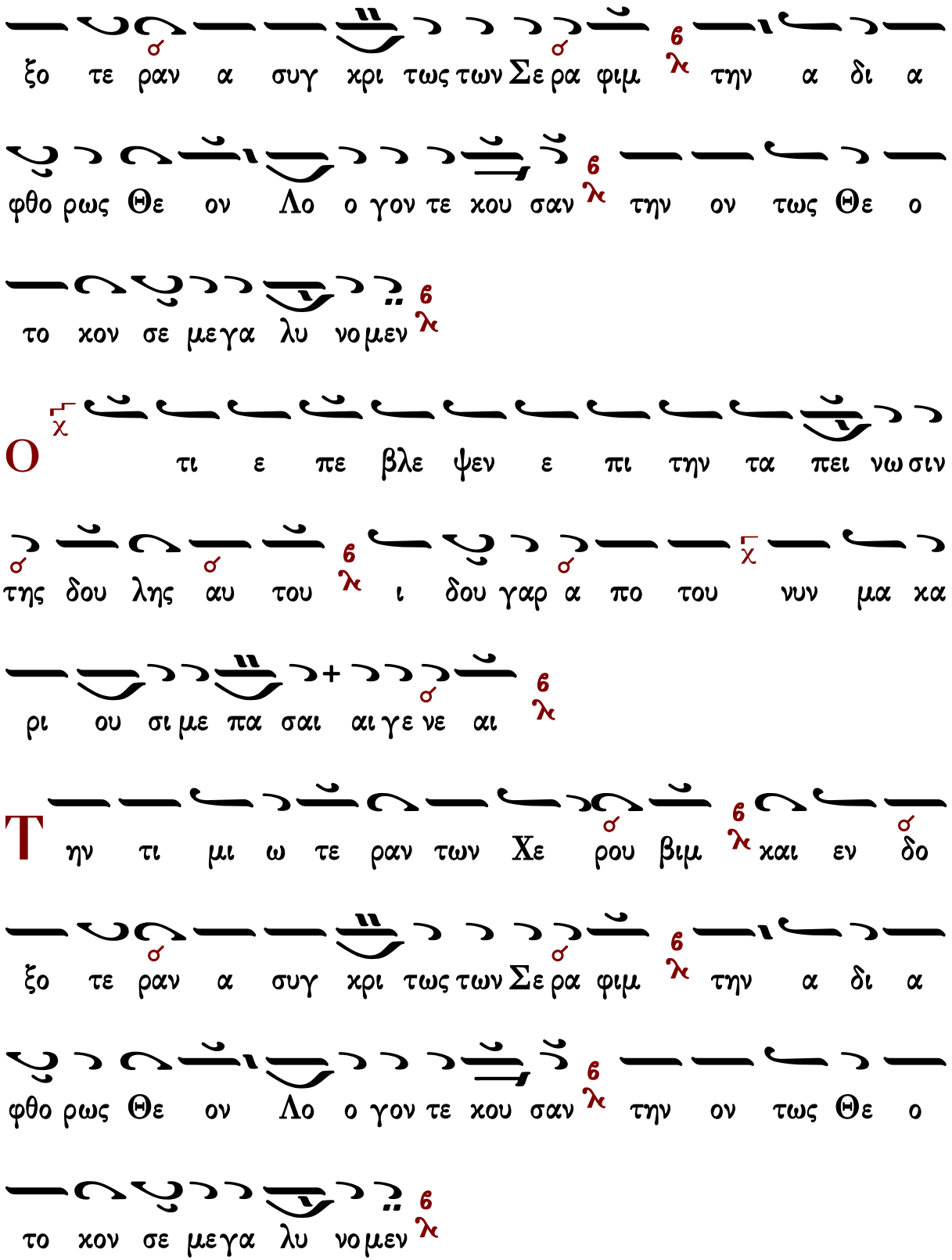
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ λ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε χου σαν λ την ον τως Θε ο
το χον σε μεγα λυ νο μεν λ
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δου λης αυ του λ ι δου γαρ α πο του νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι λ
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ λ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ λ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε χου σαν λ την ον τως Θε ο
το χον σε μεγα λυ νο μεν λ

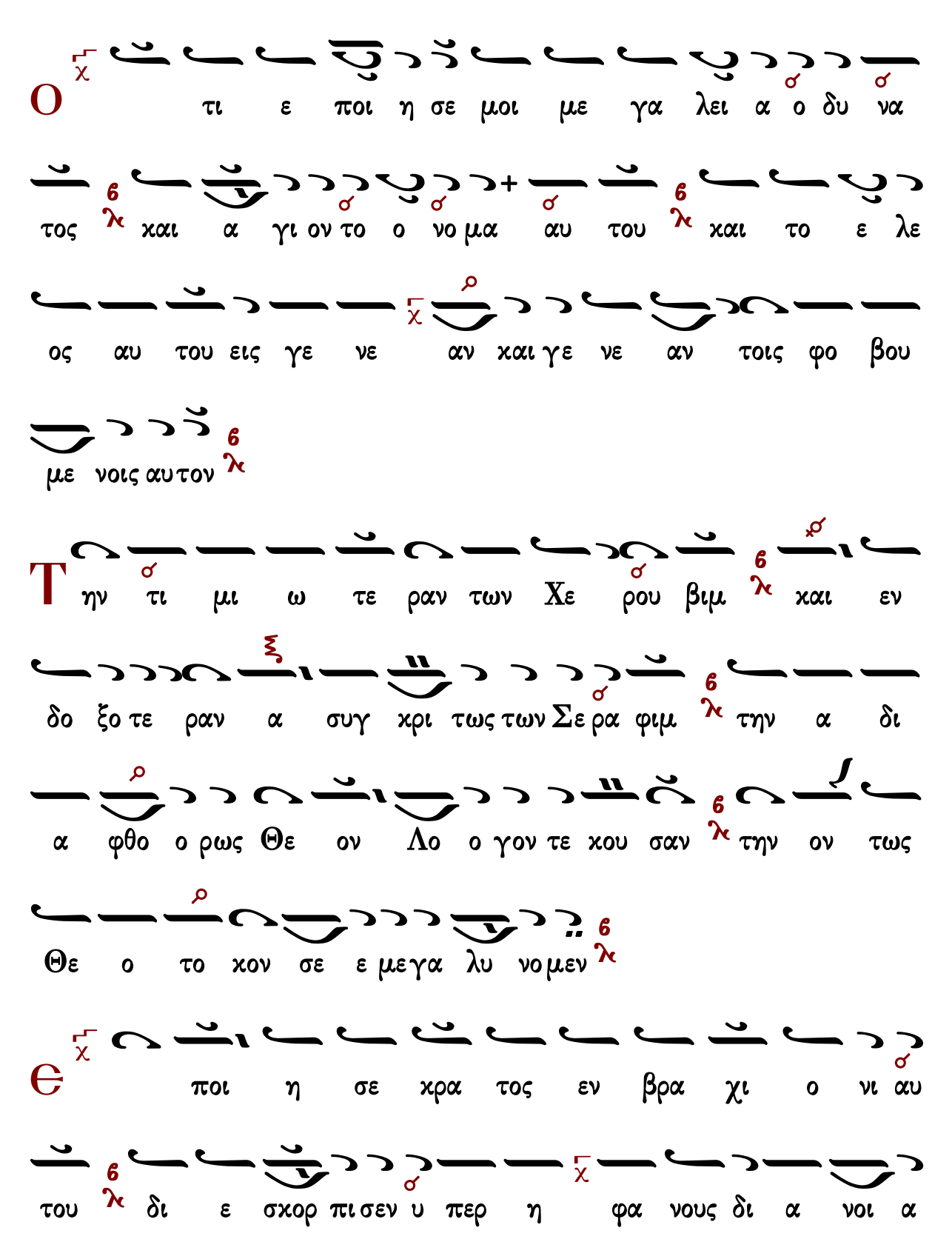
Ο
τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε λε
ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Τ
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν
Є
ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α

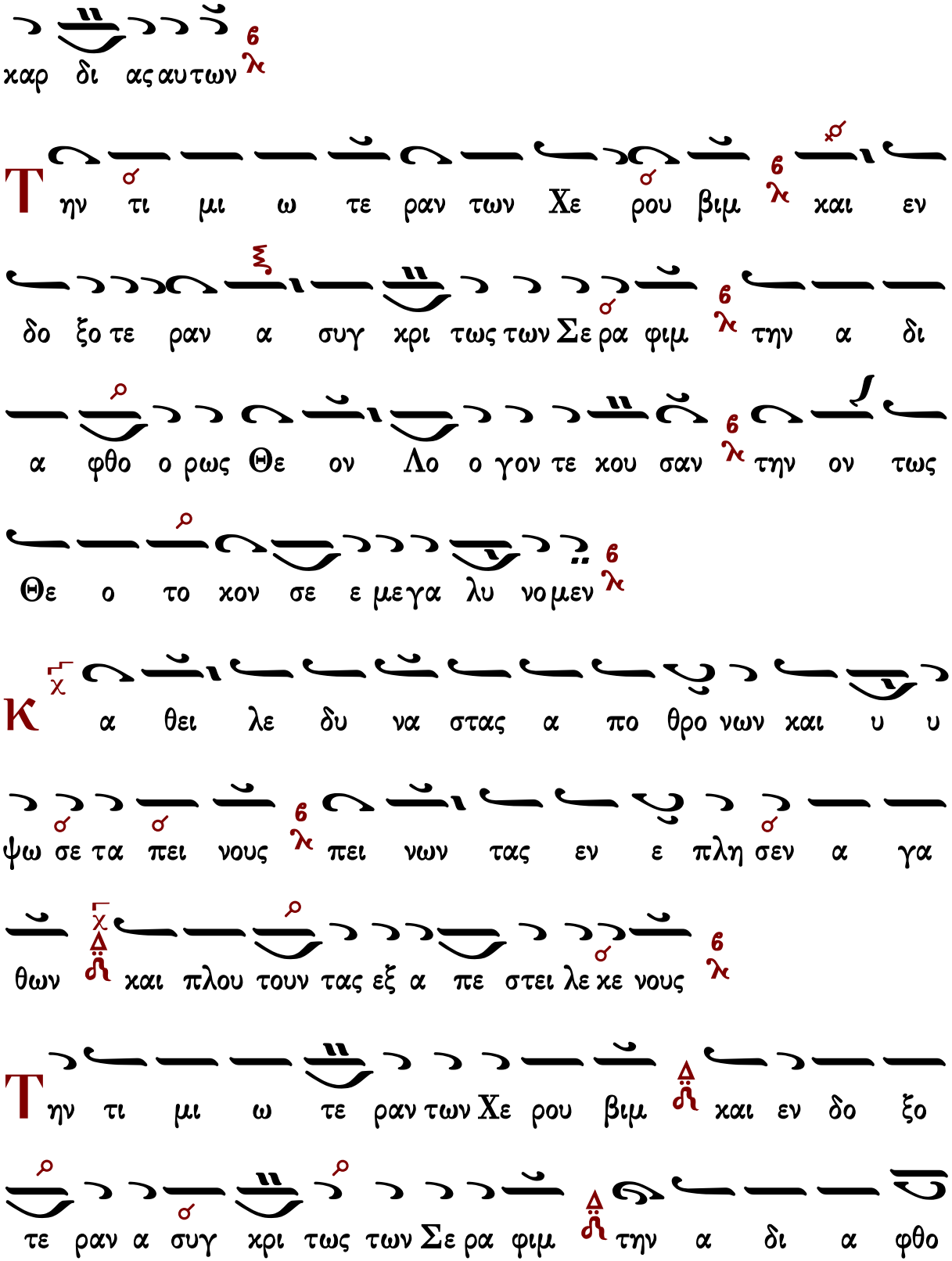
χαρ δι ας αυ των
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ
ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα
θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

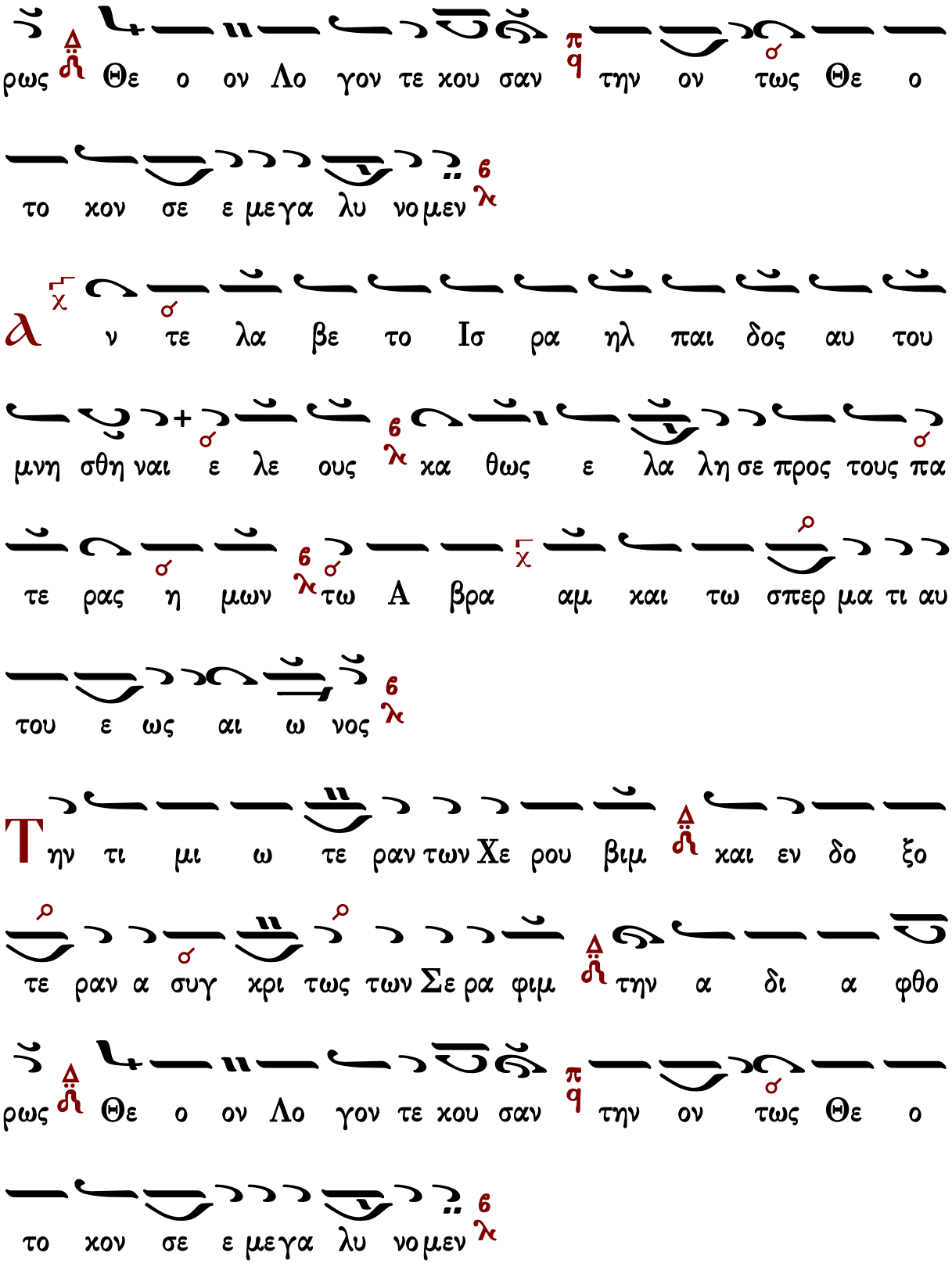
ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ νο μεν
ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα
τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ
του ε ως αι ω νος
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Καταβασία θ' ᾠδῆς

Σύντομος

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

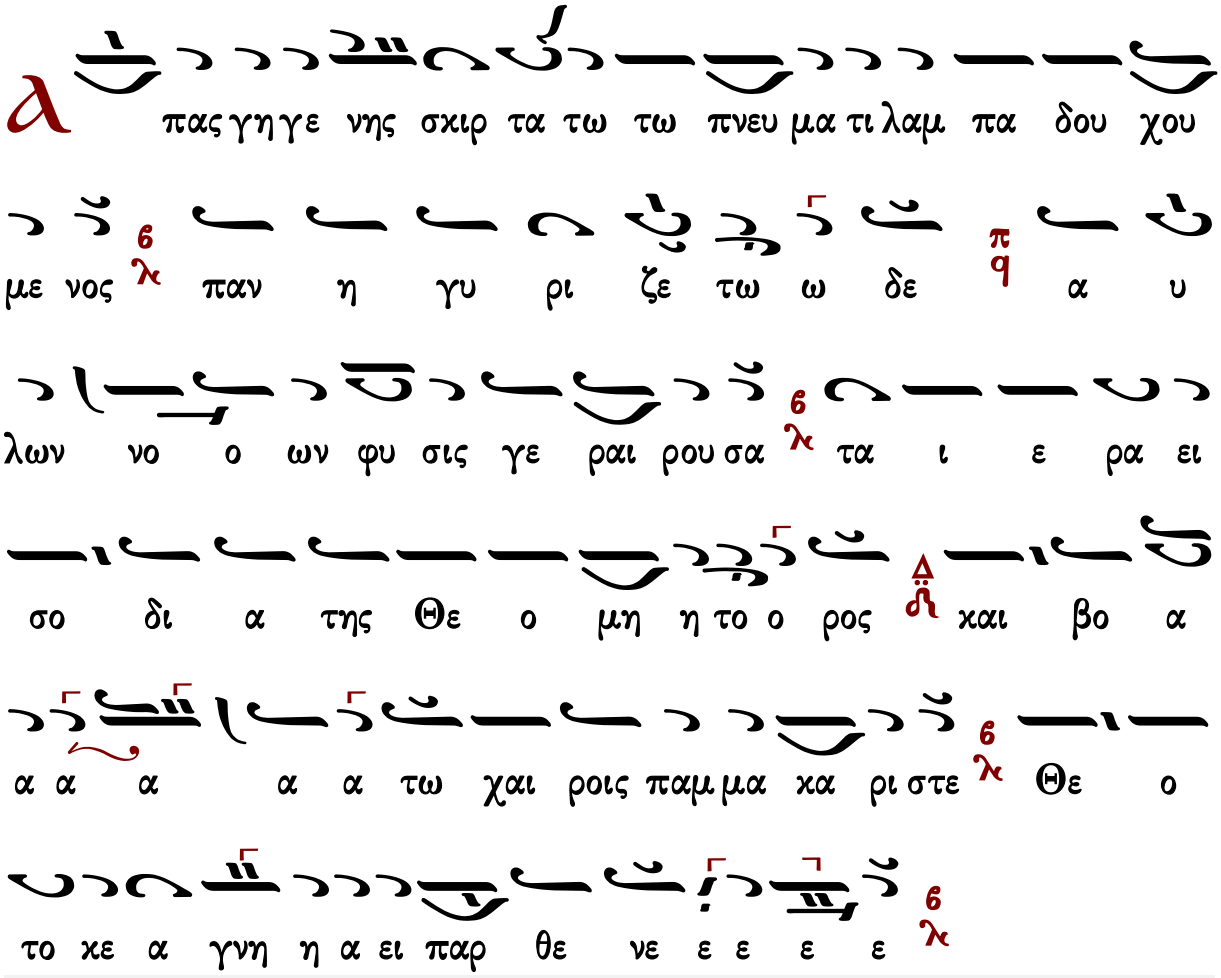

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάρια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀεγὴ

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1905 σ.55#

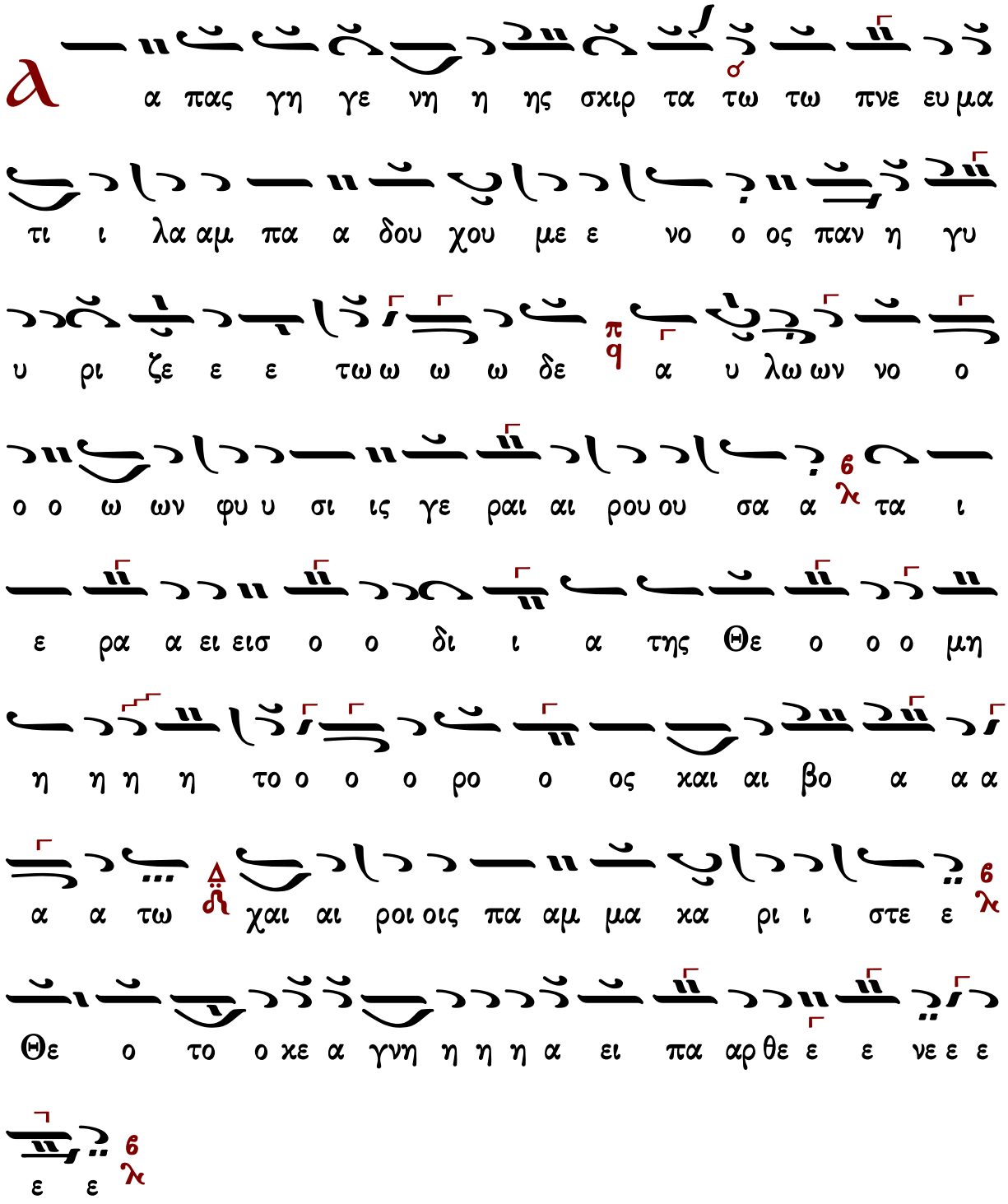

Ἀργὴ (διασκ. Παπαγιάννη)

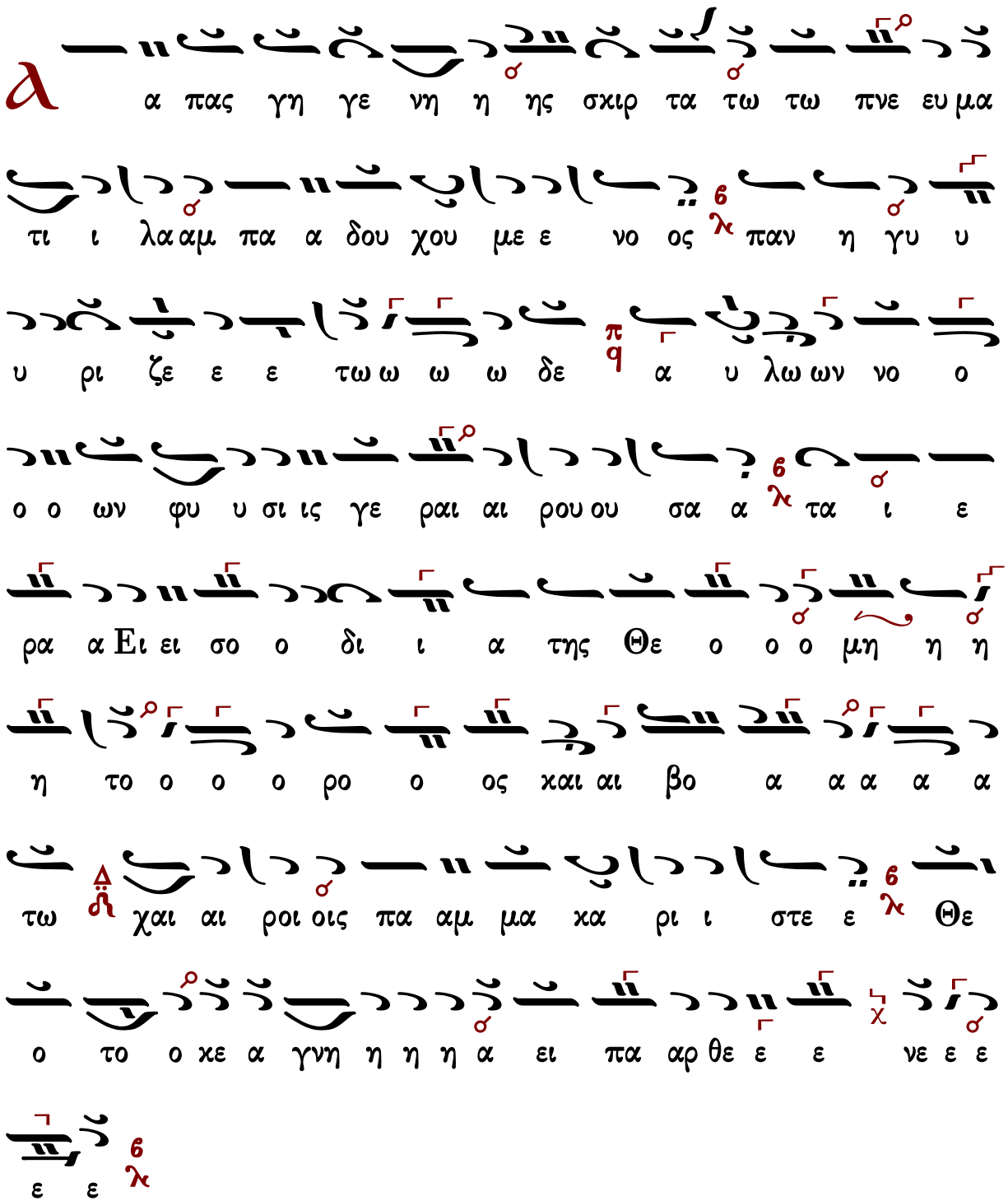
α πας γη γε νη η ης σκιρ τα τω τω πνε ευ μα
τι ι λα αμ πα α δου χου με ε νο ος παν η γυ υ
υ ρι ζε ε ε τω ω ω ω δε α υ λω ων νο ο
ο ο ων φυ υ σι ις γε ραι αι ρου ου σα α τα ι ε
ρα α Ει ει σο ο δι ι α της Θε ο ο ο μη η η
η το ο ο ο ρο ο ος και αι βο α α α α α
τω χαι αι ροι οις πα αμ μα κα ρι ι στε ε Θε
ο το ο κε α γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε
ε ε

Ἑξαποστειλάρια

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.162/2500*

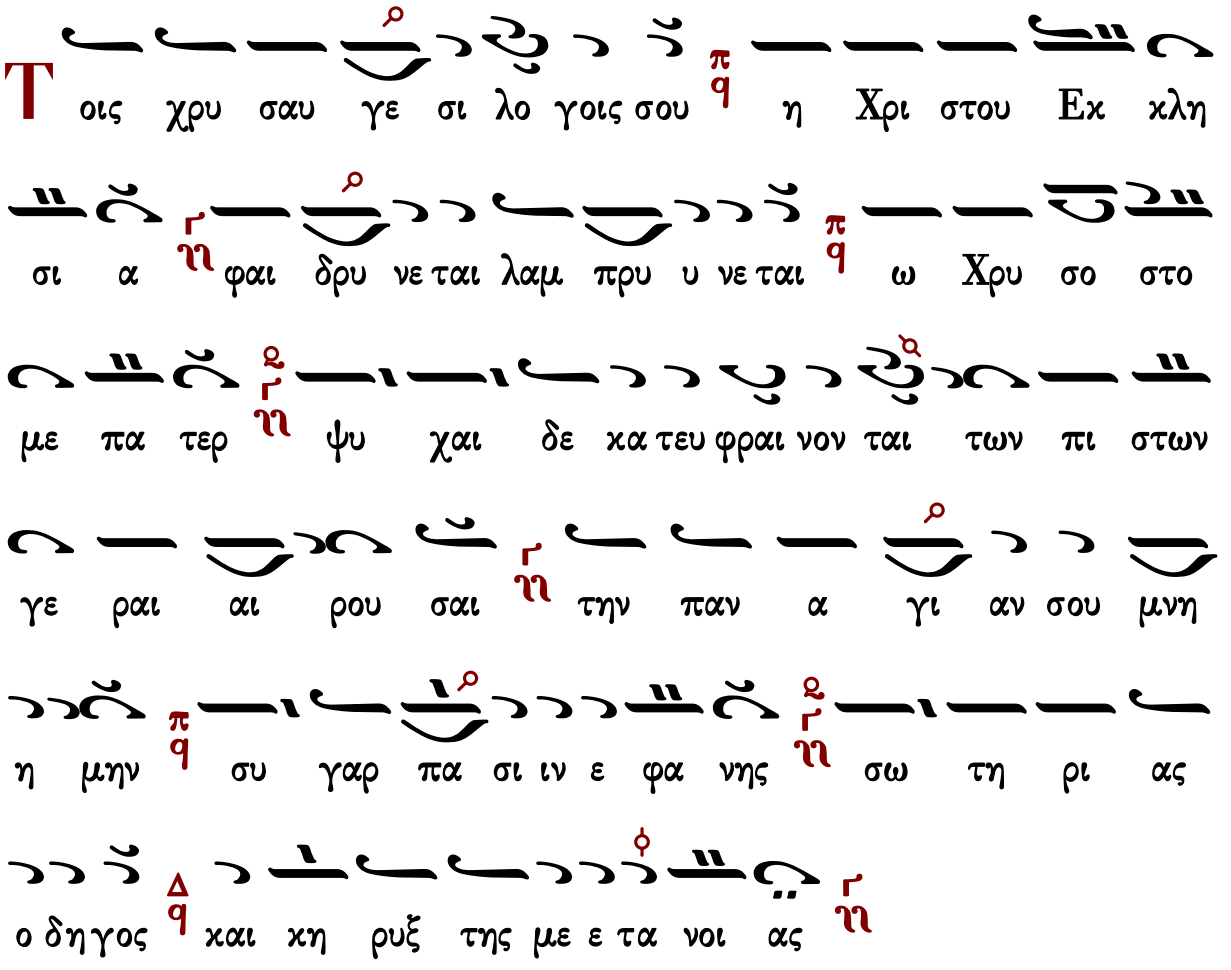

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἦχος Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.163/2501*

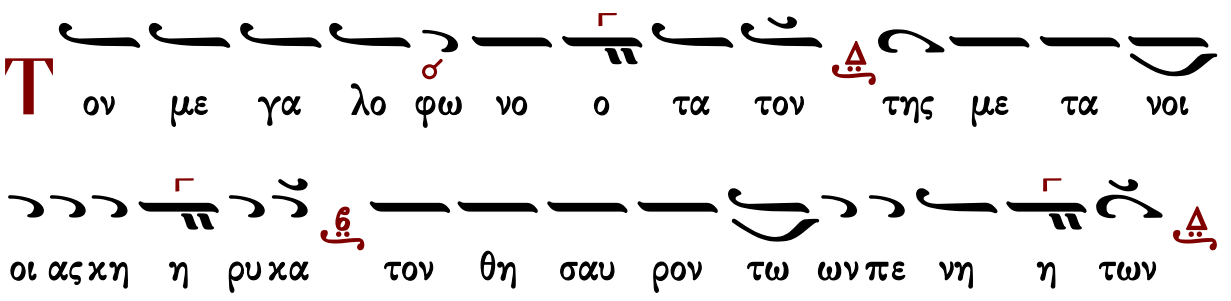

το στο μα της Ε εκ κλη σι ι ας το χρυ σε ο ον και

ε ευ λα λον των γρα φων τη ην σα φη η νει αν Ι

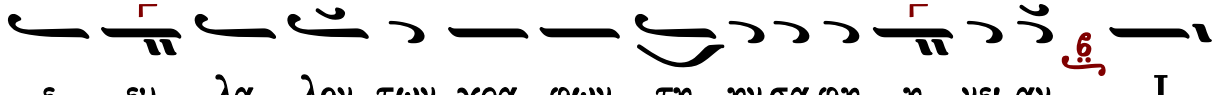
ω αν νη ην τον πα αν σο φον αν ευ φη μη σω ω μεν

πα αν τες ως υπ αυ του στη η ρι χθε εν τες

Θεοτοκίον

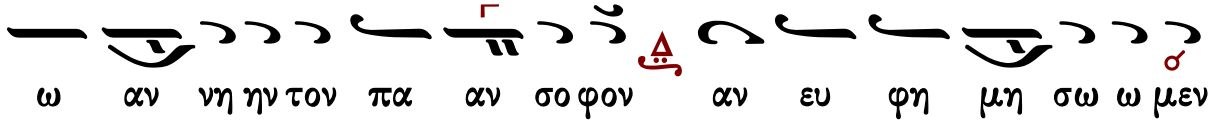
Παρ θε νε πα αν α μω ω μη τε Κυ ρι α μου ου

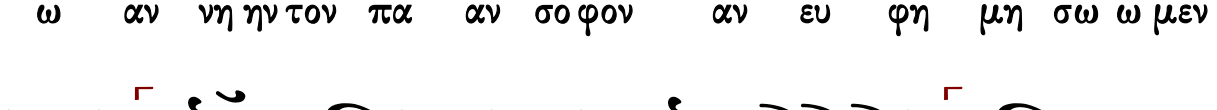
και Δε ε σποι να τον σον Υι ον ε εκ δυσ ω ω πει συν

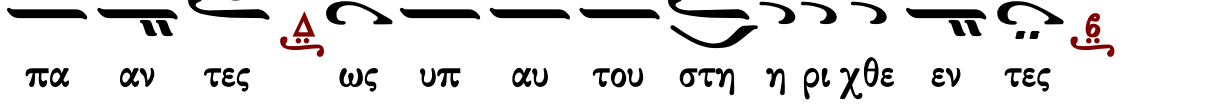
τω κλει νω Χρυ υ σο στο ο μω πει ρα τη ρι ι ων

ρυ υ σα σθαι παν τοι ων του ους υ μνου ουν τας σε

και αι ω νι ι ων α α παν τας α γα θων α α ξι

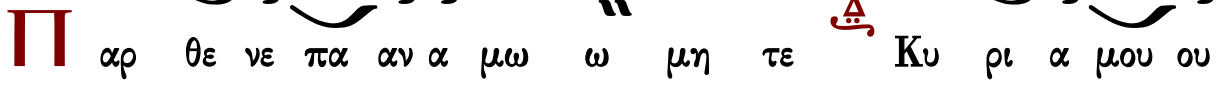
ω ω σαι δυ να σαι γαρ ο ο σα θε ε λεις

Εἰς τοὺς Αἴνους

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ⸗ **Πα**

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.109*

Π α σα πνο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον π/q αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα

α νων Δ αι νει τε α α αυ το ον εν τοι οις υ υ

υ ψι ι ι ι ι στοις π/q σοι πρε ε πει υ μνος τω Θε ε

ω ω 6/λ

Α ι νει τε αυ τον παν τες οι α α αγ γε ε ε λοι

οι α α αυ του π/q αι νει τε αυ τον πα α σαι αι αι αι

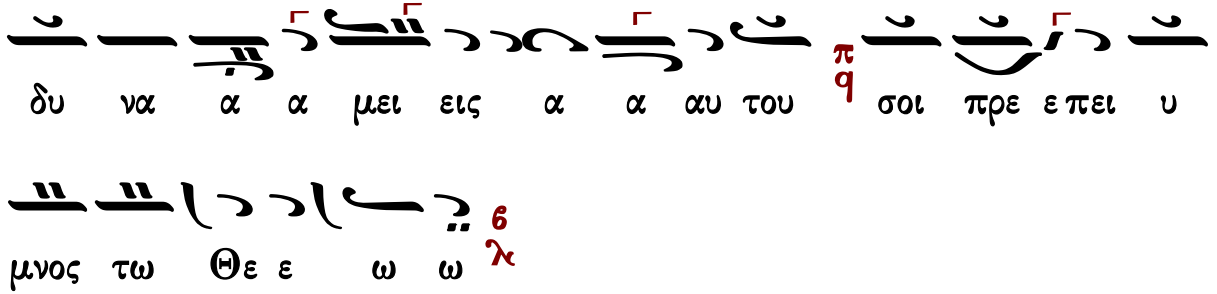

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Πανδέκτη-Ὀρθρος
1851 σ.529*

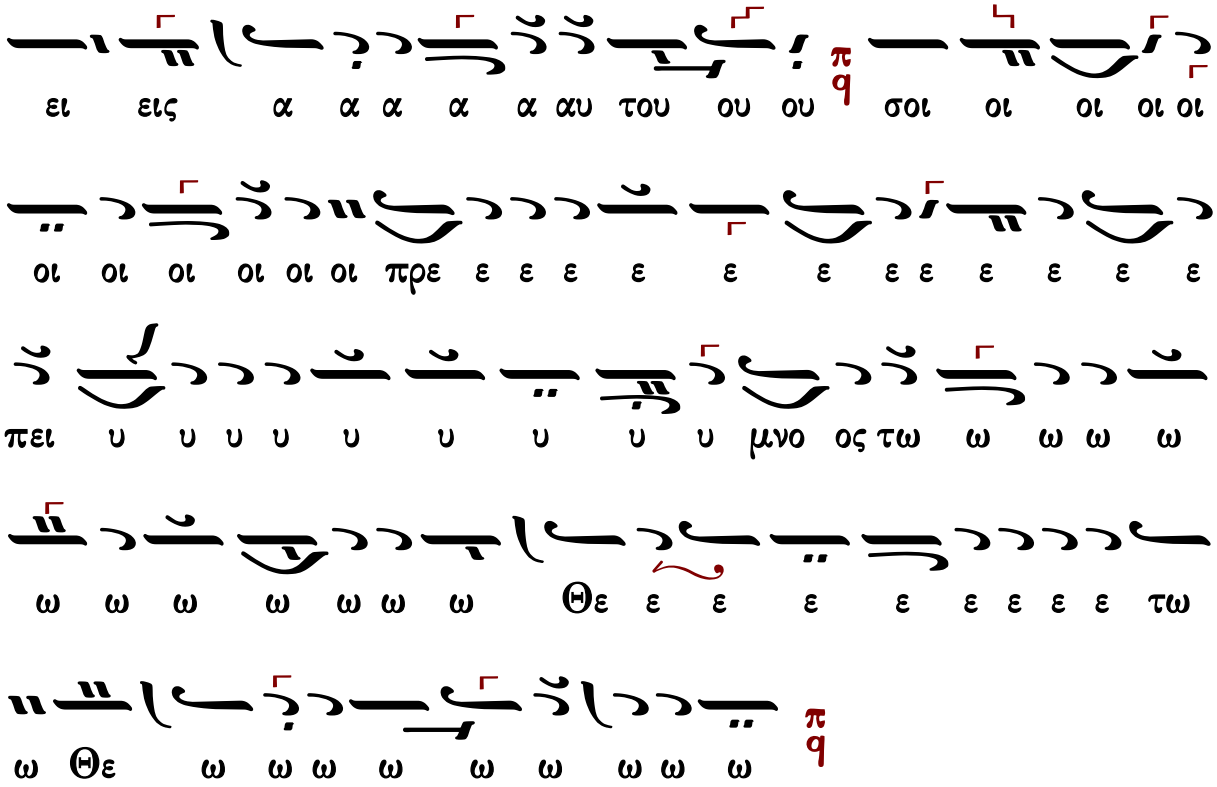

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.193#

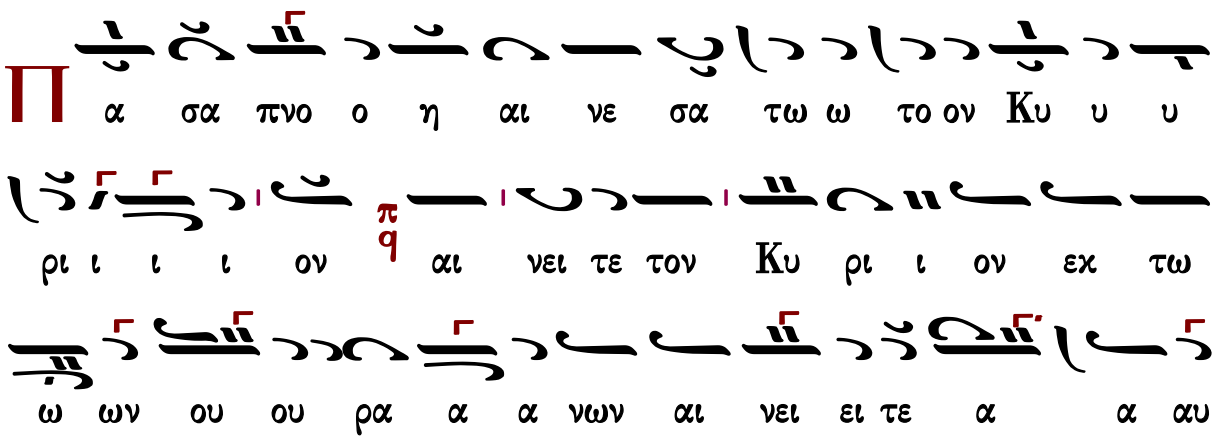

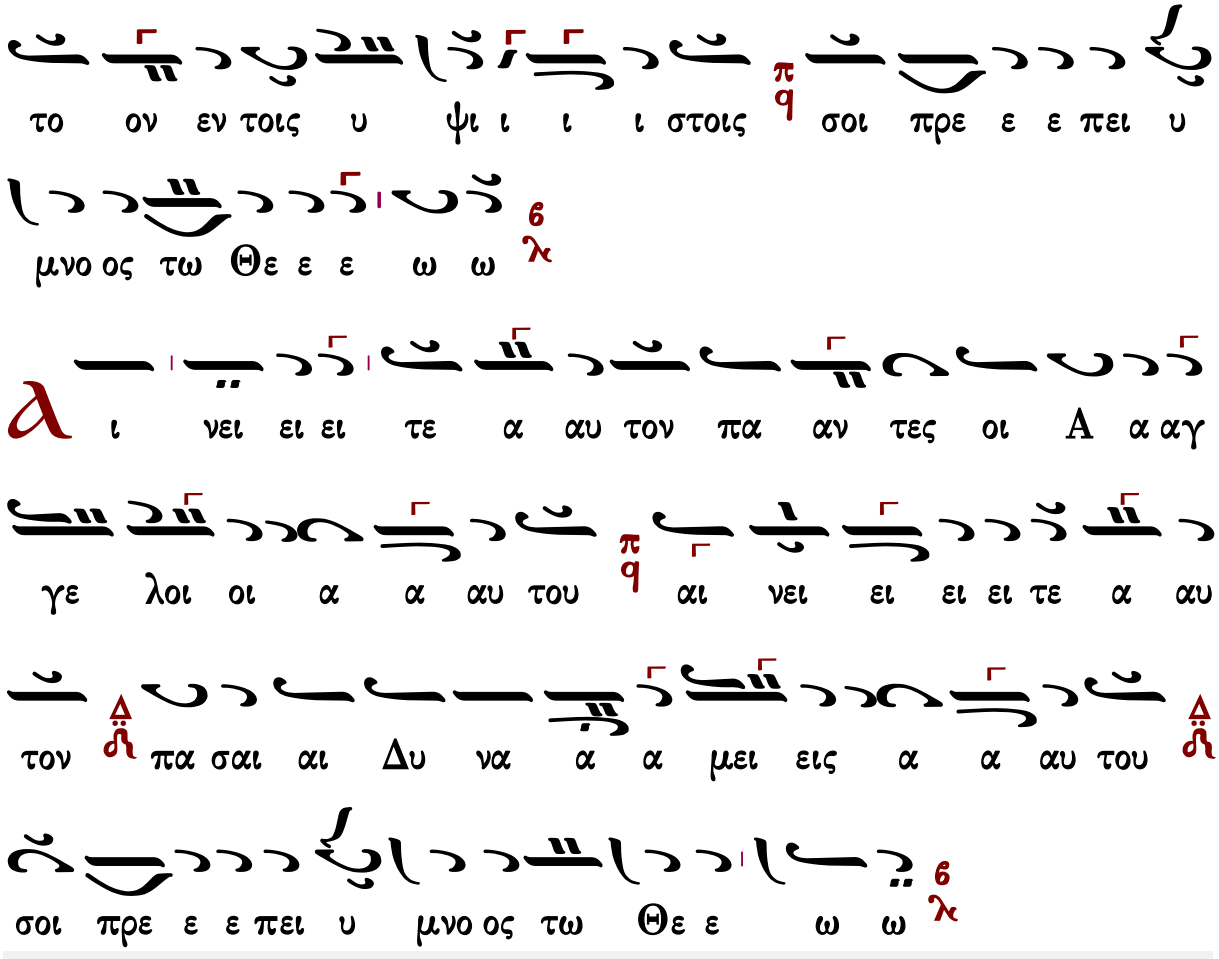

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.71*

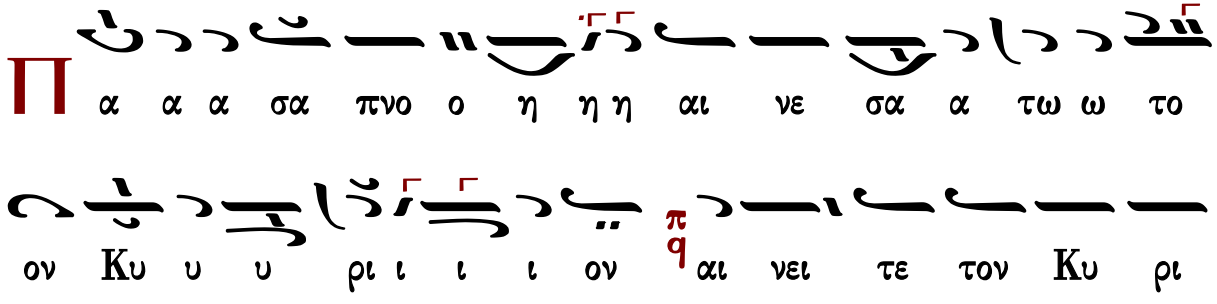

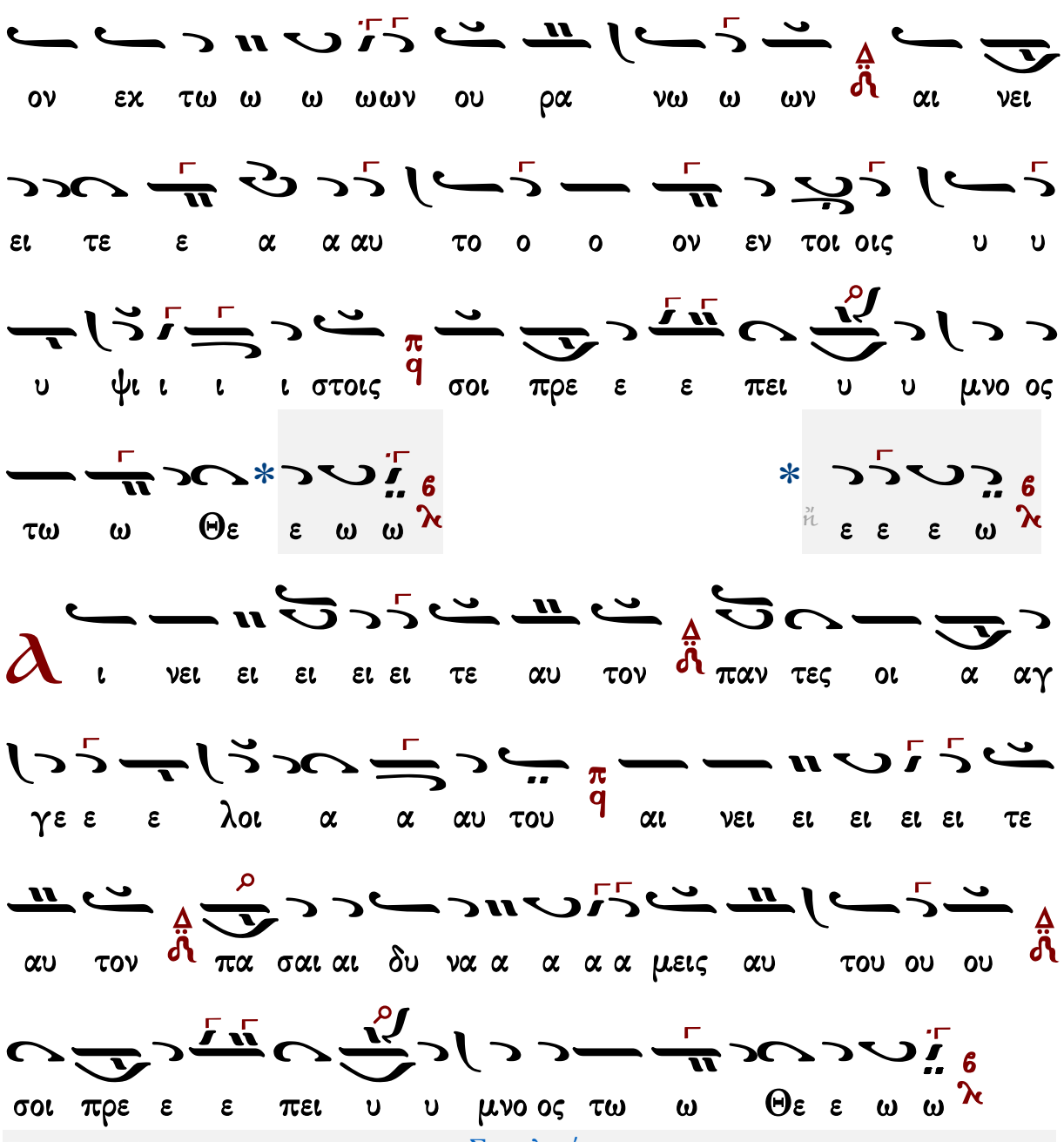

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.255*

Π

α α α α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π/q αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

τω ω ων ου ρα α νων Δ/ζ αι νει τε α α αυ το ον εν

τοι οι οις υ ψι ι ι ι στοις π/q σοι πρε ε πει υ υ μνο ος

τω Θε ε ω ω 6/λ

α

ι νει ει ει ει ει τε α αυ τον παν τες οι α

α αγ γε λοι οι α α αυ του π/q αι νει ει ει ει τε

α αυ τον πα σαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου ου Δ/ζ σοι

πρε ε πει υ υ μνο ος τω Θε ε ω ω 6/λ

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος ⲅ Πα

Άθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.69*

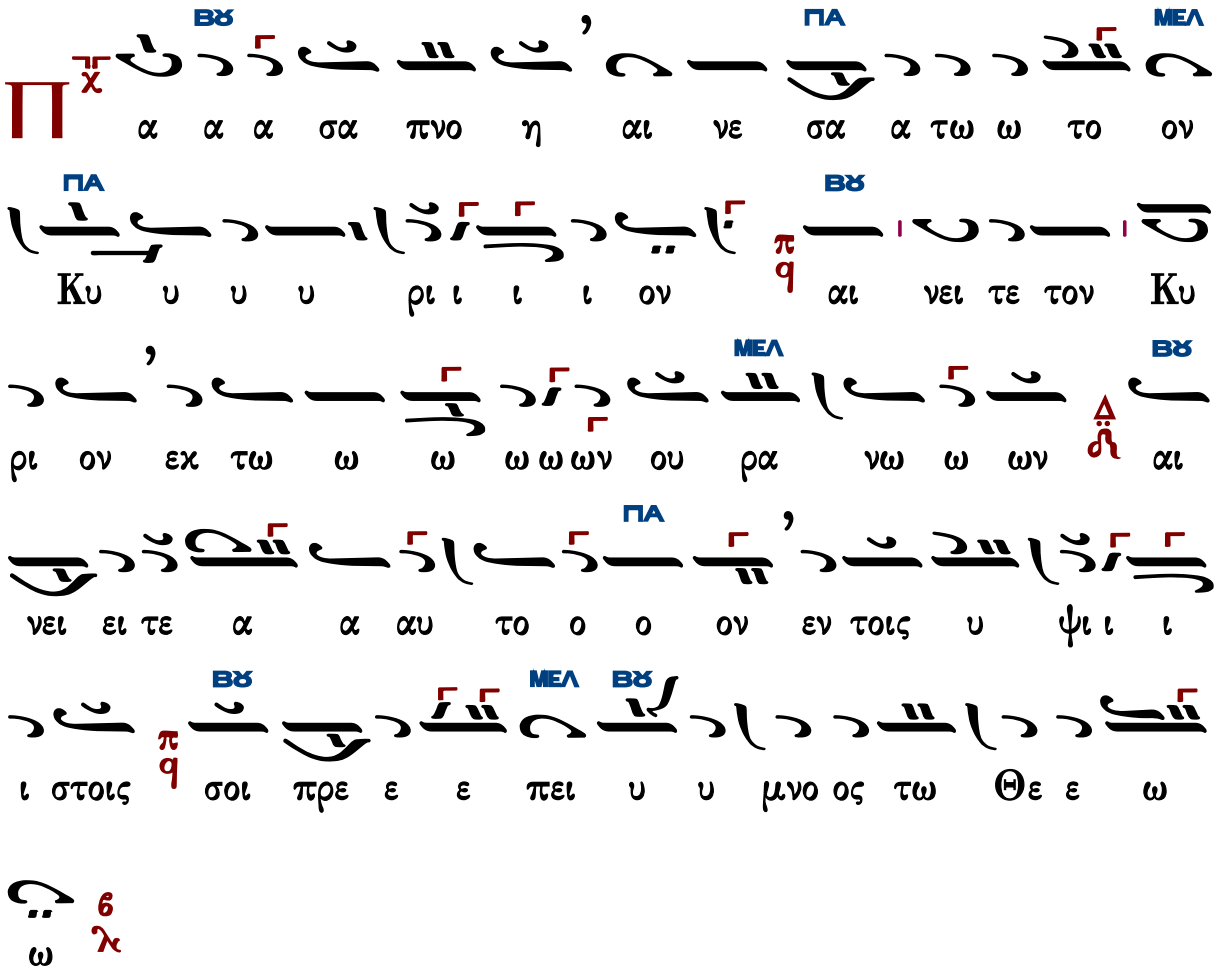

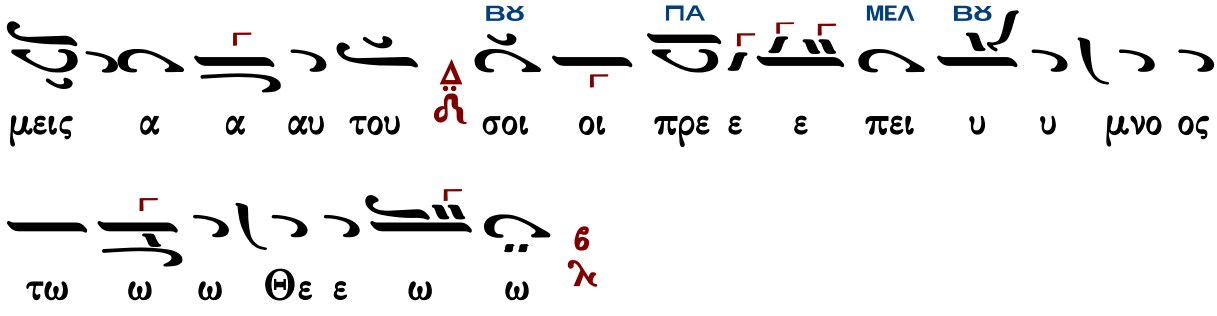

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β77*

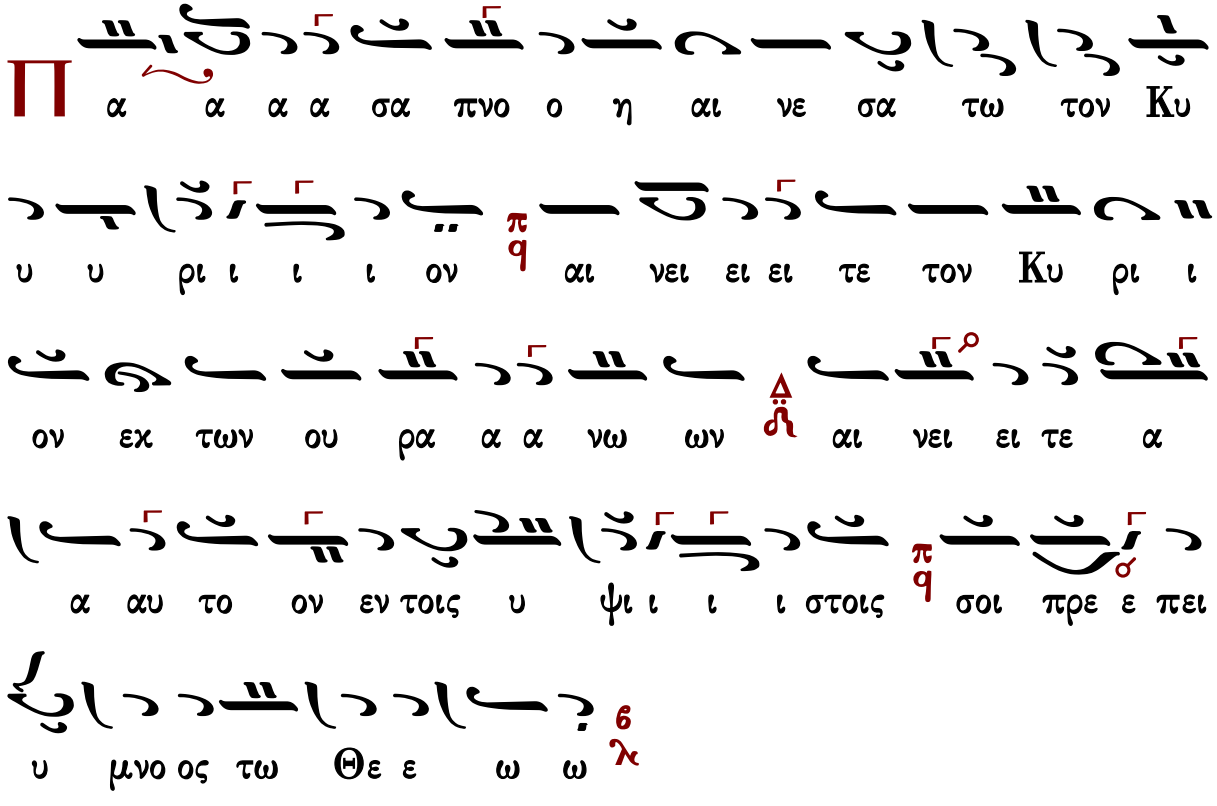

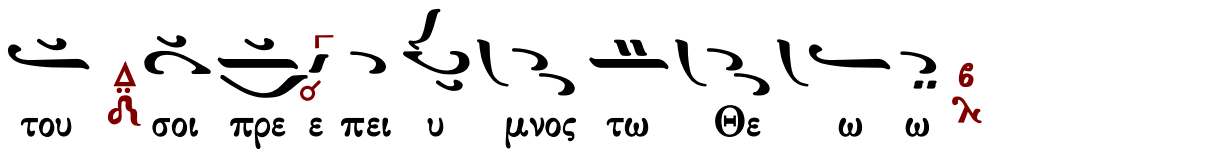

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.169*

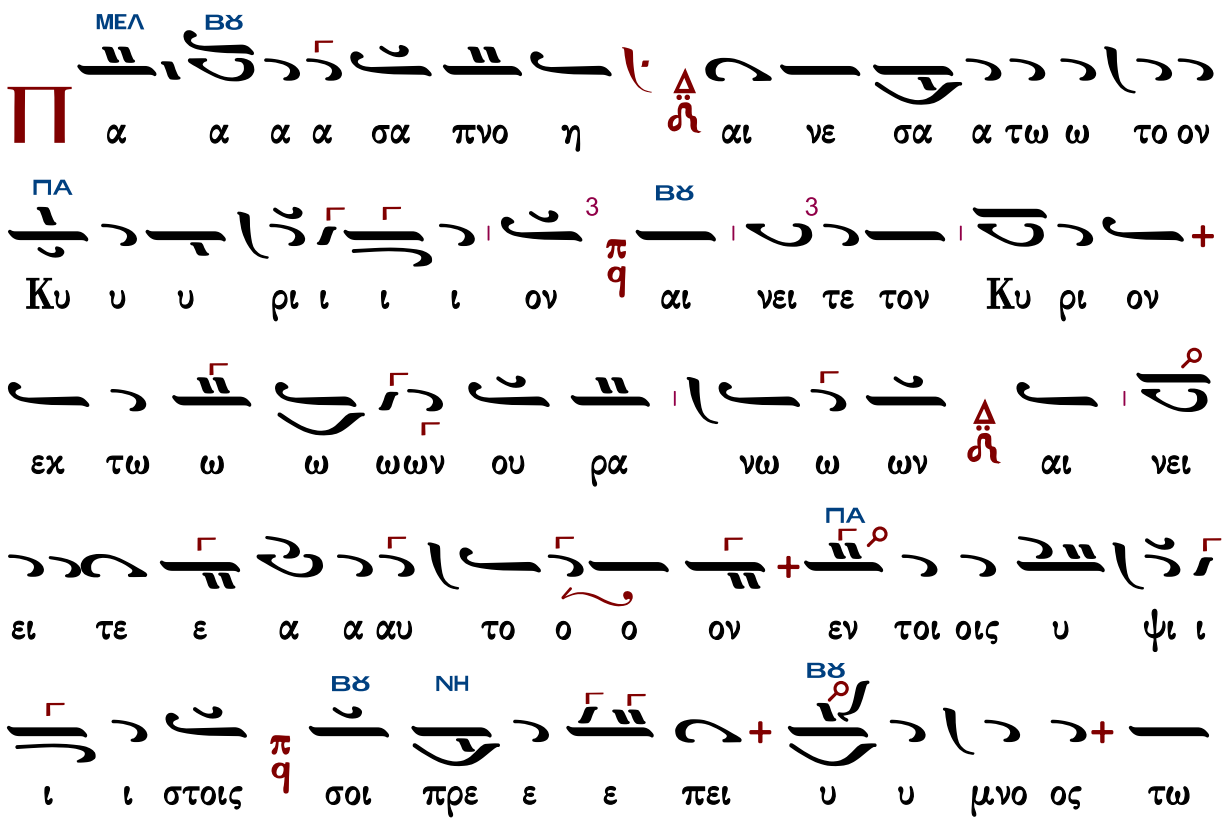

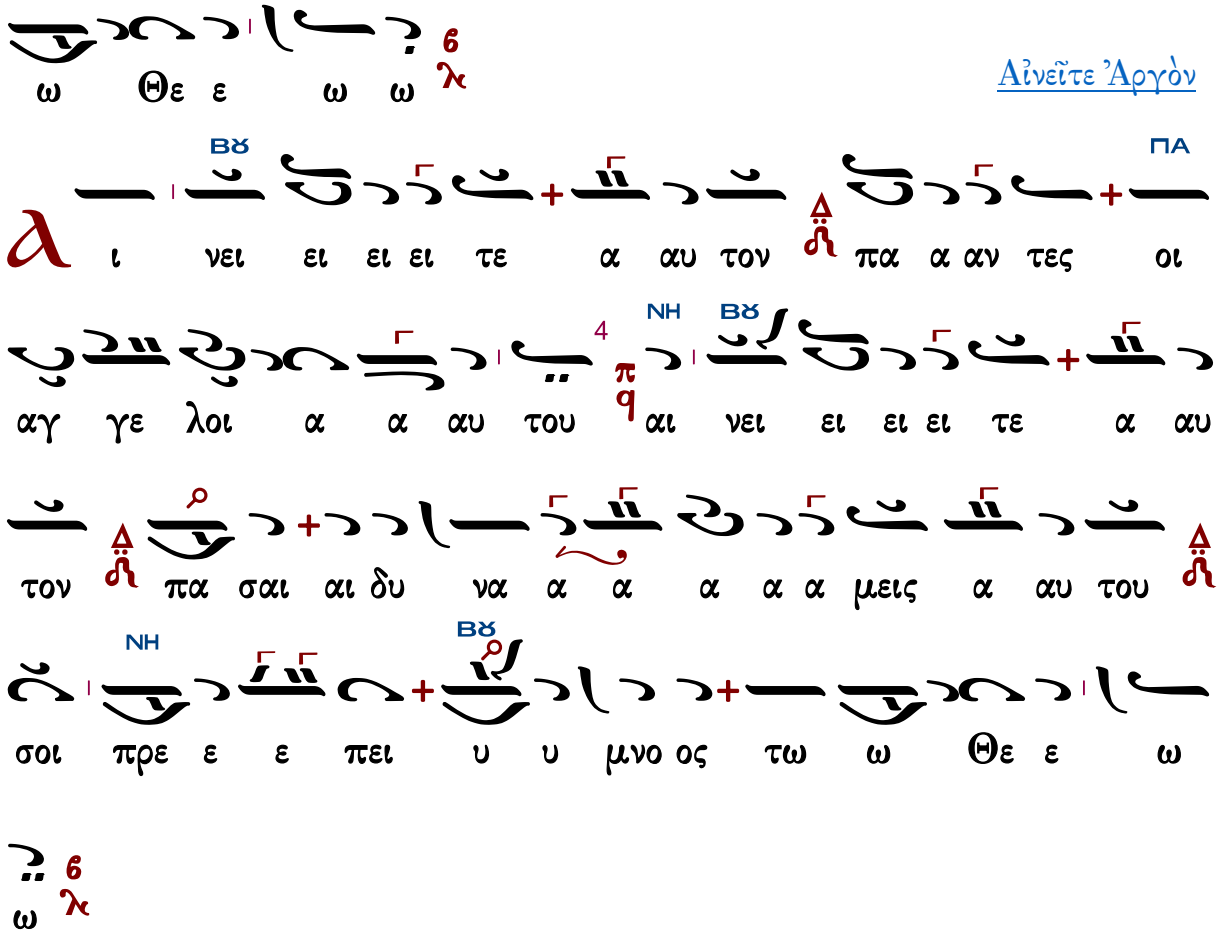

Ἀργὸν - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β΄ 1987 σ.171*

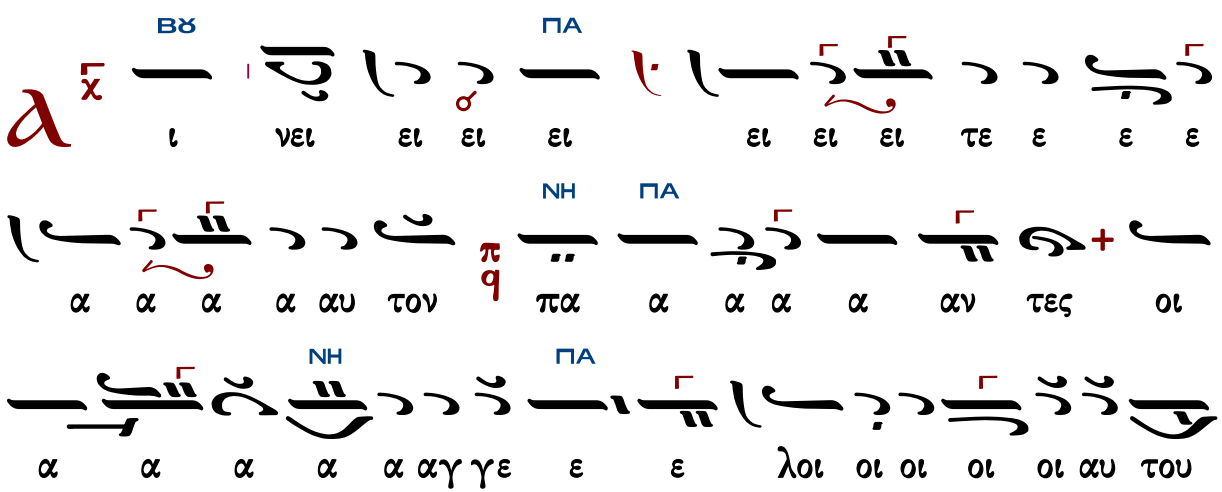

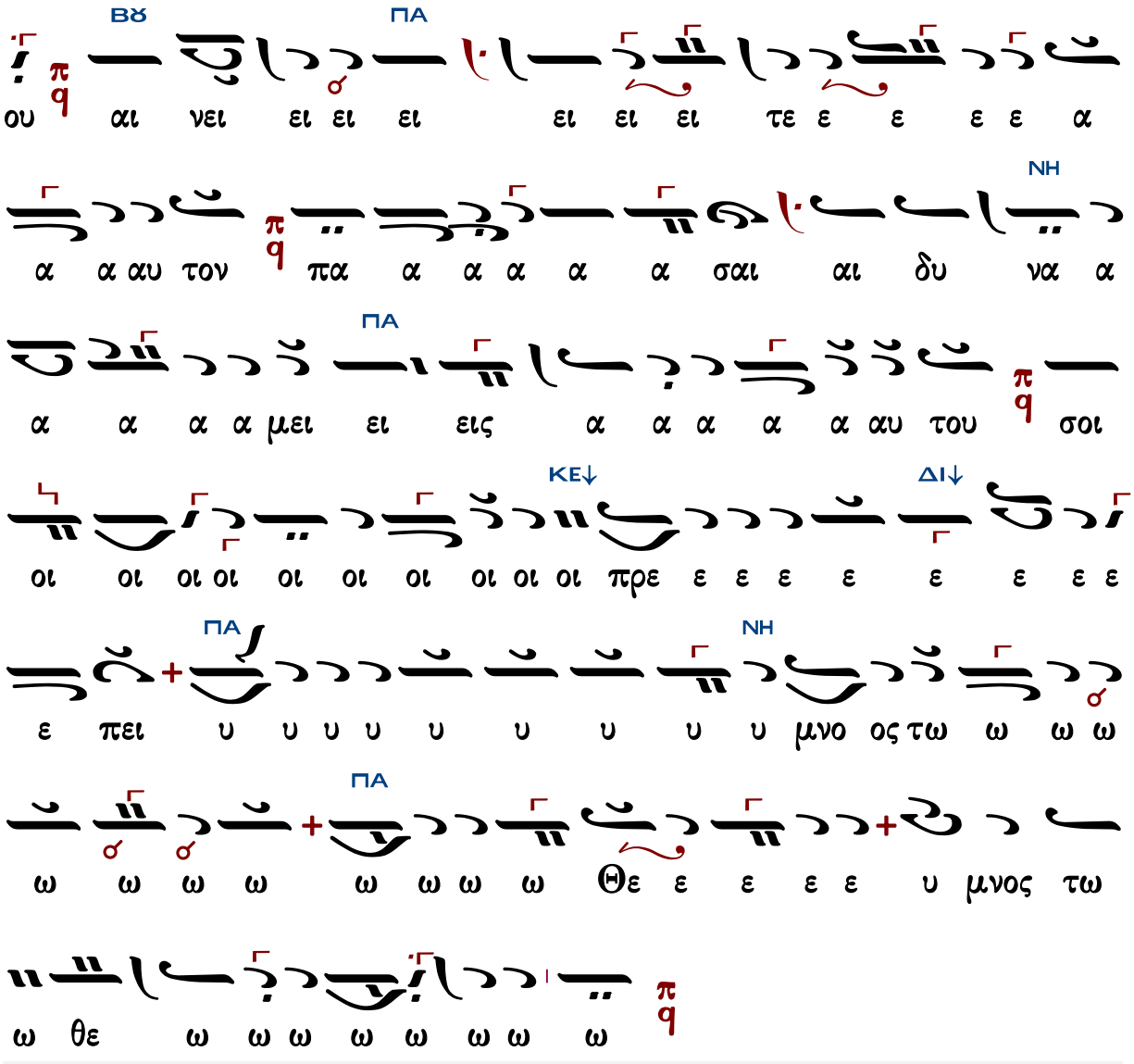

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Βϛ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β77*

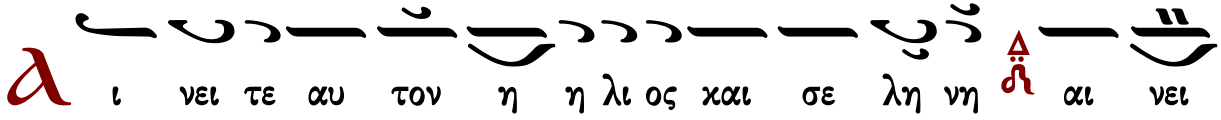

τε αυ το ον πα αν τα τα α στρα και το φως
α ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και
το υ υ δωρ το υ περ α νω των ου ρα νων
α ι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ου ο τι αυ
το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τος εν ε τει ει
λα το και ε κτι σθη σαν
ε στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να και εις τον αι
ω να του αι ω νος προσ τα γμα ε θε το και ου ου πα ρε
λευ σε ται
α ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και

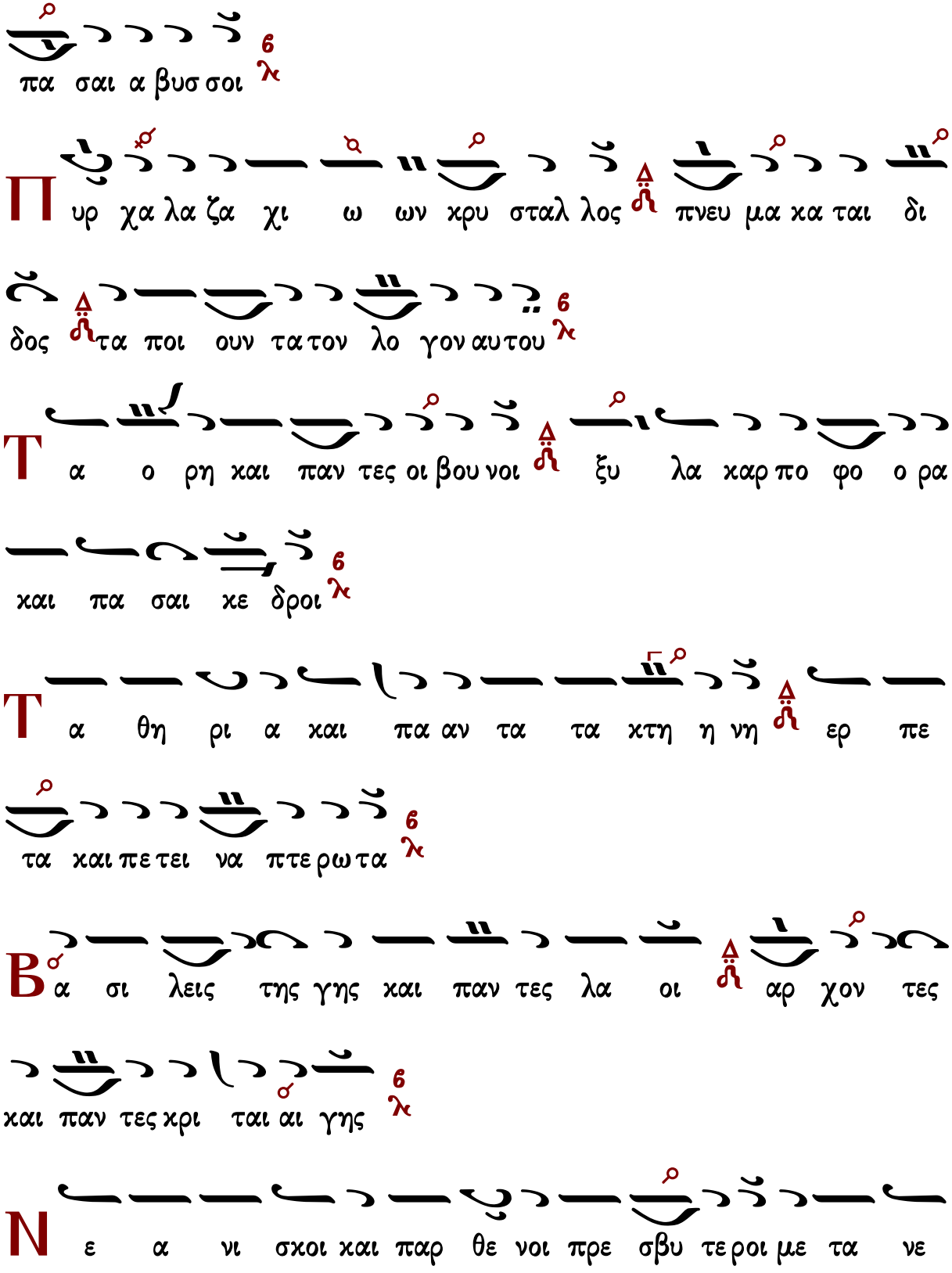
πα σαι α βυσ σοι
Π υρ χα λα ζα χι ω ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα ται δι
δος τα ποι ουν τα τον λο γον αυ του
Τ α ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φο ο ρα
και πα σαι κε δροι
Τ α θη ρι α και πα αν τα τα κτη η νη ερ πε
τα και πε τει να πτε ρω τα
Β α σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χον τες
και παν τες κρι ται αι γης
Ν ε α νι σκοι και παρ θε νοι πρε σβυ τε ροι με τα νε

ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ου

ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ του ου μο νου

Η εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και

ου ρα νου και υ ψω σει κε ε ρας λα ου αυ του

γ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οις

Ισ ρα ηλ λα ω εγ γι ζον τι αυ τω

α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η

αι νε σις αυ του εν εκ κλη σι ι α ο σι ων

ε υ φραν θη τω Ισ ρα η ηλ ε πι τω ποι η σαν τι

αυ τον και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε

πι τω βα σι λει αυτων

Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο

ρω εν τυμ πα α νω και ψαλ τη ρι ι ω ψα λα τω σαν αυ

τω

Ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ

του και υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α

Κ αυ χη σον ται ο σι οι εν δο ο ξη και α γαλ

λι α α σον ται ε πι των κοι των αυτων

Α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ των

και ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυτων

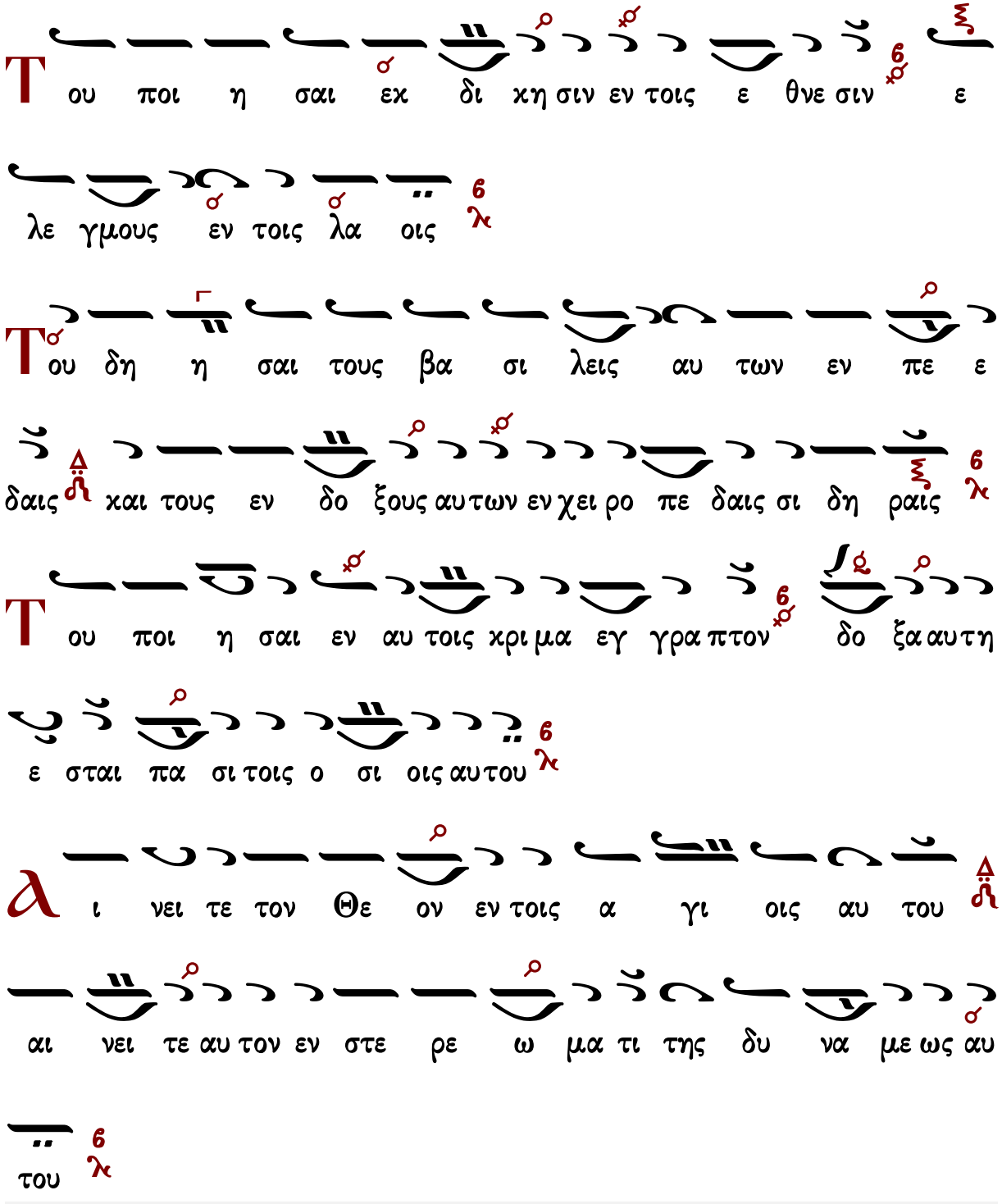

Στιχηρὰ Προσόμοια

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἔδωκας σημείωσιν

Ἦχος Γ΄ τος Βυ

Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Μουσικόν ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.58*
(διασκευὴ Γερασίμου μοναχού)

α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον χα τα το πλη θος της με γα

λω συ νης αυ του

χ ρυ σου ου ου τη λα αυ γε στε ε ρο ον τα ι ε

ρα α σου ου δι δα γμα α τα α προ χε ε ο ο ο

ο με ε νος παν σο ο φε ε πλου τι ι ζεις Χρυ υ σο

ο στο ο με ε ε ε πε ε νο με ε να ας φρε ε νας

και α πο δι ω ω ω ω ω χεις τω ων πα α θη μα των

την α α χλυν φι λαρ γυ ρι ι ι α ας πι ι χρο ον

χει μω να α τε ε δι ο ο σε μα κα α ρι ζο ο

με ε εν χρε ω στι ι κω ως και αι την κο νι ιν σου

των λει ψα α νων σε ε βο ο με ε θα ως πη γη η η

ην α γι α σμα α το ος

α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει

τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα

Ο στυ υ υ λος ο ο πυ ρι ι νο ος ο πο τα

μο ος ο ο τοις να μα α σι ι των δο ο γμα α α α

τω ων κα ταρ ρυ υ το ος ο νου ους ο ου ου ρα α

νι ι ο ο ο ος τη ης θε ο ο λο ο γι ι ι ας

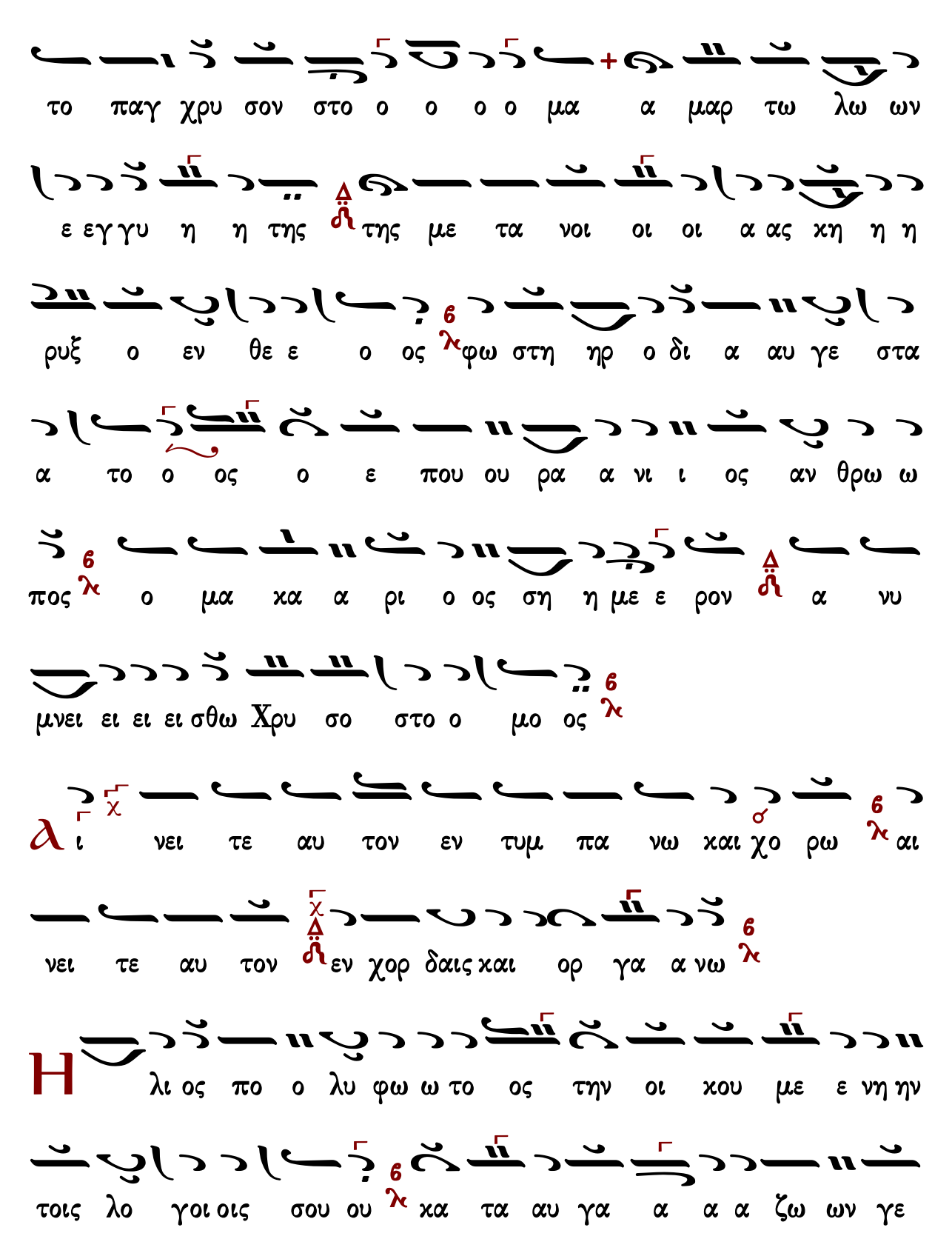
το παγ χρυ σον στο ο ο ο ο μα α μαρ τω λω ων
ε εγ γυ η η της της με τα νοι οι οι α ας κη η η
ρυξ ο εν θε ε ο ος φω στη ηρ ο δι α αυ γε στα
α το ο ος ο ε που ου ρα α νι ι ος αν θρω ω
πος ο μα κα α ρι ο ος ση η με ε ρον α νυ
μνει ει ει ει σθω Χρυ σο στο ο μο ος
ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ γα α νω
Η λι ος πο ο λυ φω ω το ος την οι κου με ε νη ην
τοις λο γοι οις σου ου κα τα αυ γα α α α ζω ων γε

γε νη η σαι αι α στη ηρ φα ει ει νο ο τα α

το ο ο ος λα αμ πας φα νο τα α α α τη η πυρ

σος τους θα λα α α α ασ ση τη η χο ο σμι κη δι α

πα αν τος χει μα ζο με ε ε νου ους ο ο προ οσ

κα λου με ε νο ος προς ο ορ μον γα λη η νο τα α

το ο ον της σω τη η ρι ι α ας εν χα ρι ι τι

χρυ σο λο ο γε Χρυ υ σο ο στο ο με πρε σβευ τα α

α α των ψυ χων η η μω ων

ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα

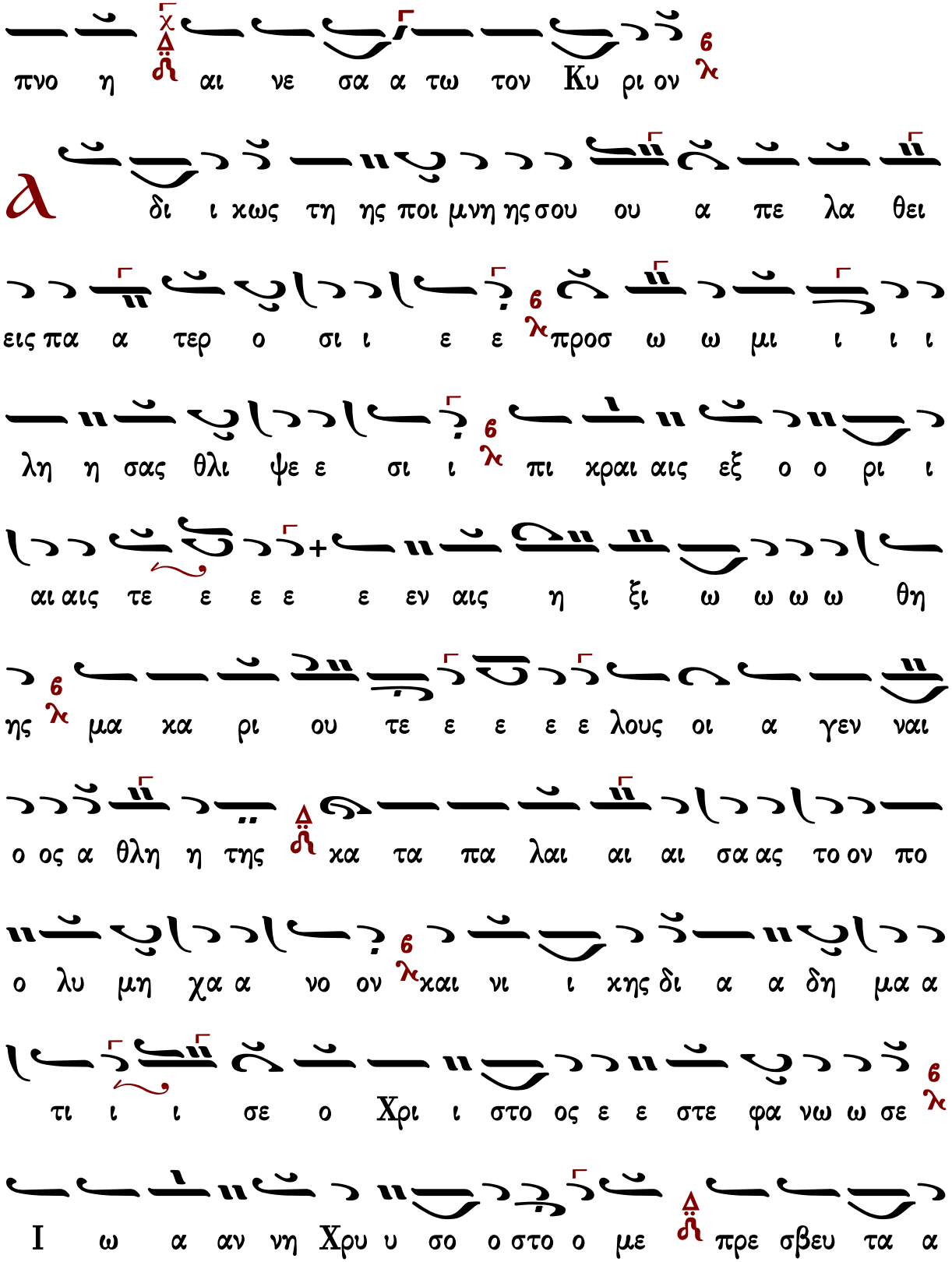
πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον
δι ι κως τη ης ποι μνη ης σου ου α πε λα θει
εις πα α τερ ο σι ι ε ε προσ ω ω μι ι ι ι
λη η σας θλι ψε ε σι ι πι κραι αις εξ ο ο ρι ι
αι αις τε ε ε ε ε εν αις η ξι ω ω ω ω θη
ης μα κα ρι ου τε ε ε ε ε λους οι α γεν ναι
ο ος α θλη η της κα τα πα λαι αι αι σα ας το ον πο
ο λυ μη χα α νο ον και νι ι κης δι α α δη μα α
τι ι ι σε ο Χρι ι στο ος ε ε στε φα νω ω σε
Ι ω α αν νη Χρυ υ σο ο στο ο με πρε σβευ τα α

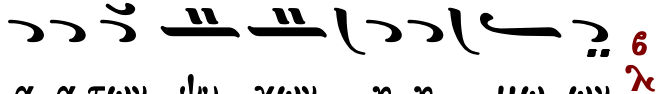

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔδωκας σημείωσιν

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.164/2502*

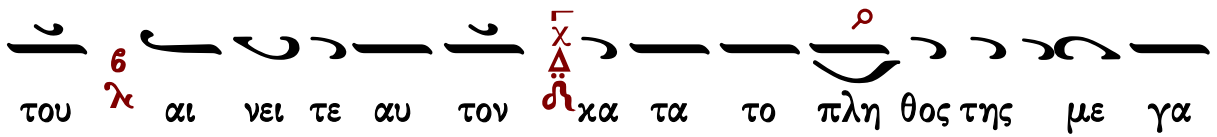

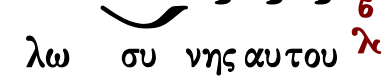

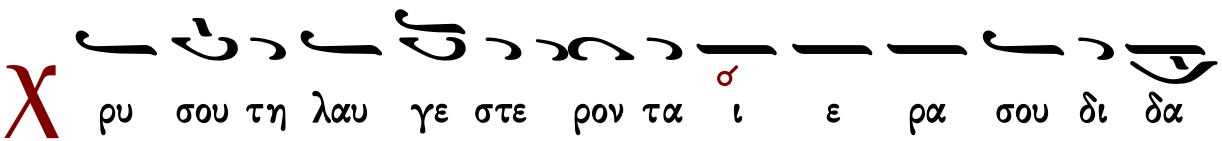

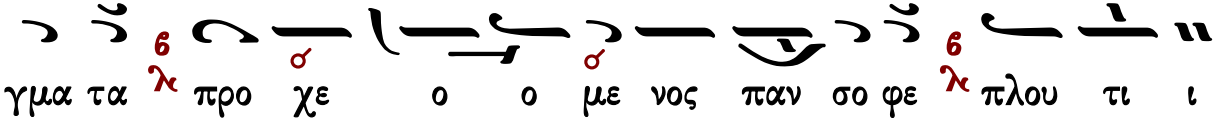

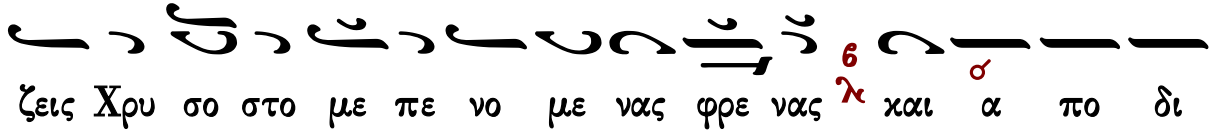

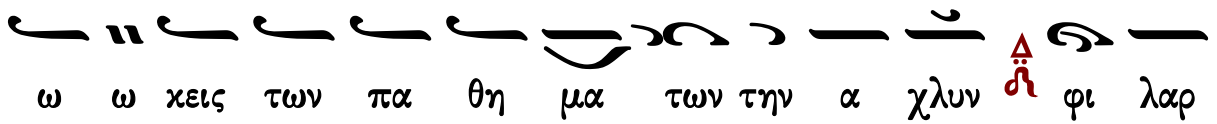

γυ ρι ι ας πι χρον χει μω να τε δι ο σε μα

κα ρι ζο μεν χρε ω στι κως και την κο νιν σου των

λει ψα νων σε βο με θα ως πη γη ην α γι α σμα τος

α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει

τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα

Ο στυ λος ο πυ ρι νος ο πο τα μος ο τοις να μα

σι των δο γμα α των κα ταρ ρυ τος ο νου ους ο ου

ρα νι ος της θε ο λο γι ι ας το πα αγ χρυ σον

στο μα α μαρ τω λων εγ γυ η της της με

τα νοι ας κη η ρυξ ο εν θε ος φω στηρ ο δι αυ

γε στα τος ο ε που ρα νι ος αν θρω πος ο μα

κα α ρι ος ση με ρον α νυ μνει ει σθω Χρυ σο στο μος

ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ γα α νω

Η λι ος πο λυ φω τος την οι κου με νην τοις λο

γοις σου κα ταυ γα ζων γε γε νησαι α στη ηρ φα ει νο

τα τος λαμ πα ας φα νο τα τη πυρ σος τους θα λα ασ

ση τη κο σμι κη δι α παν τος χει μα ζο

με ε ε νους ο προσ κα λου με νος προς ορ μον γα

λη νο τα τον της σω τη ρι ας εν χα ρι τι χρυ σο

λο ο γε Χρυ σο στο με πρε σβευ τα α των ψυ χων η μων

α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα

πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

α δι κως της ποι μνης σου α πε λα θεις πα τερ ο σι

ε προσ ω μι ι λη σας θλι ψε σι πι κραι αις εξ ο ρι

αις τε εν αις η ξι ω ω θης μα κα ρι ου τε ε

λους οι α γεν ναι ος α θλη της κα τα πα λαι αι

σας τον πο λυ μη χα νον και νι κης δι α δη

μα τι σε ο Χρι στος ε στε φα νω σεν Ι ω α αν

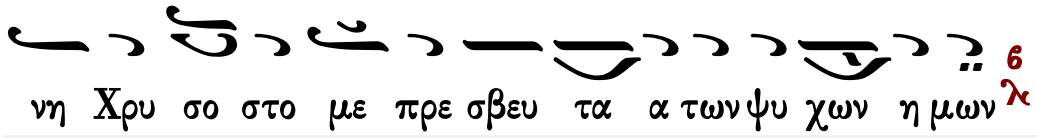

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος λ̇ ἡ̈ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.58*

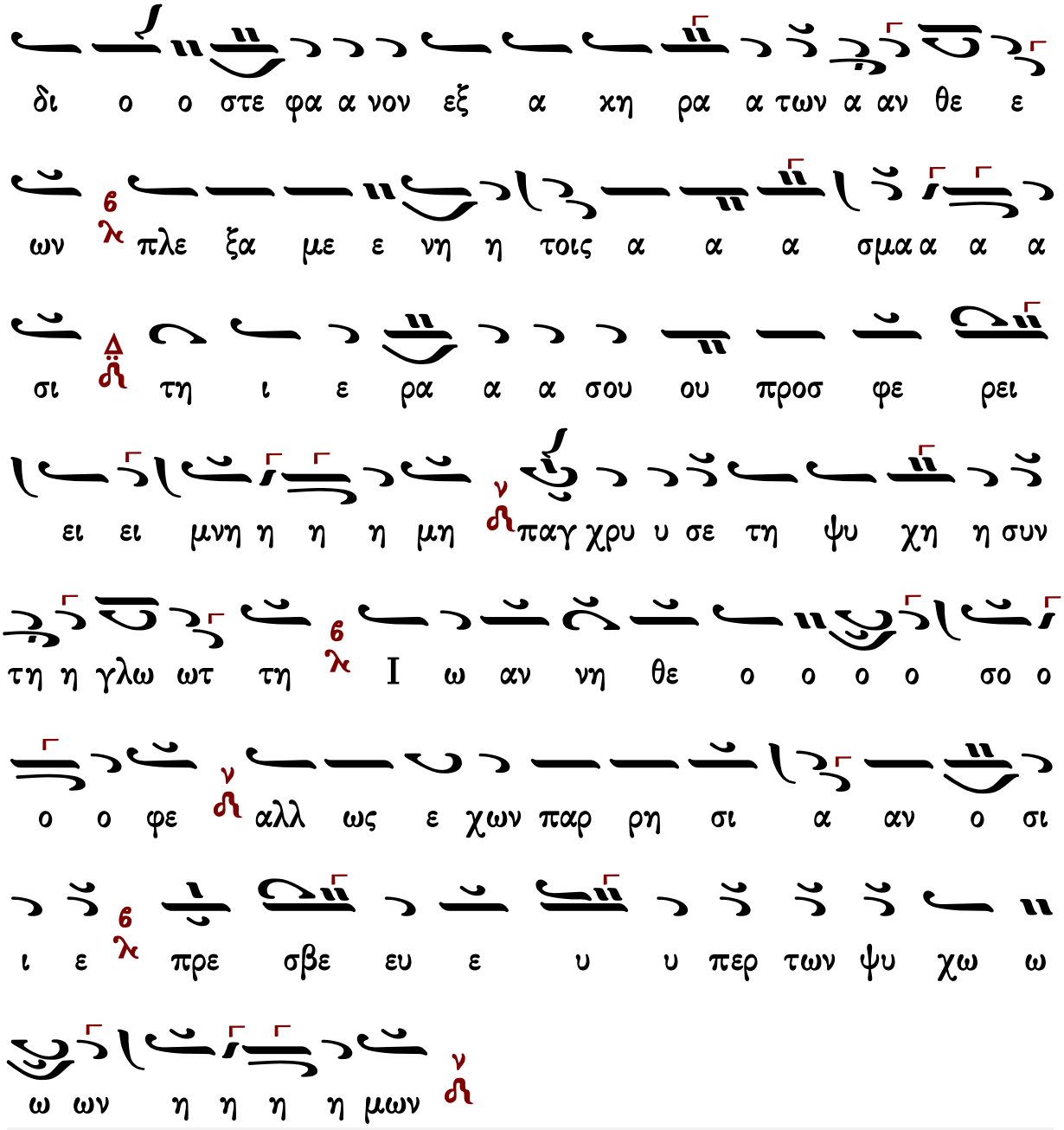

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος λ ἡ Νη

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
Δοξαστάριον Α 1841 σ.78*

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω λ6 και α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι ν πε

Χ ρυ σε ε ε ε ε ε οις ε ε ε ε ε πε ε ε

ε σι ν και θε ο φθο ο ο ογ γοι οις δι ι δα α

α α α α α α γμα α α α δι δα α γμα α

α σι Δ κα τα κο σμη η η η η η η η η σα

ας την του Θε ε ου ου ου Εκ κλη σι ι ι ι

ι ι ι ι ι αν ν πλου ου ου ου το ον πνευ μα

α α α α τι ι κο ο ον q κ ε θη σα α

α αυ ρι ι ι ι ι ι ι σας εν αυ τη η

η η η η η η τα σα α θε ε ο πα ρα α α α

δο ο τα α λο ο ο ο ο ο γι ι ι ι α

δι ο ο ο ο στε φα α νον εξ α κη ρα τω ων

α αν θε ε ε ω ων πλε ξα με ε ε ε ε νη

τοις α α α α α σμα α α α σι τη ι ε

ρα α α α σου ου προσ φε ε ρει ει ει μνη η η

η μη πα α αγ χρυ υ υ υ σε ε τη ψυ χη η συν τη

η η γλω ω ω ω ω ω ωτ τη I ω

α α α αν νη η Θε ε ο ο ο ο ο ο σο ο

ο ο φε αλ λως ε ε ε ε ε χων παρ ρη

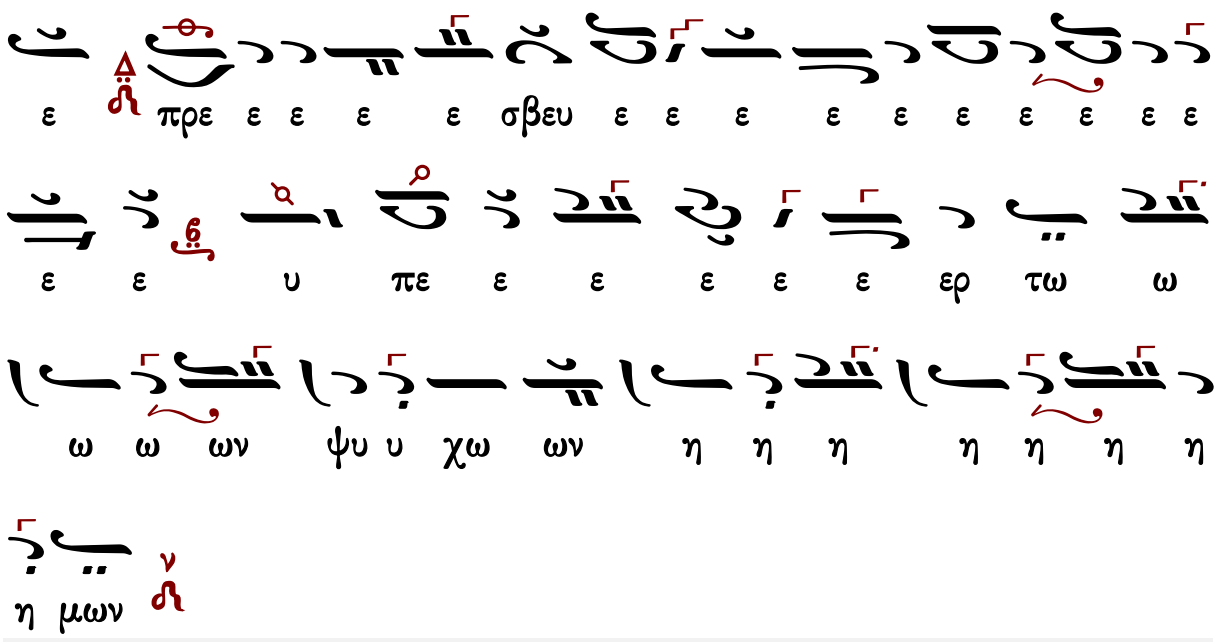

Στεφάνου Λαμπαδαρίου (†1864)

Ἦχος λ π ἡ Νη

Μουσική Κυψέλη Α’
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.184*

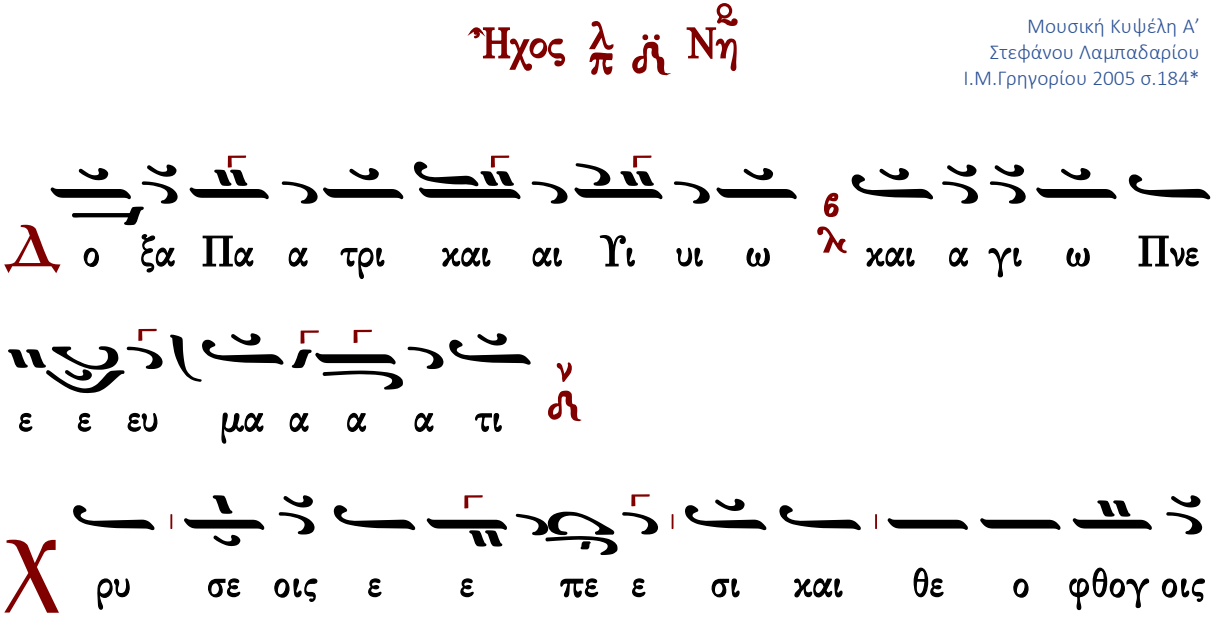

δι ι ι δα γμα α σι ι κα τα κο σμη η σας την

του Θε ε ου ου ου Εκ κλη η η σι ι ι ι

αν πλου τον πνευ μα α τι ι κον ε θη σαυ ρι σα

ας εν α αυ τη τα σα θε ο πα ρα δο τα λο ο

ο ο ο γι ι ι ι α δι ο ο στε φα α

νον εξ α κη ρα των α αν θε ε ε ων πλε ξα με

νη η τοι οις α α α σμα α α α σι τη ι ε

ρα α α σου ου προσ φε ρει ει ει μνη η η η μη

παγ χρυ υ σε τη ψυ χη συν τη η γλω ω ωτ τη Ι ω αν

νη θε ο ο ο ο ο σο ο ο ο φε αλλ ως

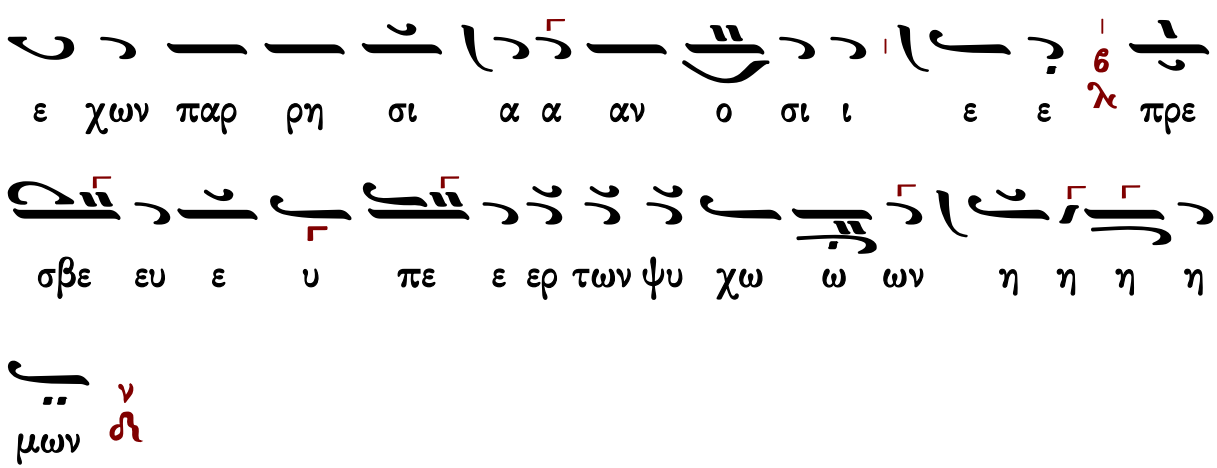

Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.203*

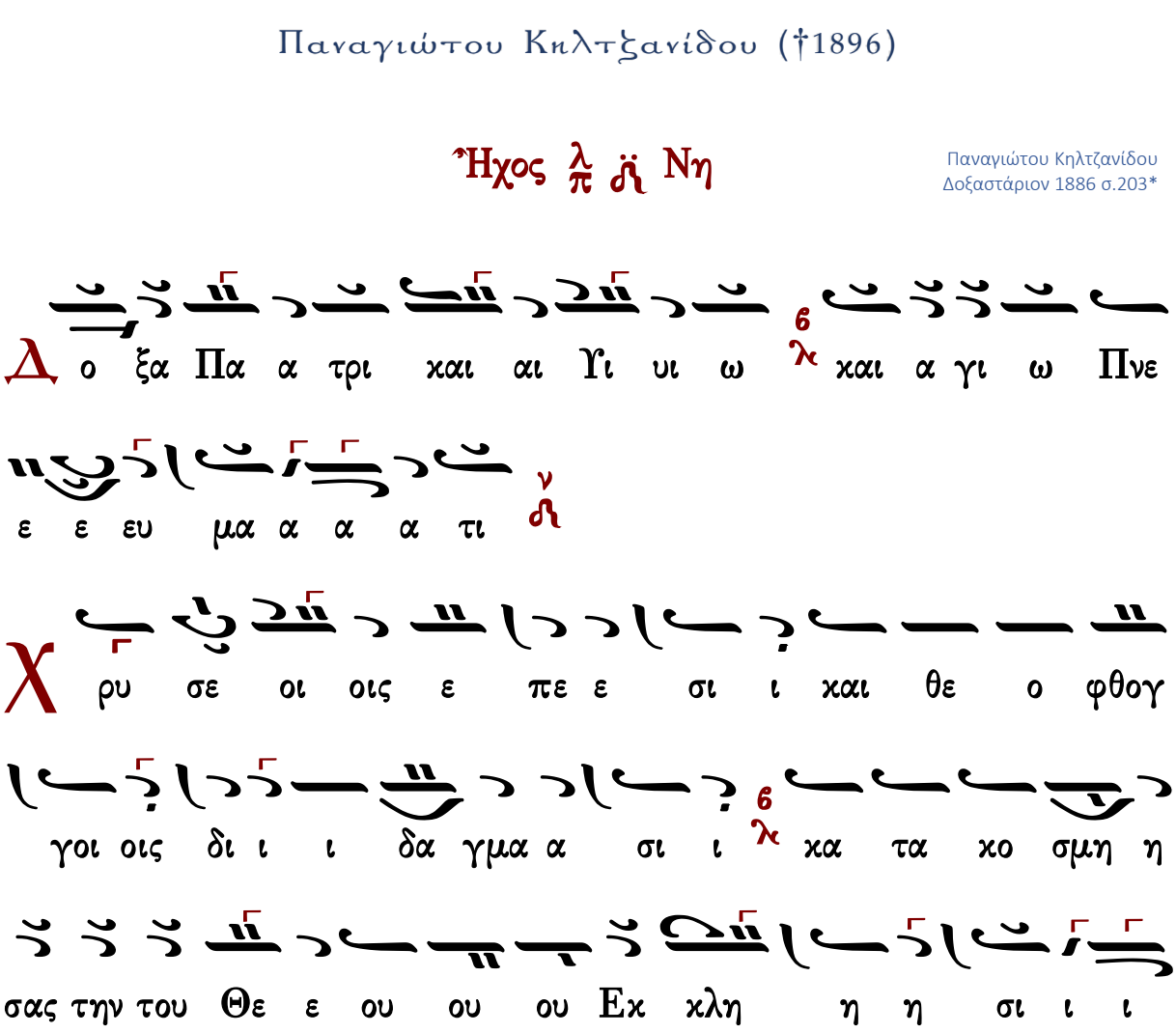

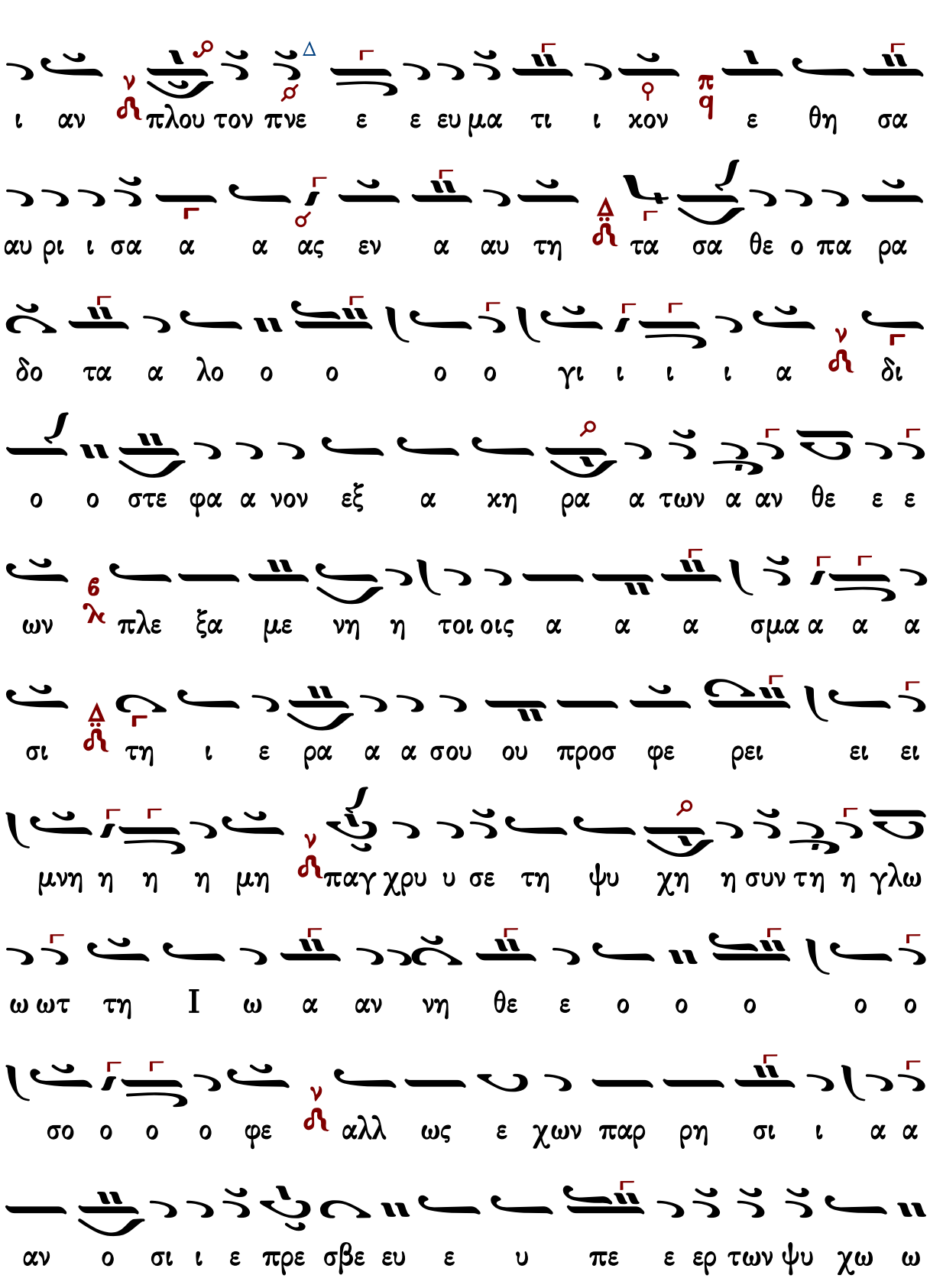
ι αν πλου τον πνε ε ε ευ μα τι ι χον ε θη σα
αυ ρι ι σα α α ας εν α αυ τη τα σα θε ο πα ρα
δο τα α λο ο ο ο ο γι ι ι ι α δι
ο ο στε φα α νον εξ α χη ρα α των α αν θε ε ε
ων πλε ξα με νη η τοι οις α α α σμα α α α
σι τη ι ε ρα α α σου ου προσ φε ρει ει ει
μνη η η η μη παγ χρυ υ σε τη ψυ χη η συν τη η γλω
ω ωτ τη Ι ω α αν νη θε ε ο ο ο ο ο
σο ο ο ο φε αλλ ως ε χων παρ ρη σι ι α α
αν ο σι ι ε πρε σβε ευ ε υ πε ε ερ των ψυ χω ω

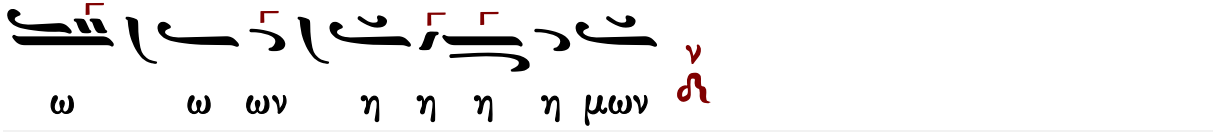

Πέτρου Φιλανθίδου (†1920)

Ἦχος λ πα νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.119*

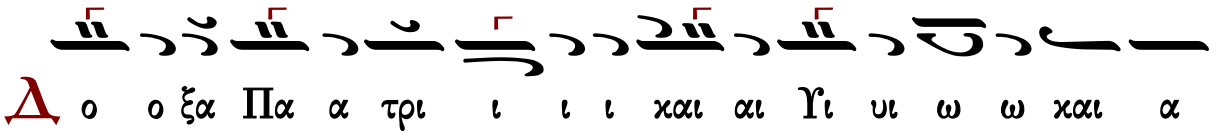

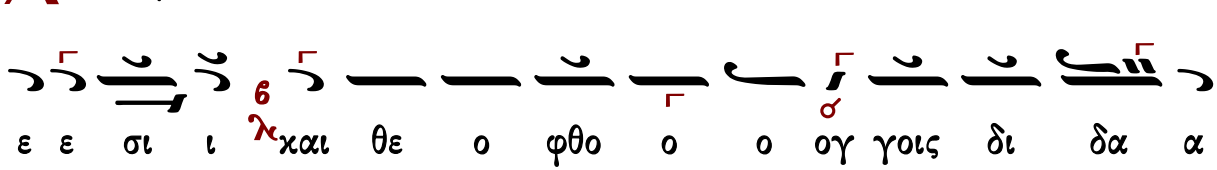

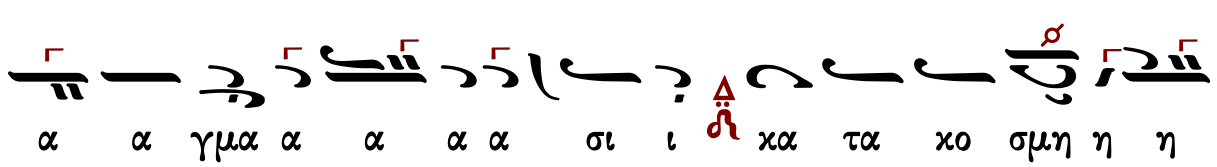

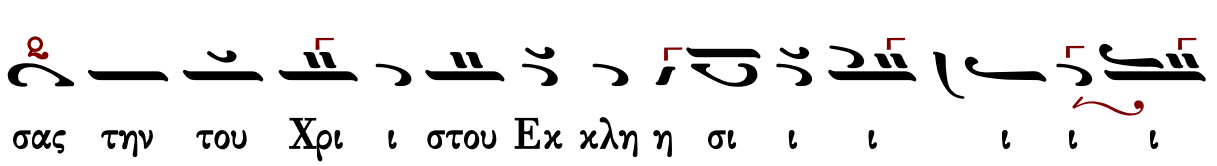

α α σου προ οσ φε ρει ει μνη η η η η η η η μη
α α α α σμα α σι τη ι ε ρα α
α αν θε ε ε ων πλε ξα με ε νη η τοι οις α α
α νο ο ο ον εξ α α κη ρα α α των
ι λο ο γι ι α δι ι ο ο στε ε ε φα α
α α δο ο ο τα α α λο ο ο ο ο ο γι ι ι
η η η η τα σα α θε ε ο ο πα α α ρα α
αυ ρι ι σα α α ας ε εν α αυ τη η η η η η η
ο ο ο ο ιο ο ο ο ον η ε θη σα α α α
ι ι αν πλου ου ου ου το ον πνε ευ μα α τι ι χο

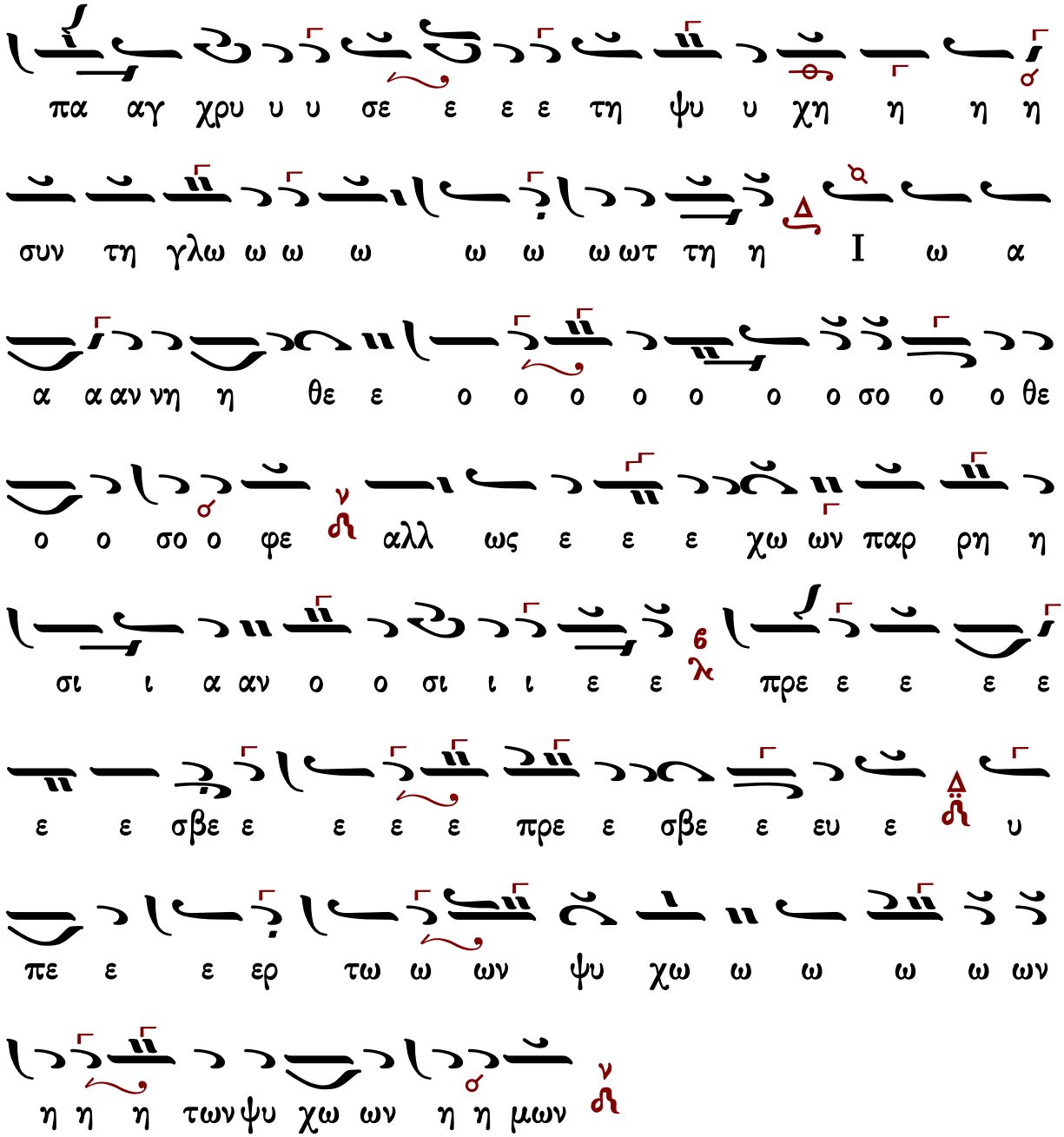

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀθανασίου Καραμάνη (†2012)

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Ἀθανάσιου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
τόμος γ΄ μέρος α΄ 1965 σ.167*

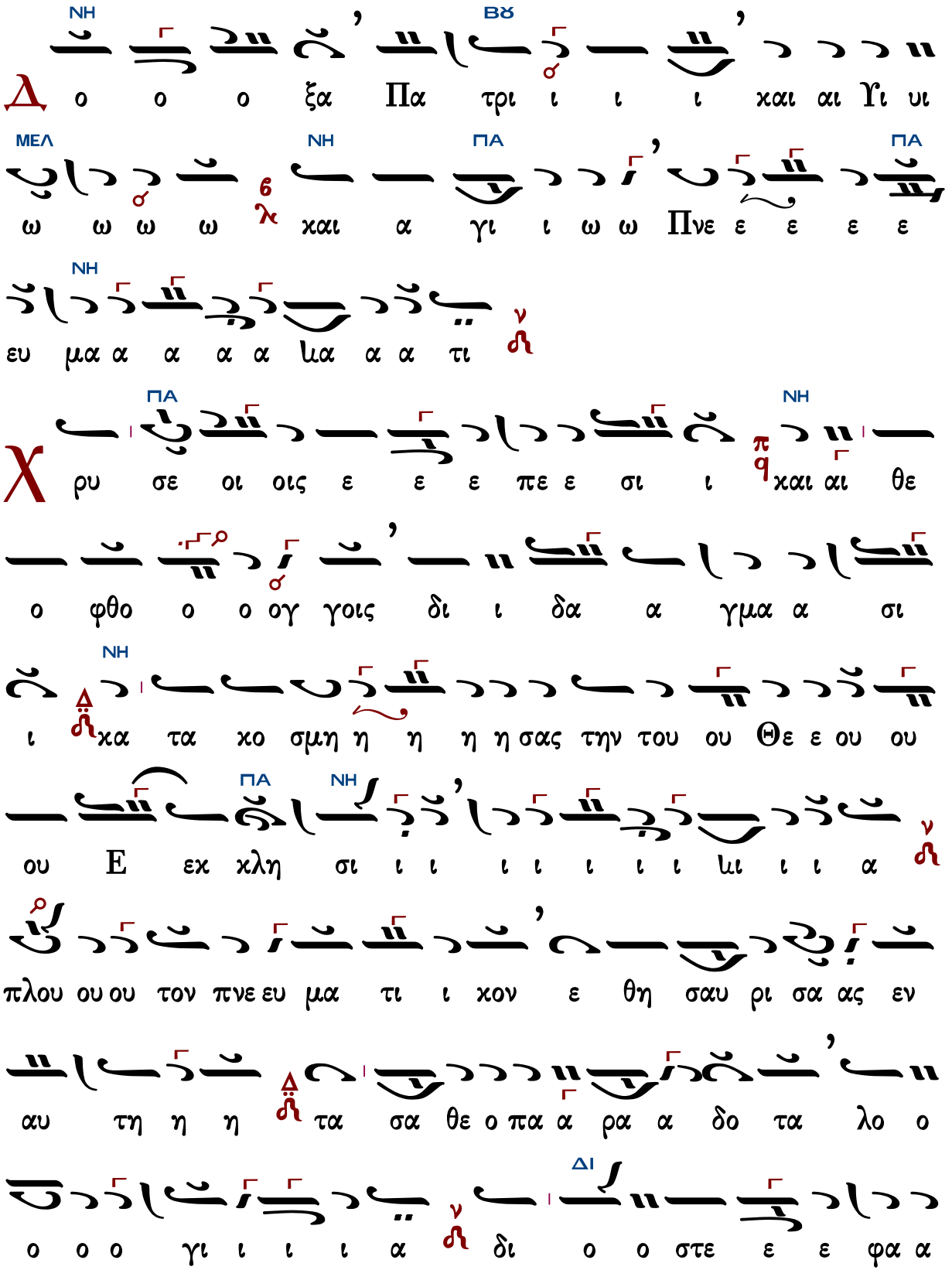
ΝΗ
ΒΘ
Δ
ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι χαι αι Υι υι
ΜΕΛ
ΝΗ
ΠΑ
ΠΑ
ω ω ω ω χαι α γι ι ω ω Πνε ε ε ε ε
ΝΗ
ευ μα α α α α ια α α τι
ΠΑ
ΝΗ
Χ
ρυ σε οι οις ε ε ε πε ε σι ι χαι αι θε
ο φθο ο ο ογ γοις δι ι δα α γμα α σι
ΝΗ
ι χα τα χο σμη η η η η σας την του ου Θε ε ου ου
ΠΑ
ΝΗ
ου Ε εχ χλη σι ι ι ι ι ι ι ι ιι ι ι α
πλου ου ου τον πνε ευ μα τι ι χον ε θη σαυ ρι σα ας εν
αυ τη η η τα σα θε ο πα α ρα α δο τα λο ο
ΔΙ
ο ο ο γι ι ι ι α δι ο ο στε ε ε φα α

ΜΕΛ ΠΑ

νο ον ε εξ α χη ρα τω ω ω ω ω ων

α α αν θε ε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε

ΝΗ ΒΘ ΜΕΛ ΔΙ

ων πλε ξα με ε ε νη η τοι οις α α α α

ΝΗ

α α α α σμα α σι τη ι ε ρα α α

ΠΑ ΝΗ

α α σου ου προσ φε ε ρει μνη η η η η

ΔΙ ΠΑ

η η η μη η η μη παγ χρυ υ υ σε τη ψυ χη συ

ΝΗ

υ υν τη γλω ω ωτ τη η Ι ω α α α α αν νη

ΔΙ ΠΑ ΝΗ

η η θε ο ο ο ο ο ο ο σο ο ο ο θε ο ο σο

ΔΙ ΓΑ ΔΙ

φε αλλ ως ε ε χων παρ ρη η σι α αν ο

ο ο ο ο ο ο ο σι ι ε πρε ε ε ε ε

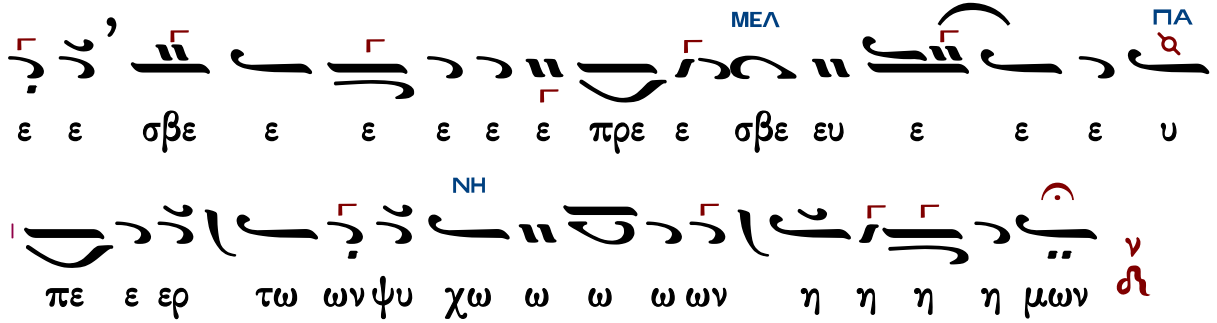

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος λ̀ π̀ ν̀η

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2004 σ.165/2503*

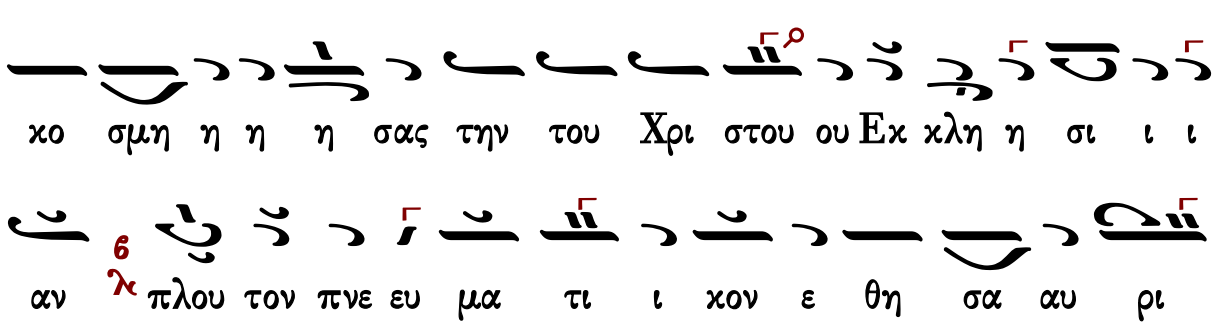

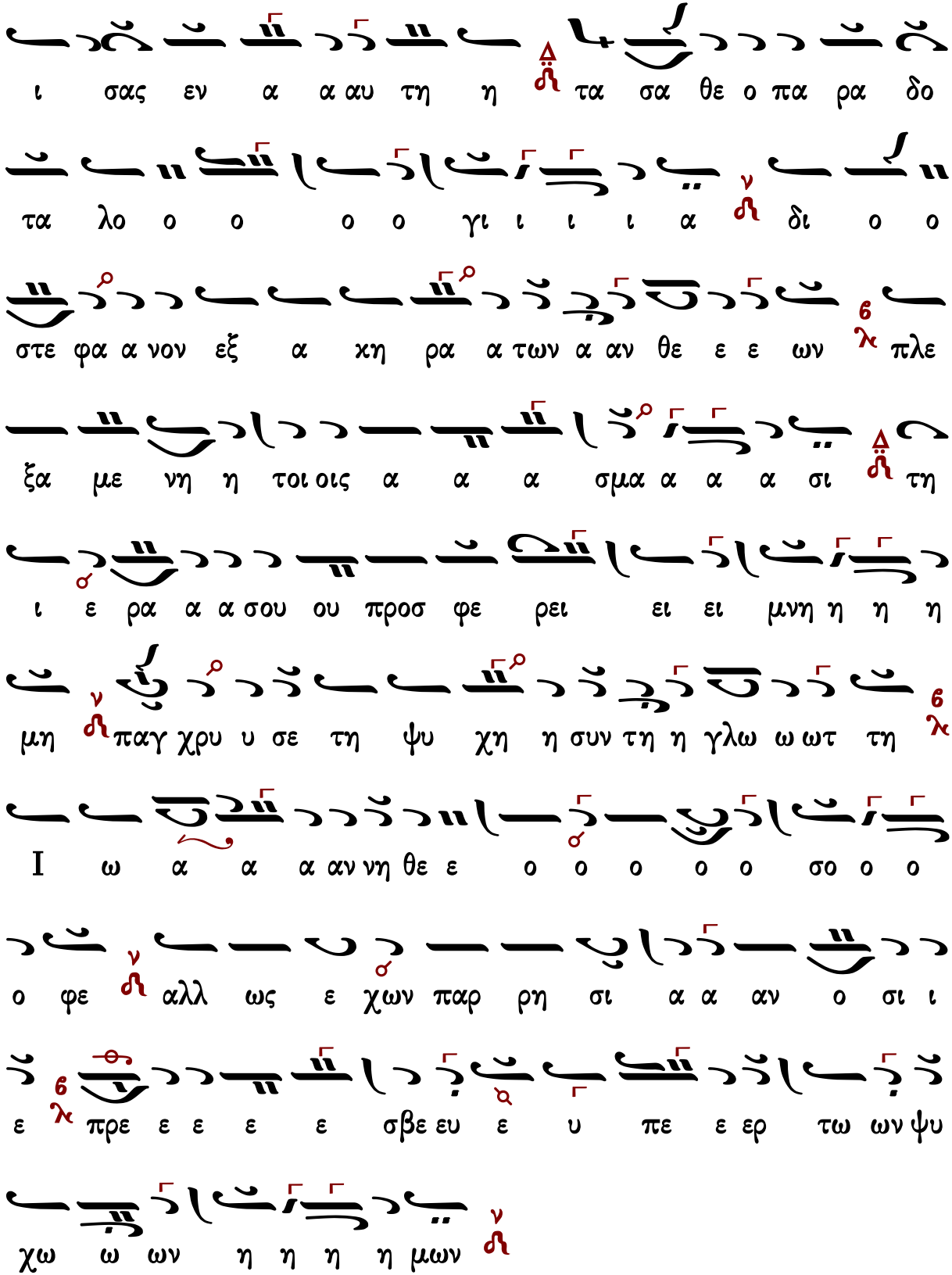
ι σας εν α α αυ τη η τα σα θε ο πα ρα δο
τα λο ο ο ο ο γι ι ι ι α δι ο ο
στε φα α νον εξ α χη ρα α των α αν θε ε ε ων πλε
ξα με νη η τοι οις α α α σμα α α α σι τη
ι ε ρα α α σου ου προσ φε ρει ει ει μνη η η η
μη παγ χρυ υ σε τη ψυ χη η συν τη η γλω ω ωτ τη
I ω α α α αν νη θε ε ο ο ο ο ο σο ο ο
ο φε αλλ ως ε χων παρ ρη σι α α αν ο σι ι
ε πρε ε ε ε ε σβε ευ ε υ πε ε ερ τω ων ψυ
χω ω ων η η η η μων

Θεοτοκίον

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Ἀναστασιματάριον 1832 σ.341#

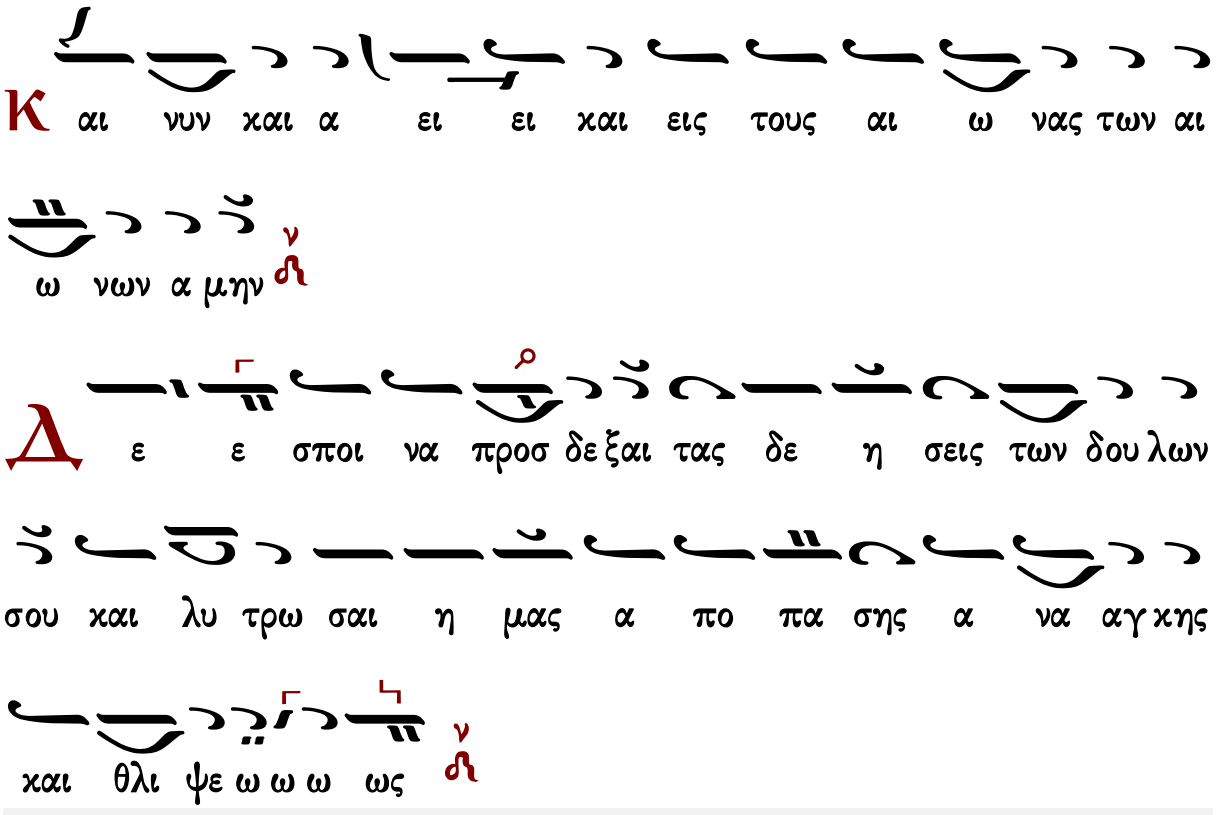

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.438/1294*

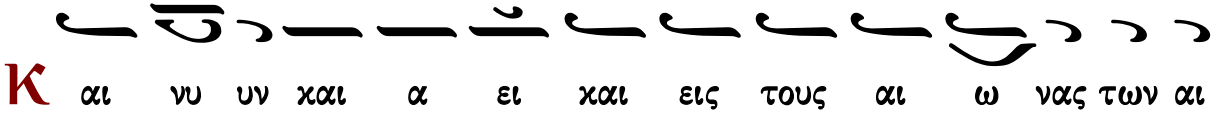

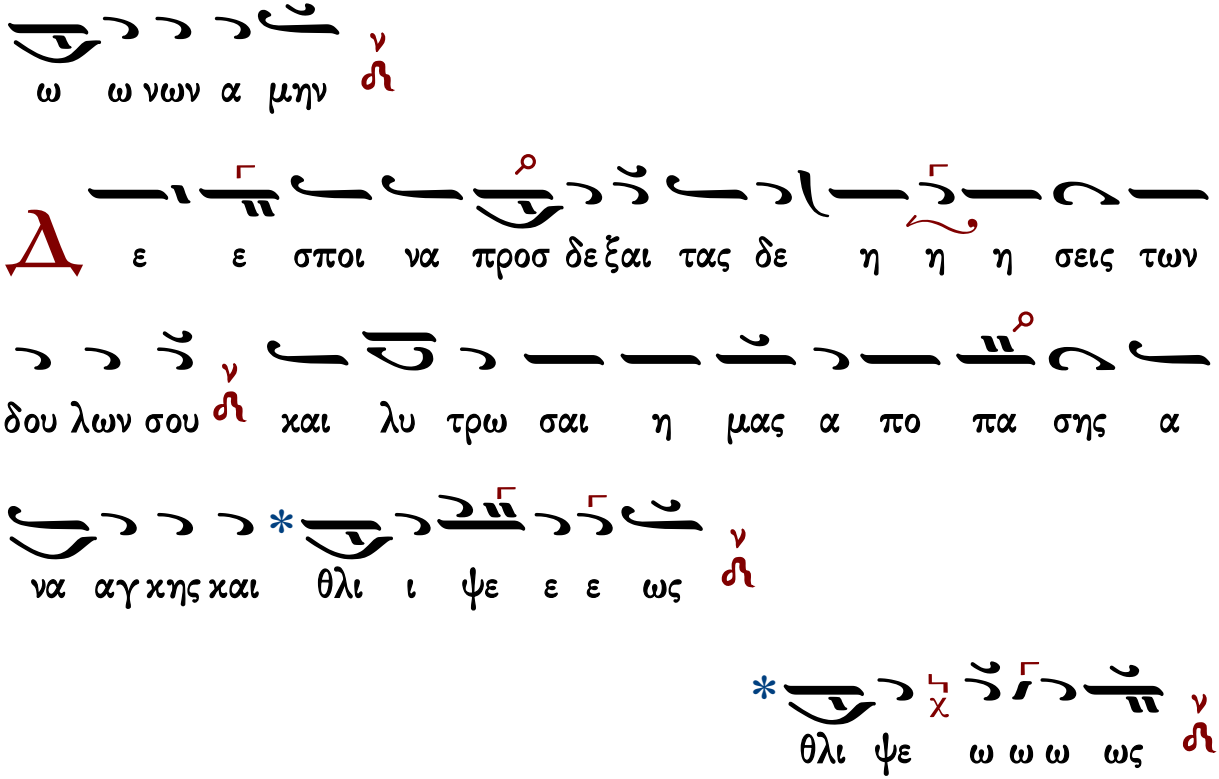

Δοξολογίαι

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

Ἦχος λ̃ ν̈ Νη

Πανδέκτη, Ὄρθρος
1851 σ. 608*

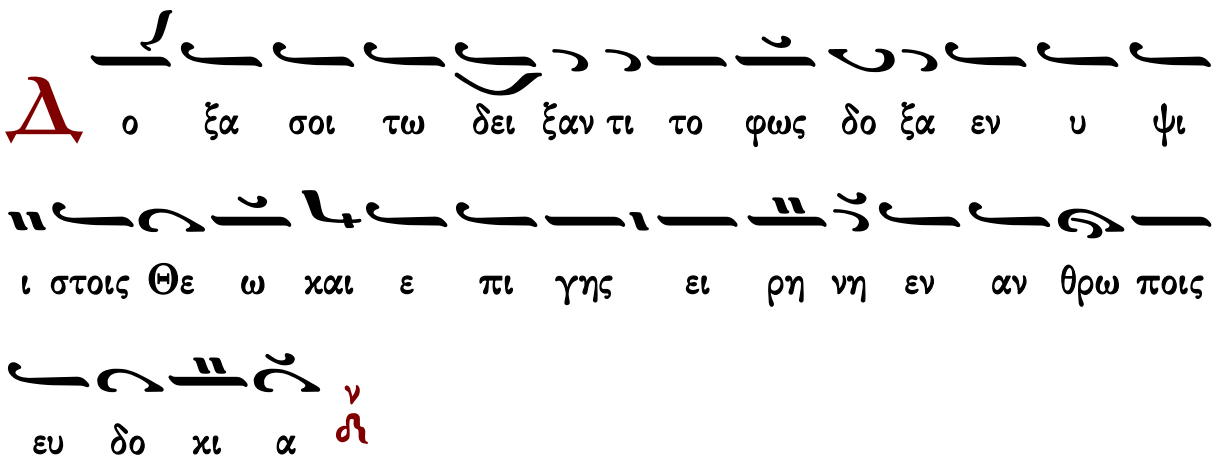

Υ
μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου

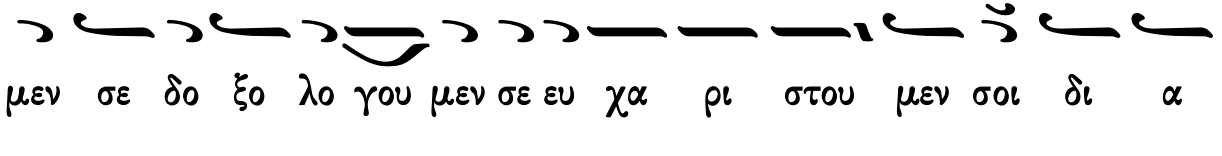
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α

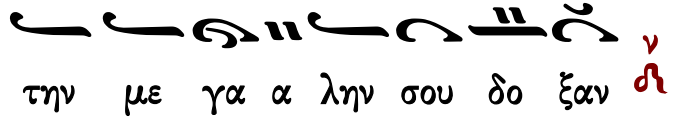
την με γα α ληη σου δο ξαν

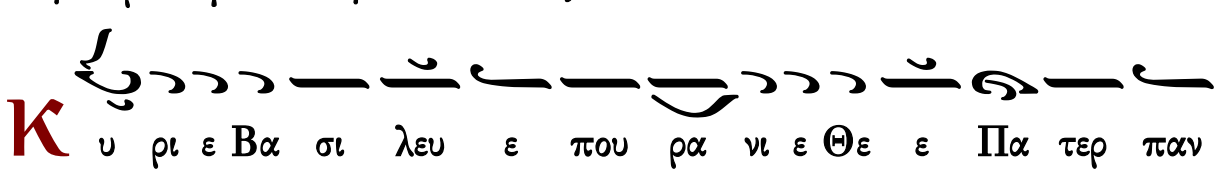
Κ
υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ παν

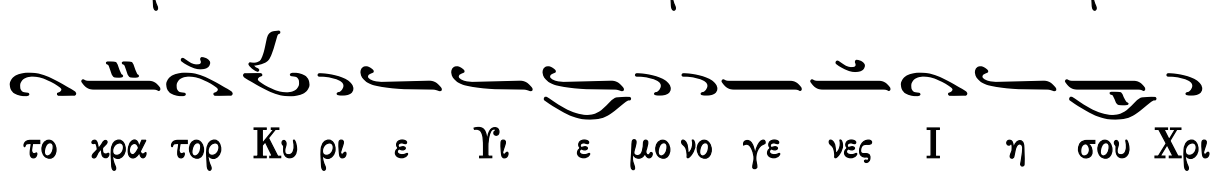
το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι

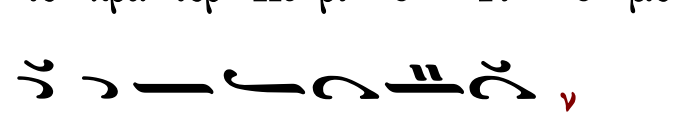
στε και α γι ον Πνευ μα

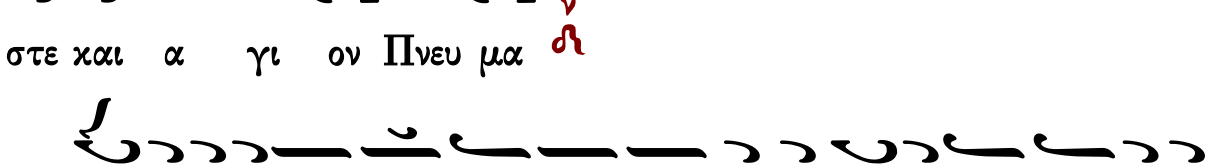
Κ
υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο ος του

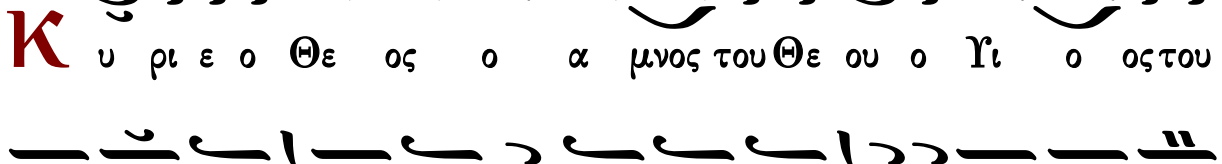
Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο

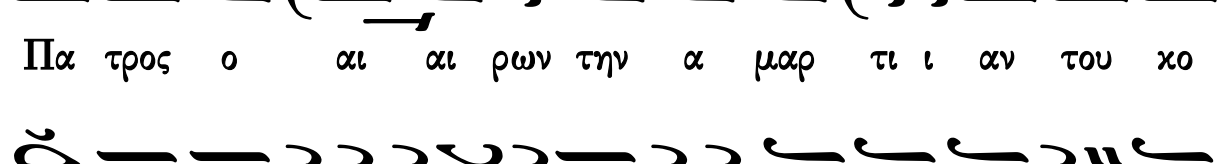
σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας

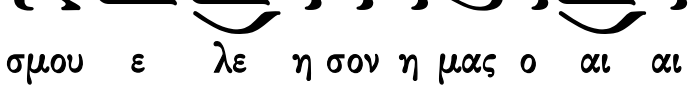
του κο σμου

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος

Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε

και αι νε σω το Ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις

τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ταυ τη

α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μα ας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε νον το Ο

νο μα σου εις τους αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα περ

ηλ πι σα μεν ε πι σε

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα τα σου (β′)

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι

και ω μα τα σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ι ε ε

λε η σον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ

τον σοι ν

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξο ον με του ποι

ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου ν

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φως ν

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι νω σκου σι

σε ν

Α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α θα να

τος ε λε η σον η μας ν (γ')

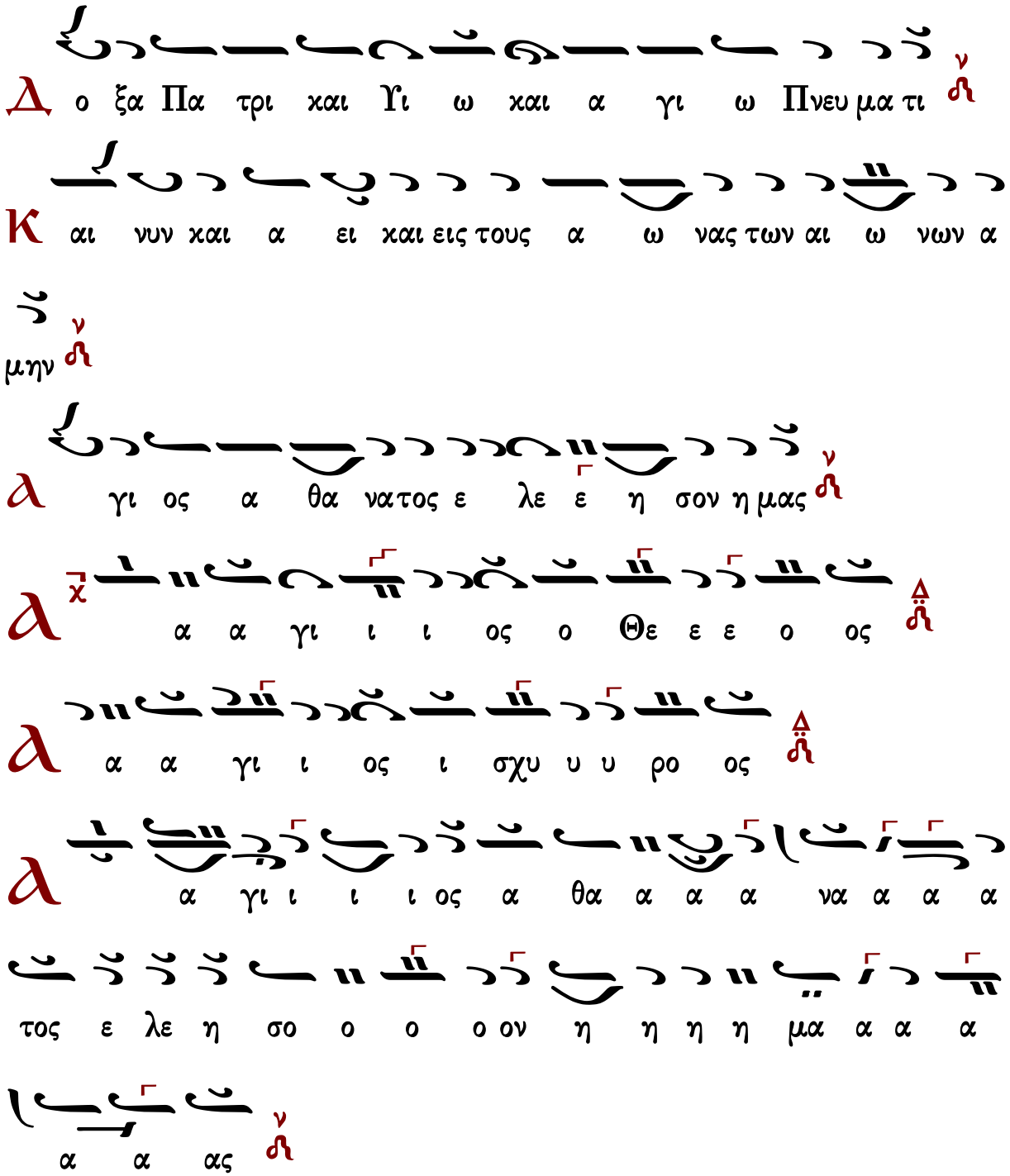

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ἀπολυτίκιον Λουκᾶς Λουκᾶ

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Αναστασιματάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.426*

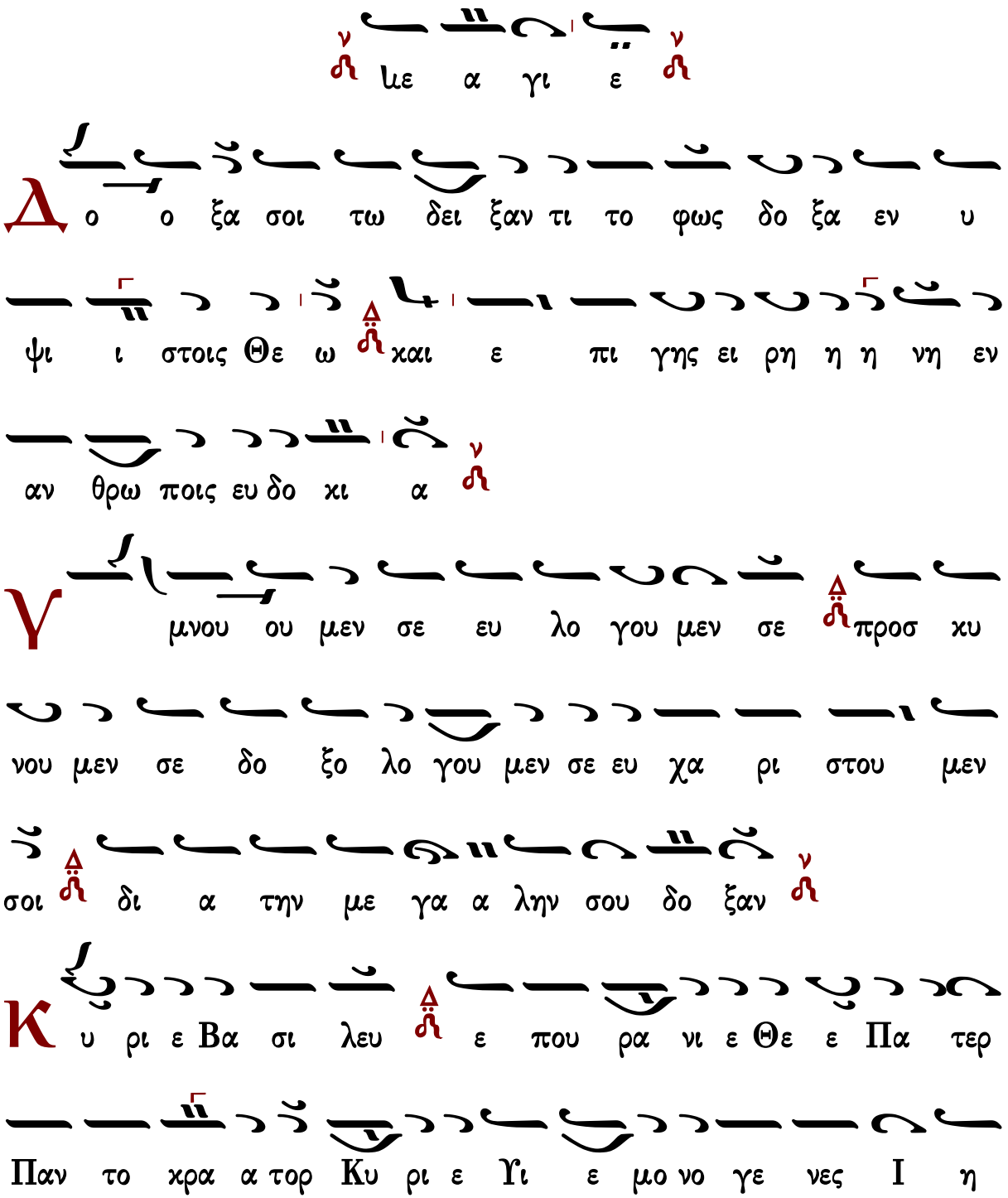

σου Χρι στε και α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του χο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι ας του χο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα

τρος α μη ην

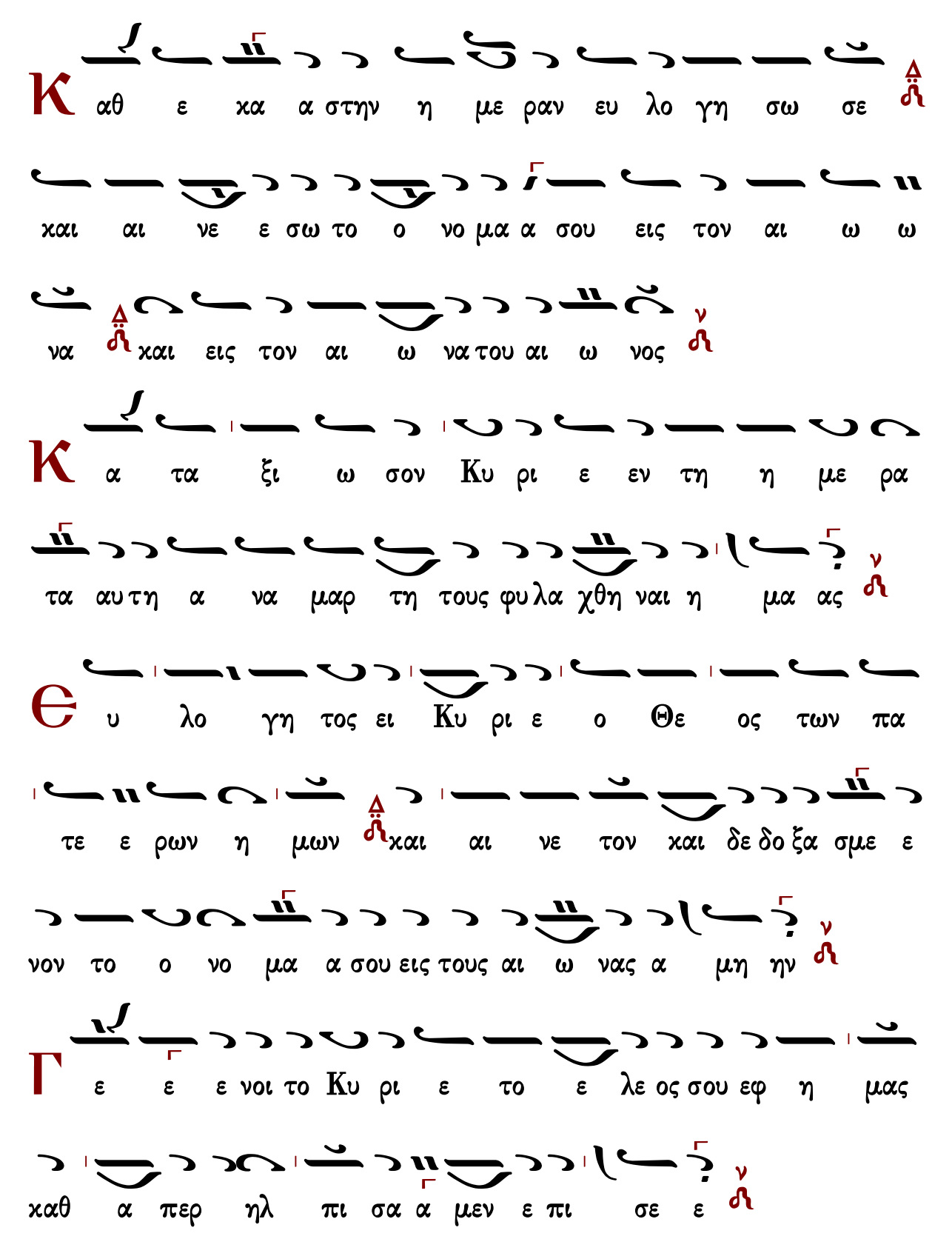
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε
και αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω
να και εις τον αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην
Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
καθ α περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με

τα δι χαι ω μα τα σου (γ')

Κ υ ρι ε χα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε

νε α χαι γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε

λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η

μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο

Θε ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

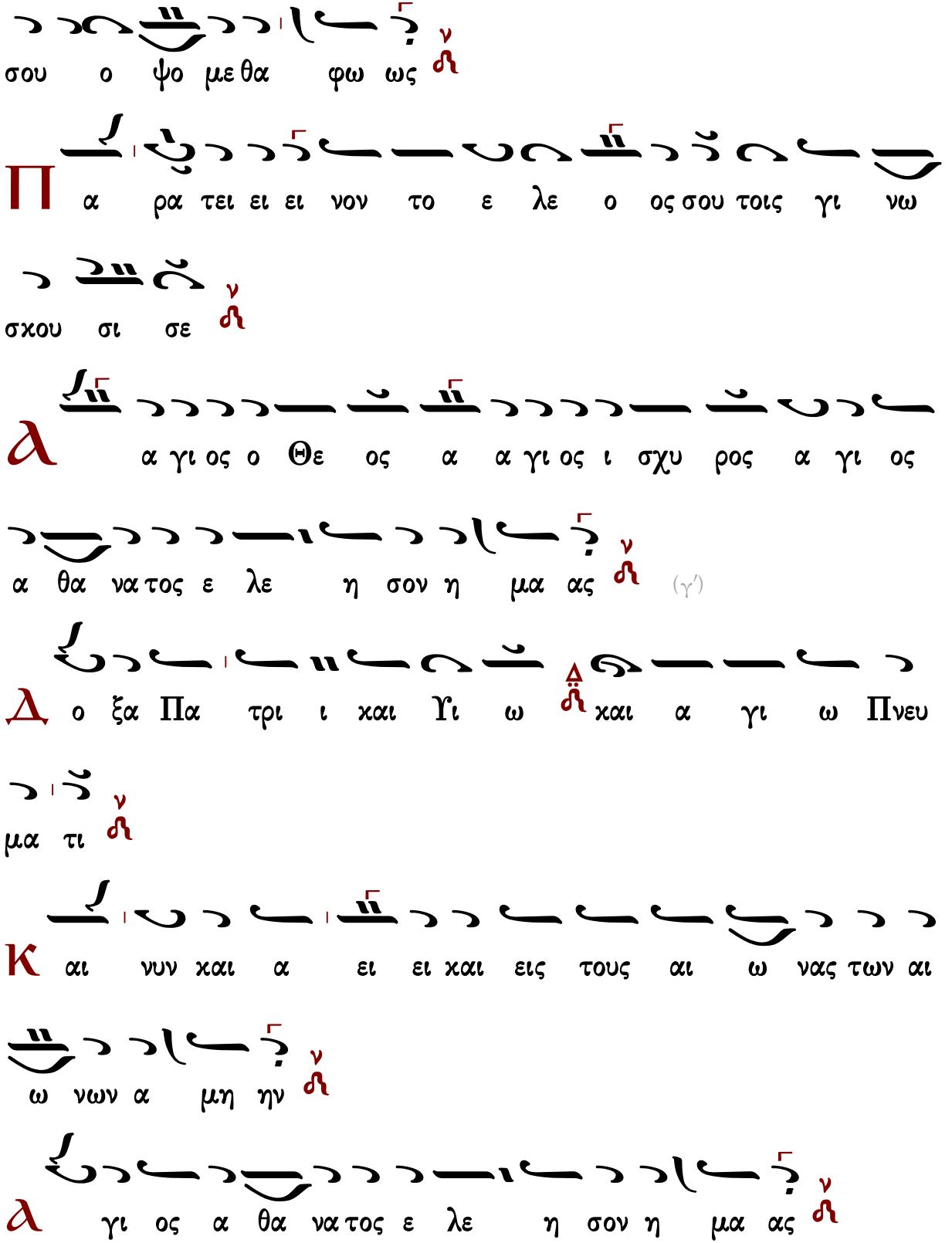
σου ο ψο με θα φω ως
Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σχου σι σε
Α α γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος
α θα να τος ε λε η σον η μα ας (γ΄)
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μη ην
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

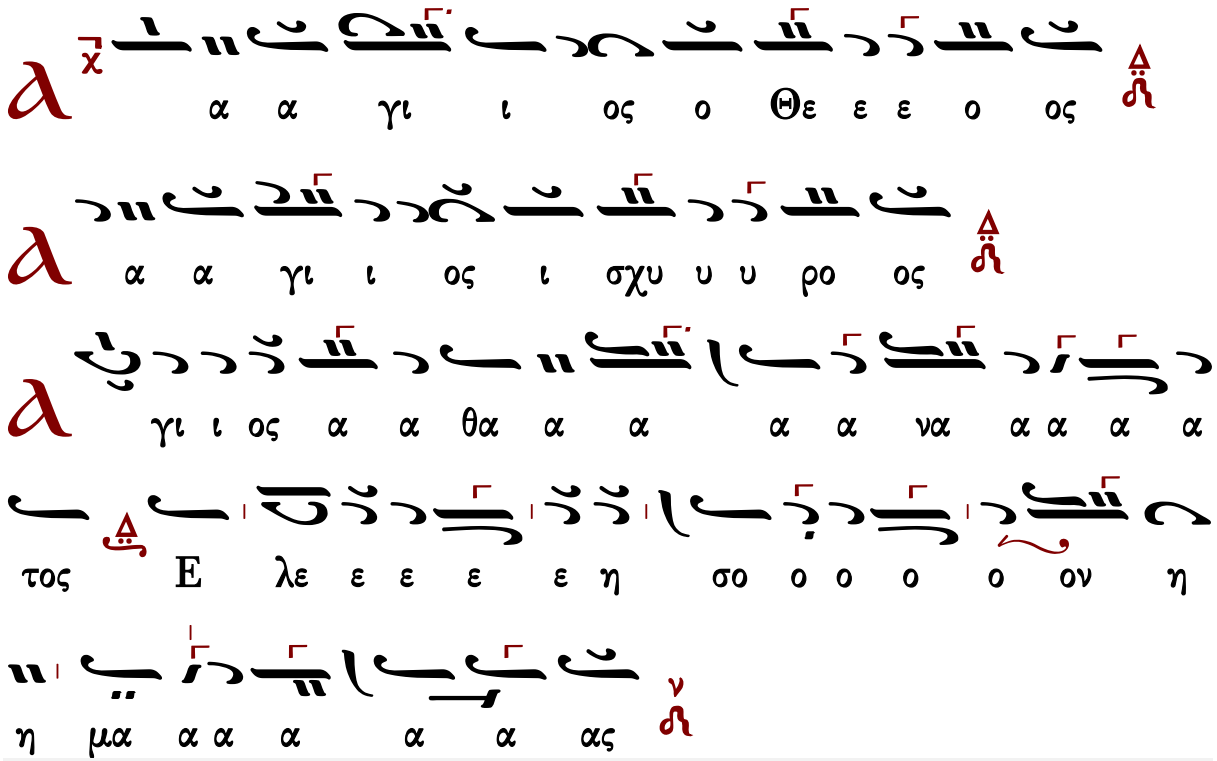

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου (1880-1948)

Εἱρμολογικὴ

Ἦχος λ̇ ἡ Νη̑

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.85*

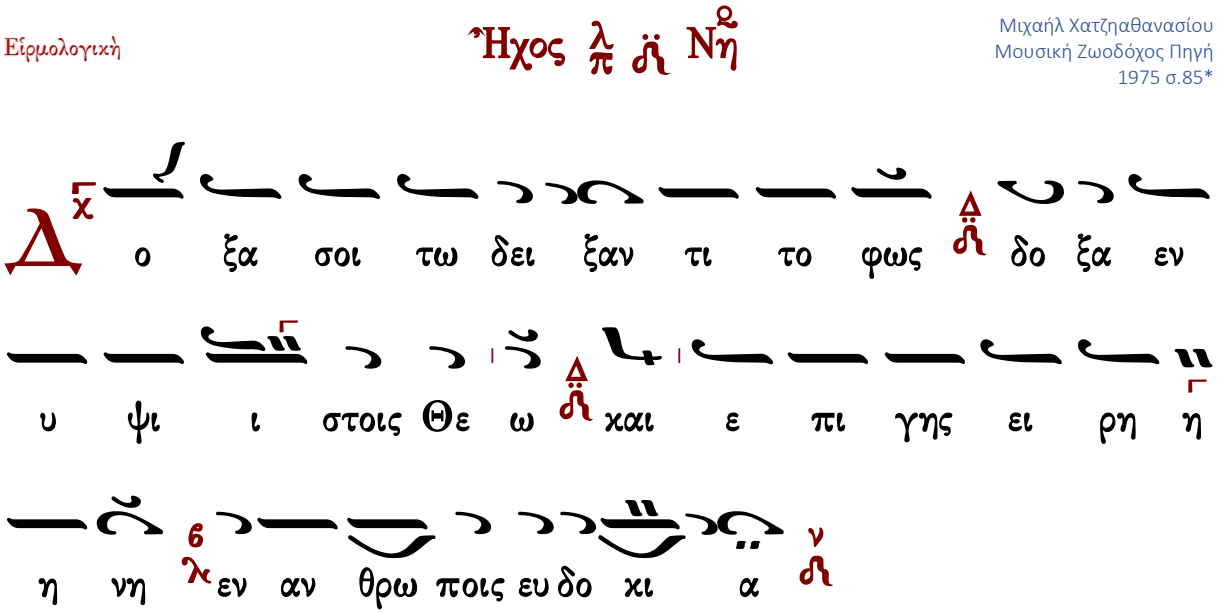

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ

κυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου

μεν σοι δι α τη νμε γα α λη νσου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα

τερ παν το κρα α α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε

νες Ι η σου Χρι στε ε και α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι αι

ρων τας α μαρ τι ι ας του κο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι

ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω

σε και αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι

ω ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ

α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας

Θ

υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο

ξα σμε νον το ο νο μα α α σου εις τους αι ω νας α

μην

Γ

ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας

κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Θ

υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον

με τα δι και ω μα τα σου

(β′)

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα τα σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σο ο ον με ι α σαι την ψυ χη η ην μου

ο τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ο ον

με του ποι ειν το θε λη μα α α σου ο τι συ

ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

Δ γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α

θα να τος ε λε η σον η μας (β′)

Δ γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος

α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν

α γι ο ο ο ο ος ο Θε ε ε ε ο

ος ο ο

α γι ο ο ο ο ος ι σχυ υ υ υ ρο

ος ο ο

α α γι ι ο ος α α θα α α να ιε α

θα α να α τος ε ε λε ε η η η σο ο ο ο

ο ο ον η η μα α α α α α ας

καὶ οὕτω

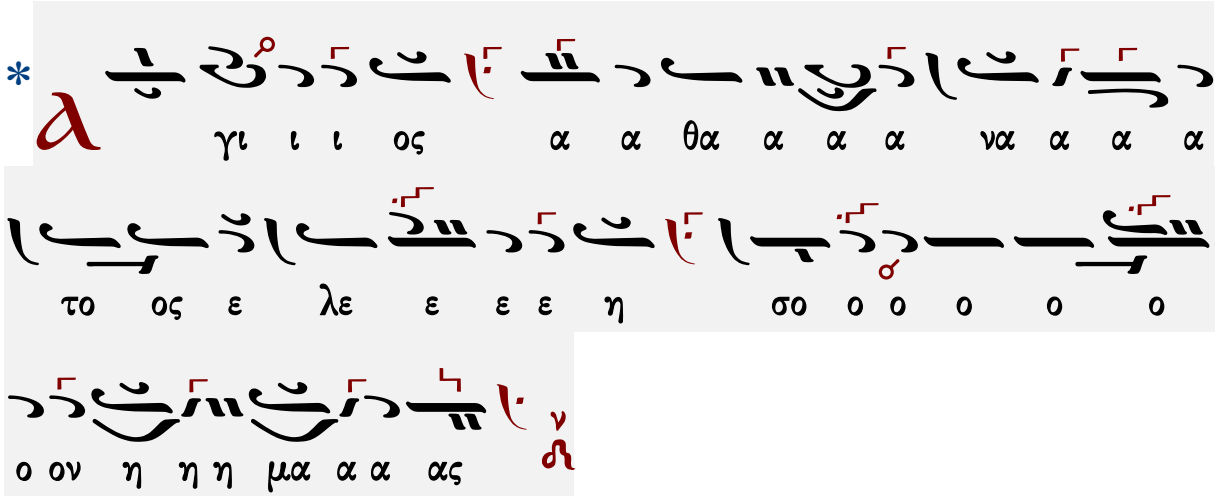

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Χριστοδούλου Γεωργιάδου Κεσσανιέως
(διασχ. Κουντιάδου)

Ἦχος λ΄ ν΄ Νη

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1η ἔκδοση 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.414*

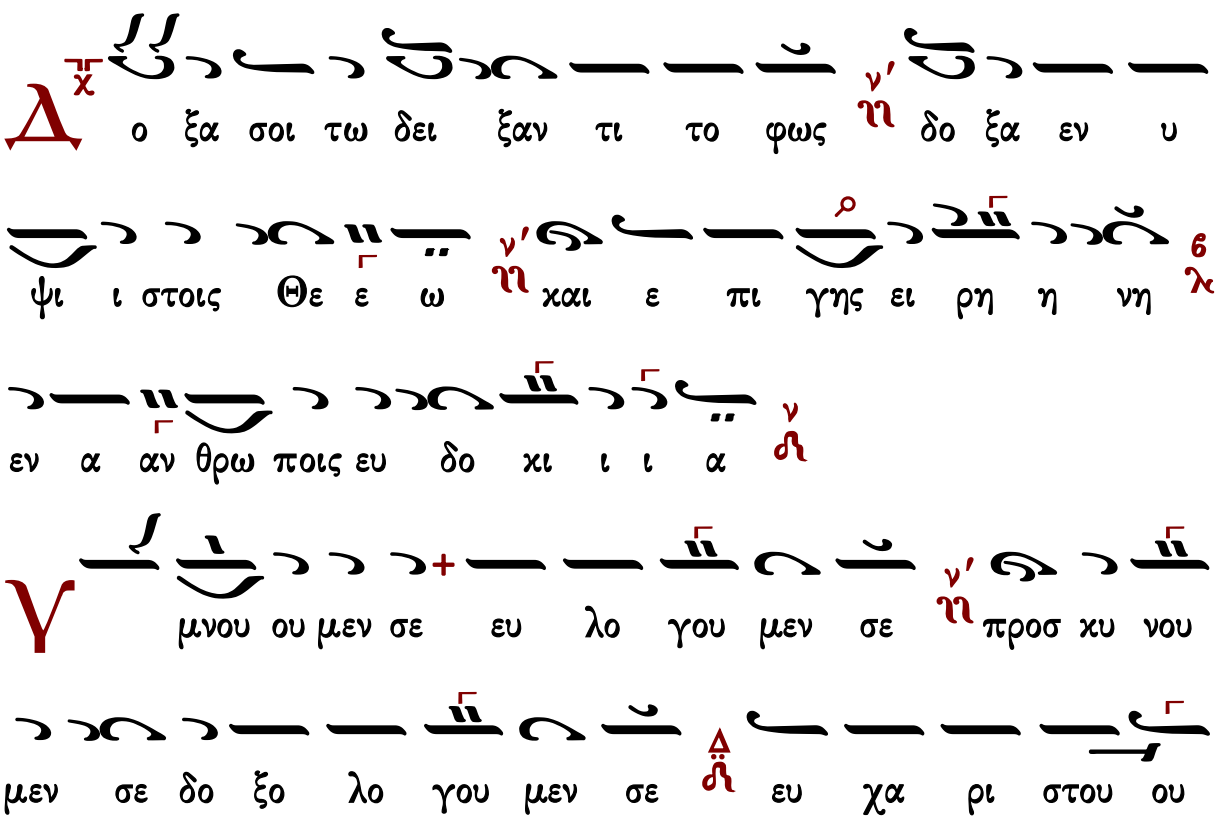

μεν σοι δι α την με ε γα α λην σου δο ο ο ξαν

Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

ε Πα τερ Παν το κρα α α τορ Κυ υ ρι ε Υι

ε μο νο γε νες Ι η σου ου Χρι στε και αι

α α γι ον Πνε ε ευ μα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του Θε ου ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μα αρ τι

ι αν του κο ο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι

αι ρων τας α μα αρ τι ι ας του κο ο ο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα α

θη η με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος χαι ε

λε η σον η μα ας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ε ου Πα

τρος α μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε

χαι αι νε ε ε ε ε σω το ο νο μα α α

σου εις τον αι ω ω να χαι εις τον αι αι ω να

του αι ω ω ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ε ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η

η ναι η η μας

Θ υ λο γη το ο ος ει ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των πα τε ε ε ρων η μων και αι νε το ο ο ο

ον και δε δο ξα σμε ε ε νον το ο νο μα

α σου εις τους αι ω ω ω νας α α μην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα α περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι ι

σε

Θ υ λο γη το ο ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε

ε δι ι δα ξον με τα δι χαι ω ω μα τα

σου (γ')

Κυ υ ρι ε χα τα φυ γη ε γε νη η η θης

η μιν εν γε νε α χαι γε νε ε α ε γω

ει ει ει πα Κυ υ ρι ε ε λε ε η

σον με ι ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ

το ον σοι

Κυ ρι ε προς σε χα τε ε ε ε ε φυ γον δι δα ξο

ο ον με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι ι συ

ει ο Θε ο ο ος μου

Ο

τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ν εν τω φω τι

ι σου ο ψο ο ο με θα φως ν

Π

α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ο ος σου

τοις γι ι νω σχου σι ι σε ν

Α

α γι ος ο Θε ο ος α α γι ο ος ι

σχυ ρος ν α α γι ος α θα να τος ε λε ε η

σον η μας ν (γ′)

Δ

ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ν και α γι ω Πνευ

μα τι ν

Κ

αι νυ υ υν και α ει ν και εις τους αι ω

νας των αι ω ω ω νων α α μην
α γι ος α θα να τος ε λε ε η σον
η μας
α α α γι ι ος ο ο Θε ε ε ο ος
α α α α γι ι ι ος ι ι ι σχυ υ υ
ρο ο ο ο ος
α α α α α α α α α α γι ι ι
ος α θα α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α χα α α α α
α α α α χα α α α α α α χα α α α

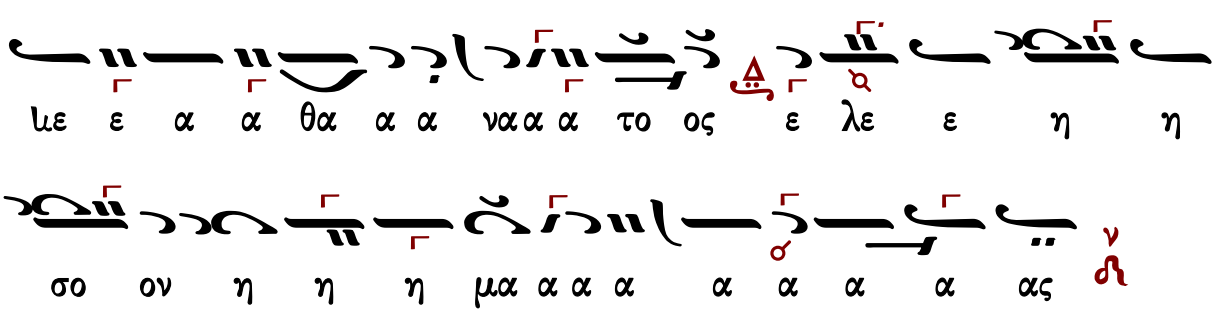

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Χρωματικός (Σουζινάκ)

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Μουσική Συλλογή Γεωργίου Πρωγάκη 1909 σ.354/636*

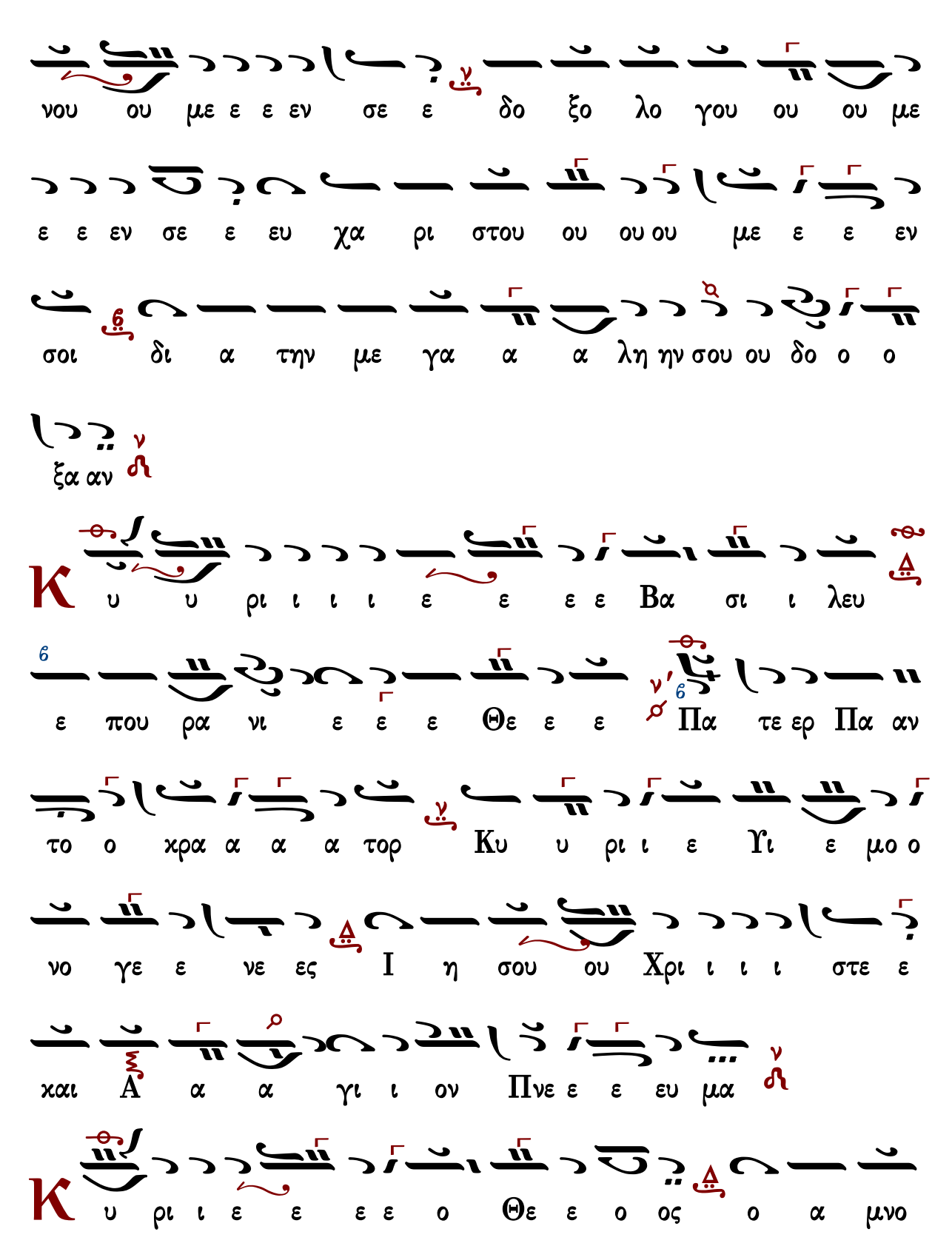
νου ου με ε ε εν σε ε δο ξο λο γου ου ου με
ε ε εν σε ε ευ χα ρι στου ου ου ου με ε ε εν
σοι δι α την με γα α α λη ην σου ου δο ο ο
ξα αν
Κ υ υ ρι ι ι ι ε ε ε ε Βα σι ι λευ
ε που ρα νι ε ε ε Θε ε ε Πα τε ερ Πα αν
το ο χρα α α α τορ Κυ υ ρι ι ε Υι ε μο ο
νο γε ε νε ες Ι η σου ου Χρι ι ι ι στε ε
χαι Α α α γι ι ον Πνε ε ε ευ μα
Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ο ος ο α μνο

ο ο ος του ου Θε ε ε ου ο Υι ο ο

ο ος του ου Πα α α τρος ο αι αι αι

ρω ων την α μαρ τι ι ι α αν του χο ο ο ο

σμου ε λε η η σο ον η η μα ας ο αι

αι αι ρω ων τας α μαρ τι ι ι α ας του ου χο ο ο

σμου ου

Π ρο ο δε ε ε ε ξαι αι την δε ε η η σιν η

η μω ων ο χα θη η η η με ε ε ε

νος εχ δε ξι ω ω ω ων του ου Πα α α

τρος και ε λε η σο ον η η η μας

Ο

α A νος ο ο μο ει ει υ σι ι τι ο

ρι υ Κυ νος ο μο ει συ ος ι ι ι γι α

ο ο δο εις στο ος ι σους Χρι η Ι ος ι ι

μην α α α ος τρο Πα ου ου ου Θε ξαν

Κ

ευ αν ρα ε ε με η στην α α χα ε αθ

ε αι χαι σε ω ω ω ω σω η η η γη λο

ω ω ω ου εις τον αι μα α α ο ο το σω ε

νο ω ω ω αι του ω αι ω χαι εις τον α ν

ος

Κ

ε ε ι ρι Κυ ο ον σο ω ω ξι τα α

ν

τη η με ρα α τα α α αυ τη η α να μαρ τη

η η του ους φυ λα χθη η η ναι αι η η η

μας

Є υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ε ο Θε ε ο ος των Πα τε ε ρω

ων η η η μων χαι αι νε ε το ον χαι αι δε

δο ξα α σμε ε ε ε νο ο ον το ο νο μα

α α σου ου εις τους αι ω ω ω ω ω ω ω να

ας α α α μην

Γ ε ε νοι οι το ο ο Κυ υ ρι ι ε το ε λε ε

ο ος σου ου εφ η η μα ας καθ α α α πε ερ ηλ

πι ι σα α με ε εν ε ε πι ι σε ε

Θ ευ λο γη τος ει ει ει Κυ υ ρι ι ι ε

ε δι δα ξο ο ον με ε τα δι και ω ω μα α τα α

α σου ου (γ')

Κ υ ρι ι ε ε κα α τα φυ υ γη η ε γεν νη

η θη ης η η μι ιν εν γε νε α και αι

γε ε νε ε α α ε γω ει πα Κυ υ ρι ι

ε ε λε ε ε ε η η σο ο ον με

ι ι α α σαι αι την ψυ χη η ην μου ου ο ο τι

η μαρ το ο ον σοι οι

K

υ ρι ι ε προς σε χα τε ε ε φυ υ υ υ γο ον

δι ι δα α ξο ο ον με ε του ποι ειν το θε ε λη

μα α α σου ο τι ι συ υ ει ει ο ο ο Θε

ο ο ος μου ου

O

τι ι πα ρα σοι πη γη η ζω ω ω ω η ης

εν τω φω τι ι σου ο ψο ο ο ο ο ο ο

με ε θα α α φως

Π

α ρα α α α α α τει ει ει πα ρα α τει ει

νον το ε λε ο ο ος σου ου τοις γι νω ω

σχου ου σι ι ι σε

Ѧ γι ι ο ος ο Θε ε ος Α γι ι ο ο ος

Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ο ος α α θα α να α τος

ε ε ε λε ε η σο ον η η η μας (γ′)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι χαι Υι υι ω χαι α γι

ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι

ω ω ω ναις των αι ω ω νων α α α α μην

Ѧ γι ι ο ος α α θα α να α τος ε ε ε λε ε

η σο ον η η η μας

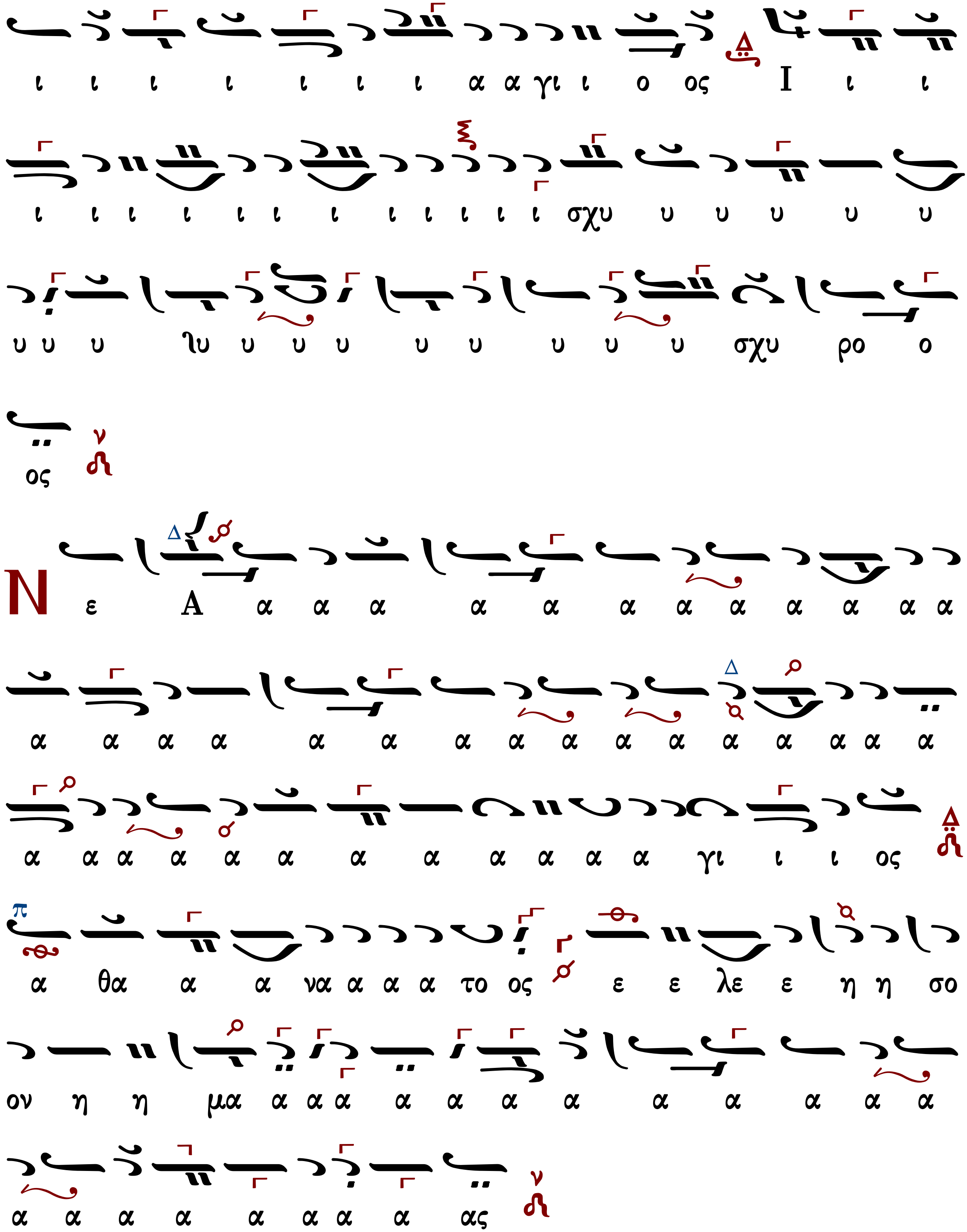
ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι ο ος Ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ
υ υ υ ιυ υ υ υ υ υ υ υ υ σχυ ρο ο
ος
N ε Α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α γι ι ι ος
α θα α α να α α α το ος ε ε λε ε η η σο
ον η η μα α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α ας

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου (†1800)

Ἦχος λ̀ πὰ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ335/617*

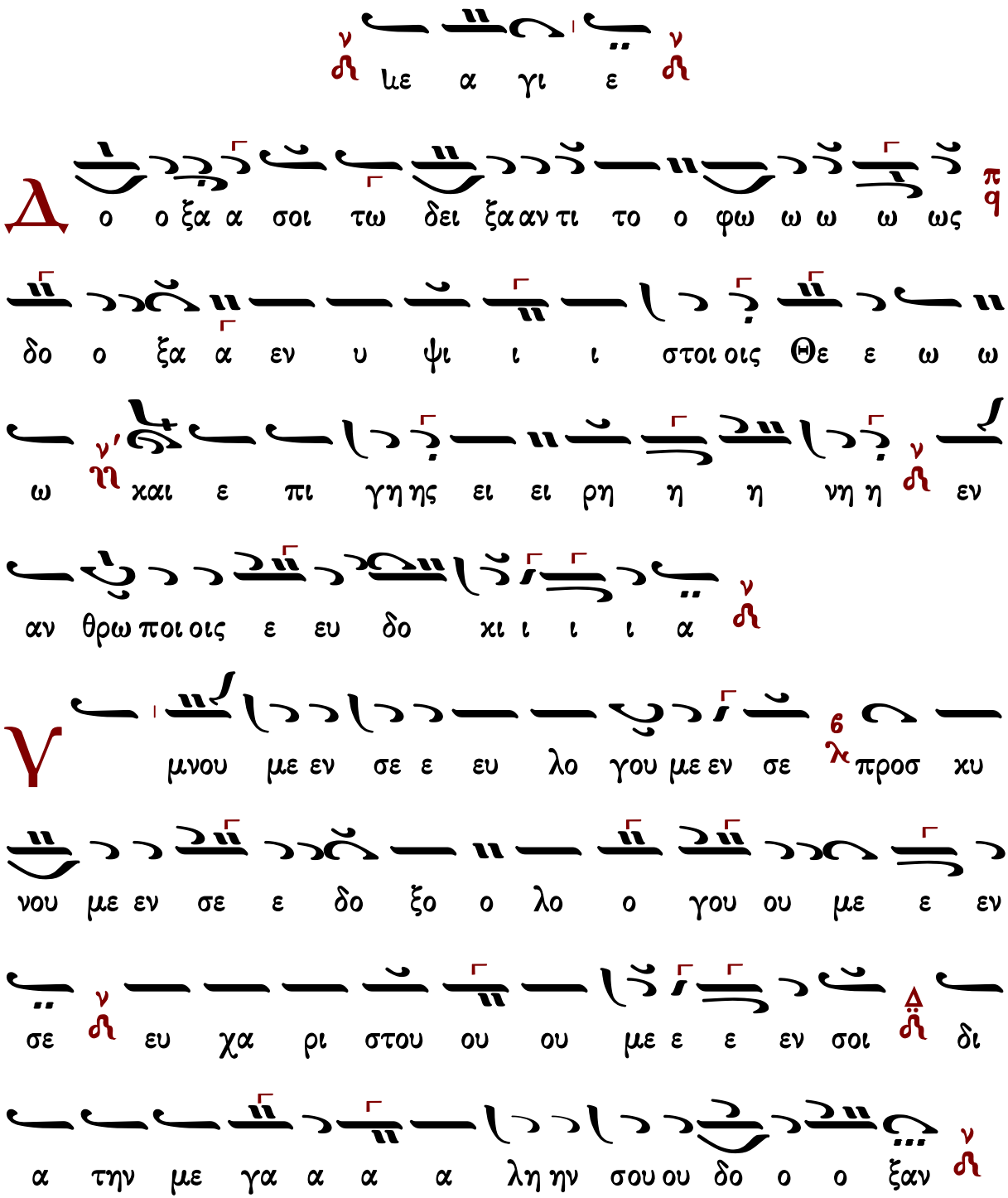

Κ υ ρι ε ε ε βα σι ι λευ ε που ρα νι ι ε ε

Θε ε ε ν΄ Πα α τερ παν το χρα α το ο ορ ν΄ Κυ

ρι ε Υι ε ε ε μο νο γε ε νες Δ Ι η σου Χρι

στε χαι αι α α α γι ι ον Πνε ε ε ευ μα ν

Κ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος 6 λ ο α μνο ο ος

του ου Θε ε ου π 9 ο Υι ο ο ος του ου Πα α τρος ν ο

αι αι αι ρω ων Δ την α μαρ τι ι ι αν του ου ο

ου ου χο ο ο ο σμου ν ε λε η η σον η η μας ο

αι αι αι αι αι ρω ων ν΄ τας α μαρ τι ι ι α

ας του ου χο ο ο σμου ν

Π

ρο ο ο ο οσ δε ξαι την δε η η

σι ιν η η μων ο κα θη με νο ος εκ δε ξι

ω ω ων του Πα α τρος και ε λε η η σο ον η

η η μας

Ο

τι συ υ ει μο νο ος α α α γι ι ι ι

ος συ υ ει μο νο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ι

ος Ι η σου ους Χρι ι στος εις δο ο ο ξαν Θε ε ου

Πα α τρο ο ος α α α μη ην

Κ

αθ ε κα α α στην η με ε ραν ευ λο ο γη

η η η σω ω ω ω σε και αι νε ε ε σω

το ο ο νο μα α α α σου εις τον αι ω ω ω ω
ω να χαι εις τον αι ω να α του ου αι ω ω ω
ω νος

Κ
α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε ε εν τη
η με ε ε ε ρα α τα α αυ τη α να μαρ
τη η η του ους φυ λα χθη η η η ναι αι η η μας
Θ
υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι ε ο
Θε ο ο ο ος των πα τε ε ε ε ε ρων η
η μω ω ων χαι αι νε ε τον χαι δε δο ξα σμε ε
ε νον το ο νο ο μα α α σου εις τους αι ω ω ω

ν
μην α α α ας να
Γ
ε νοι οι το ο Κυ ρι ι ε ε το ε λε ε ο
ος σου ου εφ η η μας κα θα α α περ ηλ πι σα
α με ε εν ε πι ι σε ν
Θ
υ λο γη η τος ει Κυ υ ρι ι ε ν′ δι ι δα α ξο
ο ο ον με ε τα δι χαι ω ω μα τα α α α
σου ν (γ′)
Κ
υ υ υ ρι ι ε κα τα φυ υ γη ε γεν νη η η
η θης η η μιν ν εν γε νε α και αι γε νε ε α ν
ε γω ω ει πα α Κυ υ ρι ι ε ε π ε ε

λε ε η σο ο ο ον με π ι ι α α σαι την

ψυ χη η η η ηην μου ο ο τι η μα αρ τοο ο ον

σοι ν

Κ υ ρι ι ε π προς σε κα α τε ε φυ υ υ υ

γον δι ι ι ι δα α ξο ο ον με λ του ποι ειν το

θε λη η μα α α σου ο ο τι συ ει ει ει ο ο

Θε ε ο ο ος μου ν

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ω ης ν' εν τω φω

τι ι ι ι σου ου ο ψο ο ο ο ο με ε θα α α

φως ν

Π α ρα α α τει ει πα ρα α τει ει νον το ε

ε ε ε λε ε ος σου ου τοις γι νω ω σχου ου σι ι ι

σε

Ⲁ γι ος ο Θε ε ος α γι ος Ι σχυ υ ρος

α γι ι ο ος Α α θα α να α α τος ε ε

λε ε η σο ον η η η μας (γ′)

Ⲇ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι ι

ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι ω

νας τω ω ων αι ω ω ω ω ω νω ων α α α

μην
ν
γι ι ο ος Α α θα α να α α τος
λ
ε ε
α
λε ε η η σο ον η η η μας
ν
ἀσματικόν
α
α α α α α γι ι ι ι ι ι
χ
ι ι ι ι α α γι ι ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο
η
ι ι ι ι
Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ος ο ο
Δ
α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι α α γι ι ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι σχυ
η
ι ι
υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

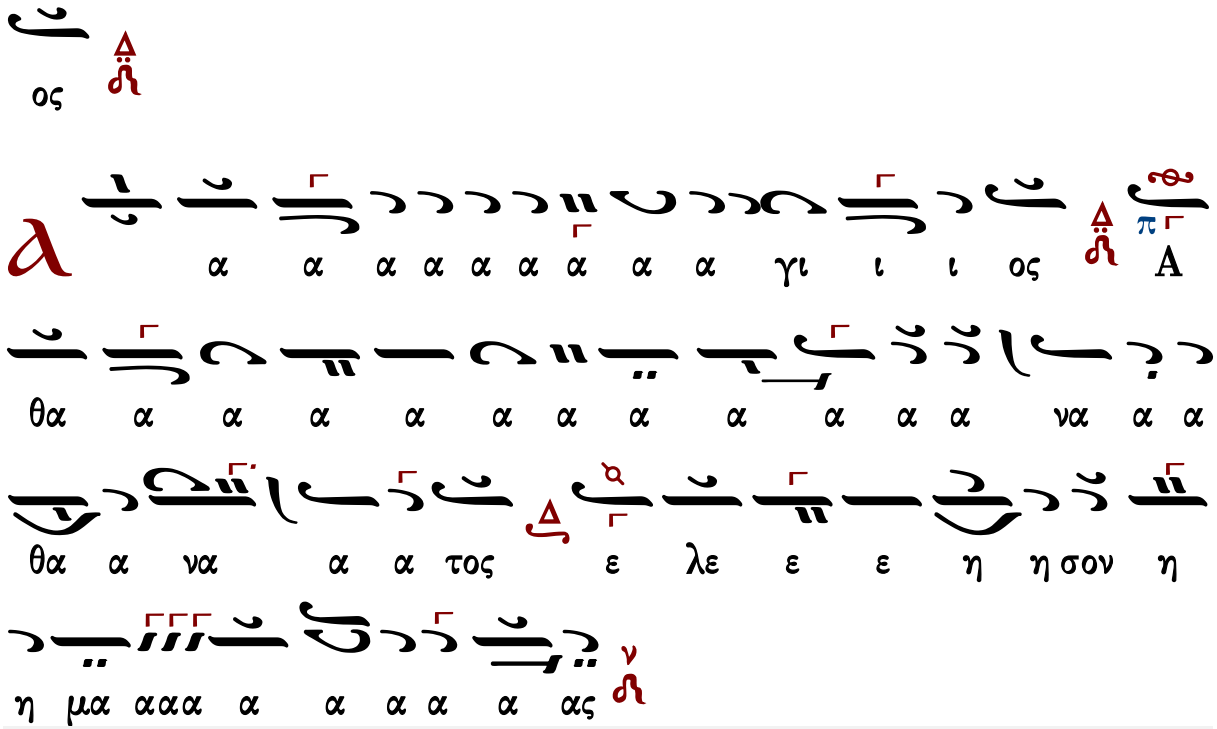

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Κοντάκιον εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος

Μουσική Κυψέλη
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.205#

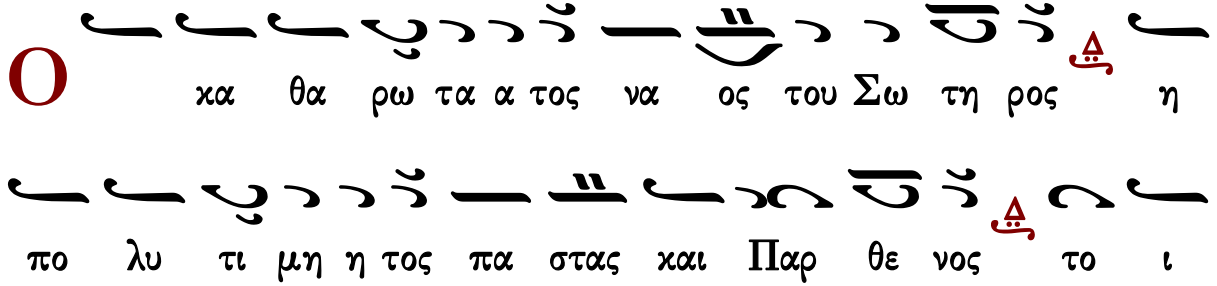

ε ρον θη σαυ ρι σμα της δο ξης του Θε ου ση

με ρον εισ α γε ε ται εν τω οι χω Κυ ρι ου την

χα ριν συν εισ α γου ου σα την εν Πνευ μα τι Θει

ω ην αν υ μνου σιν Αγ γε λοι Θε ου αυ τη υ

παρ χει σκη νη ε που ρα νι ο ο ος

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.257#

Ο κα θα ρω ω τα α α τος να ος του Σω τη

ρος η πο λυ τι ι μη η η τος πα στας και παρ θε

νος το ι ε ρον θη σαυ ρι σμα της δο ξης του θε

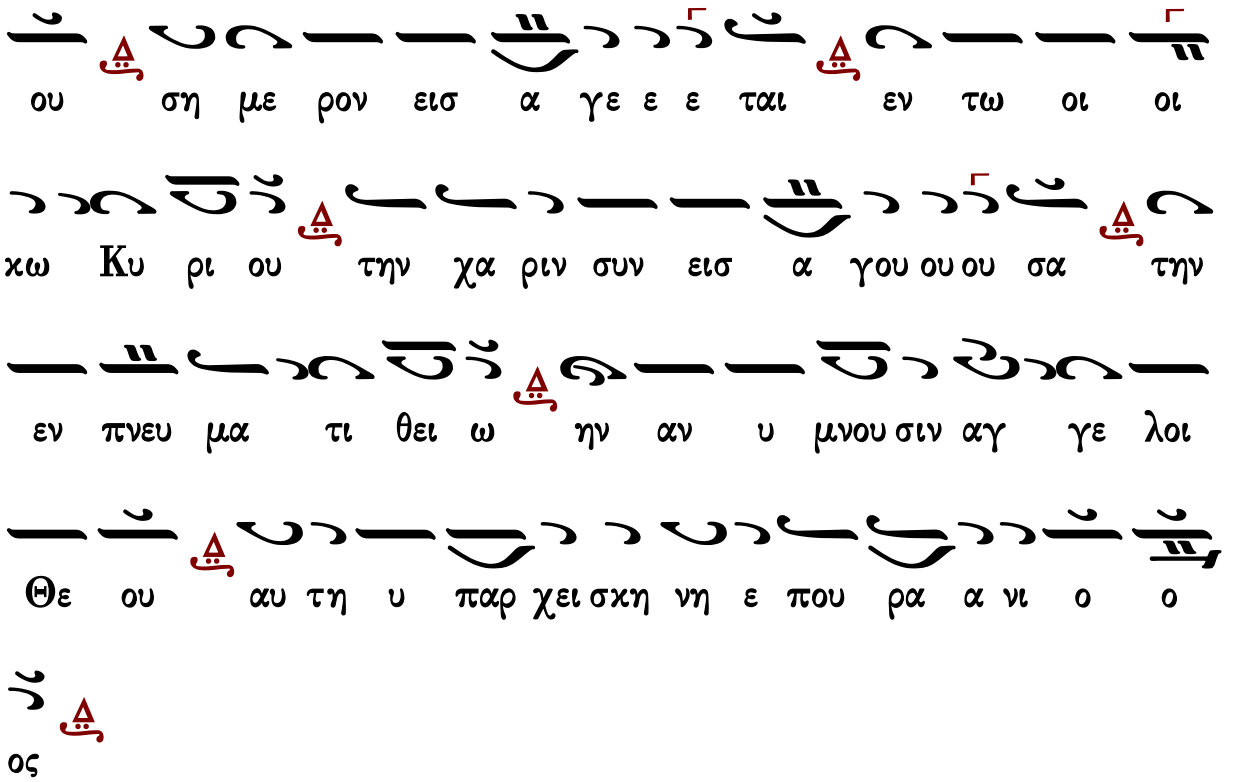

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.267/2604*

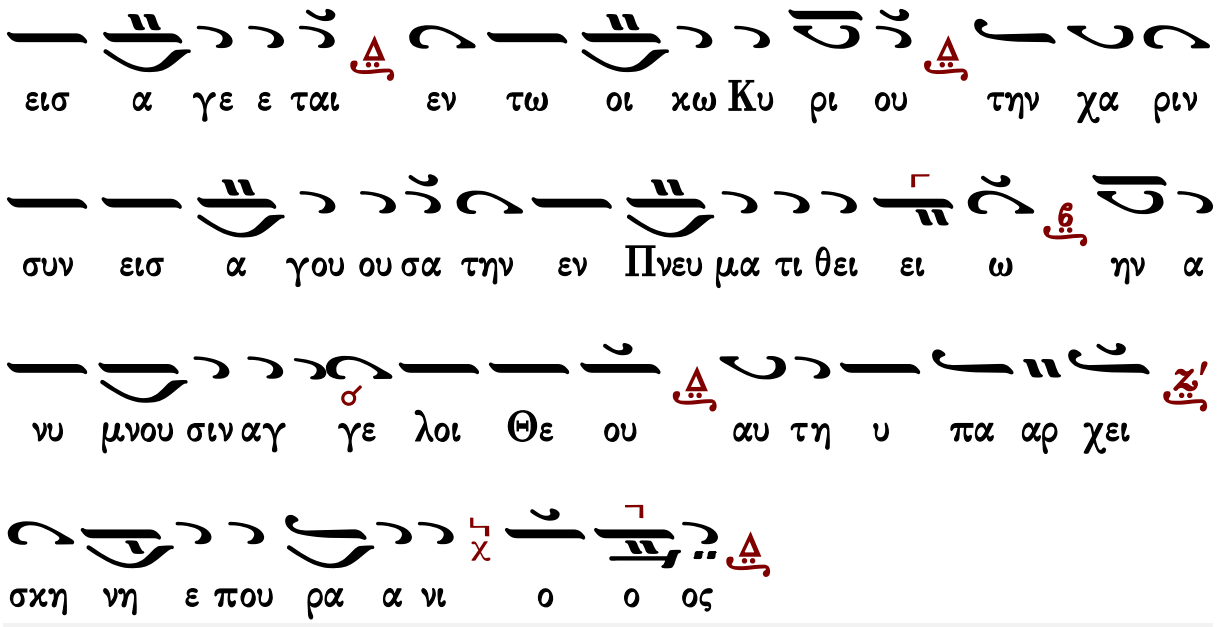

Τρισάγιος ὕμνος

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

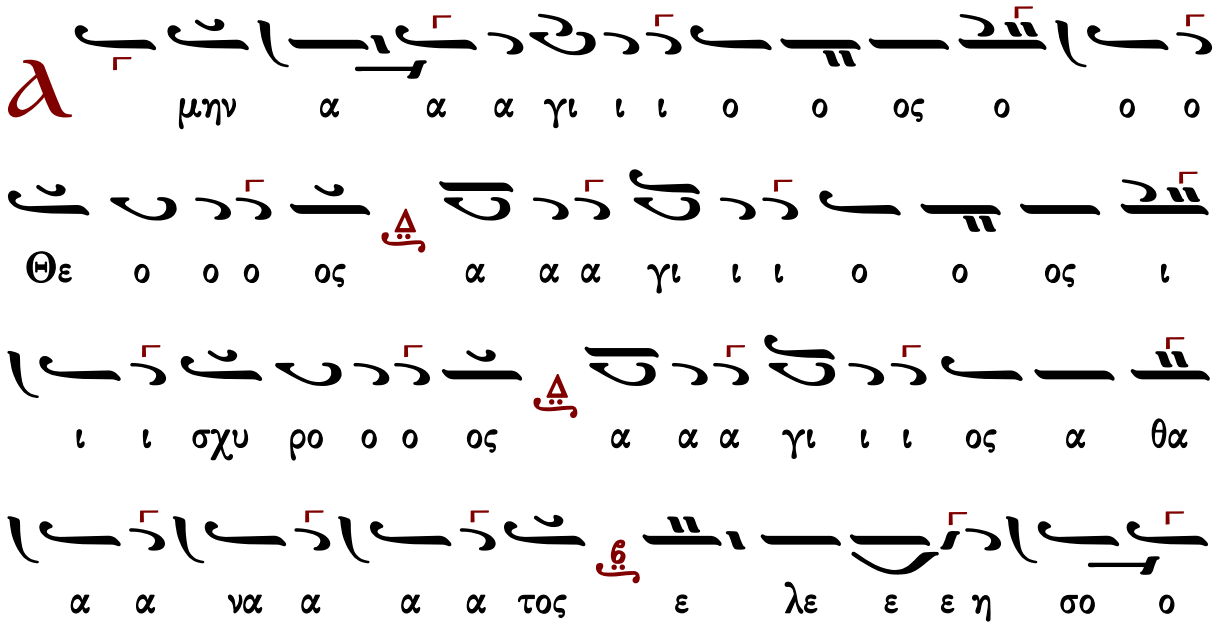

ο ον η μα α ας

τὸ τρίτον

γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ος α α γι ι ι

ος α θα α α να α α α τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα α ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ε

ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

α α γι ι ι ος α θα α α να α

α α τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα α

ας

Δύναμις

κλασικὸ	τὸ συνηθισμένον	Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ	Ἰωάννου Παλάση
τοῦ βήματος	ἕτερον τοῦ βήματος	Νηλέως Καμαράδου	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς

Κλασικὸ

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

Δ υ να α α μις α α α γι ι ι ο ο ος

ο ο ο Θε ο ο ο ος α α α γι ι ι ο ο

ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α α γι ι ι ος

α θα α α να α α α τος ε λε η σον η

μα α ας

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.34*

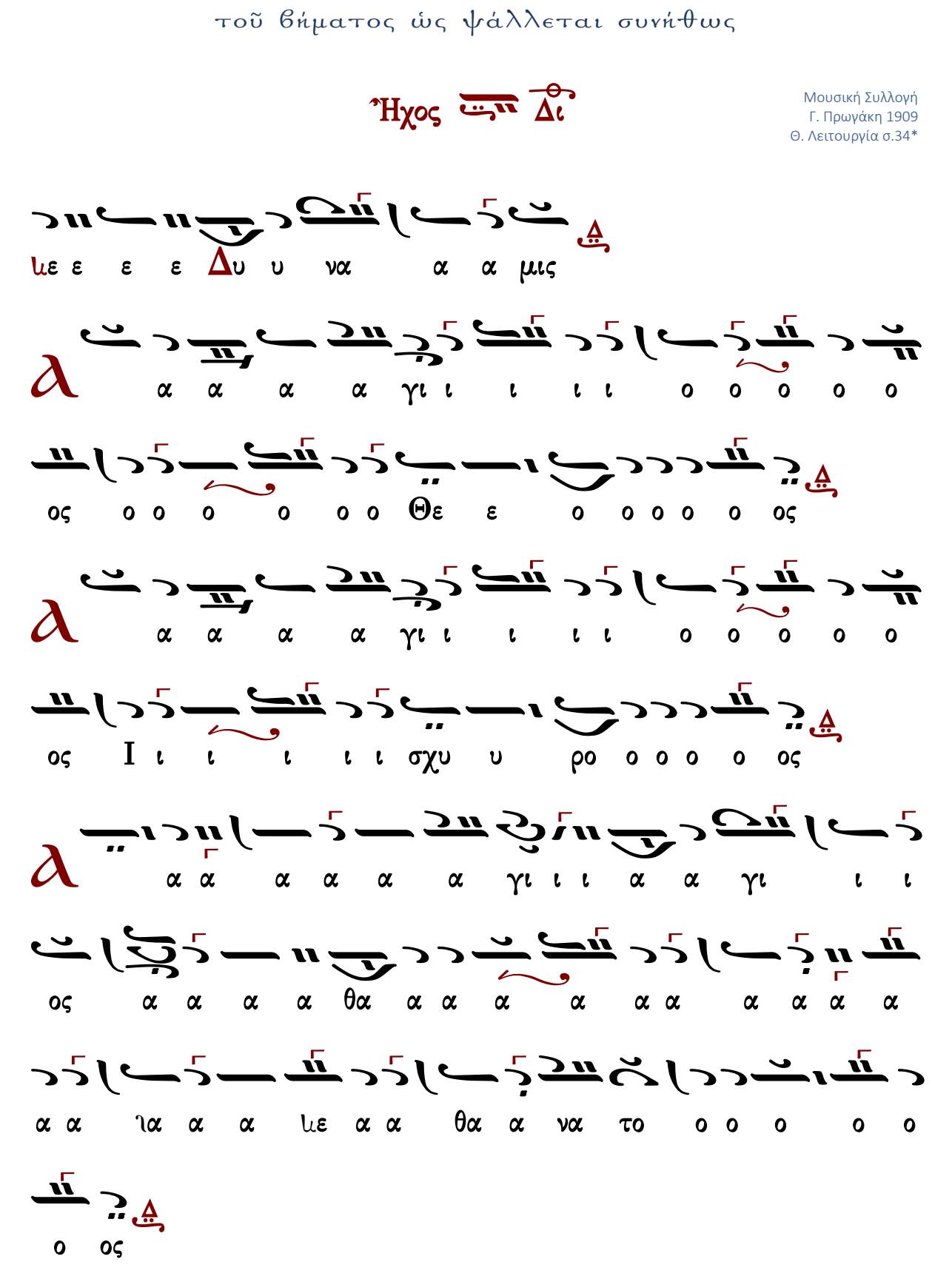

τὸ συνηθισμένον

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.37*

ἕτερον τοῦ βήματος

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.43*

Σίμων Ἀβαγιανοῦ (1839-19..)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.38*

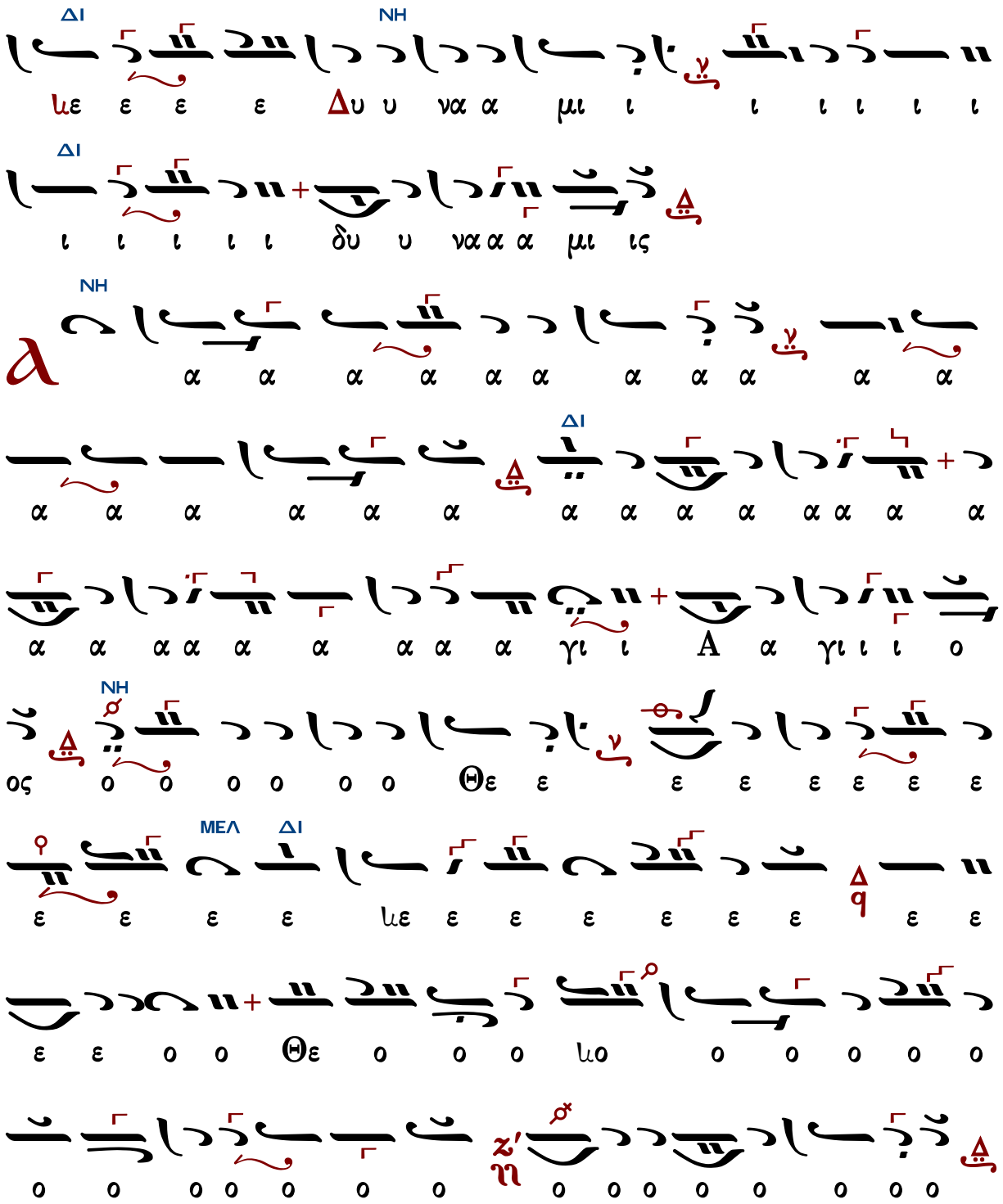

NH
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
NH
ΔΙ

ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ
ΒΘ

Νηλέως Καμαράδου (1847-1922)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Θεία Λειτουργία
1909, σ. 41*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Ἀπόστολος Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Παλάσκ (1891-1942)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.42*

ΔΙ
ΔΙ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ

ΔΙ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ

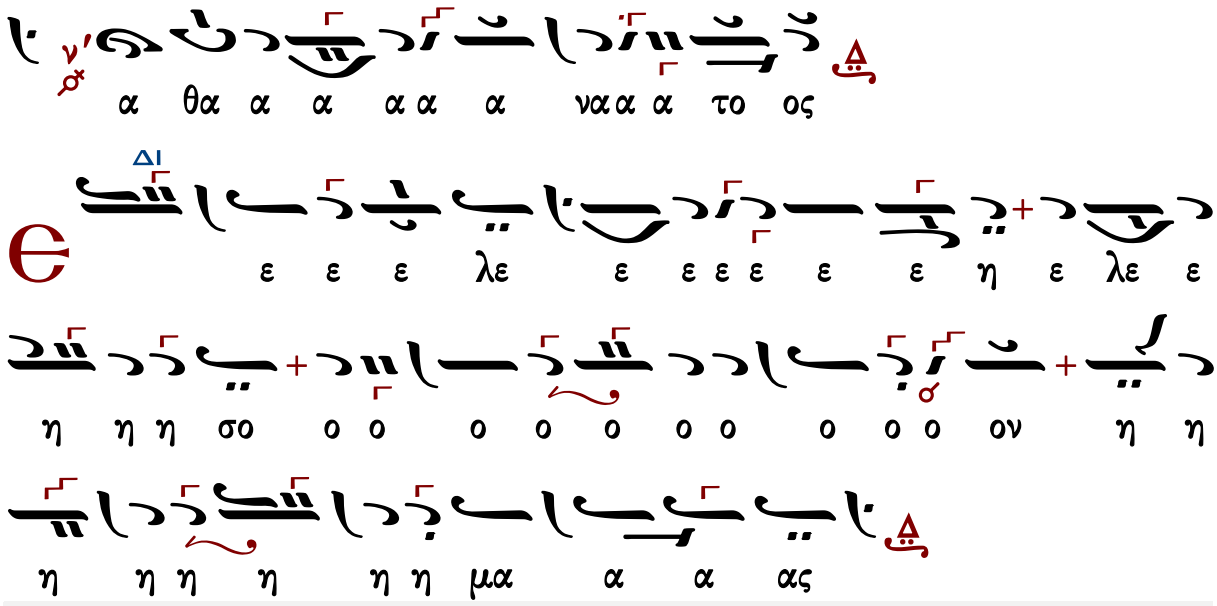

Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμὴ περ. 1790-†1815)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.35*

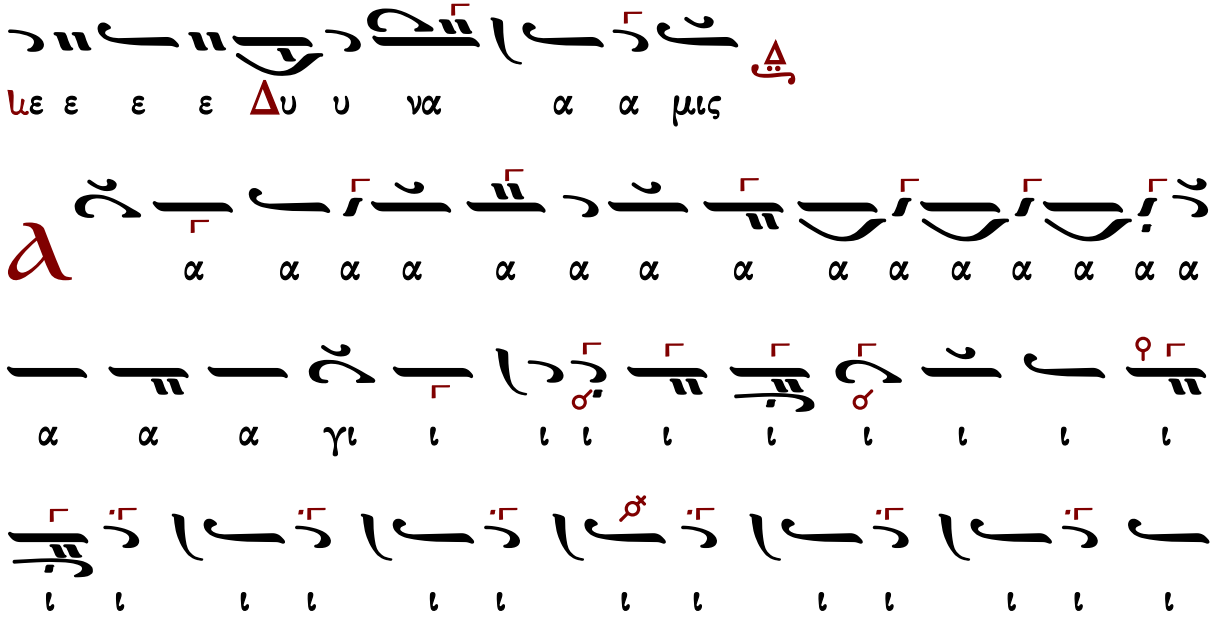

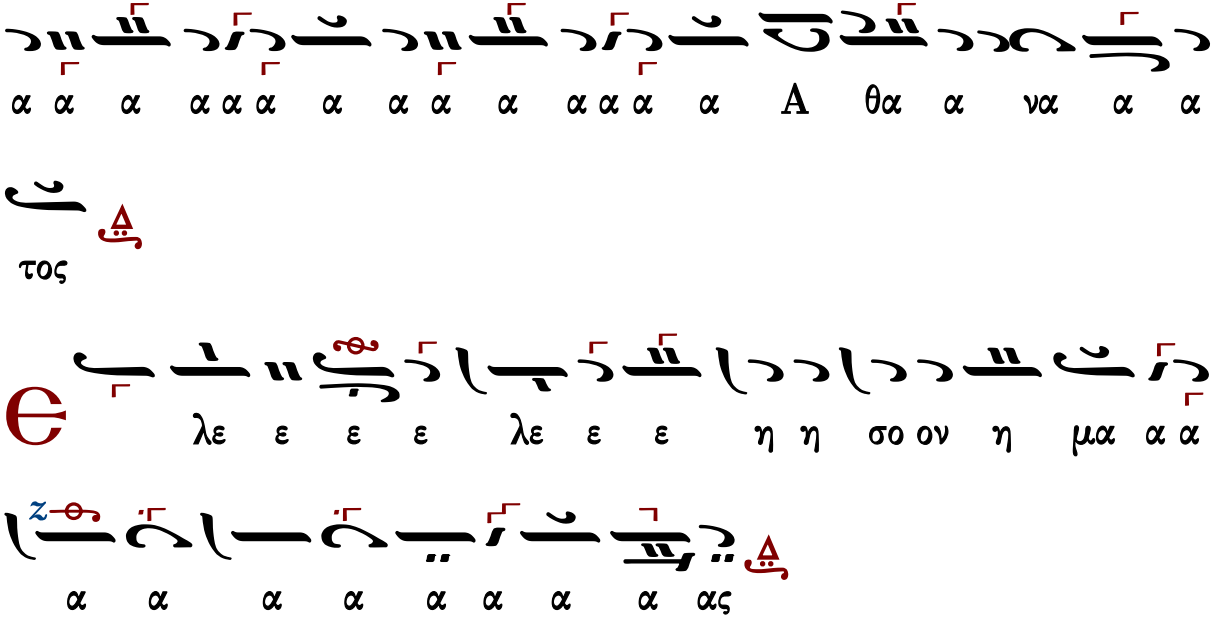

Τρισάγιος Ὕμνος σύντομος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

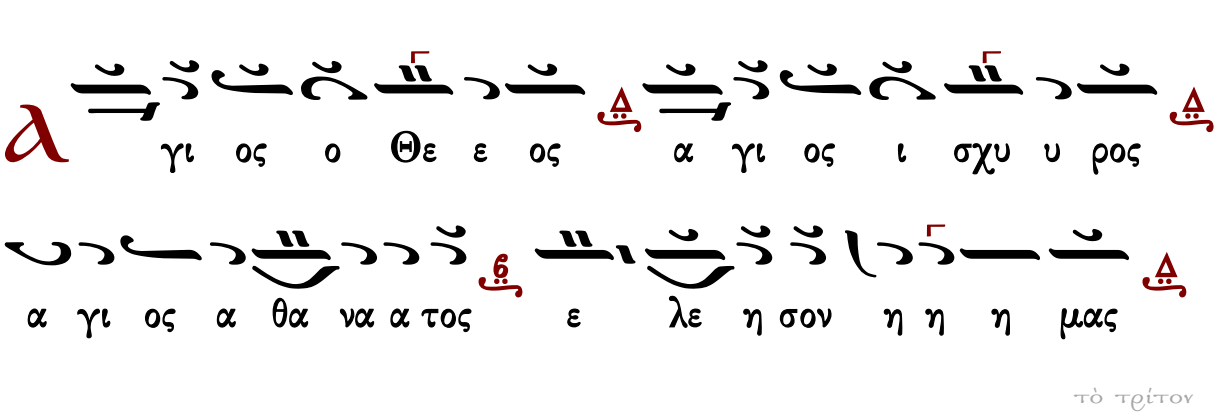

τὸ τρίτον

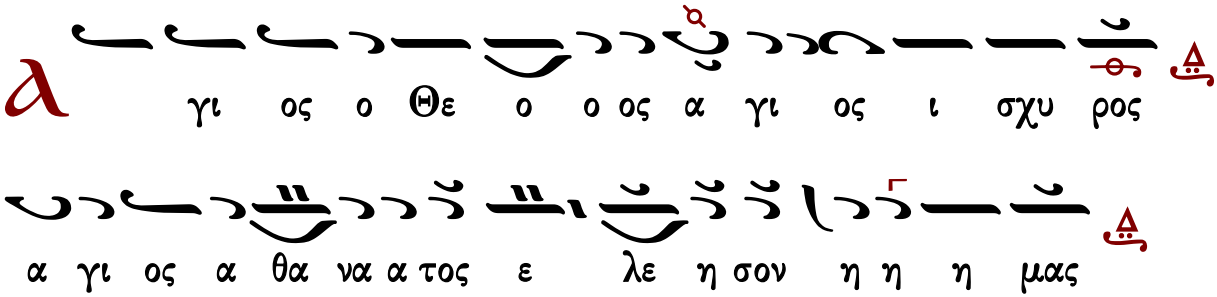

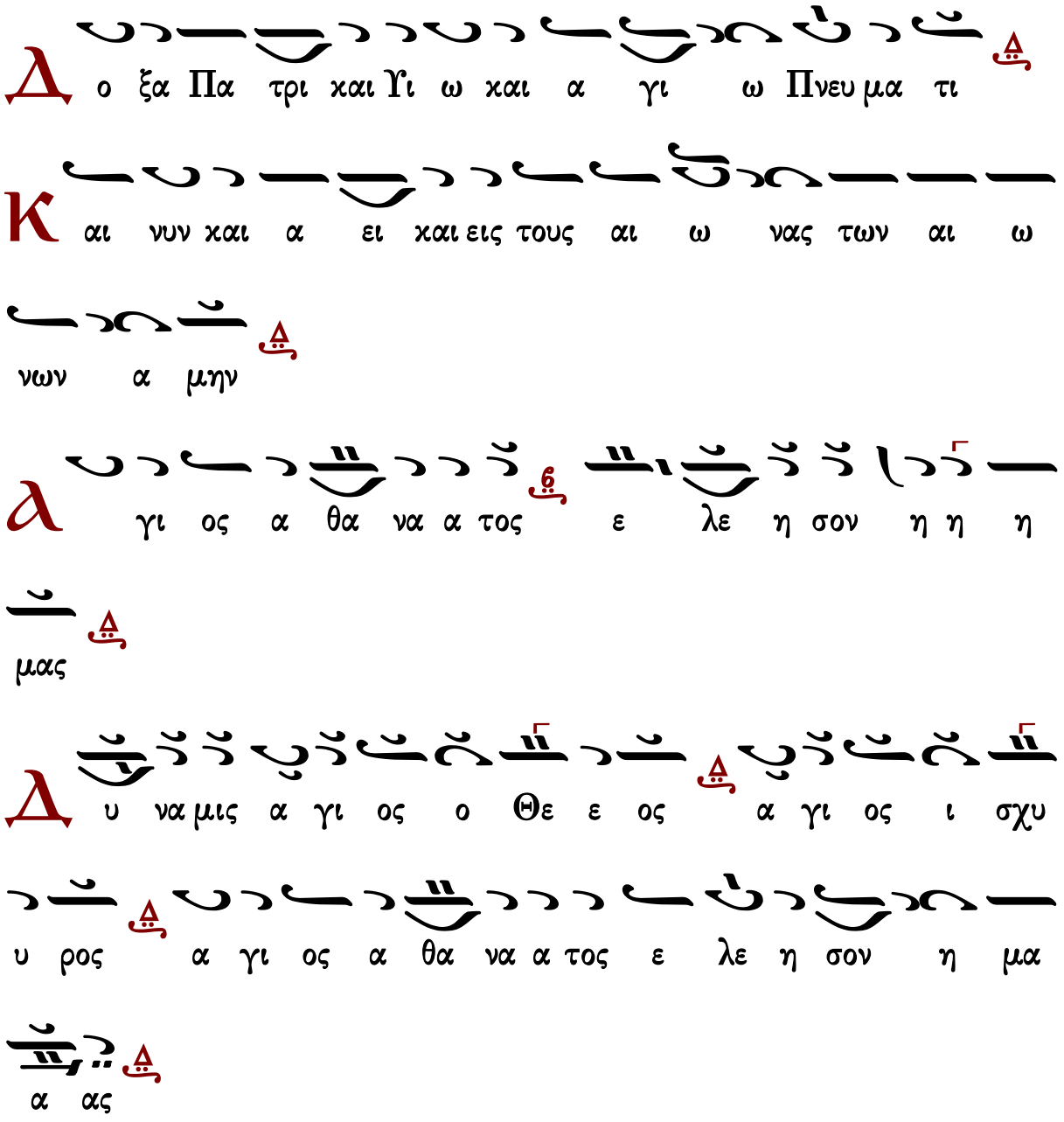

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.263*

γι ι ος ο Θε ε ος α γι ι ος ι σχυ υ
ρος α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον
η η η μα ας
(γ′)
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον η η
η μα ας
υ να μις
γι ι ος ο Θε ε ος α γι ι ος ι σχυ υ

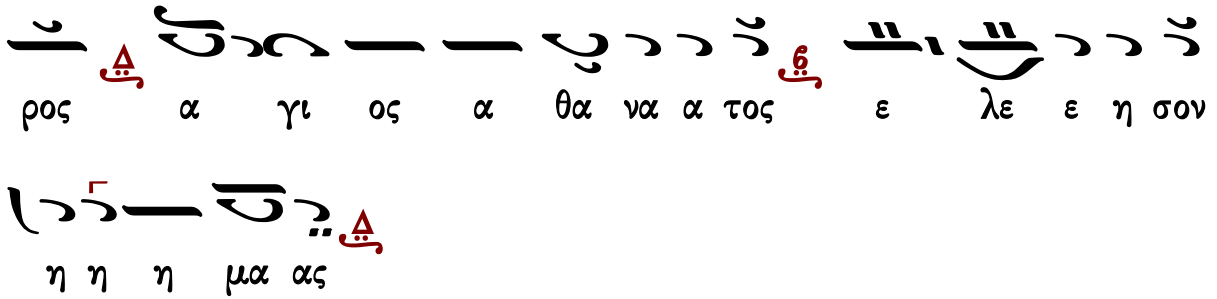

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου

Ἦχος Δι

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Λειτουργία
Ι.Μ.Φιλοθέου 1987 σ.64*

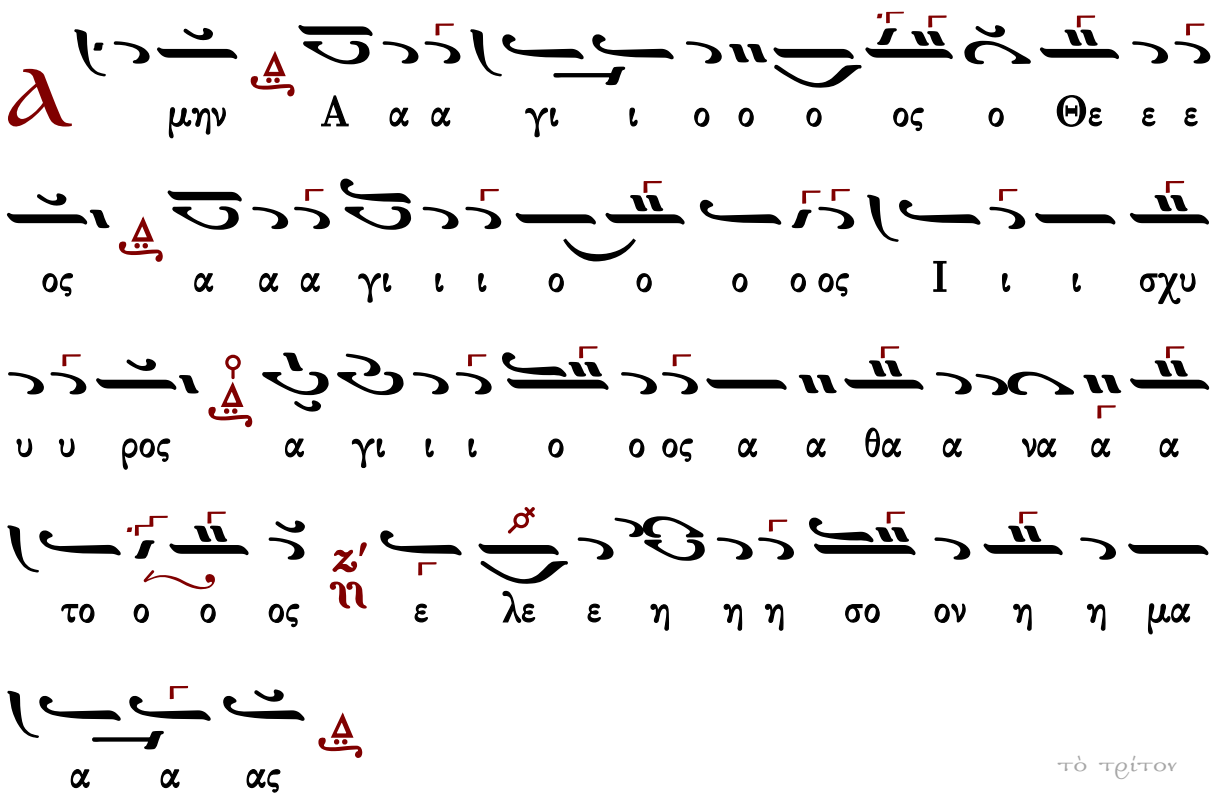

τὸ τρίτον

ο ος α α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ο
ο ος α α γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α
τος ζ' η ε λε ε η η η σο ον η η μα α α
ας
τὸ τρίτον καὶ ἄλλως
α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ος
α α α α α α α α α α γι ι ι ος α α θα α
να α α το ο ο ος ε λε ε ε ε η σο ο
ον η μα ας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

α γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α

τος η ε λε ε η η η σο ον η η μα α α ας

Ν ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α δυ

υ ναα α μι ις

α α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Χερουβικὸν

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

ἑβδομάδος

Ἦχος ⲅ ⲇⲓ

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία 1851 σ.66#

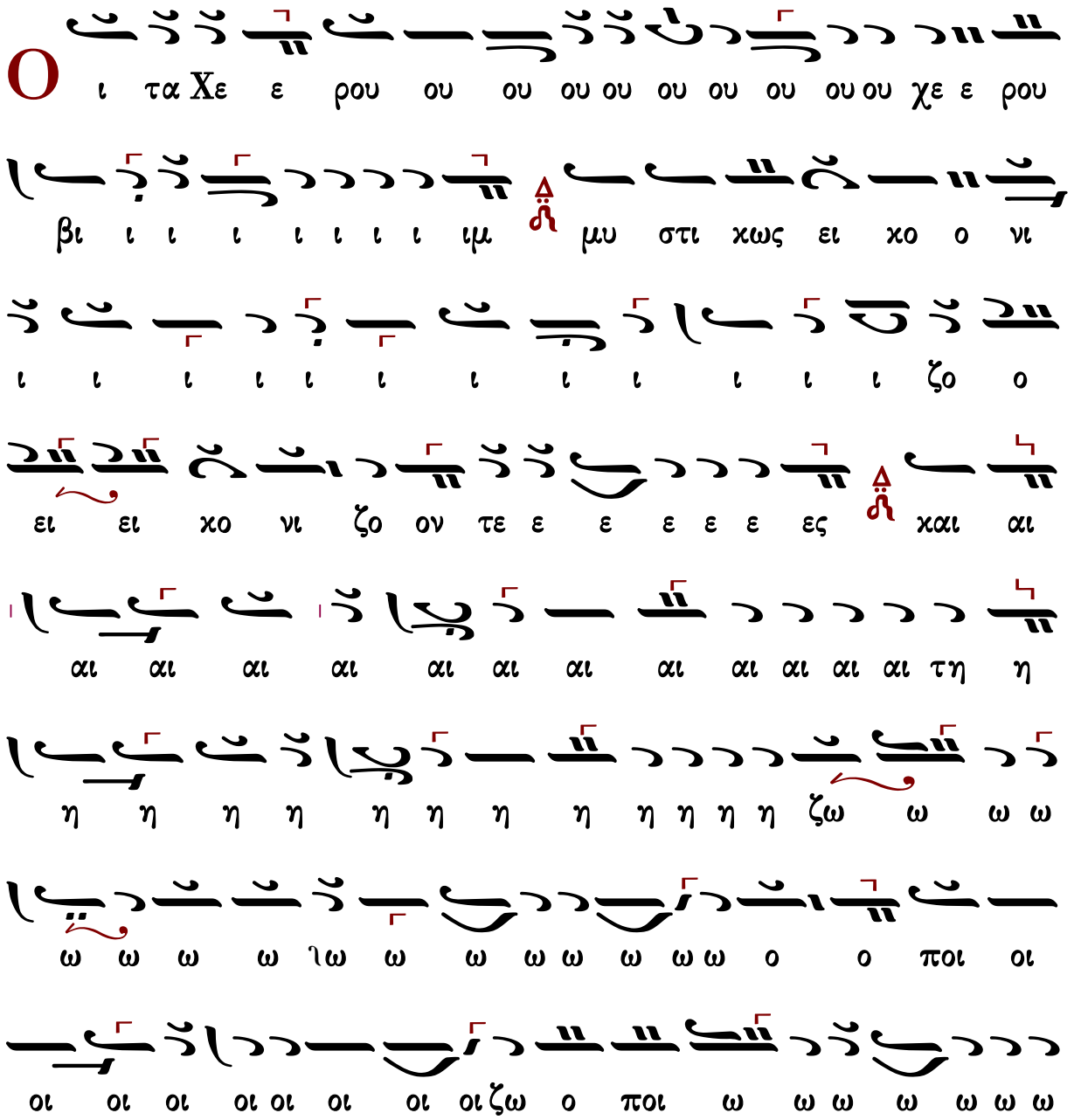

ω Τρι ι ι α α α α α α α α α α α

α α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι το ον τρισ α α

α α α α α ια α α α α α α α α α α γι ι

ι ο ον υ μνον προ οσ α α α α α α α υ

μνο ο ον προ οσ α α α δο ο ον τε ες πα α σαν

την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι

ο τι χη η η η η η η ην α πο θω με θα

α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι

ι ι ι ι με ε ρι μνα α α α α α α αν

ω ω ω ω ω ως το ον βα α σι ι ι το ον βα

σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε χε ε
ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε με
ε βα σι λε ε α α α α α α α των ο ο ο
ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι οι
Ταις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι χαι αι αι αι αι
αι αι αις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με νον τα α
α α α α ξε σι ι ι ι ι ι ι ιν αλ λη λου ου
ου ου ου ι ι ι α α α α α α α α α α
α α α α α α α α

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος Δι

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός
της Λειτουργίας Α' 1931 σ.332#

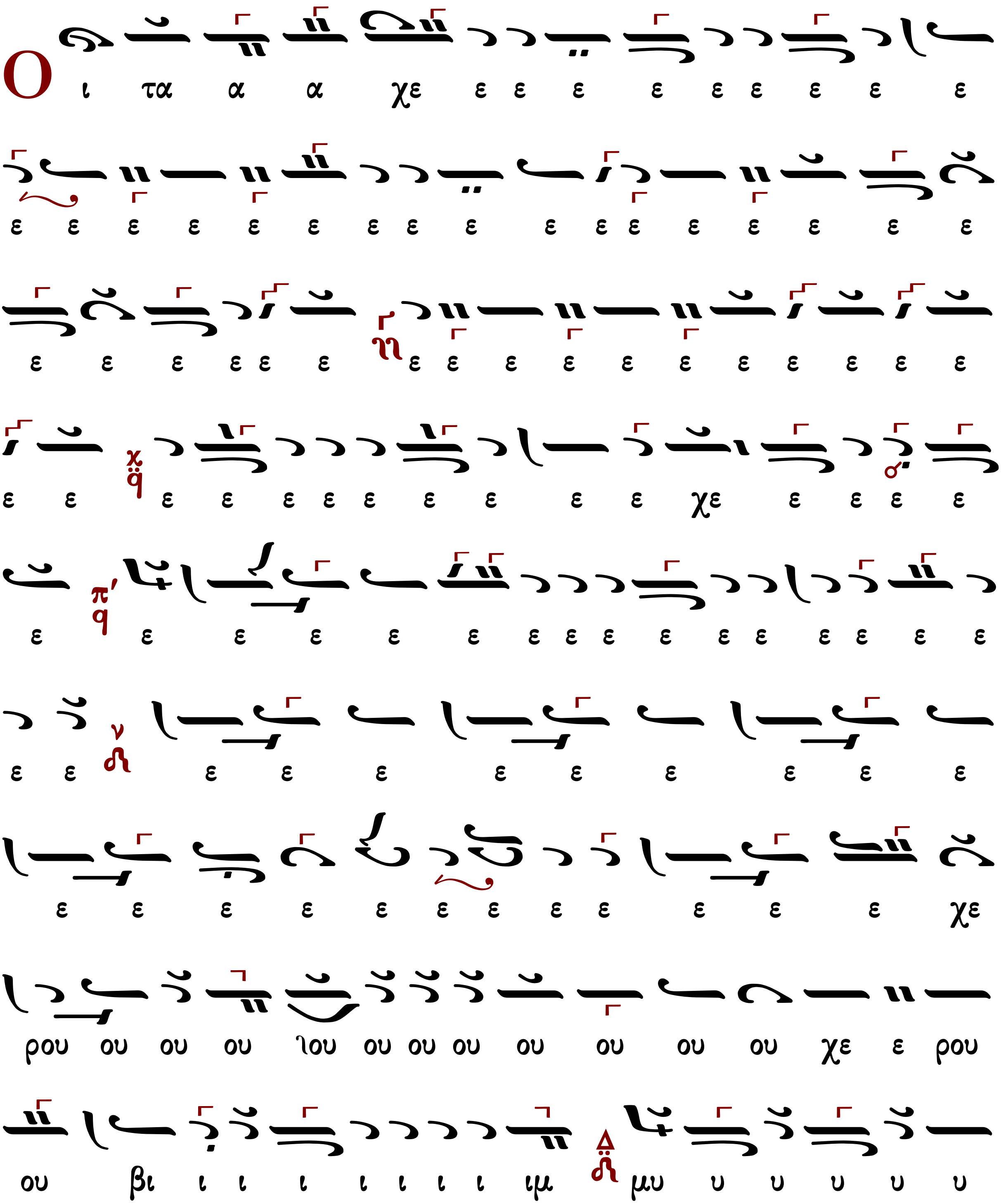

α α α α α χα α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α τρι

ω ω ω ω ω ω ω ω ζω ιο ιο ιο ιο ιο ιο

ιο ιο ιο ιο ιο ιο ο ο ο ο ο ο ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ζω η η η η ηι ιο ιο ιο ιο χαι ας ε ε ε ε ε ε

ε ετ ον ζο ι ι ι ι ζον τε ε ο ο ο ο ει ει χο νι ι ι ι ο ο ο ζο

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ιν ο οχ ιε ει χο ο νι ι ι χω ω ω ω ως ω ω ω ι ι ιτσ ο ο ο

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α τρι ι α α

α α α α α α δι τον τρισ α α α α α α

α α α α α α α α γι ι ι το ον τρισ

α α α α γι ο ο ο ο ο ο ο ον υ υ υ

υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ χυ υ υ υ

μνο ο ο υ μνον προ οσ α α α α α α δο ο ον

τε ες πα α α σα αν την βι ο τι ι ι κη

η η η ην α πο ο θω ω ω ω ω ω με ε

ε ε ε ε θα α α α με ρι ι μνα α α α α α α

α αν

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος 4 Δι

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός
της Λειτουργίας Α' 1931 σ.154#

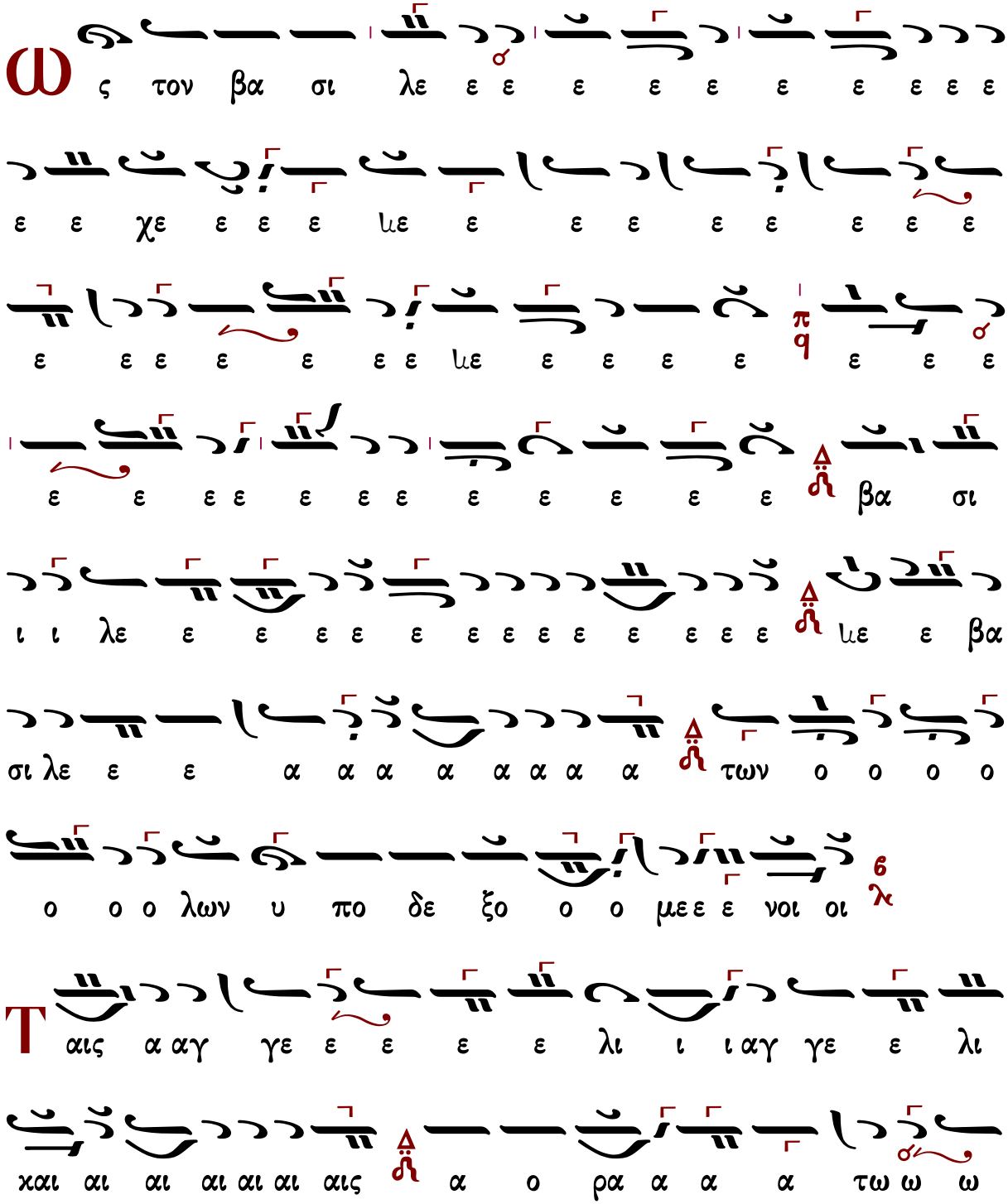

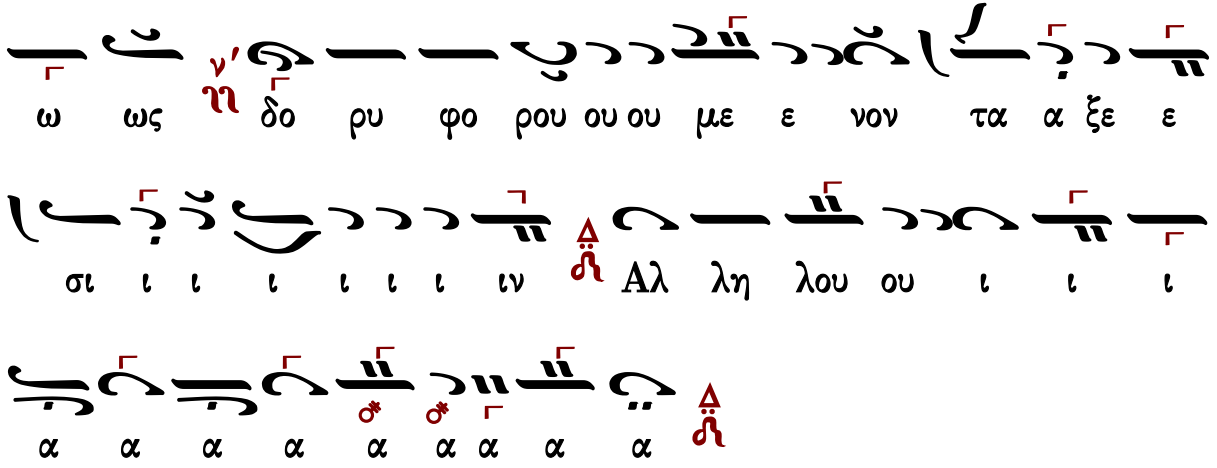

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

N-Γ′

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.72#

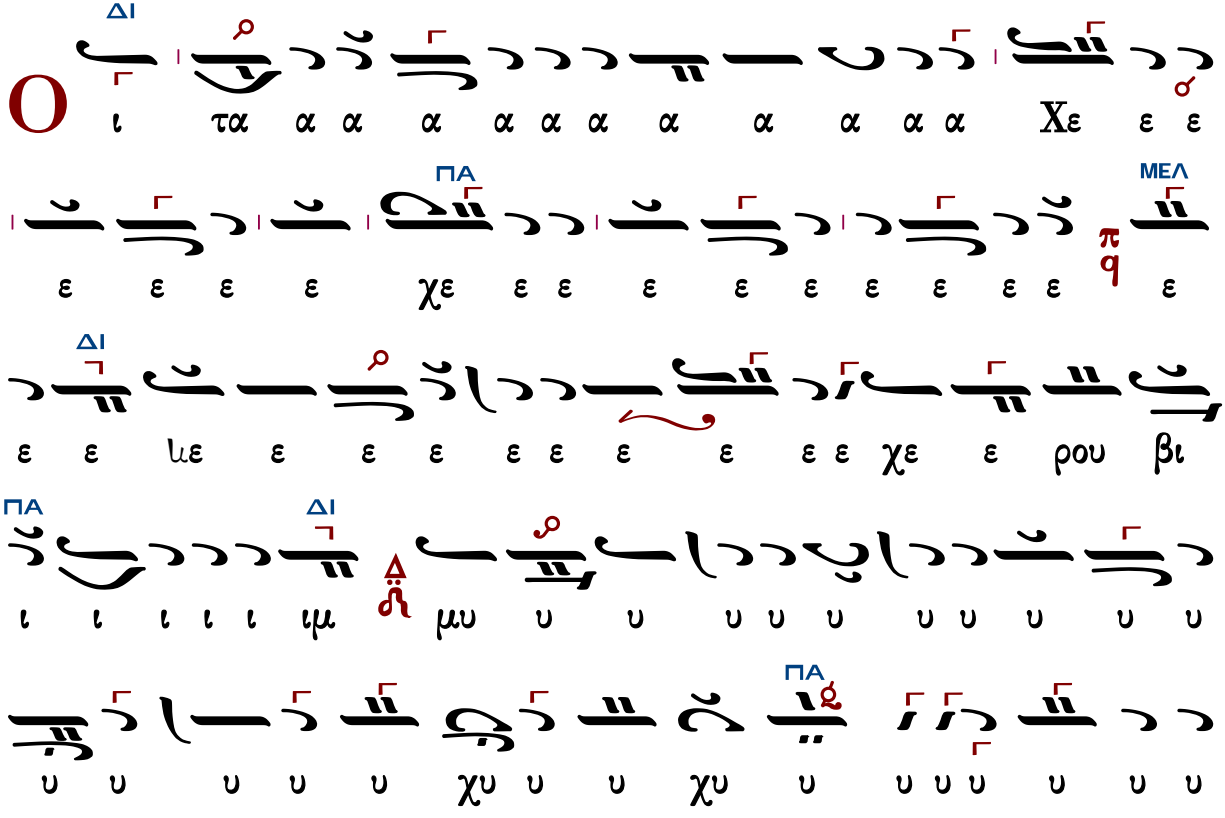

Τρι
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ
ΔΙ

μνο ο ο υ υ μνο ο ον προσ α α δο ον τε ε

NH

ε ε ε ε ε ε ες πα α α α α α α α α α

ΔΙ

α α α α α α α σαν ν την βι ο ο ο ο τι

ι ι βι ο ο τι χη η η η η η ην α πο ο ο

θω ω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε ε θα

με ε ε ε ε ε ε ρι μνα α α α α α α αν

ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε ε

π q ε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι

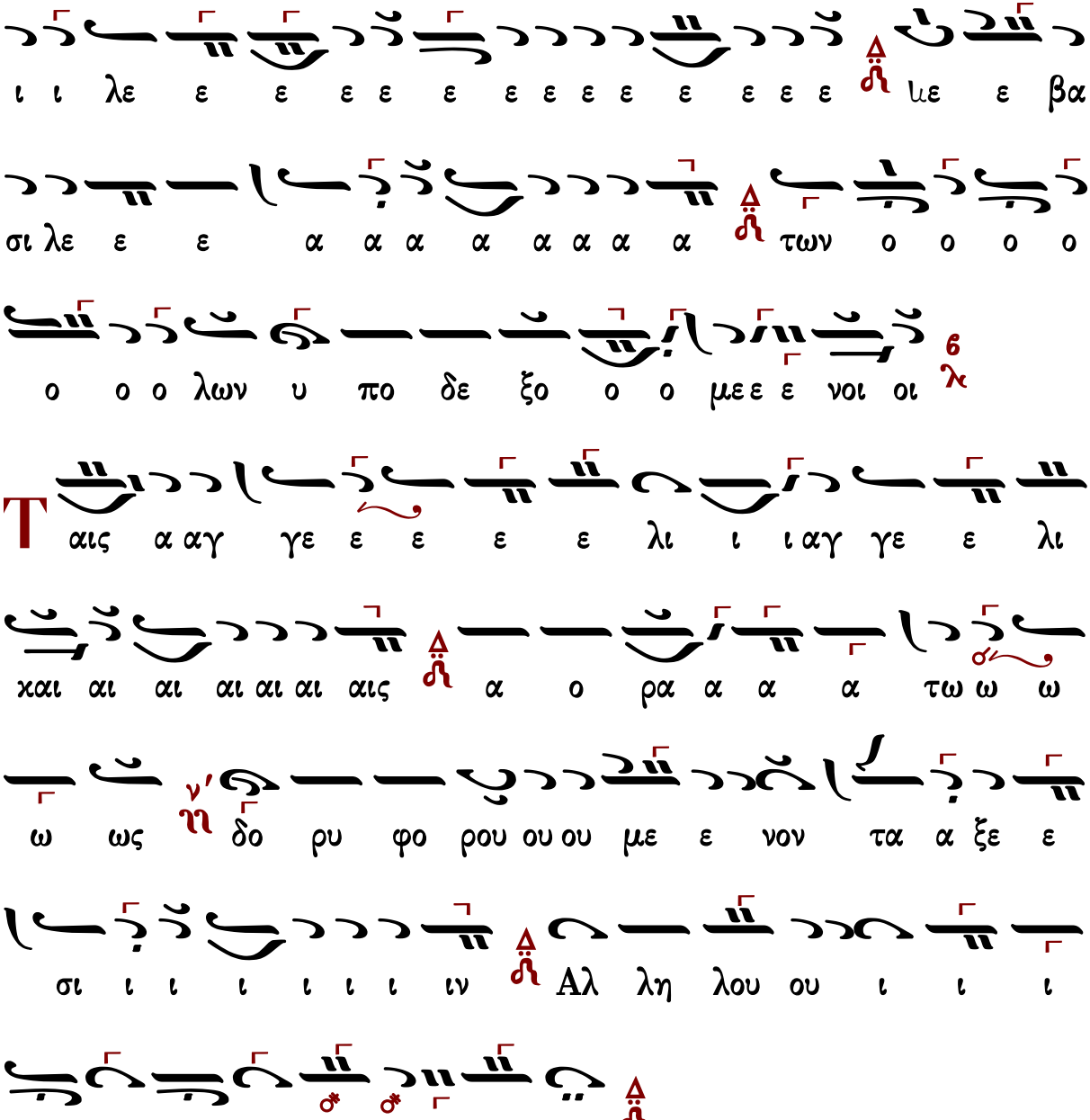

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος Δι

Ταμείον Ανθολογίας
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
1846 σ.44#

O
ι τα α α α α α α α α α α χε ε ε ε
ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
υ υ μυ μι ι ι ι ι ι ι ι βι ι ρου ε χε ου ου ου ου ρου
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
μυ υ υ στι ι χω ω ως χq ω ν ι ι ι ν ο χο ει ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ει ει ει χο ν ι ι ζον τε ε ε ε ε ε ε
ω ω ω ζω τη αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι ες

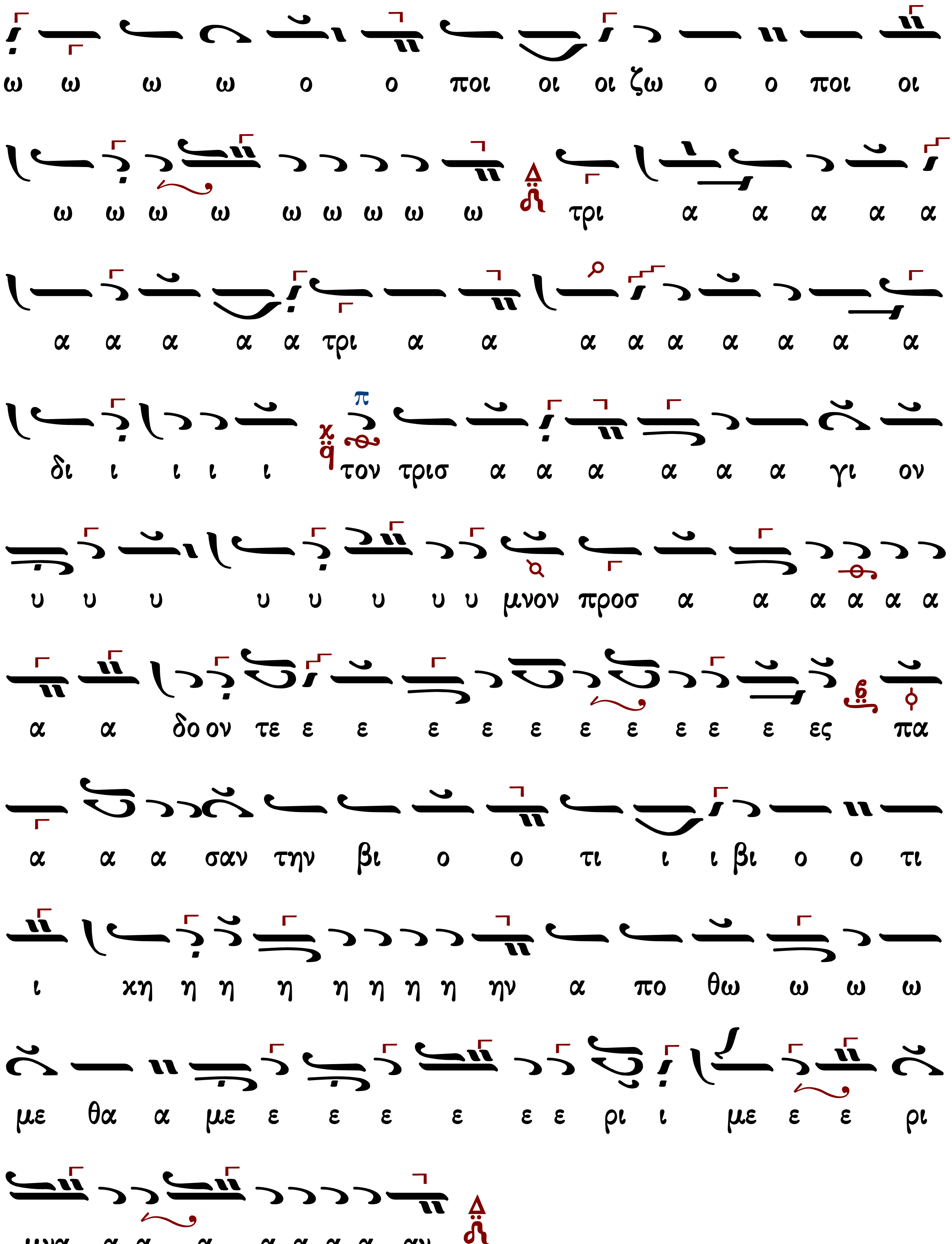
ω ω ω ω ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι οι
ω ω ω ω ω ω ω ω ω τρι α α α α α
α α α α α τρι α α α α α α α α α
δι ι ι ι ι τον τρισ α α α α α α γι ον
υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α α α α α
α α δο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα
α α α σαν την βι ο ο τι ι ι βι ο ο τι
ι χη η η η η η η η ην α πο θω ω ω ω
με θα α με ε ε ε ε ε ε ρι ι με ε ε ρι
μνα α α α α α α α αν

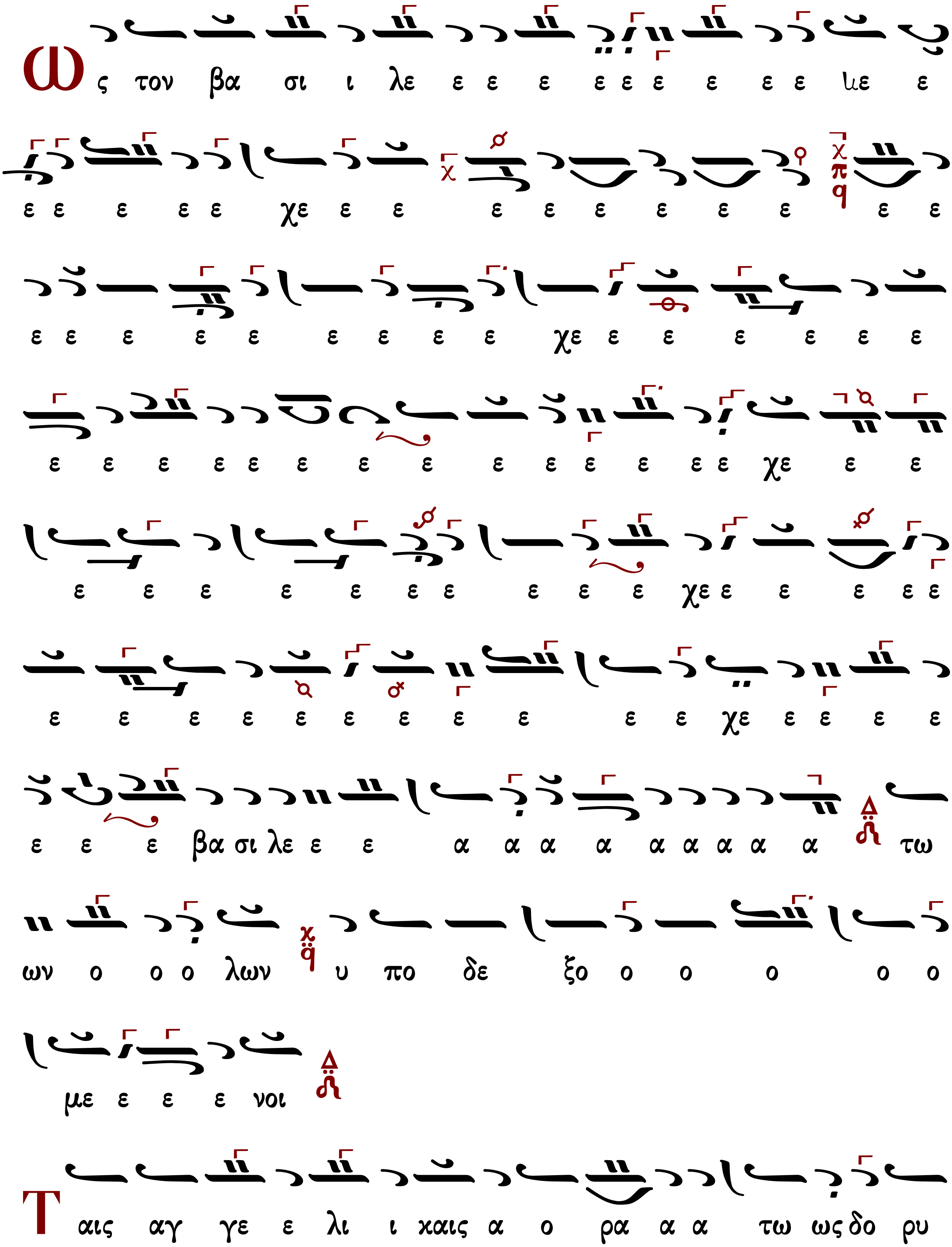
Ως τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε με ε
ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε
ε ε ε βα σι λε ε ε α α α α α α α α α τω
ων ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο ο ο ο
με ε ε ε νοι
Ταις αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α τω ως δο ρυ

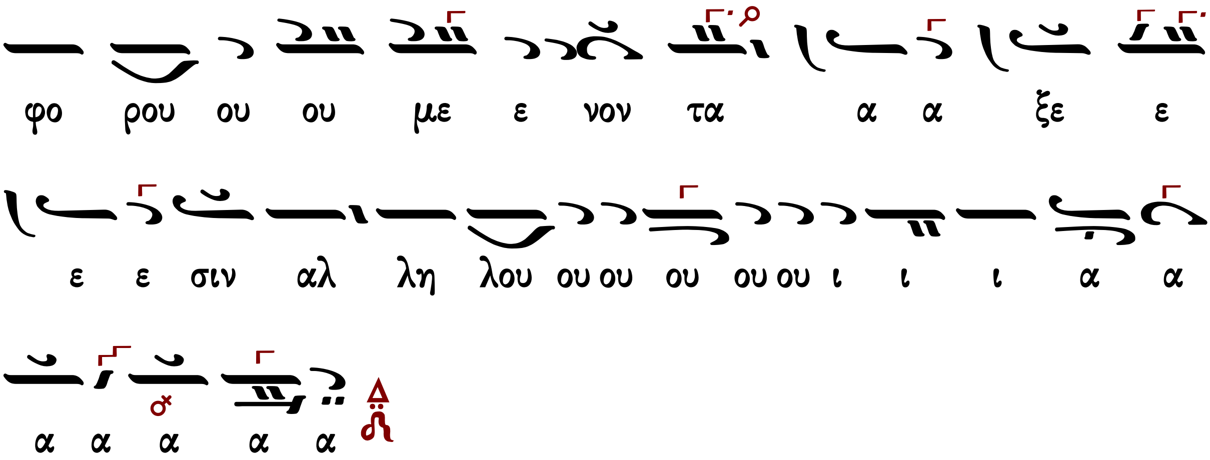

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Λειτουργικὰ | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος Δι

Αντωνίου Αλυγιζάκη
Μελωδήματα Ασκήσεων Λειτουργικής
1992 σ.99#

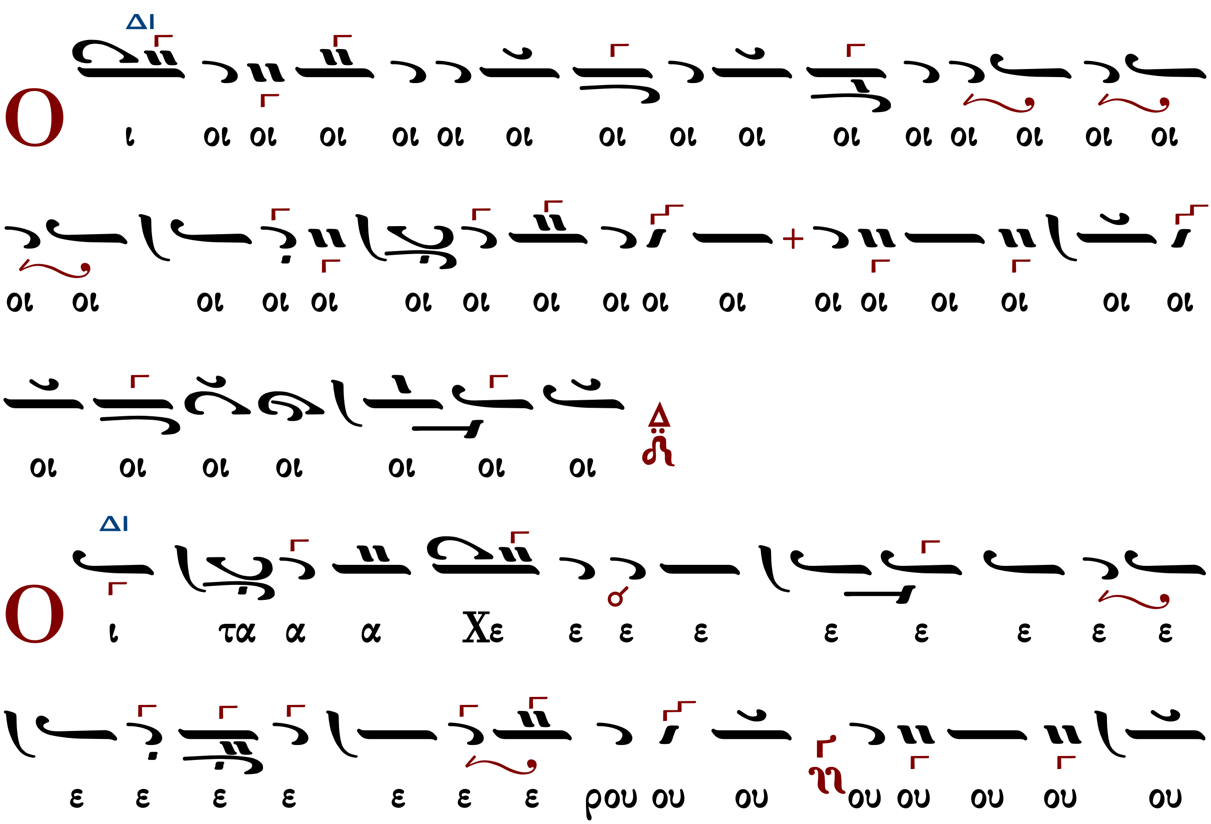

ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΒΘ

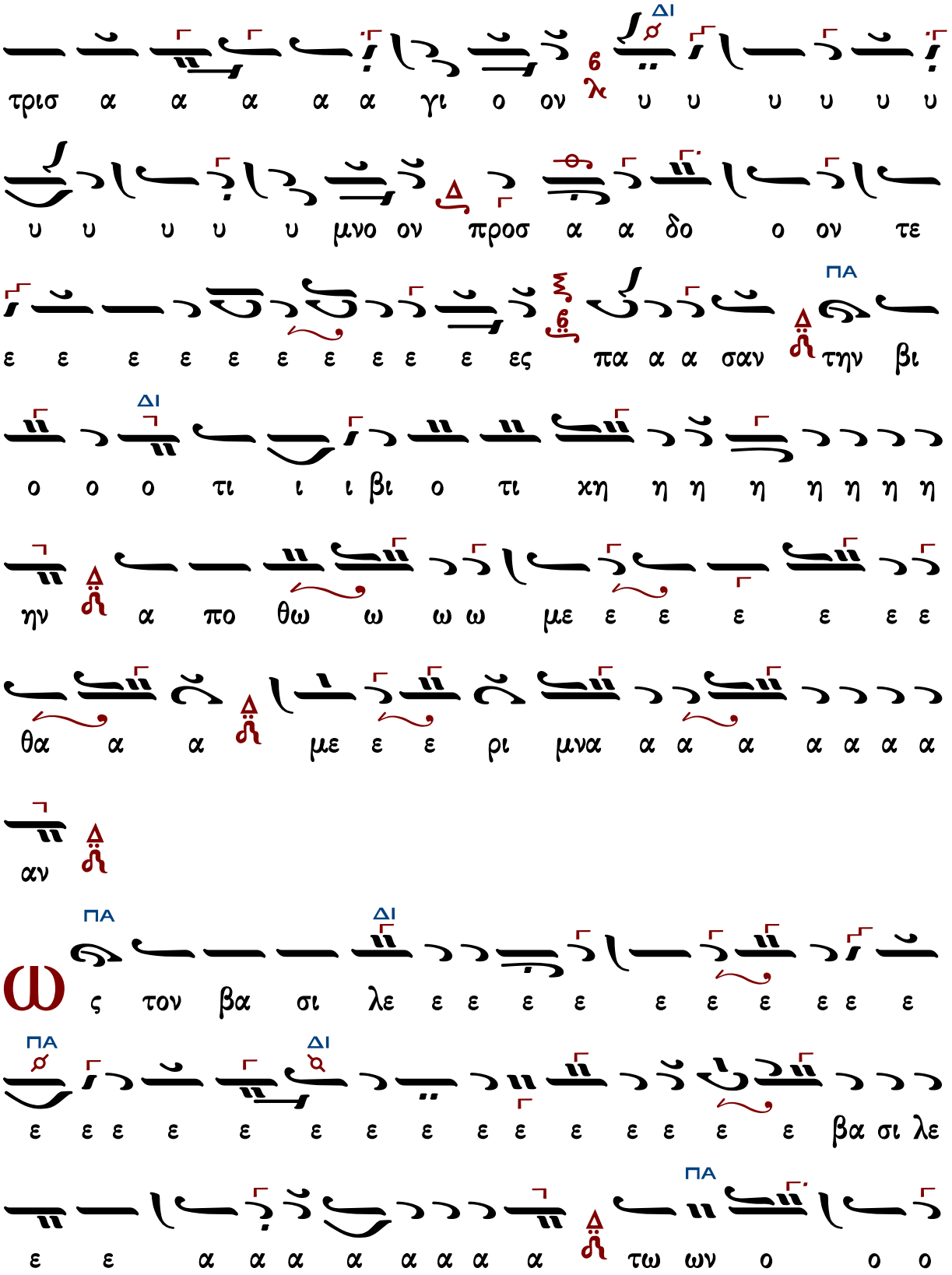
ΔΙ
6
λ
τρισ α α α α α γι ο ον υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ μνο ον προσ α α δο ο ον τε
ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα α α σαν την βι
ΔΙ
ο ο ο τι ι ι βι ο τι χη η η η η η η η
ην α πο θω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε
θα α α με ε ε ρι μνα α α α α α α α
αν
ΠΑ
ΔΙ
ω
ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΠΑ
ΔΙ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε
ΠΑ
ε ε α α α α α α α α τω ων ο ο ο

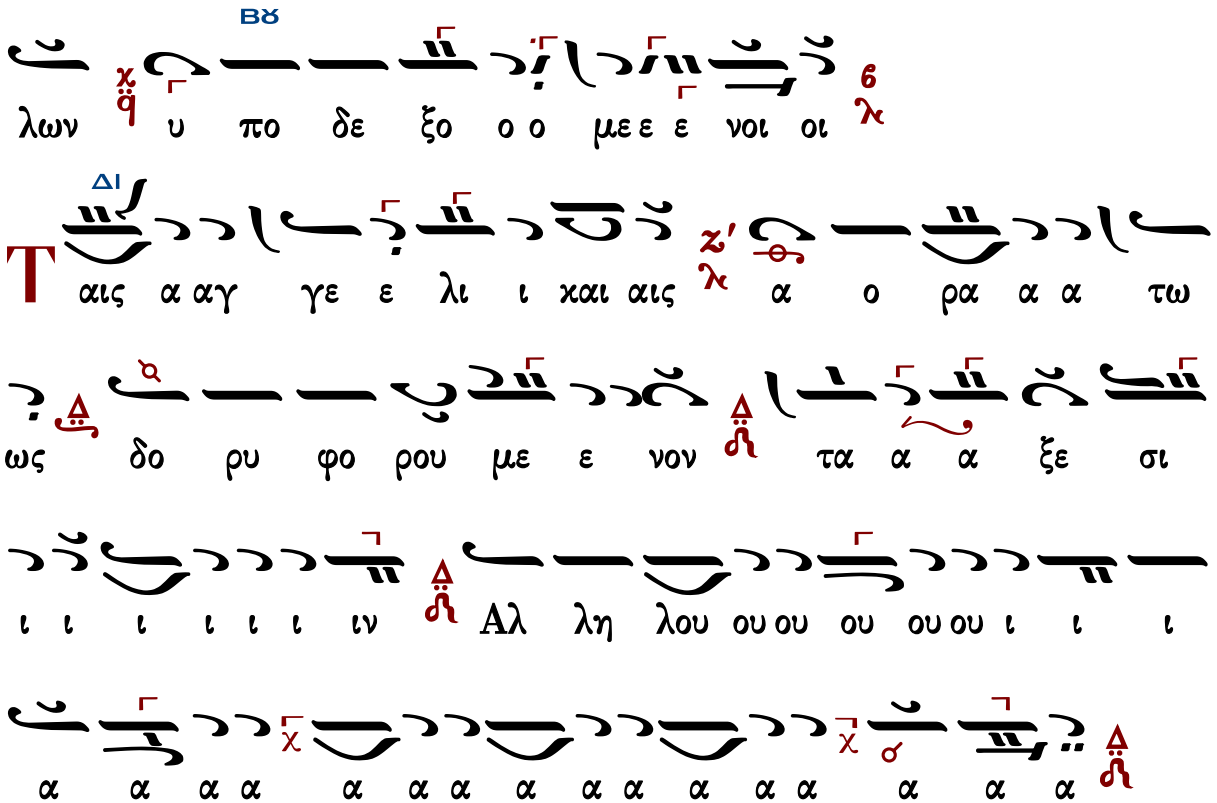

Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Εκκλησιαστικόν Απάνθισμα
1861 σ.145*

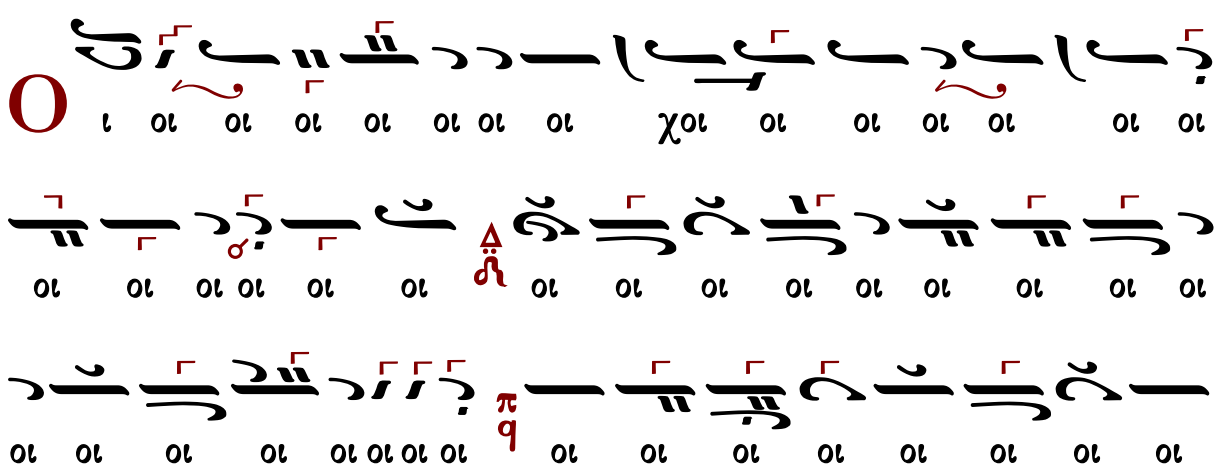

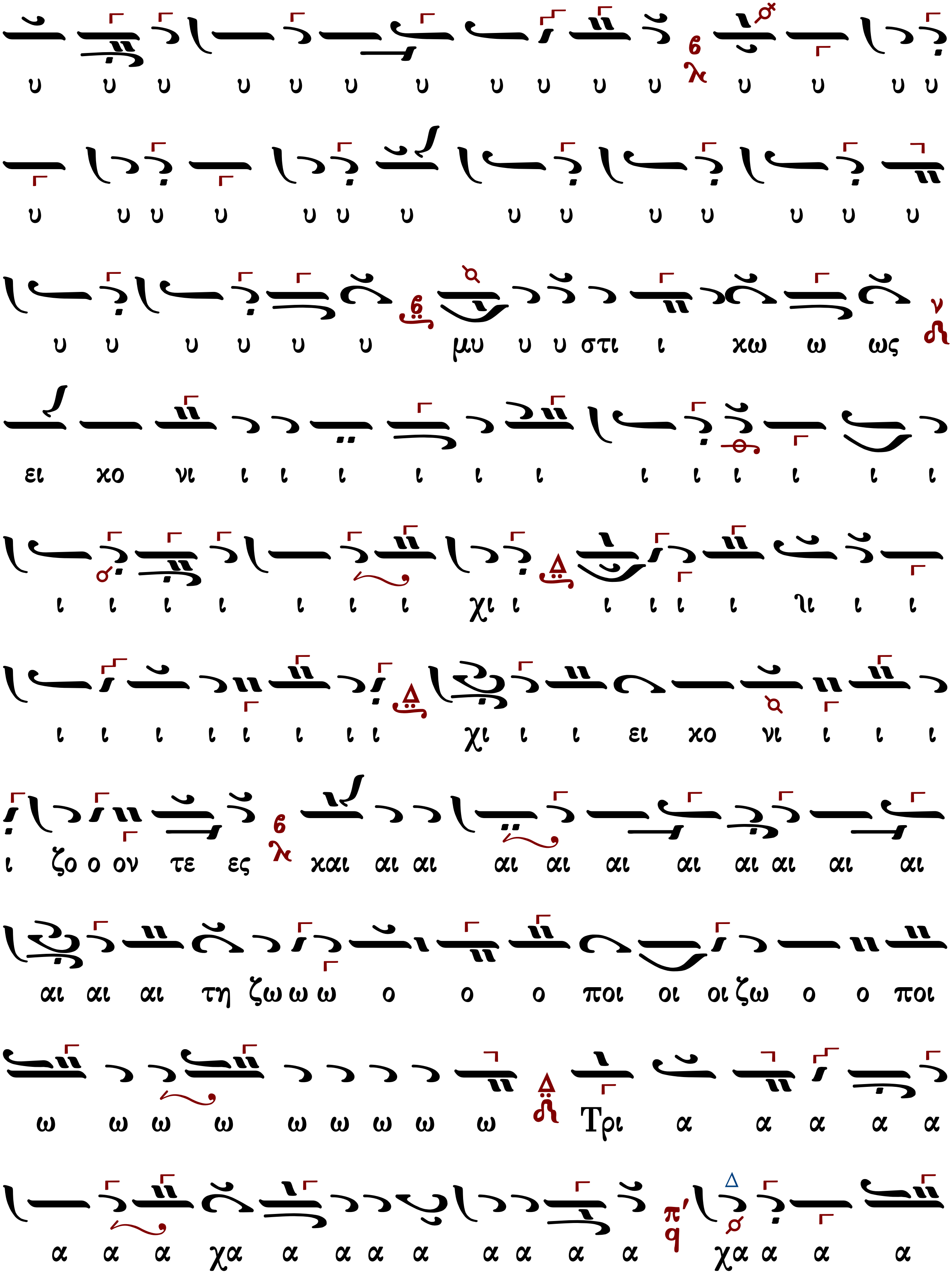
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι ι χω ω ως
ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ηι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ει χο νι ι ι ι
ι ζο ο ον τε ες χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι τη ζω ω ω ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι
ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α
α α α χα α α α α α α α α χα α α α

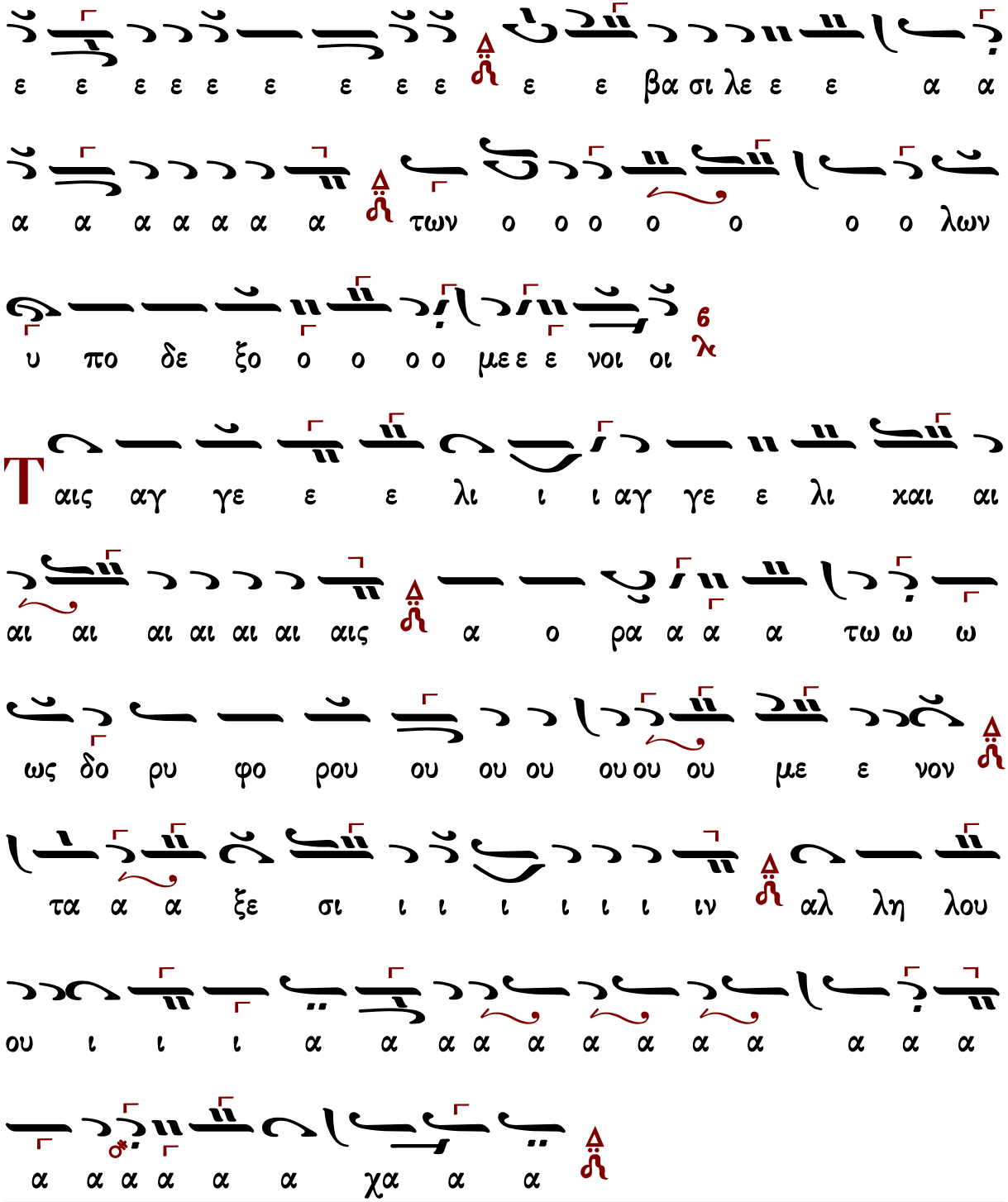

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος 𝄽 Δι

Αλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον
1900 σ.41#

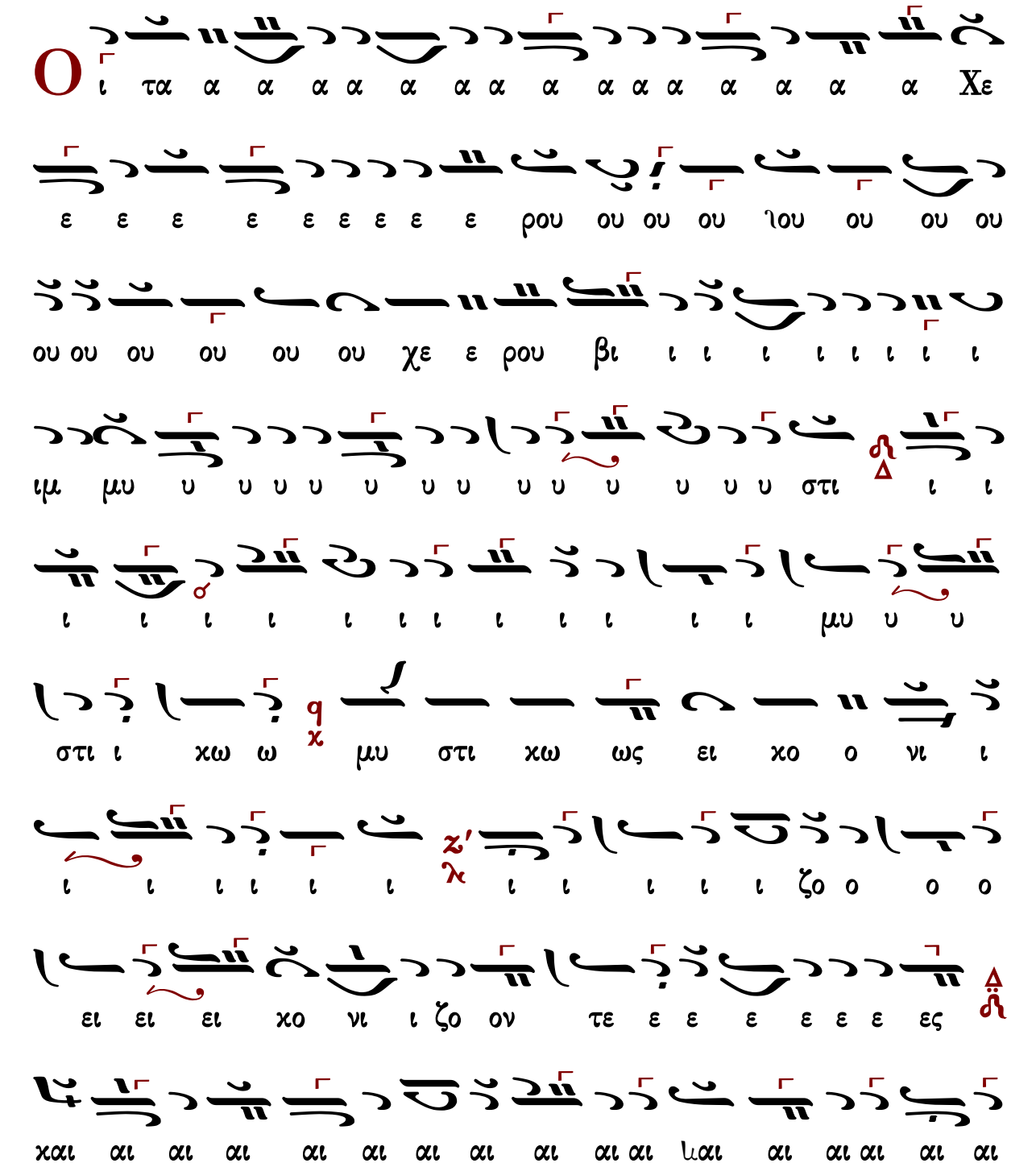

αι αι αι αι τη η η χαι τη η ζω ω ω ω ω ο

ο ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω

ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι ι α

α α α α α α α α α α α α δι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι το ον τρι σα α α α γι

ι ι ι ι ι ι ιι ι τον τρισ α α α γι ο ο ο

ιο ο ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ ιυ υ υ

υ μνο ο ο υ μνο ον προ οσ α α α α α δο ο ον

τε ες πα σα αν τη ην βι ι ο τι ι ι χη η

η η ην α πο θω ω ω ω ω ω ω με α

πο θω ω ω με ε θα α με ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ρι
ι μνα α α α α α α α α α αν
ς τον βα σι λε ε ε α α α α α α α α
των ο ο ο λω ων υ πο ο ο δε ε ξο ο
ο με ε ε νοι οι
αι αι αι αι αις α α αγ γε ε ε ε ε
λι ι ι αγ γε λι χαι αι αι αι αι αι αις α ο ρα
α α α τω ω ω ως δο ο ρυ φο ο ρου ου με ε
νο ον τα α α α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ιν

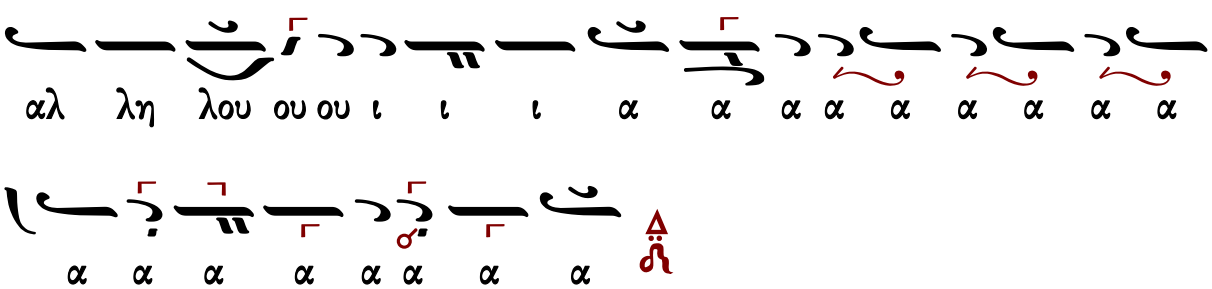

Ἐμμανουήλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος Δι

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.22#

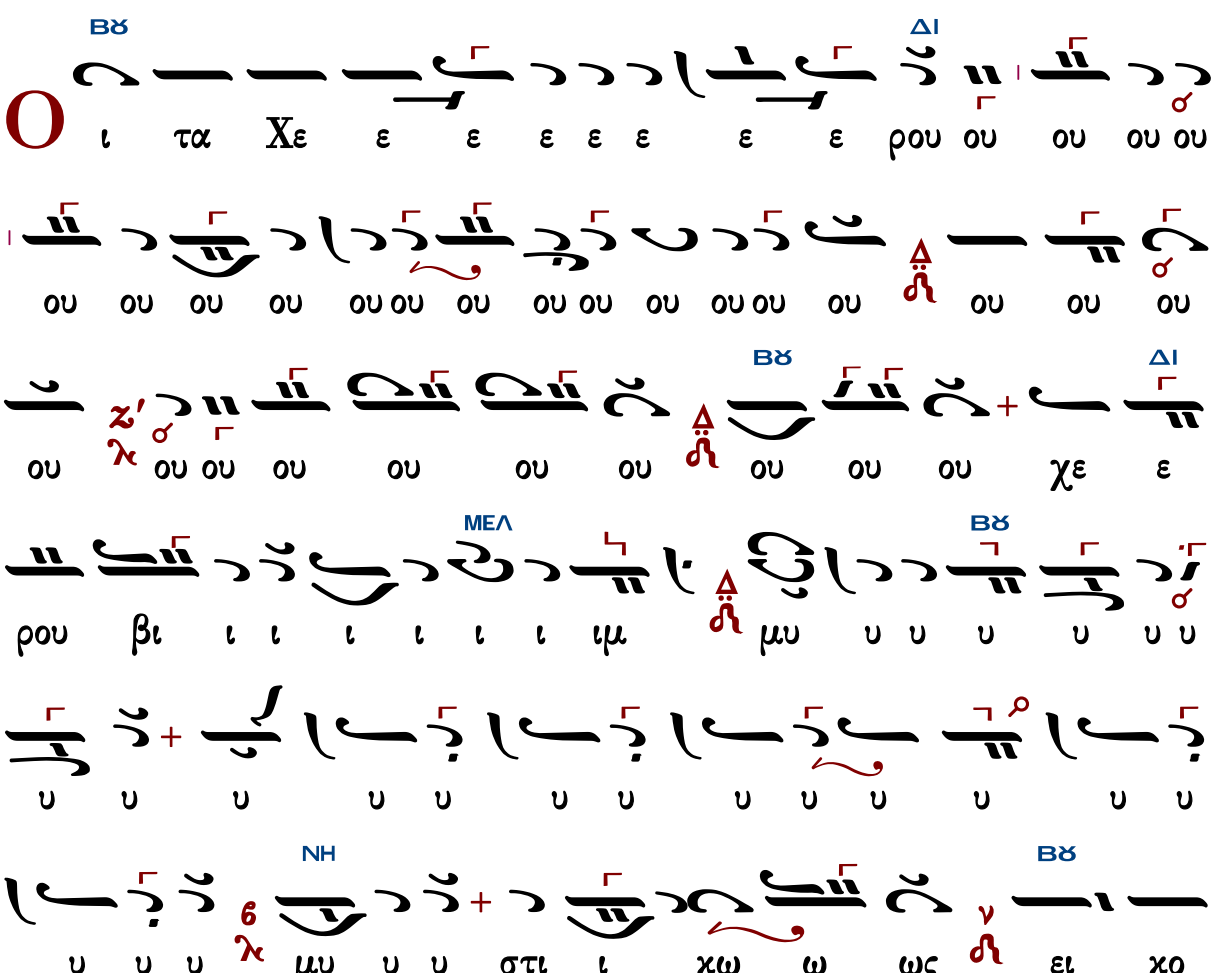

ΜΕΛ

ο ο η η η η η η ζο ο ον τε ες χαι τη ζω ο ο

ΔΙ

ο ο ποι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω

ΝΗ ΔΙ ΝΗ

Τρι α α α α α α α α α α α α α

ΔΙ

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α τρι ι α α α α α α δι

ΒΘ

ι τον τρισ α α α α α α α γι ι ον υ υ υ υ

υ μνο ον προ οσ α α α δο ο ο προ οσ α

α α δο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες

ΔΙ ΠΑ ΜΕΛ

πα α α α α α σα α αν τη ην βι ι ο ο

ΔΙ

ο τι χη η η ην α πο θω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω με ε α πο θω ω με ε ε

ΝΗ ΔΙ

θα με ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι

πα α σαν με ε ρι ι μνα α α α α α α α α

α α αν

ΜΕΛ ΔΙ

Ω ς τον βα σι λε ε ε ε ε α α τω

ω ων ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε ε

νοι οι οι

Τ αις α αγ γε λι ι ι χαι αι αις α ο ρα

α α α α τως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νον

τα α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ιν αλ λη λου

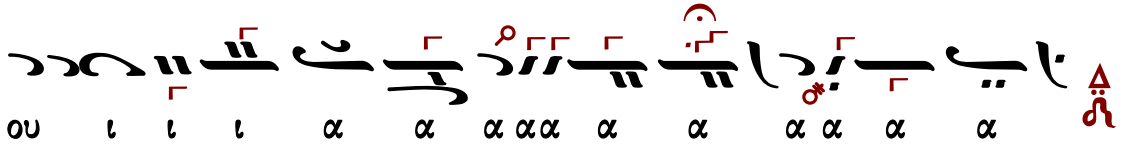

Γαβριήλ Κουντιάδου (†1965) ἅγια

Ἦχος ᾱ Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
1991 σ.297#

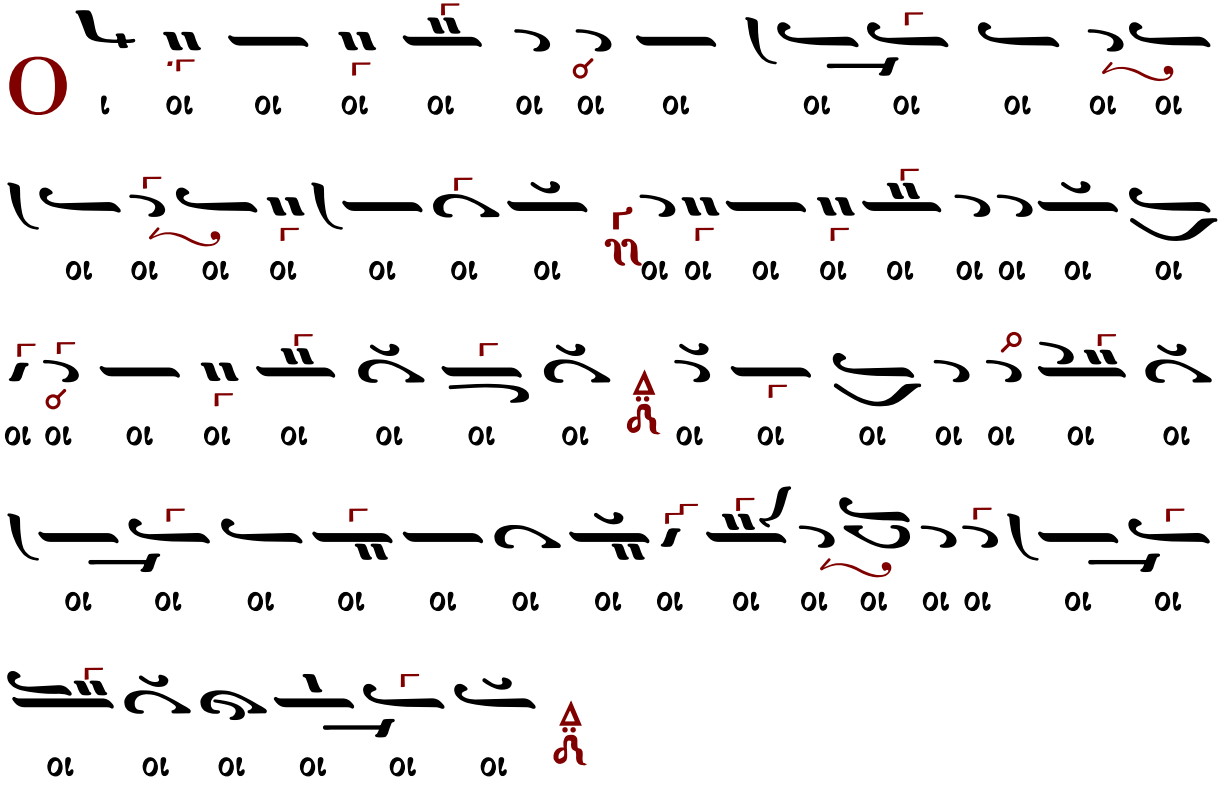

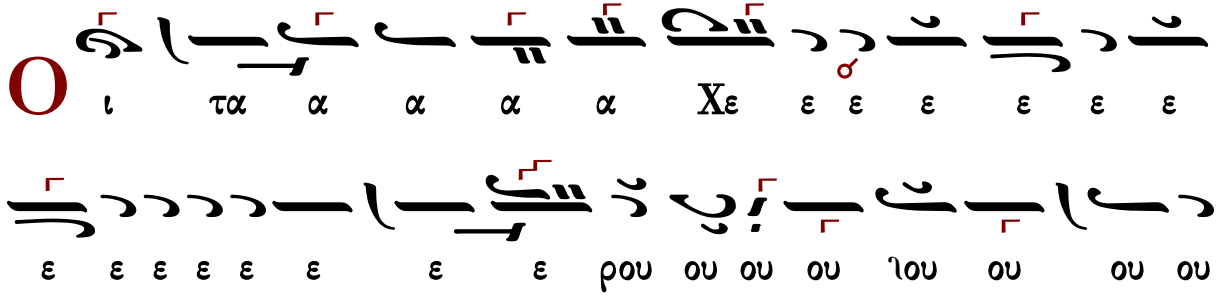

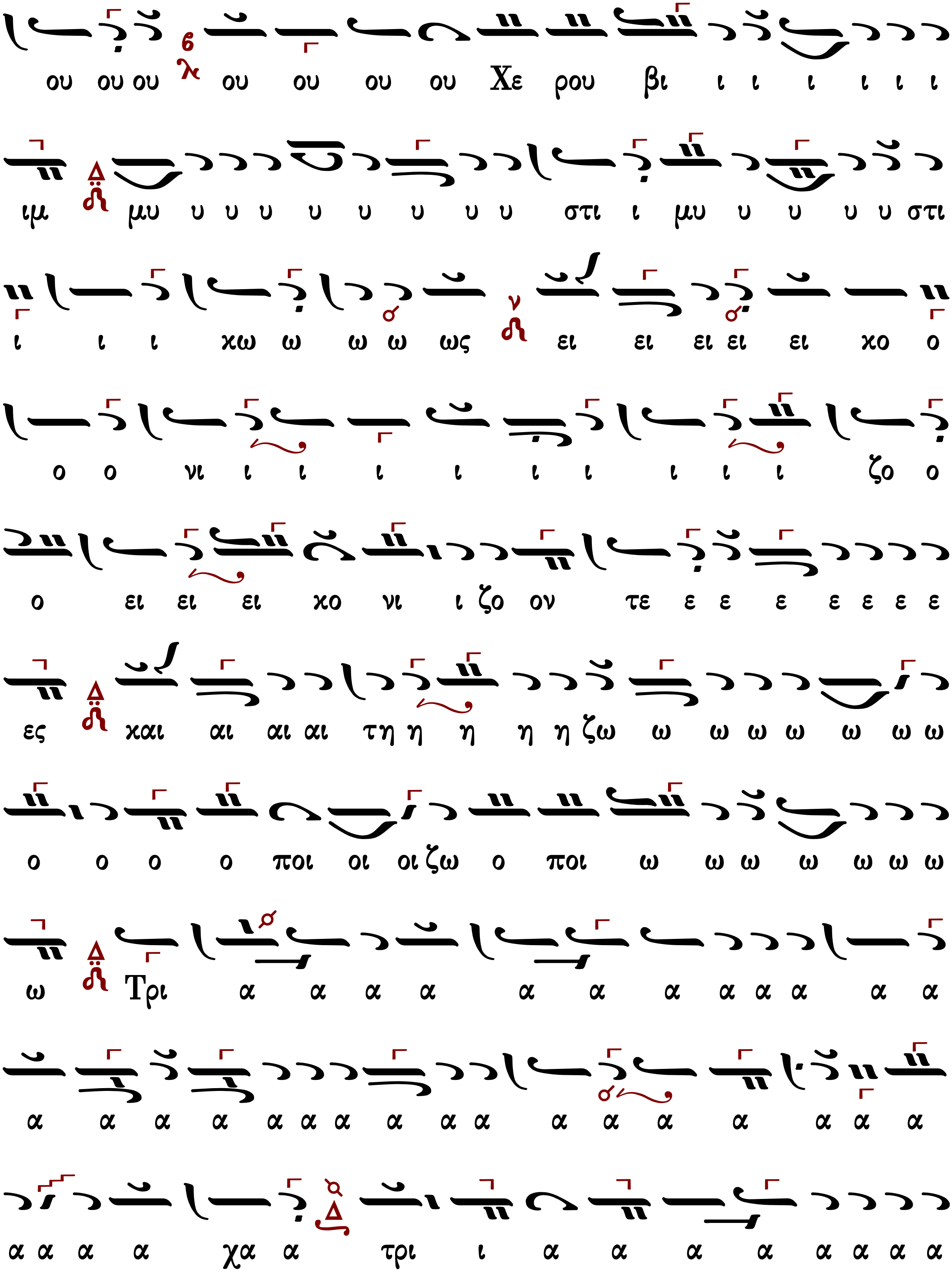
ου ου ου ου ου ου ου Χε ρου βι ι ι ι ι ι ι
ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι μυ υ υ υ υ στι
ι ι ι χω ω ω ω ως ει ει ει ει ει χο ο
ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο
ο ει ει ει χο νι ι ζο ον τε ε ε ε ε ε ε ε
ες και αι αι αι τη η η η η ζω ω ω ω ω ω ω ω
ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω
ω Τρι α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α χα α τρι ι α α α α α α α α

α η ην βι ι ο ο τι ι ι χη η η η ην

α τη λ ζ' σα α α αν α α α α α α α α α

πα λ θ ες τε ο ον ο ο ρ α α α α α δο προ οσ μνον υ υ

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α προ οσ α α α α α α α α α λ θ

μνον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ

ιι ι τον τρισ α α γι ι ο ον ο θ ι ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

τρισ α α α α α α α α α α α α α α α α α α

τον ι ι ι ι ι ι ι δι α α α α α α α α α α α

πο θω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε

θα α α α με ρι ι μνα α α α α α α α α α

α α αν

Ω ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε χε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε ε ε

τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε με

ε βα σι λε ε α α α α α α α α των ο ο

ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι οι

Τ αις α αγ γε ε ε ε λι ι ι αγ γε λι χαι αι αι

αι αι αι αι αις α ο ρα α α α τω ω ω ως

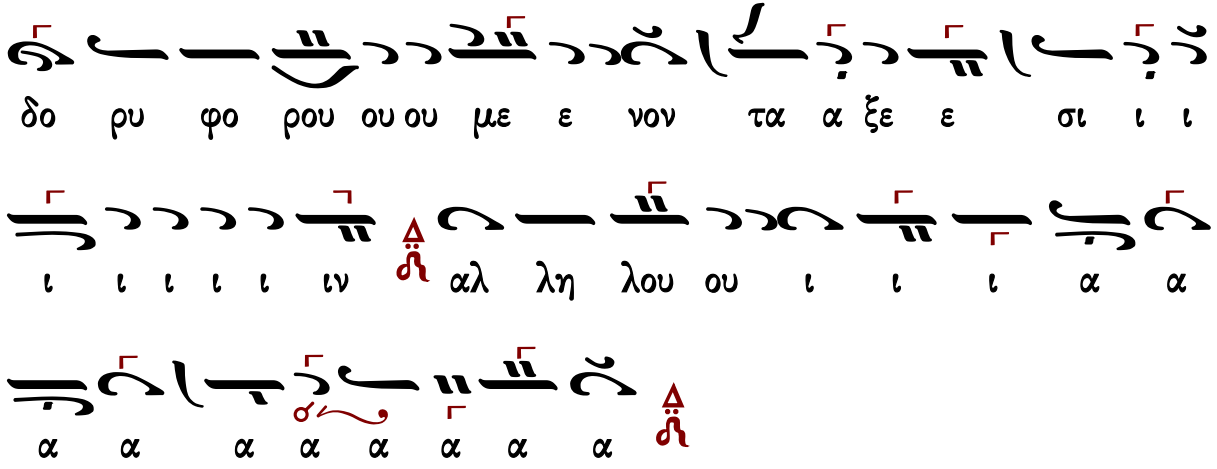

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965) λέγετος

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.555*

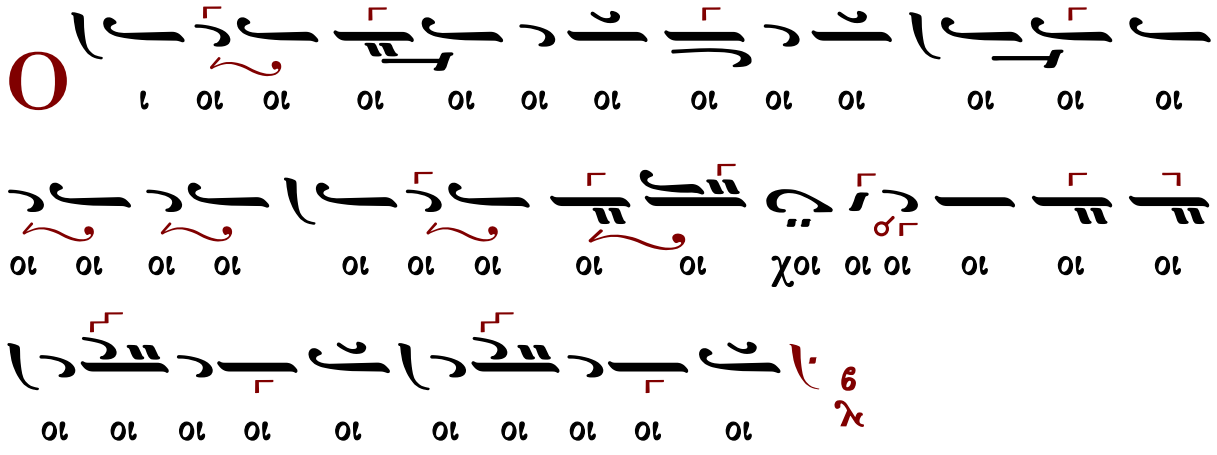

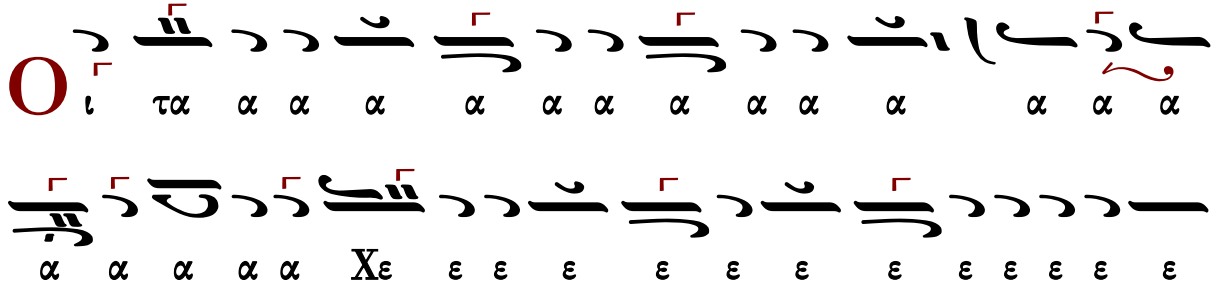

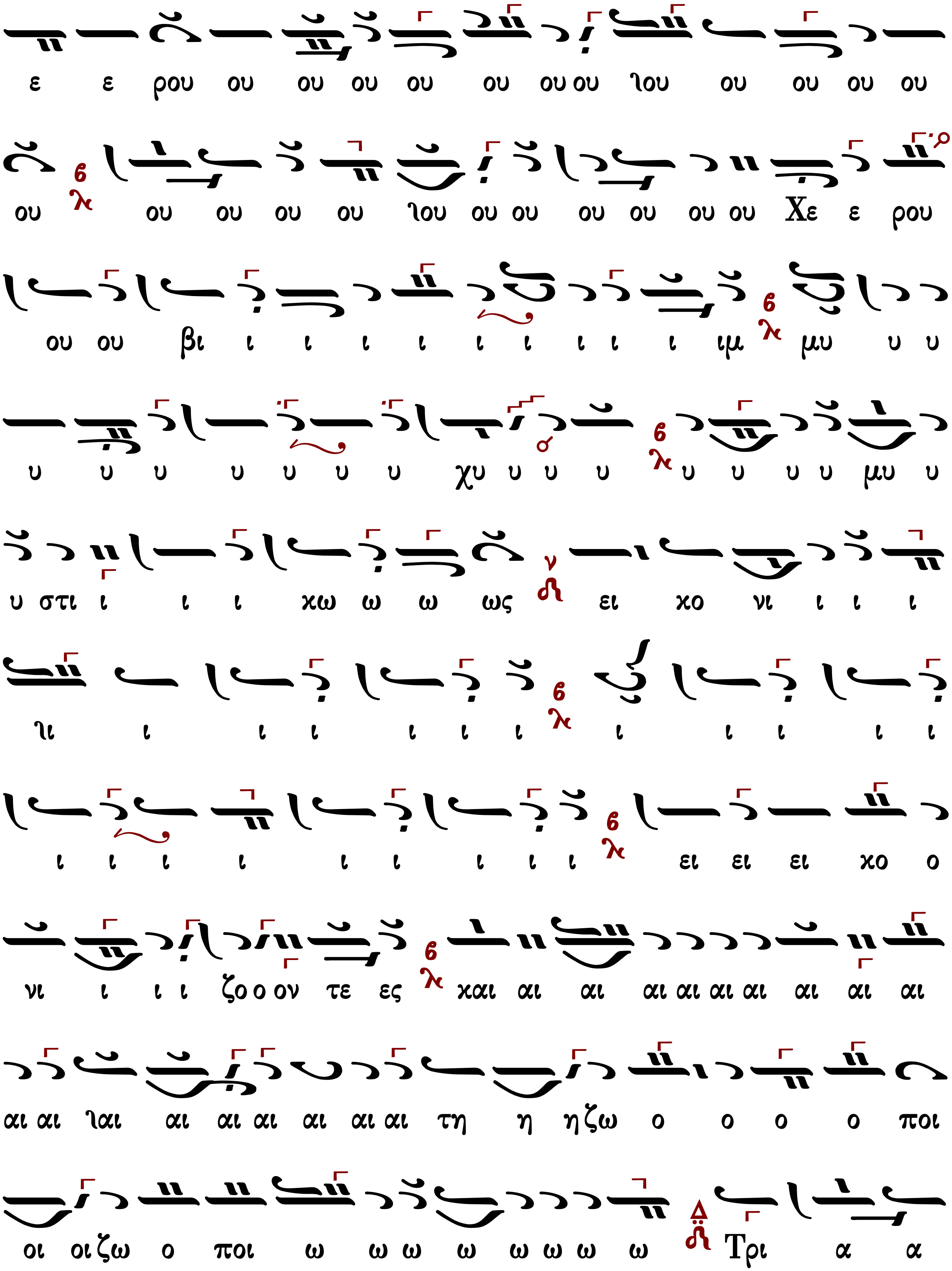
ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ιου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ιου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου
ου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιμ μυ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ μυ υ
υ στι ι ι ι χω ω ω ως ει χο νι ι ι ι
ιι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ει ει ει χο ο
νι ι ι ι ζο ο ον τε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι ιαι αι αι αι αι αι αι τη η η ζω ο ο ο ο ποι
οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α χα α α α α α α α α α α α α α α α

α χα α α α α α α α ιε Τρι ι α α α α δι ι

ι τον τρισ α α α α α γι ι ον υ υ υ

υ υ υ υ μνο ο ο ο ο ον προ οσ α α α α

α α α α α α α α α α α α ια α α α α

α α δο ο ο ο ο ο ο υ υ μνον προ οσ α α

α α α δο ο ον τε ες πα α α α α α α α

α α α σα α α αν τη η ην βι ι ο ο τι ι ι

χη η η η ην α πο θω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω με ε θα α α με ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
με ε ρι ι ι μνα αν
ς το ον βα α α σι ι λε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε βα α α σι ι λε ε ε ε ε ε ε α α
των ο ο ο λω ων υ πο δε ξο ο ο ο ο με ε ε νοι
οι
αις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι χαι αι αι αι

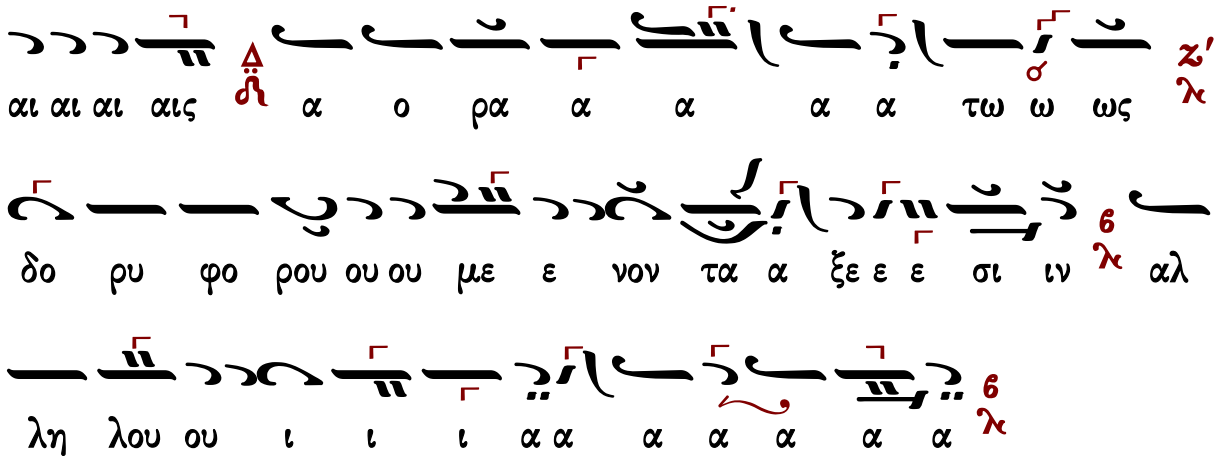

Βασιλείου Νικολαΐδη (1915-1985)

Ῥυθμὸς 4σημος

Ἦχος Δι

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.46*

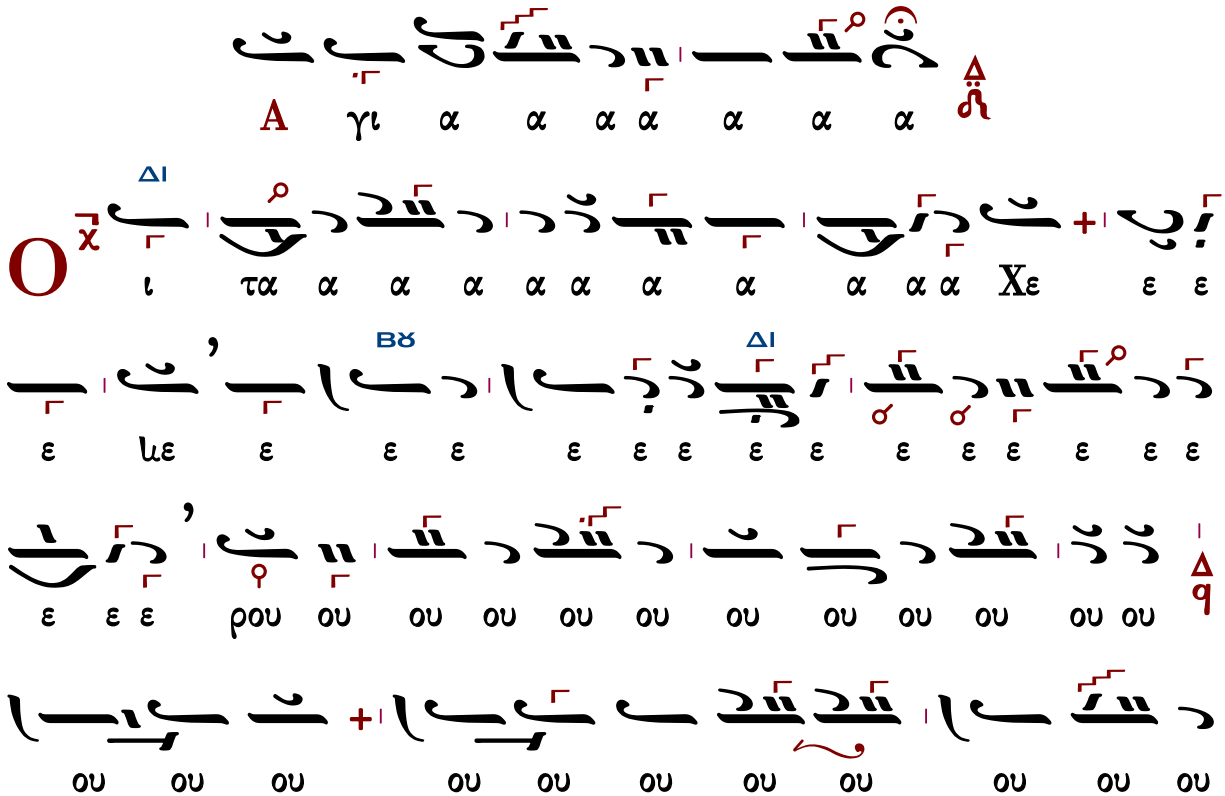

[Τρι
ΚΕ
ΔΙ

ΒΘ
ΔΙ
ΝΗ
ΚΕ
ΝΗ
ΔΙ
Τρι
Τρι
ιε Τρι
τον τρισ
μνο
μνο ο ον προσ
με ε ρι μνα
με ε ε θα
ε ε ε ες
πα α α σα αν τη η ην βι ο

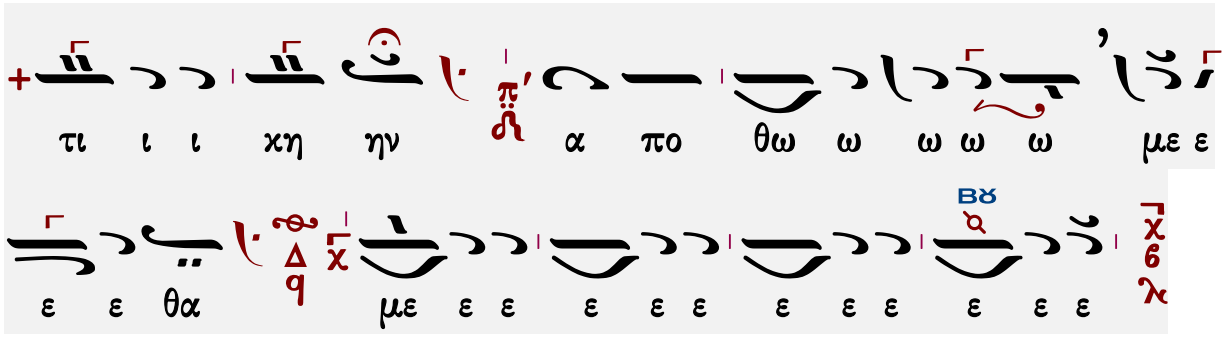

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος ⸗ Δι

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.10*

Δι

Ω ς τον βα σι λε α των ο ο ο λων υ πο
δε ξο ο ο με νοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

Δι

Τ αι αις α αγ γε λι ι χαις α ο ρα α
α α α τως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον
Βϛ

Δι

τα α α ξε σι ι ι ι ι ι ι ι ιν
αλ λη λου ου ι ι ι α α α α α α α α

Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

σύντομον

Ἦχος δ΄ Δι

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικών Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.87#

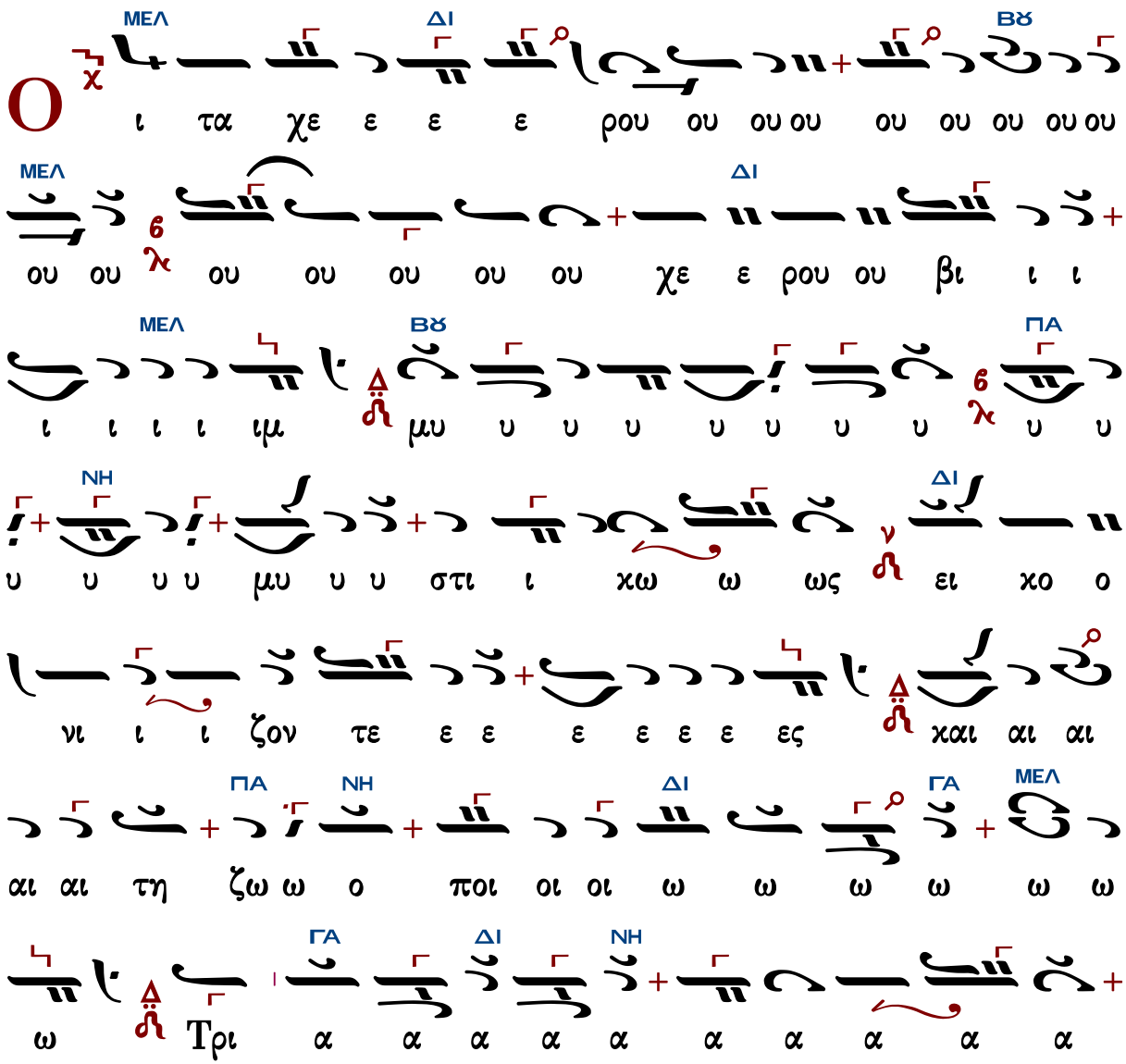

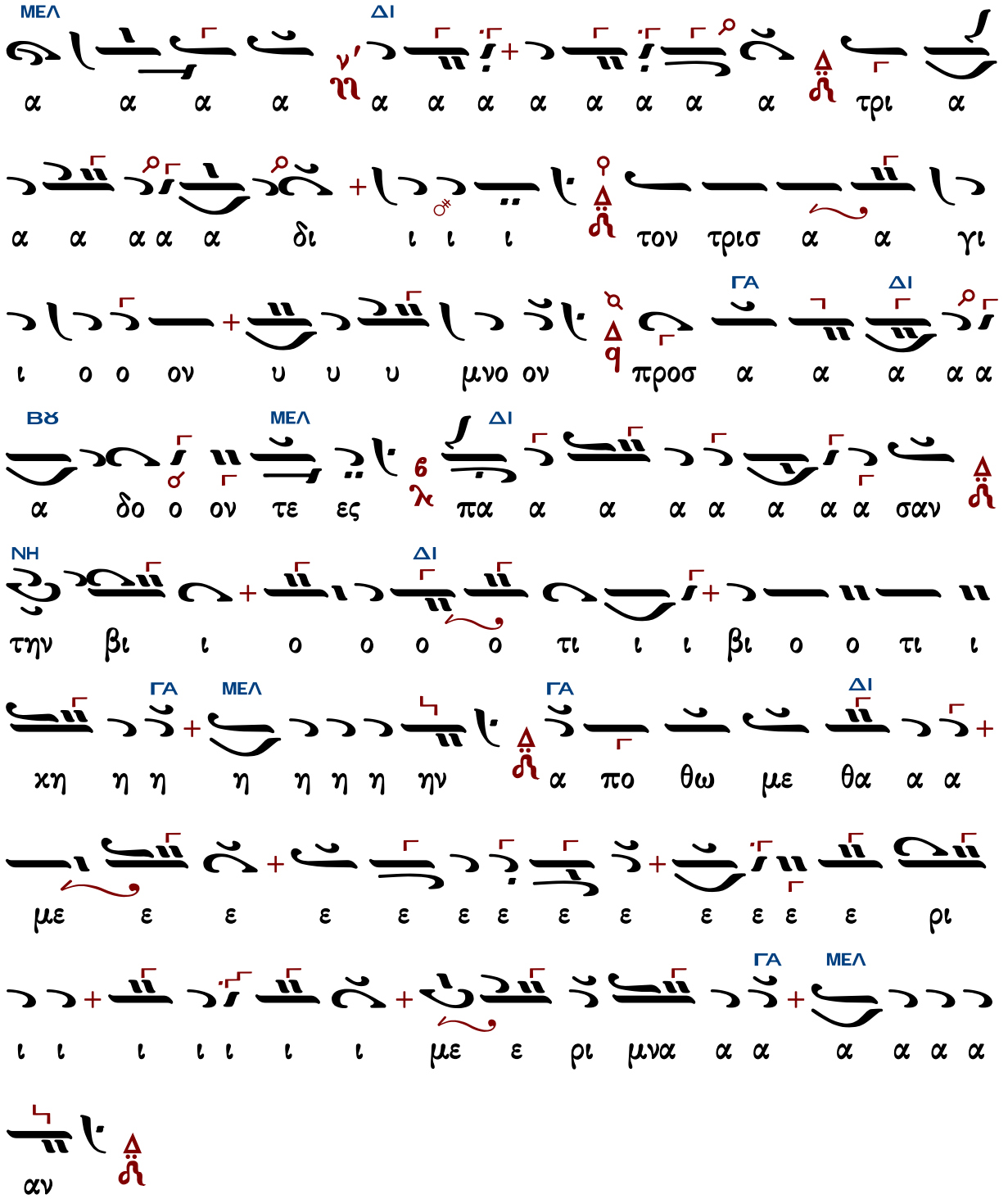

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.211#

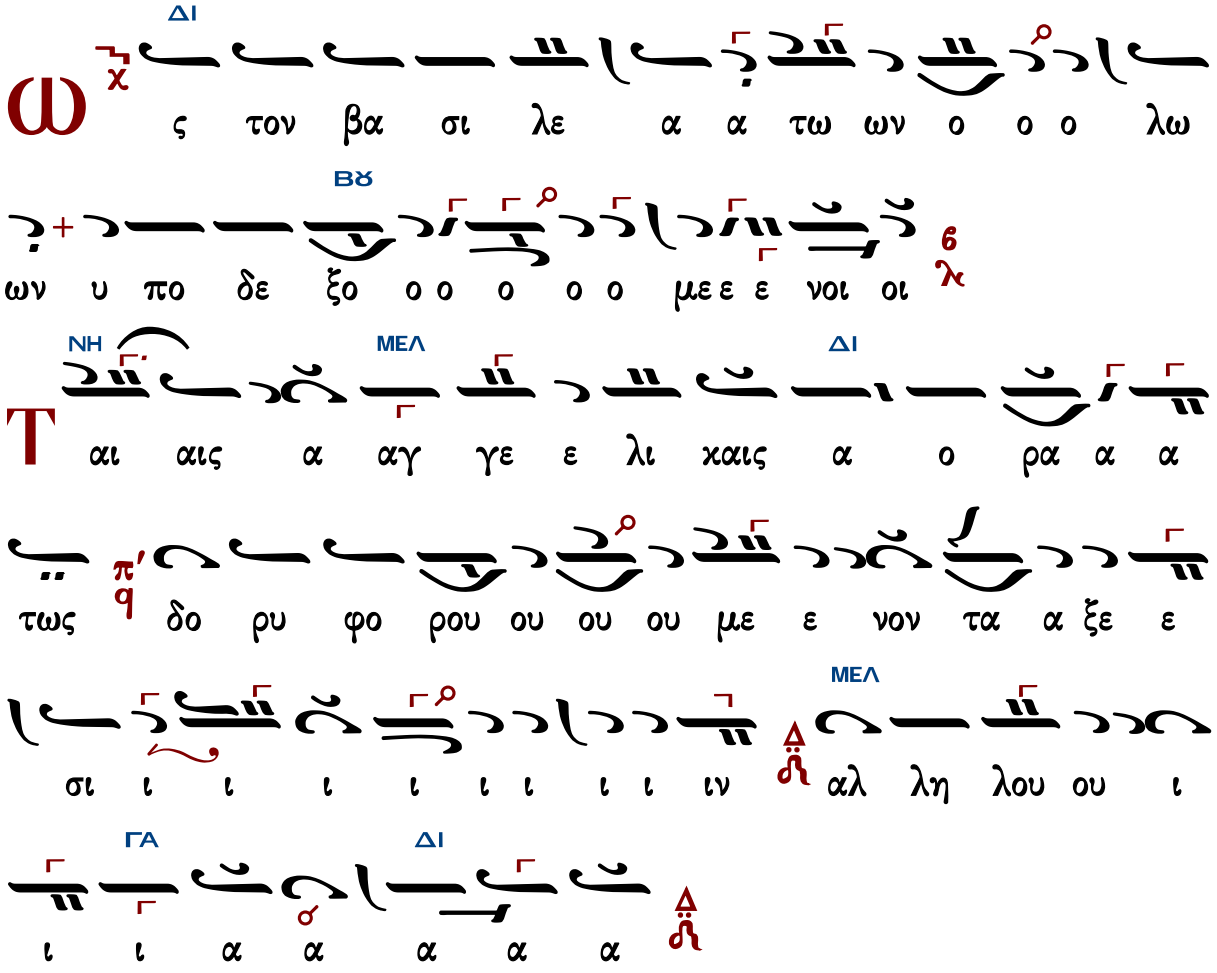

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.54*

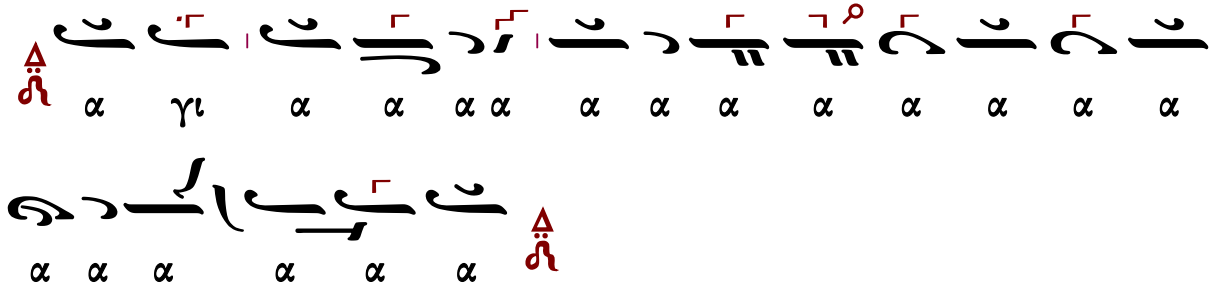

O

ΔΙ

ι τα α α α α α α α α α α α α α Χε ε

ΠΑ

ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ιμ μυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ιε ε

ΝΗ

μυ υ υ στι ι χω ω ως ει χο νι ι ι ι ι

ΒΘ

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ΝΗ ΒΘ

ι ι ι ει ει ει χο ο ο νι ι ι ι

ΜΕΛ ΔΙ

ι ι ζο ο ον τε ε ες χαι αι αι τη ζω ω ο ο

ΔΙ ΒΘ ΔΙ

ο ο ποι οι οι ζω ο ο ο ποι ω ω ω ω ω ω

ΝΗ

ω ω ω Τρι α α α α α α α α α α

ΔΙ

α α α α α α α α α α α α α α α α

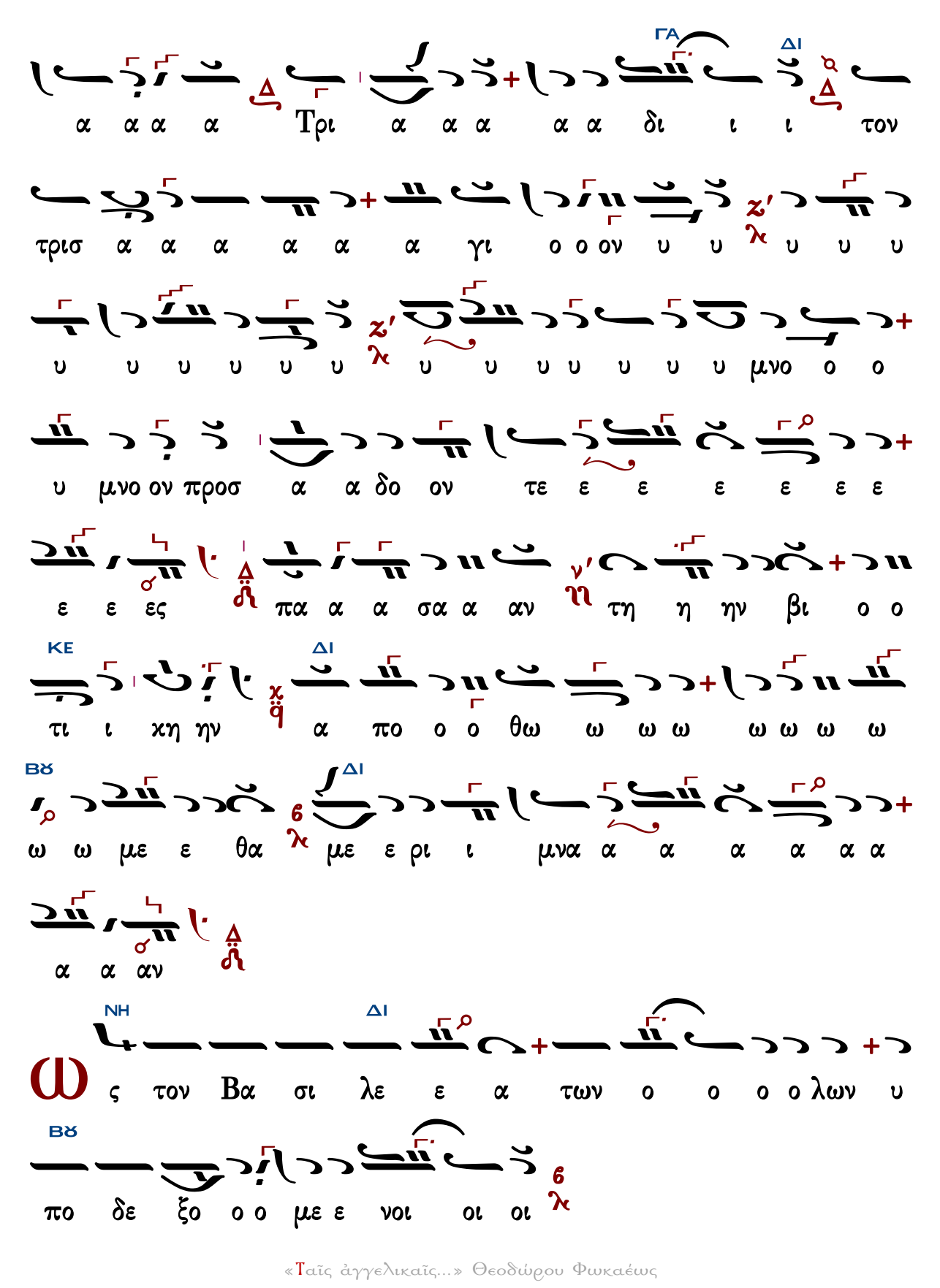

«Ταῖς ἀγγελικαῖς...» Θεοδώρου Φωκαέως

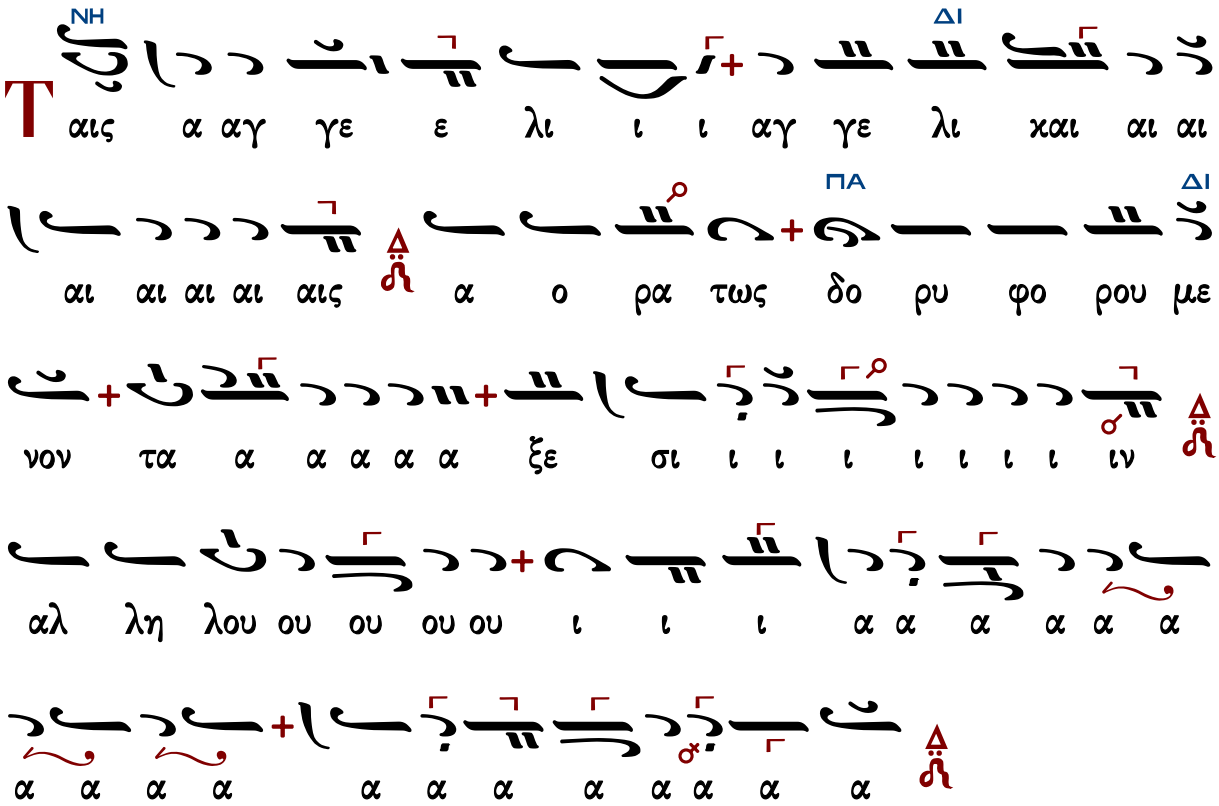

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Λειτουργικὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος Δι

Λειτουργικὰ π. Δοσιθέου
Ι.Μ.Αγ. Κυπριανού & Ιουστίνης
1990 σ.35#

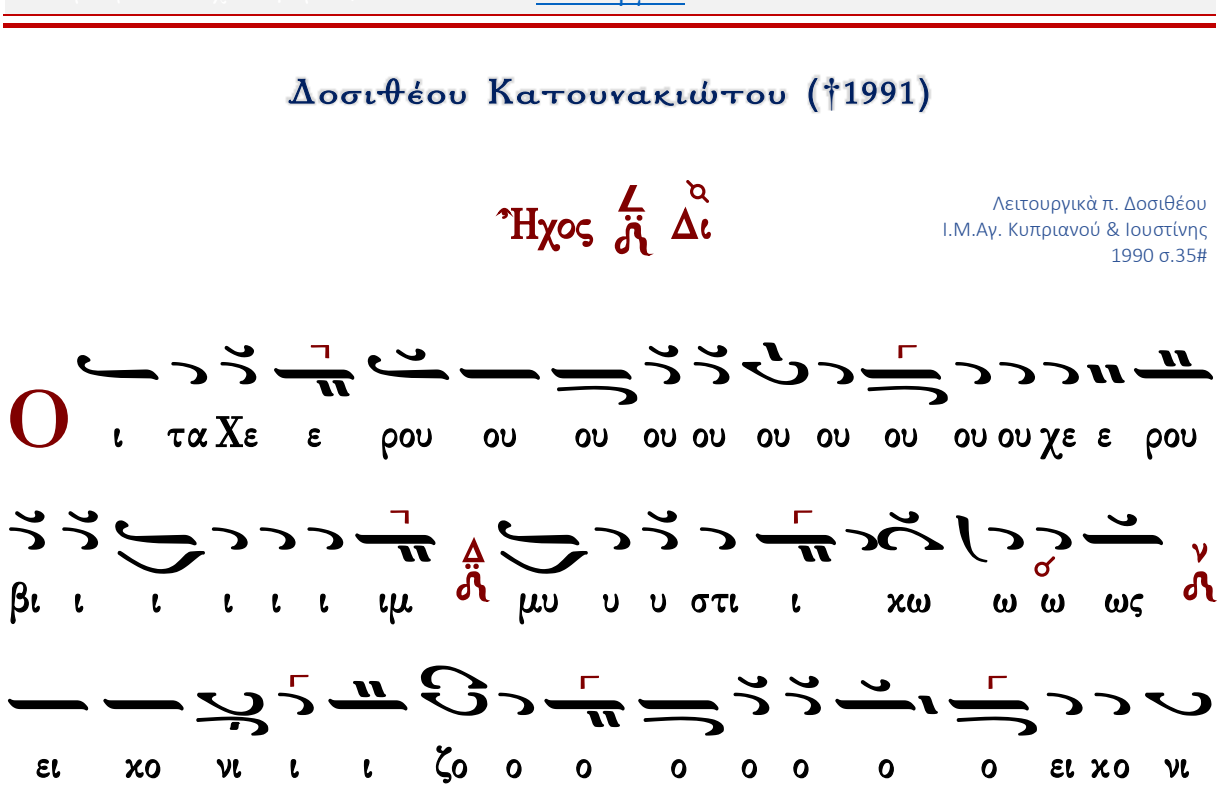

ι ζο ον τε ες χαι αι αι αι τη ζω ω ο ποι οι οι
ω ω ω ω Τρι α α α α χα α α α χα α α
α χα α τρι α α α δι ι ι ι ι ι τον τρισ
α α α γι ι ι ο ο ον υ υ υ μνον προ οσ
α α α δο ον τε ες πα α α α α σαν τη ην βι ι
ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο τι
χη η η η η η ην α πο θω ω ω ω με θα με ε ε
ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α
α α α α αν
ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε βα α σι λε

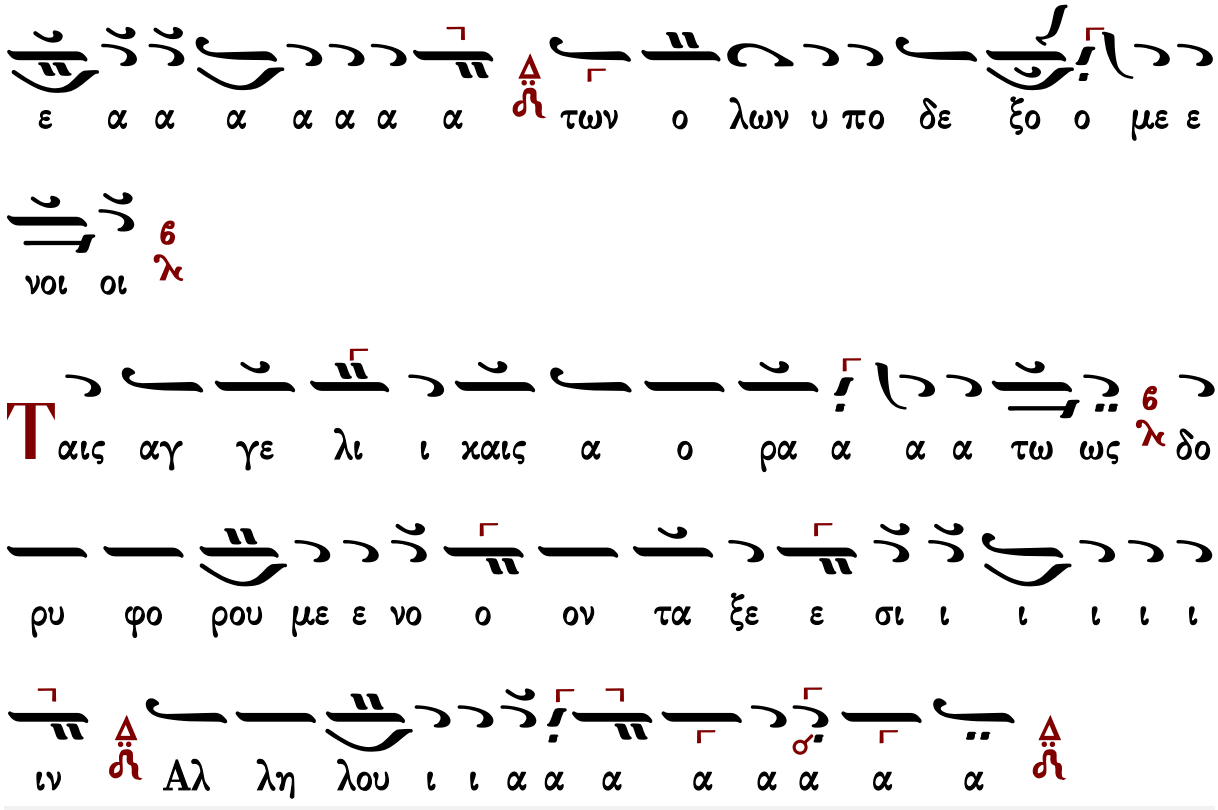

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

Ν-Γ′

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλατζή
Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
1992 σ. 124#

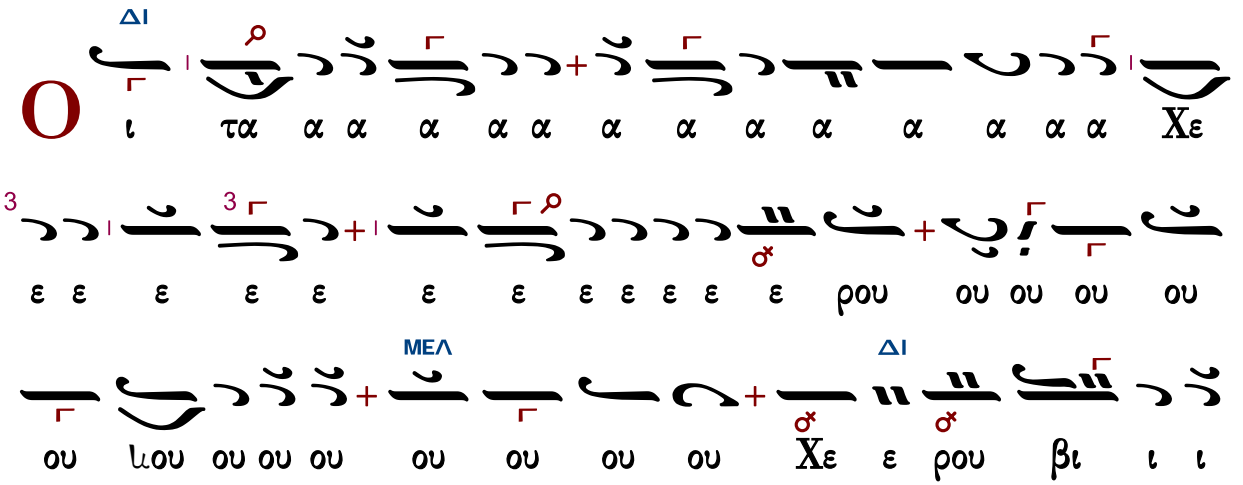

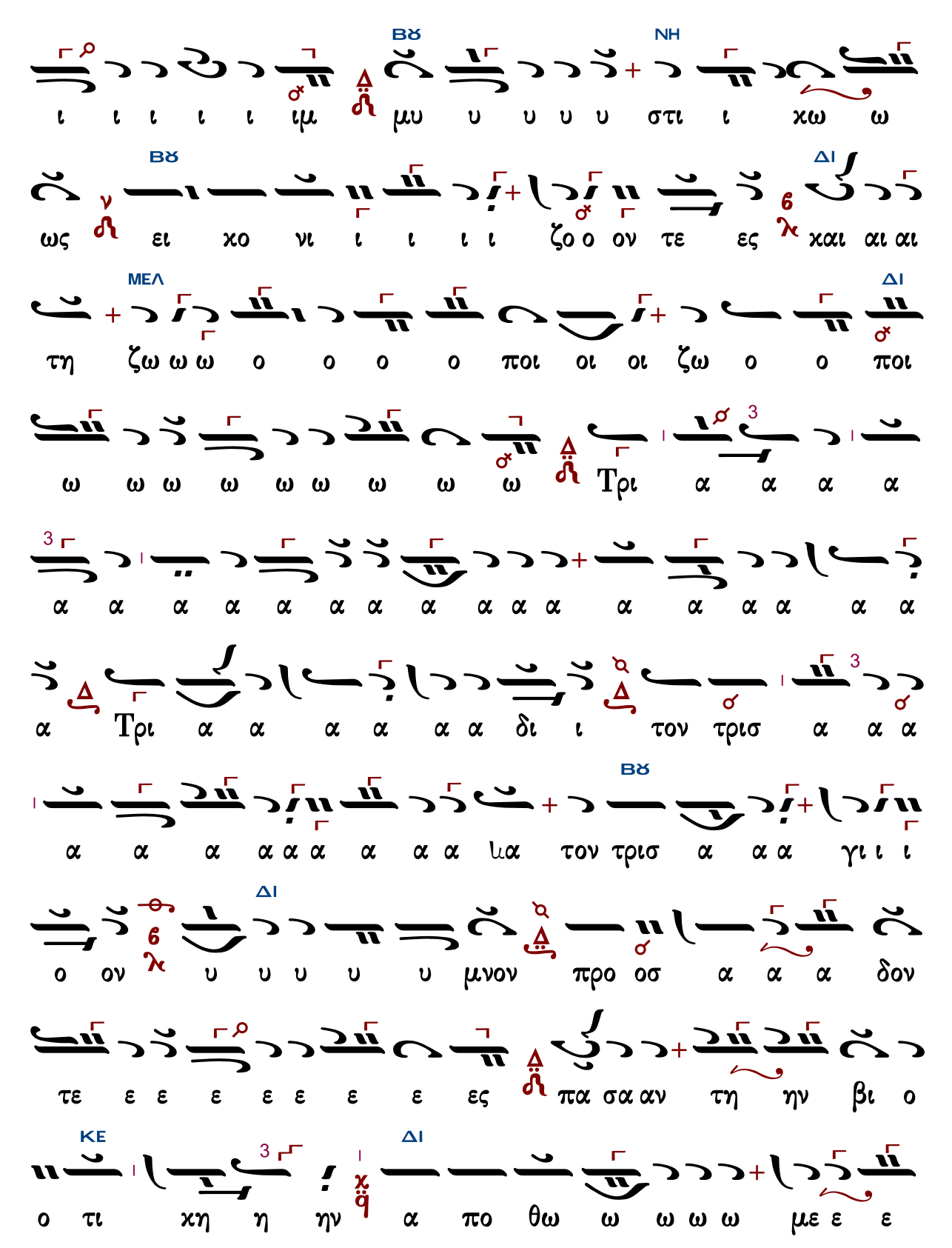
ΒΘ ΝΗ
ι ι ι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ στι ι χω ω
ΒΘ ΔΙ
ως ει χο νι ι ι ι ι ζο ο ον τε ες χαι αι αι
ΜΕΛ ΔΙ
τη ζω ω ω ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι
ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α
α Τρι α α α α α α δι ι τον τρισ α α α
ΒΘ
α α α α α α α α α ια τον τρισ α α α γι ι ι
ΔΙ
ο ον υ υ υ υ υ μνον προ οσ α α α δον
τε ε ε ε ε ε ε ε ες πα σα αν τη ην βι ο
ΚΕ ΔΙ
ο τι χη η ην α πο θω ω ω ω ω με ε ε

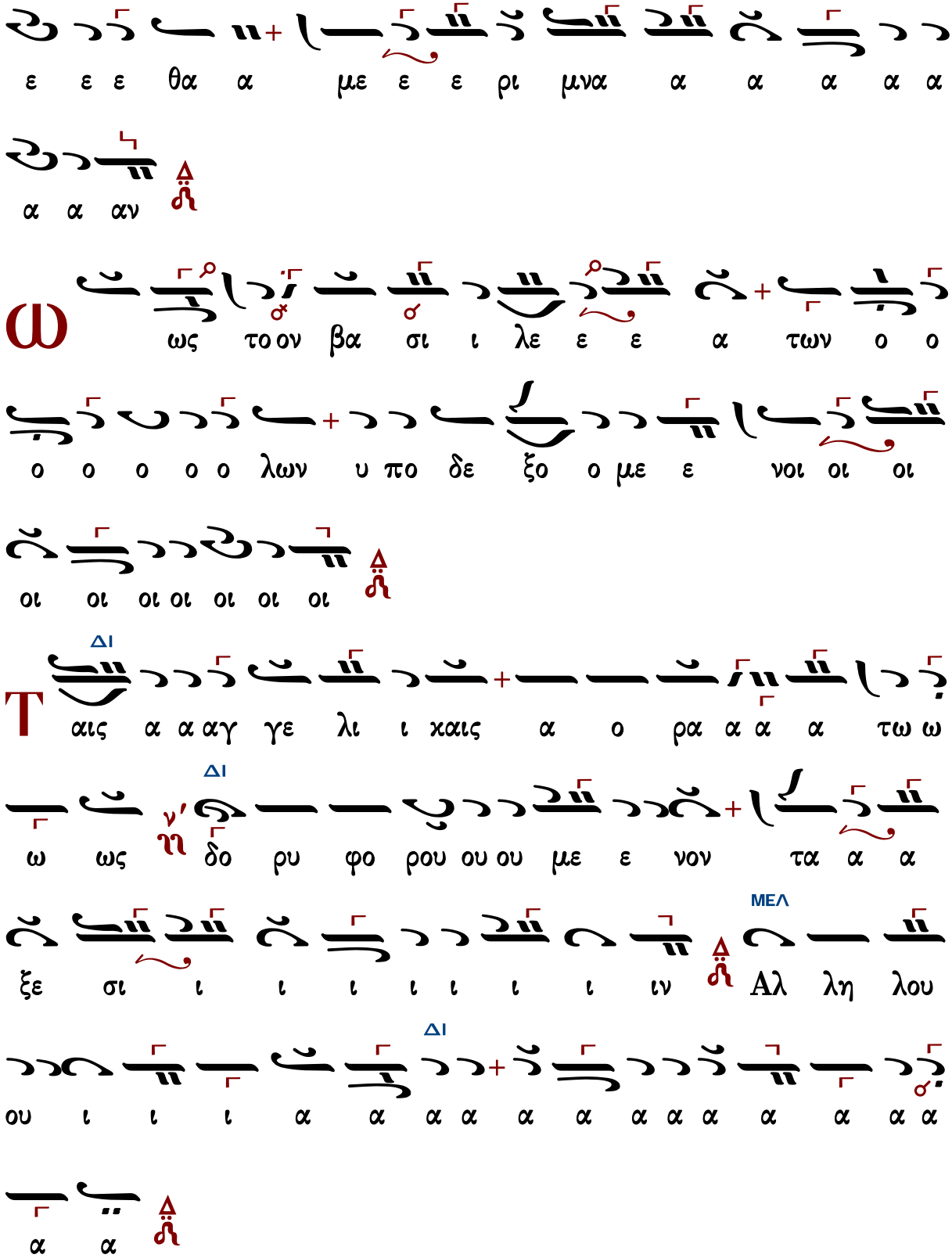
ε ε ε θα α με ε ε ρι μνα α α α α α
α α αν
Ω ως τοον βα σι ι λε ε ε α των ο ο
ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε νοι οι οι
οι οι οι οι οι οι οι
Τ αις α α αγ γε λι ι χαις α ο ρα α α α τω ω
ΔΙ
ΔΙ
ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α α
ΜΕΛ
ξε σι ι ι ι ι ι ι ι ιν Αλ λη λου
ΔΙ
ου ι ι ι α α α α α α α α α α α α α
α α

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.339#

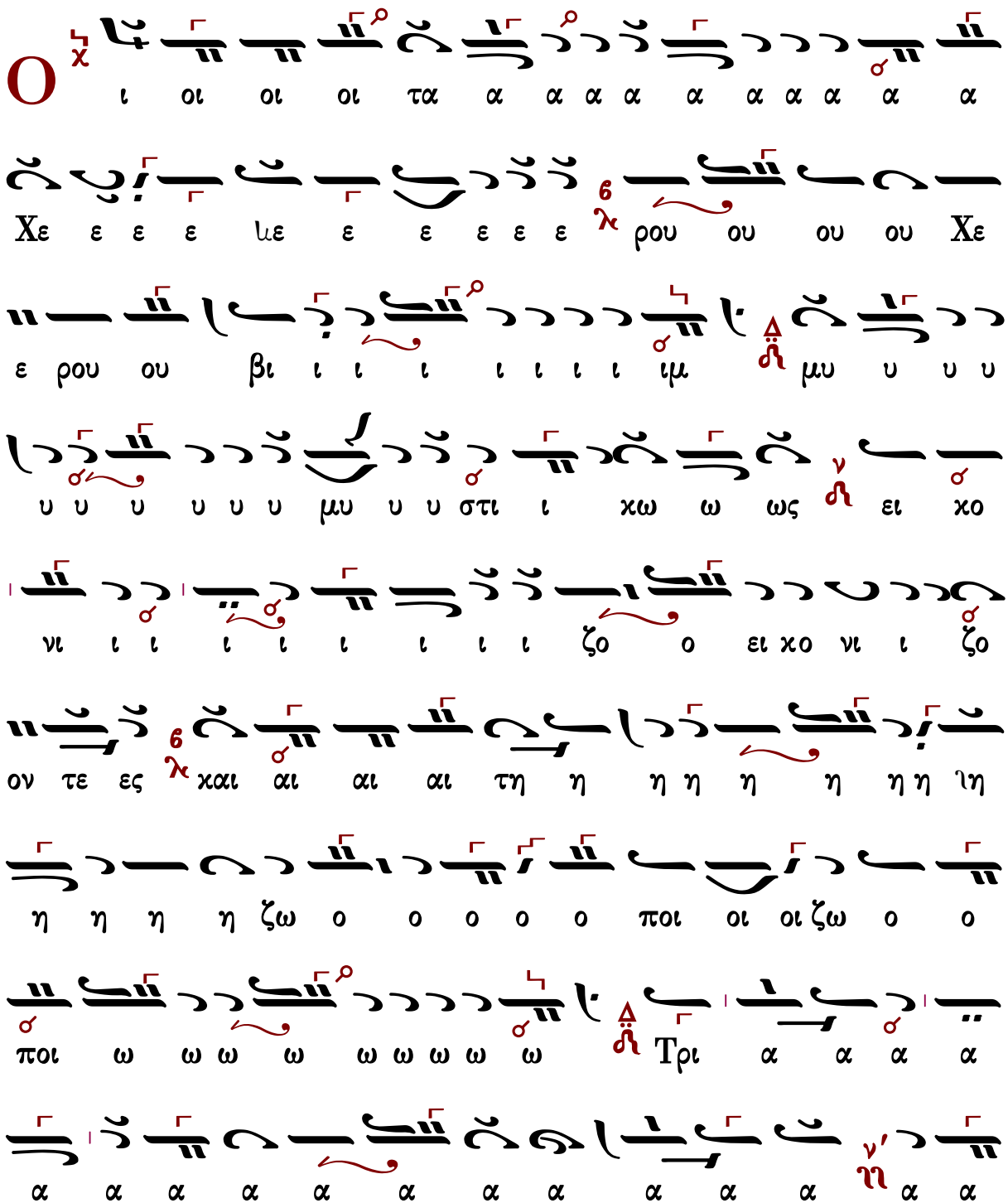

α α α α α α α α α α α α α Τρι α α α α α

δι ι τον τρισ α α α α α α γι ο ο ον υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο

υ μνο ον προσ α α δο ον τε ε ε ε ε ε ε ε

ες πα σαν τη ην βι ο ο τι χη η ην α

πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε θα με ε

ρι ι μνα α α α α α α α αν

ς τον βα σι λε ε ε ε α των ο ο ο ο ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε νοι οι

Τ αις αγ γε λι ι ι χαις α ο ρα α α α

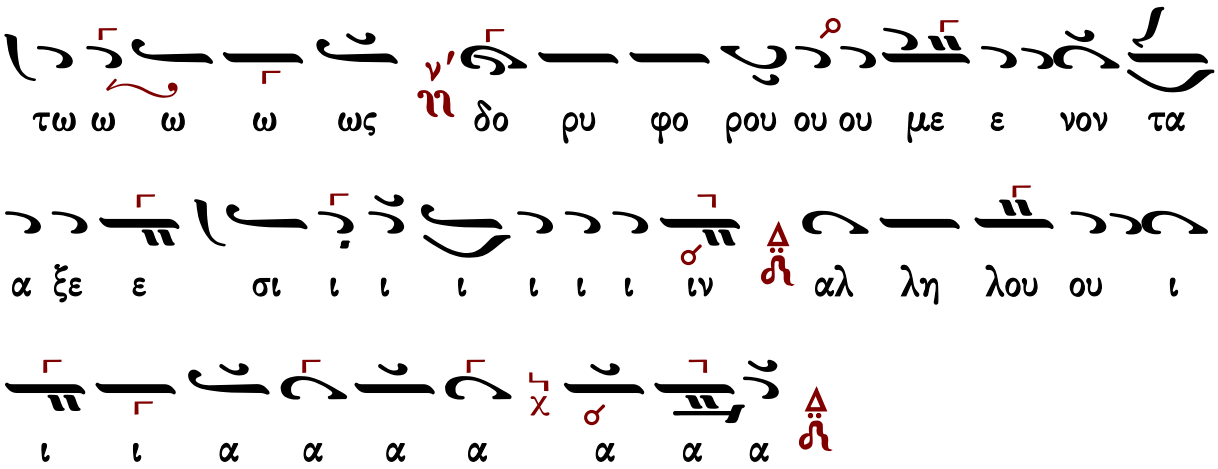

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.209*

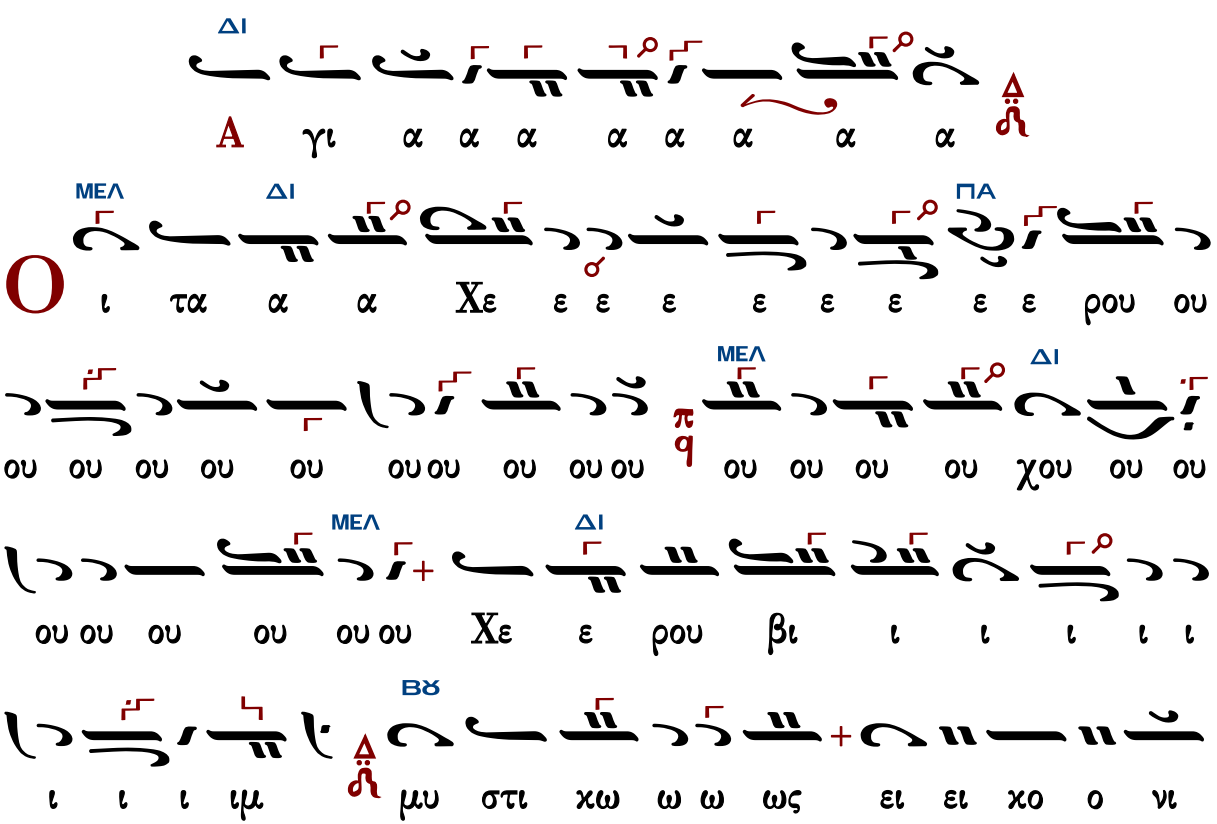

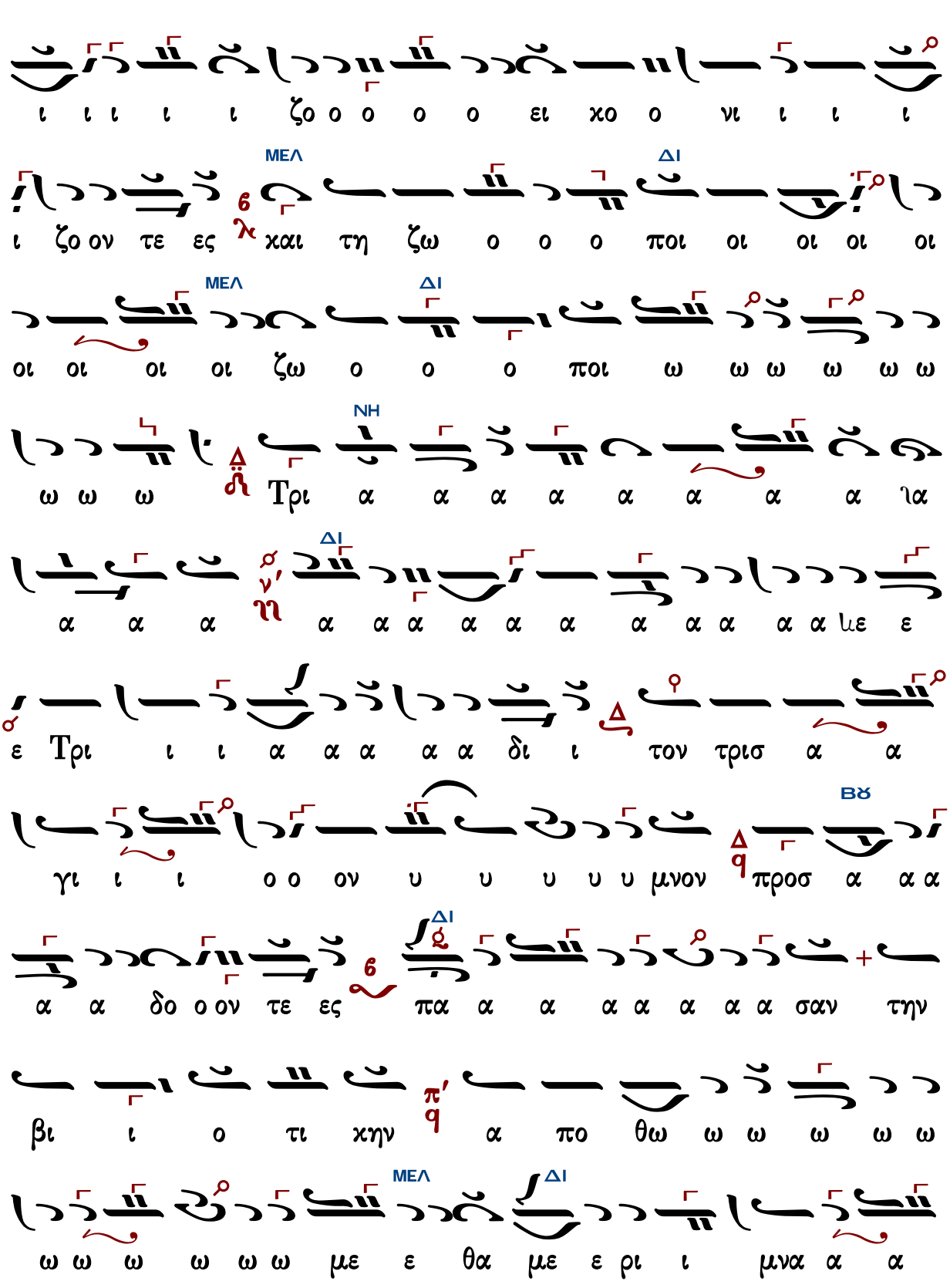
ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ει χο ο νι ι ι ι
ΜΕΛ ΔΙ
ι ζο ον τε ες χαι τη ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι
ΜΕΛ ΔΙ
οι οι οι οι ζω ο ο ο ποι ω ω ω ω ω ω
ΝΗ
ω ω ω Τρι α α α α α α α α ια
ΔΙ
α α α α α α α α α α α α α α με ε
ε Τρι ι ι α α α α α δι ι τον τρισ α α
ΒΘ
γι ι ι ο ο ον υ υ υ υ υ μνον προσ α α α
ΔΙ
α α δο ο ον τε ες πα α α α α α α α σαν την
βι ι ο τι χην α πο θω ω ω ω ω ω
ΜΕΛ ΔΙ
ω ω ω ω ω ω με ε θα με ε ρι ι μνα α α

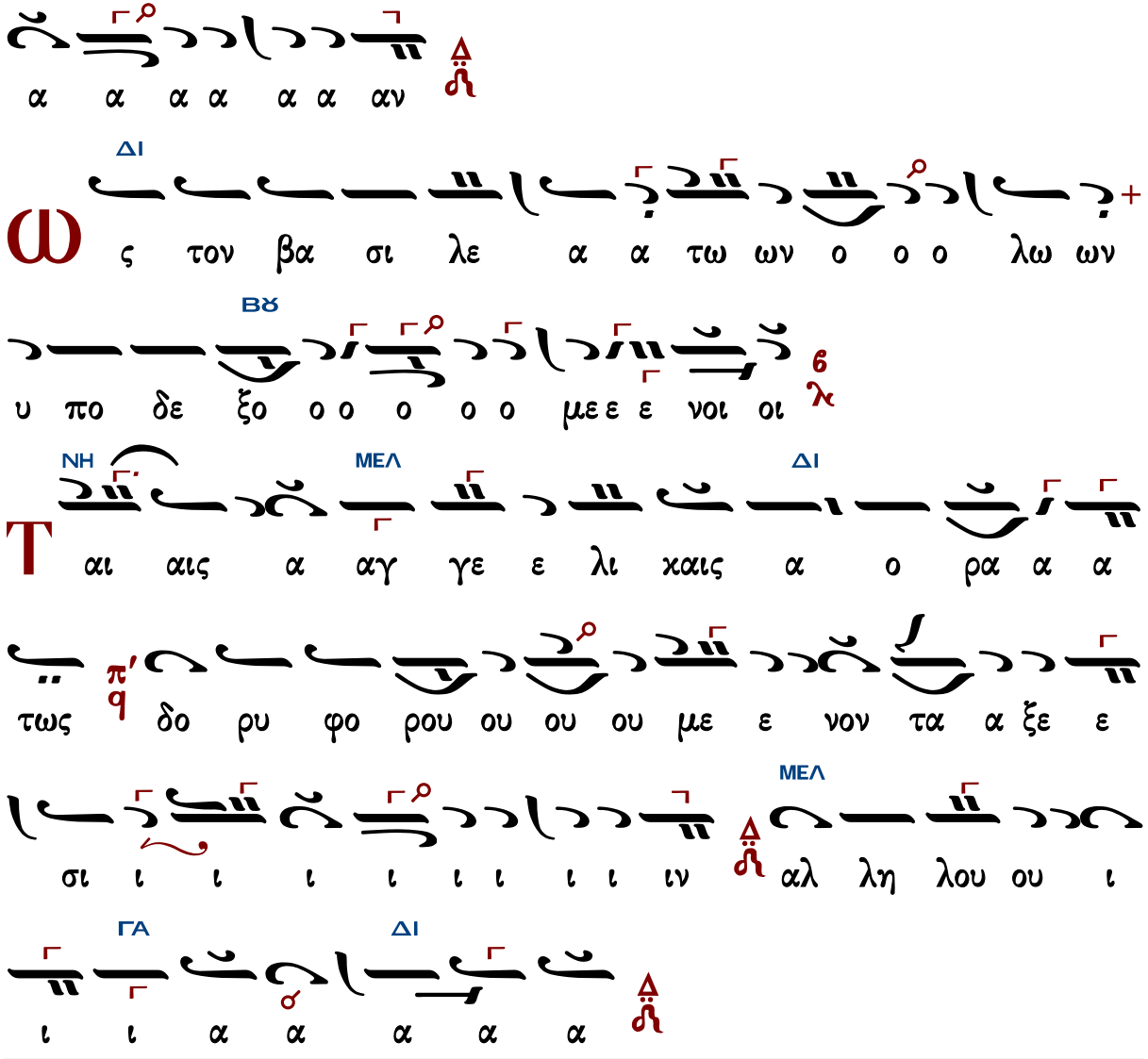

Κωνσταντίνου Λάμπρου (ἅγια)

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.56*

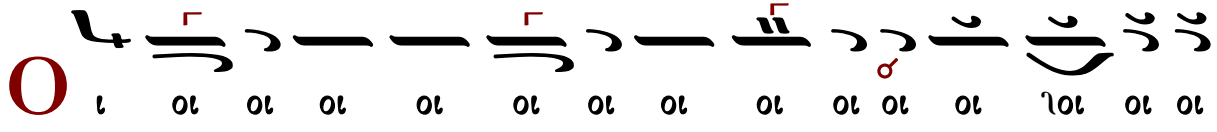

ιο ιο ιο χοι ιο ιο ιο ιο ιο ιο
Ο ι οι οι οι οι οι τα α α Χε ε ε ρου ου ου
ου ου ου ου ου ου χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι ι
ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι
ι χω ω ω ως ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο ει χο νι
ι ζο ον τε ες χαι αι αι αι τη η η η ιη
η η η η η η η η η η η η η η η η ζω
ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι
ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α δι ι ι ι ι ι

το ον τρισ α α α α α α α ια α α α α γι

τον τρισ α α α α α α α γι ον υ υ υ υ

υ υ υ υ υ μνον προσ α α α α α α α α υ

μνο ο ον προ οσ α α α δο ο ον τε ες πα α α

α α α α α σαν την βι ο ο ο τι ι ι ι ι

ι ι ι ι βι ο ο τι κη η η η η η η η ην

α πο θω με θα α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε

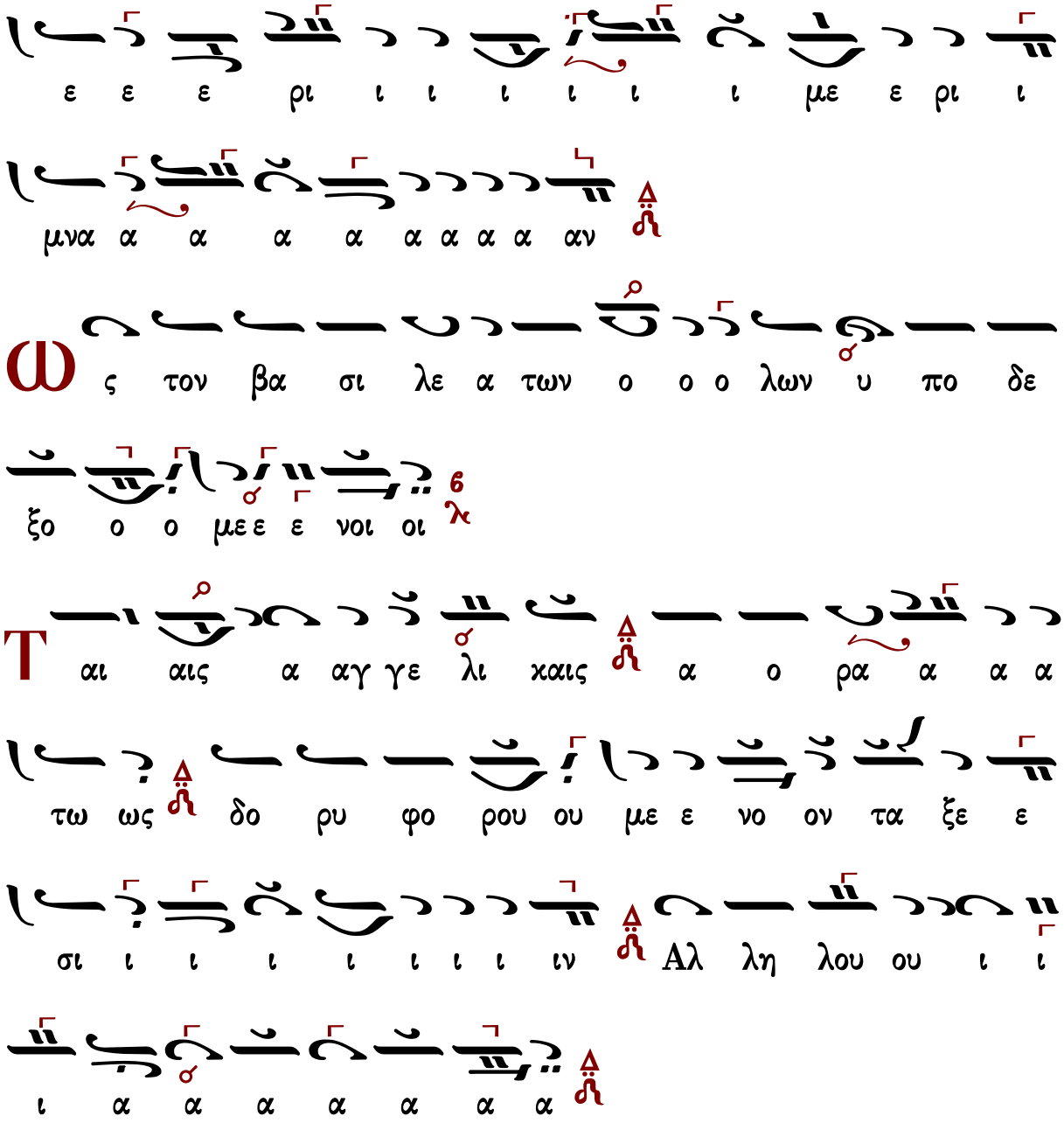

Κωνσταντίνου Λάμπρου (λέγετος)

Ἦχος Βʏ

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.65*

α α α α α α α α α α α α α α δι ι ι ι ι

ι τον τρι ισ α γι ι ο ον υ υ υ υ μνον προσ

α α α α α δο ο ον τε ες πα α α σα αν την βι

ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι χη η

η η η η η η ην α α α πο θω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω με θα με ε ε ε ε ε

ε ρι ι ι μνα αν

ς τον βα σι λε α των ο ο ο λων υ πο

δε ξο ο με ε νοι οι

αι αις α αγ γε λι χαις α ο ρα α α α

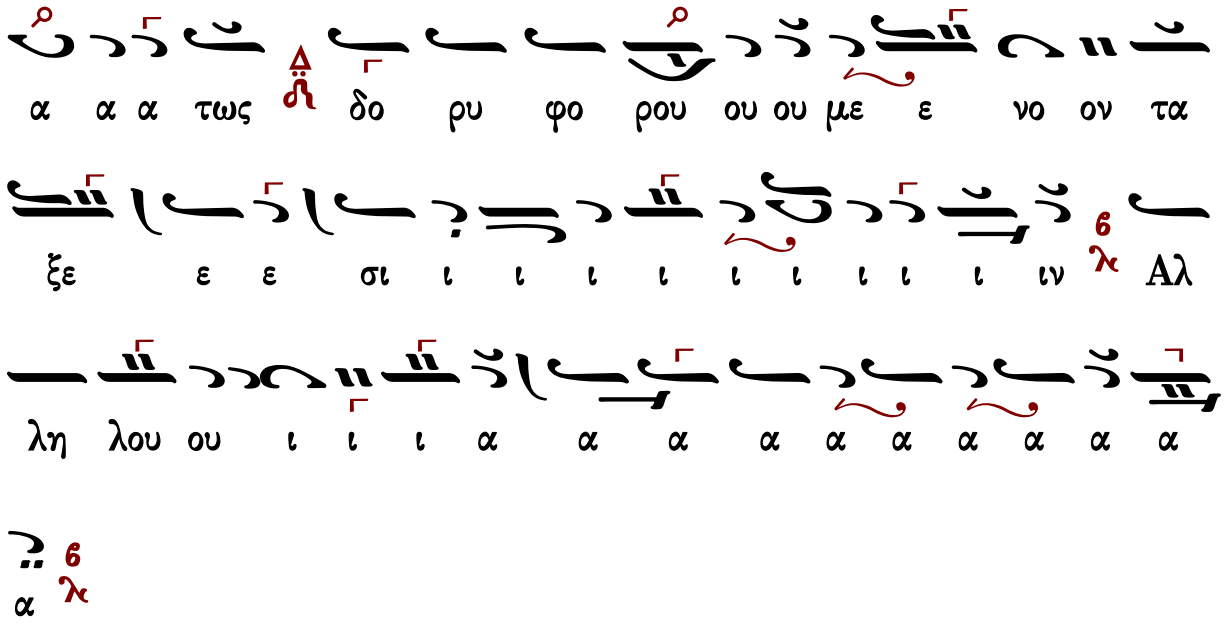

Λειτουργικὰ

Βασιλείου Νικολαΐδου

Ἦχος Δι

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Κ. Μαυράγκανος
Βέροια 2013 σ.60#

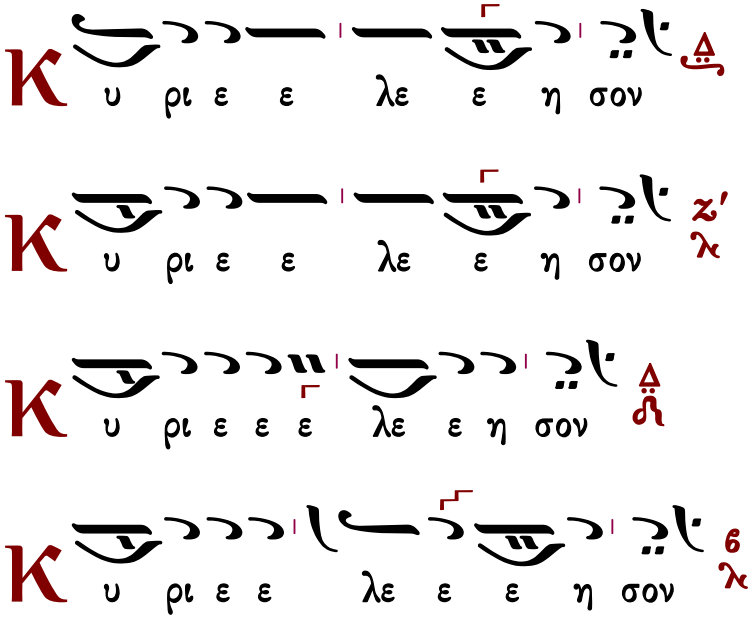

Π
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
Π
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε ζ' λ
Π
α ρα α σχου ου ου Κυ ρι ε
Π
α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε ϛ λ
Ⲁ
γα πη η σω ω σε Κυ ρι ι ε ε ε ε η
ι σχυ υ υ υς μου ου Κυ ρι ι ι ος στε ρε
ω μα α α α μου ου ν' ηι και κα τα φυ γη η η
μου και αι ρυ υ υ υ στη η η ης μου
Π
α τε ε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε
ε ευ μα ζ' λ Τρι α δα ο μο ο ου σι ον και α

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

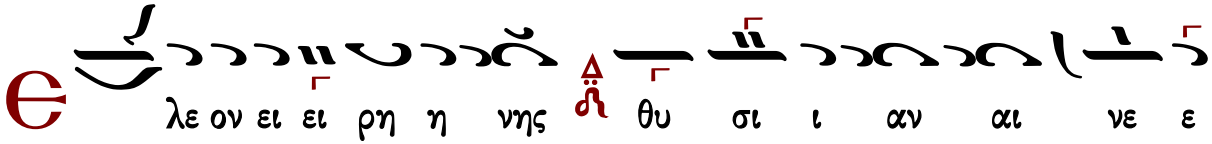

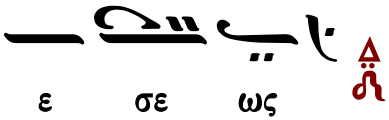

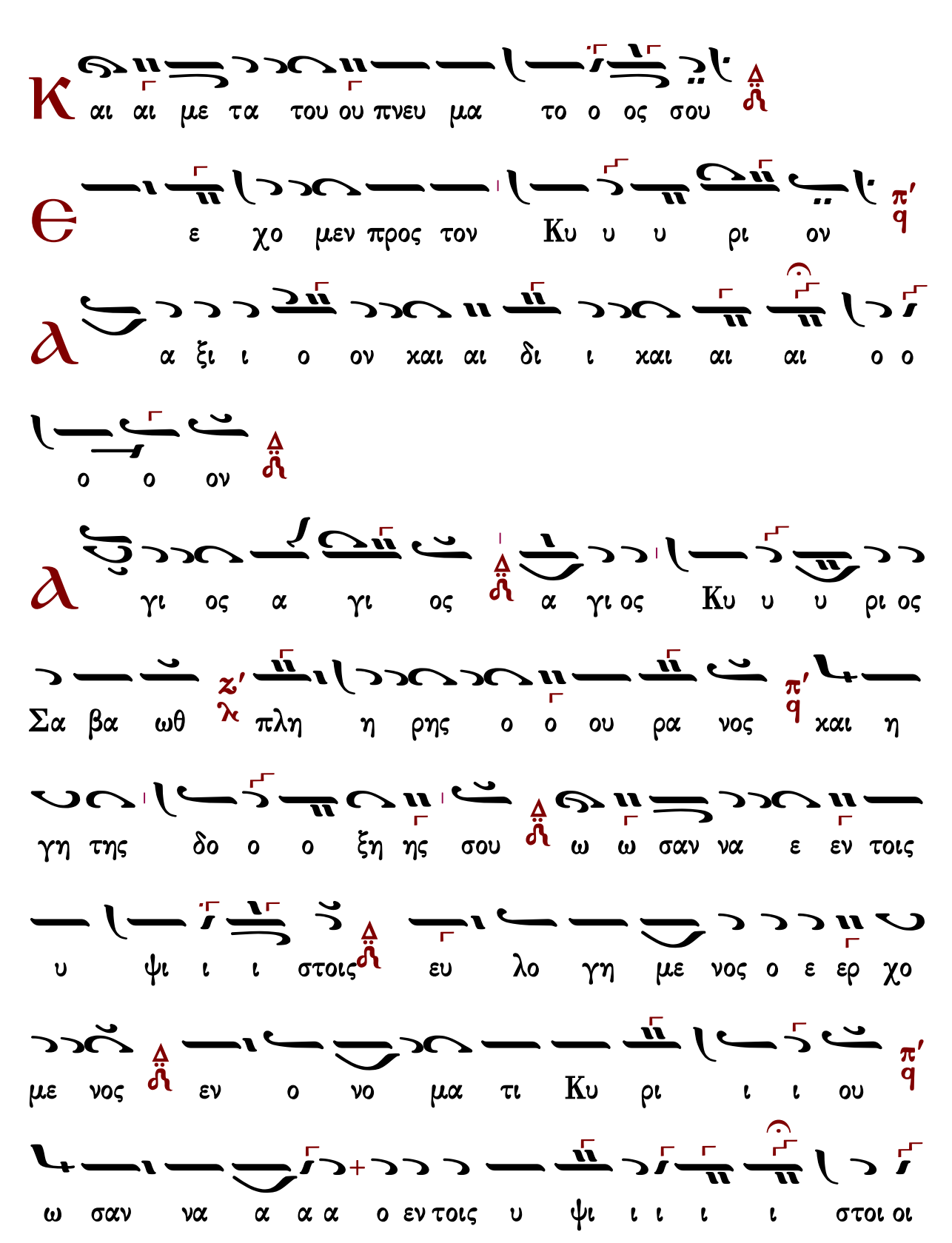
κ αι αι με τα του ου πνευ μα το ο ος σου
θ ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ον
α α ξι ι ο ον χαι αι δι ι χαι αι αι ο ο
ο ο ον
α γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ υ ρι ος
Σα βα ωθ πλη η ρης ο ο ου ρα νος χαι η
γη της δο ο ο ξη ης σου ω ω σαν να ε εν τοις
υ ψι ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ε ερ χο
με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου
ω σαν να α α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι στοι οι

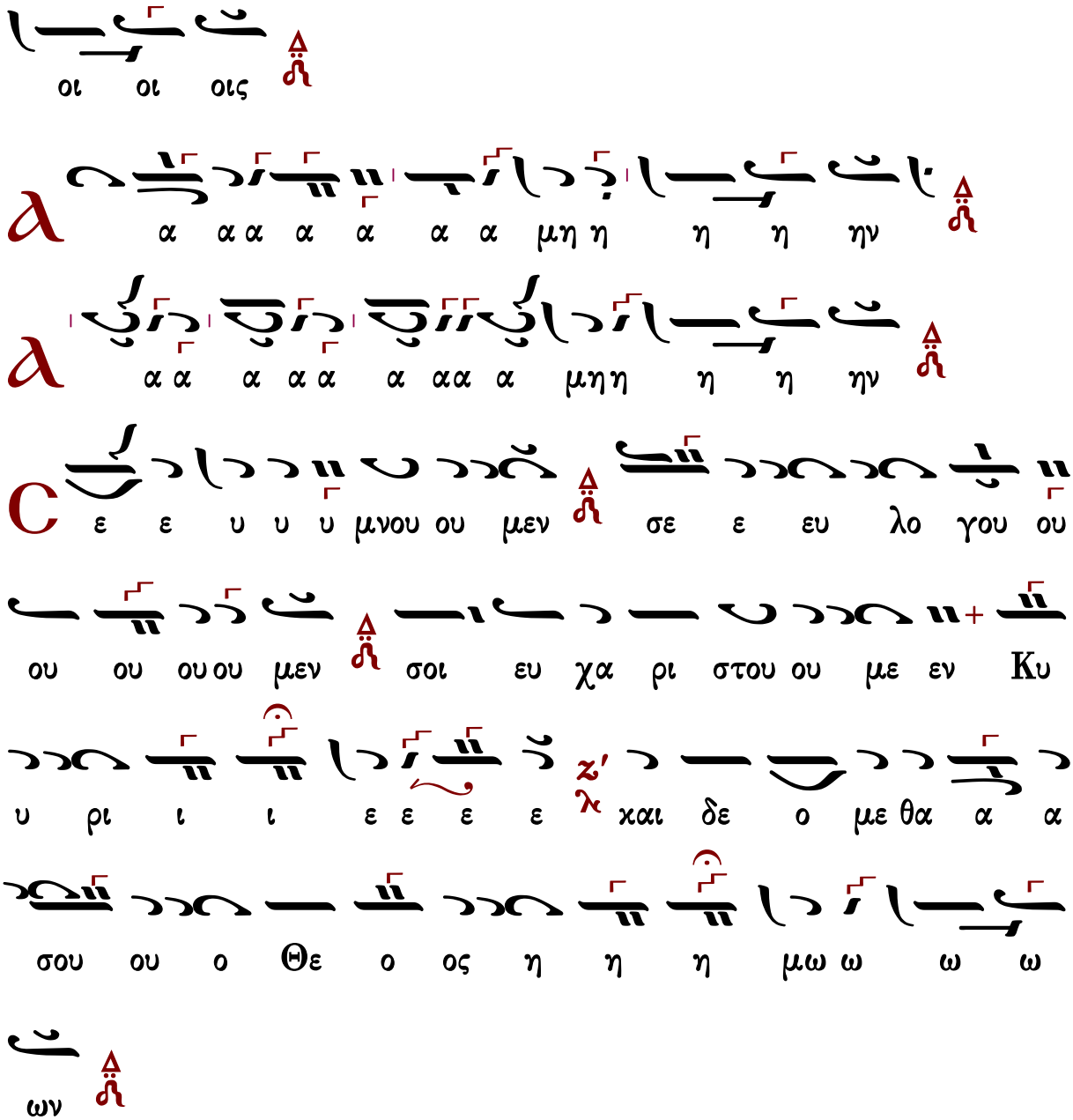

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... (ἅγια)

Βασιλείου Νικολαΐδου	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	Θεοδοσίου Γεωργιάδου
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος		Ἰωάννου Ἀρβανίτη

Ἦχος δ΄ Δι

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Κ. Μαυράγκανος
Βέροια 2013 σ.60#

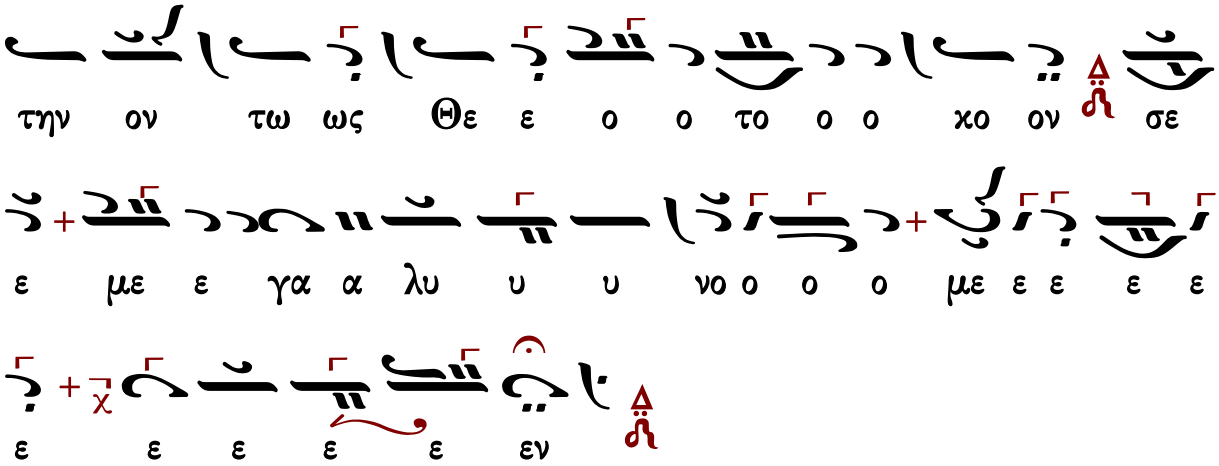

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ⲅ̈ Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία 1851 σ.448#

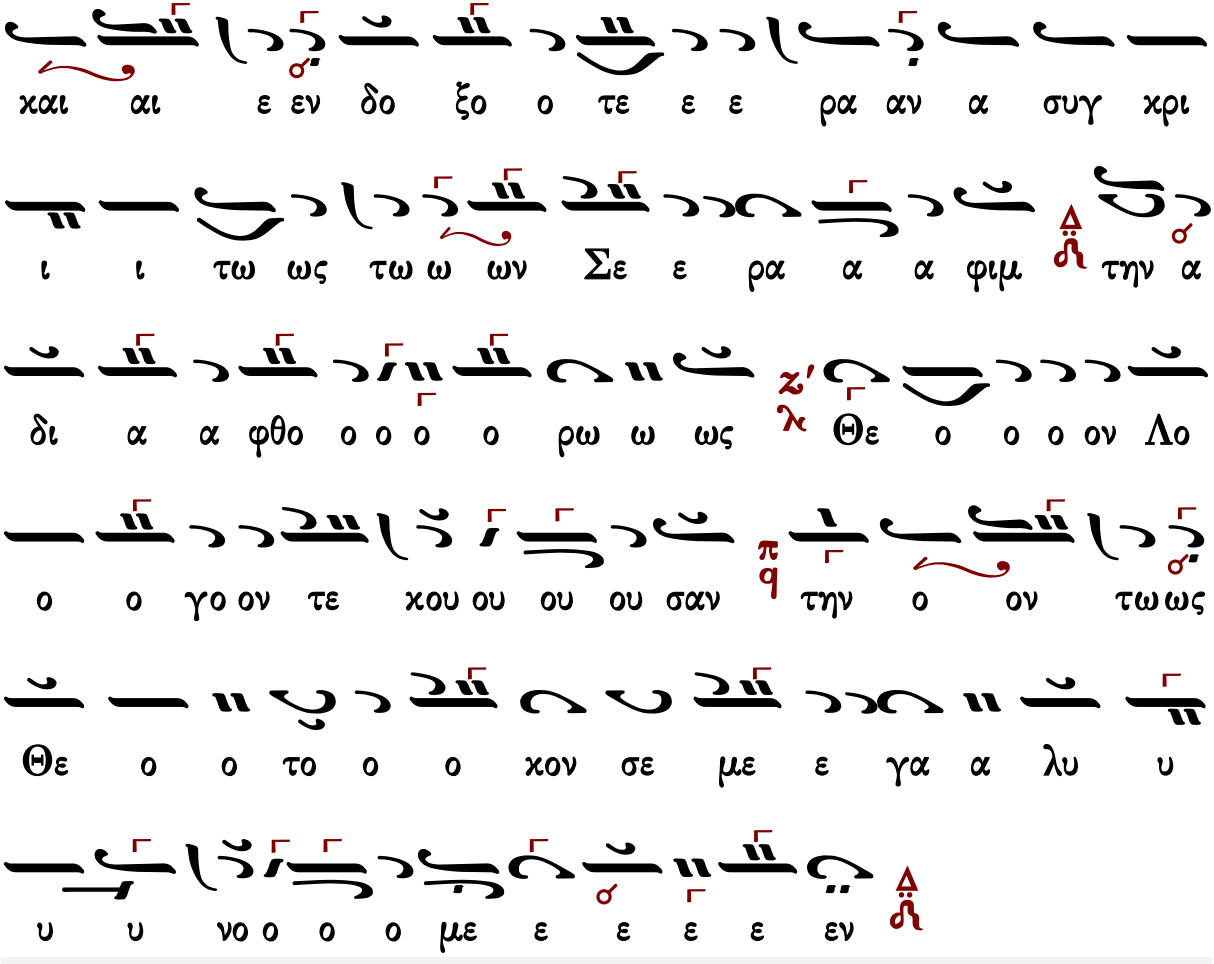

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεοδοσίου Γεωργιάδου

ν — ϛ′ λ

Ἦχος δ′ Δι

Ι.Μ.Γρηγορίου, Ἅγιον Ὄρος
Συλλογή Λειτουργικών#

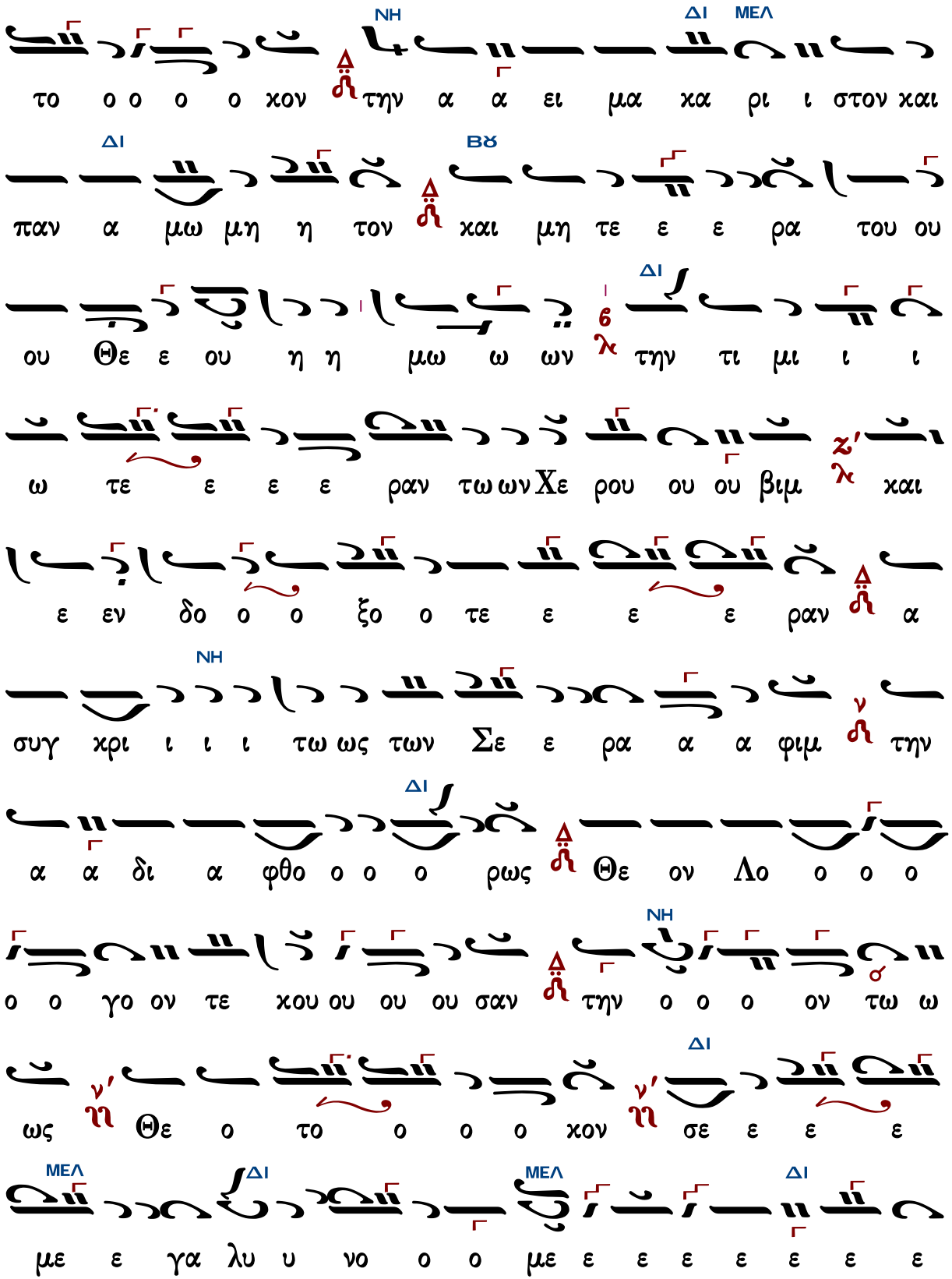
ΝΗ ΔΙ ΜΕΛ
το ο ο ο ο χον την α α ει μα χα ρι ι στον και
ΔΙ ΒΘ
παν α μω μη η τον και μη τε ε ε ρα του ου
ΔΙ
ου Θε ε ου η η μω ω ων την τι μι ι ι
ω τε ε ε ραν τω ων Χε ρου ου ου βιμ και
ε εν δο ο ο ξο ο τε ε ε ε ραν α
ΝΗ
συγ χρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α α φιμ την
ΔΙ
α α δι α φθο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο
ΝΗ
ο ο γο ον τε χου ου ου ου σαν την ο ο ο ον τω ω
ΔΙ
ως Θε ο το ο ο ο χον σε ε ε ε
ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ ΔΙ
με ε γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε

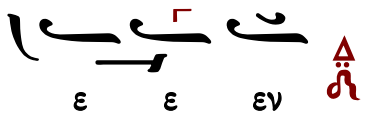

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος Πα

Ιερατικόν Εγκόλπιον
Παν. Κηλτζανίδου
1870 σ.47#

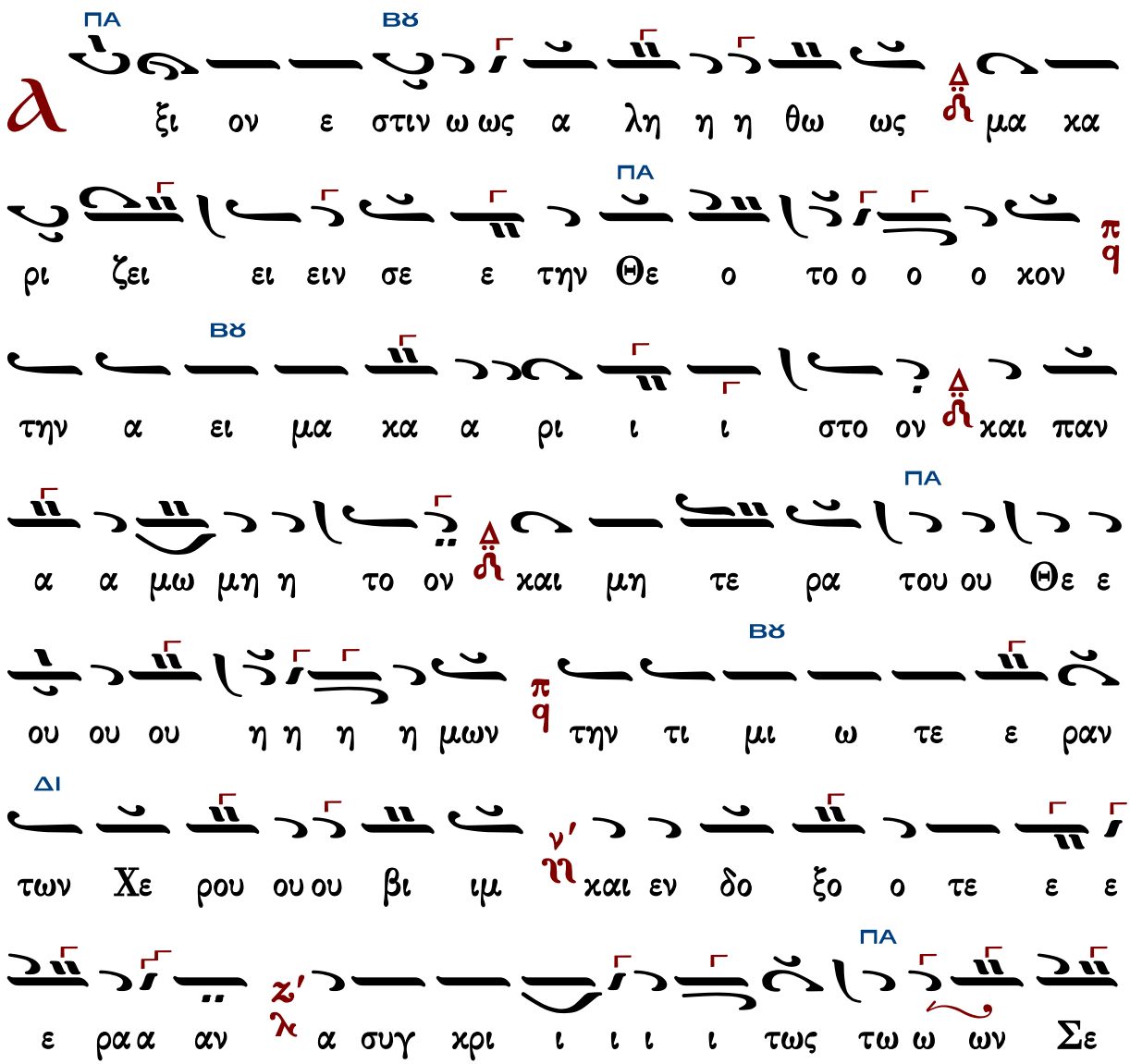

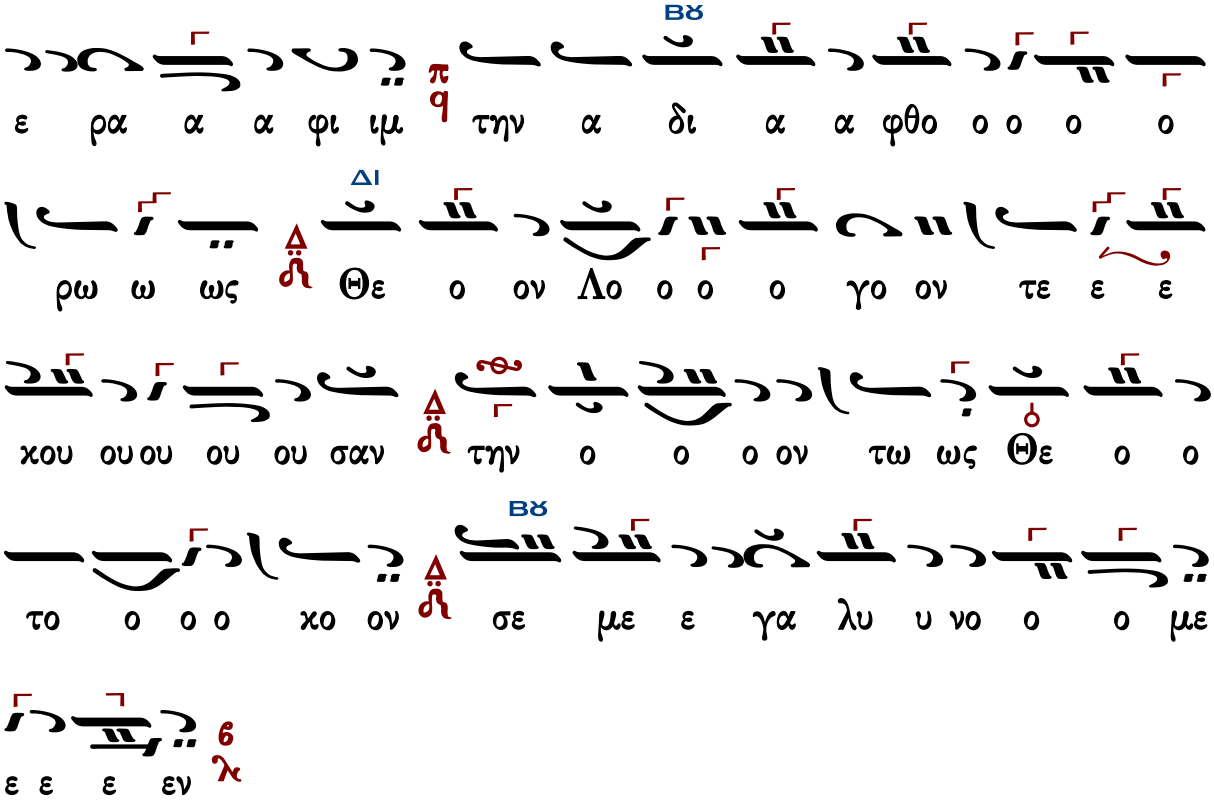

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἐν πρώτοις, μνήσθητι | Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος Δι

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.126#

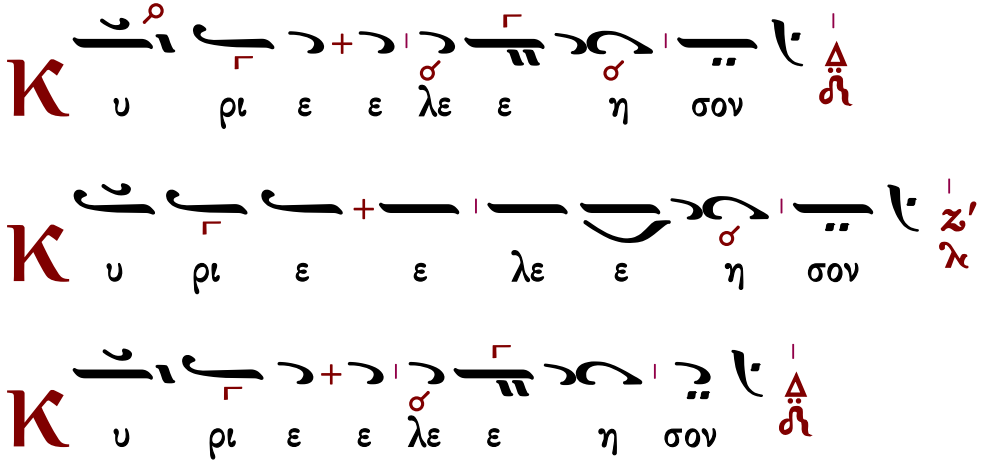

Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε η σον
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
ΠΑ ΔΙ
Π α ρα α σχου ου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
C οι Κυ ρι ε
ϧ μην

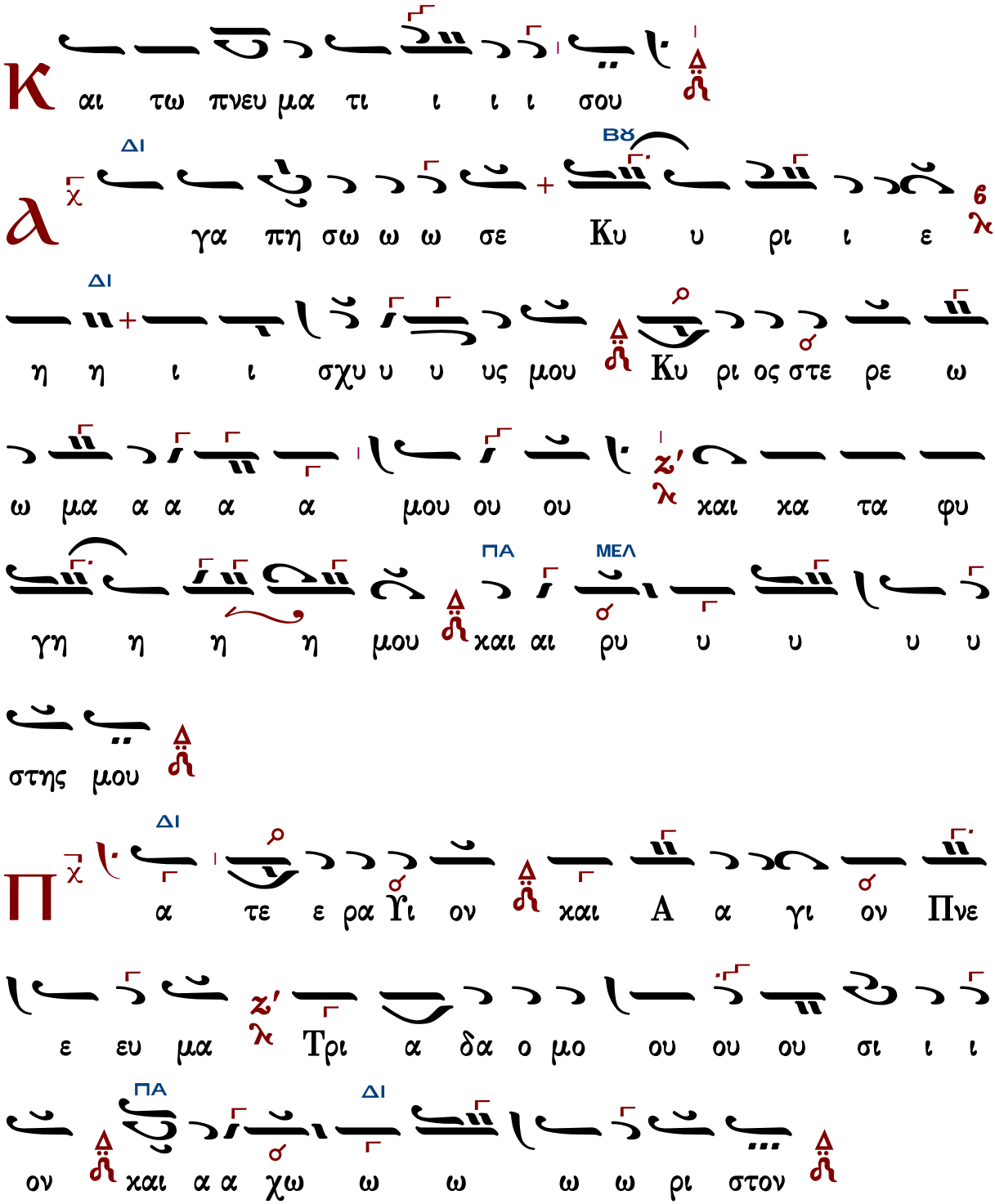

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς

γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.
Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

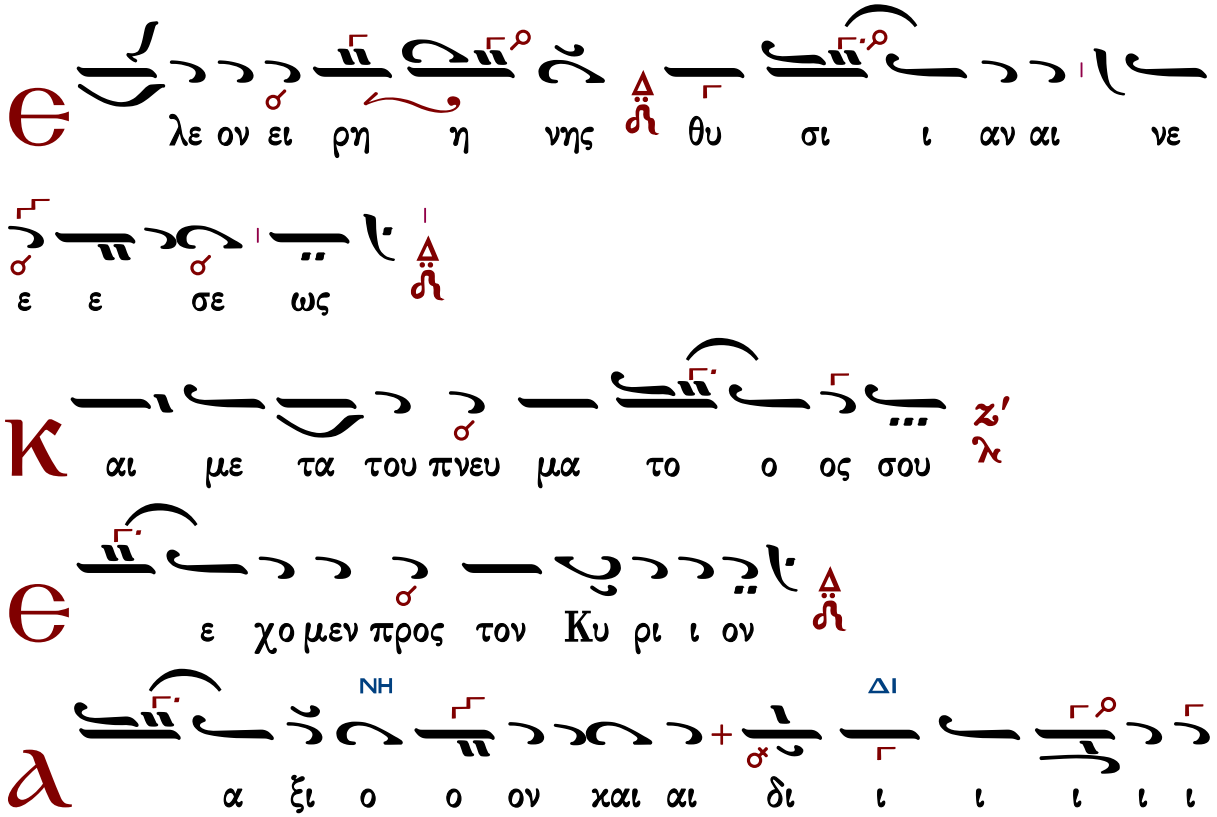

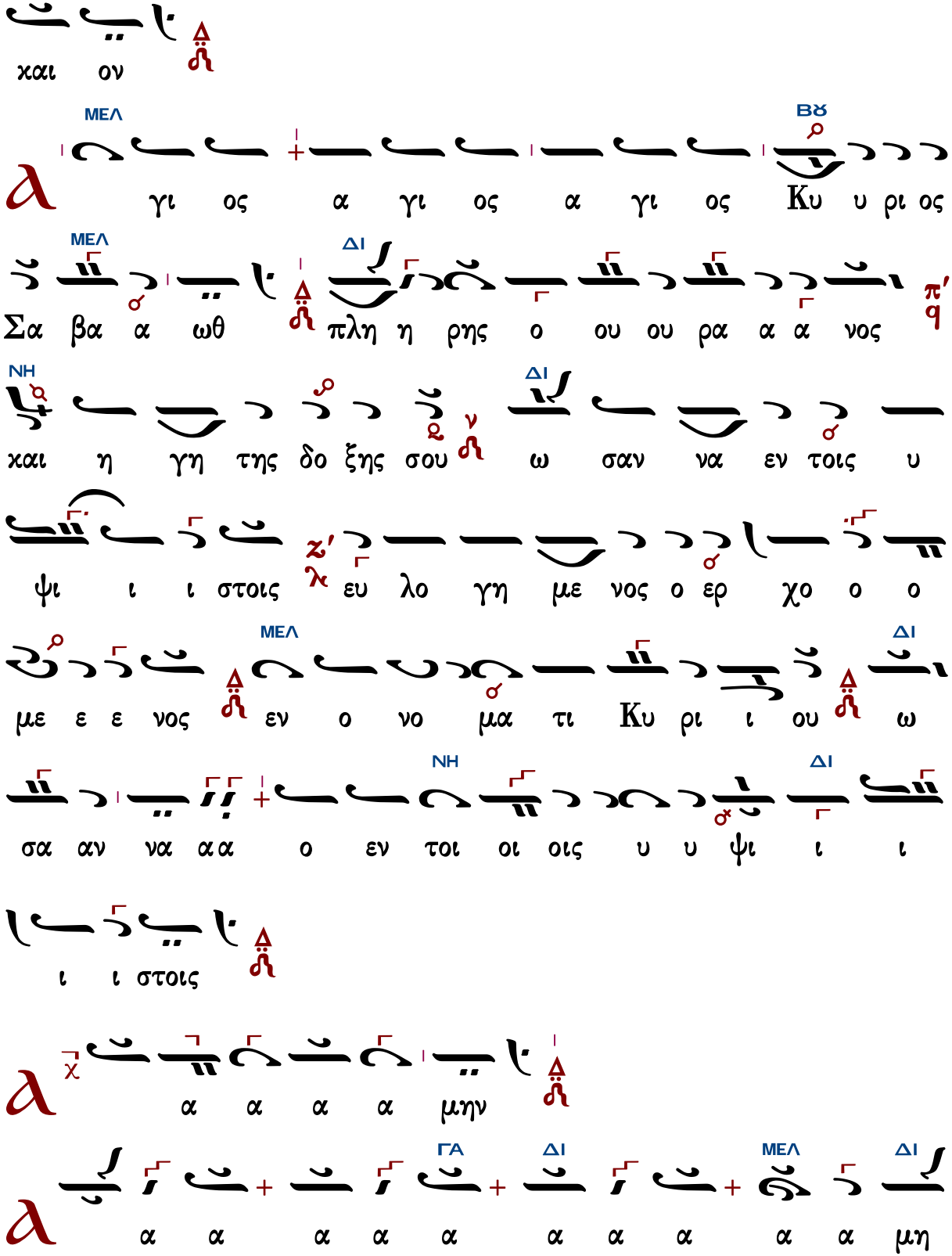
χαι ον
ΜΕΛ
ΒΘ
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος
ΜΕΛ
ΔΙ
Σα βα α ωθ πλη η ρης ο ου ου ρα α α νος
ΝΗ
ΔΙ
χαι η γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ
ψι ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο
ΜΕΛ
ΔΙ
με ε ε νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω
ΝΗ
ΔΙ
σα αν να α α ο εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι
ι ι στοις
α α α α μην
ΓΑ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
α α α α α α α α α α μη

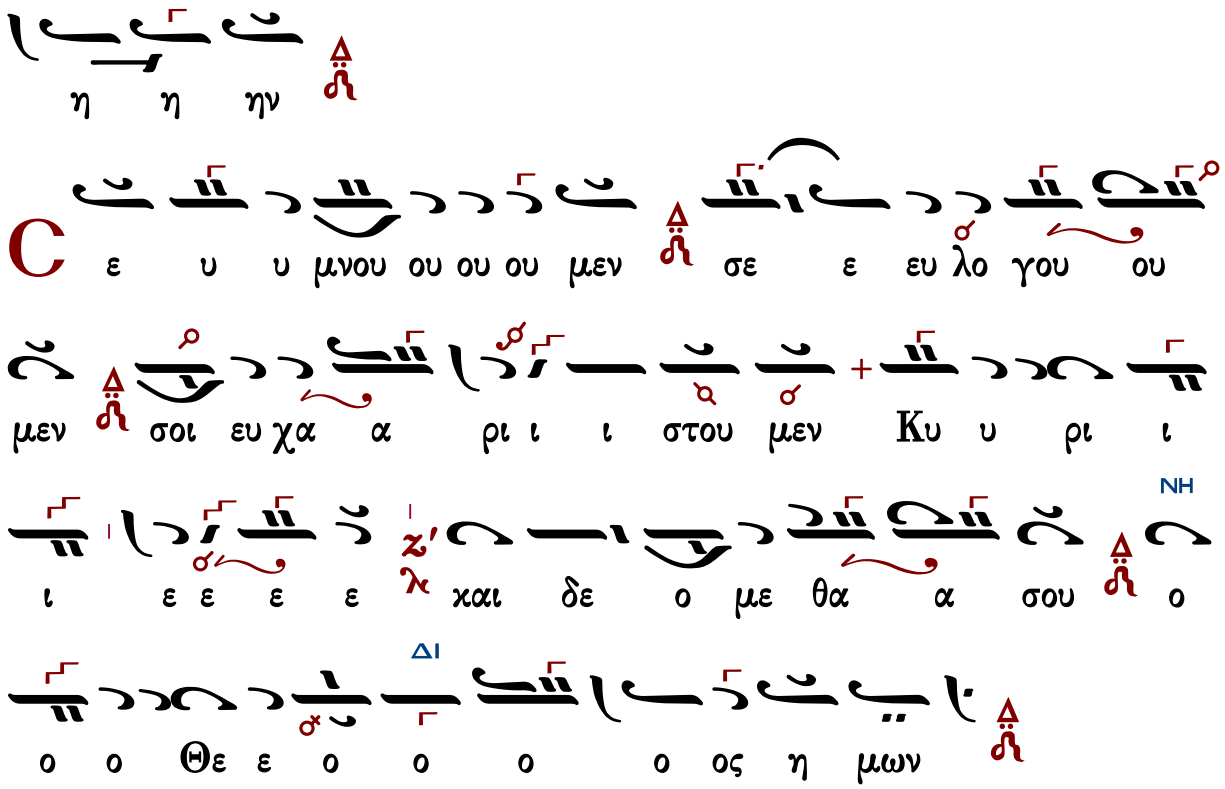

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

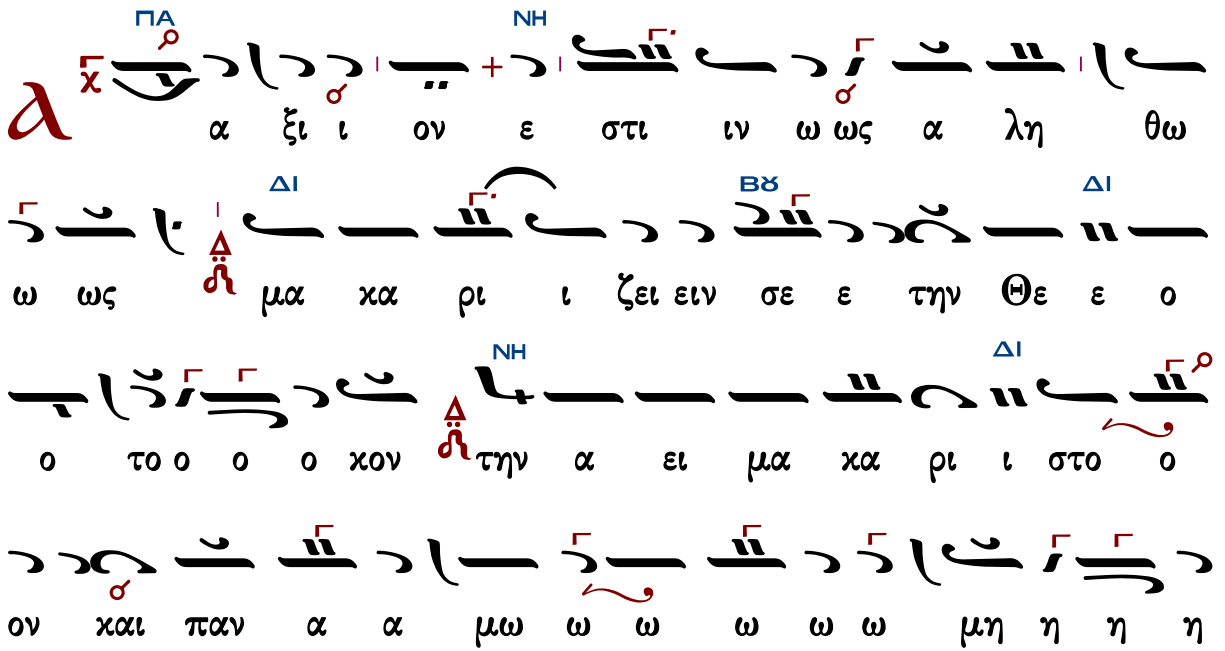

ΝΗ ΔΙ

τον χαι Μη τε ε ρα του ου ου Θε ε ου ου

ου ου ου ου η μων την τι μι ω τε ε ε ε

ρα α αν των Χε ρου ου βι ι ιμ χαι ε εν

δο ο ξο ο ο τε ε εν δο ο ξο ο ο τε ε ε

ΝΗ

ε ραν α συγ χρι ι ι τως τω ων Σε ε ρα α φι ιμ

ΔΙ

τη ην α α α δι α α φθο ο ο ο ο ρω ω

ω ω ως Θε ον Λο ο ο ο γο ον

τε ε ε χου ου ου ου σαν την ο ο ον

ΒΘ

τω ως Θε ε ο ο το ο ο ο χο ον σε με

ΜΕΛ ΔΙ ΓΑ

γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε

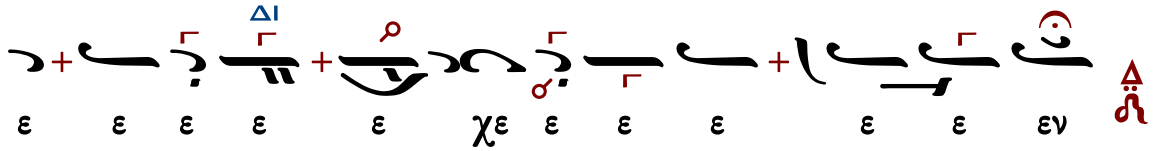

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.298#

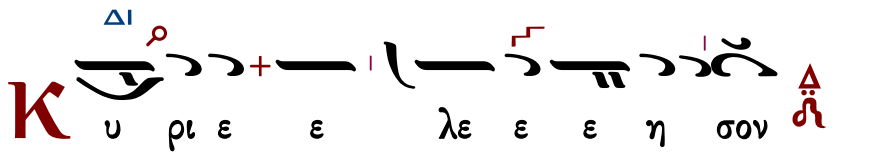

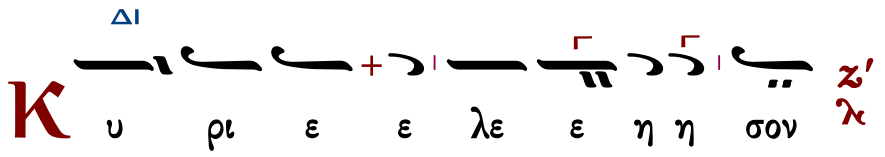

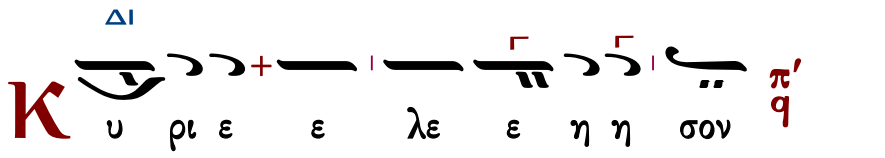

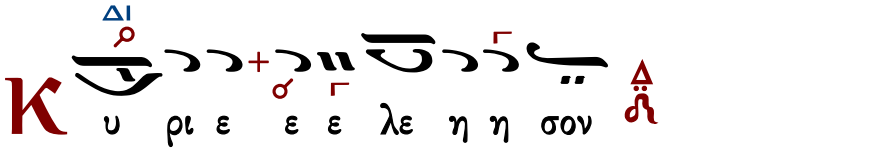

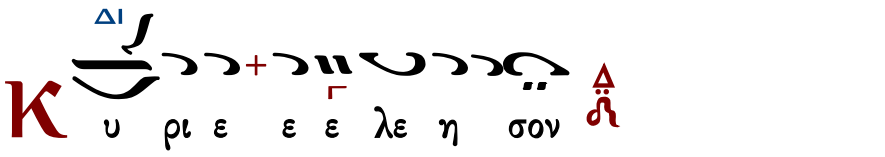

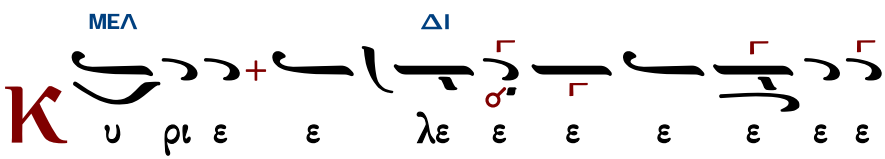

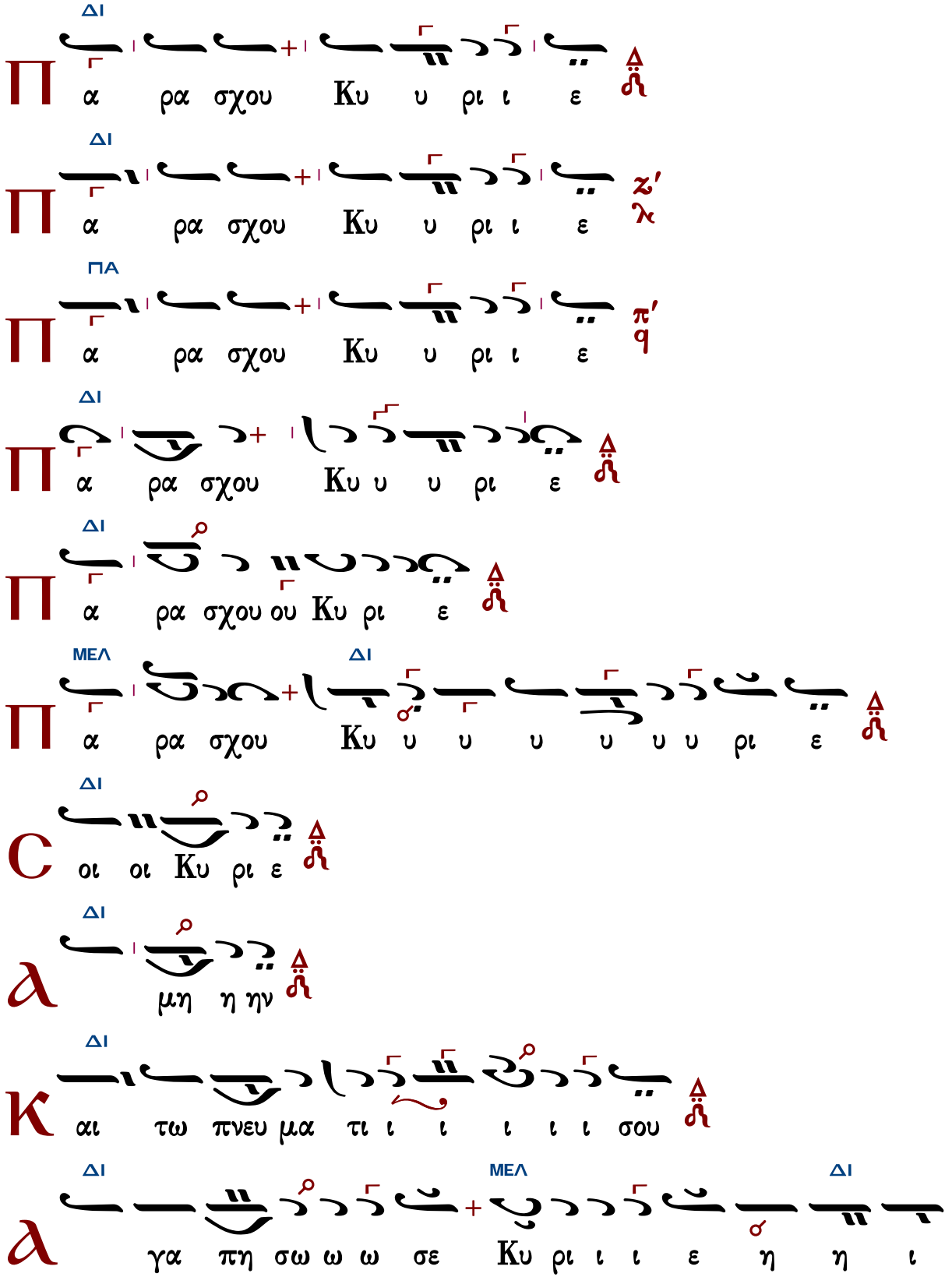
ΔΙ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε
ΔΙ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε ζ' λ
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε π' q
ΔΙ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
ΔΙ
Π α ρα σχου ου Κυ ρι ε
ΜΕΛ ΔΙ
Π α ρα σχου Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ε
ΔΙ
C οι οι Κυ ρι ε
ΔΙ
a μη η ην
ΔΙ
K αι τω πνευ μα τι ι ι ι ι ι σου
ΔΙ ΜΕΛ ΔΙ
a γα πη σω ω ω σε Κυ ρι ι ι ε η η ι

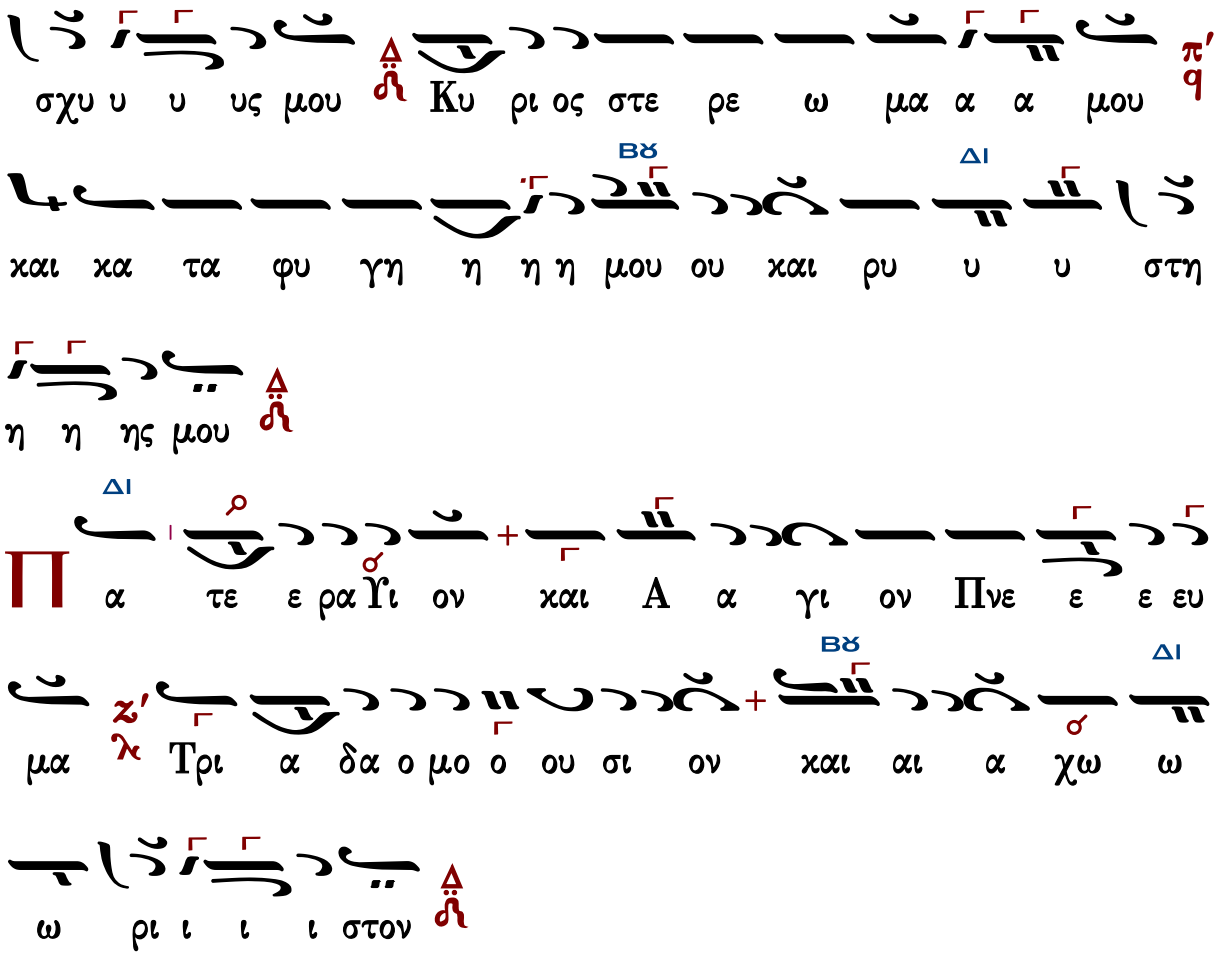

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

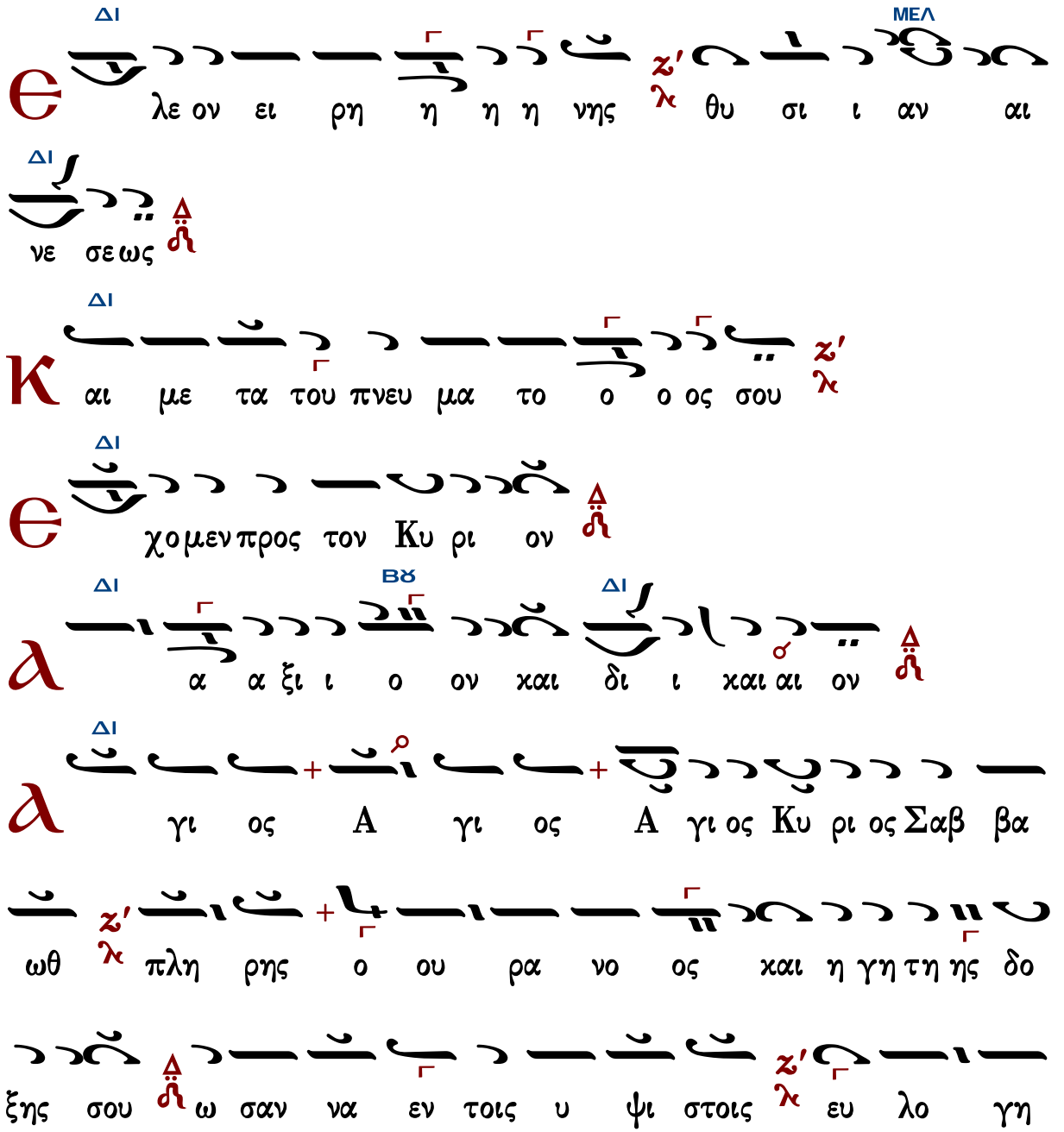

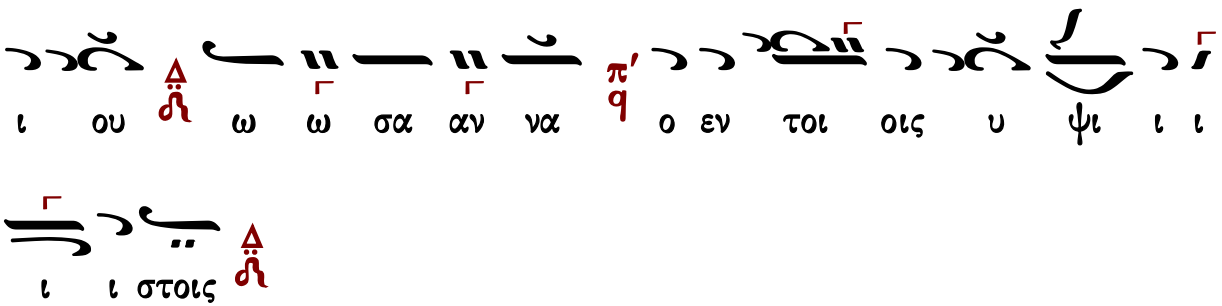

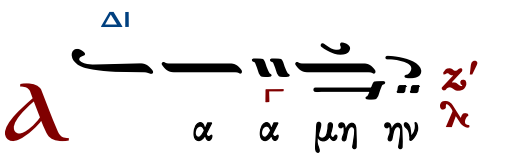

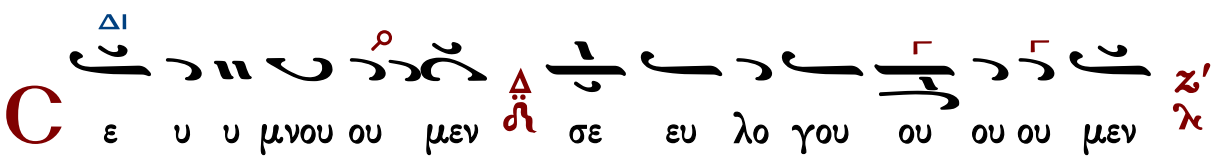

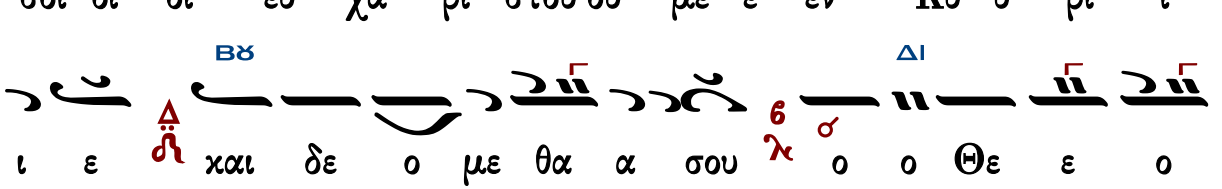

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

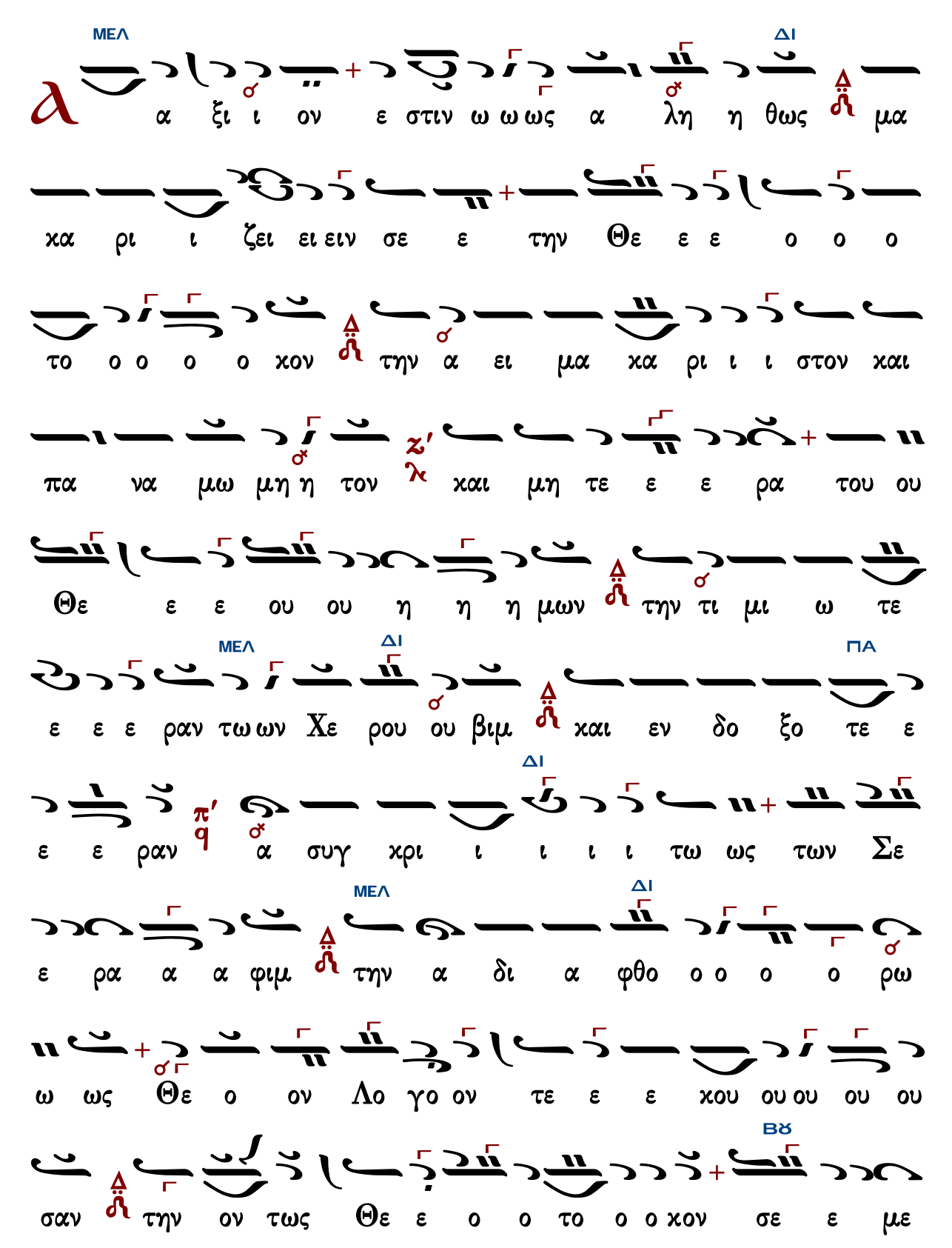
ΜΕΛ
ΔΙ
α ξι ι ον ε στιν ω ω ως α λη η θως μα
κα ρι ι ζει ει ειν σε ε την Θε ε ε ο ο ο
το ο ο ο ο κον την α ει μα κα ρι ι ι στον και
πα να μω μη η τον κ ζ και μη τε ε ε ρα του ου
Θε ε ε ου ου η η η μων την τι μι ω τε
ΜΕΛ
ΔΙ
ΠΑ
ε ε ε ραν τω ων Χε ρου ου βιμ και εν δο ξο τε ε
ΔΙ
ε ε ραν π q α συγ χρι ι ι ι ι τω ως των Σε
ΜΕΛ
ΔΙ
ε ρα α α φιμ την α δι α φθο ο ο ο ο ρω
ω ως Θε ο ον Λο γο ον τε ε ε κου ου ου ου ου
ΒΘ
σαν την ον τως Θε ε ο ο το ο ο κον σε ε με

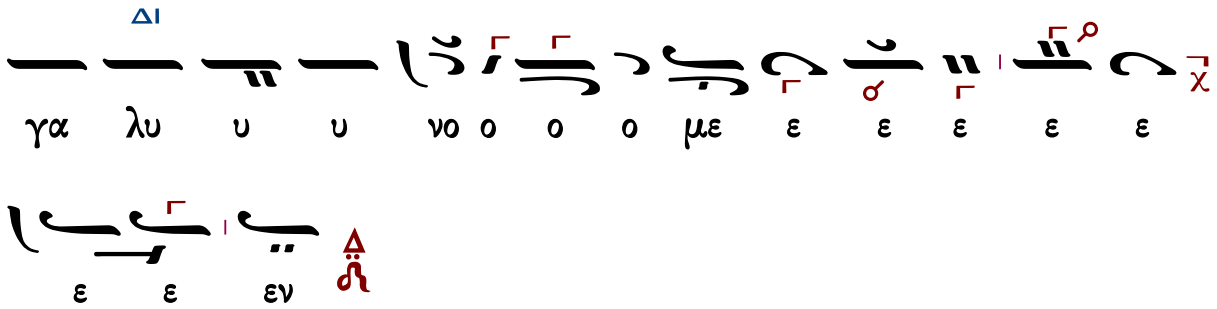

Λυκούργου Ἀγγελόπουλου

Ἦχος

Ι. Μ. Οσίου Γρηγορίου
Άγιος Όρος*

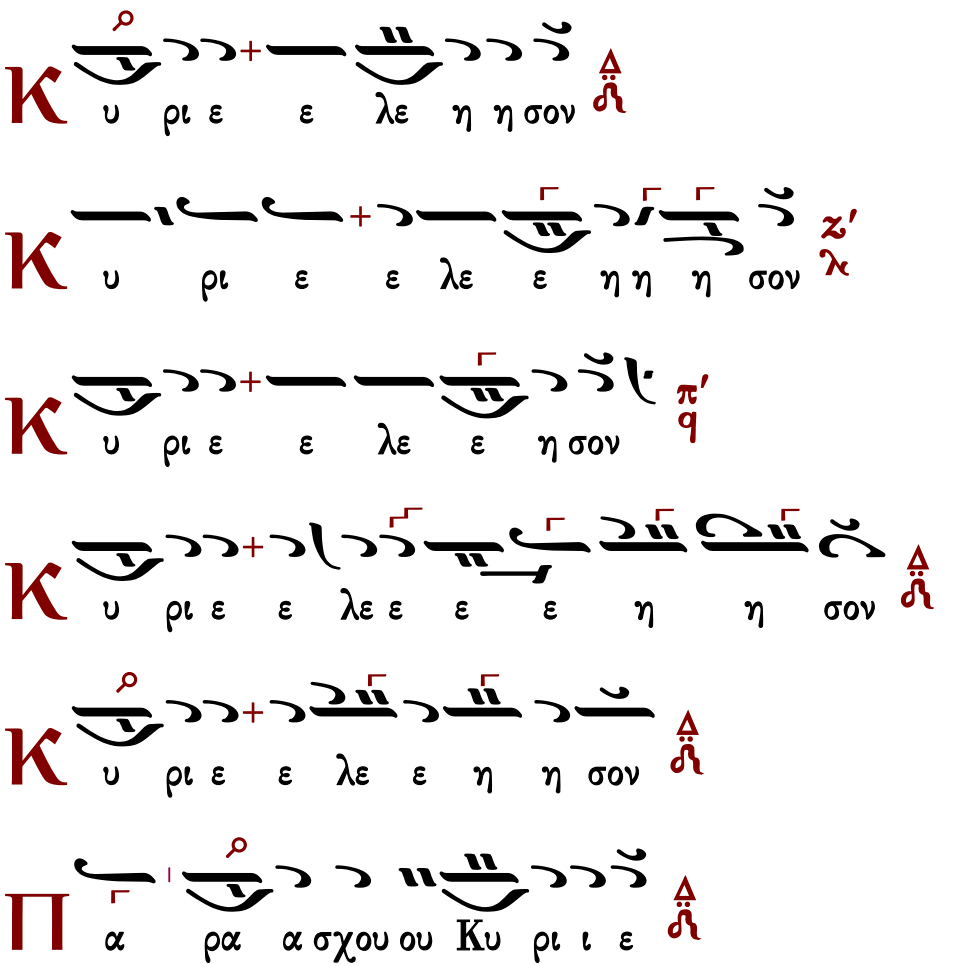

Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ι ε ζ' λ

Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε π' q

Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ι ι ε

Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ υ υ ρι ε

C οι οι Κυ υ ρι ι ε

ⲁ μην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σου

ⲁ α γα α πη η η η η σω ω ω ω σε Κυ υ

ρι ι ε η η ι ι σχυ υ υ υς μου Κυ

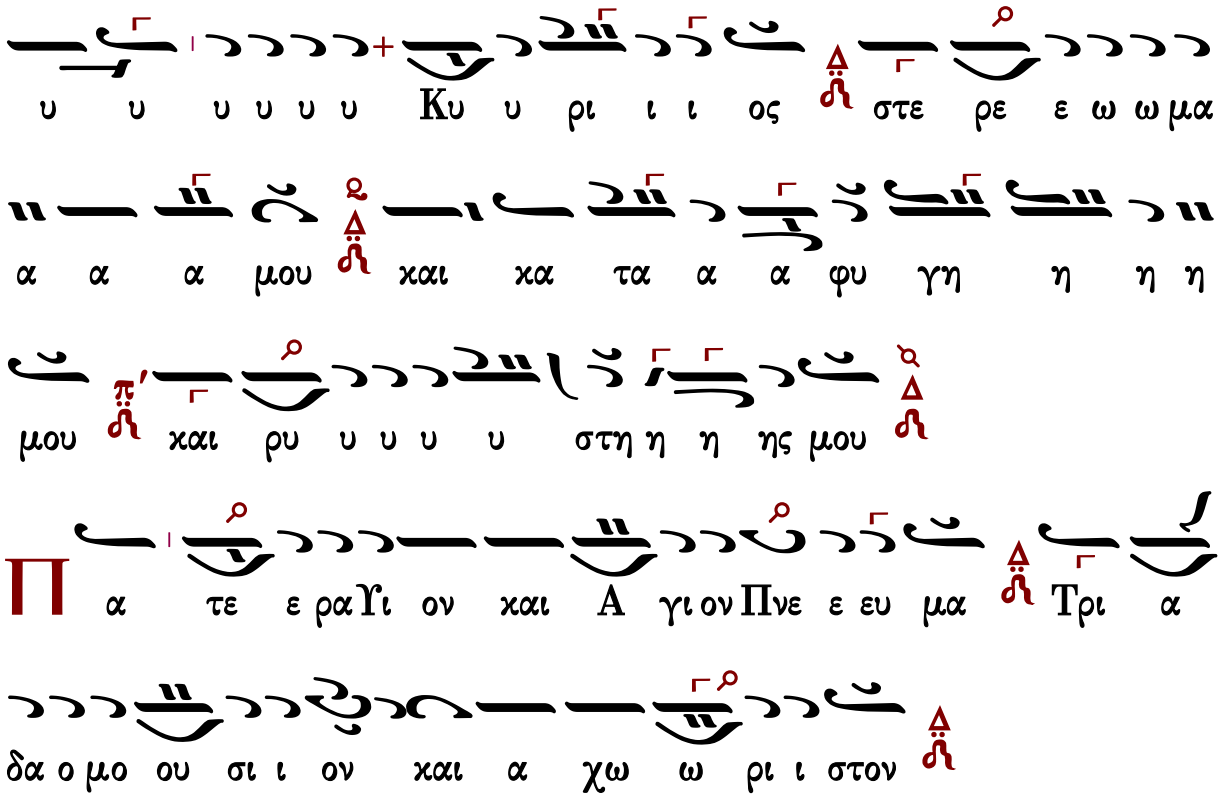

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοχῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

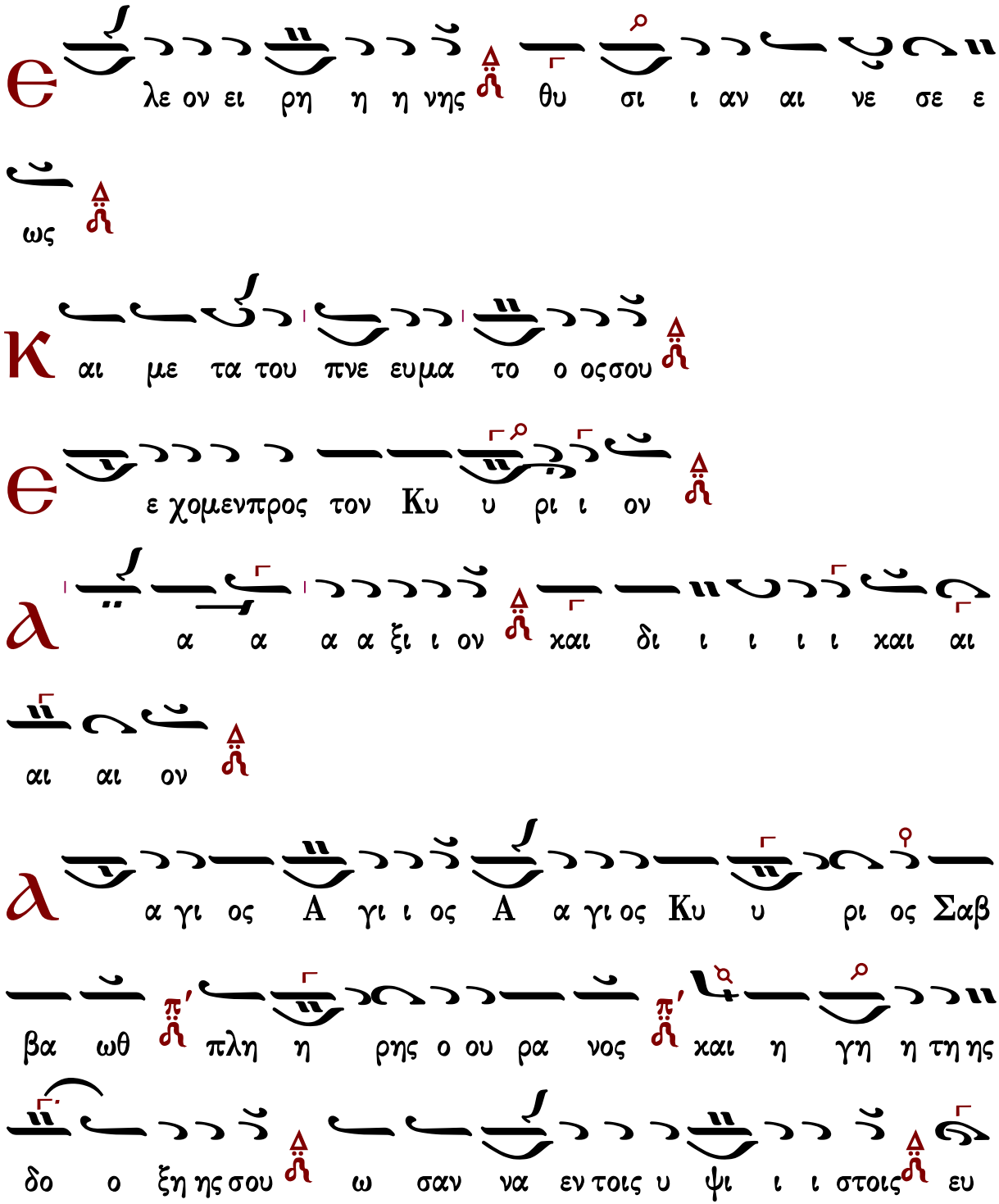

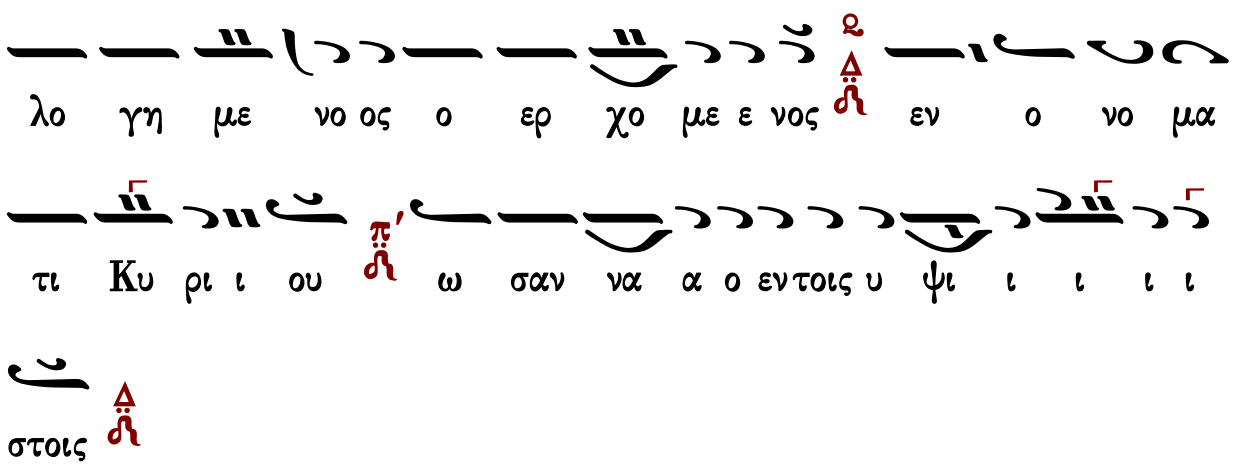

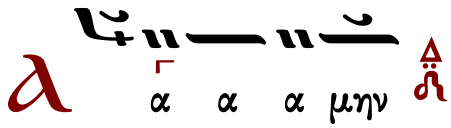

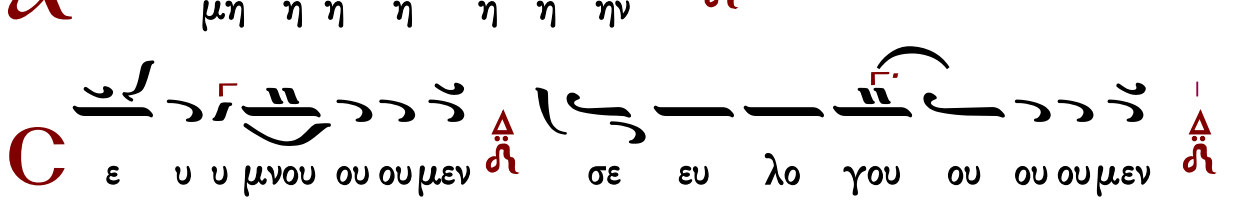

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... Ἰωάννου Ἀρβανίτη

Ἦχος δ΄ Δι

Ιωάννης Αρβανίτης
χειρόγραφο 24 Ιουλίου 1994, ια*

α

α ξι ι ον ε ε στι ιν ω ω ω ως α λη η

θω ω ω ω ως ν΄ μα χα ρι ι ι ζει

ει ει ειν σε την Θε ο ο το ο ο ο χον δ΄

τη ην α΄ ει μα α χα α α α α ρι ι

ι ι στον χαι αι παν α α μω ω μη η η το ον ν΄

χαι μη τε ε ε ρα α α α του Θε ου ου

ου ου ου η η η η μων δ΄ τη ην τι΄ μι ω ω

τε ε ε ραν τω ων Χε ρου ου βι ι ι ι ιμ π΄

χαι αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ρα α α α αν ν΄

α συγ χρι ι ι τω ω ω ως τω ων Σε ε ε

ρα α α α φιμ τη ην α δι α α φθο ο ο

ο ο ρω ω ω ω ως Θε ον λο ο ο

γον τε χου ου ου ου ου σα α α α αν την ο

ον τω ως Θε ο ο το ο ο χο ο ο ο ον σε

ε ε ε ε ε ε με γα λυ υ υ υ υ νο ο

ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε εν

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.229*

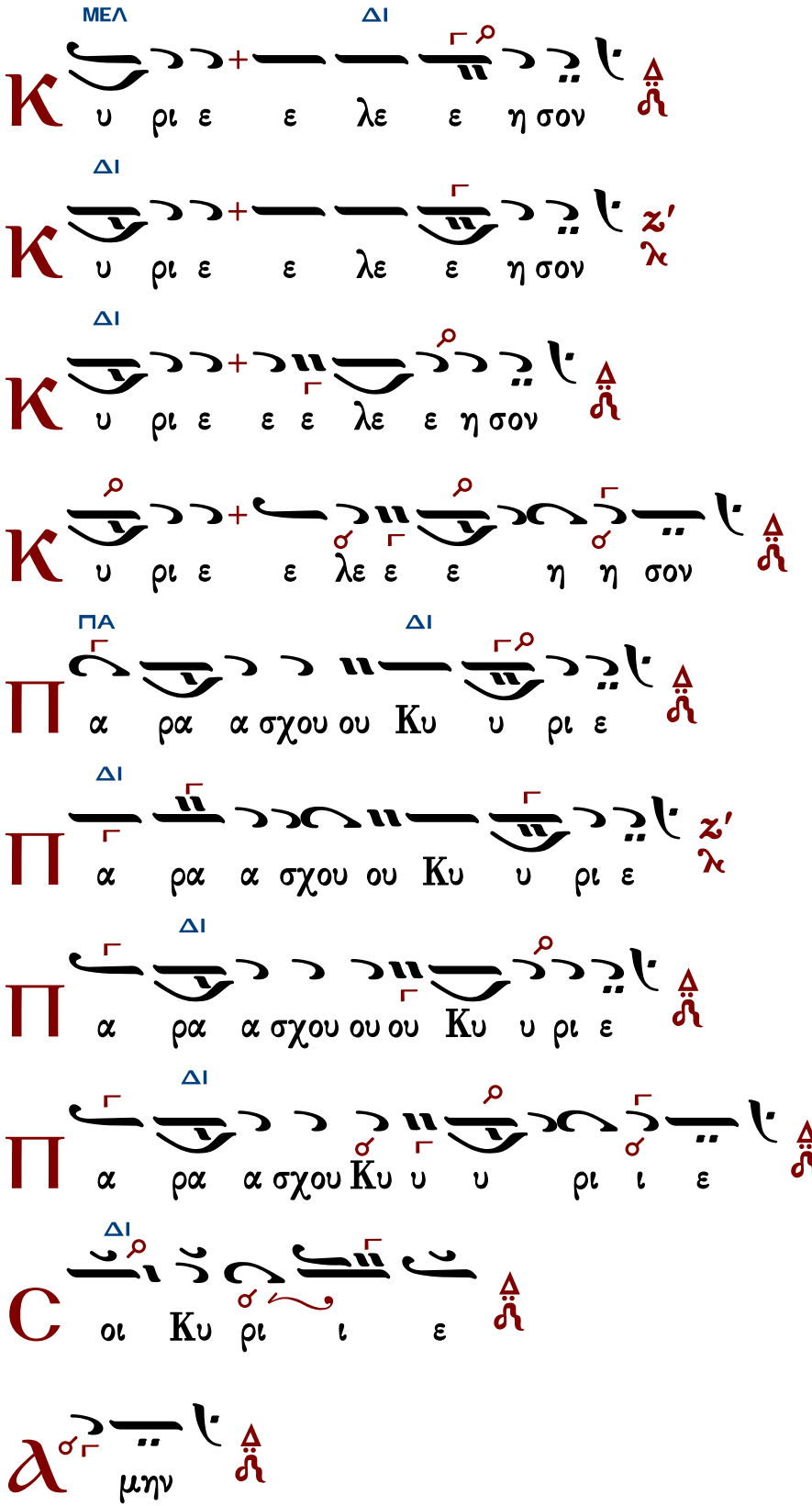
ΜΕΛ
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον
ΠΑ
ΔΙ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
ΔΙ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
ΔΙ
Π α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ε
ΔΙ
Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ι ε
ΔΙ
C οι Κυ ρι ι ε
μην

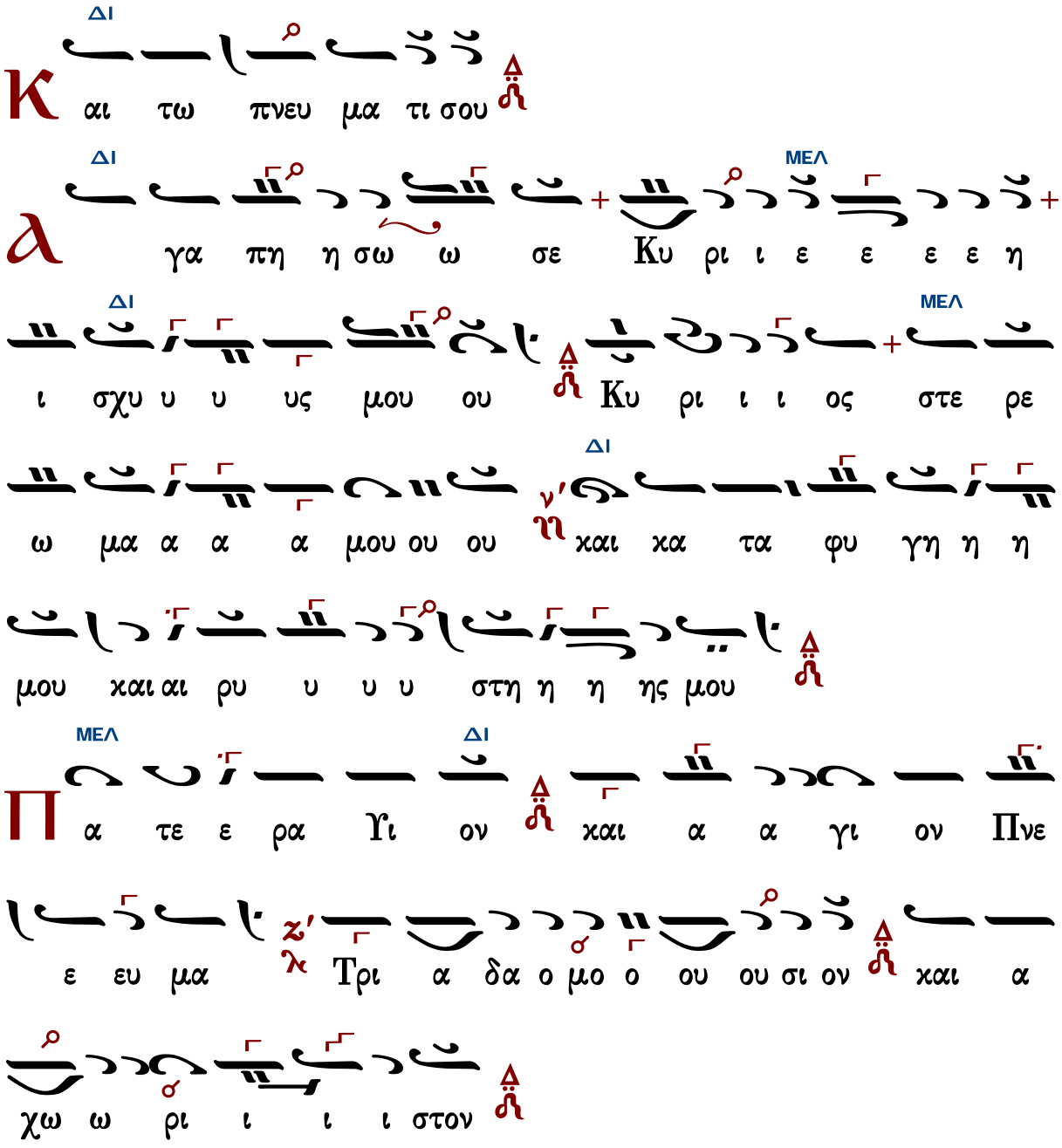

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν

καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

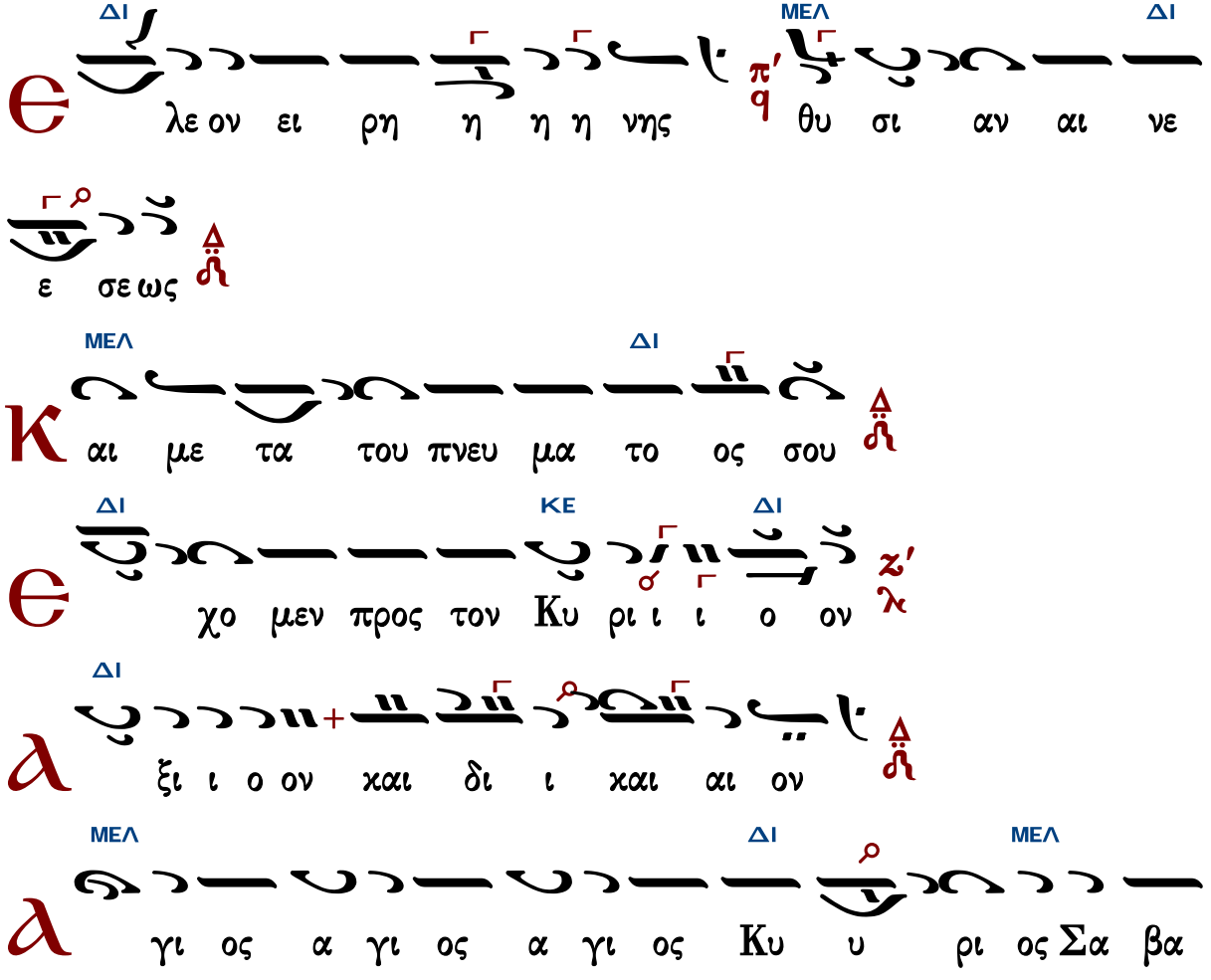

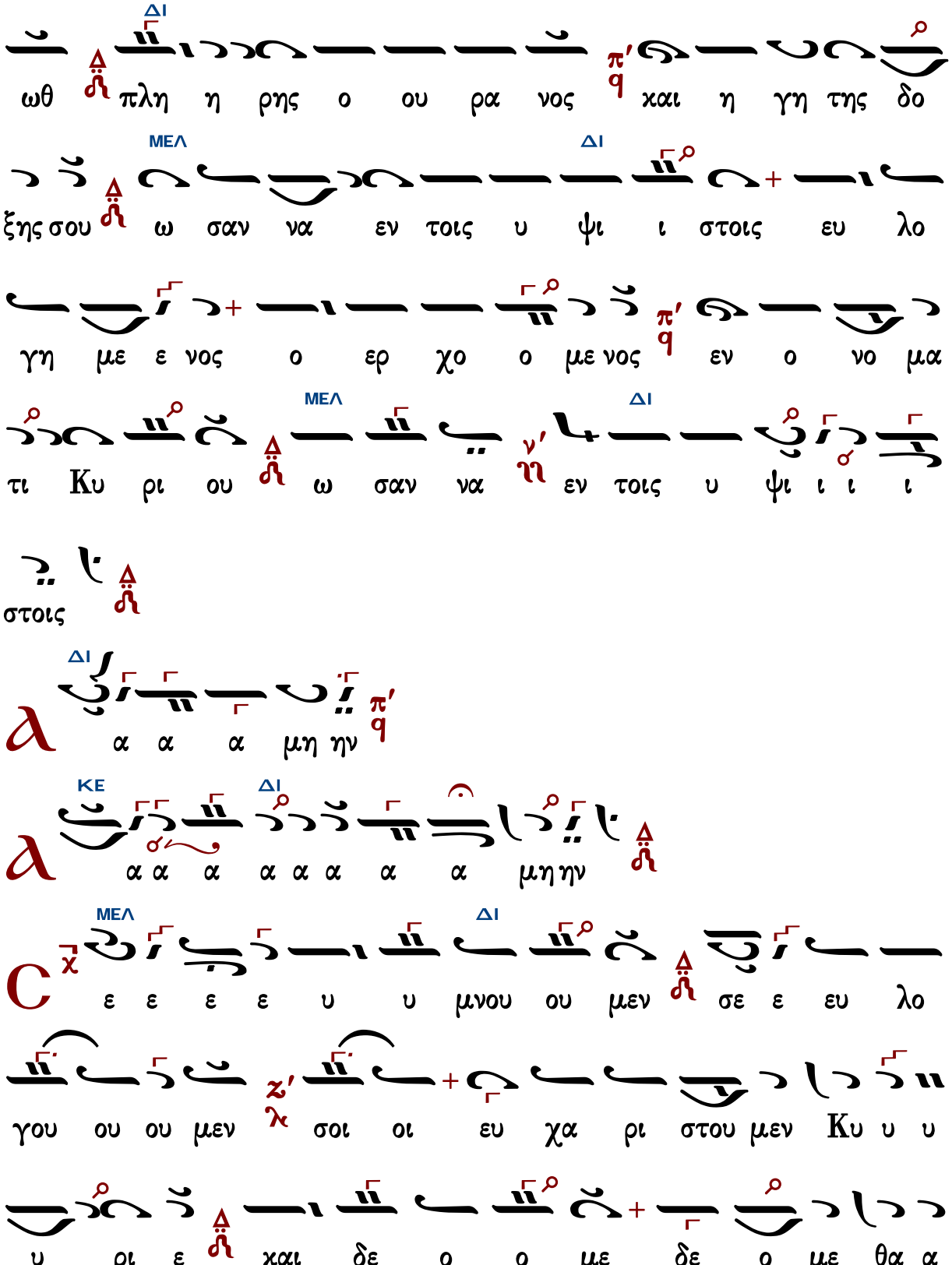
ΔΙ
ωθ πλη η ρης ο ου ρα νος και η γη της δο
ΜΕΛ ΔΙ
ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο
γη με ε νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα
ΜΕΛ ΔΙ
τι Κυ ρι ου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι ι
στοις
ΔΙ
α α α μη ην
ΚΕ ΔΙ
α α α α α α α α μη ην
ΜΕΛ ΔΙ
ε ε ε ε υ υ μνου ου μεν σε ε ευ λο
γου ου ου μεν σοι οι ευ χα ρι στου μεν Κυ υ υ
υ ρι ε και δε ο ο με δε ο με θα α

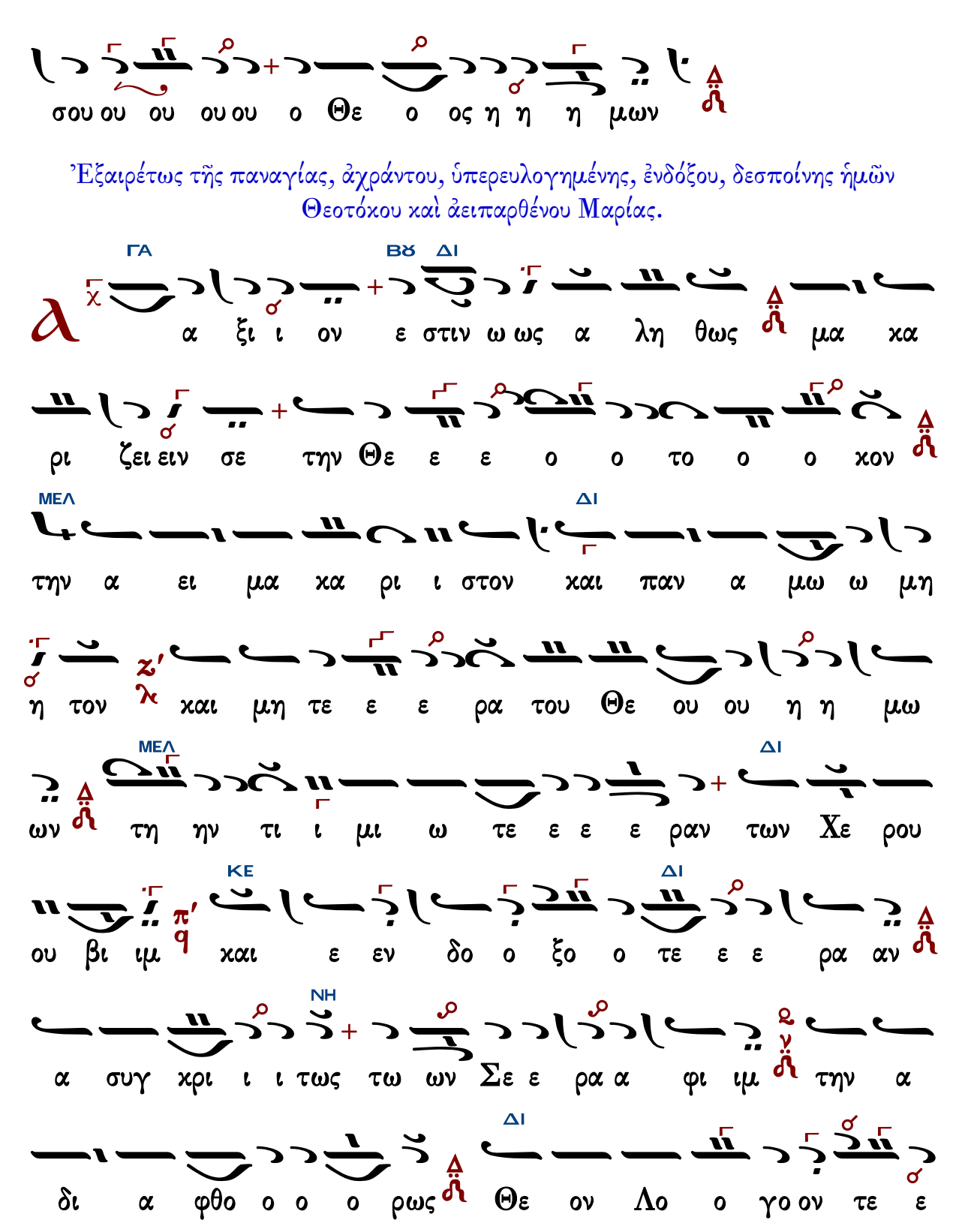
σου ου ου ου ου ο Θε ο ος η η η μων
Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.
ΓΑ
ΒΫ
ΔΙ
α ξι ι ον ε στιν ω ως α λη θως μα κα
ρι ζει ειν σε την Θε ε ε ο ο το ο ο κον
ΜΕΛ
ΔΙ
την α ει μα κα ρι ι στον και παν α μω ω μη
η τον κ' λ' και μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η μω
ΜΕΛ
ΔΙ
ων τη ην τι ι μι ω τε ε ε ραν των Χε ρου
ΚΕ
ΔΙ
ου βι ιμ π' q' και ε εν δο ο ξο ο τε ε ε ρα αν
ΝΗ
α συγ χρι ι ι τως τω ων Σε ε ρα α φι ιμ ϩ ν ϭ την α
ΔΙ
δι α φθο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο γο ον τε ε

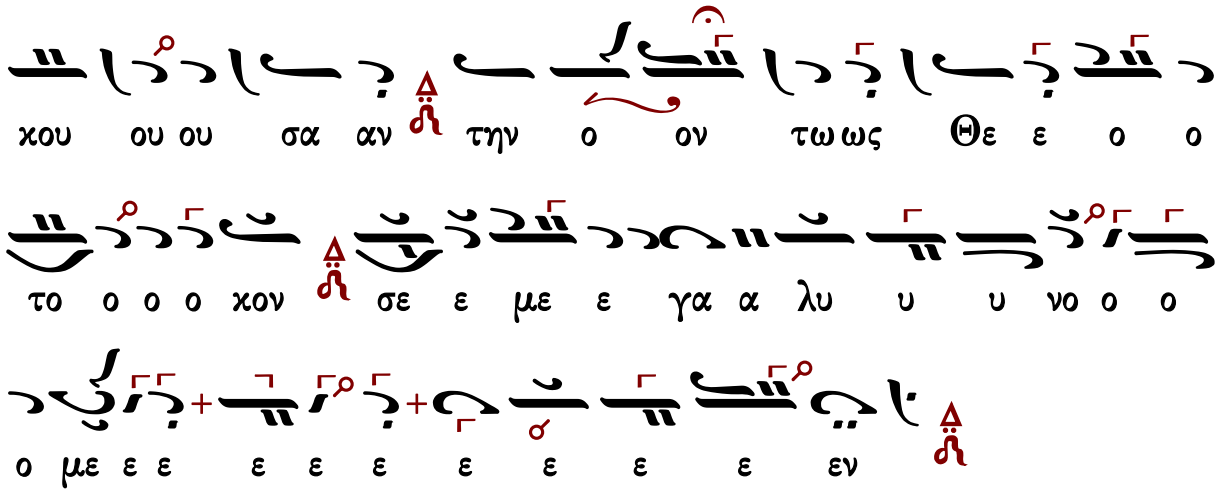

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ΄ Θεία Λειτουργία 2006 σ.300*

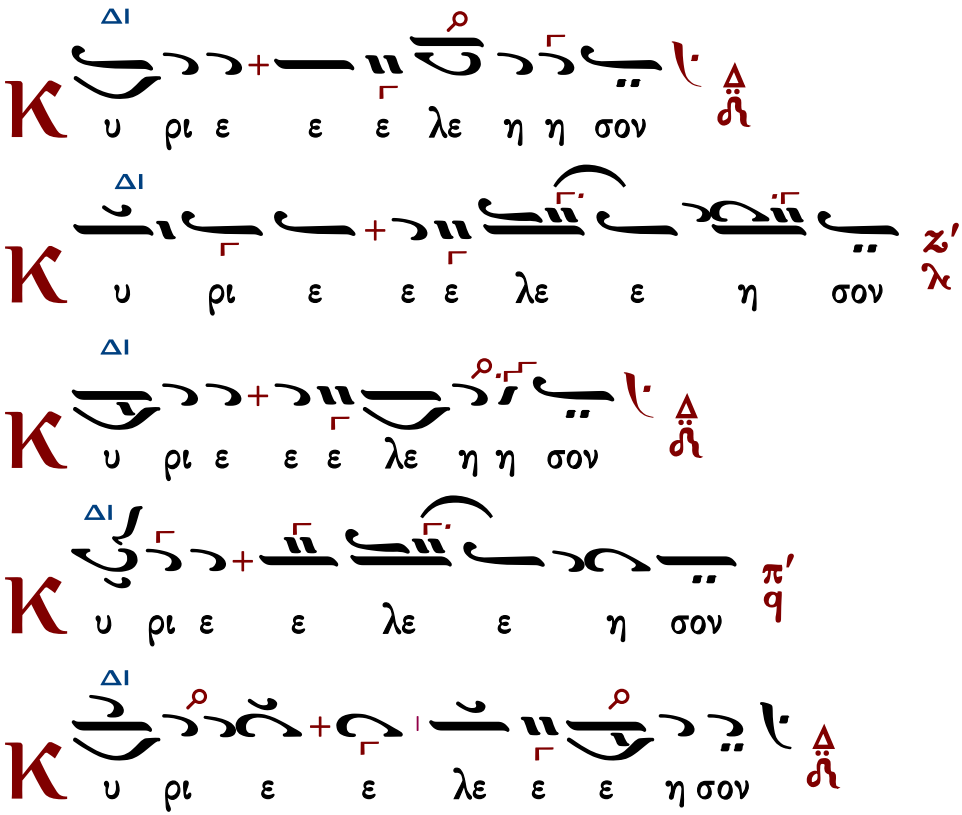

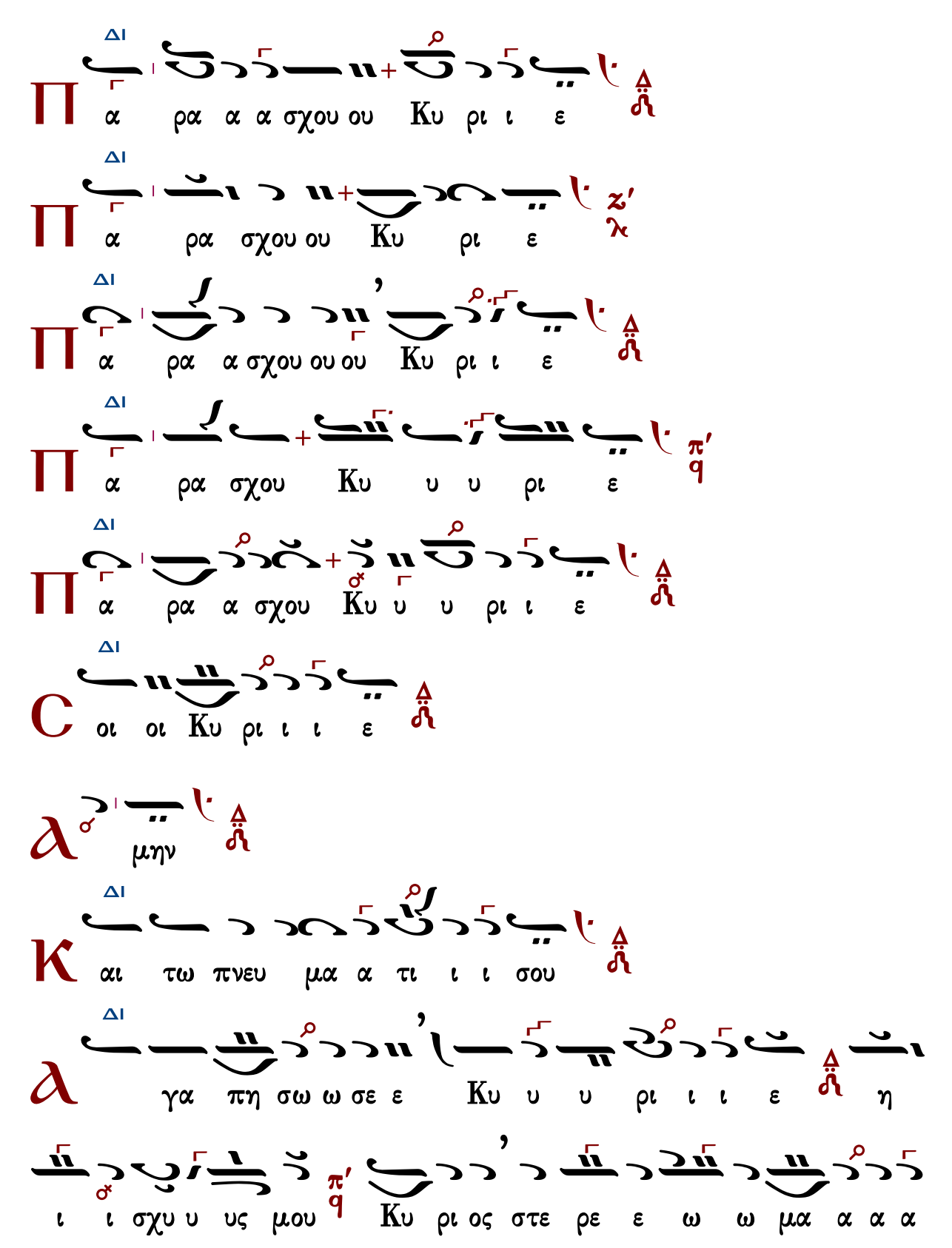
Π α ρα α α σχου ου Κυ ρι ι ε
Π α ρα σχου ου Κυ ρι ε
Π α ρα α σχου ου ου Κυ ρι ι ε
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ι ε
C οι οι Κυ ρι ι ι ε
A μην
K αι τω πνευ μα α τι ι ι σου
A γα πη σω ω σε ε Κυ υ υ ρι ι ι ε η
ι ι σχυ υ υς μου Κυ ρι ος στε ρε ε ω ω μα α α α

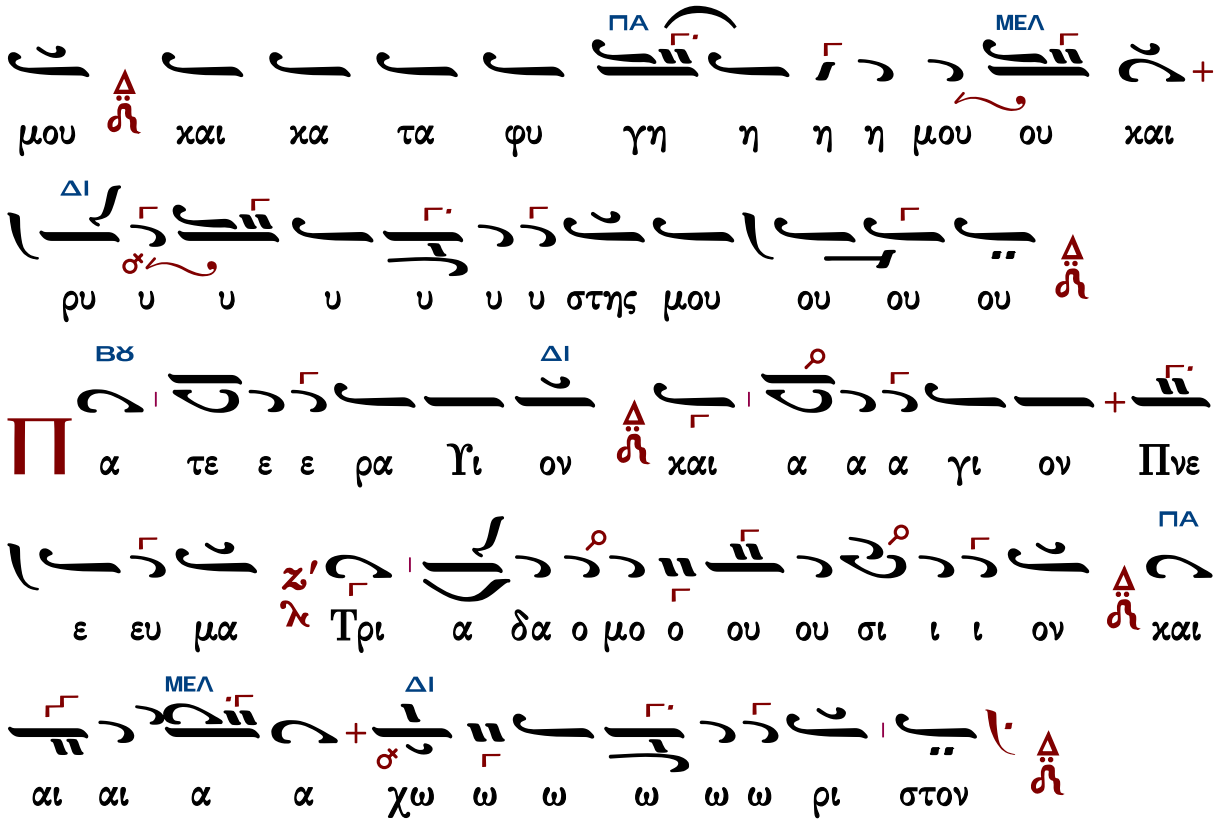

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

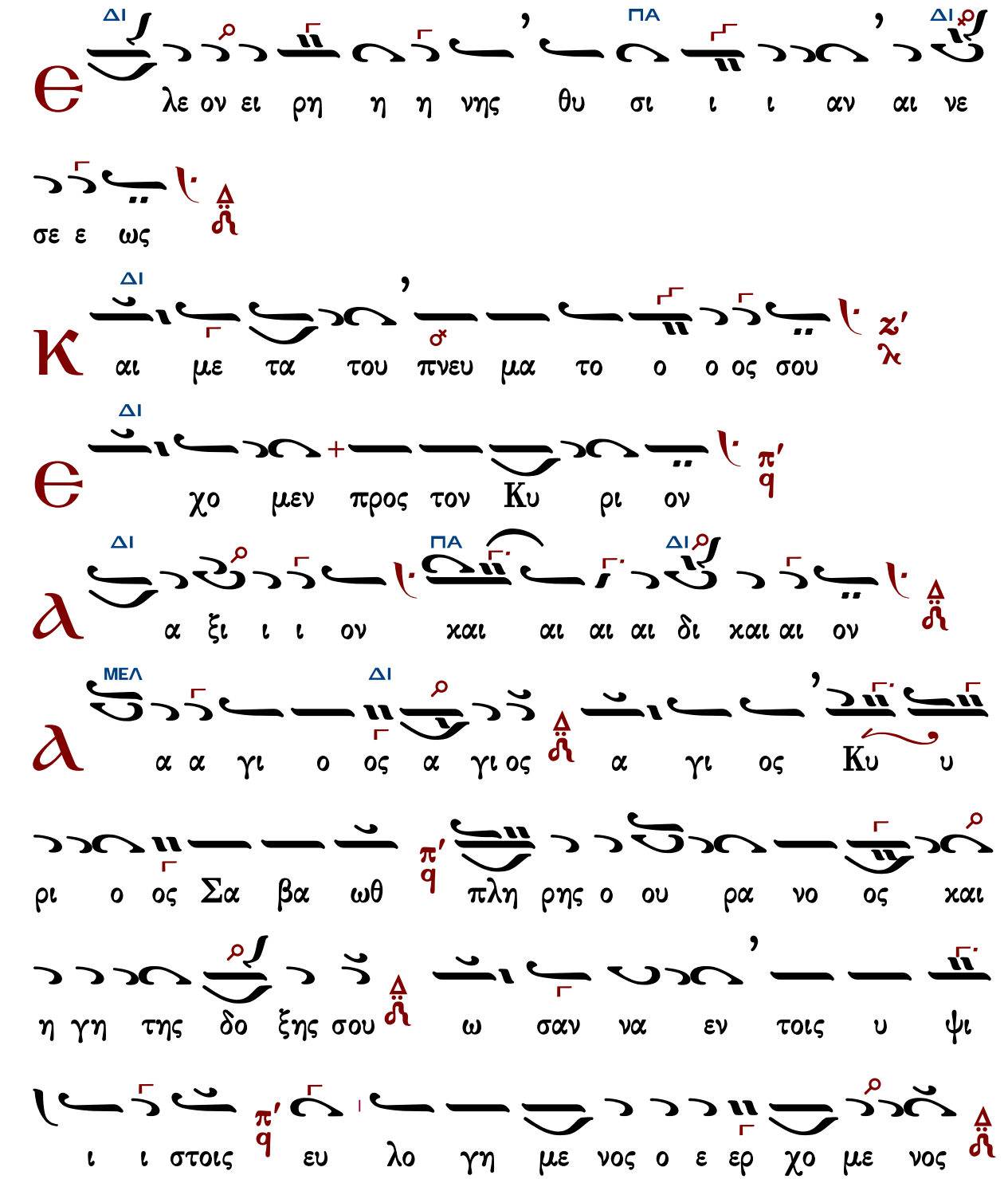

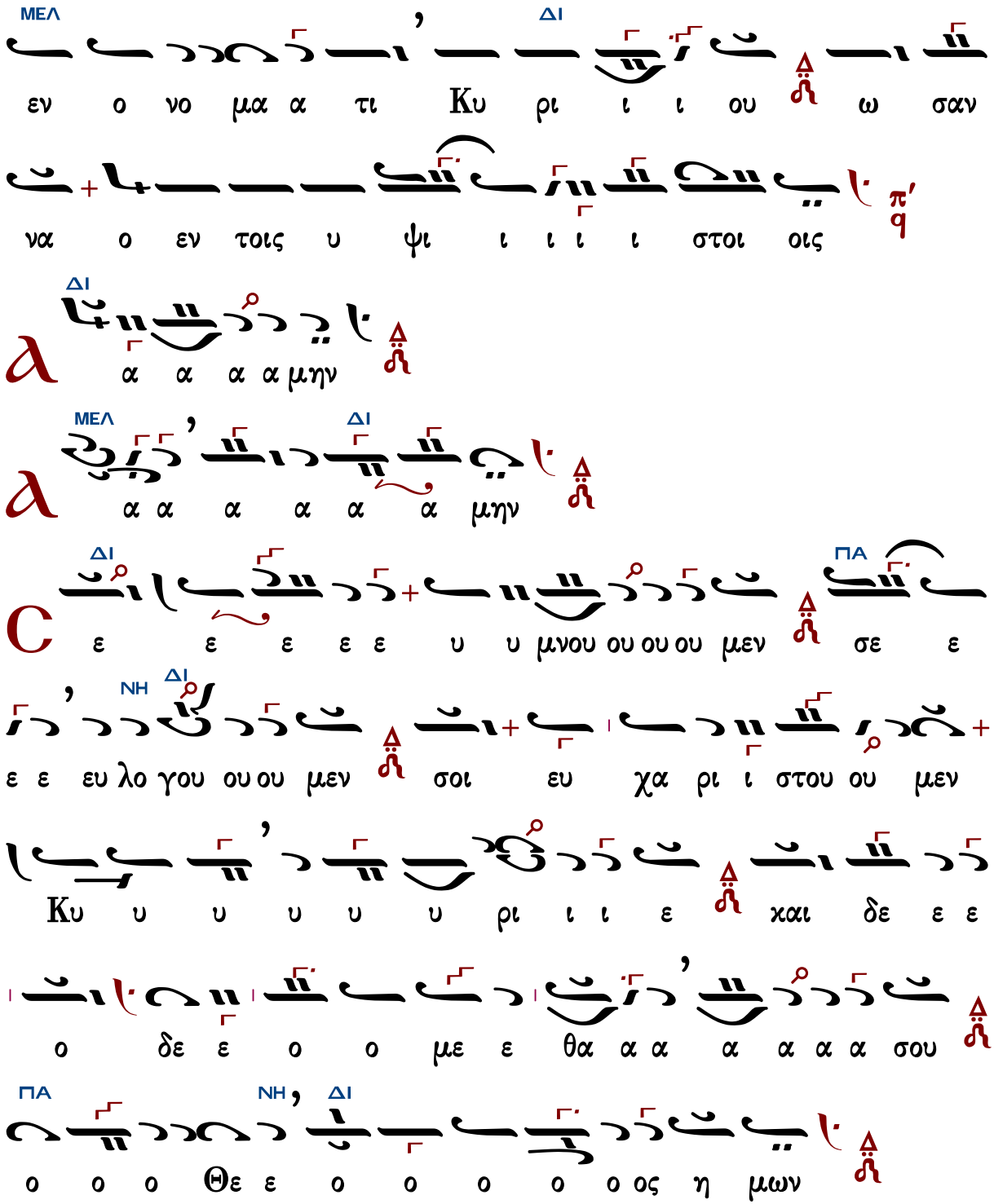

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

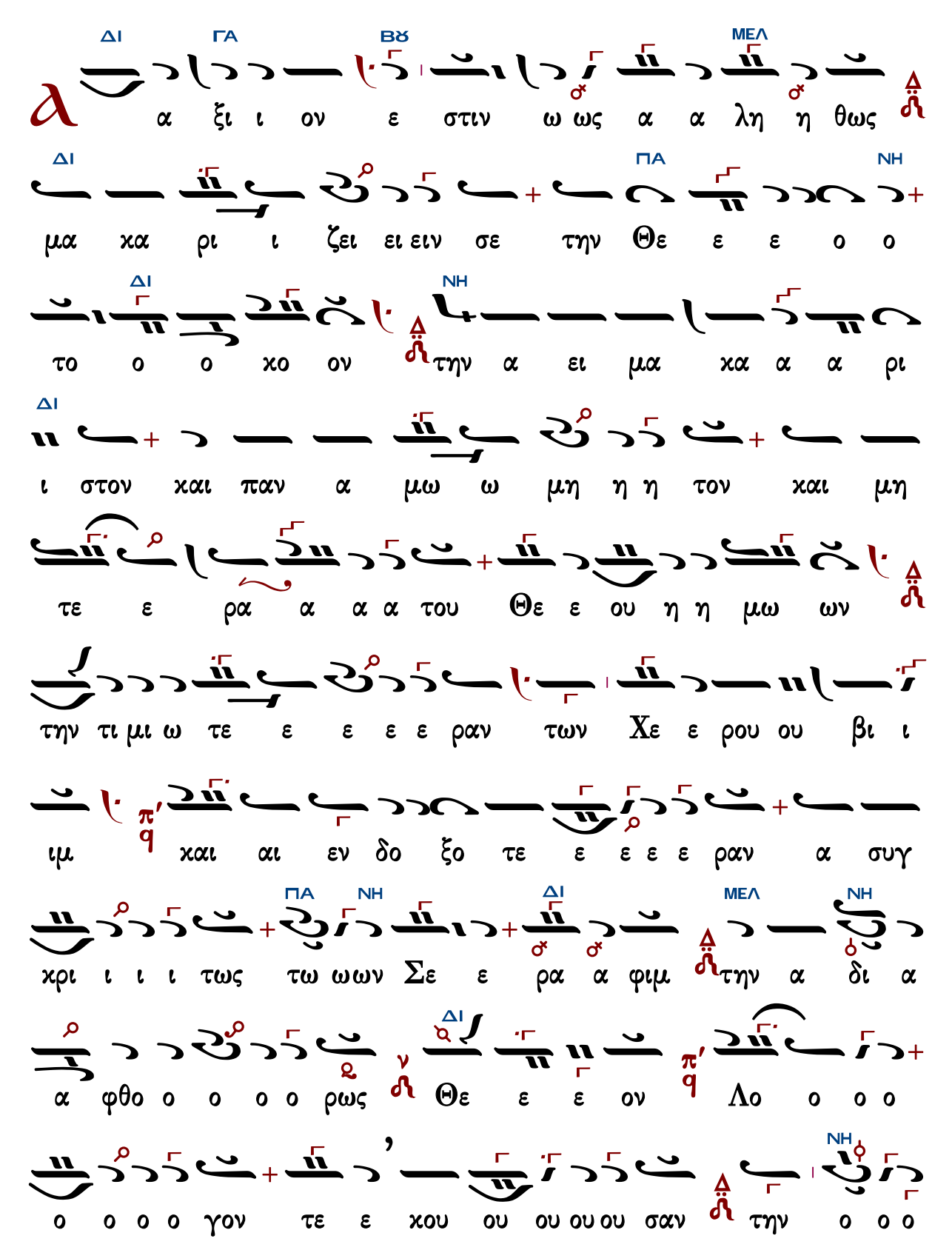
ΔΙ ΓΑ ΒϪ ΜΕΛ
α ξι ι ον ε στιν ω ως α α λη η θως
ΔΙ ΠΑ ΝΗ
μα χα ρι ι ζει ει ειν σε την Θε ε ε ο ο
ΔΙ ΝΗ
το ο ο χο ον την α ει μα χα α α ρι
ΔΙ
ι στον χαι παν α μω ω μη η η τον χαι μη
τε ε ρα α α α του Θε ε ου η η μω ων
την τι μι ω τε ε ε ε ε ραν των Χε ε ρου ου βι ι
ιμ χαι αι εν δο ξο τε ε ε ε ε ραν α συγ
ΔΙ ΜΕΛ ΝΗ
χρι ι ι ι τως τω ωων Σε ε ρα α φιμ την α δι α
ΠΑ ΝΗ ΔΙ
α φθο ο ο ο ο ρως Θε ε ε ον Λο ο ο ο
ΝΗ
ο ο ο ο γον τε ε χου ου ου ου ου σαν την ο ο ο

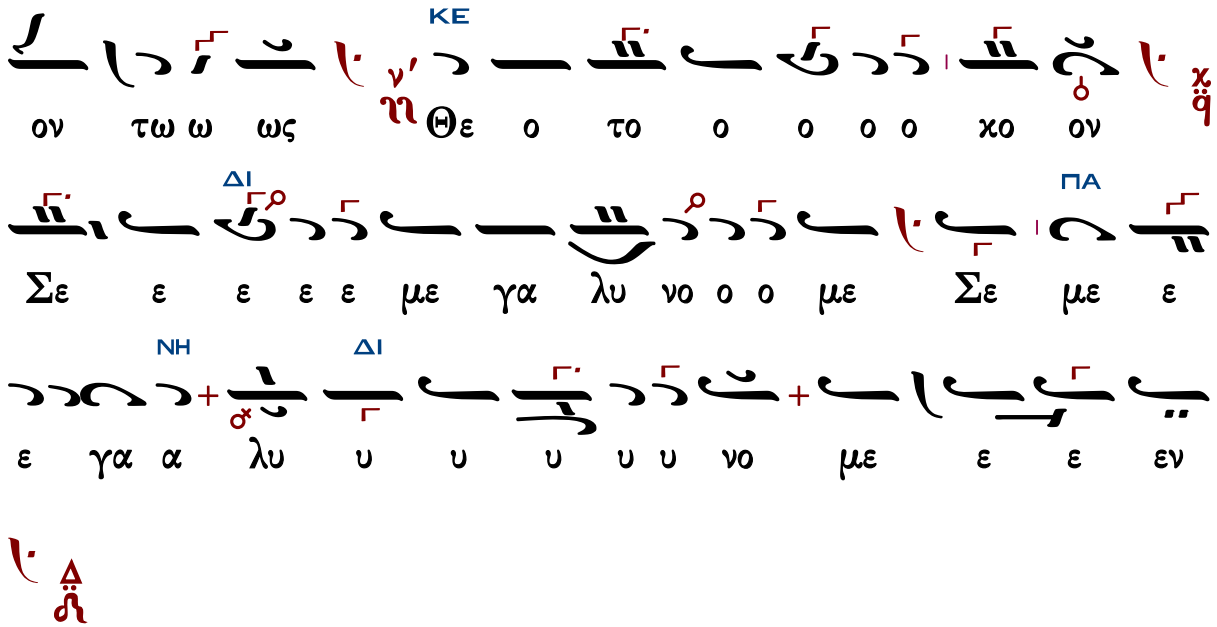

Χαραλάμπους Παπανικολάου

«Κύριε ἐλέησον» Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Βȣ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.292#

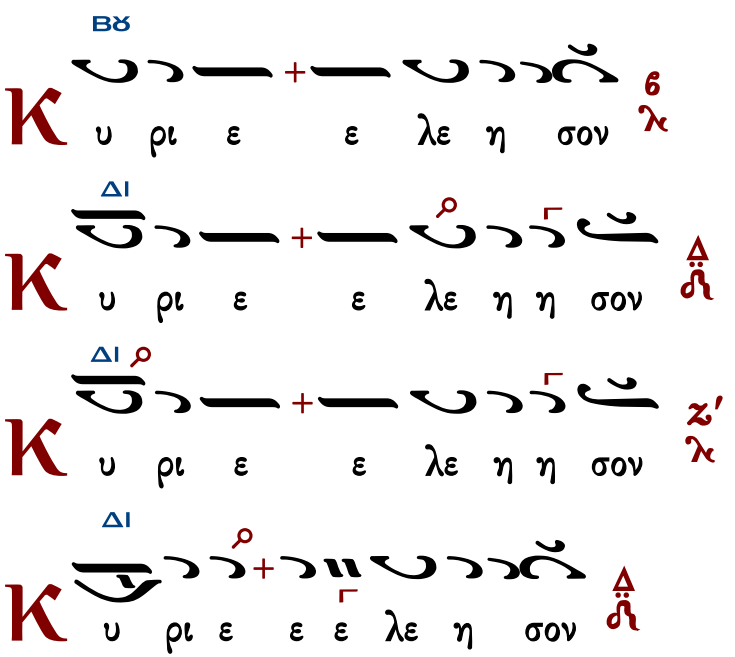

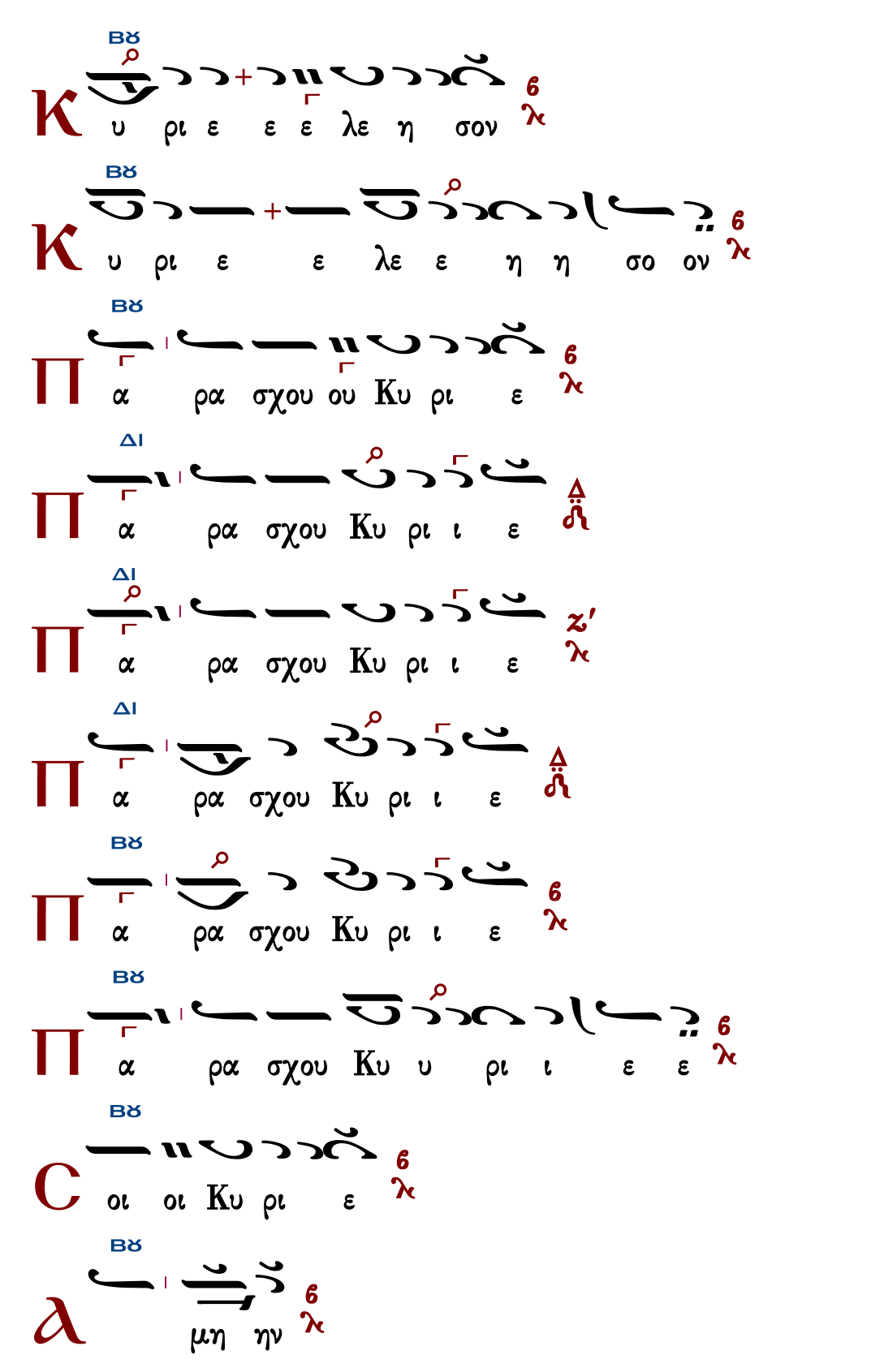
Κ
Βϛ
υ ρι ε ε ε λε η σον
6
Κ
Βϛ
υ ρι ε ε λε ε η η σο ον
6
Π
Βϛ
α ρα σχου ου Κυ ρι ε
6
Π
ΔΙ
α ρα σχου Κυ ρι ι ε
Π
ΔΙ
α ρα σχου Κυ ρι ι ε
ϛ'
Π
ΔΙ
α ρα σχου Κυ ρι ι ε
Π
Βϛ
α ρα σχου Κυ ρι ι ε
6
Π
Βϛ
α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε ε
6
C
Βϛ
οι οι Κυ ρι ε
6
λ
Βϛ
μη ην
6

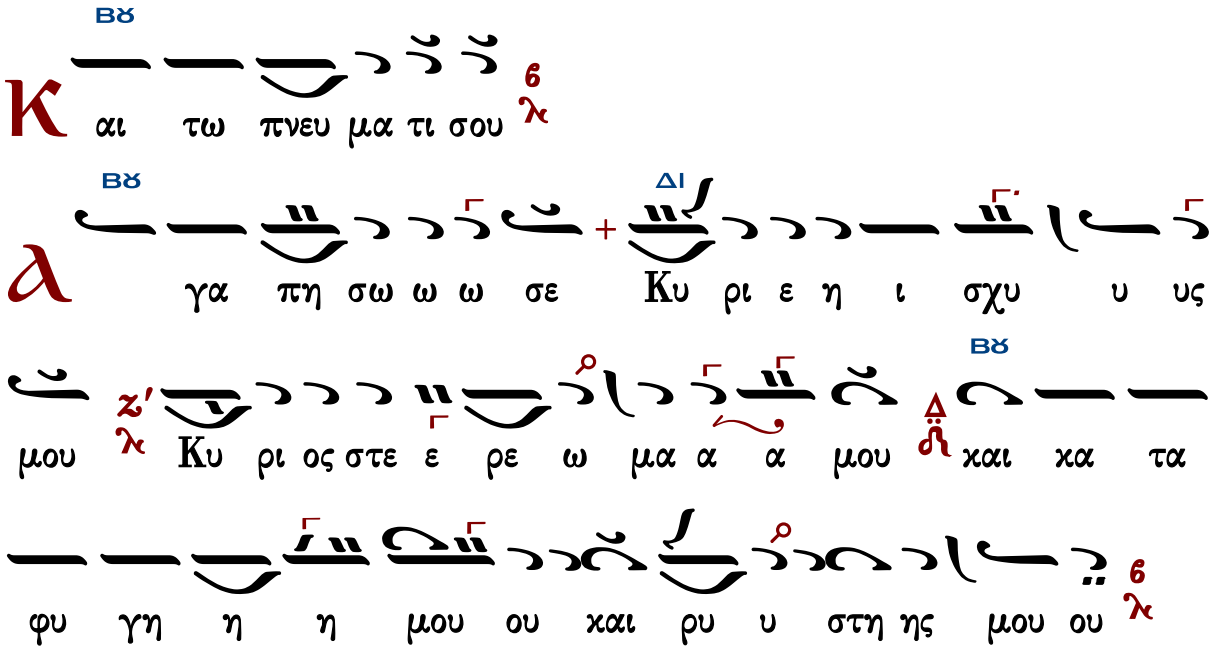

Χαραλ. Παπανικολάου

Ἦχος Βȣ

Χαραλάμπους Παπανικολάου
Ανθοδέσμη Εκκλησιαστικής Μουσικής
1905 σ.146#

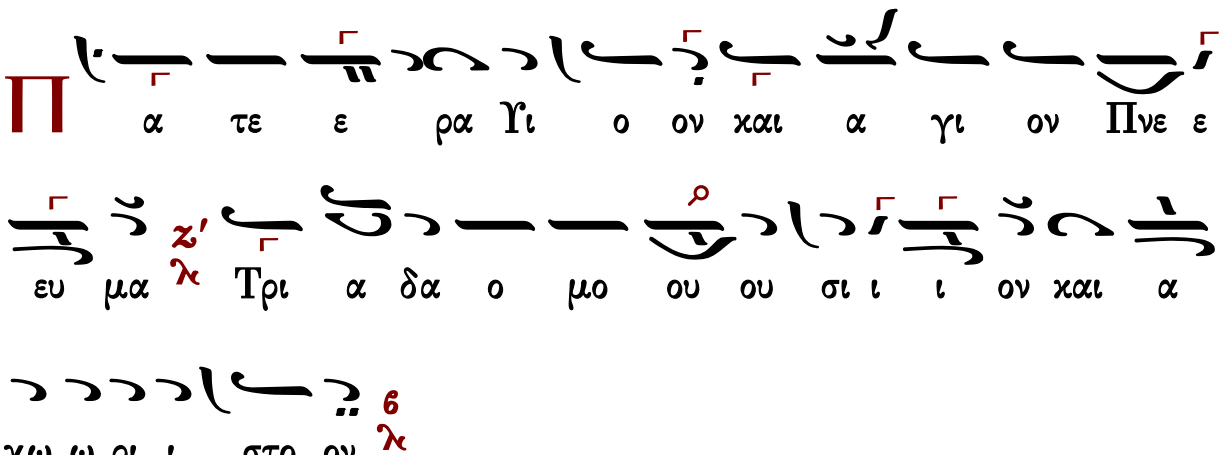

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

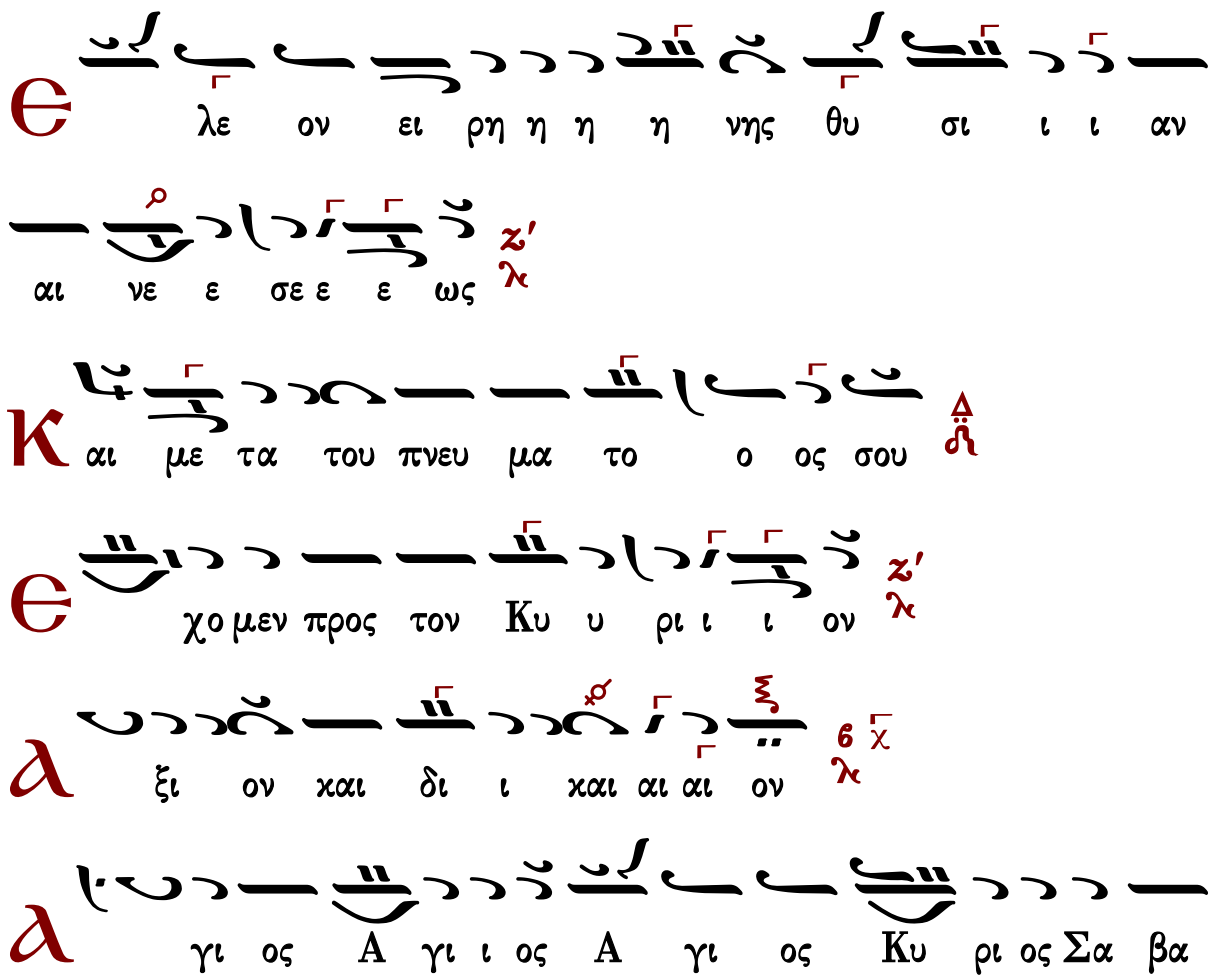

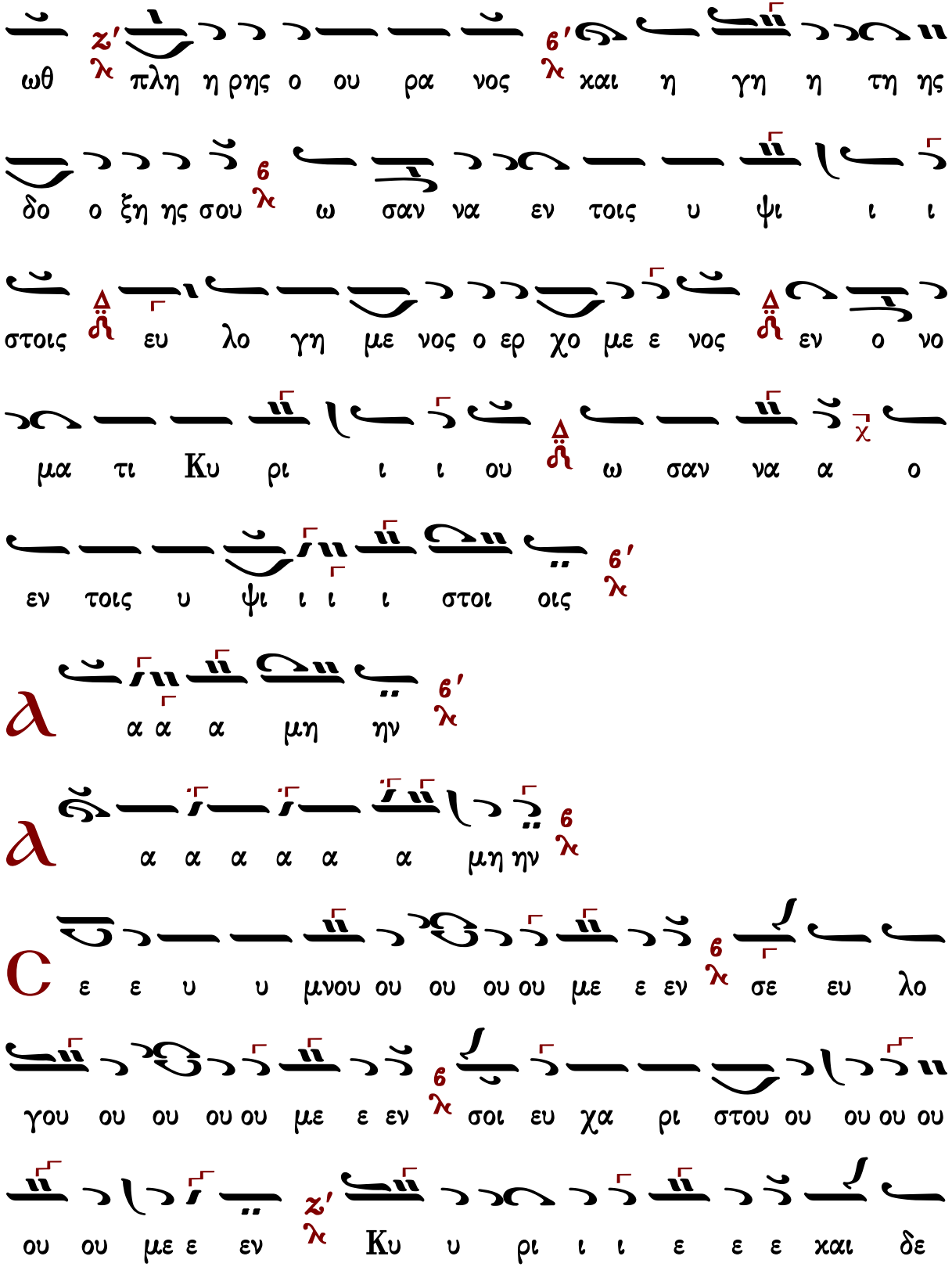
ωθ πλη η ρης ο ου ρα νος και η γη η τη ης
δο ο ξη ης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι
στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο με ε νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν να α ο
εν τοις υ ψι ι ι ι στοι οις
α α α μη ην
α α α α α α μη ην
C ε ε υ υ μνου ου ου ου ου με ε εν σε ευ λο
γου ου ου ου ου με ε εν σοι ευ χα ρι στου ου ου ου ου
ου ου με ε εν Κυ υ ρι ι ι ε ε ε και δε

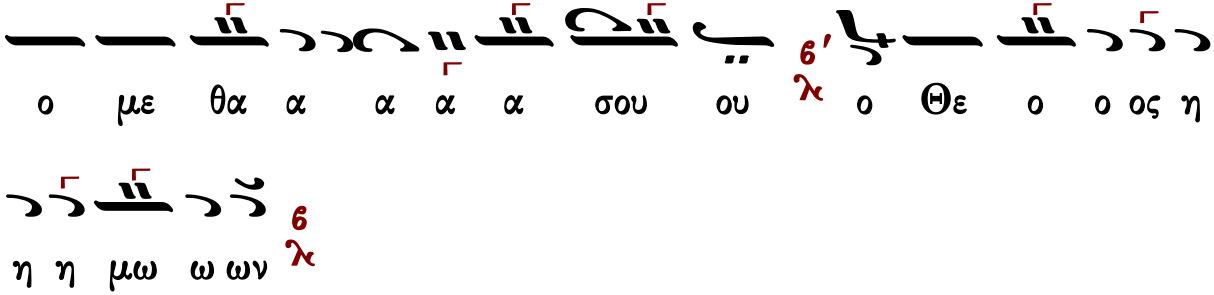

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... (λέγετος)

Θεοδώρου Φωκαέως	Κυριαζῆ Χρυσοπολίτου

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος Βȣ

Θεοδώρου Φακαέως
Ταμείον Ανθολογίας
Θ. Λειτουργία 1834 σ.300#

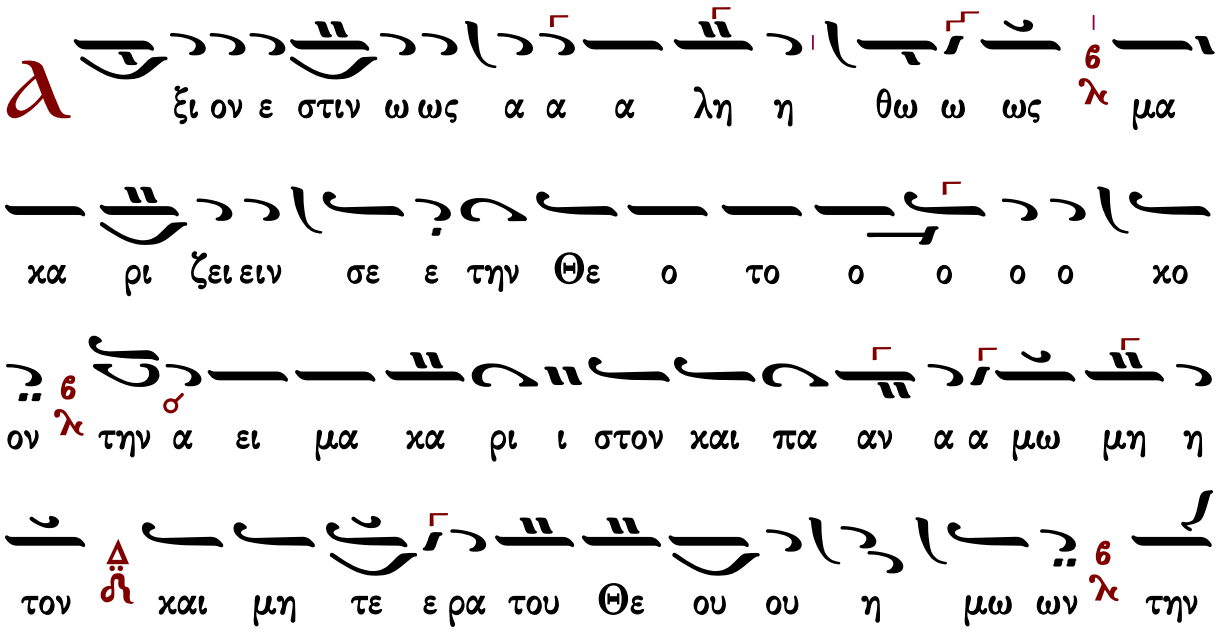

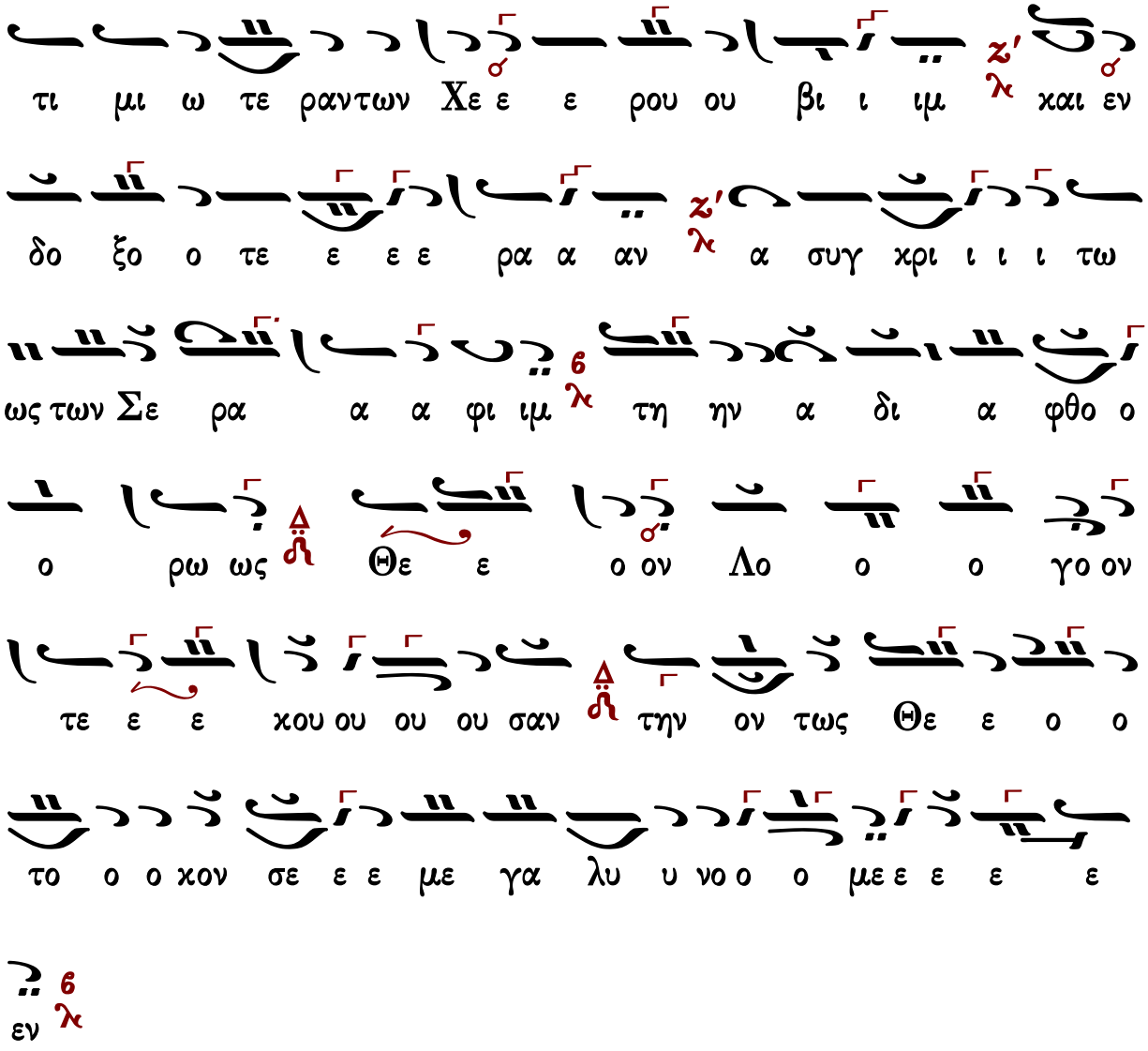

Κυριαξῆ Χρυσοπολίτου

Ἦχος Βγ

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.510*

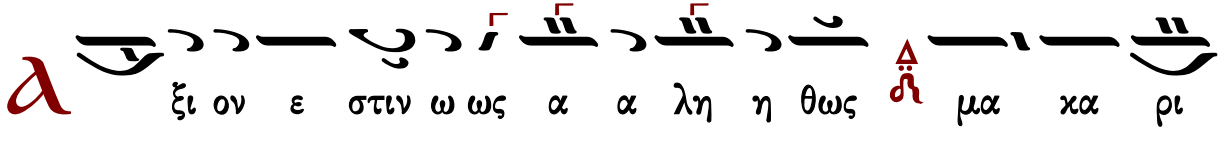

ζει ειν σε ε τη ην Θε ε ο ο το ο ο χο ον λ ϛ την α

ει μα χα ρι ι στον χαι παν α μω ω ω ω

ω ω μη η η η η τον δ ϡ χαι μη τε ρα α του

ου Θε ε ου ου η η μω ων λ ϛ την τι μι ω τε ε ε

ρα α αν των Χε ρου ου βι ιμ λ ϛ΄ χαι αι ε

εν δο ο ξο ο τε ε ε ρα αν λ ϛ΄ α συγ χρι ι ι

τω ως τω ων Σε ε ε ρα α φι ιμ λ ϛ τη ην α

α α δι α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ρως λ ϛ Θε ον

Λο ο ο γο ον τε ε ε χου ου ου ου σα α αν λ ϛ΄ την

ον τω ως Θε ε ο το ο ο χο ον λ ϛ΄ σε ε ε

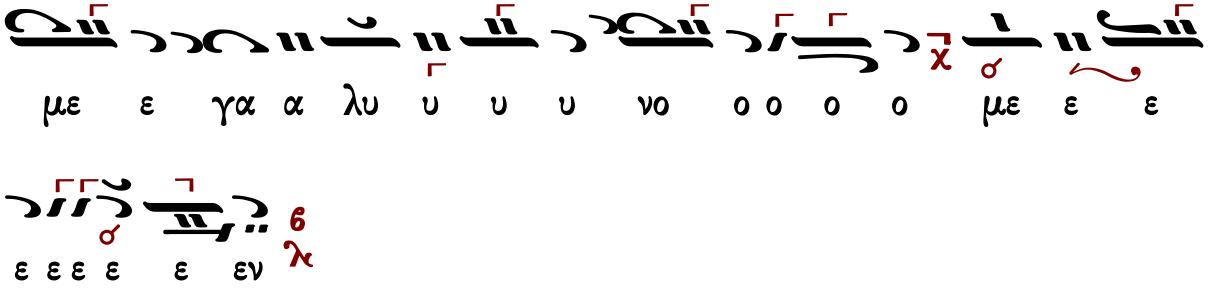

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος γ΄τος Βου ξ χ

Βασίλειου Μαυράγκανου
Ανθολογία Λειτουργικών
Βέροια 2013 σ.53*

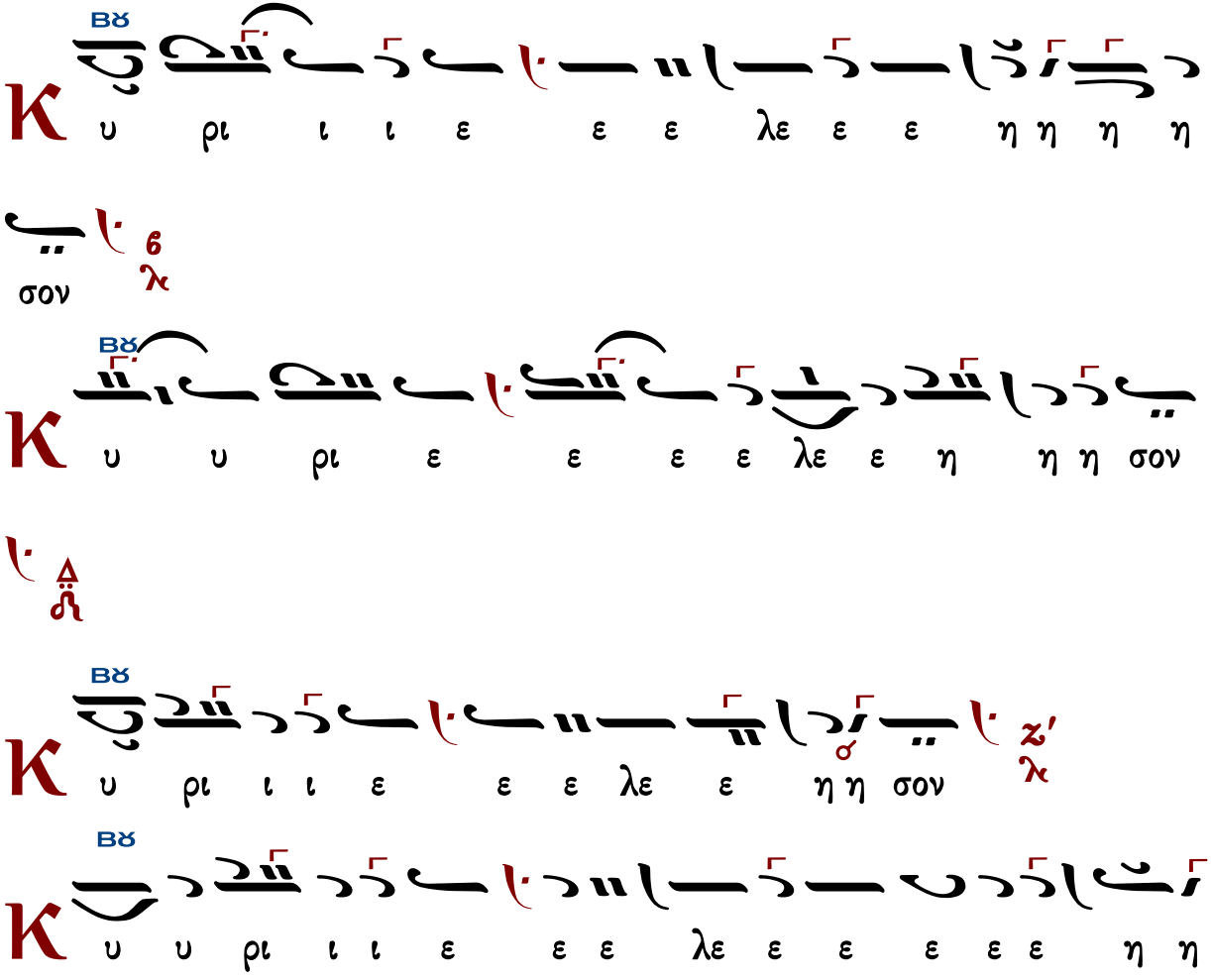

η η σον
ΒΫ
α ρα α α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε
α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ι ι ε
α ρα α σχου ου ου ου Κυ υ ρι ι ι ε
ΜΕΛ ΒΫ
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ι ι ε
ΒΫ
α ρα σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε
ΒΫ
α ρα α α α α α α σχου Κυ υ υ υ
υ υ ρι ι ι ι ε
ΒΫ
οι οι οι Κυ υ ρι ι ι ε
ΜΕΛ
μην

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς

γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.
Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

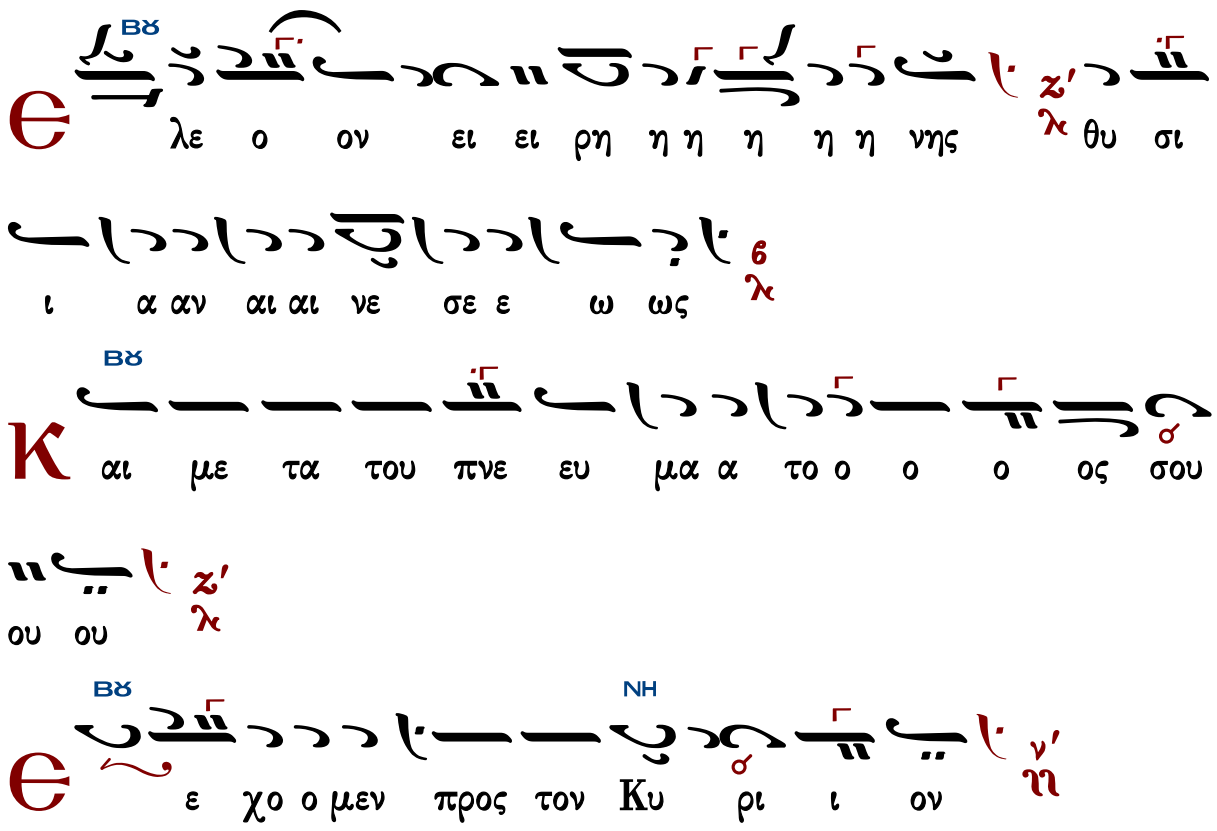

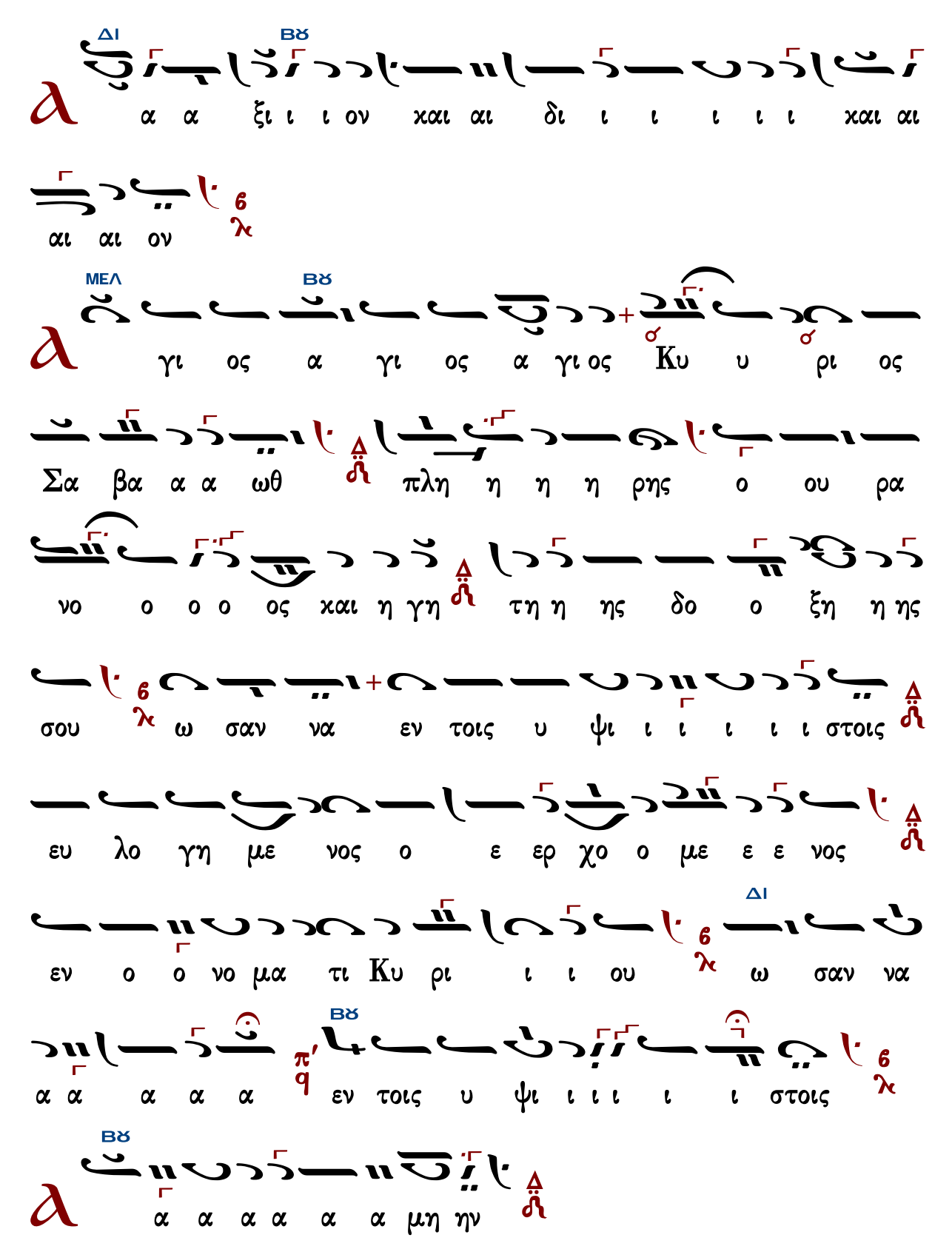
ΔΙ
ΒΘ
α α ξι ι ι ον χαι αι δι ι ι ι ι ι χαι αι
αι αι ον
ΜΕΛ
ΒΘ
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος
Σα βα α α ωθ πλη η η η ρης ο ου ρα
νο ο ο ο ος χαι η γη τη η ης δο ο ξη η ης
σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι στοις
ευ λο γη με νος ο ε ερ χο ο με ε ε νος
εν ο ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ΔΙ ω σαν να
α α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι στοις
ΒΘ
α α α α α α μη ην

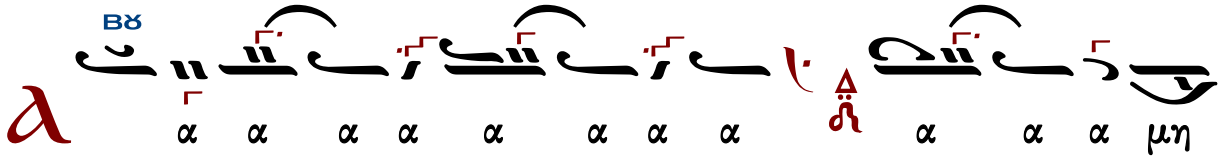

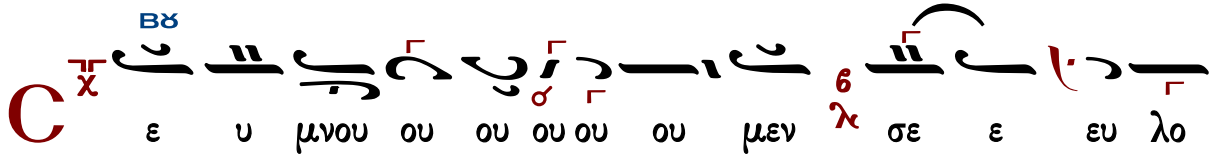

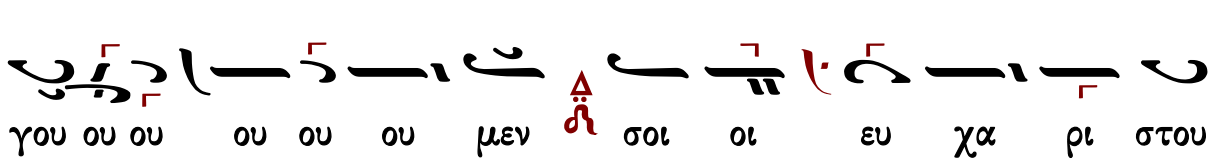

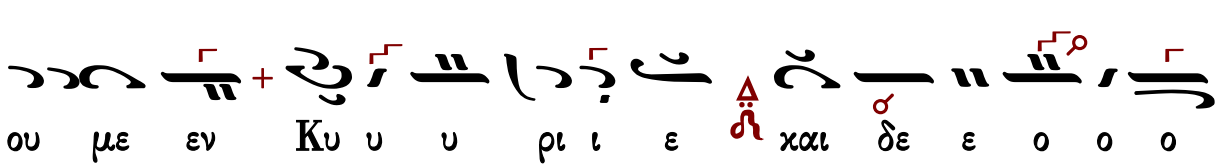

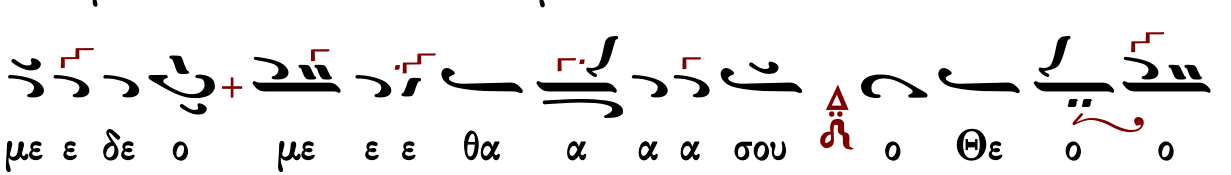

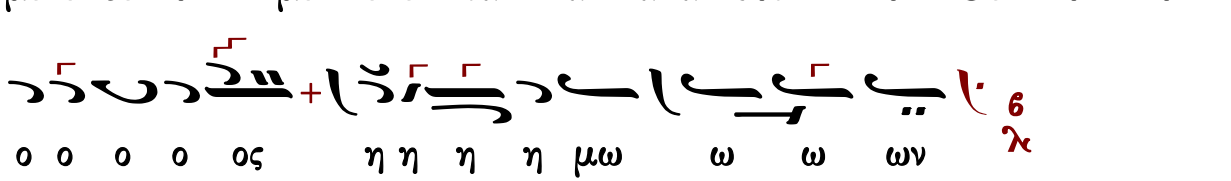

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος γτος Βϫ

Βασίλειου Μαυράγκανου
Ανθολογία Λειτουργικών
Βέροια 2013 σ.58*

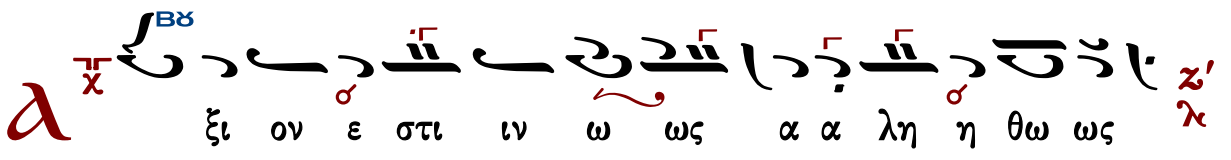

μα χα α ρι ι ζει ει ει ειν σε ε ε την Θε ε ε

ο ο το ο ο ο χο ον λ6 την α ει μα χα α α

ρι στον δΔ χαι παν α α μω ω ω ω ω ω ω μη η

η η τον δΔ χαι μη τε ε ε ε ε ε ε ρα

λ μη τε ρα του ου ου Θε ε ου ου ου ου

ου ου η η η η μων λ6 την τι μι ω τε ε ε ε ε ραν

των Χε ρου ου βι ιμ λ χαι εν δο ο ο ο ο ξο

ο τε ε ε ε ε ραν λ α συ υγ χρι ι ι ι ι ι

ι τως λ6 τω ω ων Σε ε ρα α α φι ιμ λ6 την α

δι α φθο ο ο ο ο ο ρω ως 6η Θε ον Λο ο

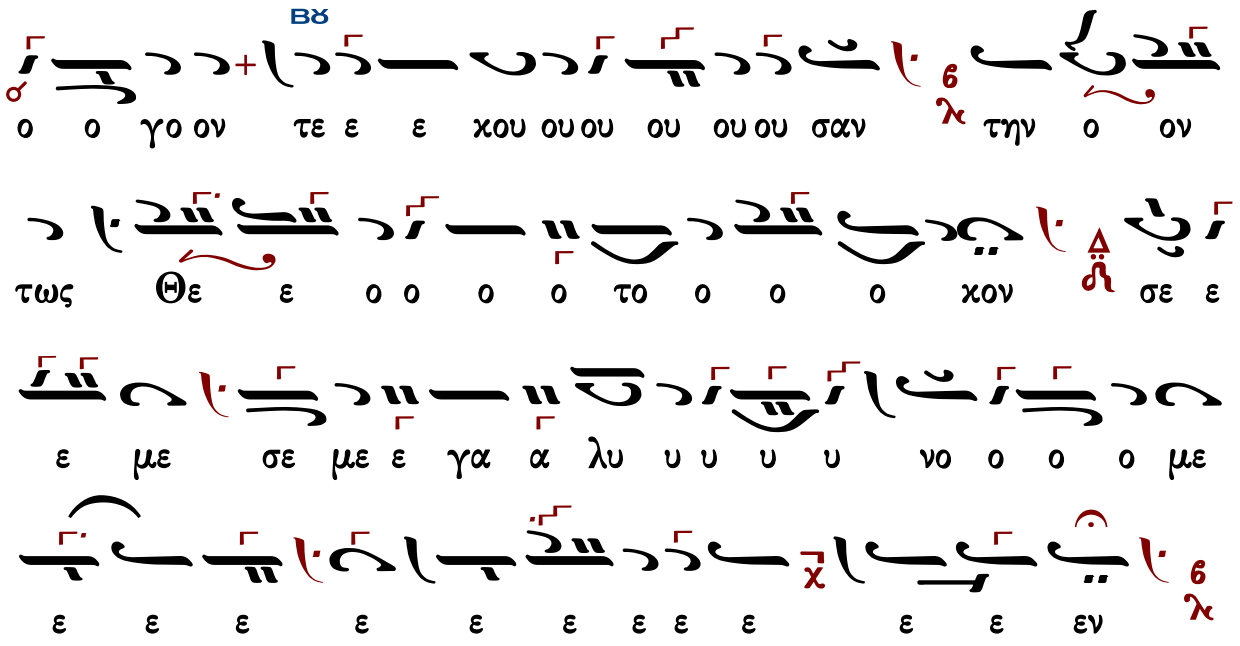

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος Βȣ

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.135*

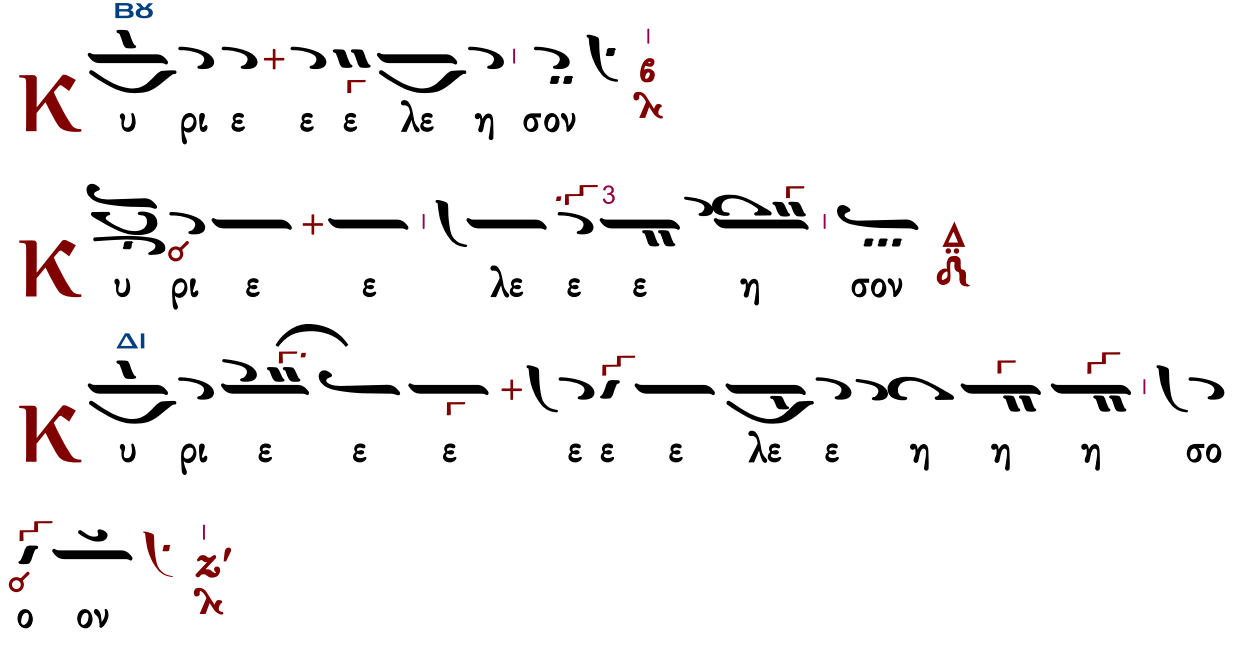

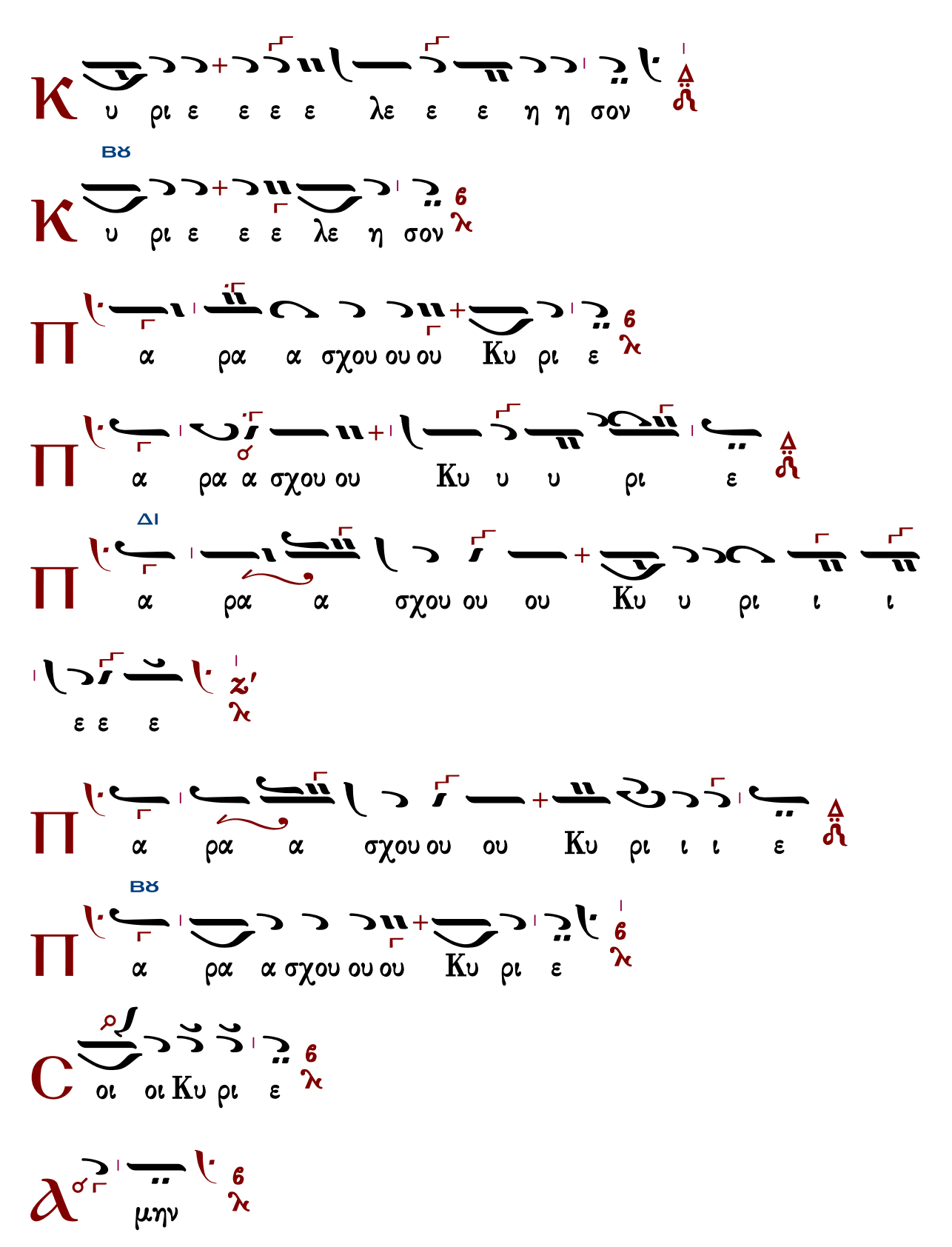
Κ υ ρι ε ε ε ε λε ε ε η η σον
Βϛ
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
Π α ρα α σχου ου ου Κυ ρι ε
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
Δι
Π α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ι ι
ε ε ε
Π α ρα α σχου ου ου Κυ ρι ι ι ε
Βϛ
Π α ρα α σχου ου ου Κυ ρι ε
C οι οι Κυ ρι ε
μην

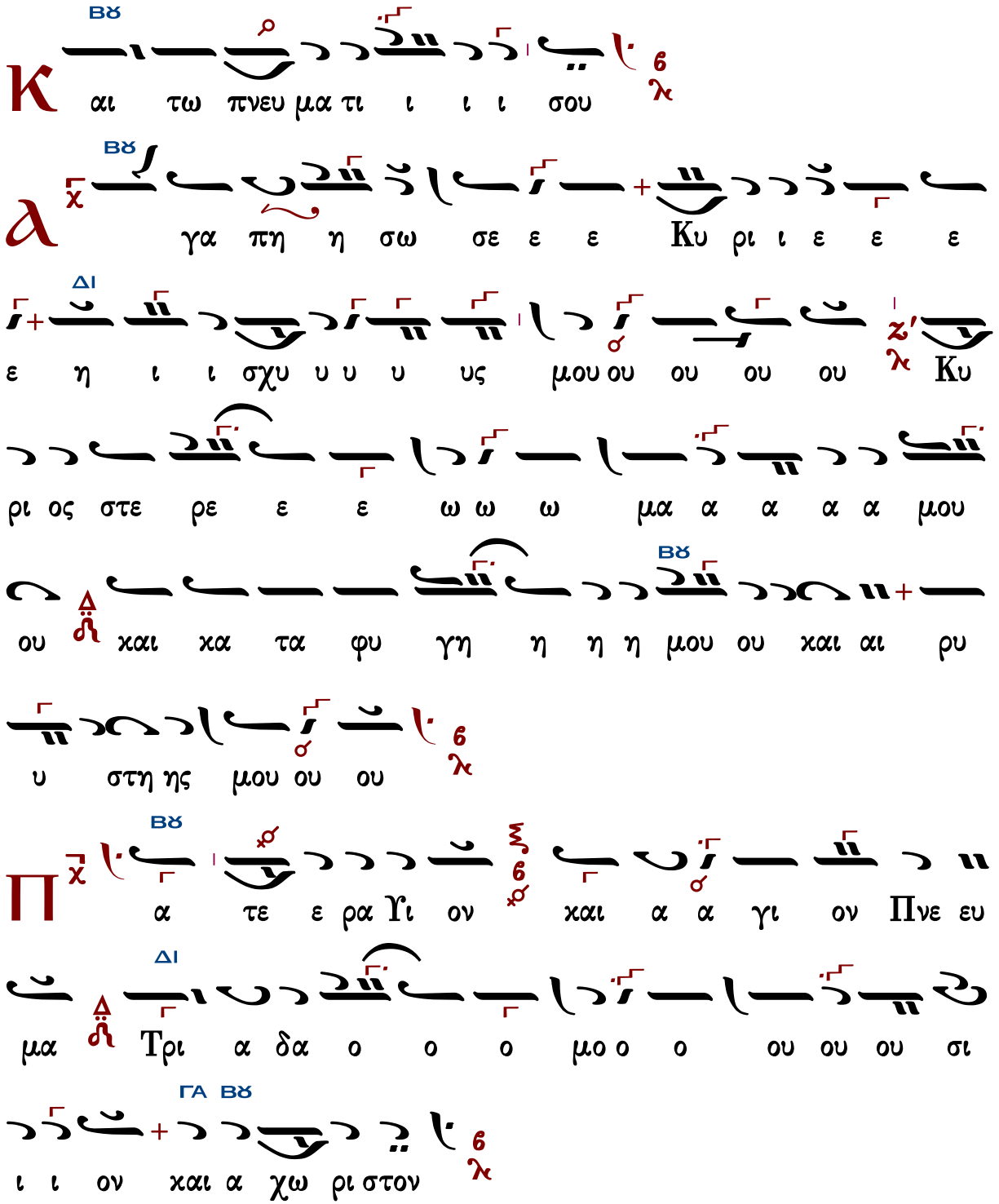

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς

γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.
Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

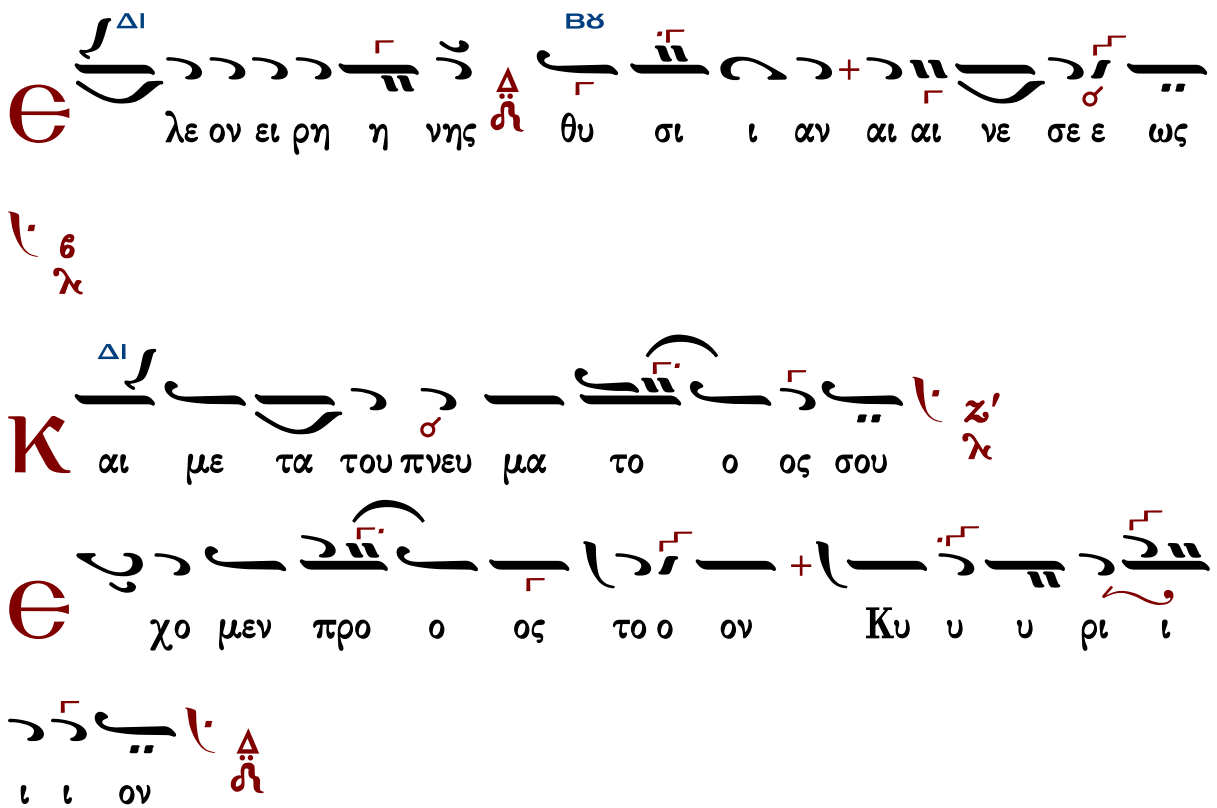

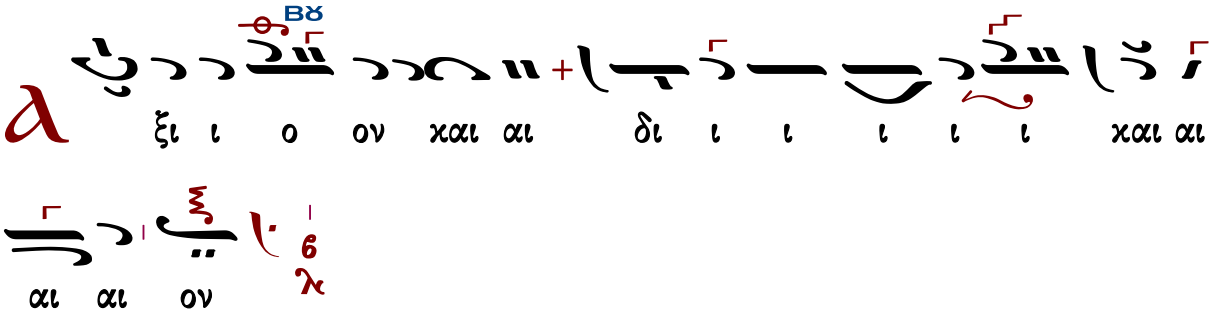
ΒΘ
ξι ι ο ον χαι αι δι ι ι ι ι ι χαι αι
αι αι ον

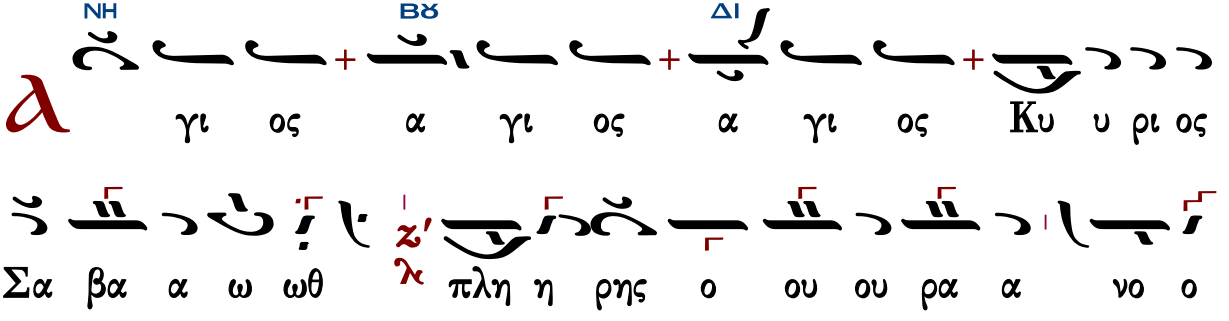
ΝΗ ΒΘ ΔΙ
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος
Σα βα α ω ωθ πλη η ρης ο ου ου ρα α νο ο
ΒΘ ΔΙ
ος χαι η γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις
υ ψι ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ε ε ερ χο
ΓΑ ΒΘ ΔΙ
με ε ε νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω
ΒΘ
σα αν να α αα ο εν τοις υ ψι ι ι στοις
ΔΙ
α α α μην
ΓΑ ΔΙ ΒΘ
α α α α α α α α α α α μην

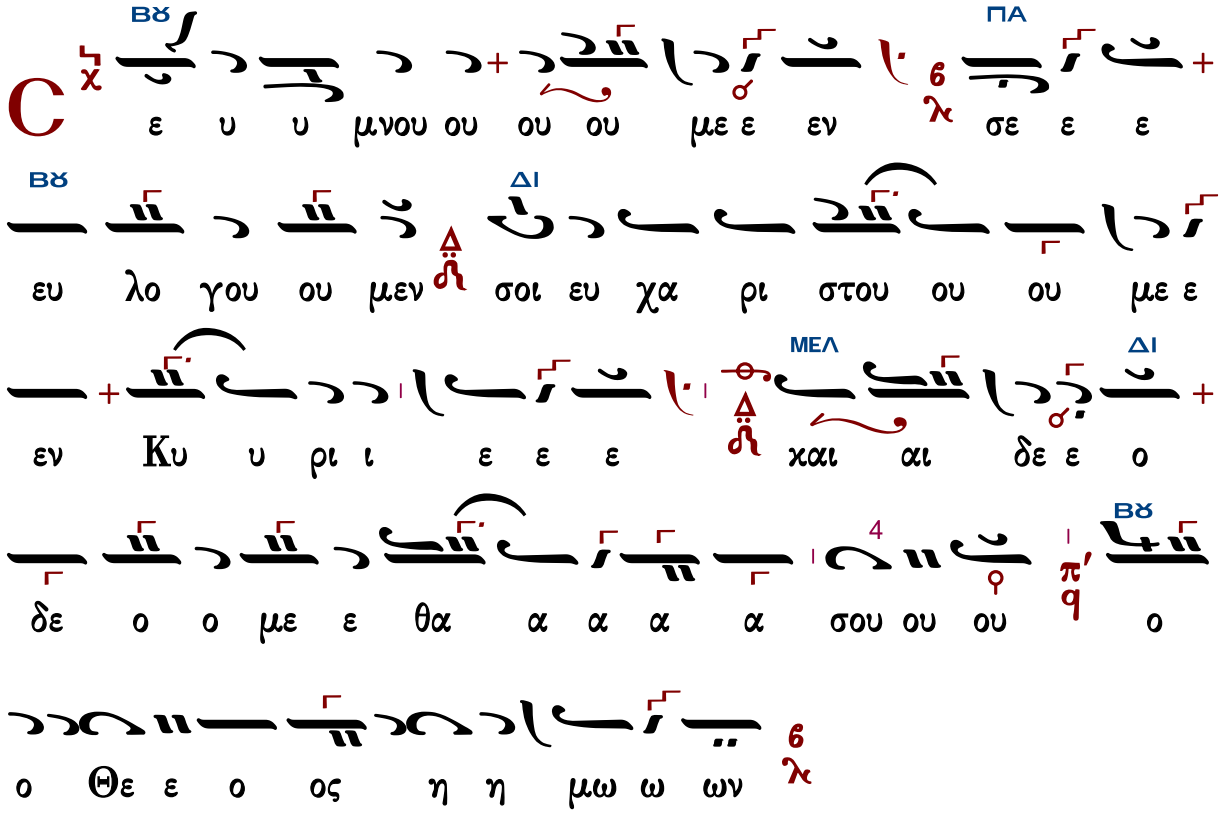

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

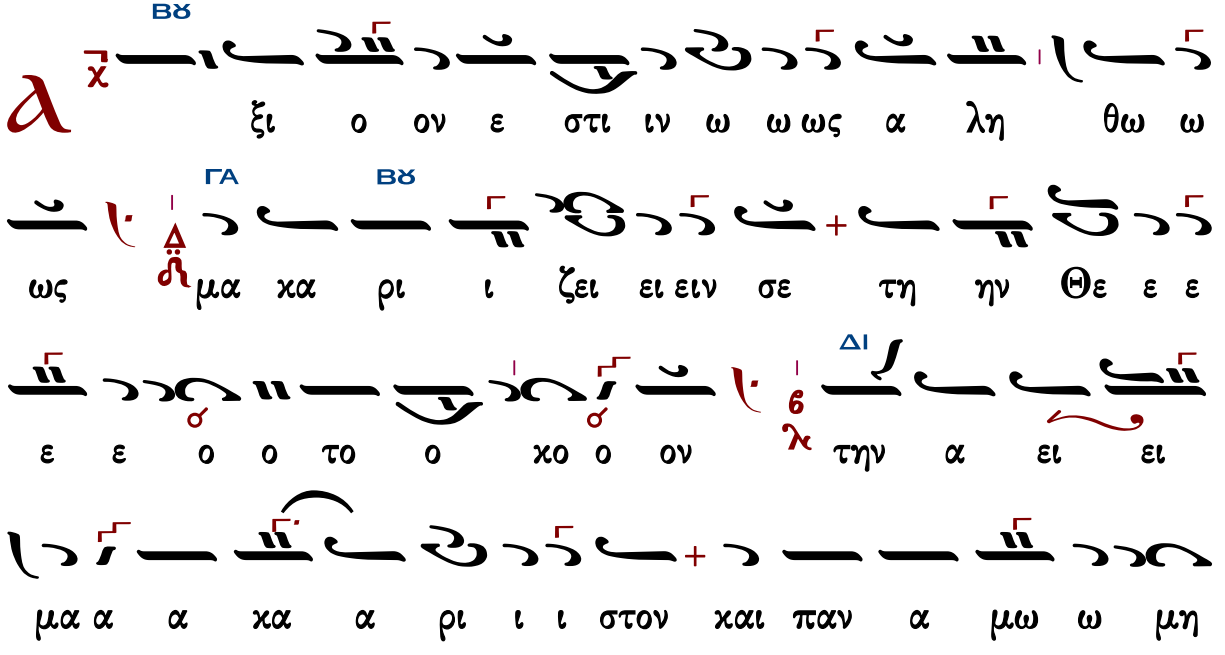

η η το ο ο ο ον κ΄ και μη τε ε ε ε

ε ρα τ΄ του Θε ου ου η η μω ω ω ω ων ϛ΄ την

ΒΫ ΔΙ

τι μι ω τε ε ε ε ε ρα αν τω ων Χε ρου

ου βι ιμ κ΄ και εν δο ο ξο ο ο τε ε ε ε

ΠΑ ΒΫ

ρα αν τ΄ α συγ χρι ι ι ι τω ω ως των Σε ε ρα

α φι ιμ ϛ΄ τη ην α α α δι ι α α φθο ο ο

ΝΗ ΒΫ

ΔΙ

ο ο ρω ω ω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον

τε ε ε χου ου ου ου σαν τ΄ την ο ον τως

Θε ε ο ο ο το ο ο ο χο ον σε ε

ε ε ε με ε γα α λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε

ΒΫ ΜΕΛ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.340#

Ἦχος Βȣ

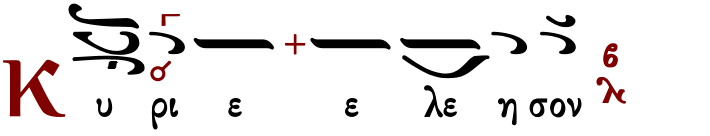

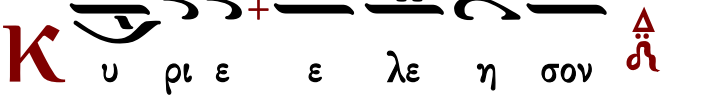

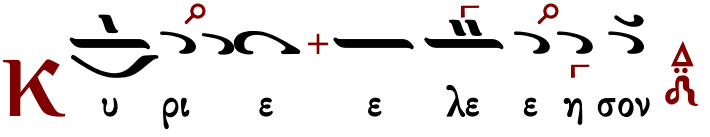

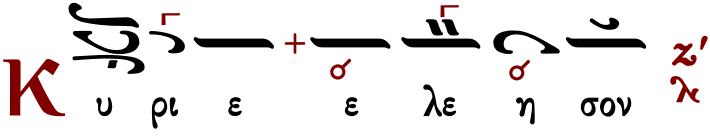

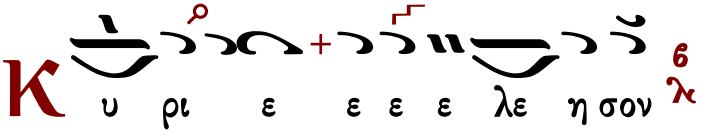

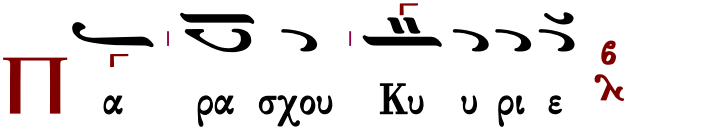

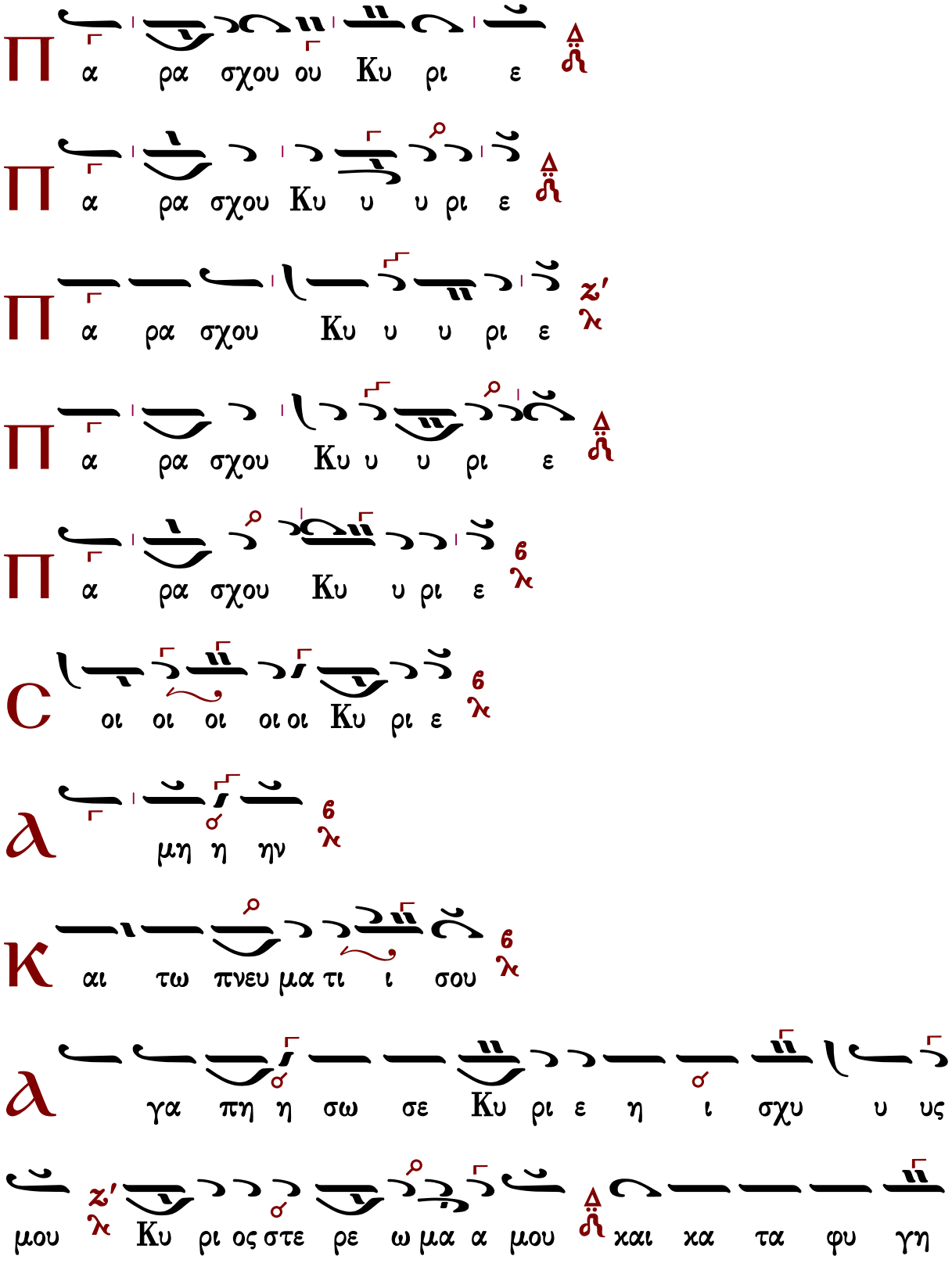
Π α ρα σχου ου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
C οι οι οι οι οι Κυ ρι ε
Α μη η ην
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου
Α γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υ υς
μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α μου και κα τα φυ γη

η μου και ρυ υ στη ης μου ου 6 λ

☜ ἐκ χειρογράφου 24.10.2002*

Π α τε ε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε

ε ευ μα ζ' λ Τρι α δα ο μο ο ου σι ο ον και α

χω ω ρι ι στο ον 6 λ

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

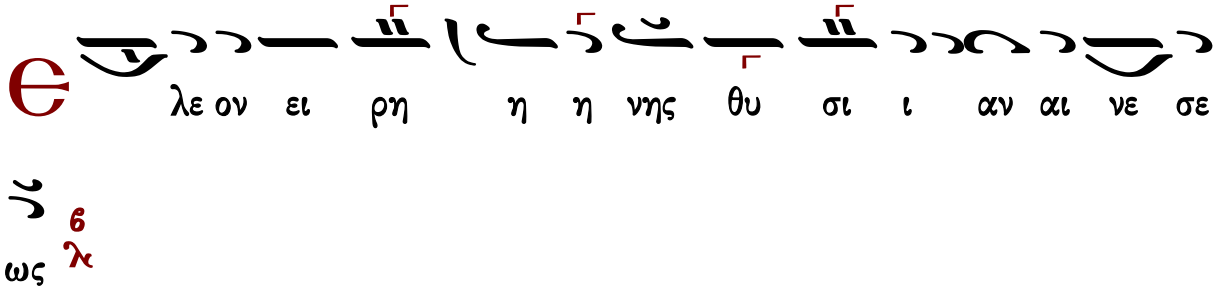

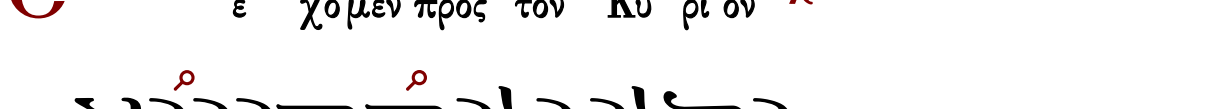

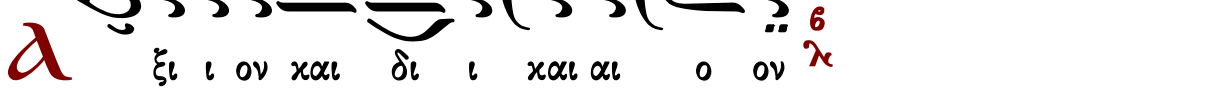

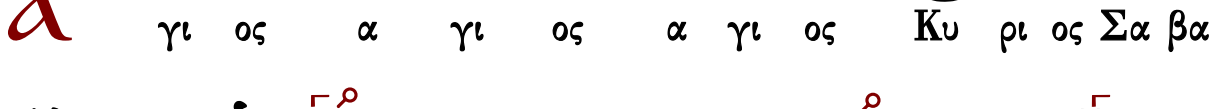

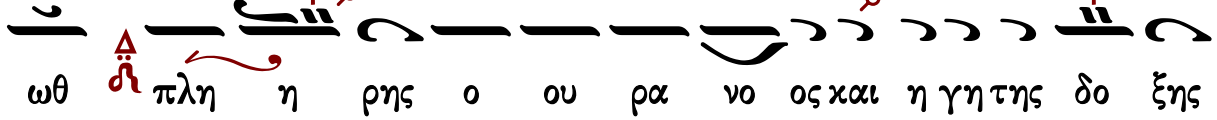

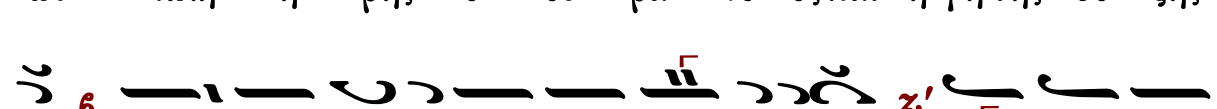

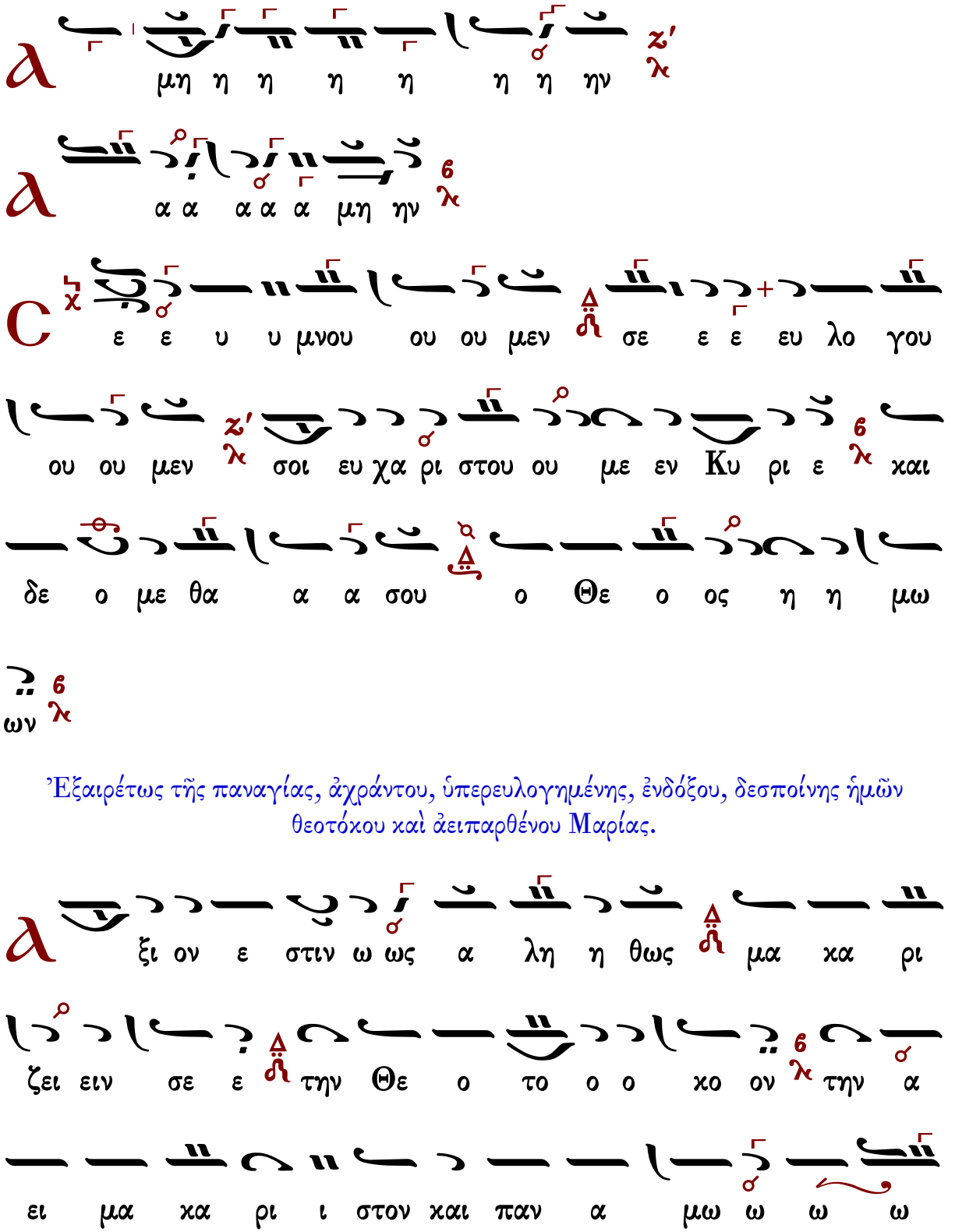

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ω ω μη η η η η τον χαι μη τε ρα α του ου Θε

ε ου ου η η μω ων την τι μι ω τε ραν των Χε

ρου ου βι ιμ χαι εν δο ξο τε ε ρα αν α συγ χρι ι ι

τως τω ων Σε ρα α φι ιμ την α δι α φθο ο ο ρως

Θε ο ο ο ον Λο ο ο γο ον τε ε ε χου

ου ου ου ου σαν την ον τω ως Θε ο το ο ο χον σε ε ε

με ε γα α λυ υ νο ο ο με ε ε ε εν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Βϰ

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.235*

ΜΕΛ Βϰ

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον

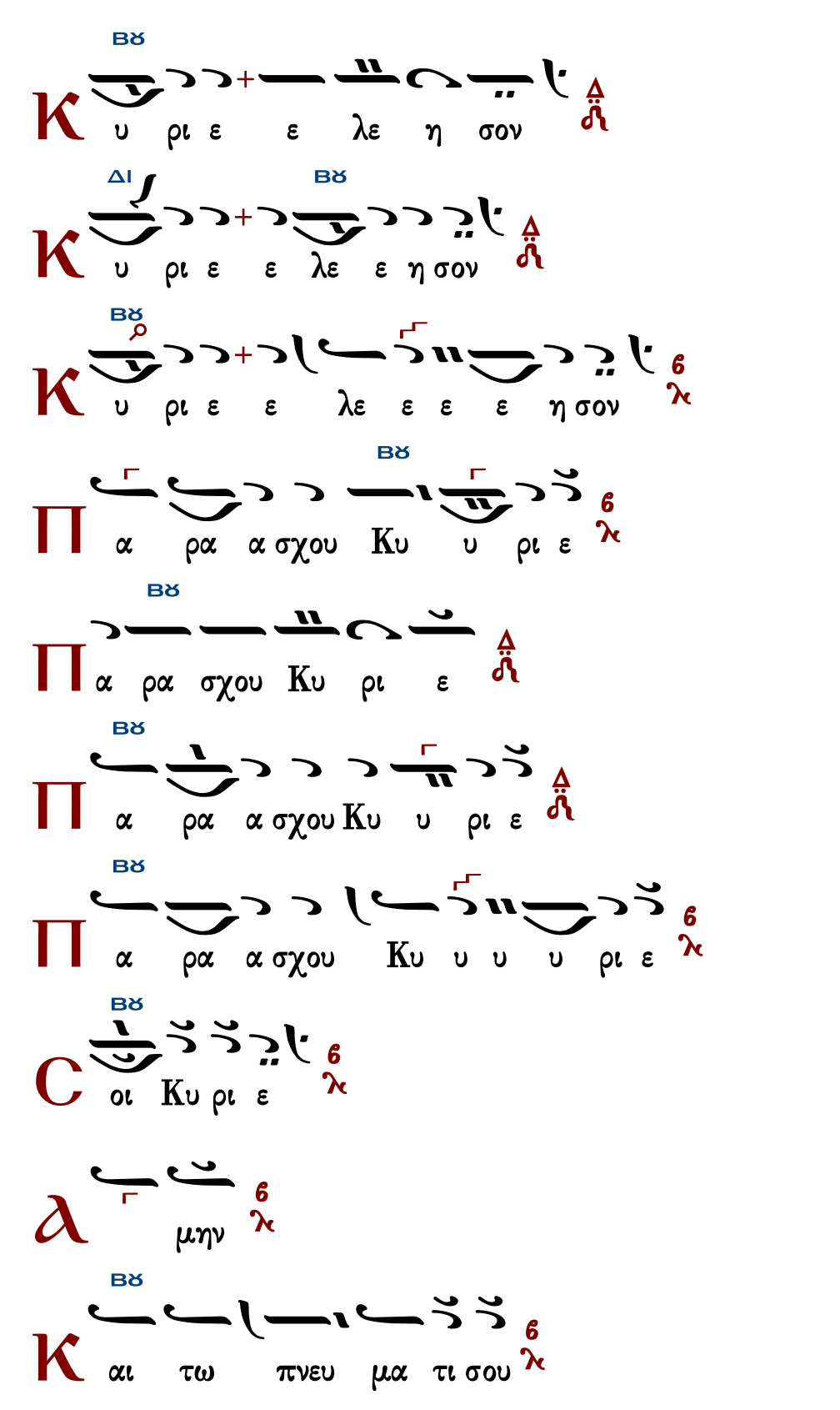
Κ υ ρι ε ε λε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
Π α ρα α σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ υ υ υ ρι ε
C οι Κυ ρι ε
Α μην
Κ αι τω πνευ μα τι σου

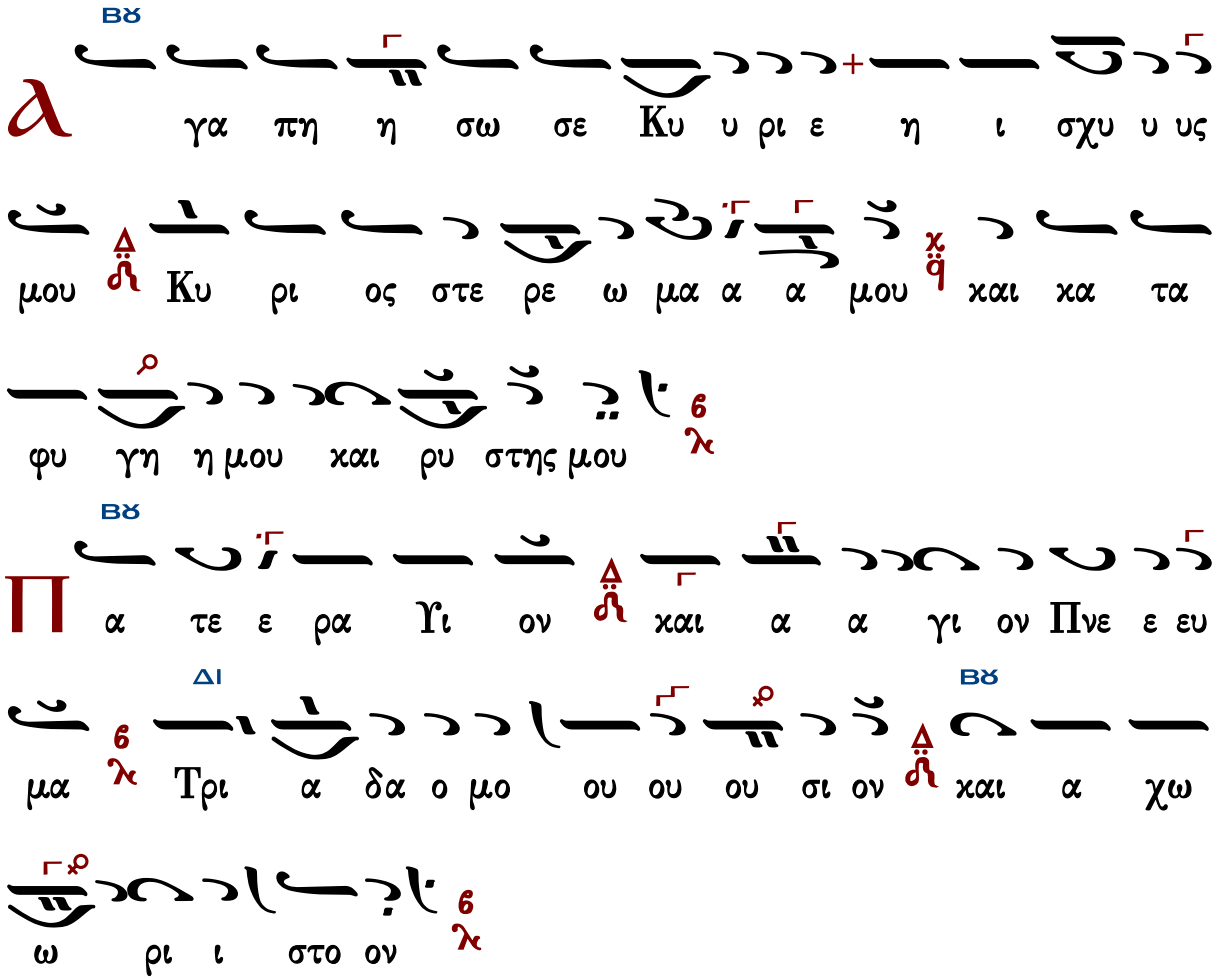

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

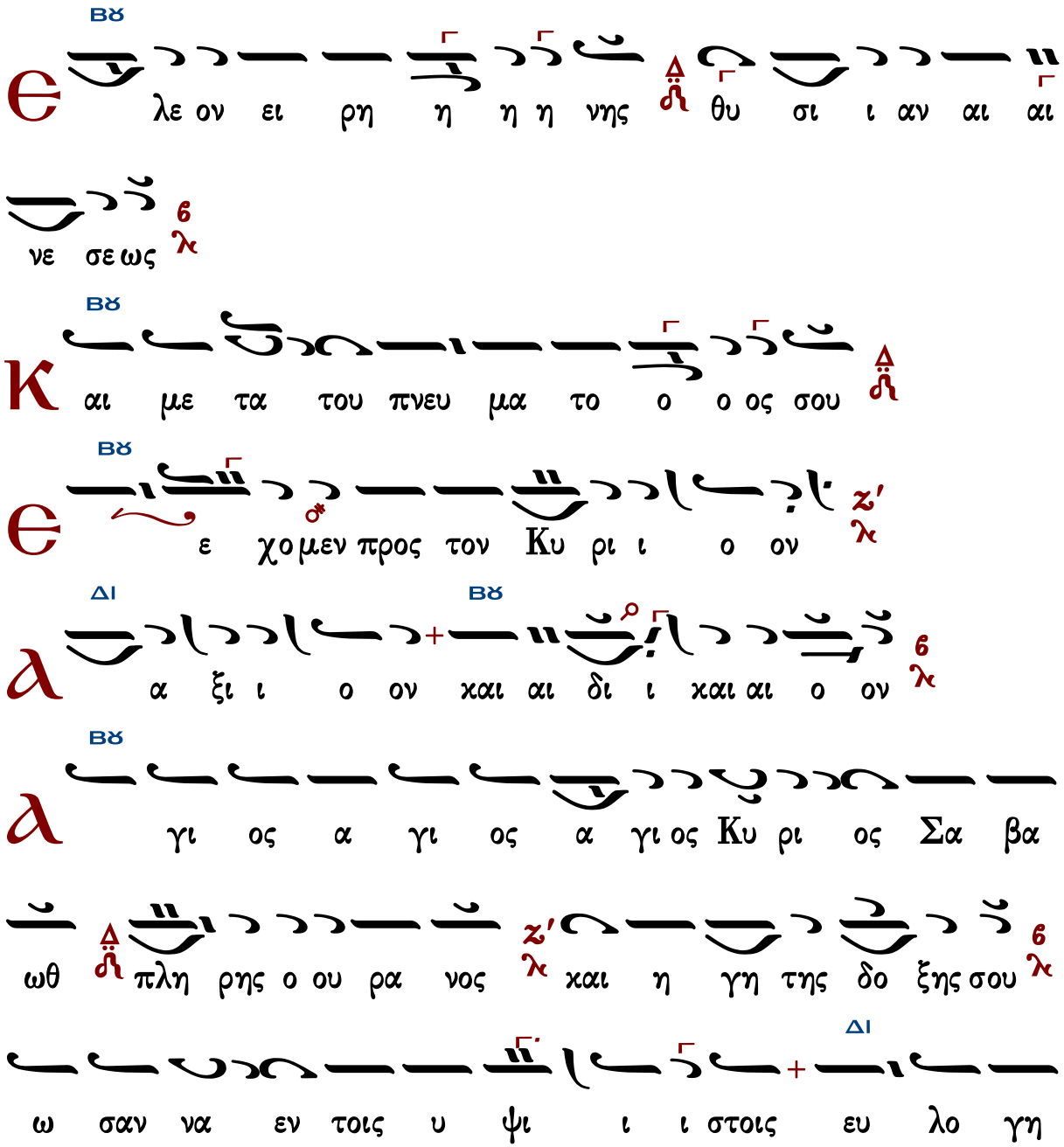

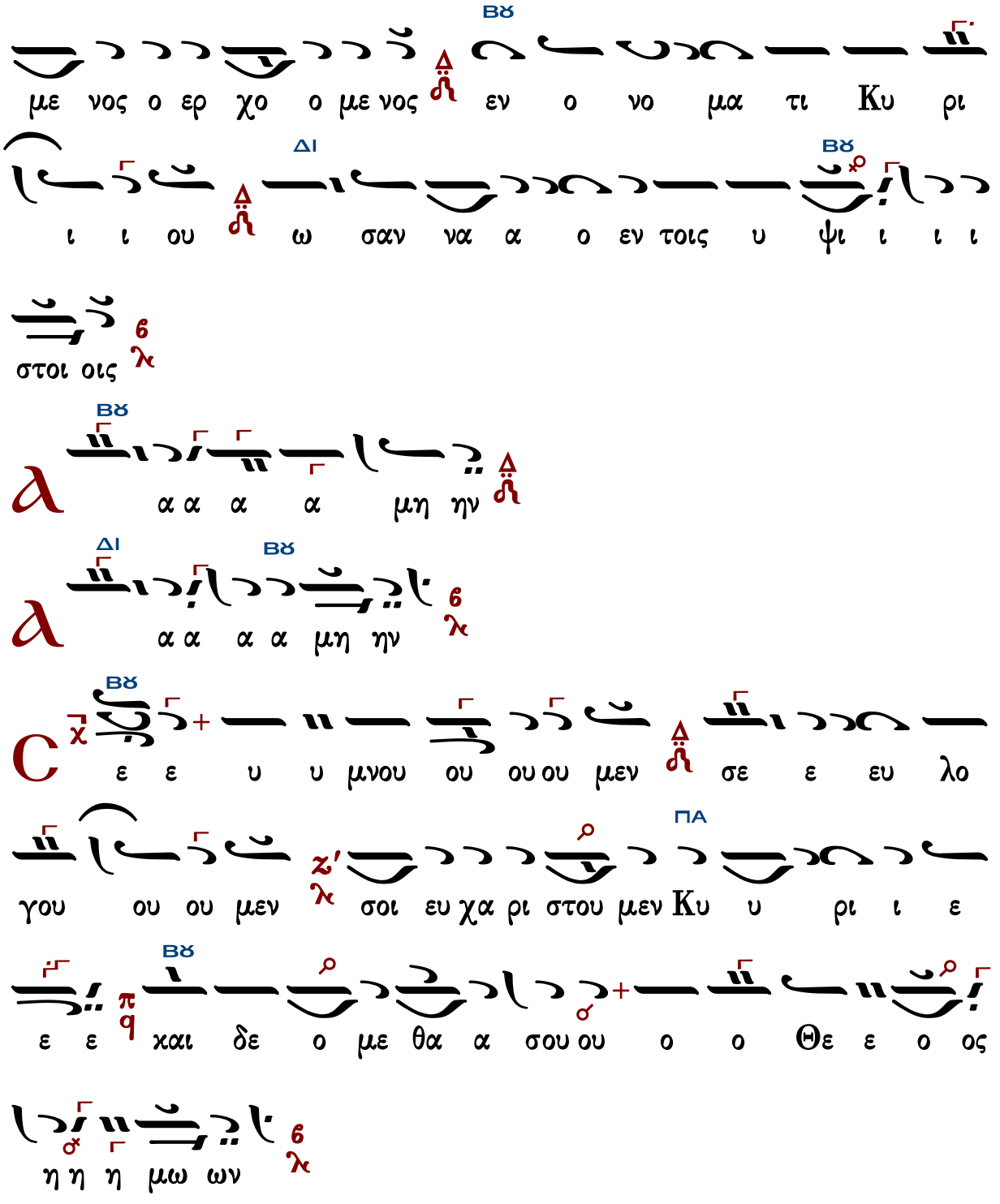

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

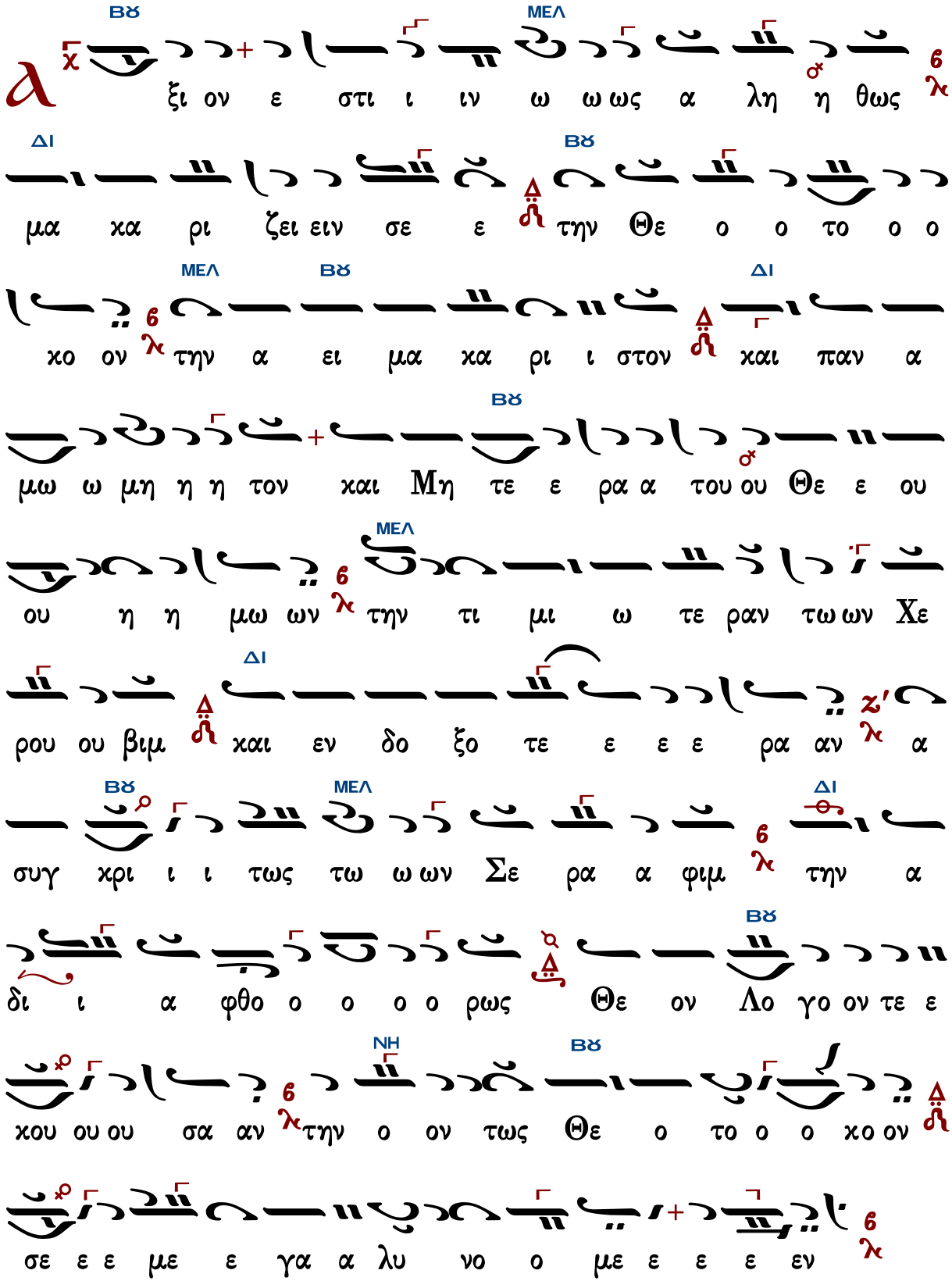
ΒΫ ΜΕΛ
ξι ον ε στι ι ιν ω ω ως α λη η θως
ΔΙ ΒΫ
μα κα ρι ζει ειν σε ε την Θε ο ο το ο ο
ΜΕΛ ΒΫ ΔΙ
κο ον την α ει μα κα ρι ι στον και παν α
ΒΫ
μω ω μη η η τον και Μη τε ε ρα α του ου Θε ε ου
ΜΕΛ
ου η η μω ων την τι μι ω τε ραν τω ων Χε
ΔΙ
ρου ου βιμ και εν δο ξο τε ε ε ε ρα αν α
ΒΫ ΜΕΛ ΔΙ
συγ κρι ι ι τως τω ω ων Σε ρα α φιμ την α
ΒΫ
δι ι α φθο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε ε
ΝΗ ΒΫ
κου ου ου σα αν την ο ον τως Θε ο το ο ο κο ον
σε ε ε με ε γα α λυ νο ο με ε ε ε εν

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος Βου

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ΄ Θεία Λειτουργία 2006 σ.295*

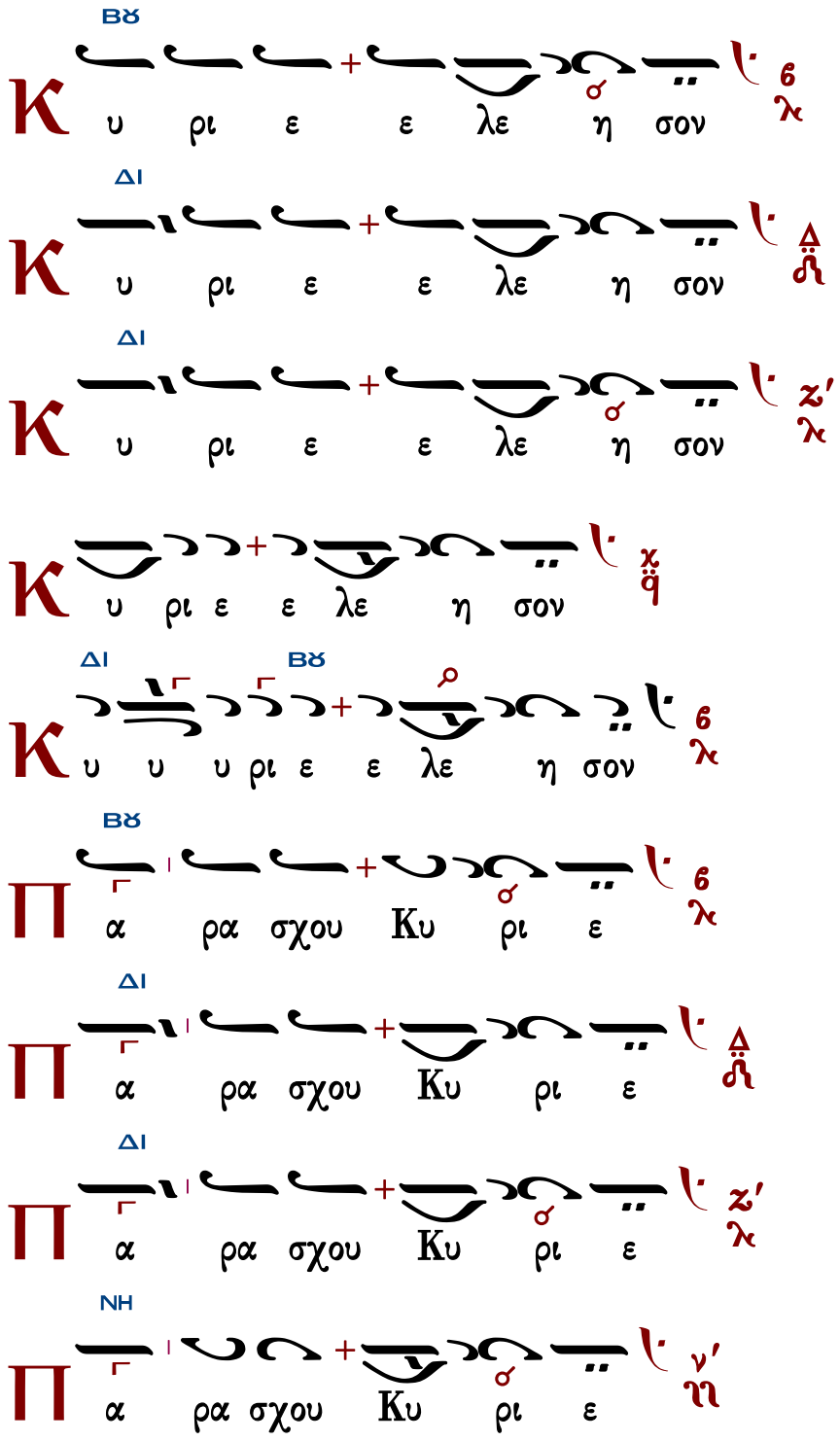

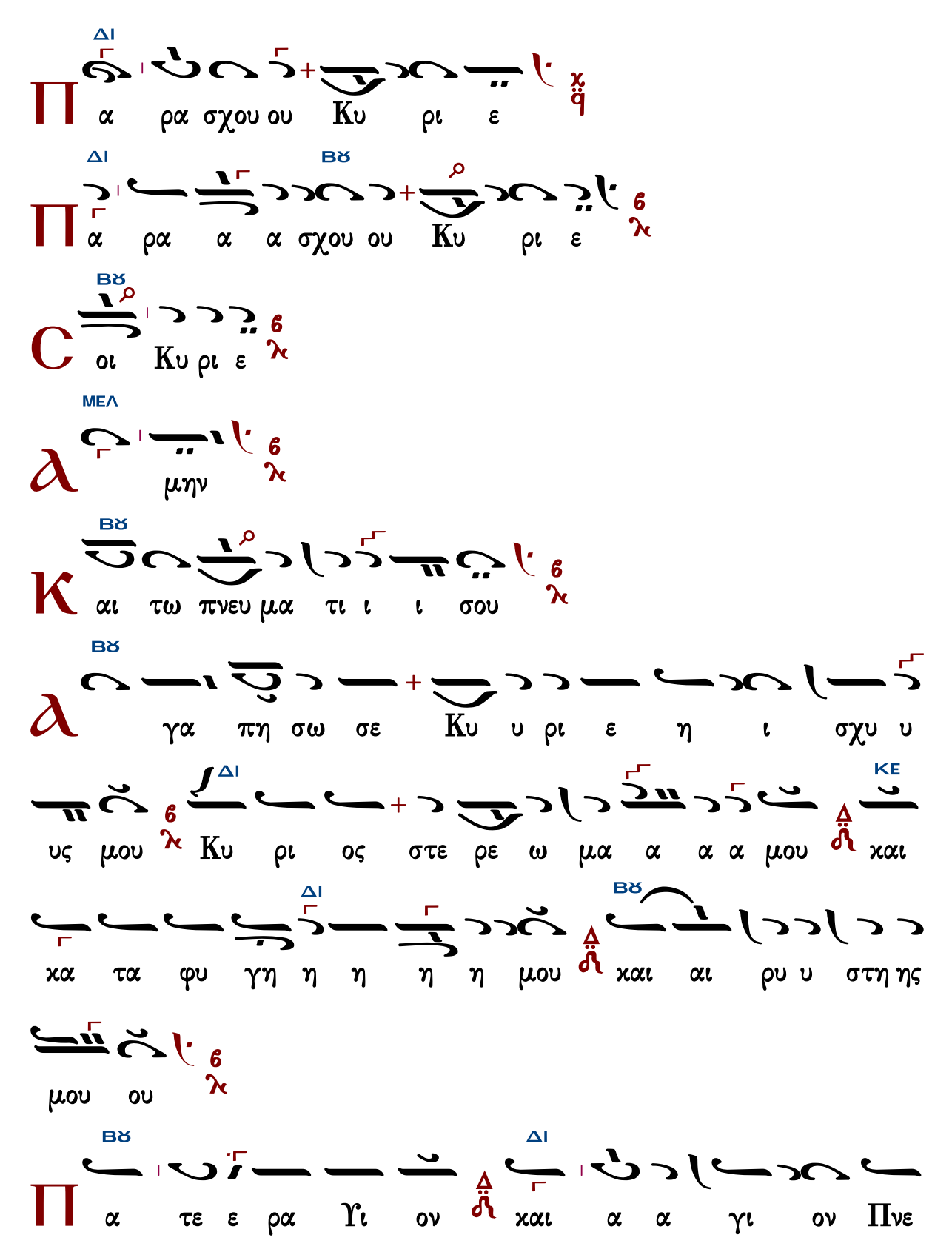
ΔΙ
Π α ρα σχου ου Κυ ρι ε
ΔΙ ΒΘ
Π α ρα α α σχου ου Κυ ρι ε
ΒΘ
C οι Κυ ρι ε
ΜΕΛ
α μην
ΒΘ
Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σου
ΒΘ
α γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υ
ΔΙ ΚΕ
υς μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α μου και
ΔΙ ΒΘ
κα τα φυ γη η η η η μου και αι ρυ υ στη ης
μου ου
ΒΘ ΔΙ
Π α τε ε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε

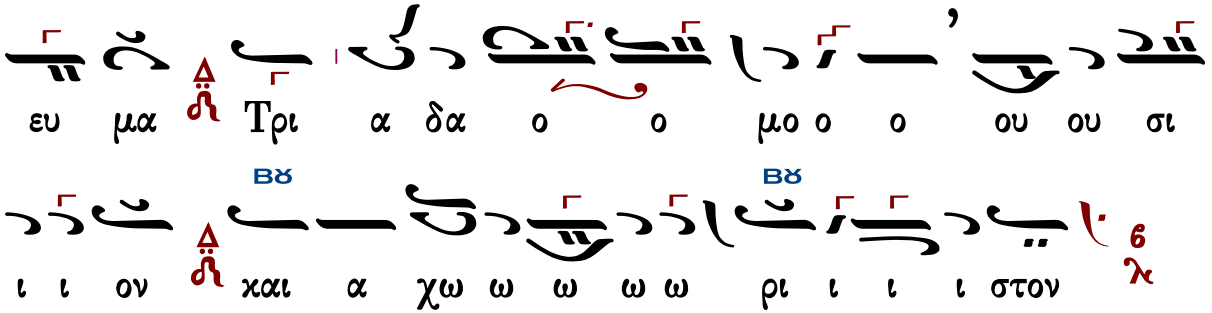

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

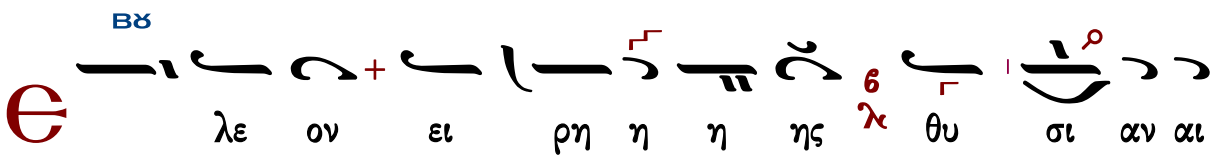

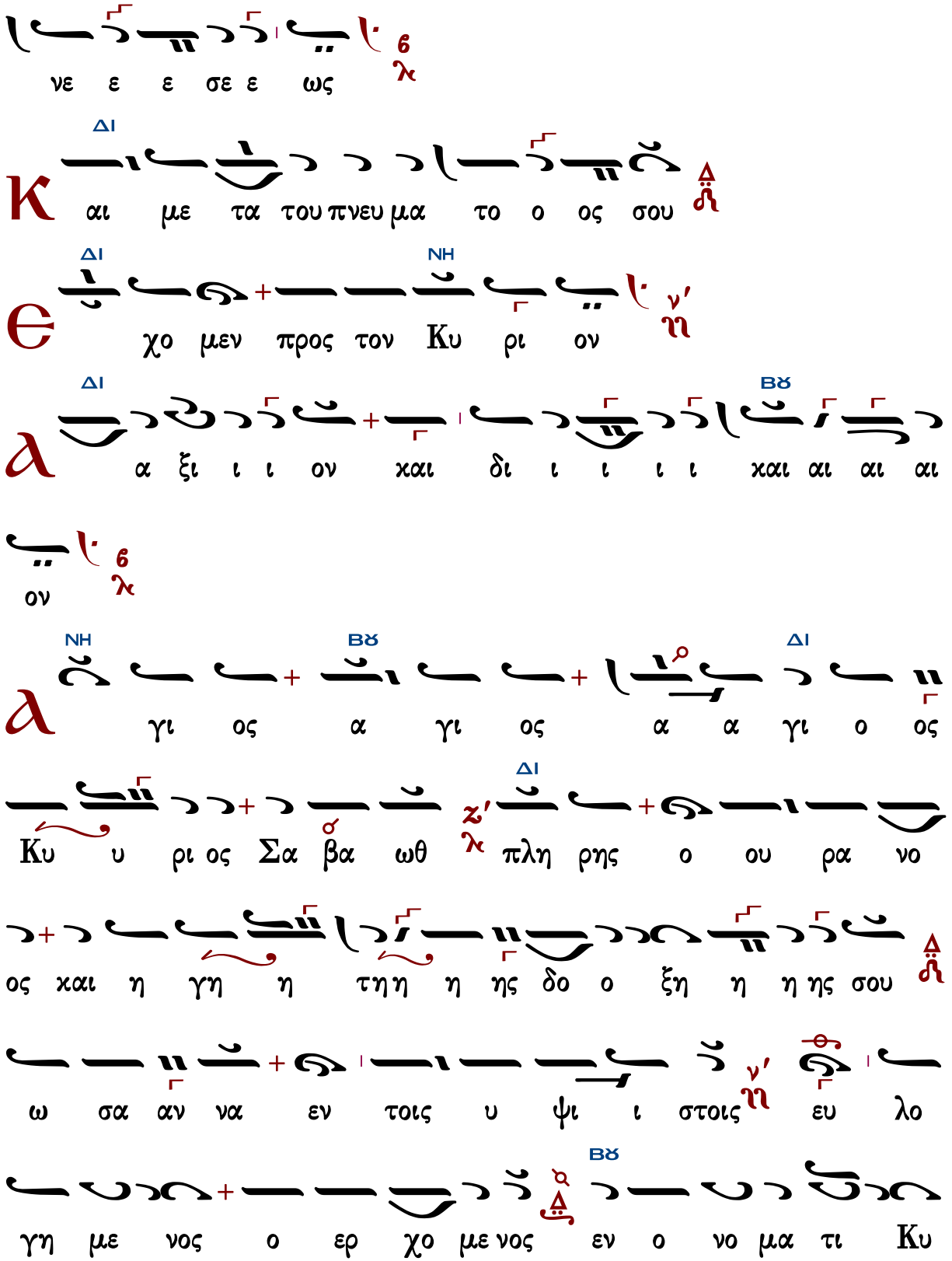
νε ε ε σε ε ως
ΔΙ
Κ αι με τα του πνευ μα το ο ος σου
ΔΙ ΝΗ
Θ χο μεν προς τον Κυ ρι ον
ΔΙ ΒΘ
α ξι ι ι ον και δι ι ι ι ι και αι αι αι
ον
ΝΗ ΒΘ ΔΙ
α γι ος α γι ος α α γι ο ος
ΔΙ
Κυ υ ρι ος Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νο
ος και η γη η τη η η ης δο ο ξη η η ης σου
ω σα αν να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο
ΒΘ
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ΔΙ

ρι ι ου ω σα αν να εν τοις ψυ ι ι

ΝΗ

στοις

ΒΫ

α α α α α μην

ΒΫ ΒΫ

α α α α α α α μην

ΒΫ

ε ε υ μνου ου ου ου ου ου μεν σε ευ λο

γου ου ου ου ου ου ου ου μεν σοι οι ευ χα ρι

ΔΙ

στου μεν Κυ υ υ ρι ι ε και δε ε ο δε ο

με ε θα α α α α α α α σου ο Θε ο ο

ΒΫ

ο ο ο ος η ο Θε ο ο ο ος η η η η

μων

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

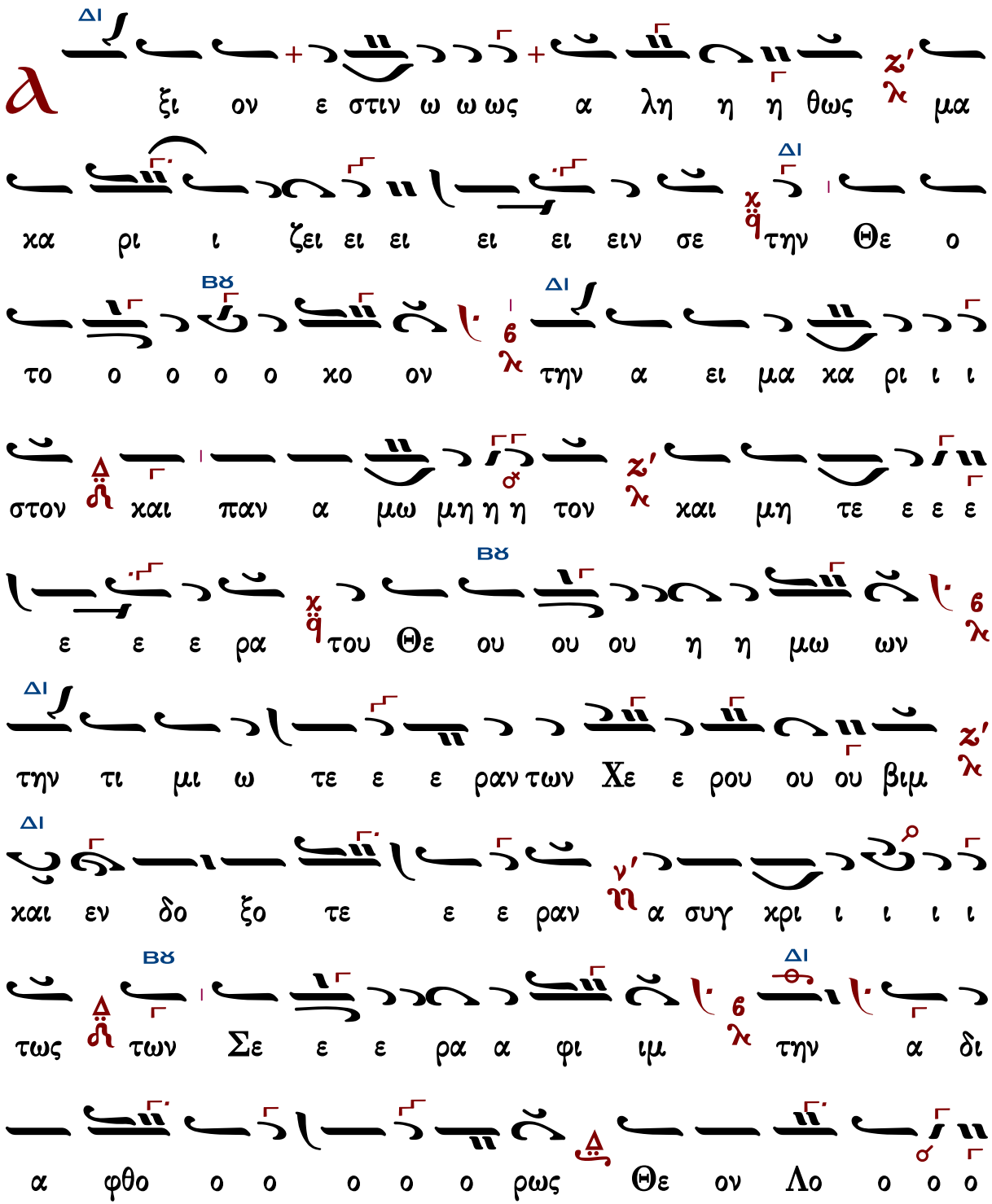

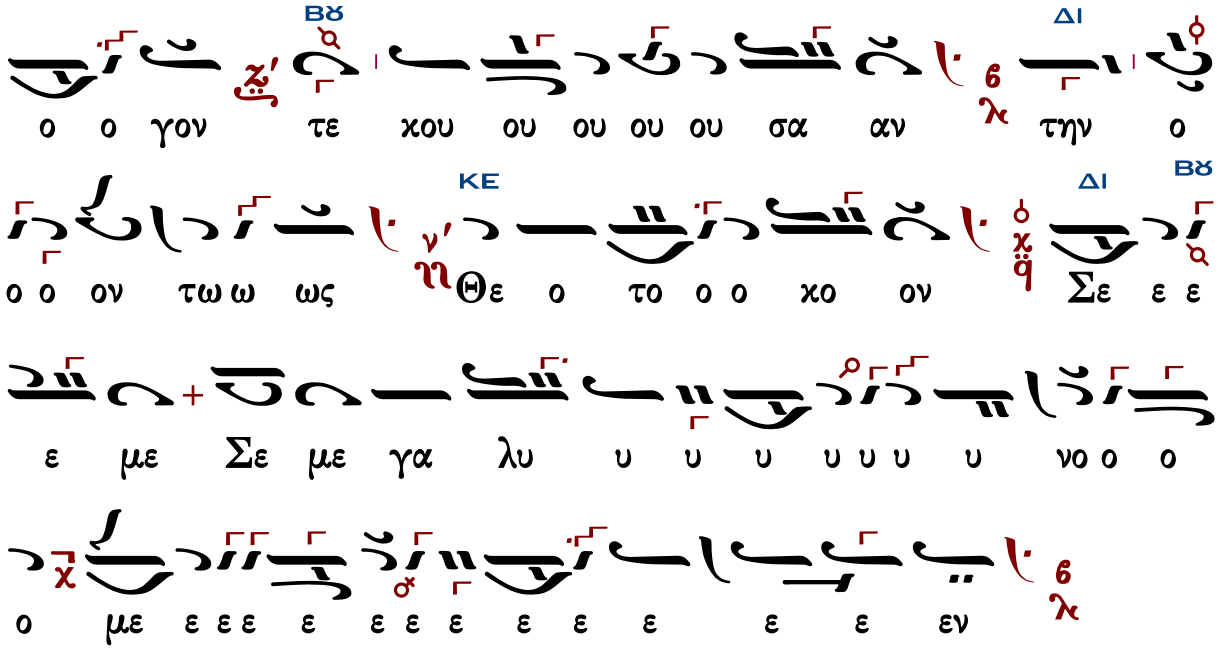

τὰ κατὰ παράδοσιν

Ἦχος Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

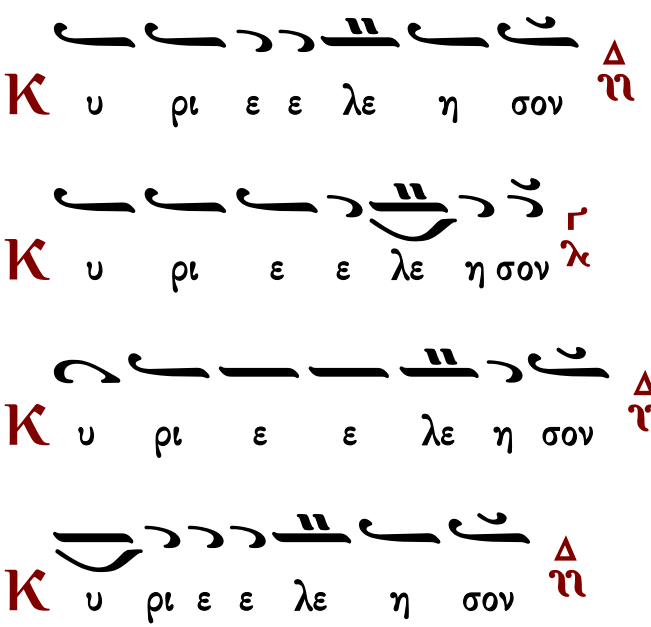

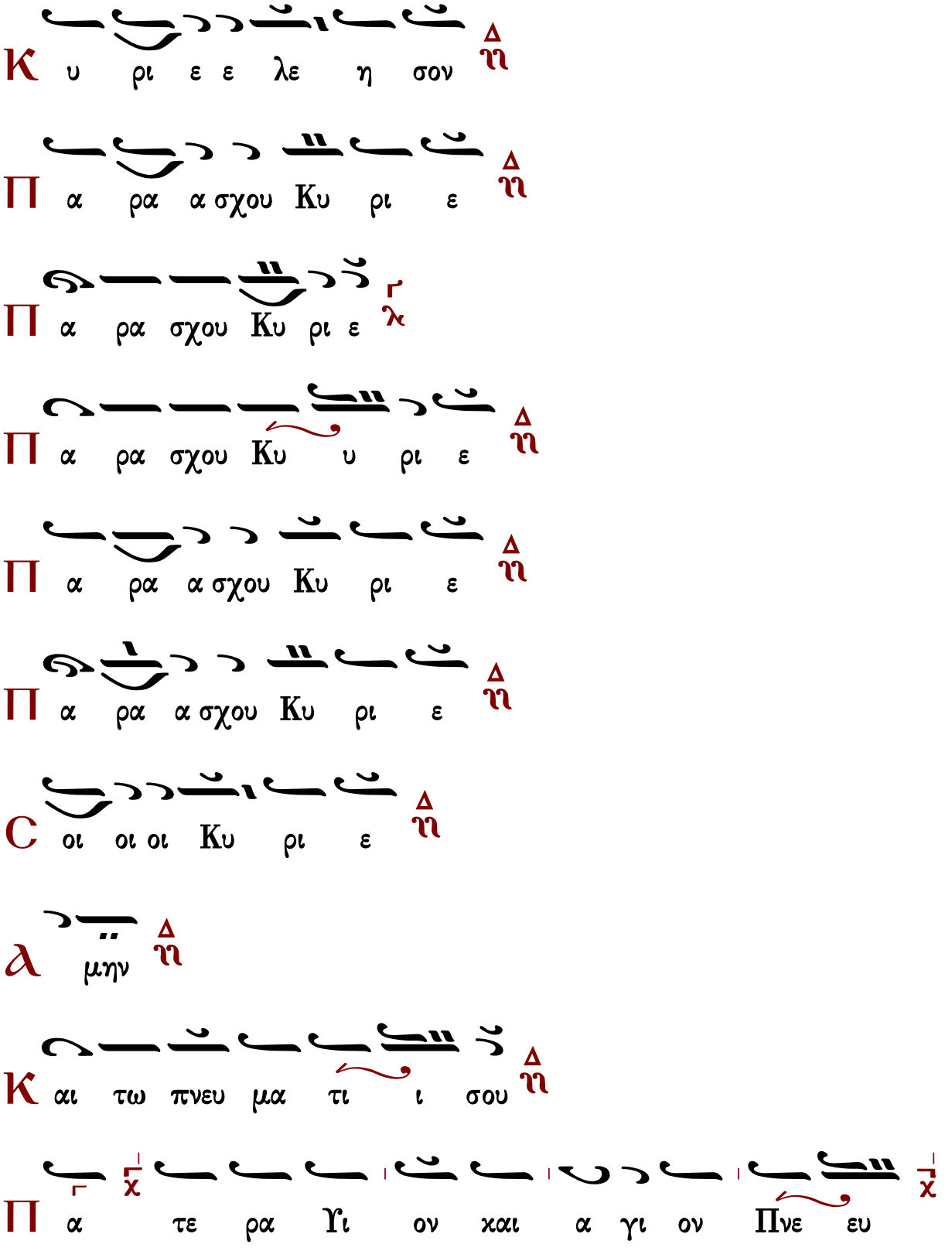
Κ υ ρι ε ε λε η σον
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
C οι οι οι Κυ ρι ε
λ μην
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου
Π α τε ρα Υι ον χαι α γι ον Πνε ευ

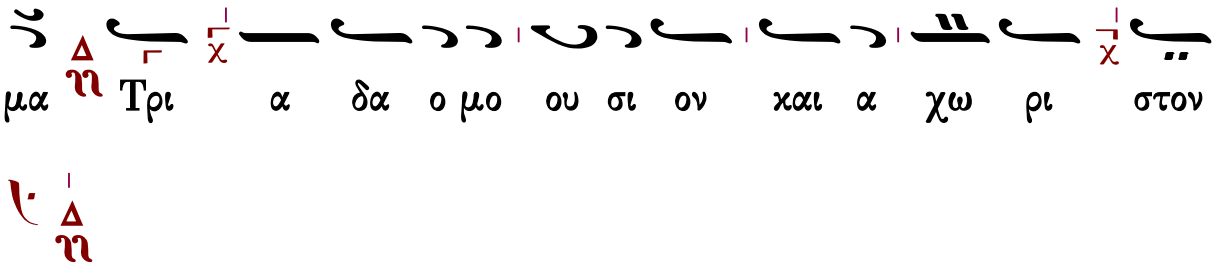

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
έκ χειρογράφου 24.10.2002*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν

Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος ⸗ Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

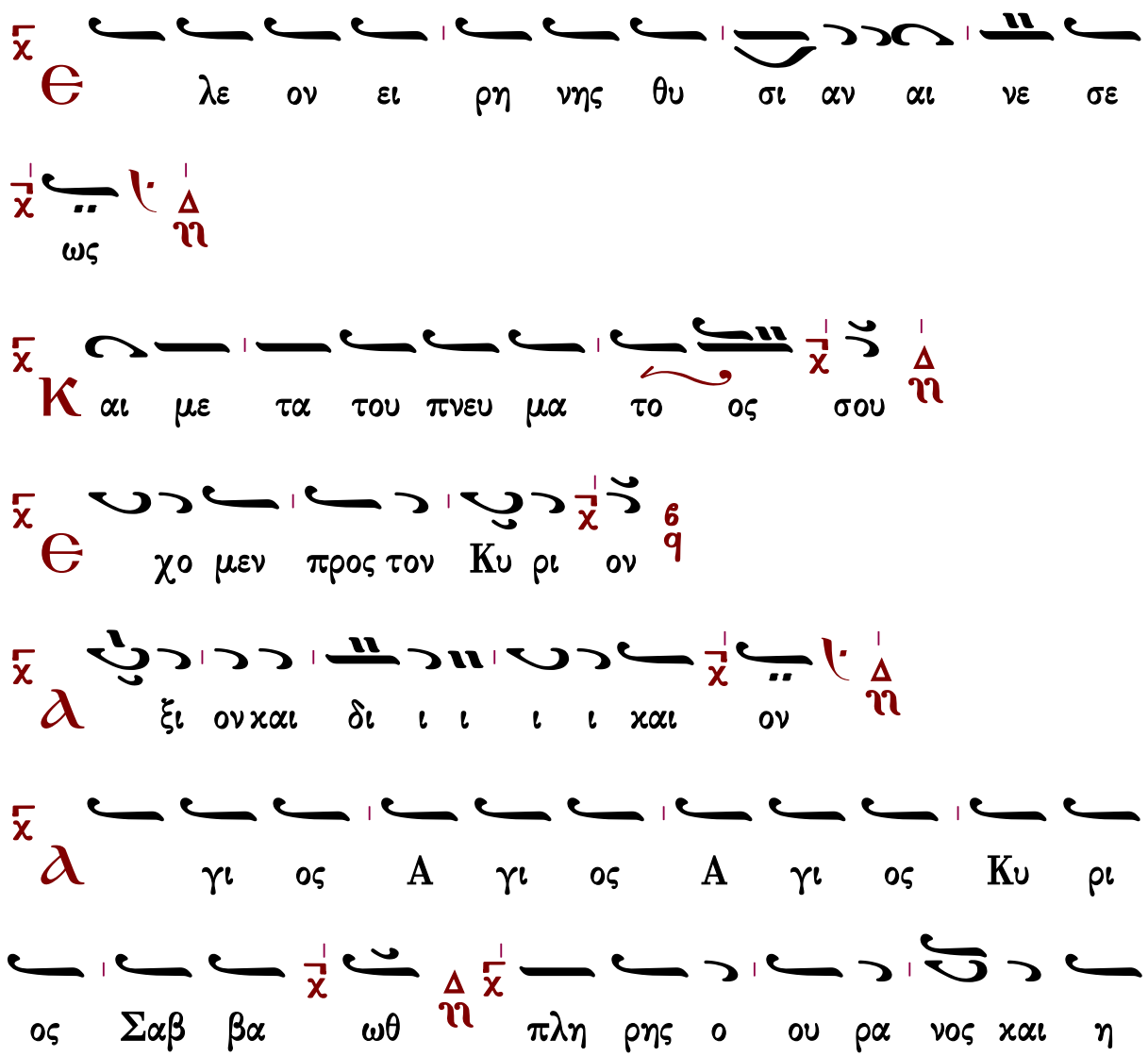

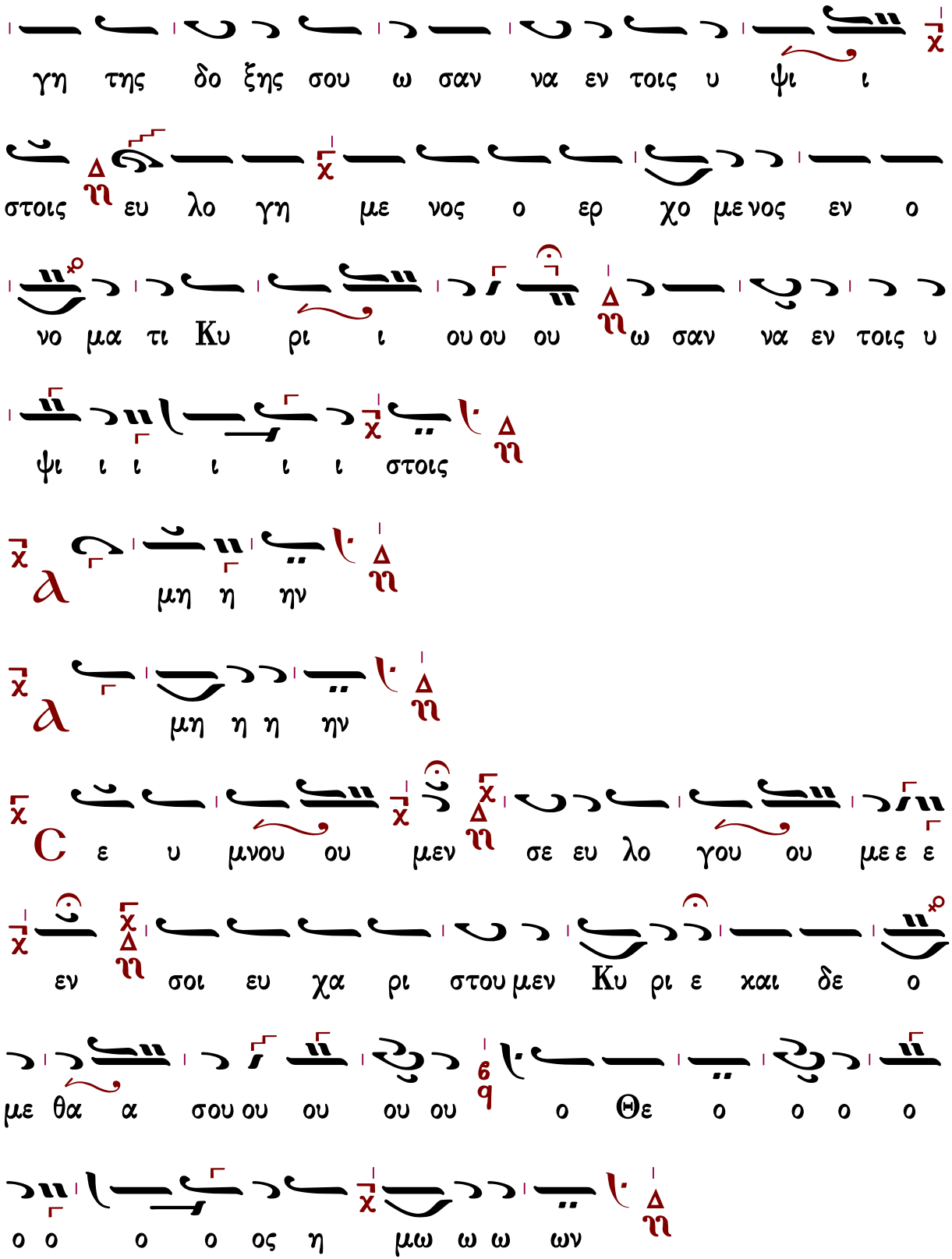

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,

δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.444#

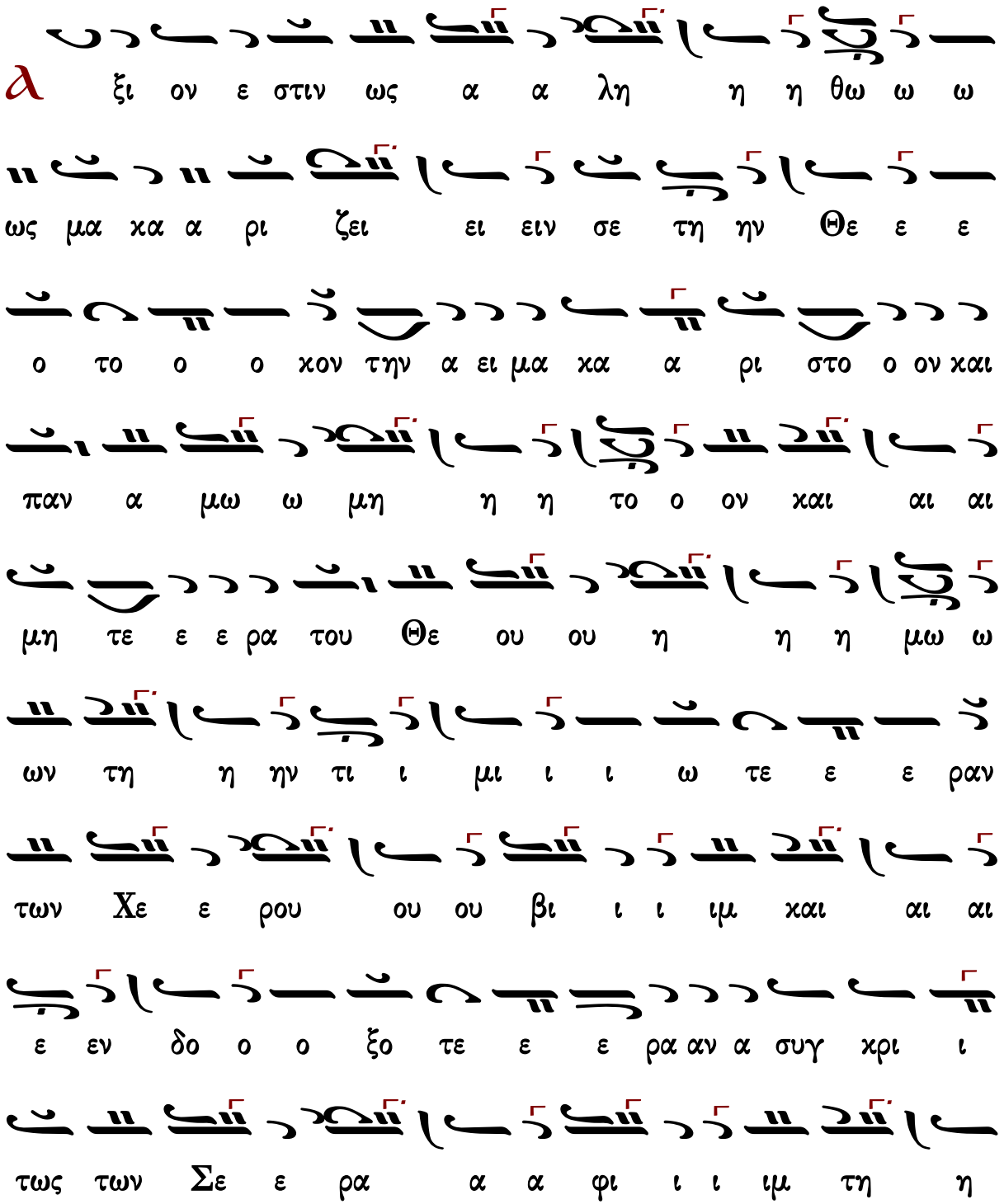

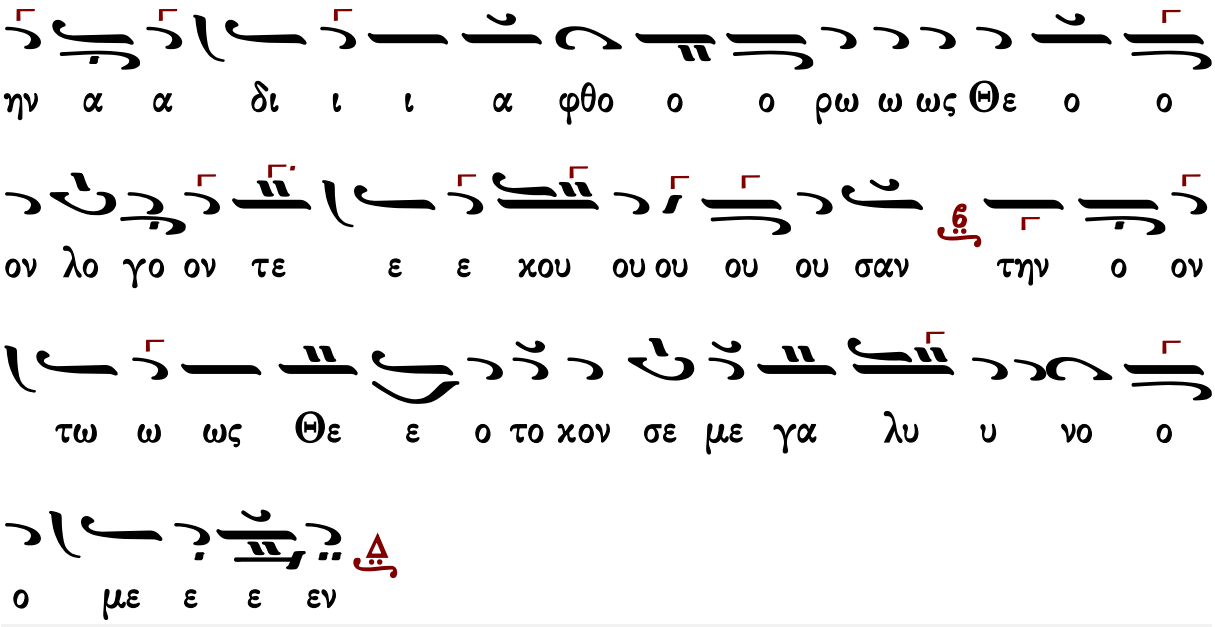

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἐν πρώτοις, μνήσθητι | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κοινωνικόν ἦχος δ΄

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος Ι (†1840)

Ἦχος Δι

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Ταμείον Ανθολογίας
Θεία Λειτουργία
1824 σ.269/853#

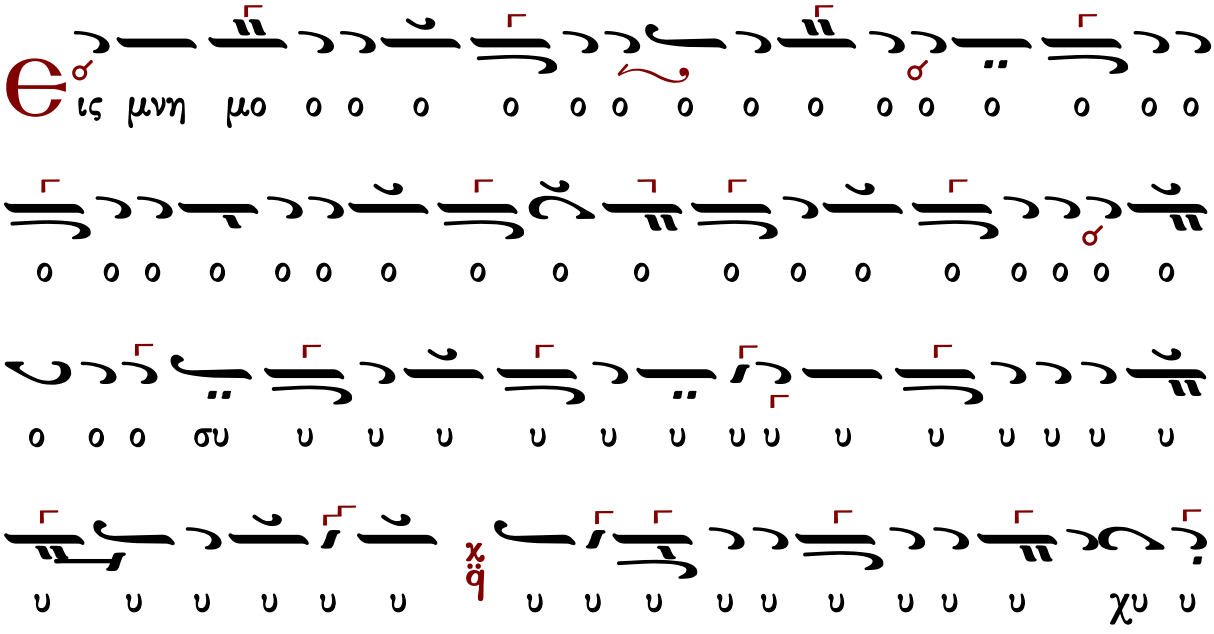

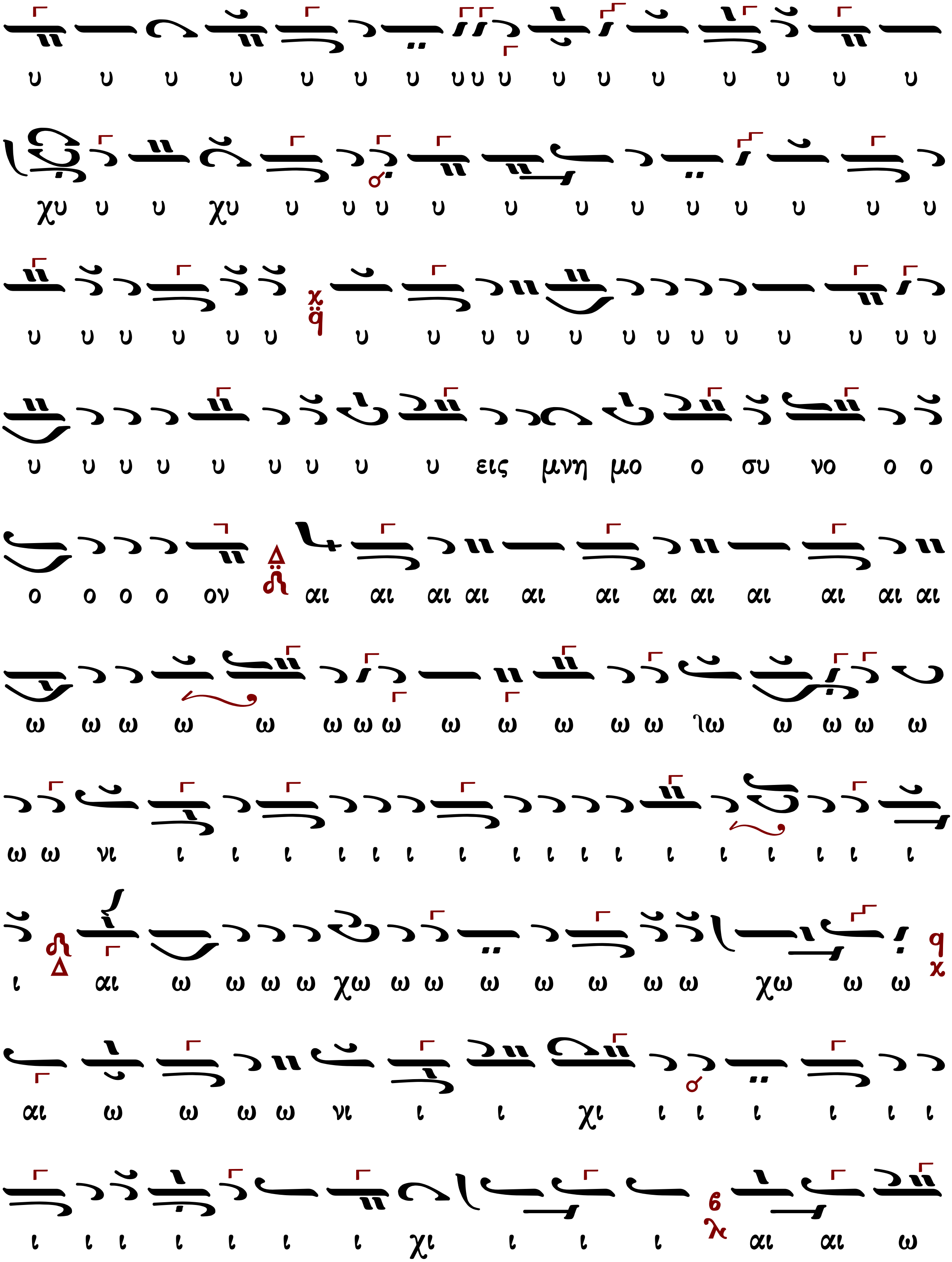
υ υ υ υ υ υ υ υυυ υ υ υ υ υ υ υ υ
χυ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ εις μνη μο ο συ νο ο ο
ο ο ο ο ον αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ιω ω ω ω ω
ω ω νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι αι ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω
αι ω ω ω ω νι ι ι χι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι αι αι ω

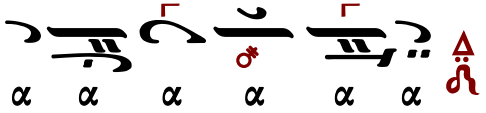

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος II (†1840)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Λειτουργία
1851 σ.775#

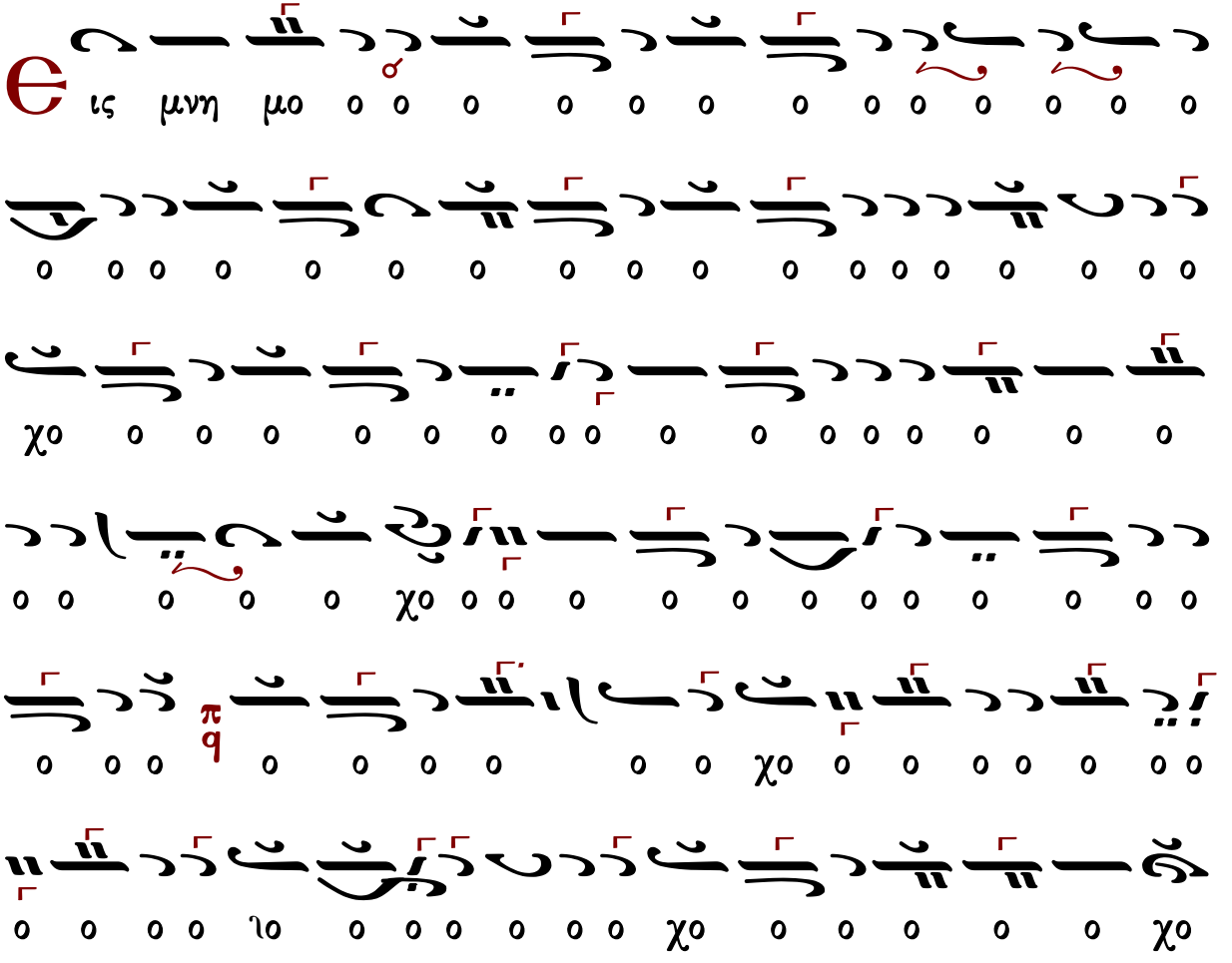

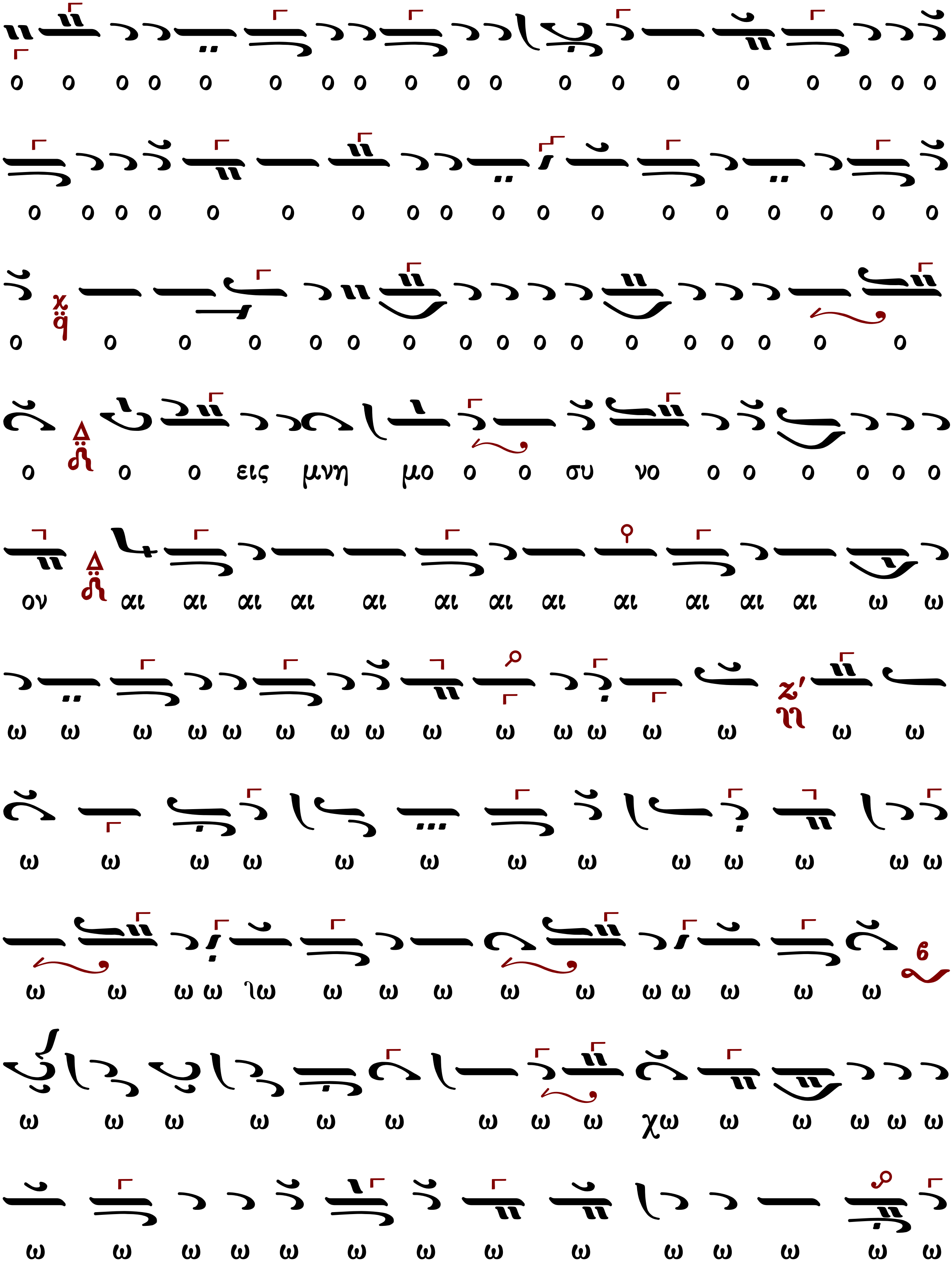
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο εις μνη μο ο ο συ νο ο ο ο ο ο ο
ον αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

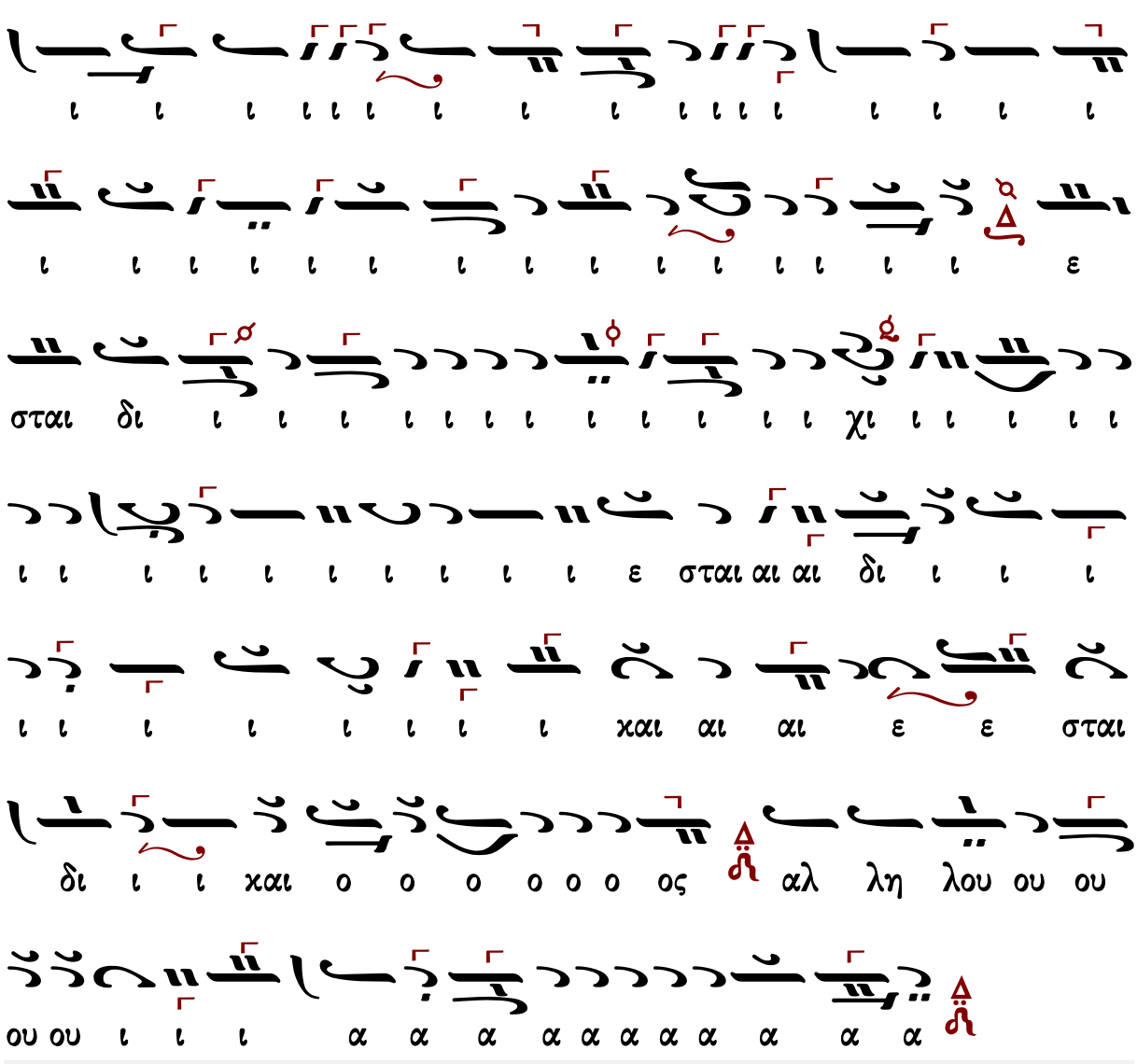

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
1909 σ.459#

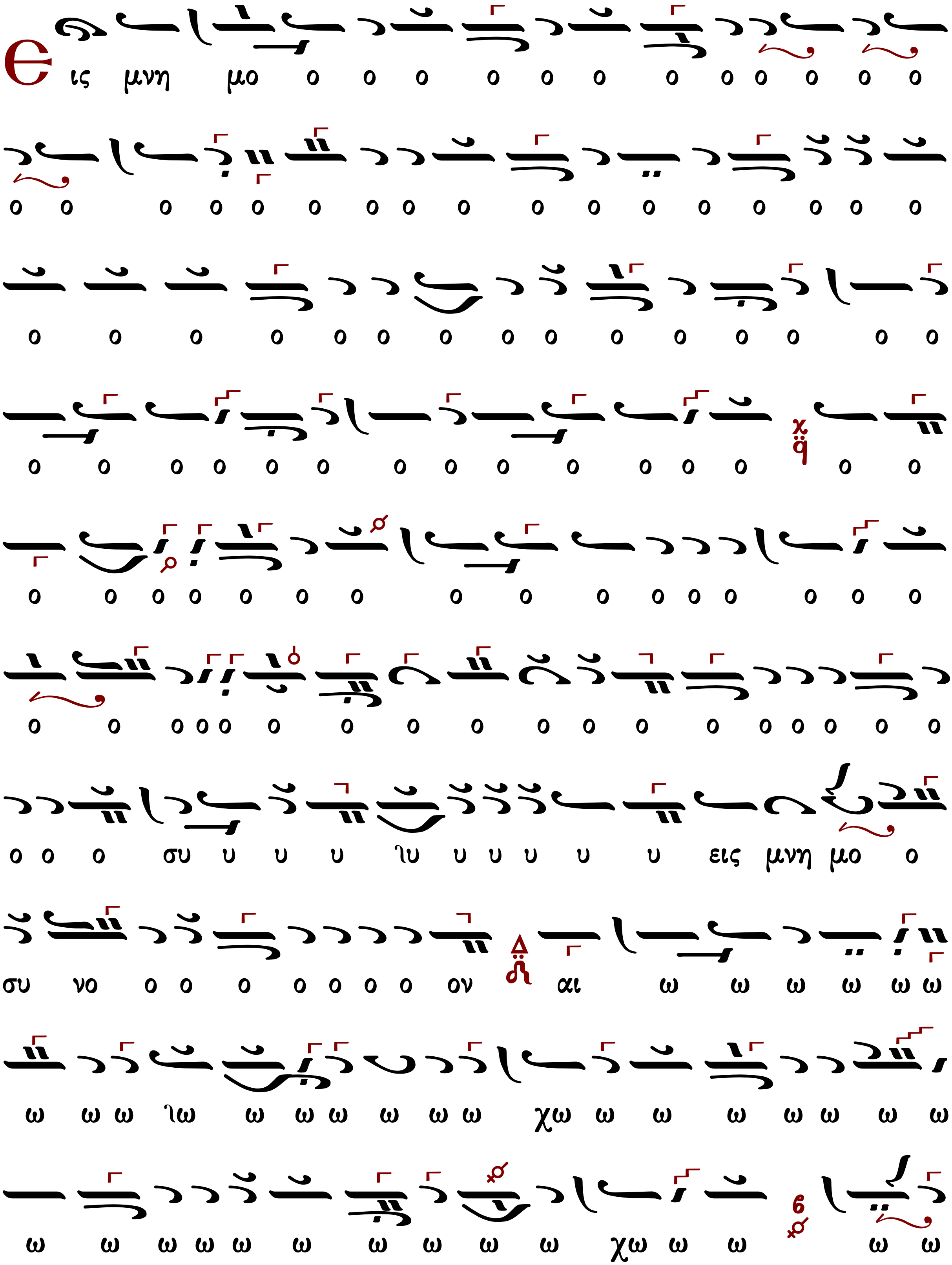
Ε ις μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο συ υ υ υ ιυ υ υ υ υ υ εις μνη μο ο
συ νο ο ο ο ο ο ο ο ον αι ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω

ου ου ου ου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α

δι ι ι χαι ο ο ο ο ο ο ο ος αλ λη λου

χαι αι ε ε σται

δι ι ιρ ιαι αι αι ε σται ι ι

χι

χι χι

χι

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου Ι (†1866)

μίμηση Αἰνεῖτε Φωκαέως

Ἦχος Δι

Κοινωνικών Εκλογάριον
Μονή Αγίου Διονυσίου
Άγιον Όρος 2002 σ.121#

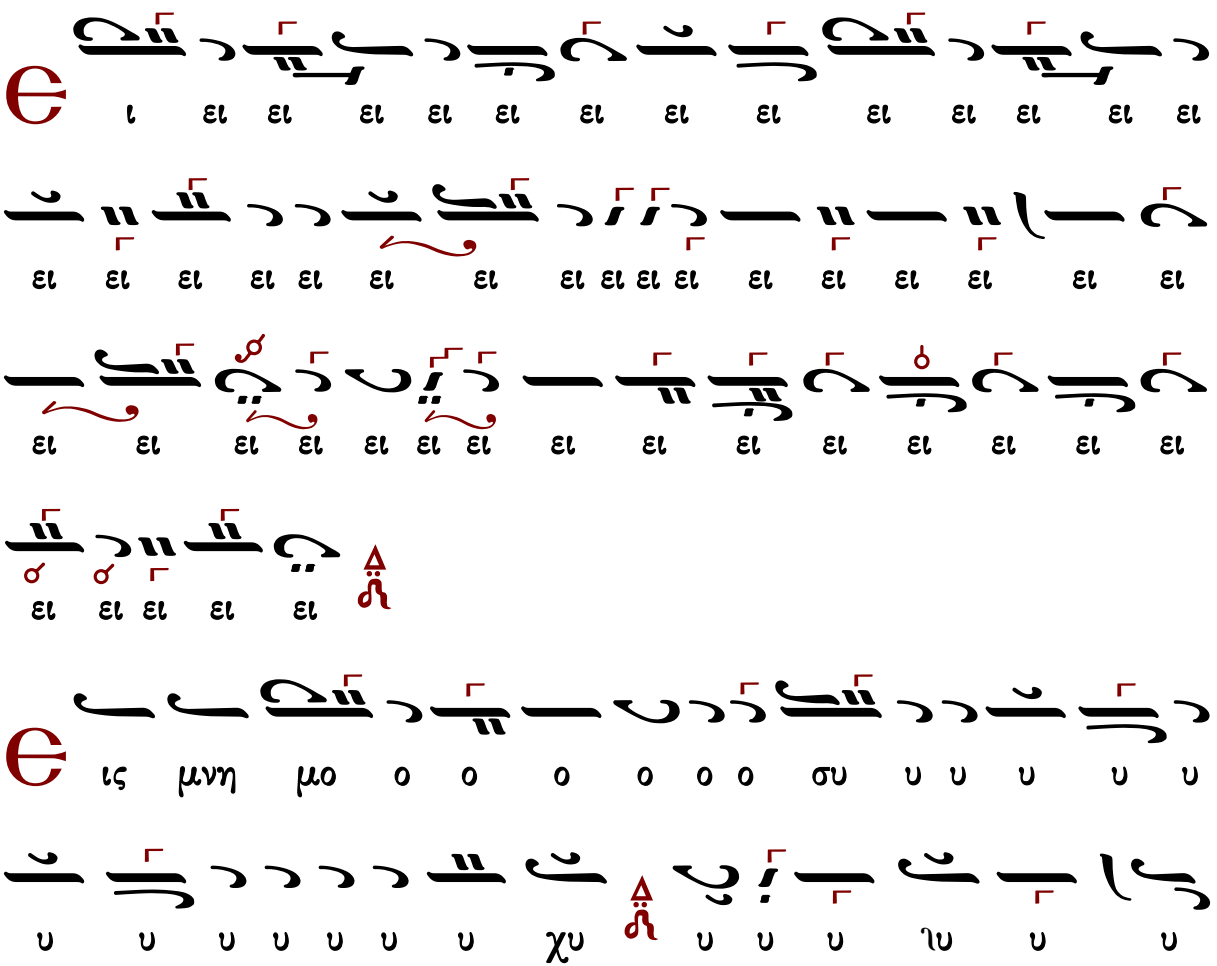

αι σταιι ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε
ι δι ιαι ιαι σταιι ε ε αι αι αι αι αι αι αι αι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
αι ε σταιι δι ι χαι ο ο ο ο ο ο ο ο ος αλ λη
λου ου ι ι ι α α α α α α α α α

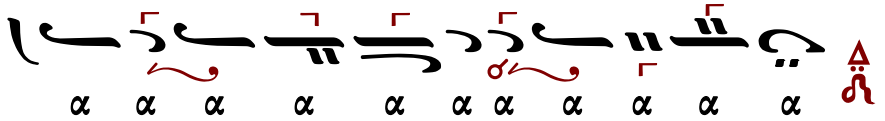

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου II (†1866)

Ἦχος Δι

Κοινωνικών Εκλογάριον
Μονή Αγίου Διονυσίου
Άγιον Όρος 2002 σ.42#

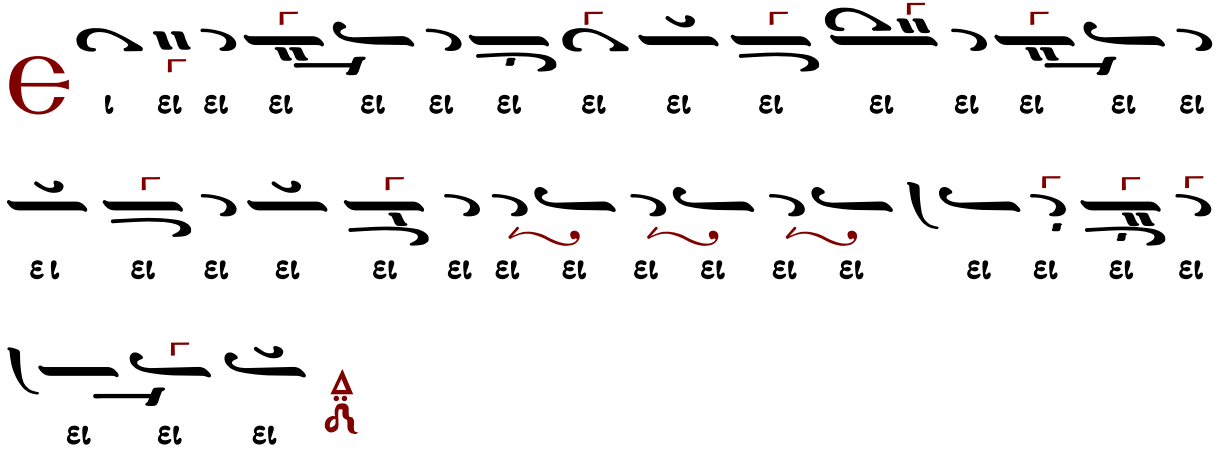

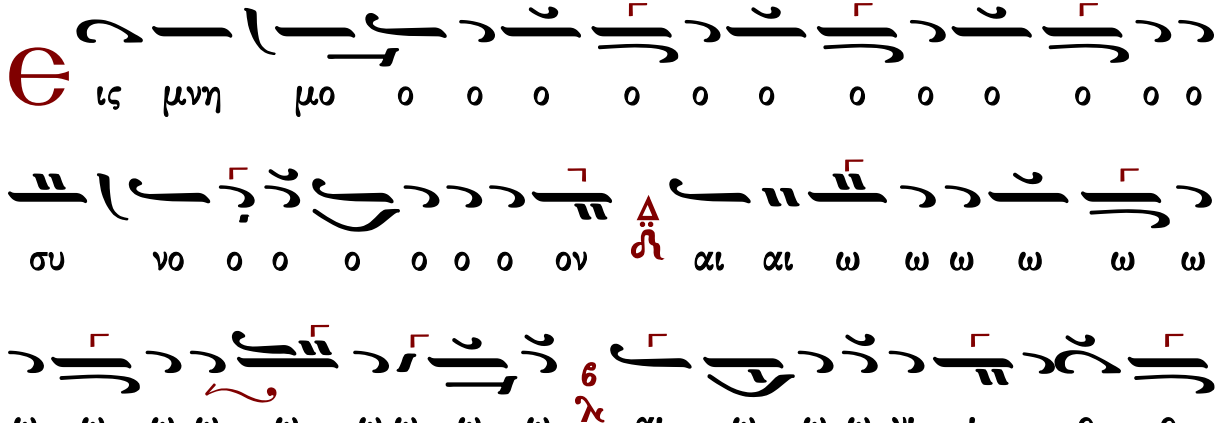

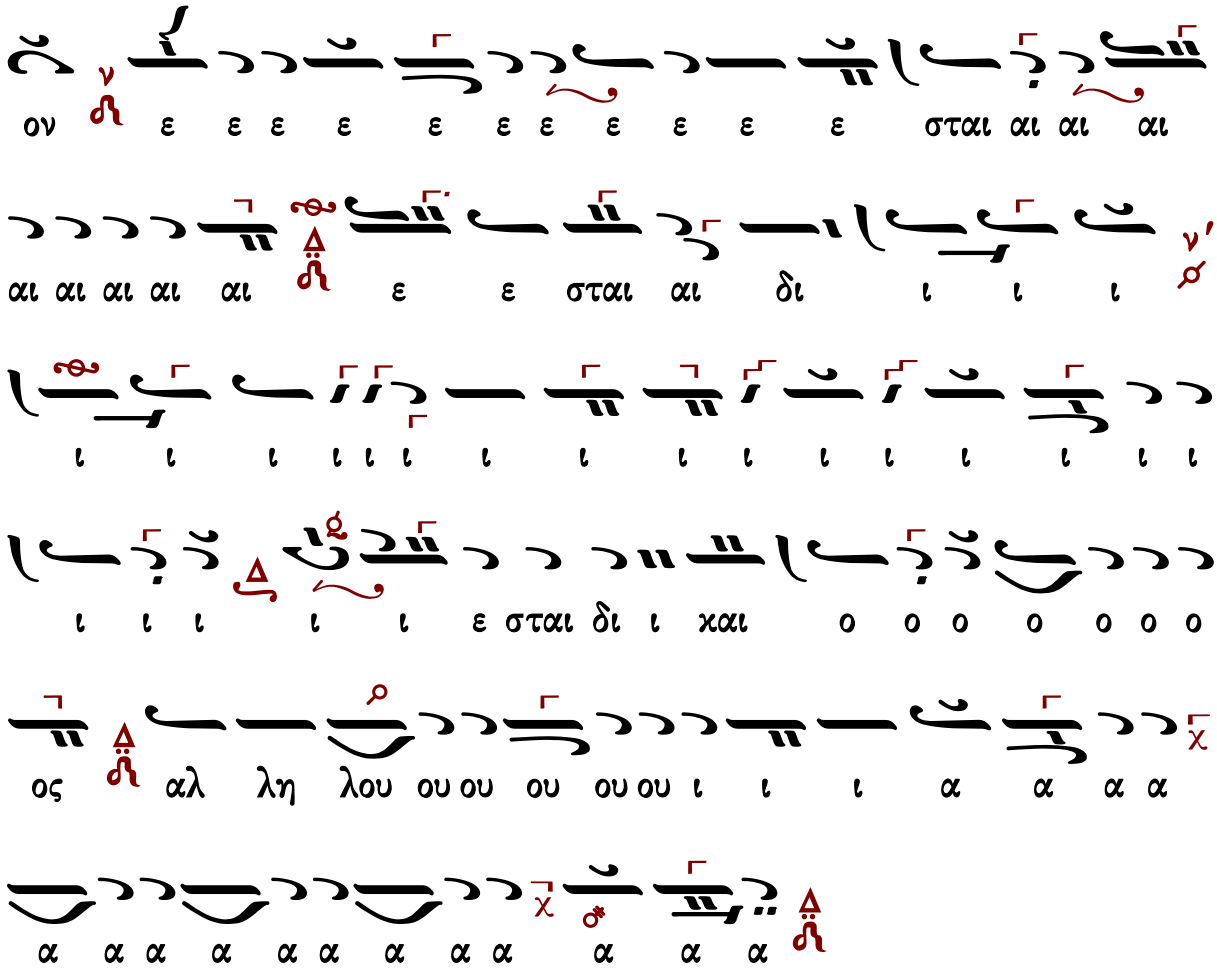

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

10′

Ἦχος ζ Δι

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.131*

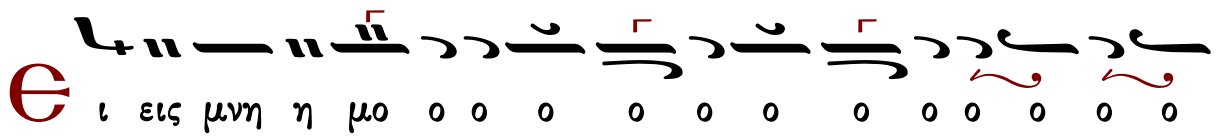

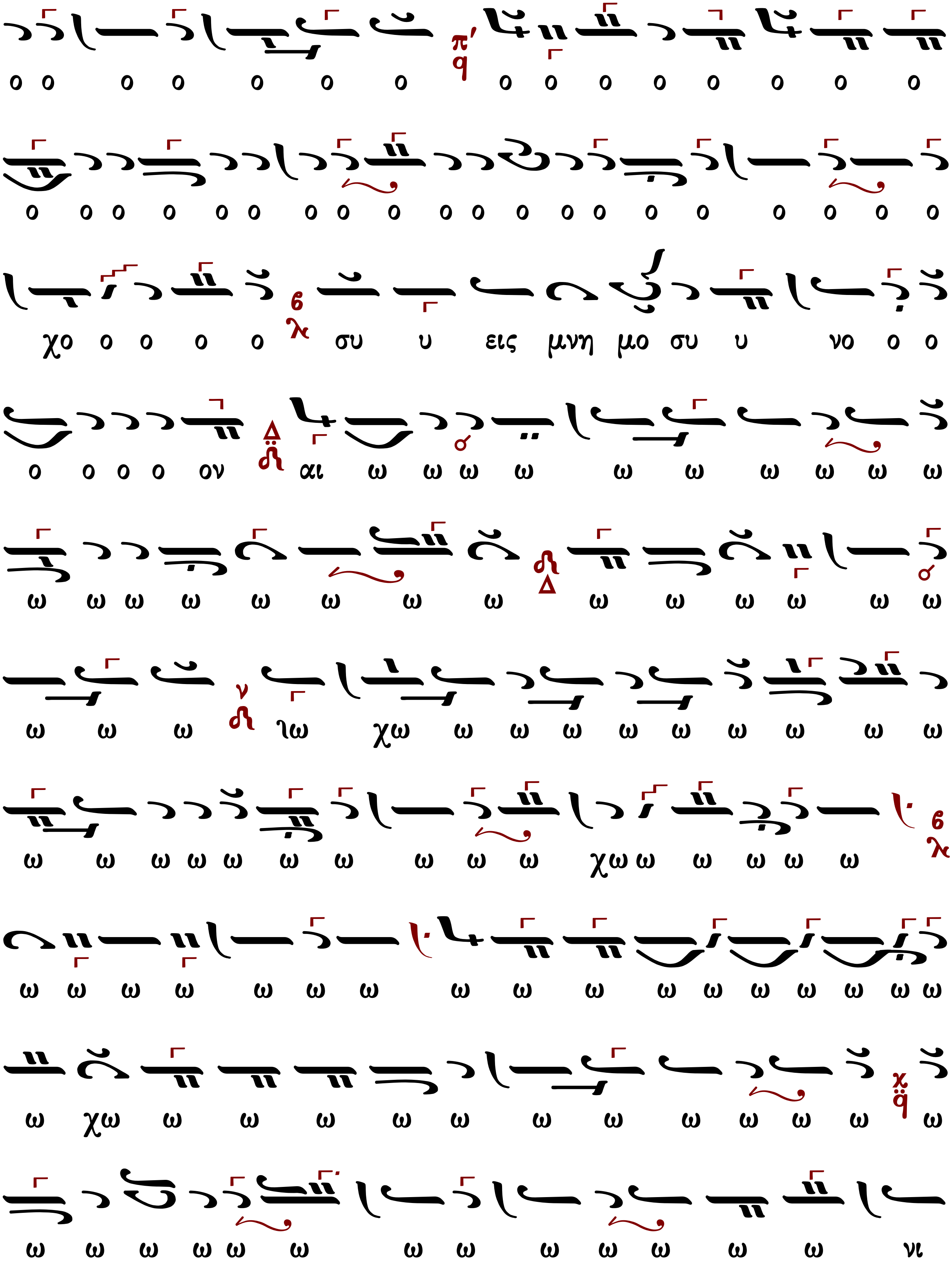
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
χο ο ο ο ο συ υ εις μνη μο συ υ νο ο ο
ο ο ο ο ον αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ιω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω νι

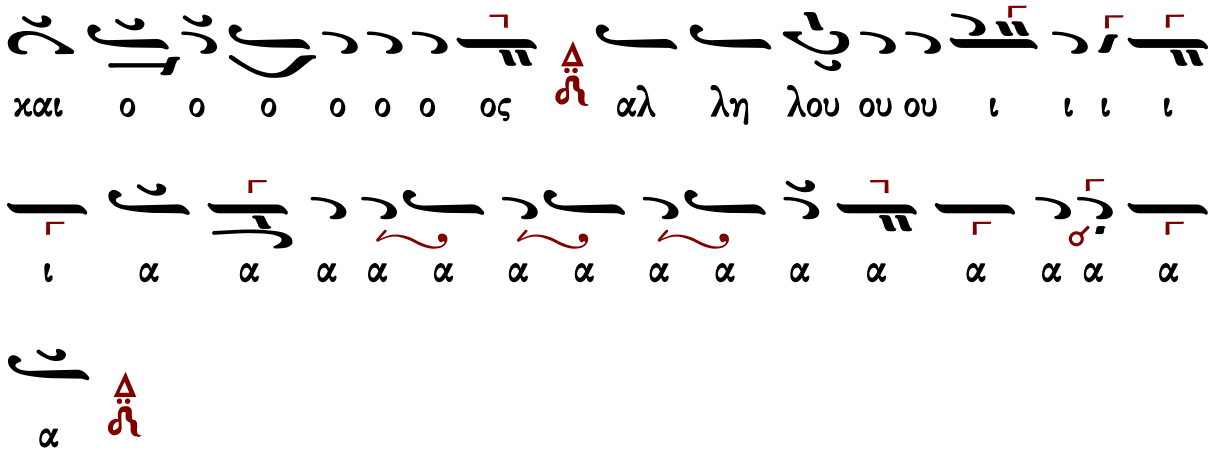

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δημητρίου Κουτσαρδάκη (1880-1952)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Κουτσαρδάκη
Τα Μυρόπνοα Άνθη
Πάτρα 1929 σ.335*

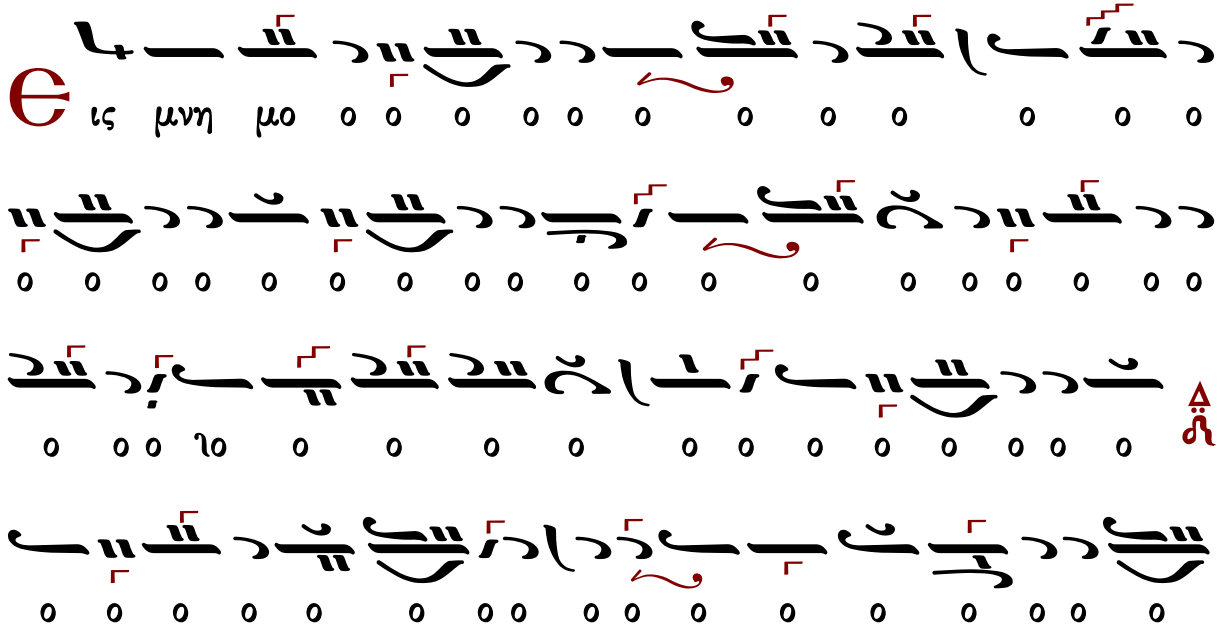

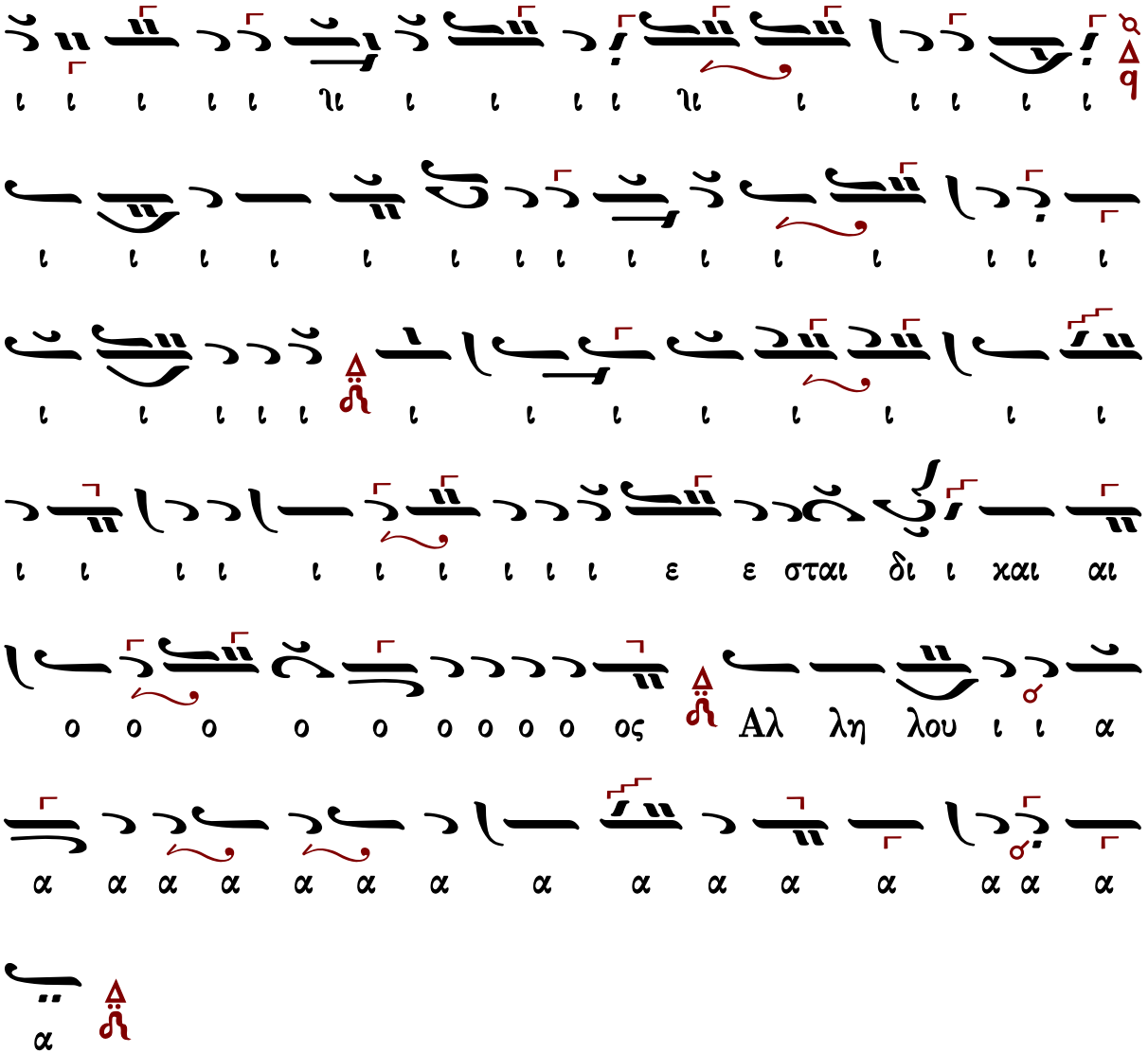

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.234*

ΔΙ
α γι α α α α α α α α
ΝΗ
ι ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ΔΙ
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ΒΡ
ει ει ειςμνη μο ο ο ο ο ο ο
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
ΓΑ
ω ω ιω ω ω ω ω ω ω ιν ι ι ι ι ι ι ι

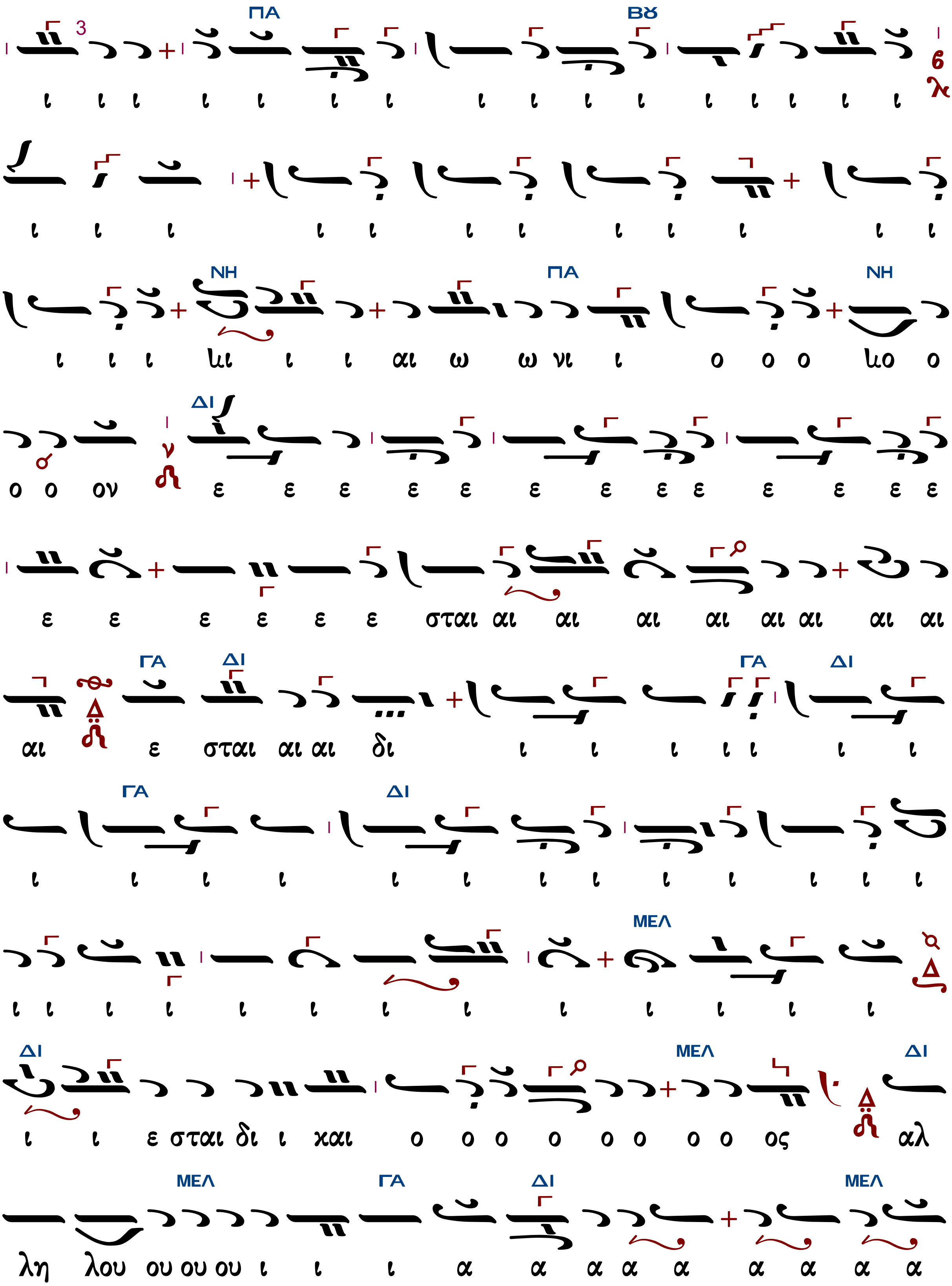
ΠΑ ΒȢ
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ΝΗ ΠΑ ΝΗ
ι ι ι ιι ι ι αι ω ω νι ι ο ο ο ιο ο
ΔΙ
ο ο ον ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε σται αι αι αι αι αι αι αι αι
ΓΑ ΔΙ ΓΑ ΔΙ
αι ε σται αι αι δι ι ι ι ι ι ι ι
ΓΑ ΔΙ
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ΜΕΛ
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ΔΙ ΜΕΛ ΔΙ
ι ι ε σται δι ι χαι ο ο ο ο ο ο ο ο ος αλ
ΜΕΛ ΓΑ ΔΙ ΜΕΛ
λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α α α

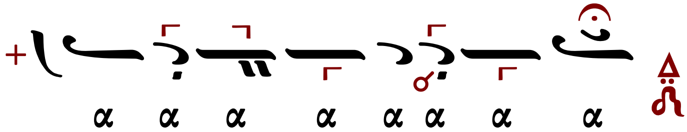

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά ἐνιαυτοῦ
2019 σ.277*

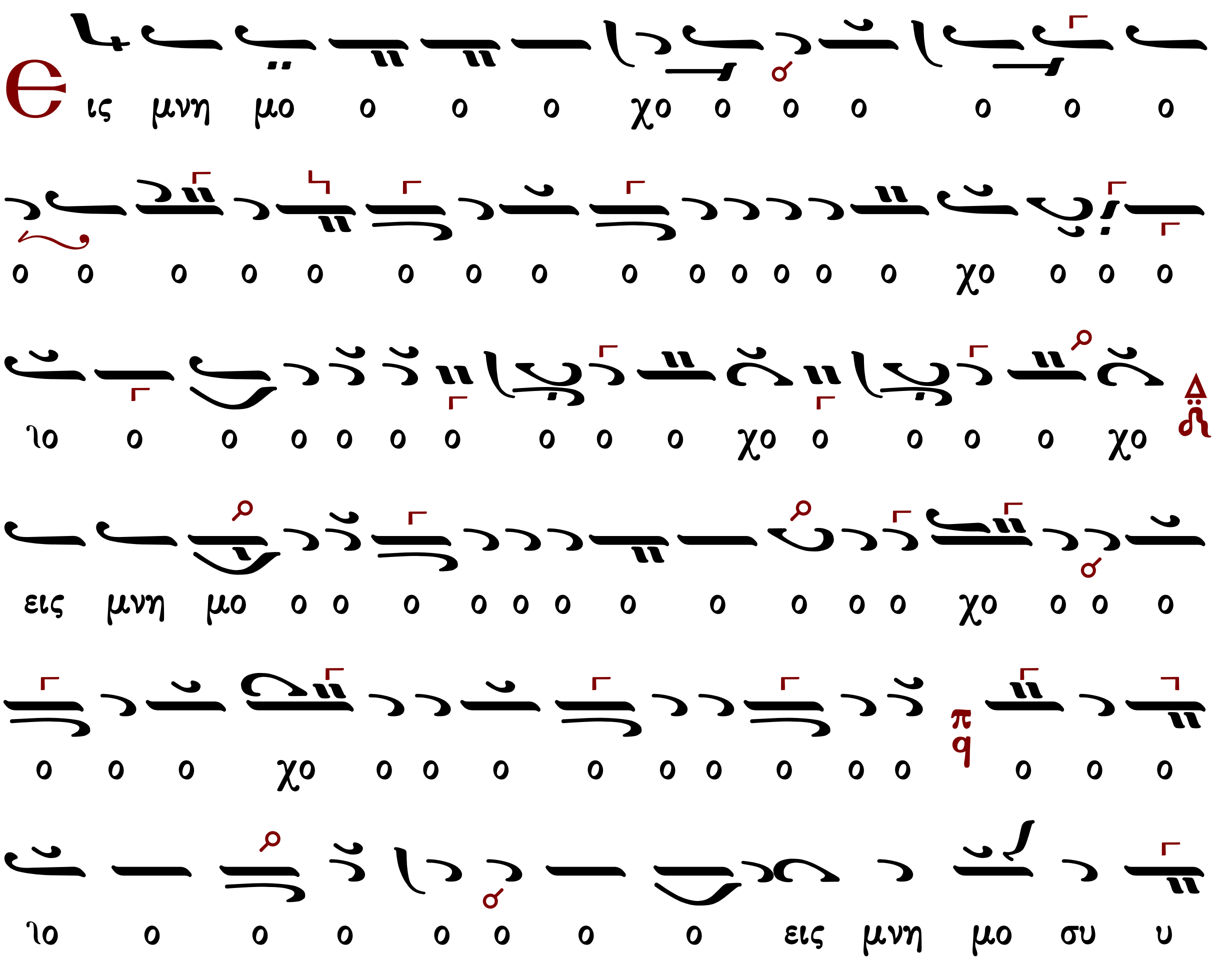

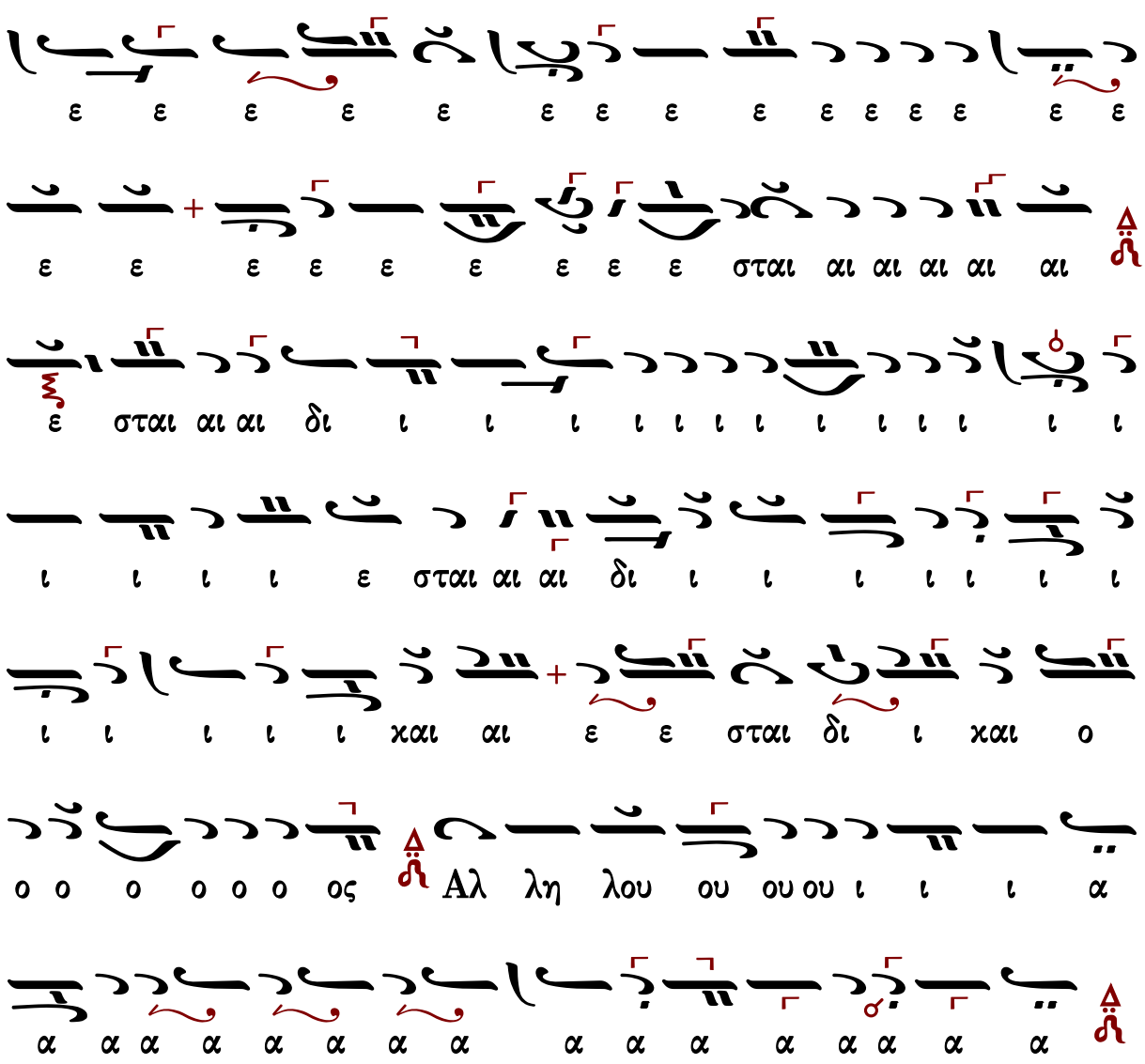

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Μανουήλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.288*

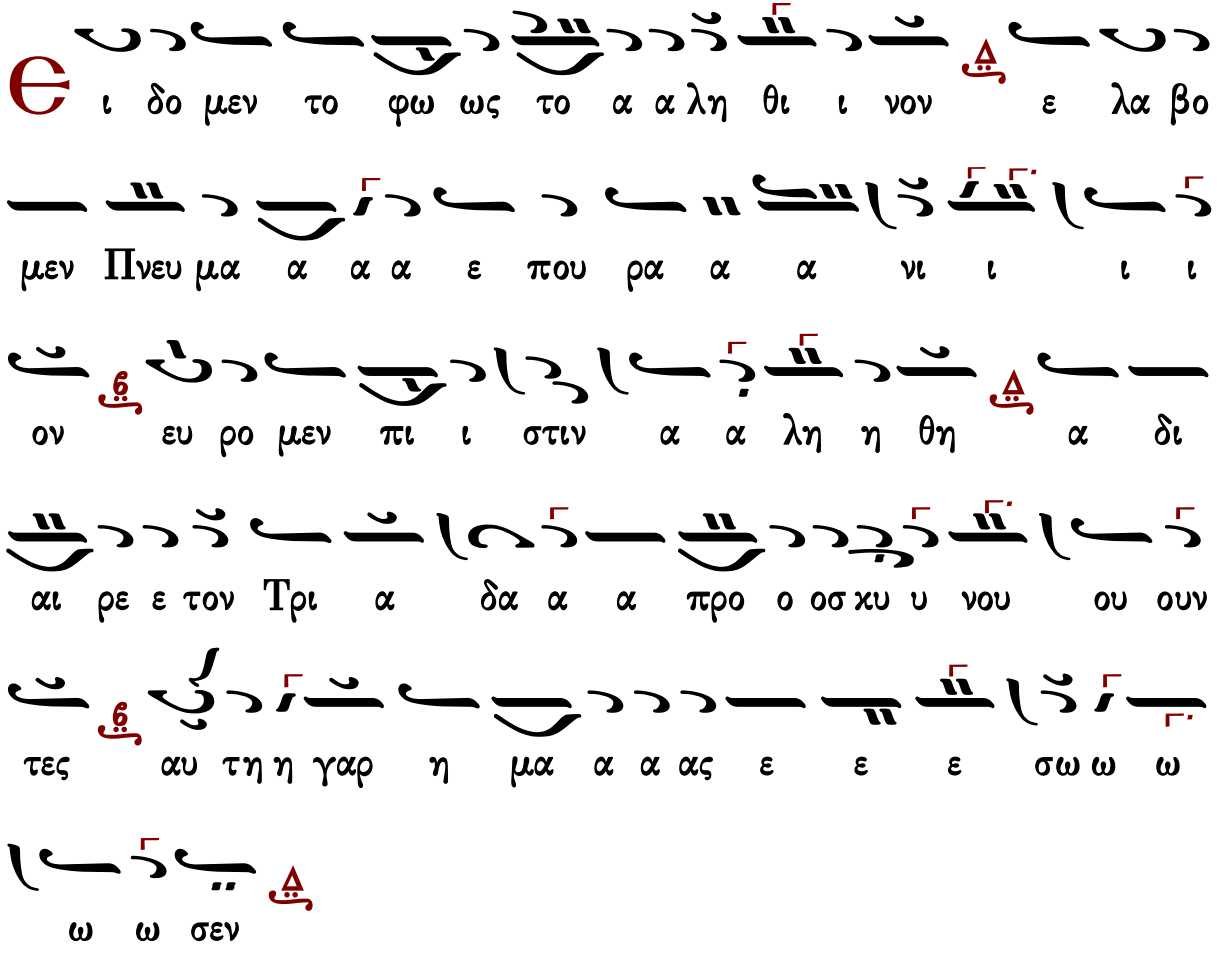

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.489*

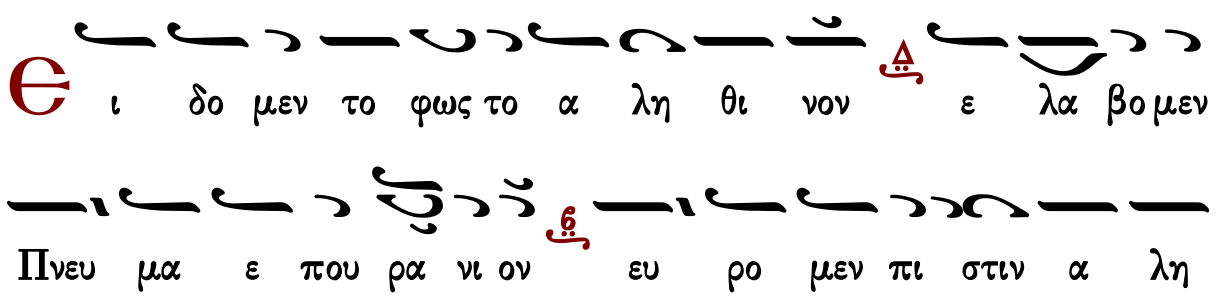

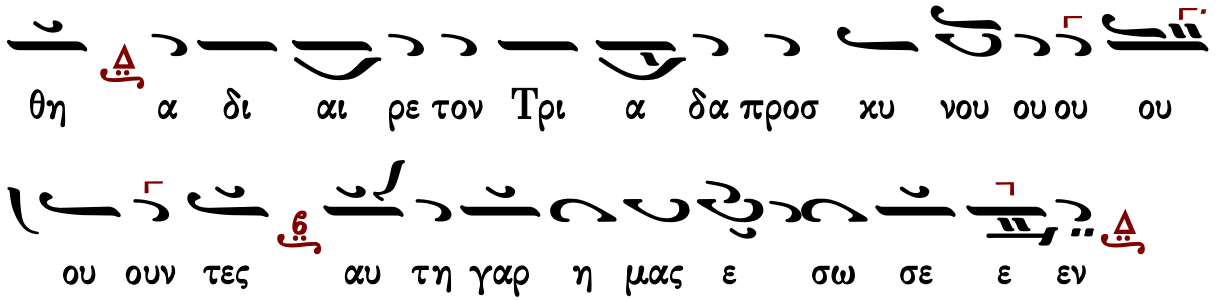

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

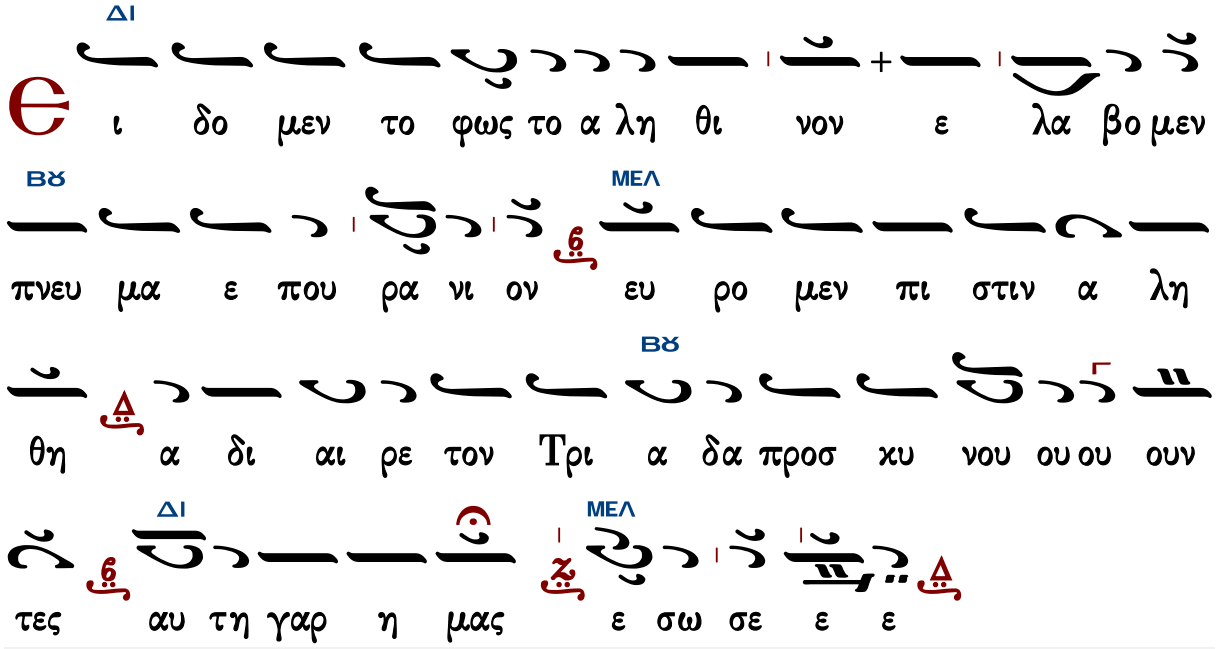

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.522*

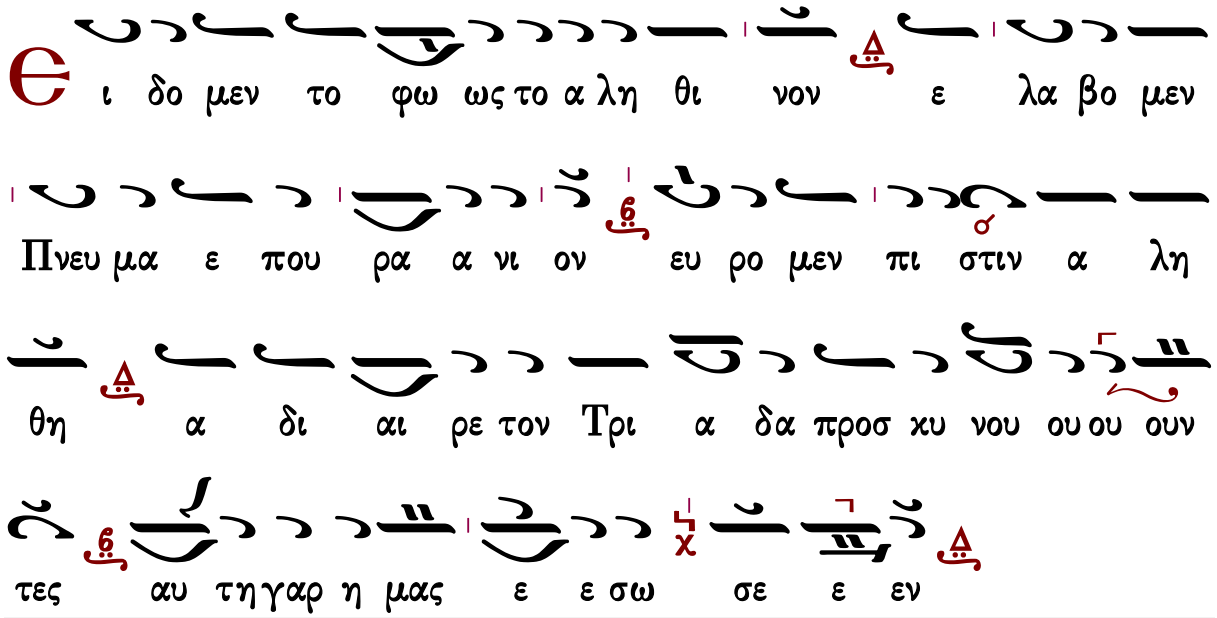

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

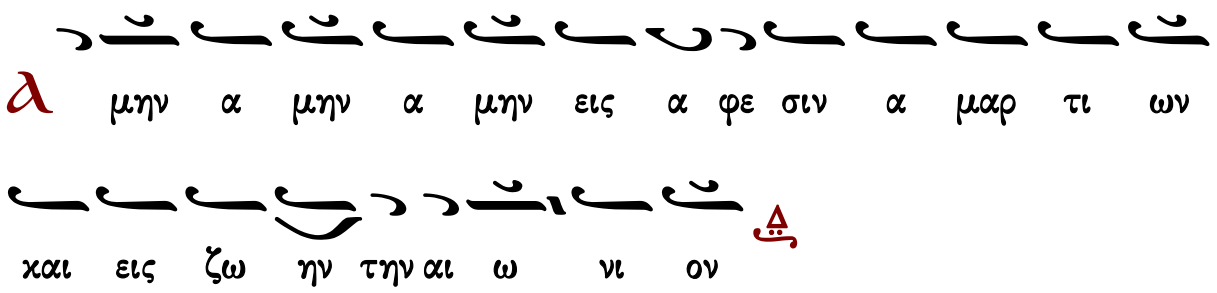

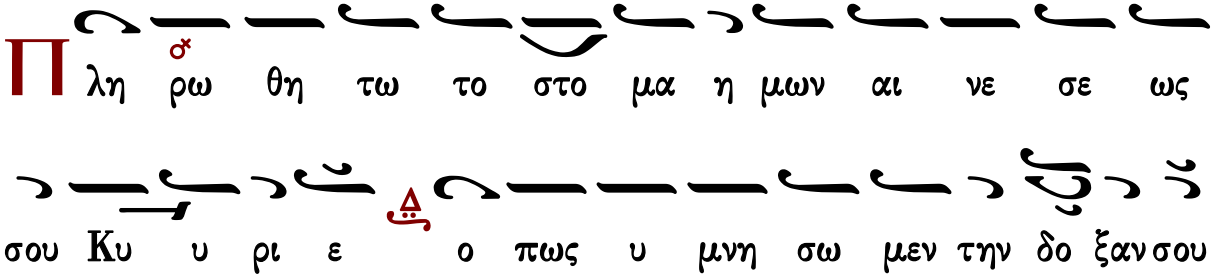

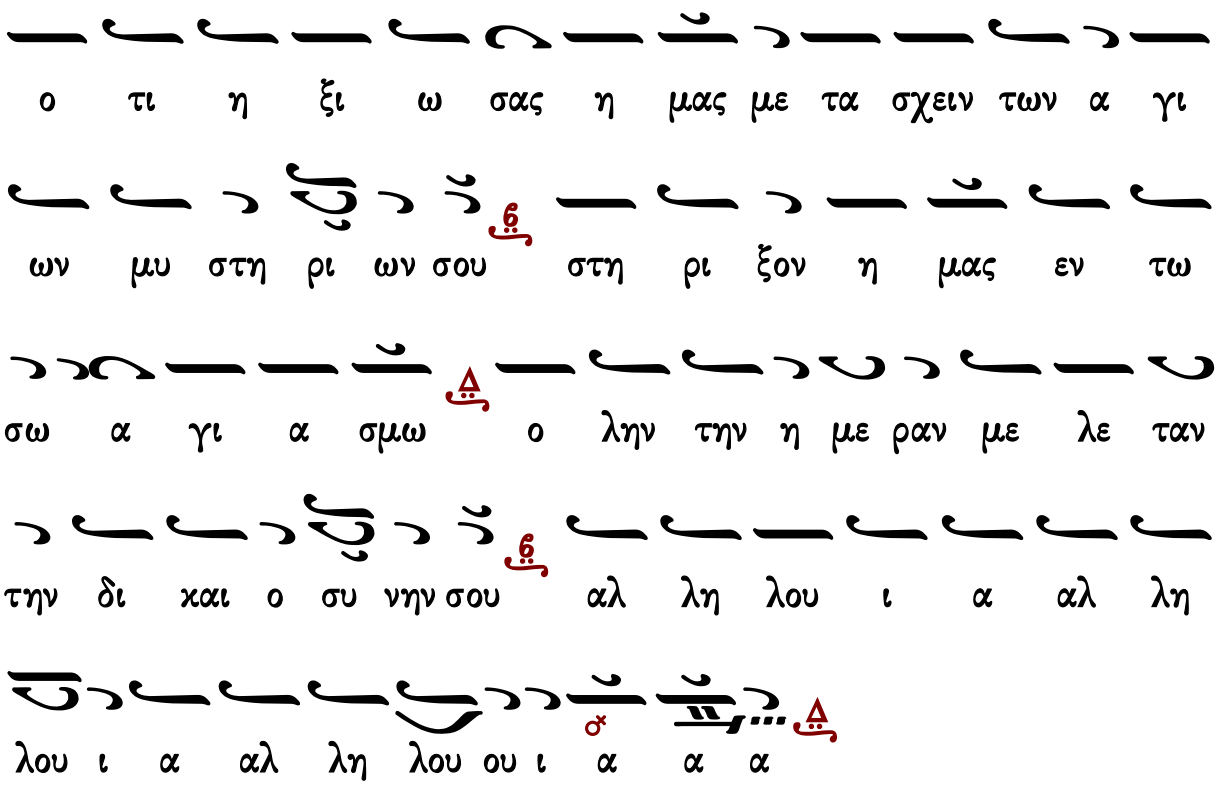

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.301*

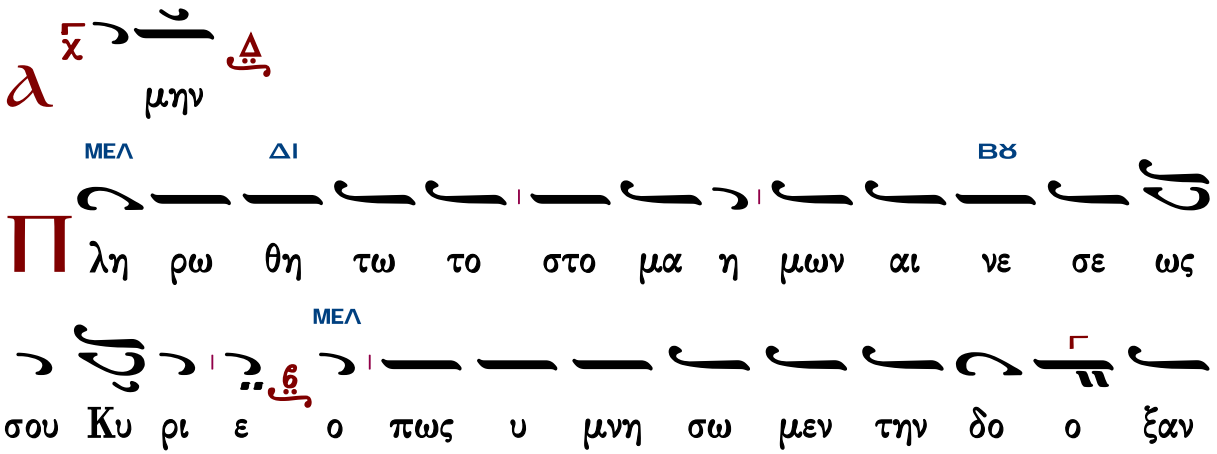

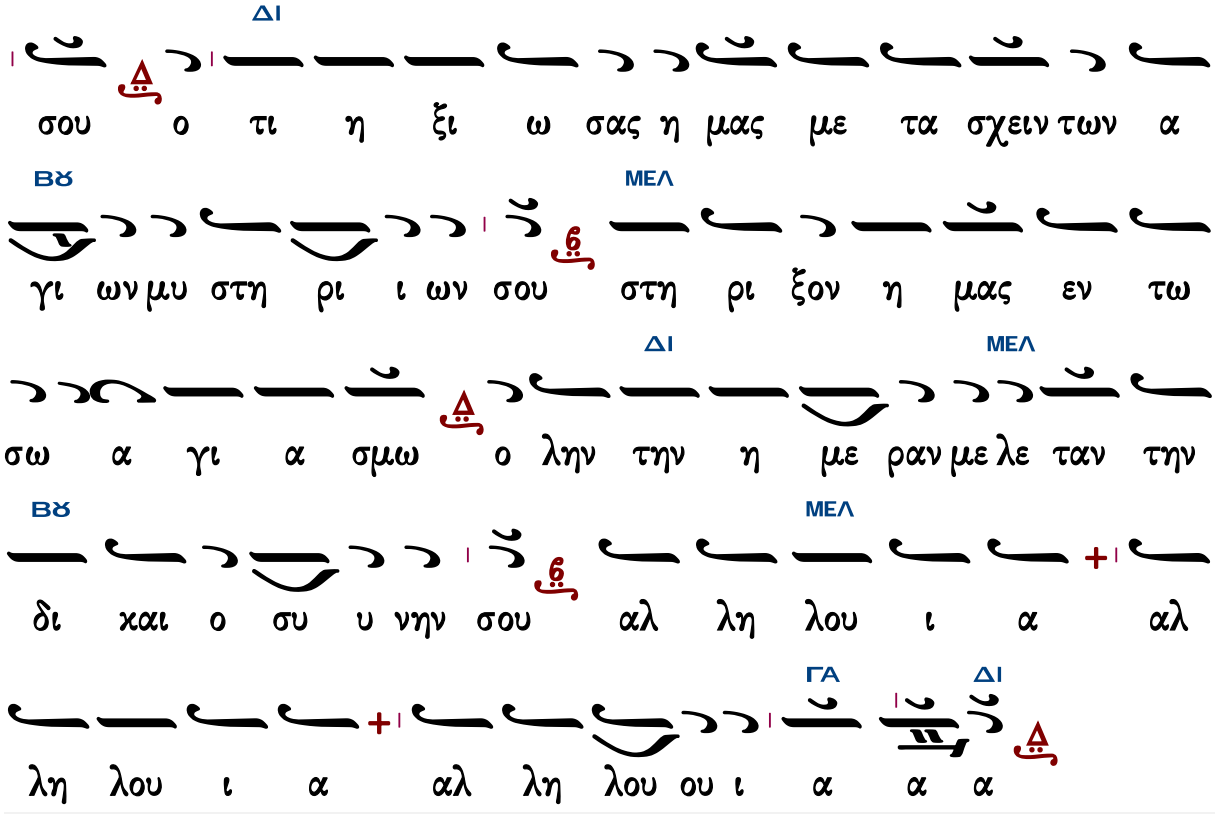

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ἦχος λ π ϊ Κε

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.302*

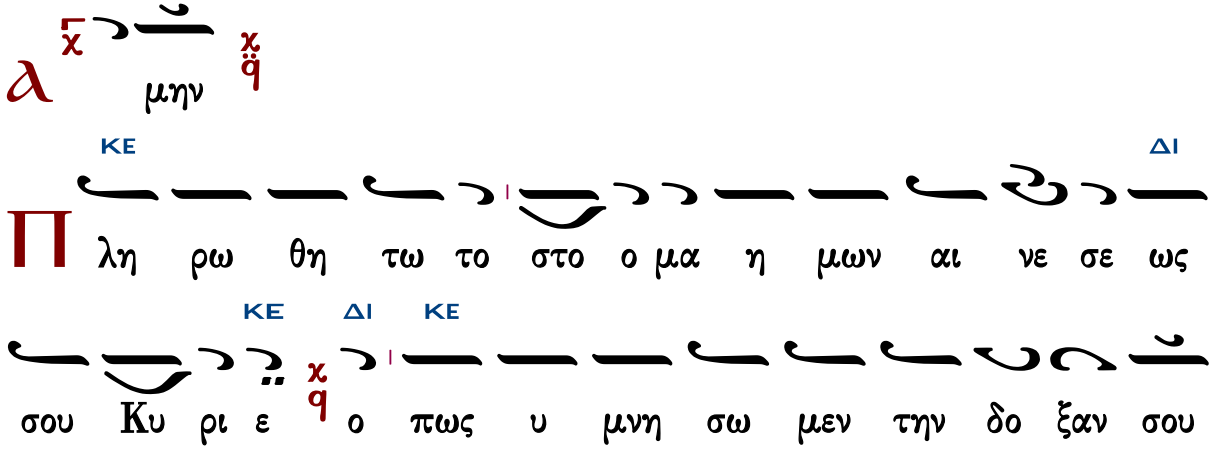

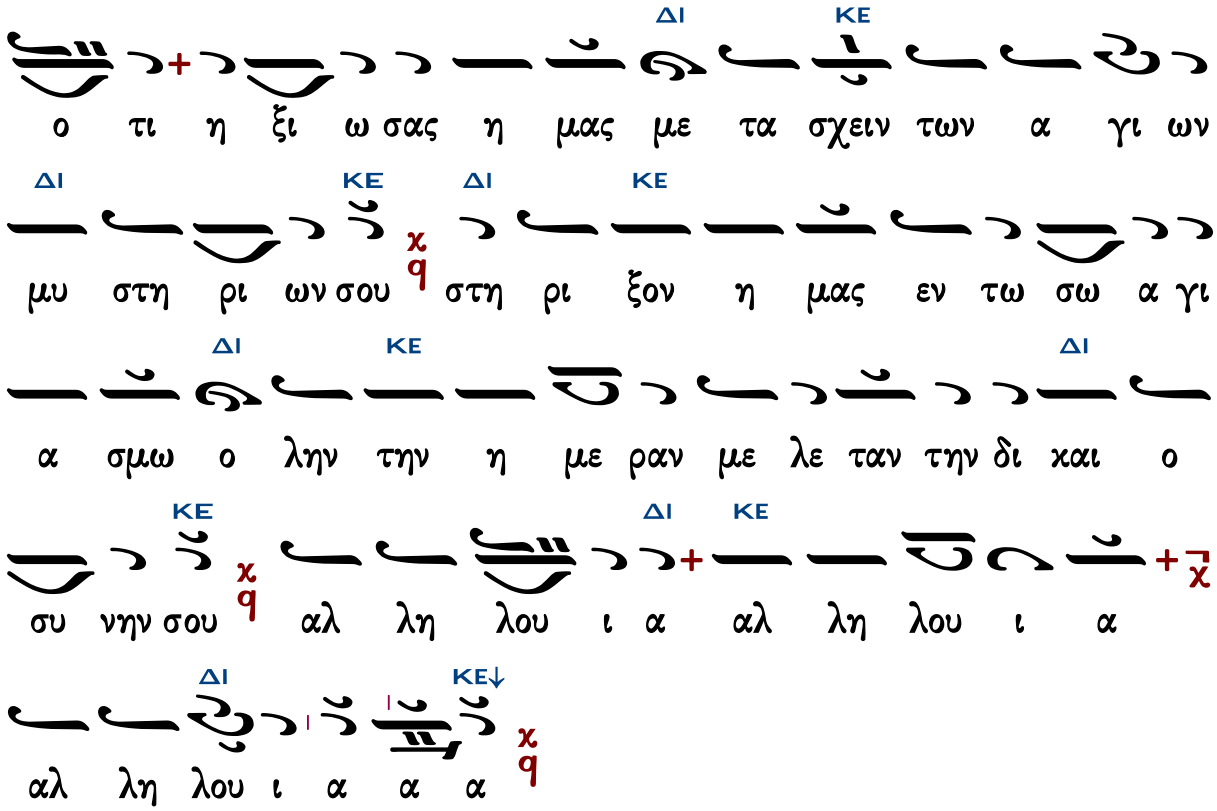

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ὀρθοί. Μεταλαβόντες — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεῖη τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

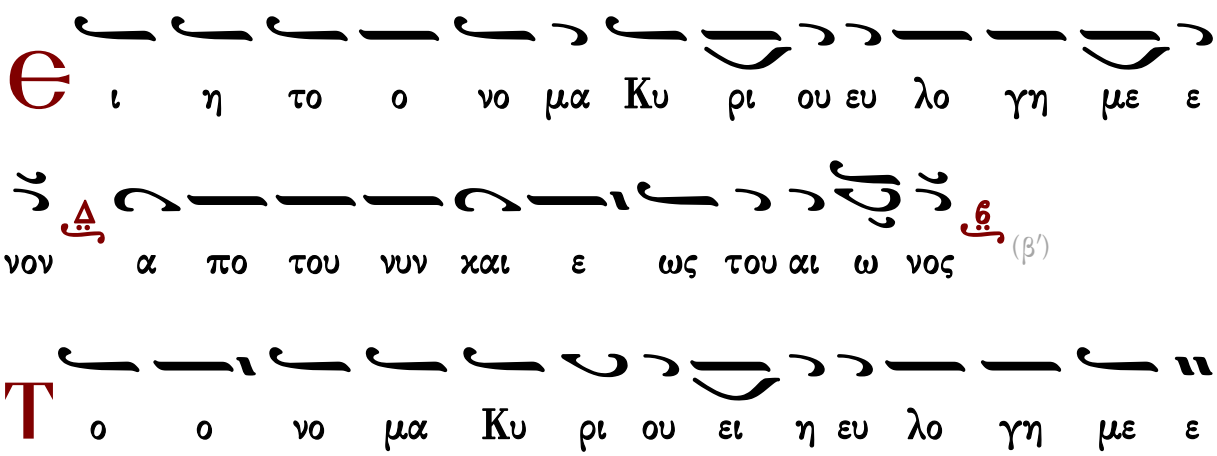

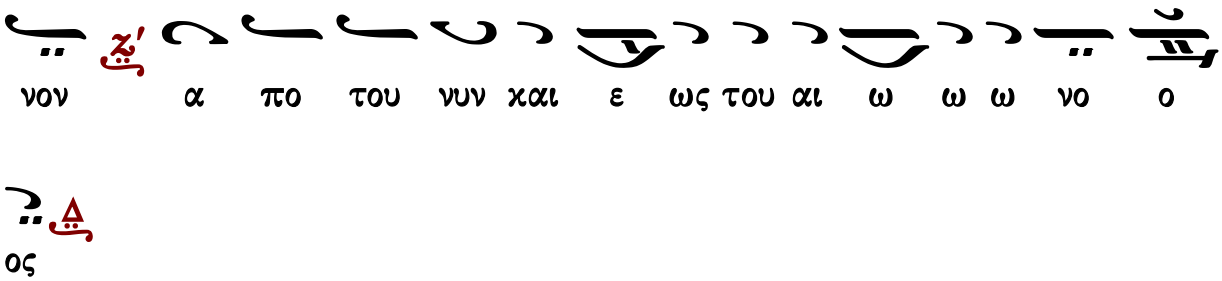

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

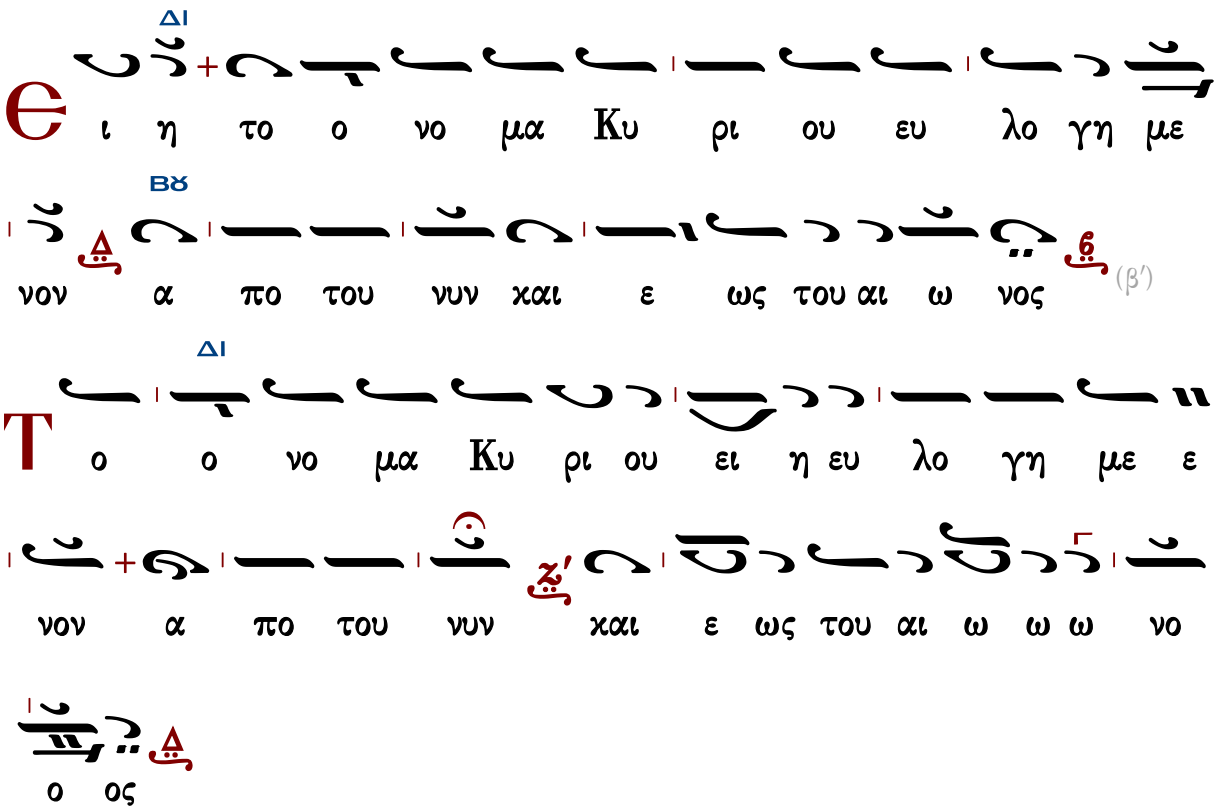

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.303*

ΜΕΛ ΔΙ
ι ει η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

ΜΕΛ ΒΖ ΜΕΛ
λο γη με ε νο ον α πο του νυν και ε ως του αι

ω νος (β΄)

ΜΕΛ ΔΙ
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει ει η ευ λο γη με

ε νον χορὸς β΄ ΜΕΛ ΔΙ α πο του νυ υ υν και ε ως του

ΜΕΛ ΓΑ ΔΙ
αι ω ω ω νο ο ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόλυσις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.1#

ις πο ολ λα α α α α α α α α α

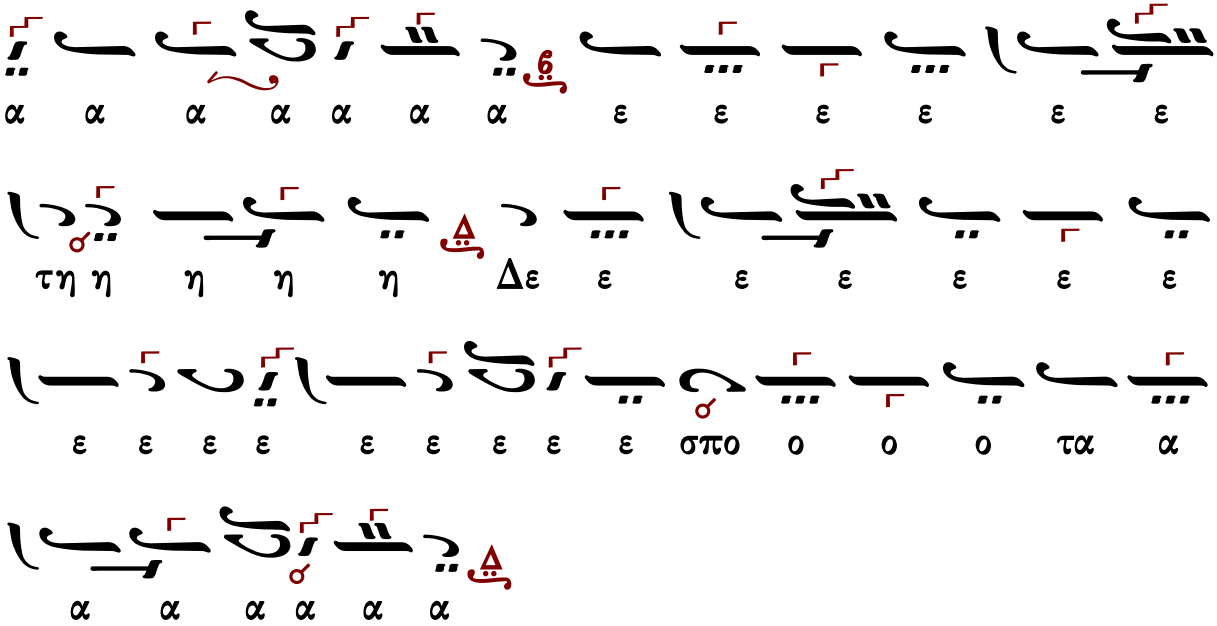

Προοιμιακὸς ψαλμὸς Καταβασίαι

Θὶς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.197/471*

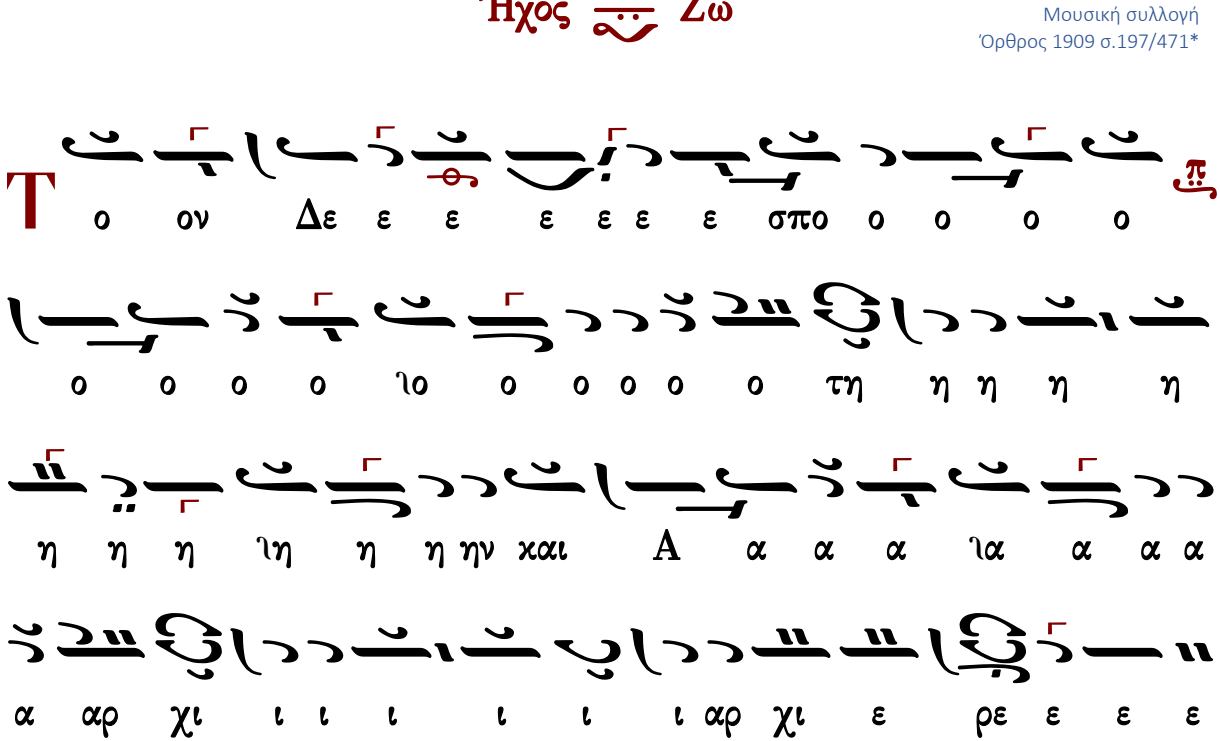

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος Ζω

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
τομ. Ε' Επιλογαί 2001 σ.273*

ΖΩ
ΜΕΛ
ΖΩ
ΠΑ

η η μω ω ω ω ω ω ιω ω ω ω ω ω ων

ΣΙΓΑ

Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε Κυ

ΚΑΝΟΝΙΚΑ

υ ρι ι ι ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΝΗ

ΠΑ ΝΗ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε φυ

υ υ Κυ ρι ι ε ε φυ υ λα α ατ τε ε

ε ε ε ε ε ε ε

ΓΑ ΠΑ ΓΑ

ις πολ λα α α α ε ε ε τη Δε ε ε ε ε

ε σπο ο τα α α α

ΠΑ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α α

Ἄνωθεν οἱ προφῆται

Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη, συντμηθὲν παρὰ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκηι
Μουσική συλλογή
Όρθρος 1909 σ.200/473*

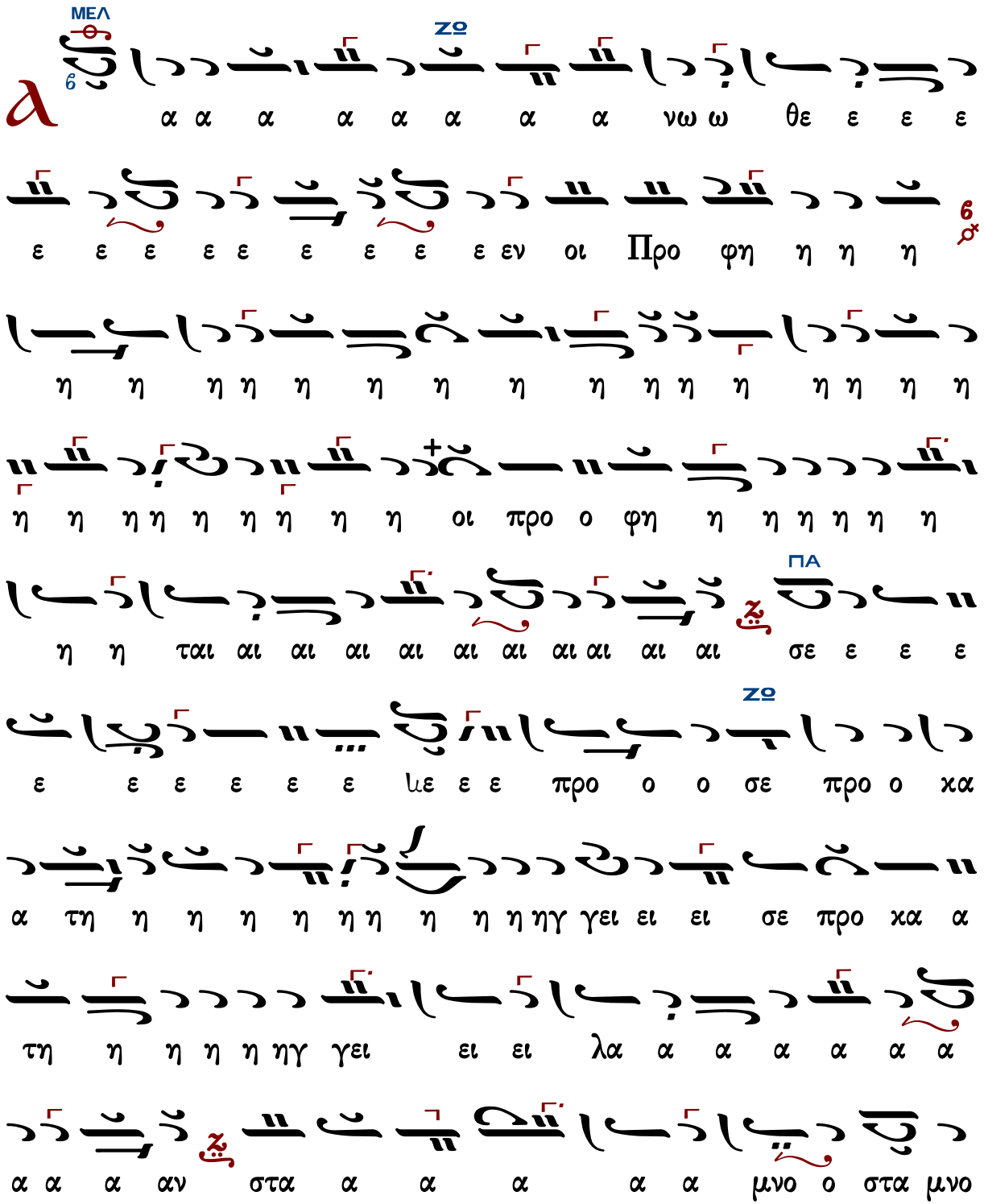

ΠΑ
ο ον ρα α α βδο ον πλα α α α α α α α α ραβδον
πλα α α κα α α α α α α α α κι ι
π
q
ι ι ι ι ι ι βω ω ω ω κι ι βω το ο ο
ΖΘ
ον λυ υ υ υ υ υ χνι ι ι ι ι α α α α
ζ
α α α ια α α α α α α α α α αν
τρα α α α α α α α α α α πε ε ε λυ χνι α αν
τρα α α α α α α α α α πε ζα α α α α α
ζ
α α α α α αν ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ΠΑ
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
π
q
ο ο ο ο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ο ο ο ος

θρο ο ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ο
α δι ο ο δευ το ο ο ο ο ο ο ον χαι
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
υ λην α δι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
μι ι ι α α τη η η ρι ι ι ο ον πυ υ υ υ
ου ουν θυ μι α α τη η η η η ρι ι θυ
ου ου σου υ υ υ υ χρυ ον ο ο το μη ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο μη ο ρος α λα α α το ο
α α α α ο ρο ος α α λα α α το ο ο ιο ο
α α α α α α α α λα α α α α α α α α

ΔΙ ΜΕΛ

ε ε ε ε λε ι σι α βα του νον ο ο ο

ΚΕ

ηγ η η η η τη κα προ ως ω ω ω ω ω ω ω ω

ΠΑ ΓΑ

η η η η η η η η φη προ οι αν α α λα ει γει

ΖΟ ΝΗ

ι αι αι ται η η η η η η φη ο προ οι η η η η η

ΜΕΛ ΖΟ

ρε ρε ε ρε ρε ε ρι ρε τε ε ρι ρε τε ε ρι ρε ρε ι αι αι

ε ε ρι ρε ε ε ρρε τε ρεμ ρε ρι ρε ε ρε ρε ρι

ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρι ρε ρι ρι ρε ρε ε ρε ρε

ΔΙ

τε ρεμ ε ρε ε ρι ρι ρε ε ρεμ τε ε ρε ε ρι ρι ρε ρι

ΖΟ ΚΕ ΔΙ ΚΕ

ρι ρι ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε ρε ε ρε ρε ρι ρε ρε ρι

ΖΟ ΠΑ

ου ου ρου ε ρι ρε ρου ου ου τε ρι ρε ε ρεμ ε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρου ου ου

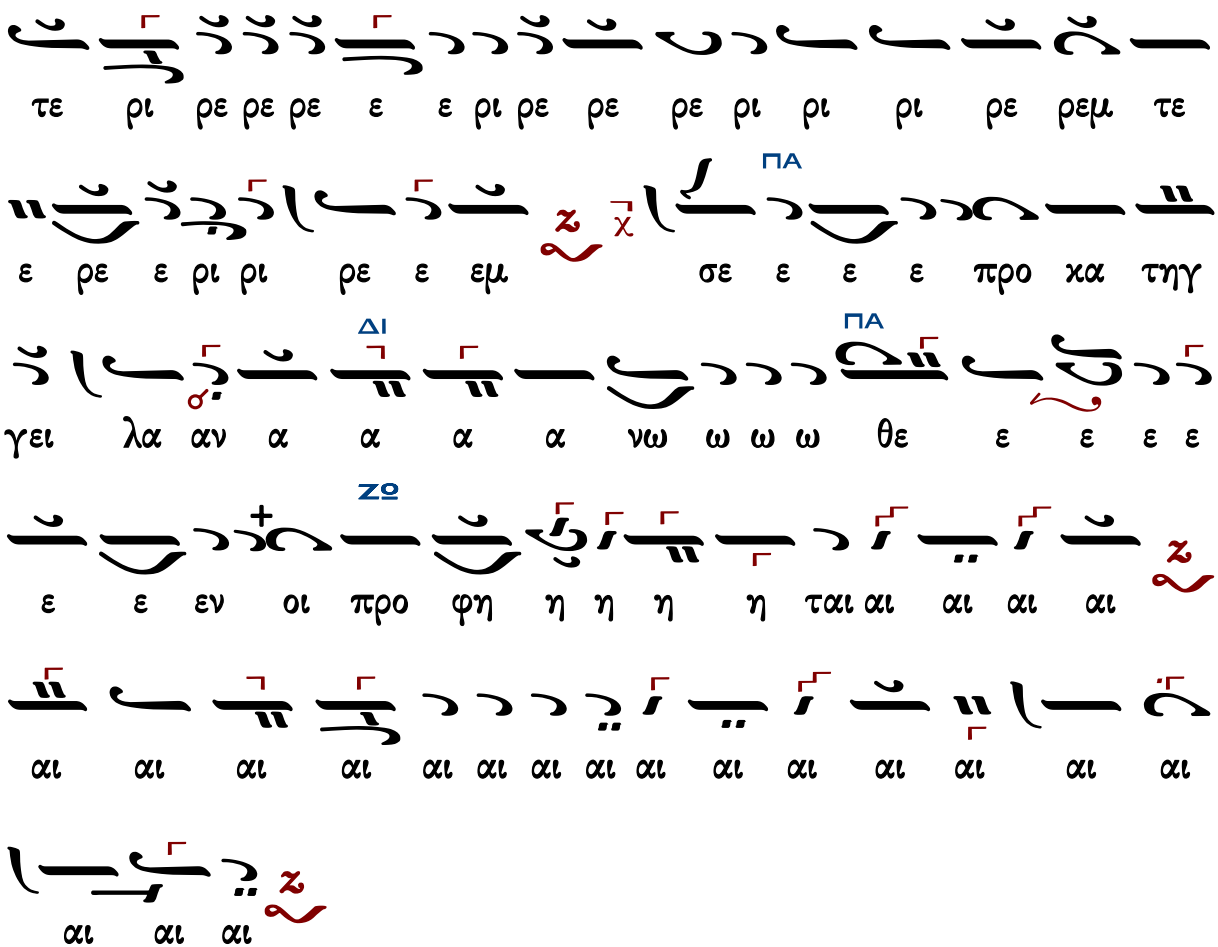

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς

Ἦχος

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.55/729*

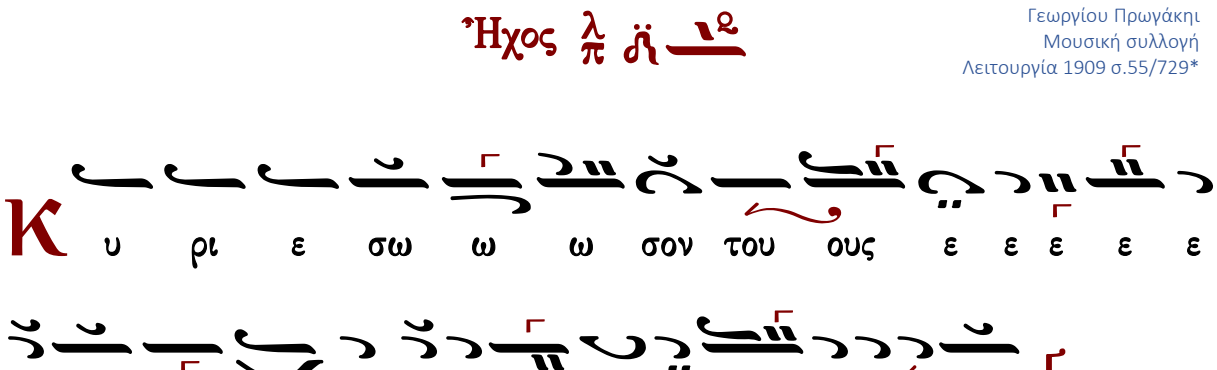

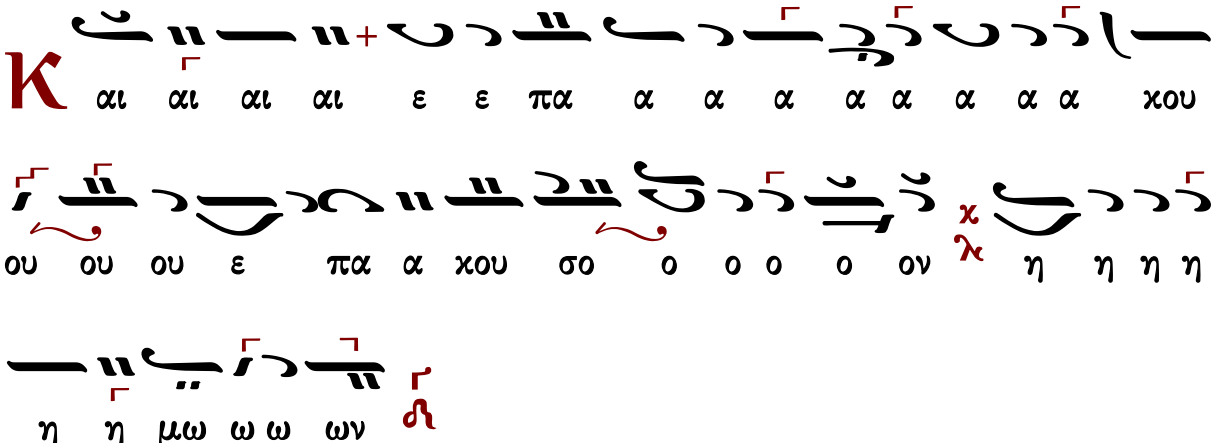
Κ
αι αι αι αι ε ε πα α α α α α α α α χου
ου ου ου ε πα α χου σο ο ο ο ο ον χ λ η η η η
η η μω ω ω ων